

15 pages

140
110

11 13
15

Ελληνική Κεντρική Βιβλιοθήκη Αλεξάνδρου
Μουσείο Τυπικών Τεχνών

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

Μ Ε Γ Α

Ἡ γὰρ ἐκλογή τῶν χρησιμωτέρων, καὶ
ἀναγκαιοτέρων τοῖς Ἱερεῦσιν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ, ΚΑΙ ΕΤΧΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΕΤΧΟΛΟΓΙΟΥ.

Ἐν ᾧ νῦν προσετέθησαν αἱ δύο Ἀκολουθίαι τῆς Ἐξοδιαστικῆς τῶν τε Μοναχῶν, καὶ τῶν Ἱερέων, ὡς ἐν τῷ πίνακι φαίνονται σεσημειωμέναι, συὺ πολλοῖς ἄλλοις, μὲν ἀσεβείαις.

Συλλεχθέντα πάντα, καὶ εἰς κρείττονα τάξιν ἀρτι-
θέντα ἢ περὶ τὴν ἀνάγκην, μετατυπωθέντα, καὶ
ἁπλοῶς διορθωθέντα.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, α ω γ'. 1803.

Παρά Νικολάφ Γλυκεῖ τῶν ἐξ Ἰωαννίνων.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου
Μουσείου Τυπάλδων Ἰακωβάτων

ΑΠΛΑΝΤΑΡΙΟΝ

Μ Ε Λ Α

ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΚΑΙ ΕΤΚΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

ΕΤΧΟΛΟΓΙΟΥ

Εισαγωγή 947.

398

ΕΠΙΤΙΜΗ

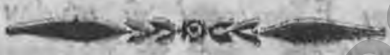
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Π Ι Ν Α Κ Ε

Τ Η Σ

ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

* Α' Κολοβία τῆς Λύγικης	Φύλλα	9
* Α' Κολοβία τῆς Ὀρθρῆς		23
Α' Κολοβία τῆς Μικρῆς Ἀγίαςμῆς		37
Α' Κολοβία τῆς Κοινῆς Παρακλήσεως τῆς Ἱερα- γίας Θεοτόκου		51
Α' Κολοβία, ἦταν Κανὼν Παρακλητικῆς εἰς τὴν Ἱεραγίαν Θεοτόκου		63
Εὐχαὶ εἰς Γυναῖκα Λεχῶν, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Γεννήσεως τῆς παιδίσκας αὐτῆς		73
Εὐχαὶ εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον, λαμβάνον ὄ- νομα, τῇ δευτέρῃ ἡμέρᾳ τῆς Γεννήσεως αὐ- τῆς		75
Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα Λεχῶν, μὴ πεσάραιοντα ἡμέρας, καὶ εἰς τὸ ἐκκλησιάσαι Παιδίον		77
Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα, ὅταν ἀποβάλλεται		81
* Εὐχὴ εἰς τὸ πλῆσαι Κατηχέμενον		83
* Α' Κολοβία τῆς Ἁγίας Βαπτίσματος		91

* Εὐχή τῆς Ἀπολόσεως μεθ' ἡμέρας ἑπτὰ.	102
* Εὐχή εἰς Τειχοκρείαν.	104
* Ἀκολοθεΐα Γνωμῶν ἐπὶ Μνήστροις, ἤγειν τῷ Ἀρ- ρῶβῶνος.	106
* Ἀκολοθεΐα τῷ Στεφανάματος.	111
Εὐχή ἐπὶ λύσειν Στεφάνων τῆ ὀγδοῆ ἡμέρᾳ.	125
* Ἀκολοθεΐα εἰς Δίγαμον.	126
Εὐχαὶ, ἥτοι Εἰσορκισμοὶ τῷ μεγάλῃ Βασιλείῃ, καὶ Χρυσόσμις, πρὸς τὰς πάχοντας ὑπὸ Δαι- μόνων, καὶ πρὸς ἐκάστῳ ἀδελφῶν.	134
Ἀκολοθεΐα εἰς Παράκλησιν ἀδελφῶν, χειμαζο- μῶν ὑπὸ πνιούματων ἀκαθάρτων, καὶ ἐπιπρε- ζόντων.	147
Εὐχή εἰς Ἀδελφέντα.	154
Εὐχή εἰς Βασκανίαν.	154
Εὐχή ἐπὶ πᾶσαν Ἀρρώσιαν.	156
Εὐχή τῶν ἁγίων ἑπτὰ Παίδων εἰς ἀδελφῆ, καὶ μὴ ὑπνέντα.	156
Εὐχή ἐπὶ πᾶν εἶδος Ἀρρώσιας.	158
Εὐαγγέλιον καὶ Μάρκον.	159
* Ὅταν Σπυροὶ ὁ Ἰερὺς πάθος νοσήματος μετὰ τῆς Ἁγίας Λόγχης.	160
* Ἀκολοθεΐα τῶν Εἰσομολογμῶν.	161
Εὐχή ἐπὶ Μετανοήτων.	164
Εὐχή τῷ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γαϊάνῃ τῷ Χρυσόσμις συγχωρητικῆ ἐπὶ Εἰσομολογμῆ- των.	165
Εὐχή ἑτέρα ἐπὶ Εἰσομολογμῶν.	167

ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΒΙΒΛΟΥ. 5

Εὐχή ἐπὶ τῶν ἐν Ἐπιτιμίαις ὄντων, καὶ ἑαυτῶν ὄρκω δεσμέντων.	167
Εὐχή ἐπὶ τῶν ἐξ ἑπιτιμίων λυομένων.	168
* Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐλαίου, φαινομένη ὑπὸ ἑπτὰ Ἱερέων συναχθεῖσιν ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν οἴκῳ.	169
Ἀκολουθία εἰς Ψυχορραγῶντα.	207
Εὐχή εἰς Ψυχορραγῶντα.	213
Εὐχή ἑτέρα εἰς ψυχὴν Κρινομένην.	214
Εὐχή μὲν Θανάτου Συγχωρητική.	215
* Ἀκολουθία Νεκρώσιμος εἰς Κοσμικῶν.	216
* Διάταξις, ἢτοι Ἐρμηνεία τῆς Νεκρώσιμης Ἀκολουθίας, εἴτεν Ἐξοχαστικῆ ἢ Κοσμικῶν, εἰτύχη τῆ Ἁγίας Ἐβδομάδος τῆς Δικαιωσίμης, πῶς φαίνεται.	252
* Ἀκολουθία τῆ Ἐξοχαστικῆ ἢ Μοναχῶν.	255
* Ἀκολουθία Νεκρώσιμος εἰς Ἱερέα Τελούσιοντα.	277
* Ἀκολουθία Ἀναπαύσιμος εἰς Νήπια Τελούσιοντα.	320
Ἀκολουθία τῆ Τεισαγίας.	333
Τάξις γινομένη εἰς Χωράφιον, ἢ εἰς Ἀμπελώνα, ἢ εἰς Κήπον, εἰ συμβῆ βλάβη ὑπὸ ἔρποντος ἢ ἄλλων οἰδῶν.	335
Εὐχή τῆ Ἁγίας Μάρτυρος Τρύφανος, λεγομένη εἰς Κήπος, καὶ Ἀμπελώνας, καὶ εἰς Χωράφια.	336
Εὐχή ἐπὶ Θεμελίῳ οἴκου.	339

Α 3

Εὐ-

Εὐχή, ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς Οἶκον Νέον.	340
Εὐχή ἐπὶ Σπόρου.	341
Εὐχή εἰς Φυτόμα Ἀμπελαῖος.	342
Εὐχή εἰς Μετάληψιν Σπαφυλῆς τῆς εἰς τὴν Ἀυγύσῃ.	343
Εὐχή ἐπὶ ξυγῆς Ἀμπέλου.	343
Εὐχή ἐπὶ δόλογησιν αἴνου.	344
Εὐχή τῆς Κολύβων.	345
Εὐχή ἐπὶ Ἀλαινῶς.	346
Εὐχή εἰς τὸ δόλογῆσαι Ποίμνῳ.	346
Τάξις γνομῶν, εἰ συμβῆτι μιὰρὸν, οἶον δῆπατε, ἐμπισεῖν εἰς φρέαρ ὕδατος.	347
Τάξις γνομῶν, εἰ συμβῆτι μιὰρὸν, ἢ ἀκάθαρτον ποροσφάτως ἐμπισεῖν εἰς ἀγγεῖον οἴνου, ἢ μέλιτος, ἢ ἄλλῃ τινός.	349
Εὐχή ἐπὶ σκαδίας μιανθούτος.	350
Εὐχή ἐπὶ σίτις μιανθούτος, ἢ ἀλόρε, ἢ ἄλλῃ εἶδος τινός.	351
Εὐχή ἐπὶ τῆς μιανοφαγισαῖων.	352
Εὐχή εἰς τὸ κυπασκαδῶσαι Πλοῖον.	353
Εὐχή εἰς τὸ δόλογῆσαι Δίκτυα.	354
Εὐχή ἐπὶ ὀρύξῃ φρέατος.	354
Εὐχή ἐπὶ ἁλατος.	355
Εὐχή ἐπὶ τῶν ποροσφερόντων ἀπαρχὰς Ὀπώραν.	355
* Εὐχή εἰς τὰ Κεκέλια.	356
Εὐχή ἐπὶ τῆς Μετάξης, εἴτε σηραχῆς πλοκῆς.	357
* Εὐχή ἐπὶ Δυσκρασίας ἀέμων, καὶ κλύδωνα Ὁμαλάσων.	358

* Εὐ

*
*
* Ε
* Ε
* Ε
* Ε
* Ε

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΛΥΧΝΙΚΟΥ.

Εὐχὴ Εὐχὴ Πρώτη.

ΚΥε οϊκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυ-
μος με, καὶ πολυέλεος, ἐνώτισαι τὴν ποροσ-
χλὴν ἡμῶν, καὶ πρόχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν.
ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· δδήησον
ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σε, πῶ ποροβέδαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σε· ἄφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι
τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον. διότι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν
θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὁμοίος
σοι ἐν θεοῖς Κύριε, δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς
ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοῦθεῖν, καὶ παρκαλεῖν, καὶ σώζειν
πάντας τὰς ἐλπίζουσας εἰς τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον.
Ὅτι ἀρέπεισαι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ ποροσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχή Β΄.

ΚΥεε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μὴδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν καὶ πᾶν ὅπτι ἰκενύσῃ σε, ἰαθῆ, καὶ θεραπεύῃ τῷ ψυχῶν ἡμῶν. Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμὴν θελήματός σου. Φώτισαι τὰς ὀφθαλμούς τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ δάρισαί ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρέσης ἡμέρας, εἰρηνικόν, καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ὑπεροβείας τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σὸ ὄντιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ Δυναμία, καὶ ἡ δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχή Γ΄.

ΚΥεε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῷ ἁμαρτωλοῦν, καὶ ἀρχαίων δόλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ μὴ καταειχυνῆς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κροτοδοκίας τῆ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν Κύριε πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτημάτων καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβηθῆναι σε ὡς ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιῆν ἐν πᾶσι τὸ θελήματά σου. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλανθρώπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Δ΄.

ΟΤοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις, καὶ ἀπαύτοις δοξολογίαις ἐπὶ τῶν ἁγίων Δυναμῶν ἀνυμνήμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τὸ δύναι

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ. II

μεγαλωσύνῃ τῆς οἰοματί σου τῆς ἁγίας, καὶ δὸς ἡμῖν
 μαγίδα, καὶ κλήρον μὲτ' πάντων ἡδ' φοβιμύρων σα ἐν
 ἀληθείᾳ, καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου ὑπερβύβλαις
 τῆς ἁγίας Θεοτόκε, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. Ὅτι
 παρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυήσεις, τῆς
 Πατρὸς, καὶ τῆς Υἱῶ, καὶ τῆς Ἁγίας Πνεύματι, νῦν
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ε΄.

Κύριε, Κύριε, ὁ τῆ ἀρχαίτη σα παλάμη συνέ-
 χων τὰ σύμπαντα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πᾶν-
 τας ἡμᾶς, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μὴ-
 θῆτι ἡδ' οἰκτιρῶν σα, καὶ τῆ ἐλέους σου. Ἐπίσκεψαι
 ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθόπτι, καὶ δὸς ἡμῖν ἁφουγῆν καὶ τὸ
 λοιπὸν τῆς παρεύσης ἡμέρας, τῆ σῇ χάετι, ἐκ τῆς τῆ
 πονηρᾶ ποικίλων μηχανημάτων, καὶ ἀντιβέβότων τῶν
 ζωῶ ἡμῶν ἁφύλαξον, τῆ χάετι τῆ παραγίς σα
 Πνεύματος. Ἐλέει, καὶ φιλανθρωπία τῆ μοροθῆσσε
 Υἱῶ, μεθ' ἧ ἀλόγητος εἶ, σὺ τῆ Παραγίῶ, καὶ
 ἀγαθῶ, καὶ ζωοποιῶ σα Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ
 εἰς τὰς αἰῶνας ἡδ' αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ς΄.

Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμασὸς, ὁ ἀεκδιγῆτῶ ἀ-
 γαθωσύνῃ, καὶ πλεσίᾳ προνοία διακῶν τὰ σύμ-
 παντα ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δαρησαίμενος,
 καὶ κατεργῆσας ἡμῖν τῶν ἐπηγγελυμένων Βασιλείων,
 ἡδ' τῆς ἐπηγγελυμένων ἀγαθῶν ὁδοποιήσας ἡμῖν, καὶ
 τῆς ἡμέρας τῆ παρελθόν μέρους, ἀπὸ παντὸς ἐκκλίσαι
 κακῶ, δαρῆσαι ἡμῖν καὶ τὸ ὑπόλοιπον αἰμέμπτος

ΕΚΤΕ-

ἐκτελέσαι, ἐνάπιον τῆς ἀγίας δόξης σου, ὑμῶν σε τὸν μόνον ἀγαθόν, καὶ φιλαύθραπον Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀπαπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ πάντοτε, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ Ζ΄.

Ο Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ὑψίστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οὐκ ἔχων ἀπόροστον, ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ ἀπεχάριστας ἀναμέσον τῆ φωτὸς, καὶ ἀναμέσον τῆ σκότιας, καὶ τὸν Ἡλιον θέμενος εἰς ἕξασίαν τῆς ἡμέρας, Σελήνην δὲ, καὶ ἀστέρας εἰς ἕξασίαν τῆς νυκτός. Ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τὰς ἀμαρτιολὸς, καὶ ἐπὶ τῆς παύσεως ἡμῶν, προφθάσας τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν Ἐσπερινὴν σοὶ δοξολογίαν προσεγαγεῖν. Αὐτὸς φιλαύθραπε, κατάρθωσον τὴν καρσοδουλίαν ἡμῶν, ὡς θυρίδα ἐνάπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι ἀσπὶν εἰς ὄσμιν δαδίας. Παρέχε δὲ ἡμῖν τὴν παρέσσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπὶ ἔσσαν νύκτα εἰρηικίαν. Ἐΐδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός. Ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινῆς, καὶ ἀπὸ παντὸς παράγματος ἐν σκότει ἀσποροδομῆς· καὶ δὸς τὸν ὑπνον, ὅν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ ἀδουεία ἡμῶν ἐδωρήσας, πάσης ἀσβολικῆς φαντασίας ἀπὸ κληλαγμῶν. Ναὶ Δάσποτα, τῷ ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανογόμενοι, μνημονώμεθα ἐν νυκτὶ τῆ ὀσμματος σου, καὶ τῇ μελέτῃ τῶ σῶν ἐντολῶν καταναγασόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς ἀνιστάμεθα πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος· δειήσεις καὶ ἰκεσίας τῆ σῆ

δωσπλαγχνία προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοῦ κε ἐν ἐλέει ἐπίσπελαι. Ὅτι ἀγαθός, καὶ φιλιάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πληρημὸς δὲ τοῦ Προουσιακοῦ Φαλμῆ, λέγει αὐτός, ἢ ὁ Διάκονος εἰ ὅστις,

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορ. Κύριε ἐλέησον.

Ἦ ὑπὲρ τῆς ἀνάθευ εἰρήνης.

Ἦ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ἦ ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τῆς, καὶ τῆς μὲν πίστεως.

Ἦ ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῦρος,) τῆς τιμῆς Πρεσβυτείας, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ ὑπὲρ τῶν ἄσεβησάντων καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ Παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ ὑπὲρ τῆς συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τὰς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μοῦνης ταύτης, πάσης Πόλεως, Χάρας, καὶ τῆς πίστει οἰκάντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ ὑπὲρ ἀκρασίας ἀέριον, ἀφορίας πῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εὐφροσύνης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ ὑπὲρ πλειόντων, ὀδύπορῶντων, νοσῶντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ ὑπὲρ

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλεος, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ὁπιοκέφειας, συγχαρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, τῶν δούλων τῆ Θεοῦ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῇ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῶ τῷ τῷ, κοπιούντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τῆ ὄψεως τοῦ Λαοῦ, τῆ ἀπεκδεχομένη τὸ παρά σὺ μέγα καὶ πλείσιον ἔλεος.

Ὁ Λαός. Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλιανθρώπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Καὶ ὁ Λαός τὸ, Καταξίωσον Κύριε.

Ὁ Διάκονος. Πληρώσωμεν τὴν Ἐσπερινὴν Δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον. ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέρην πᾶσαν, τελείαν. Ὁ Χορ. Παράχρη Κε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν, Συγγνώμην, καὶ ἀφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκπλέσαι, παρά τῷ Κυρίῳ αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀεπαίχνητα, εἰρηνικά, καὶ καλῶν ὁπολογίας τὴν ὅτι τῷ φοβερῷ Βήματι τῆ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχραῦτα, ὑπερβλογημένης, ἐνδόξε.

Καὶ

Καὶ ὁ ὁ Γερὺς Ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθός, καὶ φιλιάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ τοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰῶνων. Ὁ Χορός. Ἀμὴν.

Ὁ Γερὺς. Εἰρήμην πάσι. Ὁ Χορ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορός. Σοὶ Κύριε.

Εὐχὴ τῆς Κεφαλολισίας.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας ἕρανός, καὶ καταβάς ὅπῃ σωτήριά τῷ ἄνθρωπον, πιδε ὅπῃ τὴν δέλησσε, καὶ ὅπῃ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ ἡδὲ τῷ φοβερῷ, καὶ φιλιανθρώπῳ Κριτῇ, οἱ σοὶ ἔλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τὴν δὲ αὐτῆς ὑπέτασαν αὐχέναί. καὶ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀαμύροντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν ἀεμύροντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν πεκδεχόμενοι σωτήριαν ἕς θαφύλαξον ἐν παντί καιῷ, καὶ καὶ τὴν παρῆσαν ἑατέρω, καὶ τὴν προσοῖσαν ἴκτα, ἀπὸ παντός ἐχθρῶ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης πργίας θαβολικῆς, καὶ θαλογοσμῶν ματαίων, καὶ θυμύσεων ποτηρῶν.

Εἶτα λέγει Ἐκφώνως ὁ Γερὺς.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου ὀλογημῶν, καὶ δοξασιμῶν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰῶνων. Ὁ Χορός. Ἀμὴν.

Εἰς ἄνω φάλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῷ καὶ τὴν ἡμέραν Ἀγίῳ, λιτανύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι, τῷ Γερῶν Agiasmat.

καὶ τῆ Διακόνου προποροδομῶν μὴ λαμπάδων, καὶ
 Θυματῆ. Δόξα, τῆ Ἀγίᾳ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
 Καὶ μὴ ταῦτα, λέγει, ὁ Διάκονος, ἕπερ τύχη, αὐτῆ.
 Εἶδ' ἔ τύχη, ὁ Γέροξ.

ΣΩσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ ἐλόγησον τὴν κλη-
 ρονομίαν σου ὅπως κεφαί τὸν Κόσμον σου ἐν ἐλέει,
 καὶ οἰκτιρμοῖς ὑψώσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων,
 καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέησεν τὰ πλείστα ἁρεσ-
 βίαις τῆς Παναχαῖντε Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, καὶ
 Ἀειπαρθένε Μαρίας ὁμιλάμεθα τιμῆς, καὶ ζωοποιεῖς
 Σπυρῆ ἁρεσασίαις τῆς τιμῆς ἑπερανίων Διωάμεων
 ἀσωμάτων τῆ τιμῆς ἐνδόξε Προφῆτε Προδρόμε, καὶ
 Βαπτιστῆ Γωάννε τῆς ἁγίαν ἐνδόξων, καὶ πανδοφῆ-
 μων Ἀποστόλων τῆ ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ
 Οἰκεμνικῶν μεγάλων Διδασκάλων, καὶ Γέραρχῶν,
 Βασιλείε τῆ μεγάλε, Γρηγορίε τῆ Θεολόγε, καὶ
 Γωάννε τῆ Χρυσοστόμῃ τῆ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
 Νικολάε Ἀρχιεπισκόπε Μύρων τῆς Λυκίας τῆ Θαυ-
 ματρῆ. τῆ ἁγίαν ἐνδόξων καὶ Καλλιπικῶν Μαρτύ-
 ρων τῆ Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῆ
 ἁγίαν καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Γωακείμ, καὶ Ἀννης
 τῆ Ἀγίᾳ (τῆς Μηνῆς) καὶ πάντων τῆς Ἀγίαν
 ἐκτελειώσε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῆς
 ἁμαρτωλῶν δεομῶν σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ὁ πρῶτος Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον; γ'.

Ἐπε δεόμεθα ὑπὲρ τῆς ὁσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκ-
 τῶν Βασιλείων, κράτες, νίκης, ἁρμογῆς, ὑγείας, σω-
 τείας αὐτῆ, καὶ τῆ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλείον
 σωτῆρ.

θυεργήσαι, κατ' ἐδοῶσαι αὐτὸς ἐν πάσι, καὶ ὑποτάξαι
ὑπὸ τὴν πόδα αὐτῆς πάντα ἔχθρον, καὶ πολέμιον.

Εἶτα πάλιν ὁ δεύτερος χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ΄.

Εἴ τι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡμῶν, ἢ
Ἐπισκοπῆς, (τῆς δόξης,) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος, καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν
θλιβομένης, καὶ καταπονεμένης, ἐλέως Θεῷ καὶ βοή-
θειας ὀπίσθευμένης, σκέπης τῆς Ἁγίας οἴκου τῆς, καὶ τῆς
κατοικούντων ἐν αὐτῷ εἰρήνης, καὶ καταστάσεως τῆς σύμ-
παντος κόσμου, ὁσάδε θείας τῆς ἁγίας τῆς Θεῷ Ἐκκλη-
σιῶν, σωτηρίας, καὶ βοηθείας τῆς μὴ ἀπερίας καὶ φόβου
Θεῷ κοπιούντων, καὶ ἡγουμένων Πατέρων, καὶ Ἀδελ-
φῶν ἡμῶν. Ἐπεὶ τῆς δουλειφθεύτων, καὶ τῆς ἐν ὑπο-
δημίαις ὄντων. Γάσεως τῆς ἐν ἀδυναμίαις κατακειμένων,
Ἐπεὶ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέ-
σεως ἁμαρτιῶν πάντων τῆς προαπελθόντων ὑσεβῶς
Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῆς ἐνθάδε κειμένων, καὶ
ἀπανταχῆ ὀρθοδόξων. Ἐπεὶ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμα-
λώτων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῆς ἐν ταῖς ἡγε-
μονίαις ὄντων, καὶ πάντων τῆς ἡγουμένων, καὶ ἡγουνη-
σάντων, ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ, εἰπωμῆς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ΄.

Εἴ τι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς ἡγουλαχθῆναι τῆς ἁγίας
Μονῆς ταύτης, καὶ πᾶσαν Πόλιν, καὶ χώραν, ὑπὸ
λοιμῆς, λιμῆς, σεισμῆς, καταποντισμῆς, πυρός, μα-
χαίρας, ὀπισθομῆς ἀλλοφυλῶν, καὶ ἐμφυλίου πολέμου.
Ἐπεὶ τῆς ἰλῆων, ὀμῆς, καὶ ὀμῆμακτον ἡμέρας
τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλανδραπον Θεὸν ἡμῶν, τῆς ὑποσφῆ-

B 2

¶

ἔλαι πᾶσαν ὀργὴν τῶ κατ' ἡμῶν κινεῖσθαι, καὶ ῥύ-
 σασαι ἡμᾶς πῆς ἐπιχειρήσεως δικαίας αὐτῆ ἀπειλῆς,
 καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ἐντι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶ εἰσακῆσαι Κύριον πρὸ
 Θεοῦ φωνῆς πῆς δεήσεως ἡμῶν ἢ ἀμαρτωλῶν, καὶ
 ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Εἶπε μνημονεύει ὧν θέλει ζῶντων, καὶ τεθνεώτων.
 ἔπειτα.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς
 πάντων ἡμῶν περὰ τῶν πῆς γῆς, καὶ ἡμῶν ἐν θαλάσῃ μα-
 κρᾶν. καὶ Ἰλαῆς, ἔλεως ἡμῶν ἡμῖν Δέσποτα ἐπὶ ταῖς
 ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων ἡμῶν καὶ
 φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τῶ δόξαν ἀνα-
 πέμπουμε, καὶ Πατρὶ, καὶ τῶ Υἱῶ, καὶ τῶ Ἁγίῳ Πνεύ-
 ματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας ἡμῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶπε λέγει. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο' Διακονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῶ Κυρίῳ κλίνουμε.
 Καὶ πάντων κλινόντων πῆς κεφαλὰς, καὶ ἐπὶ γῆς
 κεκυφότων, ἐπύχεται ὁ Γερὸς μεγαλαφώνως.

Δ Εἶποτε πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, περισβείαις πῆς παναχρᾶτης Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Διωκέμε
 τῶ τιμίῃ καὶ ζωοποιῶ Σταυρῶ. Προσασίαις τῶ τιμίῳ
 ἑπερυνίῳ Δυναμῶν ἀσωμάτων. Τῶ τιμίῳ ἐνδόξῳ
 Προφήτῃ Προδρόμῳ, καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννῃ. Τῶν ἁγίων
 ἐνδόξων, καὶ πανδοφῆμων Ἀποστόλων. Τῶν ἁγίων ἐν

δόξαν κ' καλλινεϊκῶν Μαρτύρων. τῆς δόξης κ' Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν κ' Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων κ' Ἱεραρχῶν, Βασιλείς τῆς Μεγάλης, Γρηγορίου τῆς Θεολογίας, καὶ Ἰωάννη τῆς Χρυσοστόμου. Τῆς ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τῆς Θαυματουργῆς. Τῆς ἀγίας ἐνδόξης Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῆς Ἰσοπαιοφόρου. Τῆς ἀγίας (τῆς δεῖνος,) ἡ κ' τῆς μνήμῃς ἐπιτελεῖται. Τῶν ἀγίων κ' δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ κ' Ἄννης, κ' πάντων τε τῆς Ἀγίας. Εὐφρόσυνον ποίησον τῶν δέησιν ἡμῶν. Δάρισαι ἡμῖν τῶν ἄρσιν τῆς καθάρσεως ἡμῶν. σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῆς πρυμνίας. ὑποδίαξον ἀπὸ ἡμῶν πάντα ἐχθρὰ κ' πολέμους. εἰρήνευσον ἡμῖν τῶν ζώων. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, κ' τὸν Κόσμον σου, κ' σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς κ' φιλανθρώπος. Εἰπε ἀρχόμεθα τὰ σιχηρά τῆς σίχης, καὶ φάλλοντες εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῶ, ἐπάδοντες κ' τὴν τυχόντες σίχης αὐτῶν. Δόξα, κ' τῷ Θεοῦ.

Εἰπε τὸ, Νυκὸς ὑπολύεις. Τὸ, Τεσσαχίον. Μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ἐκφωνεὶ ὁ Ἱερέως.

Οτι σε ἔβην ἡ Βασιλεία, κ' ἡ δύναμις, κ' ἡ δόξα, τῆς Πατρὸς, κ' τῆς Υἱοῦ, κ' τῆς Ἀγίας Πνεύματος, νῦν, κ' ἀεί, κ' εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ ἡμεῖς τὸ Ἀπολυτίκιον, Θεοῦ Πατρὸς, λέγοντες αὐτὸ εἰ γ'.

Ο δὲ Κελλεῖς προτίθην ἐν τῷ ἀναλόγιῳ Ἀρχιεπίσκοπος, ἐξ ὧν ἐδίομεν ἐν τῇ Τραπεζῇ. Ὁσαύτως καὶ

εάμνον μεσῶ οἴνε τι καλλίσου. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν Ἄρτον εὐα ὅπι χεῖρας, καὶ τυπώσας ἐν αὐτῷ Σπαυρόν, ἐπεύχεται τῷ Εὐχλῷ ταύτῳ μεγαλοφάνως.

ΚΥεῖ Ἰησὺ Χεῖσέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τὰς πρῶτες Ἄρτας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πεντακιχλίας χορτάσας αὐτοὺς εὐλόγησον καὶ τὰς Ἄρτας τὰς, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ πλήθυσον αὐτὰ ἐν τῇ ἁγίᾳ Μορῇ ταύτῃ, καὶ εἰς τὸν Κόσμον σε ἅπαντα, καὶ τὰς εἰς αὐτῷ μεταλαμβάνοντες πιστὰς ἀγιάσον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χεῖσέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τῷ δόξῃσι ἀναπέμπομεν, σὺ τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ μὲν τὸ, Ἀμὲν, λέγομεν.

Εὐλογῆσα πᾶν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐως τῶ, Οὐκ ἐλαττωθήσονται πάντες ἀγαθὰ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπελθὼν, ἴσεται ἑμφοροδεν τῶ ἀγίων Θυρῶν, βλέπων πρὸς δυσμὰς. Μετὰ δὲ τῷ συμπλήρωσιν τῶ Ψαλμοῦ, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς, λέγων. Εὐλογία Κυεῖς ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς τῇ αὐτῇ χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ἰησοῦ δὲ, ὅτι ὁ εὐλογηθεὶς Ἄρτος, ὄσιν ἀλεξιπῆρος παντοίων κακῶν, εἰ μὲν πίστεως λαμβανόιτο.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Εὐλογησαντος τῷ Γερέως, ἀρχόμεθα τῷ Τει-
σαγίᾳ. τῷ Παναγίᾳ Τειᾷ. τῷ Πάτερ ἡ-
μῶν. Ὅτι σὺ. Εἶτα τὰ Τροπάεια.

Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σου. Δόξα. Ὁ ὑψωθεὶς
ἐν τῷ Σπιρῶ. Καὶ νῦν. Προσασία φοβερά.

Εἶτα λέγει ὁ Γερεύς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐὶτι δέόμεθα ὑπὲρ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλανθρώπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν.

Καὶ εὐδὺς Ἐκφωνεῖ ὁ Γερεύς.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοσίου, καὶ ζωοποιῶ, καὶ ἀ-
διυρέτῳ Τειᾷ, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἐξάψαλμον μὲν πάσης προσοχῆς
καὶ φόβῳ Θεῷ, εἰς αὐτῷ λαλοῦντες ἀσραπίως, καὶ δι-
σωπῶντες ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὰς ἔξι Ψαλμοὺς, ὁ Γερεύς λέγει τὰς Εὐ-
χὰς τῷ Ὁρθῷ, ἰσαμβρος ἀσκητικῆς ἐμφοδοῦ τῶν
Ἀγίων Θυρῶν. Εὐχὴ Α΄.

Εὐχαριστῶ σοὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἔξ-
νασῆσάντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐμβαλ-

B 4

λον-

λονται εἰς τὸ σῶμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως, τὸ προσκυ-
νεῖν, καὶ ἑπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. καὶ δεόμε-
θα πῶς σοῖς ὀικτιρμοῖς, οἷς πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν
ἡμετέραν ζωὴν, καὶ νυνὶ ἔξαπόσειλον τὴν βοήθειάν
σου ἐπὶ τῆς ἐσῶτας πρὸ προσώπου τῆς ἀγίας δόξης
σου, καὶ ἀπεκδεχομένης τὸ παρα σὲ πλείσιον ἔλεος.
καὶ δὸς αὐτοῖς μὲν φόβου καὶ ἀγάπης πάντοτε σοὶ λα-
τρεύοντες, αἰνεῖν τὴν ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνη-
σις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, νυνὶ, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εὐχὴ Β'.

Ε'Κ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προσάγματά σου ἐπὶ
τῆς γῆς. δικαιοσύνην καὶ ἁγιασμόν ἑπιτελεῖν ἐν τῷ φόβῳ
σου συνέτισον ἡμᾶς. σὲ ᾧ δόξα ἄσπερον τὸν ὄντως ὄντα
Θεὸν ἡμῶν. κλῖνον τὸ ἔσ σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ
μνήσθητι Κύριε τῶν συμπαρόντων καὶ σιωποχρημάτων ἡμῶν
πάντων κατ' ὄνομα, καὶ σῶσον αὐτὰς τῇ δυναμίσει σου. δ-
λόγησον τὸν λαόν σου, καὶ ἁγιάσον τὴν κληρονομίαν σου.
ἐπιβίβω τῷ Κόσμῳ σου δάρεσαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς
Ἱερέυσιν, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου.

Ὅτι ἠυλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ με-
γαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νυνὶ, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Γ'.

Ε'Κ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σὲ ὁ
Θεὸς, διότι φῶς τὰ προσάγματά σου. διδάξον
ἡμᾶς

ἡμᾶς ὁ Θεὸς τὴν δικαιοσύνην σου, τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου. φώτισον τὰς ὀφθαλμούς τῶν ἁγιοῦν ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον. ἀπέλασον πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς Δικαιοσύνης Ἡλιον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀσφύλαξον ἐν τῇ σφραγίδι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κατὰ θυμὸν καὶ ἀσβήματα ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. δός ἡμῖν ἰδεῖν τὸν ὄρθρον, καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἀγαθότητι, ἵνα σοὶ τὰς ἐρωτήσεις ἀναπέμψωμεν ἀχάς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σὸ βῆξιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Εὐχὴ Δ΄.

Δεῦτε ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος καὶ ἀκατάληκτος, ὁ εἰπὼν, ἐκ σκοτῆς φῶς λάμψαι, ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῇ τῆς νυκτὸς ὑπνῷ, καὶ ἁνασῆσας πρὸς δοξολογίαν, καὶ ἰκεσίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος. δυσωπέμμος ἐπὶ τῆς ἰδέας σου ἀσπλαγχνίας, πρόσδεξαι ἡμᾶς καὶ νῦν προσκυνῶντάς σε, καὶ κατὰ δύναμιν ἀνασῆσόντας σοι καὶ δωρησαί ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. ἀνάδειξον ἡμᾶς ὑπὲρ φωτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ κληρονομίαν τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν. μνήσθητι Κύριε ἐν τῇ πλήθει τῶν οἰκτιρῶν σου, καὶ πάντος τοῦ λαοῦ σου, τῶν συμπρόστων, καὶ σιωδχομένων ἡμῖν, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν γῆ, τῶν ἐν θαλάσῃ, τῶν ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας σου, δεομένων τῆς σῆς φιλευθροπίας, καὶ βοήθειας, καὶ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα σε σωσμένοι ψυχῆτε καὶ σώματι πάντοτε ἁμέ-

κόντες, μὲ παρρησίας δοξάζωμεν τὸ θαυμαστὸν, καὶ
 ἀλογημήκον ὄνομά σου, τὸ Πατρὸς, καὶ τὸ Υἱῶ, καὶ
 τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, νυν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας
 τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Εὐχή Ε΄.

Α Γαθῶν Θεσαυρὲ, πηγὴ ἀνάγκης, Πάτερ ἅγιε
 θαυμαστοποιέ, παντοδύναμι, καὶ παντοκράτωρ,
 πάντες σὲ προσκυνῶμεν, καὶ σὲ δόμεθα, τὰ σά ἐλεῖν,
 καὶ τὰς σὲς οἰκτιρμὰς ἐπικαλέμεθα εἰς βοήθειαν, καὶ
 ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. Μνήσθητι Κύριε
 τοῦ σῶν ἰκετῶν, πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἐρωτάς
 θεήσεις ὡς θυμίσματα ἐνώπιόν σου καὶ μηδεὶα ἡμῶν ἀ-
 εδοκίμων ποιήσης, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς φελοποιήσαι δε
 τοῦ οἰκτιρμῶν σου. Μνήσθητι Κύριε τοῦ ἀρεπνάντων,
 καὶ φαλλόντων εἰς δόξαν σου, καὶ τὸ μονογενῆ σου
 Υἱῶ, καὶ Θεῶ ἡμῶν, καὶ τὸ ἅγιον σου Πνεῦμα. Γε-
 νε αὐτῶ βοήθος καὶ ἀντιλήπτορ. πρόσδεξαι αὐτῶ τὰς
 ἰκεσίας, εἰς τὸ ὑπερφανίον καὶ νοερόν σου Θεοῦ ἡμεῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
 πέμπομεν, τῶ Πατρὶ, καὶ τῶ Υἱῶ, καὶ τῶ Ἅγιῶ
 Πνεῦματι, νυν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τοῦ αἰ-
 ῶνος. Ἀμήν.

Εὐχή ς΄.

ΕΥχαριστῶ σοὶ Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ σωτηρίαν ἡ-
 μῶν, ὅτι πάντε ποιεῖς εἰς ἀρεγείαν τῆς ζωῆς
 ἡμῶν, ἵνα δεπαιτὸς πρὸς σὲ ἀποβλέπωμεν, τὸν σω-
 τῆρα καὶ ἀρεγέτην τοῦ ἡμετέρων ψυχῶν, ὅτι διανεπαν-
 σασ ἡμᾶς ἐν τῇ παρελθόντι τῆς ρυκτὸς μέρω, καὶ ἐξή-
 γειρας ἡμᾶς ἐκ τοῦ κοιτῶ ἡμῶν, καὶ ἔστησας εἰς προσ-
 κωήσιν τὰ τιμὴ ὀνόματός σου. διὰ δόμεθαι σε Κύριε,

δός

δός ἡμῖν χάριμ καὶ δυνάμιν, ἵνα καταξιώθωμεν λάλῃν σοι σιωπῆς, καὶ προσδέχεται ἀδελείπτως ἐν φόβῳ καὶ φόμῳ, τὴν ἐαυτῆς σωτηρίαν καταργεῖσθῃμεν ἕξ τῆς ἀντιλήψιας τῆ Χειρῶν σου. Μνήσθητι Κύριε καὶ τῆς ἐν νυκτὶ πρὸς σὲ βοῶντων, ἐπάκουσον αὐτῆς, καὶ ἐλέησον, καὶ σωθήσονται ὑπὸ τῆς πόδας αὐτῆς τὰς ἀσράτους καὶ πολεμίας ἐχθράς.

Σὺ ὦ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ζ΄.

Ο Θεὸς καὶ Πατὴρ τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἐκ τῆς κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ὀπισμαγαγὼν ἐπὶ τὴν ἄραν τῆς προσδοχίας, δός ἡμῖν χάριμ ἐν ἀνοίξει τῆ σῶματος ἡμῶν, καὶ προσδέξαι ἡμῶν τὰς καὶ δυνάμιν ἀχαριστίας, καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὰ δικαιώματά σου, ὅτι προσδέξαι κατ' ὃ δὲ ἐκ οἴδαμεν, εἰ μὴ σὺ Κύριε τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ ὀδηγήσῃς ἡμᾶς. Διὸ δεόμεθά σου, εἴτι ἡμάρτημεν μέγχι τῆς παύσεως ἄρας, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ καὶ ἔργῳ ἰσῆς, ἀκαθάρτως, ἢ ἀκαθάρτως, ἀνὲς, ἀφῆς, συγχάρησον. εἰ μὴ ὦ ἀνομίας ἀκαθάρτησης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι πρὸς σοὶ ἡ ἀπολύτῳσις. Σὺ εἶ μόνος ἅγιος, βοηθὸς, κραταῖος, ὑπερασπιγῆς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐν σοὶ ἡ ὑμνησις ἡμῶν ἁπαυτός.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου ὀλογομήρον καὶ δόδοξασμῆρον, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐ.

Εὐχή Η'.

Κ Τεῖς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τὴν ὑπὲρ μαρτυρίαν ὑποκεδάσας ἀφ' ἡμῶν, καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλύσει ἀγία, τῆ καὶ ἐν τυκτὶ ἐπάραι τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι ὅτι τὰ κείμενα τῆς δικαιοσύνης σου, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς ἐντέλλεις, τὰς ἐξομολογήσεις, τὰς τυκτερινὰς λαβείας* καὶ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πίστιν ἀκαταίχυστον, ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην αὐτόκερον. διλόγησον ἡμῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους, ἐνθυμήσεις* καὶ δὸς ἡμῖν κατανοῆσαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, αἰνεῖντας, ὑμνεῖντας, ἐλογεῖντας τῆς σῆς ἀφράσε χρηστότητος τὴν ἀγαθότητα.

Ὅτι ὑψόλονται τὸ παραγίόν σου ὄνομα, καὶ δεδόξασαί σε ἡ βασιλεία, τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Τίω, καὶ τῆ Ἁγίω Πνεύματος, νῦν, καὶ εἰς, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Θ'.

Λ Ἀμήνον Δέσποτα φιλαίθρως ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ τῆς σῆς Θεογνωσίας φῶς ἀκέραιον, καὶ τὰς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς ἐξήνοιξαν, εἰς τὴν τῆς Ευαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανοῆσιν, εὐδοξῶ ἡμῖν καὶ τὸν τῆς μακαρίων σου ἐπιτολῶν φόβον, ἵνα πάσας τὰς σαρκινὰς ἐπιθυμίας καταπατήσωμεν, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλωμεν, πάντες τὰ πρὸς ἀπαρέσιν τὴν σὴν φρονεῖντες καὶ πράττοντες.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός, καὶ ὁ φωτισμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀσπόμεν, τῆ Πατρὶ, καὶ τῆ Τίω, καὶ τῆ Ἁγίω Πνεύματι, νῦν, καὶ εἰς, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐ-

Εὐχὴ Γ.

ΚΥεὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν δὲ μετανοίας ἀφέντων τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος, καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως ἀμαρτημάτων, καὶ ἑξομολογήσεως, τὴν τῆ Προφήτη Δαβὶδ μετένοιαν πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας· αὐτὸς Δέσποτα, πολλοῖς ἡμᾶς καὶ μεγάλοις ᾤχευεπτωκότας πλημμέλημασιν, ἐλέησον καὶ τὸ μέγα σπῆλαιος, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς οἰκτιρῶν σε, ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματά ἡμῶν· ὅτι σοὶ ἡμάρτημι Κύριε, καὶ κατὰ τὰ ἀδάλλα, καὶ κρύφια τῆς καρδίας τῆς ἀνθρώπων γινώσκοντι, καὶ μόνω ἔχοντι ἐξοσίου ἀφίεναι ἀμαρτίας. καρδίαν δὲ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ σπειρίξας ἡμᾶς, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῆ σωτηρίας σου γνωρίσας ἡμῖν, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς διὰ τὴ προσώπιόν σου, ἀλλ' ἀδέκῃσθον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλανθρώπος, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, προσφέρῃς σοὶ θυσιάν δικαιοσύνης, καὶ ἀναφοράν ἐν τοῖς ἀγίοις σου Θεοῦσιαισθητοῖς.

Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς, καὶ φιλανθρωπία τῆ μογοζήκῃς σε Υἱὸς, μετ' ἐ δόλογῃς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωποιοῦ σε Πνεύματι, νυνὶ, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴς αἰῶνας τῆς αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ΙΑ'.

Ο Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς τοιαύτας καὶ λογικὰς ὑποσησάμενος δυνάμεις τῷ σῶ θελήματι, σὲ δεόμεθα καὶ σὲ ἱκετόμεθα, προσδέξαι ἡμῶν μετ' τῆς κτισμάτων σου πάντων τὴν καὶ δυνάμιν δόξολογίας, καὶ τῆς πλεσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμεψαι δωρεαῖς· ὅτι σοὶ κάμπτει παῦ γόνυ ἐπερῶσιαν, καὶ ὀπιγείων, καὶ

κα

καταχθονίων, καὶ πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖ τὴν ἀκατά-
ληπτόν σε δόξαν· μόνος ὃ Θεός· εἰ ἀληθινός καὶ πολυέλεος.

Ὅτι σὲ αἰνῶσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῆς Οὐρα-
νῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ
τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυνὶ καὶ αἰεὶ, καὶ
εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ΙΒ΄.

Α Γενέμεν, ὑμνεῖμεν, ὀλογοῦμεν, καὶ ἀχαιεῖσθεμεν
σοὶ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες
τὴν σκιά τῆς νυκτός, καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ φῶς
τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἵκετόσομεν τὴν σκίαν ἀγαθότητος, ἰλά-
σθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησιν
ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σε δόξα λαχρία, ὅτι κερὸς σὲ κα-
ταφύγομεν, τὸν ἐλεήμονα καὶ ἰσχυροδυνάμον Θεόν· λάμ-
ψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν ἥλιον τῆς Δι-
καιουσύνης σε· φώτισον τὸν νῦν ἡμῶν, καὶ τὰς αἰδήσεις
δύας ἡσυχίῃ σου, ἵνα ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐχρημόνως περὶ πα-
τῆρας τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, κατανοήσωμεν εἰς τὴν
ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὅτι παρὰ σοὶ ὄσιν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ
ἐν ὑπολαύσει ἡμέθει καταξιασώμεν τὴν ἀπόσπαστον φῶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
πέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, νυνὶ καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὸ μέγαλον Συναπταί.

Ἐν εἰρήνῃ τὴν Κυρίᾳ δεησώμεν.

Ἐπεὶ τῆς ἀνάθεσιν εἰρήνης.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τῆς σύμπαντος Κόσμου.

Ἐπεὶ τὴν ἁγίαν Οἶκον πάντες.

Ἐπεὶ

Ἐπεὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡμῶν.

Ἐπεὶ τῆς Πόλεως ταύτης.

Ἐπεὶ εὐκρασίας Ἀέρων.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ἐπεὶ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἐπεὶ τῆς ῥυθμιᾶς ἡμᾶς ἰσχύ.

Ἀντιλαβῆ, σωσόν, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντα. Ἐκφώνως.

Ὅτι ὑπέπεισαι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυνήσεις.

Μετὰ δὲ τῆς Ἐκφώνησιν, Ψάλλεται τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἶτα τὸ Τροπάρειον τῆς Κυριακῆς, εἰπερ τύχη, ἐκ β'.

Ἐπειτα τὸ Τροπάρειον τῆς καὶ τῆς ἡμέρας ἁγίας,

εἰπερ ἔστιν ἑορτάσιμος. Εἶδ' ἐν, τὸ α'. Θεοτοκίον

τῆς ἡχῆς. Μετὰ δὲ τῆς, ἡ σιμωνίτικῆς σιχολογίας.

Μετὰ δὲ τῆς συμπλήρωσιν τῆς σιχολογίας, ποιεῖ

ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτὴν.

Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἀντιλαβῆ, σωσόν, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντα, ὑπεράλογημῶς, ἐνδό-

ξῆ. Ἐκφώνως, Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Μετὰ δὲ τῆς β' σιχολογίαν. Ἐτι, καὶ ἔτι.

Ἐκφώνως. Ὅτι ἀγαθός, καὶ φιλόφρωνος.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλόγηταια,

Ἐκφωνεῖ. Ὅτι ὑλόγηται σὲ τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασαί

σε ἡ Βασιλεία, τῆ Πατρὸς, καὶ τῆς Τίτῃ, καὶ τῆ

ἁγίας Πνεύματος, νυν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας

πάντων αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ Ἑπακοή. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆς ἡχῆς. Προκείμε-

νον Ἀνασάσιμον.

Ο'

Ο' Διάκονος. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ο' Γερῦς Ἐκφώνως. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ Ἄγίοις ἐπαναπαύη.

Τὸ, Πᾶσα προή. καὶ μὲν τῆτο.

Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Καὶ ὑπὲρ τῶ καταξιωθῆναι.

Καὶ λέγει τὸ Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, ἕπερ τύχη
Κυριακή. Εἶθ' ἄπως. Ἀνάσσειν Χριστῷ. Καὶ ὁ
Ν'. Μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τῶ Εὐαγγελίου, λέ-
γει ὁ Διάκονος.

ΣΩσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ ἐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου, ἐπίσκεψαι τὸν Κόσμον σου ἐν
ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ Χριστιανῶν ὀρ-
θοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, τὰ ἐλέη σου τὰ πλέ-
σια. προσβείαις τῆσ παναχαιῆτε Δεσποίνης ἡμῶν Θεο-
τόκῃ, καὶ Ἀειπαρθένῃ Μαρίᾳς. δυνάμει τῶ τιμίας καὶ
ζωοποιῶ Σταυρῷ. προσασίαις τῶ τιμίων, ἐπερνωίτων
δυνάμεων ἀσωμάτων. τῶ τιμίας ἐνδόξῃ Προφήτῃ Προ-
δρόμῃ, καὶ Βαπτιστῷ Γεωργίῳ. τῶ Ἄγιῳ ἐνδόξῳ,
καὶ πανδοφύμῳ Ἀποστόλῳ. τῶν Ἄγιων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῶτων, ὡς ἐν τῇ Λιτῇ γέγραπται.

Εἶτα λέγει ὁ Γερῦς Ἐκφώνως.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τῶ μονογε-
νῆσ σου Τίτῃ, μεθ' ἐ ἐλόγητος εἶ, σὺ τῶ Πανα-
γίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῶσιν Πνύματι, νυῶ, καὶ
αἰεὶ, καὶ εἰς τῶσ αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων.

Τῷ

Τῷ Ἀναστάσιμῳ. Σπυροανασασίμῳ. Τῆς Θεοτόκου.

Καὶ τῷ Μιχαὶν. Ἀπὸ γ'. Ω, δὴς ποιῆ ὁ Γε-
ροῦς μικρὰ Συναπτῶν. Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλα-
βῆ, σῶσον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντε.

Ἐκφώνως. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κάθισμα τῷ Μιχαὶν. Ἀφ' ε'. Συναπτῆ.

Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβῆ, σῶσον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντε, ὑπερόλογημένης.

Ἐκφώνως. Σὺ ἦ εἶ ὁ Βασιλεὺς.

Τὸ Κοιτάκιον, καὶ ὁ Οἶκος. Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ

Συναξάριον. Ἀπὸ θ'. Ω, δὴς Συναπτῆ, Ἔτι, καὶ

ἔτι. Ἀντιλαβῆ, σῶσον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντε.

Ἐκφώνως. Ὅτι σὲ αἰνεῖσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν

Οὐρανῶν. Εἶτα τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποσειδάριον. Καὶ τῷ Ἅγιῳ,

εἰς ὁρατίζεται. Εἰς τὴν Αἴνεσιν, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

δ'. Καὶ Ἀνατολικά γ'. Λέξιμῳ καὶ Στίχῳ δύο.

Στίχ. α. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου.

Στίχ. β. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε.

Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερόλογημένης.

Δοξαλογία μεγάλη. Λέξιμῳ τὸ παρὸν Τροπάριον

εἰς ἦχον, β'. Γαῖαντε τῷ Δαμασκηνῷ.

Ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ τὰ δεσμά διαρρήξας

τῷ ἄδῳ, ἔλθσας τὸ κατάκειμα τῷ θανάτῳ Κύριε,

πάντας ἐκ τῶν παγίδων τῶν ἐχθρῶν ρυσάμενος, ἐμφα-

νίσαν δὲ ἑαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σε, ἔξαπέσειλας

αὐτὰς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ ἡ αὐτῶν τινὲς εἰρήνῳ

σε παρέχες τῇ Οἰκονομίᾳ, μόνε πολυέλεε.

Agiasmat.

C

Γεῖον

Γεόν δέ, ὅτι τὸ παρὸν Τροπάλιον λέγεται εἰς τὸν ἀ-
 ἦχον, εἰς τὸν δ'. καὶ τὸν πλ. δ'. εἰς δὲ πρὸς λοι-
 πός, τὸ παρὸν Ἀνασάσιμον Τροπάλιον τῷ αὐτῷ.
 Σήμερον σωθεῖα τῷ Κόσμῳ γέγονεν ἄσωμην τῷ
 ἀνασάσιμῳ ἐκ πάσης, καὶ ἀρχηγῶ τῆς ζωῆς ἡμῶν. κα-
 θελῶν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἐ-
 δωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος, εἶπερ τύχη, τὴν Ἐκτενή.
 Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ τὸ μέγα ἔλεός σου.
 Ἐ'τι δέόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν.
 Ἐ'τι δέόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων κλητόρων.
 Ἐ'τι δέόμεθα ὑπὲρ ἐλέης, ζωῆς, εἰρήνης.
 Ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλανθρώπος Θεός ὑπάρχεις.
 Πληρᾶσαι τὴν ἐωθινὴν δέσπον ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 Ἀντιλαβὴ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ θαφύλαξον.
 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν.
 Ἀγγελὸν εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα.
 Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημ-
 μελημάτων.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
 Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ.
 Χειριανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνάδυνα.
 Τῆς Παναγίας, ἀχραῖντε, ὑπερόλογημένης, ἐνδόξου.
 Ὅτι Θεός ἐλέης, καὶ οἰκτιρῶν.
 Ὁ Ἰερὸς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκφώνως.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κβ.

Κτ' εἰ ἀγίε, ὃ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ πνευ-
ματικά ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφῶρσιν ὄμματι
ὀπθιζέων ὀπὲ πᾶσαν τὴν Κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμι
τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά
σε Ἄγιε ἁγίων ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον
ἐξ ἁγίων κατοικηθῆεις σε, καὶ ἀλόγησον πάντας ἡμᾶς,
καὶ εἴτε ἡμάρτομεν ἐκκασίως, ἢ ἀκασίως, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλαῖθραπος Θεὸς συγχώρησον, δαρύνθητι ἡμῖν
τὰ ἐγκόσμια, καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

Ἐκφώνως.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ Διάκονος. Σοφία.

Ὁ Ἱερός. Ὁ ἄν ἀλόγητός Χριστός.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

Καὶ ἡ πρώτη Ὠρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ.

Εὐλογήσαντες τὸ Γερέως, ἀρχόμεθα τῶ, Κύριε
εἰσαέκυσσον τῆς Πρασόχης με.

Εἶπει τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς ἤχον, δ'. καὶ τὰ
παρόντα Τροπάρια, ἤχος, δ'.

ΤΗ Θεοτόκω ἐκτενῶς νῦν κερσοδράμαίμην,
ἀμαρτωλοὶ καὶ παπειροὶ καὶ περσασέσωμεν,
ὅτι μετανοία κρᾶζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς
δέσποινά βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνιθεῖσα, σπεύ-
σον, ὑποκλύμεθα, ὑπὸ πλῆθος πταισμάτων. μὴ
ὑποσρέψης σὰς δάκρυς κοινῆς, σὲ γὰρ καὶ μόνῳ ἐλ-
πίδα κεκτῖμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο Ὑσιωπήσομεν ἀεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰμὴ γὰρ σὺ προΐσατο
πριαβίωσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ πονηρῶν κιν-

С 3

δύ-

δαιμών; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλαθέρης; ἐκ
 λόγῳ αὐτοῦ Δέσποινά ἐκ σὺ· σὺς γὰρ δούλος σώζεις
 αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Πεντηκοσός. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Εἶπα ψάλλομεν τὴν Τροπάρια πύττι, ἤχος, πλ. β'.

Ὁ Εἰρμός. Δίς.

Ἡ Τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ πε-
 κῆσα τὸν Κτίσιον τὸν ἴδιον, Παρθένε
 σῶζε πρὸς σὲ μεγαλιώμεντις.

Ἀνυμνεῖν τὸν Υἱόν σου, Θεοτόκε, καὶ βοῶμεν
 Πανάχαυτε Δέσποινά· παντὸς κινδύνου ῥύσαι πρὸς οἰ-
 κέτας σου.

Βασιλέων, Προφητῶν, καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύ-
 ρων ὑπάρχεις τὸ καύχημα, καὶ προσασία τῷ Κόσμῳ
 Πανάμωμε.

Γλώσσα πάντα δόξημι καὶ μακαρίζεις, καὶ δοξά-
 ζεις τὸν ἄχαυτον ἵκον σου, τῆς Ὁρθοδόξων Μαρία
 Θεότοκε.

Δός Χεῖρές μου καὶ ἐμοὶ τῷ ἀνάξιῳ, ὀφλημάτων
 πλὴν ἄρεσιν δέομαι, πῶς σὲ τεκέσης περιβέβηαι ὡς
 εὐσπλαγχιος.

Ἐπὶ σὲ με πᾶς ἐλπίδας ἀνεθέμην, Θεοτόκε σω-
 σον ταῖς περιβέβηαι σου, καὶ δάψομαι μοι πταισμάτων
 τῶν ἄρεσιν.

Ζώωσόν με ἡ τεκέσα Ζωοδότῳ, καὶ Σωτῆρα, σω-
 σον ταῖς περιβέβηαι σου, ἀλογημένη ἐλπίς τῆς ψυ-
 χῶν ἡμῶν.

Ἡ τὸν Κτίσιον τῆς ἀπάντων ἐν γαστρὶ σου, συλ-

λαβῆσα, Παρθένε Πανάμωμε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε ἡ τεκῆσα διὰ λόγον, ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον Πανύμνητε, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γ'λεῶν μοι τὸν Κριτῆν καὶ Υἱόν σου, ἐπταικότε ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπεργασαί Δέσποινα.

Καταχρέως ἐκβοῶμί σοι τὸ Χαῖρε, Θεοτόκε Ἄγνη Ἀειπάρθενε, ἐκδυσωπῆντες πρεσβείαις σε σῶζεσθαι.

Λύξωσαί με τῷ πυρὸς τῷ αἰωνίῳ, καὶ βασανῶν τῷ ὑποκειμένων μοι, Θεοφρονῆτορ, ὅπως μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδης τὰς δεήσεις τῶν σῶν δέλων, δυσωπῆμι Δέσποινα Πανύμνητε, ἵνα ῥυθῶμι πάσης θλίψεως.

Νοσημάτων καὶ παντοίων ἀλγηδόνων, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἐλθέτωσον, τῇ ἱερά σου σκέπῃ καταφύγοντας.

Ἐσόν θαῦμα τὸ ἐν σοὶ Θεοκῆτορ· δι' ἡμᾶς γὰρ κατ' ἡμᾶς γέγνηται, ὁ πάντων Κτίστης ἐκ σε καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Νάος σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη, ἰατῆρον νοσημάτων ἄμιδον, καὶ θλιβομένων ψυχῶν παρρησιόδιον.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκῆσα, τὸν Σωτῆρα, κινδύνων λύτρωσον, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης τὰς δέλωσθε.

Ῥῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἐπερχομένης, πῶς σὲ δό-
λος, Παναγία Δέσποινα, καὶ πάσης βλάβης ψυχῆς
καὶ σώματος.

Σώσον πάντας ταῖς πρεσβείαις σου, Παρθένε Θεο-
τόκε, πῶς εἰς σὲ προσρέχοντας, καὶ ῥῦσαι πάσης
ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὶς προσρέχων τῷ Ναῶ σου Θεοτόκε, εὐλαμβά-
νει ταχέως τὴν ἴασιν, ψυχῆς ὁμῶτε καὶ σώματος
Ἀγαπᾷ;

Ἰπὸ πάντων δυσωπήμερος Οἰκτίρμων, ἡῶ Ἀ-
γίων καὶ ἡῶ ἀγῶ Τάξεων, ἰλασθητί μοι διὰ τῆς Τε-
κνύσεως σου.

Φεῖσαι Σῶτερ ἡῶ ψυχῶν ἡῶ τεθνεώτων, ἐπ' ἐλ-
πίδι ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνές, ἀφες αὐτοῖς τὰ
ἐγκλήματα.

Χαῖρε Κόσμος ἰλασήμερον Παρθένε, χαῖρε εἰρήνη
καὶ λυχνία πάγκρυσσε, τῷ θεῷ μάννα καὶ φωτὸς Θεό-
συμφε.

Δόξα.

Ψάλλομύ σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, ἐκβοῶντες
φωτὴν τὴν ἱεράγιον, ἐκδυσωπέντες σωτηρίας τῶν
ἑσθαι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ Παρθένε ἡ τεκῶσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Δεσπό-
τιν τῷ Κόσμῳ καὶ Κύριον, αὐτὸν δυσώπει σῶσαι
πῶς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε ὄρος, χαῖρε βᾶτε, χαῖρε πύλη, χαῖρε
κλίμαξ, χαῖρε θεία Τράπεζα, ἡ πάντων
χαῖρε βοῦθεία Δέσποινα.

Ταῖς πρεσβείαις Ἐλεῆμον τῆς Μητρὸς σου, πῶς
ἀχραῖ-

ἐχραβε, καὶ πάντων Ἀγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῆ
 Λαῶ σου δάρισαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῆ ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγε-
 λων, καὶ τῆ ἡνὼ Τάξεων, σὰς δέλως Σῶτερ κα-
 λῶς φυλάξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶ τιμῆ καὶ ἐνδόξου, Βαπτιστῆ σου
 Προφήτε Προδρόμου τε, Χειρέ μου Σῶτερ, τῶ δέλως
 σου φυλάξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῆ ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ Μαρ-
 τύρων, καὶ πάντων Ἀγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῆ Λαῶ
 σου δάρισαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῆ ἐνδόξων Ἀγαγγύρων, Θεοτόκε
 τῶ δέλως σου φυλάττε, ὡς προσασία τῶ Κόσμου καὶ
 σῆμαγμα.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν δοξολογῶμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα
 τὸ Ἅγιον λέγοντες· Τελαῶ Ἅγία σῶσον τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἀρρήτως ἐπ' ἐχάτων συλλαβῶσα, καὶ τεκῶσα
 τὸν Κτίστη τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τὶς σὲ μεγα-
 λιώντας.

Τῆς ἀσπλαγχνίας τῆ πύλλω ἀνοῖξον ἡμῖν,
 ἀλογημένη Θεοτόκε. ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀ-
 σοχήσωμεν. ρυθείμεν δὲ σὰ τῆ ἐπιείκειαν. σὺ
 γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τῶ ἡμῶν Χριστιανῶν.

Τῆ Κυεῖς δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.
 Εἶτα τὰ παρόντα Τροπῆα.

Νῦν ἐπέση ὁ καιρὸς ὁ πάντας ἀγιάζων, καὶ ὁ
 δίκαιος ἡμᾶς ἀναμῆναι Κυεῖς. ἀλλ' ὅπως ἴδωμεν

†

Ψυχὴ πρὸς μετανοίαν, ὡς ἡ Πόρνη κράξασα σὺν δάκρυσι· Κύριε ἐλέησόν με.

Ν Ἄμασιν ἐπομβείσας Χειρὲ, πηλῷ τῷ ἰάσεων, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῶ τῆς Παρθένου σήμερον, καὶ τῷ τῆς σῆς δόλογίας βαντισμῷ, φυγαδέεις τὰς νόσους τῷ ἀδενέντων, ἰαξὲ τῷ ψυχῶν καὶ τῷ σωμάτων ἡμῶν.

Π Ἀρθεῖός ἐπικεῖ ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθεῖός ἐμεινας Μήτηρ ἀνύμφουτε, Θεοτόκε Μαρία, Χειρὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτωε σωθῆναι ἡμᾶς.

Π Ἀταγία Θεοτόκε Παρθεῖε τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατὰδύων, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος ἰχυρός, Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μὲν τὸ, Τρισάγιον. Προκείμενον, ἦχος, δ'.
Κύριος φωτισμός με καὶ Σωτήρ με.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς με.

Ο' Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 11.

Α Ἄδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ εἰσὸς πάντες, δι' ἃ αὐτίαν ἐκ ἐπαιχμύεται ἀδελφὴς αὐτὴς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομα σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποισθὼς ἐπ' αὐτῷ. καὶ πάλιν· Ἰδὲ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἄμοι

ἔδω-

ἔδωκεν ὁ Θεός]. Ἐπεὶ ἂν τὰ παιδία κεκοιμήθηκε
σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς ἀδραπλησίως μετέχε
τῶν αὐτῶν. ἵνα ἕξ τῆ θανάτε καταργήσῃ τὸν τὸ
κράτος ἔχοντα τῆ θανάτε, τῆτεσι τὸν δαίβολον καὶ
ἀπαλλάξῃ τῆτες, ὅσοι φόβῳ θανάτε ἕξ παντός τῆ
ζῆν εὐνοχοὶ ἦσαν δελείας. ἔ γὰρ δῆπε Αγγέλων
ὄπλαμβανέται, ἀλλὰ ἀπέρματος Ἀβραάμ ὄπλαμ-
βανέται. ὅθεν ὤφειλε καὶ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιω-
θῆναι, ἵνα ἐλεήμων γυνήται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερός,
τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας
τῆ Λαῶ. ἐν ᾧ ἦν πέπονθεν αὐτὸς πειραθεῖς, δὴ-
ναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀχιλλεΐάειον. Ἐξηρόξαστο ἡ καρδία μου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆ καὶ Γωαίντω. Κεφ. ε. ι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσό-
λυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ὄπη τῆ
πρωβατικῆ κολυμβήθρα, ἡ ὄπλεγομένη Ἐβραῖσι
Βηθεσδά, πέντε σοῦς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκει-
το πλῆθος πολὺ τῶν ἀδυνάτων, τυφλῶν, χωλῶν,
ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τῆ ὕδατος κίνησιν. Ἀγγελος
ἦν κατὰ καιρὸν κατέβαινον ἐν τῆ κολυμβήθρα, καὶ
ἐπίρατε τὸ ὕδωρ. ὁ ἔν πρῶτος ἐμβὰς καὶ τὴν πε-
ραχίῳ τῆ ὕδατος, ὕγιής ἐγίνετο, ᾧ δῆποτε κατείχετο
νοσήματι.

Εἶπα ὁ Διάκονος τὰ Εἰρήνικα.

Ἐν εἰρήνῃ τῆ Κυεῖς δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός τῆ, Κυεῖς ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνικης.

Ἐπὲρ

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τὸ σύμπαντος Κόσμου.

Ἐπεὶ τῆ ἀγίας Οἴκου τέτι.

Ἐπεὶ τῆ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἐπεὶ τῶν ἁσεβεσάτων, καὶ Θεοφυλάκων.

Ἐπεὶ τῆς Πόλεως ταύτης.

Ἐπεὶ ἀκρασίας Ἀέρων.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ἐπεὶ τῆ ἀγιαθλιῶναι τὸ Ἰ᾽ ὄρω τῆτο τῆ δυνάμει,
καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ὑπφοιτήσει τῆ Ἀγίᾳ Πνεύματος,
τῆ Κυεῖς δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆ καταφοιτήσει τῆ Ἰ᾽ ὄρω τέτι, τῆ κα-
θαρτικῆ τῆς ὑπερσίου Τειάδος ἐνεργείᾳ, τῆ Κυ-
εῖς δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆ χυεῖσαι τὸ Ἰ᾽ ὄρω τῆτο, ἰαματικὸν φυ-
χῶν καὶ σαμάτων, καὶ πάσις ἀντικειμένης δυνάμει,
ὑποφειπτικῆ, τῆ Κυεῖς δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆ καταπεμθλιῶναι αὐτῆ τῆ χυεῖς τῆς
ὑπολυξώσεως, τῆ δὲ λογίαν τῆ Γορδάν, τῆ Κυ-
εῖς δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πάντων τῶν χυεῖστων τῆς καὶ τῆ Θεῶ
βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τῆ Κυεῖς δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆ φωτιθλιῶναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ
ἁσεβείας, καὶ τῆς ὁμοσίου Τειάδος, τῆ Κυεῖς δε-
ηθῶμεν.

Ὅπως Κύειος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξεται ἡμᾶς
Γίεσ, καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας αὐτῆ, καὶ τῆς
τῆ Ἰ᾽ ὄρω τέτι μεταλήψεως καὶ ῥαντισμῆ, τοῦ
Κυεῖς δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ

Ἐπεὶ τὸ ῥυθίλαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἑλιξίας.

Ἀντιλαβὴ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχαῖντε.

Ὁ Ἰερὺς, Ἐκφώνως.

Ὅτι συνέπεισαι πᾶσα δοξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ.

Εἶτα λέγει τὸν Εὐχὴν ταύτην.

Τὸ Κυρίαι δευτέρως.

ΚΥρίε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας τῆ βελῆ, καὶ θαυμαστός τοῖς ἔργοις· ὁ πάσης Κτίσεως δημιουργός· ὁ φυλάσσων τὸν λαὸν τὸν ἑαυτοῦ, καὶ τὸ ἐλεῖναι τοῖς ἀχαῖνσι, καὶ πρῶσι τὰ σὰ προσάγματα· ὁ πάντων τῶ ἐν ἀνάγκαις ἐλεῖναι προσδεχόμενος δάκρυα. Ἐὰν ᾖ τὸ πᾶν πᾶν ἐν δαίμονι μορφῇ, καὶ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδειματέμενος, ἀλλ' ὑγίαι τῷ σώματι ἀληθῆ ὀρέγων, καὶ λέγων· ἴδε ὑγιῆς γέγονας, μικέτι ἀμάρτανε. Ἀλλὰ καὶ ἐκ πληθῆ ζῶντας ὀφθαλμοὺς ἐργάσω, καὶ νίψασθαι κελεύσας, τὸ φῶς οἰκῆσαι παρεσκύλασας λόγῳ· ὁ τὰς τῶ ἐναντιῶν παθῶν σπιλάδας παράττων, καὶ τὸν τὸ βίαι τῶ ἀλμυρῶν θάλασσαν κατασεύλας, καὶ τὸ ἀχαῖν φόρα τῶ ἡδονῶν κατασεύλας κύματα. Αὐτὸς φιλαίθραπε Βασιλεῦ, ὁ δὲς ἡμῖν χριστοφωγῶντο φοροῦσαι σολὴν ἐξ Ἰδατός τε καὶ Πνεύματος, καὶ ἐξ τῆς τῶ Ἰδατός τῶ μετὰ ἡφῆς τε καὶ ῥυτισμῶ, τὸν σὺν δόλοισιν ἡμῖν κατέπεμψον, τὸν ῥύπον τῶ παρῶν ἄποσμήχουσαν. Ναι δέομεθα, ὅπως κελεῖται ἡμῶν ἀγαθὴ τὸν ἀδείειαν, καὶ ἴασθαι ἡμῶν τὰς νό-

σας

σας ψυχῆς καὶ σώματος καὶ ἐλέει σας. Πρεσβείαις
 τῆς πάναρχαυτῆ, ὑπερέλογημένης Δεαστοίνης ἡμῶν Θεο-
 πόκου, καὶ Αἰπαρθένῃ Μαρίας, δυνάμει τῆς τιμῆς
 καὶ ζωοποιῆ Σταυροῦ, προσεσίαις τῆς τιμῆς ἑπερα-
 νίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων. τῆς τιμῆς ἐνδόξου Προ-
 φητῆ Προδρόμου καὶ Βαπτιστῆ Γεωάννη, τῆς Ἀγίων
 ἐνδόξων καὶ πανδφήμων Ἀποστόλων, τῆς Ὁσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῆς ἐν Ἁγίοις μεγάλων
 Γεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείᾳ
 τῆς Μεγάλῃ, Γρηγορίᾳ τῆς Θεολόγου, καὶ Γεωάννη τῆς
 Χρυσόστομου, τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθα-
 νασίῳ καὶ Κυρίλλῳ Πατριάρχων Ἀλεξανδρείας, τοῦ
 ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος Τεμιουζέντου
 τῆς Θαυματουργῆ, τῆς ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νι-
 χαλάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τῆς Θαυματουργῆ,
 τῆς Ἁγίᾳ καὶ ἐνδόξῃ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίᾳ
 τῆς Τροπαιοφόρου, τῆς Ἁγίᾳ καὶ ἐνδόξῃ Μεγαλομάρ-
 τυρος Δημητρίᾳ τῆς Μυροβλύτῃ, τῶν Ἀγίων καὶ Καλ-
 λινίκων Μαρτύρων, τῶν Ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπα-
 τέρων Γεωακείμ, καὶ Ἄννης, τῆς Ἀγίων ἐνδόξων καὶ
 Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανῶν,
 Κύρου καὶ Γεωάννη, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμούλου, Σαμ-
 ψῶν καὶ Διομήδους, Μωκίς καὶ Ἀνικήτῃ, Θαλαλαίᾳ
 καὶ Τρύφωνος, τῆς Ἁγίᾳ (τῆς δε) ἑ καὶ τῆς μνήμῃ
 ὀπιτελῆμῃ, καὶ πάντων σας τῶν Ἀγίων. καὶ φύλαττε
 Κύριε τὴς δούλης σας τὴς πιστῆς Βασιλείς ἡμῶν, (γ.)
 χάρισαι αὐτῆς ψυχῆς καὶ σώματος τῆς ὑγιάν, καὶ
 τῆς δουλκῆς σας πύτῃ τῆς Χριστιανῶν πολιτεία ποιήσου

καὶ πάντα ὀπιεῖς. Μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, πῶν ὀρθοπύμων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ πάντος Ἱερατικῆ καὶ Μοναχικῆ τάγματος, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε πῶν μισήτων καὶ ἀγαπάντων ἡμᾶς, πῶν ἁκουέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, πῶν φελοσῶτων, καὶ πῶν δι' ὀλόγους αἰτίας ὑπολειφθέντων, καὶ πῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τῆς ἀνάγκης εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε ἵδ' ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ θλίψει ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ τὸ μέγα σε εἶλεος, πάσης ἀνάγκης βουόμενος.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χεῖρὶ δὲ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τῶν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺ τῶν ἀνάρχωσεν Παῖσι, καὶ τῶν Παναγίᾳ, καὶ ἀγαθῶν, καὶ ζωοποιῶσεν Προφῆματι, καὶ τῶν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῶν Κυρίῳ.

Καὶ λέγει τῶν Εὐχῶν μουσικῶς.

Κλίσιον Κύριε τὸ ἔς σε, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα, καὶ ὀλόγησον πάντας ἡμᾶς, τῆς ἡμετέρας κλίσεως τῆ ἑαυτῶν αὐχέος σημαίνοντες τὸ τῆς δικλείας σφρόδιμα, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, ἐμπληθῆναι τῆ ἀγιασμῶσεν, ἡμετέρας τῆ Ἰδατος τῆτε μεταλήψεως, καὶ ἀνάστα ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Στ' ἵδ' εἶ ὁ ἀγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τῶν δόξαν, καὶ ὀχαριστίαν, καὶ προσκύνῃσιν ἀναπέμ-

πομφ, σὺ τῷ ἀνάρχω σε Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ,
καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῶ σε Πνεύματι, τῷ, καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸν Τίμιον Σταυρὸν, ἐβλογγεῖ τὰ ὕδατα
ἐκ τρίτε, κατὰ γων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον, καὶ
ψάλλον τὸ, Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σε, ἐκ γ.

Εἶτα Ρ'αντίζων σαυροειδῶς, λέγει τὸ παρὸν Τρο-
πάριον, ἦχος, β'.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίως ἡμᾶς ποιήσον Θεοτόκε
Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν,
καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίσει λαμβάνουσι τὴν
ἐβλογίαν σε Ἀχρηστε.

Εἶτα ἀσπάζεται ὁ Γέρονς τὸν τίμιον Σταυρὸν. Ὡσαύ-
τως καὶ πᾶς ὁ Λαός. Εἰδ' ἔπο Ρ'αντίζει πάντα
τὸν Λαόν, καὶ τὴν Μοιρὰ μὲ τῷ Ἀγιάσματος.

Ὁ δὲ Χορὸς ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος, δ'.

Πηλὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἄγιοι Ἀνάργυροι,
πᾶς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεουμένοις, ὡς
μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθόντες, ὡς δὲ πῆς ἀσυνάε πη-
γῆς τῷ Σωτήρι ἡμῶν. φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύ-
ριος, ὡς ὁμοζήτης πῶν Ἀποστόλων· ἰδὲ δέδωκα ὑ-
μῖν τὴν ἐξουσίαν καὶ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὡς τε
αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶ-
σαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προσάγμασιν αὐτῶ καλῶς
πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε,
ἰαθρόντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν.

Δόξα.

Δόξα.

Νεῦσον ὀρθοκλήσει σῶν ἱκετῶν Πανάμαμε,
 πάνσα δειῶν ἡμῶν ἐπανασάσεις, πάσης
 θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττωσα. σὲ γὰρ μόνῳ ἀσφα-
 λῆ, καὶ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὺ προ-
 σασίαν κεκτήμεθα. με ἀγκυρωθῶμεν Δέσποινα, σὲ
 προσκαλέμενοι. σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν ἡδὲ σοὶ πιεῶς
 βοῶντων. Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χα-
 ρὰ, καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία ἡδὲ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις ἡδὲ δέλων σε.
 καὶ λύθωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης,
 καὶ θλίψεως.

Ο Διάκοις. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ τὸ μέγα,
 Ἐπι δέμεθα, ὑπὲρ ἐλέως, ζωῆς, εἰρήνης.

Ο Ἱερῆς. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός
 ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Agiasmar.

D

ΑΚΟ.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
 Μουσείο Τυπῶδων Ἰακωβῶτιν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Αθηνών
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Εὐλογήσαντος τῆς Ἱερίας ἀρχόμεθα τῶν, Κύριε
εἰσαύξου τῆς Προσευχῆς μας.

Εἶπα, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. καὶ τὰ
παρόντα Τροπία, ἦχος, δ'.

Τῆς Θεοτόκου ἐκτενῶς καὶ προσδράμαμιν,
ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπίσωμεν,
ὅτι μετανοοῦμε κράζοντες ἐκ βλάβης ψυχῆς. Δέσποινα
βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπύσσου, ὀπολ-
λύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ὀποσρέψῃς
σὺς δάσος κενός. σὲ γὰρ καὶ μόνω ἐλπίδα κεκτῆμεθα.
Δόξα, καὶ νῦν.

Οὕτως ἰσχυροῦμεν καὶ Θεοτόκε, τὰς διωσείας
σε λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἴμη γὰρ σὺ προΐστασο
προσβόεσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ πόντων κιν-
D δό.

δύων; τίς δὲ διαφυλάξεν ἕως νῦν ἐλοιδώμενος; ἐκ
 ἄπυσταμφο Δεάσιονα ἐκ σῶ· σὺς ἦ δὲ δάλας σῶξίς
 αἰεὶ ἐκ πνευμάτων δεινῶν.

Εἶτα πὺν Πεντηκοστὸν, καὶ μετὰ τὸν Πεντηκοστὸν, ἀρ-
 χόμεθα πρὸς Κυρίου τῆς Ὑπεραγίας Θεότητος.

Ω δὴ, α. ἦχος, πλ. δ'. Ο' Εἰρμός.

” ὙΓρῶν διδοῦσας ὡσεὶ ξηρῶν, καὶ τὴν Αἰγυ-
 ” πτίαν, μοχθηρίων ἐξοφυγῶν, ὁ Γραυλῆτις
 ” ἀνεβόα· πρὸς Λυβωτῆ καὶ Θεῶ ἡμῶν ἄσσωμεν.

Ὑπεραγία Θεότης σῶσον ἡμᾶς.

ΠΟλλοῖς συνεχόμενος περισμοῖς, ἀπὸς σὲ κατα-
 φέγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μητὴρ τε Λό-
 γου καὶ Παρθένε, τῆς δεξιῶν καὶ δεξιῶν με δεύσαισον.

Ὑπεραγία Θεότης σῶσον ἡμᾶς.

ΠΑθῶν με παράττωσι προσβολαί, πολλῆς ἀδυ-
 μίας, ἐμπιπλώσαι με τῆν ψυχῆν. ἐρμῶδου-
 σοι Κόρη τῆ γαλήνῃ, τῆ πρὸς Ἰῆ καὶ Θεῶ σε πα-
 τάρμουε.

Δόξα.

ΣΩπρὰ τεκέσαι σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθέ-
 νε, λυβωθῶσαι με τῆς δεξιῶν, σοὶ ἦν νῦν
 προσφύγων ἀνατίτω, καὶ τὴν ψυχῆν καὶ τὴν δε-
 νοίαν.

Καὶ νῦν.

ΝΟΣῶντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχῆν, ἐπισκοπῆς
 θείας, καὶ προσίας τῆς παρὰ σῶ. ἀξίωσον
 μένη Θεομήτωρ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθῆ τε λαχούρια.

Ω δὴ, γ'. Ο' Εἰρμός.

” Οὐρανίας ἀφίδος ὄρφεργὲ Κύριε, καὶ τῆς
 ” Ἑλληνας δομήτωρ, σύ με φερέωσον, ἐν

” τῆ

» τῆ ἀγάπῃ τῆσῆ, τῷ ἔφετῶν ἡ ἀκρότης, τῷ πι-
» σῶν τὸ σῆμα μόνη φιλαύθραπε.

Υ'περαγία Θεοπέκε σῶσον ἡμᾶς.

ΠΡοσασίαν κὶ σκέπυ ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σε
Θεογμῆτορ Παρθένε, σὺ με κυβέρνησον,
πρὸς τὸν λιμνιάσα, τῷ ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῷ πι-
σῶν τὸ σῆμα μόνη πανύμνητε.

Υ'περαγία Θεοπέκε σῶσον ἡμᾶς.

ΓΚετόλω Παρθένε τὸν ψυχικὸν παράχον, καὶ τῆς
ἀθυμίας, τῷ ζάλλω ἔλασκέδασι με. σὺ γὰρ
Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλιλίας, τὸν Χριστὸν
ἐκύησα. Θεομακάρισε. Δόξα.

ΕΥεργέτω τεύσσα τὸν τῷ καλῶν αἰτιον, τῆς δερ-
γείας, τὸν πλάτων πᾶσιν ἀνάβλυσον. πάντε
γὰρ διώασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰχθὺ, τὸν Χριστὸν κυή-
σσα μόνη πανάχαυτε. Καὶ νῦν.

ΧΑλεπαῖς ἀρρωτίας, κὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἔξε-
ταζούτω Παρθένε, σὺ μοι βοήθησον. τῷ
ἰαμάτων γὰρ, ἀνεβλήθη σε γινώσκω, θησαυρὸν Πα-
νάμαμε τὸν ἀδαπανήτον.

ΔΓιάσωσον διτὸ κινδύων, τῆς δάληςσι Θεοπέκε,
ὅτι πάντες μὲν Θεὸν, εἰς σε καταφεύγομεν,
ὡς ἀρρηκτὸν τεῖχος κὶ προσασίαν.

ΕΠίβλεψον ἐν δόμῳ, πανύμνητε Θεοπέκε, ἐπὶ
τῷ ἐμῷ χαλεπῷ πτώματι κάκωσιν, καὶ
ἴασαι τῆς ψυχῆς με τὸ ἄλγος.

Εἶπα μνημονύει ὁ Γερθε, δι' αὐτὴν ἡ Παρθένος
γίνεται. κὶ φάλαγγι τὸ, Κύριε ἐλέησον. ι. ε.

Δ 3

Ο'

Ο' Γερδύς. Ο'τι ἐλεήμων, καὶ φιλαίθραπος Θεός.
Καὶ δ' αὖθις λέγουμεν Κάθισμα ἤχος, β'.

Πρεσβεία θερμῇ, καὶ τείχος ἀπροσμάχητον, ἐ-
λέως πηγῇ, τῷ Κόσμῳ καταφύγιον, ἐκτοσὺς
βοῶμεν σοι Θεοτόκε Δέσποινα πόροθρασον, καὶ ἐκ κιν-
δυνῶν λύξῶσαι ἡμᾶς, ἡ μὲν ταχέως προσαιδέσασα.

Ω' δὴ, δ'. Ο' Εἰρμός.

11 **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, πῆς οἰκονομίας σε τὸ Μυ-
11 σήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐδόξασά
11 σε τὴν Θεότητα.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὼν παιδῶν με τὸν πάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτιν
τεκῆσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατέβησον,
τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεοτόκω.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εἰσπλαγχτίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλιμῆναι πῆς
σῆς πλάγχθοι, ἢ τὸν εὐπλαγχτον κυήσασα,
καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμῶντων σε. Δόξα.

Απολαύοντες Πάαντες, τῶν σῶν δωρημάτων δ-
χαριστήριον, ἀγαμέλπομεν ἐξυμνῶν, οἱ ζωῶ-
σκοντές σε Θεομήτορα. Καὶ ναῦ.

Οἱ ἐλπίδα καὶ σῆριγμα, καὶ πῆς σωτηρίας τείχος
ἀκράδαντον, κεκτημένη σοι Πανύμνητε, δυχε-
ρίας πάσης ἐκλυβόμεθα.

Ω' δὴ, ε'. Ο' Εἰρμός.

11 **Φ**ῶτισον ἡμᾶς, πῆς προσάγμασί σε Κύριε,
11 καὶ τῷ Βραχίονί σε τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν
11 εἰρήνῃ παράχε ἡμῖν φιλαίθραπε.

Υπεραγία Θεοπέκε σώσον ἡμᾶς.

Ε Μπλισον Ἀγνή, ἀφροσύνης τῆς ζωῆς ἡμῶν, τῆς σῆς ἐκήρατον διδάσα χαρᾶν, πῆς ἀφροσύνης ἢ φηήσασα τὸν αἴτιον.

Υπεραγία Θεοπέκε σώσον ἡμᾶς.

Λ Υἱώσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύων Θεοπέκε ἀγνή, ἢ αἰωνίαν πεῖσα λύξωσιν, καὶ τῆς ἐρήμῳ τῆς πάντα νῦν ὑπερίχσαν. Δόξα.

Δ Υἱόν τῆς ἀλλῶ, τῶν πταισμάτων με Θεοπέκε φε, τῆς φωτισμῶ τῆς σῆς λαμπαρόπιος, ἢ φῶς πεῖσα τὸ θεῖον καὶ ποραιώνιον. Καὶ νῦν.

Ι Ἀσαι Ἀγνή, πῆς ψυχῆς με τῆς ἀδούειον, ἐπισκοπῆς σε ἀξιῶσασα, καὶ τῆς ὑγείας τῆς πορεῖσαι παράχα μοι.

Ω, δὴ, σ. Ο. Εἰρμός.

” **Τ** Ἦν δέησιν ἐκχεῖ πορὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῆ με ἐπλήθη, καὶ ἡ ζωῆ με τῆς Ἀ, δὴ προσήγγισε. Καὶ δέομαι ὡς Ἰανᾶς, ἐκ φθορᾶς ὃ Θεό με ἀγάγε.

Υπεραγία Θεοπέκε σώσον ἡμᾶς.

Θ Ἀνάτε καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, εἰαυτὴν ἐκδεῶ καὶ τῆς θανάτῳ, τῆς τῆς φθορᾶ, καὶ θανάτῳ με φύσιν, καταχεθεῖσιν Παρθεῖνε δυσώπισον, τὸν Κύριόν σε καὶ Ἰῶν, πῆς ἐχθρῶν κακεργίας με ρύσασαι.

Υπεραγία Θεοπέκε σώσον ἡμᾶς.

Π Προσάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρυγὰ ἀσφαλισάτῳ Παρθεῖνε, τῶν περασμῶν ἐχλύσαν ὄχλον, καὶ ἐπιρῆας δαιμόνων ἐλευθῶσαν. καὶ

D 4

ἴσο

δέομαι ὑπὸ παντός, ἐκ φόβου τῆς παθῶν με βυθῆ-
ναί με. Δόξα.

Ως τεῖχος κατοχυρῆς κειμήδια, καὶ ψυχῶν σε παν-
τελή σωτηρίαν καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι
Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ Δίαποινα καὶ
κυῖή μας, τῆς παθῶν καὶ κινδύνων ἴσασσον. Καὶ νῦν.

Εκλίνῃ νῦν ἀδελφῶν κατέκειμαι, καὶ ἐν ἔσθῃ
ἴασσις τῇ σαρκί μου ἢ ἢ Θεόν, καὶ Σωτήρα τῶ
Κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῆς νόσων κηύσασσα, σε δέο-
μαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φόβου νοσημάτων ἀνάσθου.

Διάσωσον ὑπὸ κινδύνων.

Επίβλεψον ἐν ἀμνησίᾳ.

Ο Ἱερὸς μνημονεύει, ὡς δεδήλωται. καὶ μὴ τὴν
Ἐκφάνησιν, ἀλλ' ὡς τὸ Κοτάκιον. ἦχος, β'.

Προσασία τῆς Χειριῶν ἀκατάειχμιτε, μεσιτεία
πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀρετάθειτε, μὴ παρείδησθε ἀ-
μαρτωλῶν δεήσεων φωνάς. ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγα-
θὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῆς πιστῶς κραυγαζόντων
σοι τάχιον εἰς παρεμβείαν, καὶ σπεύσον εἰς ἰκεσίαν,
ἢ προσατόλυσσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῆς τιμῶντων σε.

Καὶ ἀδύς τὸ Προκείμενον.

Μνησθῆσομαι τῶ ὀνόματί σου ἐν πάσῃ ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ.

Στίχ. Ἄκουσον Ὁυγατερ, καὶ ἴδε.

Ο Ἱερὸς. Καὶ ὑπὲρ τῶ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τῆς Ἁγίας Εὐαγγελίας, Κύριον τὸν Θεόν
ἡμῶν ἰκετόσωμεν.

Σοφία ὀρθῆ ἀκόσωμεν τῆς Ἁγίας Εὐαγγελίας.

Εἰρήνῃ πάσι.

Ε'

Ἐκ τῆς κτ' Ληκαν Ἀγία Εὐαγγελία τὸ
 Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ή. 39.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ
 ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετ' ἀπεδῆς εἰς Πόλιν
 Γάδα. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσά-
 σατο τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγχείετο ὡς ἠκυσεν ἡ Ἐλισά-
 βετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν
 τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπλήθη Πόδατος Ἀγία ἡ
 Ἐλισάβετ, καὶ ἀεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν·
 Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ἀλογημένος ὁ καρπὸς
 τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τῶτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μή-
 τηρ τῶ Κυρίου μετὰς με; Ἴδὲ ἦν ὡς ἐγχείετο ἡ φωνὴ τῆ
 ἀσπασμῆ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀ-
 γαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστέψα-
 σα, ὅτι ἔσαι τελείωσις τῶν λελαλημένων αὐτῇ παρὰ
 Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν
 Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
 σωτήρῳ μου· Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δού-
 λης αὐτῆς· Ἴδὲ ἦν ἅπὸ τῆ νῦν μακαρισί με πᾶσαι αἰ-
 ῶναι. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὀδυματός, καὶ ἅγιον
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ
 μῶνας ἑβδ. καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Καὶ ὁδὸς Δόξα, ἦχος, β'.

Π Ἀπρ, Λόγε, Πνεῦμα, Τεταρτῆς ἡ ἐν Μονάδι,
 ἔξάλειψον τὰ πλήθη, ἡδ' ἐμῶν ἐγκλημάτων.
 Καὶ νῦν.

Τ Αἷς τῆς Θεοτόκου, παρεσβείαις Ἐλεήμων, ἔξά-
 λειψον τὰ πλήθη, ἡδ' ἐμῶν ἐγκλημάτων.

ΕΙ-

Εἶπα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.

Ἡχος, πλ. β'.

ΜΗ καταπίεσθης με, ἀνθρώπινη προσασία, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δεῦρα θέσθιν τῷ οἴκέτῳ σου. Θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρει εὐδύαμι, τῶν δαιμόνων τὰ πῦρματα, σκίπτω εὐκέρημαι, εἰδὲ πῶ προσφύγω ὁ ἄθλιος. πάντοθεν πολεμήμενος, καὶ παραμυθίαν ἐκ ἔχω πλιῶ σου. Δέσποινα τῷ Κόσμῳ, ἐλπίς καὶ προσασία ἡβ πισῶν, μή με παείδης τινὲ δέσθιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

Ὁ Ἱερῶς. Σῶσον ὁ Θεός τὸν Λόγον σου.

Καὶ φάλλομῳ τῷ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'.

Ὁ Ἱερῶς. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, Καὶ τὰ λαιπά.

Ὡ, δη, ζ'. Ὁ Εἰρμός.

” **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, κατανήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλωνί ποτὲ, τῇ Πίσει τῆς Τειάδος, τινὲ φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάπισαν φάλλοντες ὁ ἡβ Πατέρων ἡμῶν Θεός δόλογιτὸς εἶ.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῆν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτῃ τῆς Παρθένου, κατόκησας τῷ Κόσμῳ, ἡβ προσάτιν ἀνείδειξας. ὁ ἡβ Πατέρων ἡμῶν Θεός δόλογιτὸς εἶ.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θελιτῶ τῷ ἐλέει, ὃν ἐγυῖνησας Μητὲρ ἀγνή δυσώπησον, ῥυθλιῶαι ἡβ πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, πῆς ἐν Πίσει κραυγάζοντας ὁ ἡβ Πατέρων ἡμῶν Θεός δόλογιτὸς εἶ.

Δό-

Δόξα.

Σ Ωμάτων μαλακίας, κὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεο-
 γνήσια, τῷ πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ
 σε τῇ θεῖα, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα
 Χριστὸν ἡμῖν ἄποτεκῆσα.

Καὶ νῦν.

Θ Ησαυρὸν σωτηρίας, κὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τῷ
 σὲ κυήσασαν, κὶ πύργον ἀσφαλείας, κὶ θύραν
 μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὃ τῷ Πατέ-
 ρων ἡμῶν Θεῷ ἀλογητὸς εἶ.

Ω, δὴ, ἢ, Ὁ Εἰρμός.

” **Τ** Οὐ Βασιλέα τῷ Οὐρανῶν ὄν ὑμῶσι, στρα-
 ” τιαὶ τῷ Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, κὶ ὑπερυψῆτε
 ” εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τ Οὺς βοηθείας τῆς ἀδελφῆς σου δεομένης, μὴ πα-
 είδης Παρθένε ὑμνάντας, καὶ ὑπερυψυντάς σε
 Κόρη εἰς αἰῶνας.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τ Ων ἰαμάτων τὸ θαυμάσιον ὀπιχίεις, τοῖς πιστῶς
 ὑμνεῖσί σε Παρθένε, κὶ ὑπερυψῆσι τὸν ἀρρα-
 ζόν σε Τόκον.

Δόξα.

Τ Ἀς ἀδελφείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρίαις, κὶ σαρ-
 κὸς τὰς ὀδυίας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τῷ
 Κεχειτομήριω.

Καὶ νῦν.

Τ Ων περασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις,
 κὶ παιδῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε. ὅθεν σε ὑ-
 μνήσω εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, θ'. Ο' Εἰρμό.

” **Κ** Τείως Θεοῦ, σὲ ὁμολογῶμεν, οἱ δὲ σὺ
 ” σετασμίνοι Παρθεῖε Ἀγγή, σὺ ἄσωμά-
 ” τος Χορταῖς σὲ μεγαλιούτες.

Υπεραγία Θεοῦ σῶσον ἡμᾶς.

Ρ Οὐ μὲ τῷ δακρύων, μὴ ὑποποιήσης, ἢ τῷ
 παντός ἐν προσώπῃ παῦ δάκρυον, ἀφρηκότη
 Παρθεῖε Χειρὸν κηύσασα.

Υπεραγία Θεοῦ σῶσον ἡμᾶς.

Χ Αρᾶς με τῷ καρδίαν, πλήρωσον Παρθεῖε, ἢ
 τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρ-
 τίας τῷ λύπῃ ἐξαφανίσασα. Δόξα.

Κ Ανώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀδυναμίας, ταπει-
 νωθέντα Παρθεῖε θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας
 εἰς ῥῶσιν μετασβλάξασα. Καὶ νῦν.

Φ Ωτός σε ταῖς ἀντίσι, λάμπωμεν Παρθεῖε τὸ
 ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκασα, τῆς δυσεβῶς Θεο-
 τόκον σε καταγγέλλοντες.

Καὶ δεῦρ, τὸ, Ἀξίον ἔστιν ὡς ἀληθείας.

Καὶ θυμῷ ὁ Γερούς τὸ Ουσιαστικόν, καὶ τὸν λαόν,
 καὶ ἡμεῖς φαίνομεν τὰ πορόντα Θεοτοκία.

Τ Ἦν ὑψηλοτέρων τῶν Οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέρων
 λαμπρότων ἡλιακῶν, τῷ λυβωσαμένη ἡμᾶς
 ἐκ τῆς κατάρας, τῷ Δέσποιναν τὸ Κόσμον, ὑμνοῖς
 τιμήσωμεν.

Α Πὸ τῶν πολλῶν με ἀμαρτιῶν, ἀθενεῖ τὸ σῶμα,
 ἀθενεῖ με καὶ ἡ ψυχὴ. πρὸς σὲ καταφύγει τὴν κε-
 χαριτωμένην, ἐλπίς ἀπληπισμένων, σὺ μοι βοήθησον.

Δέ-

Δ Έσποινα κ' Μητηρ τῶ Λυξωτῶ, δέξιμ Παρακλήσεις, ἀναξίων ὅων αἰκετῶν, ἵνα μεσιτῶσης πρὸς πᾶν ἐκ σῆ τεχθούτα. ὦ Δέσποινα τῶ Κόσμου ἡμεῖς μεσίξια.

Ψ Ἀπορρη προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, καὶ τῆ παρρησιῆς, Θεοτόκα χαρμορικῶς. μὲτ' ἢ Πρόδρομος, κ' πάντων ἡμῶν Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε τῶ εὐκταρῆσαι ἡμᾶς.

Α Λαλα τῶ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, ἡμῶν μὴ προσκυμένων, τὴν Εἰκόασα τὴν σεπτῶν, τὴν ἰσορηθεῖσαν πρὸ τῶ Ἀποστόλου, Λεκά ἱερωπέτε τὴν Ὁδηγήξια.

Ι Λεως ἡμεῖς μοι τῶ ταπεινῶ, ὅτι πλὴν σε ἄλλω, ἔργιστω κατφυγῶ, ὁ ἐν ἀμαρτίαις παστέρας πεπλησμενός. ἐλέησόν με μόνη Χριστιανῶν ἢ ἐλπίς.

Π Ἀσαι τῶ Ἀγγέλων καὶ στρατιῶν, Πρόδρομο Κυρία, Ἀποστόλων ἢ δαδίκας, οἱ Ἅγιοι πάντες μὲτ' ἢς Θεοτόκε, ποιήσατε παρεσβείαν εἰς δὲ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶπα, Τεισάγιον. Πανογία Τειάς. Πάτερ ἡμῶν. Ο' Ἱερεῦς. Οτι σῆ. Καὶ τῶ Τροπάεια ταῦτε.

Ἡ' χο., πλ. β'.

Ε Ἄνεσον ἡμᾶς Κυρία, ἐλέησον ἡμᾶς. πάσης ἡμῶν ὀυτολογίας ὀυπρᾶντες, πύττω σοὶ τὴν ἰκισίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφερόμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κ Ἔε ἐλέησον ἡμᾶς, ὅπῃ σοὶ ἡ πεποίθαμεν. μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μηδῶς τῶ

υπο-

62 Η ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ.

ἀνομιῶν ἡμῶν. ἀλλ' ὀπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγ-
χῆτος, καὶ λύσασαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐχθρᾶν ἡμῶν. σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σε πάντες ἔργα χει-
ρῶν σε, καὶ τὸ ὄνομά σε ὀπιεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τῆς πύλλω, ἀνοιξον ἡμῖν
ἐλλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοιτε εἰς σέ, μὴ
ἀσοχήσωμεν. ῥυθείημεν διὰ σέ τῆς πειρασίων. σὺ
γάρ εἶ ἡ σωτῆρα τῶ γενέας τῆς Χειριστῶν.

Ο Ἱεροῦς. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Εἴ τι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέως, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας,
σωτηρίας, ὀπισκίψεως, συγχαρήσεως, κατὰ δώ-
σεως, καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν τῶ δέλου τῶ Θεῶ
(τῶ δένοσ) εἰπώμεν.

Καὶ ὑπὲρ τῶ διαφυλαχθῆναι τῶ Ἀγίαν Μονίῶ
ταύτῃ (ἢ, τὸν οἶκον τῆτον).

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

Μετὰ δὲ τῶ Ἀπόλυσιν, φάλλονται τὰ παράνομα
Θεοπκία.

Πάντων προσκατέεις ἀγαθή.

Πάντων διβρομῶν ἡ χερὰ.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δέσεις.

Τῶ πᾶσαν ἐλπίδαμε, εἰς σέ ἀνατίθημι.

ΑΚΟ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Η ΤΟΥΤΗ ΚΑΝΩΝ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ

ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ποίημα τῆ Βασιλέως Κυρῆ Θεοδώρα Δύνα τῆ
Λασκάρεως.

Ω, δὴ αἰ. ἦχος, πλ. δ'. Ο' Εἰρμός.

37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

Τροπάριον.

Τὼν λυπηρῶν ἐπαγωγῶν χειμάζουσι, τὴν ταπει-
νήν με ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν
καλύπτουσι, καρδίαν Θεοῦ μόνου. ἀλλ' ἡ Φῶς τετοκίμη, τὸ
θεῖον καὶ ἀσπράγιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσιμον.

Εξ ἀμείβητων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχ-
θρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίῃ, λυθῶθεῖς

Πα-

Πανάχαυτε, τῆ κραταιᾷ δυνάμει σου, αὐμνῶ μεγαλυῶν, τὴν ἀμετρήσαν συμμάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

ΝΤ' ἰπεποιθῶς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιῶν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὄλοφύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρῆνω καὶ σναίζω, μή με παρίεθς τὸν ἄθλιον, τῆ Χειριῶν καταζύγιον.

ΟΥ' σιωπήσω τὸ βοᾶν θανάτου, τὴ μεγαλεῖα τὰ ἰσά. εἰ μὴ ἦν σὺ Κόρη, πάντοτε φοβίσασθ', ὑπὲρ ἐμὲ φορεβόησα, τῆ Τύῳ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ ποσάτε με κ' ὑδαίος, καὶ δεσῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

ΔΙάσωσον ὑπὸ κινδύνων, τὰς δάλας σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μὲν Θεοὶ, εἰς σέ καταφύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

ΕΠίβλεψον ἐν δυνάμει, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τὰ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς με τὸ ἄλγος.

Ω, δὴ, γ'. Ο' Εἰρμός.

” Οὐρανίας ἀφίδος, ὀροφρυγὲ Κύριε, καὶ τῆς
 ” Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με περιώπτον, ἐν
 ” τῆ ἀγάπῃ τῆ σῆ, πῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, πῶν
 ” πῶν τὸ σῆγμα, μόνε φιλιώθραυτε.

Τροπάρειον.

ΑΠορίσας ἐκ πύτων, ὀδυνηρῶς κράζω σοὶ πόροφθατον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δε μοι τῆ δάλας σου, τῆ πεπηνῶ καὶ ἀθλίῳ, τῆ τὴν σὴν ἀγγέληψιν ὀπτιζήσαντι θερμῶς.

Ε' θ' αυ-

Εϑαυμάσως ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα,
τὰς διεργασίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἔλεός σου. ὅθεν
δοξάζω σε, καὶ ἀνυμῶ καὶ γιραίρω, τὴν πολλὴν καὶ
ἀμέτρον κηδεμονίαν σου.

ΚΑταιγίς με χειμάζει, τῆς συμφορῶν Δέσποι-
να, καὶ τῆς λυπηρῶν ἔικυμίας, καταποντίζου-
σιν. ἀλλὰ προσφθάσα, χεῖρά μοι δὸς βοηθείας,
ἢ θερμὴ ἀντίληψις καὶ προσασία μου.

Αἰθεῖ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν
τῶ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαι. ὡς ἦν
φυσίζωος, ἐκ τῆς δεσμῶν τῆς τῶ ἄδου, πρὸς ζωὴν
ἀνήγαγες, εἰς γλῶσσο με ῥύσαντα.

Διάσωσον ὑπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν δεινότητι.

Ω, ἦ, δ'. Ο' Εἰρήμος.

11 **Σ**Τ' μη ἰχὺς, Κύριε, σύμυ καὶ δυνάμις, σὺ
12 Θεός μου, σύμυ ἀγαλλίαμα, ὁ Παθηκὸς
13 κόλπης μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν
14 ὅπισκεφάμενος. διὸ σὺ τῷ Προφήτῃ, Ἀββα-
15 κήμοσι κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλαν-
16 θρωπε. Τροπάειον.

ΚΑὶ πῶ λοιπὸν, ἄλλω εἰρήσω ἀντίληψιν; πῶ
προσφύγω; πῶ δὲ καὶ σωθῆσομαι; τίνα θερ-
μὴν ἔξω βοηθόν; θλίψοι πῶ βίω, καὶ ζάλας οἴ-
μοι κλονέμενος, εἰς σὲ μόνω ἐλπίζω, καὶ θερμῶ καὶ
καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπτει σου ἵσσί μου.

ΤΟ' ἵνα ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν πῶ ἐλέεσον, τὸν
πλοστίαις δαρυαῖς ἑροσίσαντα, τὴν παναθλίαν

Agiasmat,

Ε

καὶ

καὶ παπεινῶ, Πάναγε ψυχῶ μου, τῷ συμφορῶν, καὶ
τῷ θλίψων, καμίνω φλογιδεῖσαν, μεγαλυῶ κη-
ρύττω, καὶ προσρέχω τῇ σκέπησε σώσον με.

Σὲ τὴν Ἄγνῶ, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσιλον,
μόνῳ φέρω, τείχος ἀπροσμάχιστον, καταφυ-
γῶ, σκέπῳ κραταιῶ, ὄπλον σωτηρίας· μή με πα-
είδης τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπιλητισμῶν, ἀδελφῶν
συμμαχία, θλιβομῶν χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἔχειπῶν, σὲ κατ' ἀξίαν διηύσομαι, τίς
ἀμέψης, οἰκτιρῶς ὦ Δέσποινα, τίς τὴν ἐ-
μὴν πάντοτε ψυχῶν, δεινῶς θλιβομῶν, ὡς ὕδαρ
θερικυκλώσαντας; ἀλλ' ὦ τίς σῆς προνοίας, καὶ τίς
δουργεσίας, ἧς ἀφρόνως, ὁ πάλαις ἀπώλεσα.

Διάσωσον ἄπο κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν θυμῶν.

Ὡ, δὴ, εἰ. Ὁ Εἰρμός.

” Ἰνα τί με ἀπώσω, ἰδοὺ τῆ προσώπασε, τὸ
” Ἰ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλό-
” Ἰ ξιον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ὅπωςρέφόν με, καὶ
” Ἰ πρὸς τὸ φῶς τῷ ἐντολῶν σε, τίς ὁδός με κατό-
” Ἰ θυμῶν δέομαι.

Τροπᾶριον.

Εὐχαρίσας βοῶ σοι· χαῖρε Μητροπάρθενε. Χαῖ-
ρε Θεόνυμφε. Χαῖρε θεία σκέπη. Χαῖρε ὄπλον
καὶ τείχος ἀπέρθητον. Χαῖρε προσασία, καὶ βοηθὲ καὶ
σωτηρία, τῷ εἰς σὲ προσρεχόντων ἐκ πίσεως.

Οἱμισυντές με μάτῳ, βέλεμνα καὶ ξίφῃ, καὶ λάκ-
κον ἠυξέπισαν, καὶ ὀπζήτησι, τὸ πανέθλιον

σῶ-

σώμα παρ᾿ ἄξει με, καὶ καταβιβᾶσαι, πρὸς γλυῖν Ἀγ-
γὴ ὀπιζήσῃν· ἀλλ' ἐκ πέτρων κροφθάσασα σώσον με.

Α Ἄνθῃ Θεοτόκον, πάντες ὀπιζόντες σε Πύαγιε
Δέσποινα, τὸν ἐκ σὲ τεχθεῖτα, Θεὸν Λόγον
εἰδότες κηρύττειν, ἐν δυσὶν ἐστίαις, θελητικαῖς αὐ-
τεξοταῖς, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Τ Ἰσοὶ δ᾿ ἄρον προσάξω, τῆς ἀχαριστίας, ἀνδρῶν
περ' ἀπήλαυσα, ἡρώτων δαρμιμάτων, καὶ τῆς σῆς
ἀμεθέτης χριστοπίτος; πειναρὴν δόξάξω, ὑμολογῶ, καὶ
μεγαλιῶ, σὲ τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

Διάσωσον δὲ κενδύων.

Ἐπίβλεψον ἐν δουλείᾳ.

Ω, δὴ, σ'. Ὁ Εἰρμός.

22 **Τ** Ἦν δέ σοι ἐκχεῖ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτὸς ἀ-
22 παγγελοῦμε τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἢ
22 ψυχῆμε ἐπλήθη, καὶ ἡ ζωὴμε τῷ ἄδῃ προσή-
22 γισε. καὶ δέομαι ὡς Γωιάς, ἐν φθορᾷ ὁ Θεὸς με
22 ἀνάγαγε. Τροπάειον.

Τ Ἄνεψι ἡρώ λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν
με ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμοῦν, ἐμποισ-
σί μοι Κόρη· ἀλλ' ἡ γενήσασα φῶς τὸ ἀπόροστον,
ἀπέλασον ταῦτα μακρὰ, τῇ ἐμπνέσει τῆς θείας
καιοβείας σου.

Π Ἀράκλησιον ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ ἡρώ νό-
σων ἰαθόνσε γινώσκω, καὶ παντελῆ, σω-
θεῖμον πᾶ θανάτῃ, καὶ ποταμόν τῆς ζωῆς ἀνεξάν-
τλητον, καὶ πάντων ἡρώ ἐν συμφοραῖς, περὶ αὐτὴν καὶ
θεῖαν ἀντίληψιν.

Ε 2

Ο 5

Οτ' κρύπτω σε τῶν βουδέν τῶ ἐλέως, κ' τὴν βρύσιν
τῶ ἀπείρων θαυμάτων, κ' τὴν πηγὴν, τὴν ἀσ-
ναοὶ ὄπως, τῆς ἀπὸς ἐμὲ συμπαθείας σε Δέσποινα, ἀλλ'
ἅπασιν ὁμολογῶ, κ' βοῶ κ' κηρύττω κ' φθέγγομαι.

ΕΚυκλωσάν αἱ τὰ βίε με ζάλαι, ὡς περ μέλισ-
σαι κηρίον Παρθένε, κ' τὴν ἐμὴν, καταχέ-
σαι καρδίαν, καπέτιθ' ὡς κέσι βέλει τῶ θλίψεων. ἀλλ'
εἴρομί σε βοηθόν, κ' διακτίω κ' φύσω Πανάχαυτε,
Διάσφισον ἀπὸ κινδύων.

Ἐπίβλεψον ἐν δ' ἡμεῖα.

Κουτάκιον, ρος, β. Τὰ ἄνω ζητῶ.

Πρεσβεία Σερμῆ, κ' τείχος ἀπροσμάχητον, ἐλέως
πηγὴ, τῆ Κόσμου καταφύγιον, ἔκταως βοῶμεν
σοι Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύων
λύσωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως πρόσταλ' ἔσσαι.

Ἐκ τῆς Ἁγίας Ἀνακῆ Ἀγίας Εὐαγγελίης
τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ι'. 38.

Τῶ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κω-
μὴν τινά. Γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπε-
δέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇ δὲ τὴν ἀδελ-
φὴν καλεσμένην Μαρίαν, ἢ κ' καθήκαθ' ἵσασα καθὰ τῆς
πόδας τῆ Ἰησοῦ, ἔκει τῶ λόγων αὐτῆς. Ἡ δὲ Μάρ-
θα περιπατοῦσα καθ' ἑποχὴν ἰσχυρίων, ὅπως ἔσσαι δὲ
εἶπε Κύριε, ἔ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνη
με κατέλιπε ἰσχυρεῖν; εἶπε ἡν αὐτῇ, ἵνα μοι σιωπη-
τήσῃς. Ἀποκρίθεις δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς
Μάρθα, Μάρθα, μεμνηῖς, κ' τυρβαζῆσθαι καθ' ἑπο-
χὴν ἐνός θεοῦ ἔστι χρεία. Μαρία δὲ, τὴν ἀγαθὴν με-

εἶδα

εἶσα ἐξελέξατο, ἥτις ἐκ ἀφαιρέθησεται ἀπ' αὐτῆς.
 Ἐξήκετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις
 Γυνὴ φωνή ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ
 κοιλία ἣ βασάσασά σε, καὶ μασοὶ ἕς ἐθήλασας. Αὐ-
 τὸς δὲ εἶπε· μὴ βίβη· μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λό-
 γον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσόντες αὐτόν.

Ω, δὴ, ζ'. Ο' Εἰρμός.

32 ΠΑῖδες Ἑβραίων ἐν καρμίνω, καιπάτισαν
 33 τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ
 34 πῦρ μετέβαλον βόωντες· δόλογητος εἰ Κύριε, ὁ
 35 Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας. Τροπάειον.

ΦΩΣ ἡ περὶ σε Θεοτόκε, σκοτιδένειται με νυκτὶ ἀ-
 μαρτημάτων, φωταγώνησον σύ, φῶτος ἕσα δο-
 χεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἁμωμον, ἵνα πόθεισε δοξάζω.

ΣΚέπη γυνὴ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις καὶ κεύ-
 χημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νυκτὶ, ἀπά-
 σης βοηθείας, ἀβουδήτων δυνάμεις, καὶ ἐλπίς ἀπηλη-
 πισιῶν. Δόξα.

ΟΛη ψυχῇ καὶ θανοῖα, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλοισι
 δοξάζω, ὑπολαύσας τῷ σῶν, μεγάλων χα-
 ρειῶν, ἀλλ' ὡς τῆς σῆς χριστότης, καὶ ἀπείρων σε
 θαυμάτων. Καὶ νυκτὶ.

Βλέπον ἰλέω ὄμματί σε, καὶ ὄπισκεται τὴν κά-
 κωσιν ἧ ἔχω, καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλά-
 βης καὶ κινδύων, καὶ πειρασμῶν με λύθωσαι, ἀμει-
 βήτω σε ἰλέει.

Διάσωσον ὑπὸ κινδύων.

Ἐπίβλησον ἐν ὄμφειά.

Ε 3

Ω, δὴ

ἡ ΤΟῦ ἐν Ὄρει, ἀγία δοξαζοῦντα, καὶ ἐν Βά-
 ἡ τῶ, Τόκου πῦν τῆς Αἰπαρθεύε, τῆς Μωϋ-
 ἡ σῆ μουσῆου γινώσκοντες, Κύριον ὑμῶν, καὶ
 ἡ ὑπερυψῆτε εἰς πάντα τὸς αἰῶνας.

Τροπάσιον.

Δ Ἰὰ ἀπλάγχνα, ἐλέεσον Παρθεῖε, μὴ πασι-
 δης σεμνή, ποικίλῳ με σάλω, βρωτικῶν
 κυμάτων, ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, κατεπο-
 κληθῆν, κακώσεσι τῶ βίε.

Π Ερισάσεις, καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάμα
 Αἰγῆ, καὶ συμφοραὶ τῶ βίε, καὶ πειρασμοὶ με
 πάντοθεν ἐκύκλωσαν. ἀλλὰ προσηθί μοι, καὶ ἀντι-
 λαβῆναι, τῆ κραταῖσθ σα σκέπη. Δόξα.

Ε Ἐν ταῖς ζυλάσι, ἐσθάρωσε ἀμύλια, ἐν ταῖς λυ-
 παις, χαρὰν καὶ ἀφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις
 περικλυθῆ βοήθειαν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύσιν καὶ
 σωσάτιον ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Καὶ νῦν.

Χ Αἶρε Θρόνε, πυρίμορφε Κυβερν. Χαῖρε θεῖα,
 καὶ μανναδόχε τῶντα. Χαῖρε χρυσῆ λιχθία,
 λαμπρὰ εἴσβετε. Χαῖρε τῆσ Παρθενῶν, δόξα καὶ
 Μπέρων, ὠραῖσμα καὶ κλέος.

Διότατον ὑπὸ κινδύνων.

Επίβλεψον ἐν ἀμύλια.

Ω, δὴ, δ. Ο' Εἰρμός.

ἡ Εἰς τὴν ὁπὶ πῶ ὁ Οὐρανός, καὶ τῆς Γῆς κα-
 ἡ πλάγη τὰ πέλατα, ὅτι ὁ Θεός, ὠφθη τοῖς
 ἡ ἀδράποισ σωματικῶς, καὶ ἡ Γαστήρσε γέγονεν,

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ. 71

δύρουχαροτέρα τῶν Οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, Ἄγ-
γέλων καὶ ἀνθρώπων, Ταξιαρχία μεγαλιώεσι.

Τροπάρειον.

Πρὸς τίνα καταρύγω ἄλλῳ Ἄγνή; πᾶ προσ-
δράμω λοιπὸν, καὶ σωθήσομαι; πᾶ πορεύ-
θῶ; ποίαν δὲ ἐφάρω καταφυγῆ; ποίαν θαρμύ-
αὐτίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς σὲ
μόνῳ ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνῳ καυχῶμαι, καὶ ὅτι σὲ
θαυρῶν κατέρυγον.

Οτ' ἔστιν ἀειδήσασθαι δυνατὸν, μεγαλεῖα τὰ
σὰ Θεοειμήφοτε, καὶ πῖν βουθόν, τὸν ἀνέξερ-
εῖτον ἔχειπεν; τῶ ὑπὲρ τῶν θαυμάτων σε, τῶ τε-
λεσιμῶν διωκεῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πί-
σει προσκυμῶσιν, ὡς ἀληθῆ Θεῶ λοχόβριαν.

Δόξα.

Εν ὕμνοις ἀχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ
ἀμέτρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλῶν, δυνάμιν σε
πᾶσιν ὁμολογῶ, καὶ τὰς ἀεργεσίας σε, ἃς ὑπερεκεί-
σας εἰς ἐμὲ, κηρύττω μεγαλιῶ, ψυχῆτε καὶ καρ-
δία, καὶ λογισμῶ καὶ γλώσση πάντες. Καὶ νῦν.

Τῆν δέξιν μου δέξαι τὴν πενιχῶν, καὶ κλαυθ-
μὸν μὴ παείδης, καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν,
ἀλλ' ἀντίλαβέ με ὡς ἀγαθῆ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλη-
ρωσον. δυνάσαι ἦν πάντα ὡς παιδενῆς, Δεσπότου
Θεῶ Μήτηρ. εἰ νόσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμῶν
οἴκτραν ταπέειωσιν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύων.

Ἐπίβλεψον ἐν ἀμνησίᾳ.

Ε 4

Ε 3 Α

ΕΞ ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

ΑΨόσοι ἐκ πέρατων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδέσατέ με τὸ σῶμα. Καὶ σὺ Γιέ καὶ Θεέ μου, πῶς λαβέ με τὸ Πνεῦμα.

Ὁ Γλυκασμός τῷ Ἀγγέλῳ, τῷ θλιβομένῳ ἢ χαρᾷ, Χριστιανῶν ἢ προσάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυεῖν, ἀντιλαβῆ ἡμᾶς ρῦσαι, τῷ αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτειαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλανθρώπου Θεόν, μή με ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῷ Ἀγγέλῳ. Παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν πείρῃ.

Χρυσοπλοκάμιτε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἄλιοςάλαχτε Θρόνε, καθέδρα τῆ Βασιλέως, ἀκατασέητον θαῦμα, πῶς γαλαχεῖς τὸν Δεσπότην;

ΕΤΧΑΙ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ,

Τῆς ἡμέρας τῆς Γενήσεως τῆ παιδὸς αὐτῆς.

Τῷ Κυρίῳ δευτέρῳ.

Δ Εἶποτι Κύριε παντοκράτωρ, ὁ ἰσχυρὸς πᾶσαν
 νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, αὐτὸς καὶ πῶν πα-
 ρῶσαν τὴν σήμερον τέξασαν δάλλω σε (τὴν δὲ) ἴασαι,
 καὶ ἀνάστησον αὐτῷ ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπίκειται. ὅτι
 καὶ τὸν τῆ Προφῆτου Δαβὶδ λόγον, ἐν ἀνομίαις σινε-
 λήφθημι, καὶ ἐξ ῥύπτου πάντες ἐσμεν ἐνώπιόν σου. φύ-
 λαξον ταύτῃ, καὶ τὸ παρὸν νήπιον, ὃ ἔπεε. σκέπα-
 σον αὐτῷ ἐπὶ τὴν σκέπην τῆς περυγῶν σου, ἀπὸ τῆς
 σήμερον μέχρι τῆς ἐσχάτης αὐτῆς πελειώσεως. Πρε-
 βείαις τῆς παναχάντε Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων.
 ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τῷ Κυρίῳ δευτέρῳ.

Δ Εἶποτι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς
 παναχάντε Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀει-
 παρθόνος Μαρίας, καὶ ὡς νήπιον ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς,
 καὶ ὡς βρέφος ἀνάδειχθεὶς· αὐτὸς καὶ τὴν παρῶσαν δά-
 λλω σε, τὴν σήμερον τέξασαν τὸ παρὸν παιδίον, ἐ-
 λέησον, καὶ συγχώρησον τὰ ἐκείσια, καὶ τὰ ἐκείσια αὐτῆς
 ἡταίσματα· καὶ φυλάξον αὐτῷ ἀπὸ πάσης τῆς δε-
 βόλης τυραννίδος. καὶ πῶν ἐξ αὐτῆς κινηθῶν νήπιον δεξι-
 ρησον ἀπὸ πάσης φαρμακείας, ἀπὸ πάσης χαλεπότη-

τος,

74 ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ.

τος, ὑπὸ πάσης ζάλης τῆ ἀντικειμένη, ὑπὸ πνιμά-
 τω ποιηρῶν, ἡμερινῶν τε, καὶ νυκτερινῶν. ταύτῃ δὲ
 ἐπατήρησον ὑπὸ τῆ κραταίῃ χεῖρά σου, καὶ δός αὐτῇ
 ταχιτύω ἐξανάσασιν. καὶ τὸ ρύπε καθαρον, καὶ τὸς
 πόνης θεράπευσον, καὶ ῥώσιν, καὶ ἀρωσίαν ψυχῆ τε καὶ
 σώματι δώρησαι, καὶ δι' Ἀγγέλων παιδρῶν καὶ φαιρι-
 νῶν ταύτῃ ἐξείδαλλον, καὶ ἐξοφρήρησον ὑπὸ πά-
 σης ἐπελδύσεως τῆ ἀοράτων πνιμάτων. Ναὶ Κύριε,
 ὑπὸ νόσου καὶ μαλακίας, ὑπὸ ζήλου καὶ φθόνου, καὶ ὀφ-
 θαλμῶν βασκανίας, καὶ ἐλέησον αὐτὴν, καὶ τὸ βρέφος,
 καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος. καὶ καθάρησον αὐτὴν ἀπὸ τῆ
 σωματικῆ ρύπε, καὶ τῆ ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων
 σπλαγγικῶν ἐνοχλήσεων, καὶ ἔξαξον αὐτὴν ἐκ τῆς
 ταχιτύσε ἐλεημοσύνης, ἐν τῇ ταπεινῇ αὐτῆς σώμα-
 τι εἰς ἐπανόρθωσιν. καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κρηθρῶ ἡπίσιον
 ἀξίωσον προσκυνησάει τὸν ὀπίγειον Ναὸν, ὃν ἡτοίμα-
 σας δοξολογεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὅτι ἐπέ-
 πεισοὶ πάντα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυνήσεις, τῷ Πα-
 τερὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυνὶ, καὶ
 αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῆς αἰῶνων. Ἀμήν.

Τὸ Κυρίε δεηθῶμεν.

Κ Τὸ εὖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀδοκίμας κατελθεῖν ἐκ
 τῆς Οὐρανῶν, καὶ θνηθῆναι ἐκ τῆς Ἀγίας
 Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐκ τῆς σωτηρίας
 ἡμῶν τῆς ἀμαρτωλῶν, ὁ γενώσκων τὸ ἀδυσπῆ-
 στρον τῆς φύσεως, συγχώρητον τῇ δέλησιν (τῇ δὲ) τῇ
 τεξάσει σήμερον, καὶ τὸ πληθὸν τῆς οἰκτιρῶν σου. Σὺ
 ᾧ εἶπας Κύριε ἀύξανεθε καὶ πληθύνετε, καὶ πλη-

ρῶσα-

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ. 73

ραΐσατε τῷ γυν, κ' κατακυριώσατε αὐτῆς. Ἐὰ τὸ
 κ' ἡμεῖς οἱ δούλοί σου δεόμεθα, κ' θαρρύντες ἕκαστης
 ἀνεξικάνε σε φιλανθρωπίας, φόβῳ βοῶμεν πρὸς τὸ πῆς
 Βσιλείας σε ἁγίου ὀνομα. Ἐπίβλεπον εἰς ἔραν, κ'
 ἴδε τῷ ἀδελφίω ἡμῶν ἢ καταδίκων, κ' συγχα-
 ρισοῦ τῇ δόλῳ (τῇ δὲ) κ' παντὶ τῷ οἴκῳ, ᾧ ἔχου-
 νῆδη τὸ παιδίον, κ' τοῖς ἀφαιρούσι αὐτῆς, καὶ τοῖς
 ἐνθάδε δειπνοῦσι πᾶσιν, ὡς αγαθός κ' φιλαν-
 θρωπος Θεός συγχαρίσον, ὅτι μόνος ἔχεις ἐξουσίας
 ἀφιστάει ἀμαρτίας, καρποβείας τῆς Ἀγίας Θεοπίκας,
 κ' πικίων τῶν Ἀγίων σου.

ΕΥΧΗ

Εἰς τὸ κατισφραγίσαι παιδίον, λαμβάνον ὄνομα,
 τῇ ἡμέρᾳ τῆς Γεννήσεως αὐτῆ.

Ἰσπὸν δὲ, ὅτι τῇ οὐδῶν ἡμέρᾳ κ' τῷ Γέννησι,
 προσάγεται ἐν αὐτῷ Ναὼ τὸ βρέφος παρὰ τῆς μάϊας,
 κ' ἴστανται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναῦ. Ο' δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ
 Εὐλογητον. Τρισάγιον, τὸ, Παναγία Τείας, σὺ
 σὺ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶς. Εἶπει τὸ Ἀπολυ-
 τίκιον τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς Ἀγίας τῆς Μοιῆς. Ο' δὲ
 Ἱερεὺς σφραγίζει αὐτῷ τὸ μέτωπον, τὸ σωμα, κ' τὸ
 σῆθος, καὶ λέγει τῷ Εὐχῶ.

Τὸ Κρεῖν δευδαῖμα.

ΚΥεῖς ὁ Θεός ἡμῶν, σὺ δεόμεθα, κ' σὺ ἀγα-
 καλῶμεν, σημειωθήτω τὸ φῶς τῆς προσώπικας σε
 ἐπὶ τῶν δούλων σου (τῶν δὲ), κ' σημειωθήτω ὁ Σπαιρός

76 Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον.

Ὁ μονοθῆες σε Υἱὸ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ πῶς θαλασσι-
μοῖς αὐτῆ, εἰς τὸ φυγεῖν τὴν ματαιότητα τῆ Κόσμου,
καὶ πᾶσαι τὴν πορνείαν ὀπιβελῶν τὴ ἐχθρῶ, ἀκολουθεῖν
δὲ πῶς προσάχμασί σε καὶ δὲς Κύριε ἀνέξαρτον με-
ναι τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτὸν, σωματικὸν ἐν
καιρῷ εὐθέτω τῇ ἀγία σε Ἐκκλησία, καὶ πλεισίμω
δὲ τῶ φεικτῶ Μυστηρίων τῶ Χριστοῦ ἵνα καὶ πῶς
ἐπιτάξαι σε πολιτοῦσάμωρος, καὶ φυλάξαι σε σφραγι-
δα ἀθραυστον, τύχη πῶς μακαριότητα πῶν ἐκλεκτῶν ἐν
τῇ Βασιλείᾳ σε. Χάριτι, καὶ φιλαδελφείᾳ τῶ μονο-
θῆες σε Υἱὸ, μεθ' ἧ εὐλογητός εἶ, σὺ τῶ Πανα-
γίῳ, καὶ ἀγαθῶ, καὶ ζωοποιῶ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ
αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἀπὸ χεῖρας λαβῶν τὸ παιδίον, ἴσεται ἐμπρο-
σθεν τῶν πυλῶν τῆ Ναῦ, ἢ πῶς Ὑπεραγίας Θεο-
τόκε, καὶ ποιῆ Σταυρῶ τύπον, λέγων.

Χαίρε Κεχαλειποιμένη Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ σὺ γάρ.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Δ Εἰ γινώσκεις, ὅτι τὸ ἄμνησεν βρέφος, εἰς ἀρα
καὶ ἀδελφῶν μὴ θηλάζει, ἀλλὰ πρὸς θανάτου
ἀφορᾷ, καὶ καὶ ἀμνησεν, ὡς τινες κακῶς φασί, τὴν
ἐκτὴν, ἢ τὴν ὀγδόην ἡμέραν, καὶ ἔτι βαπτίζουσαν αὐ-
τὸ, ἀλλὰ τῇ ὥρᾳ ἢ ἐθνηθῆ, μόνον ἀποπληθύνουσαι,
καὶ εὐθὺς βαπτισθῆναι, ἵνα μὴ πλεόπηση ἀφώτισον.
Αἱ δὲ πρὸς πῶς ἐγκυμανέσαι, εἰ τύχη καὶ τινος πλη-
γῆς τὸ ἐμβρυον ἐκθῶσαι, φέρε δίκην καὶ τῶς Νόμους, καὶ
τῶς Καθάρσις ἐνέχονται. πολλοὶ φημάλλον τὸ κείμεν δεῖ ἐκ-
φυγεῖν τῶν ἄμνηστων, ἵνα μὴ ἀφώτισα πλεόπηση.

ΕΤ-

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ,

Μετὰ Τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ εἰς τὸ
Ἐκκλησιαστικὸν Παιδίον,

Τῆ δὲ Τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ, πάλιν προσάγεται
τῷ Ναῶ ἐπὶ τῷ ἐκκλησιαστικῷ, εἶπεν ἀρχιῶ
λαβεῖν, τὸ εἰσαγεῖν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Προσάγεται δὲ παρὰ τῆς μητρὸς, ἥδη κεκαθαρ-
μένης, καὶ λελευμένης ἕως, παρόντος καὶ τῷ μέλλον-
τος ἀναδέχεσθαι τὸ καὶ τὸ Βάπτισμα.

Ὁ δὲ γὰρ Ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητὸν, Τεσσαχίον. τὸ
Παναγία Τελας, σου τῷ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ.
Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον, ἢ τῆς ἡμέρας τὸ τυχόν, ἢ τῷ
λαχόντος Ἀγίου. Δόξα, καὶ γὰρ. Τῇ πρεσβείᾳ Κυ-
εῖ πάντων τῶν Ἀγίων. Καὶ κληνάσης αὐτῆς τὴν κε-
φαλῶν, ἅμα τῷ βρέφει, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τῷ Σταν-
ρῷ σφραγίδα ἐπ' αὐτῷ. Καὶ ἀπτόμος τῆς κεφαλῆς
αὐτῆ, λέγει τὴν Εὐχὴν. Τὸ Κυρία δευτέρω.

Κρεῖτ ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τῷ Κυ-
εῖ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ πάσαν φύσιν λογι-
κώτε καὶ ἀλογον διὰ τῷ Λόγῳ σου δημιουργήσας, ὃ
πάντα ὅσα ἐκ ἔστων εἰς τὸ εἶναι ἀφραγατῶν, σὺ δέο-
μεθα, καὶ σὺ ἀφρακαλίμω, ἢν τῷ σὺ θελήματι διέ-
σωσας δάλλωσας (τὴν δὲ) καθάρεισον ἀπὸ πάσης ἁ-
μαρτίας, καὶ ἀπὸ παντὸς ῥύπτου, προσερχομένη τῷ
ἀγία σου Ἐκκλησία, ἵνα ἀκατακείτως ἀξιώσῃ με-
τορεῖν τῶν ἀγίων σου Μυστηρίων.

Γεῖον,

Υσιον, ὅτι, εἰς ἑυρίσκειται ἐν πῆς ζωσι τὸ βρέφος, ἀγαπιώσκειται ἕως ἄδε ἡ Εὐχὴ, εἰπὲ Εὐφώτως. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλανθρώπος Θεός.

Καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς πηχθεῖ παιδίον ἀλόγησον, αὔξησον, ἀγίασον, σωτέρισον, σαφροῖσον, καλοφρέτισον, ὅτι σὺ παρήγαγες αὐτὸ, καὶ ἐδίδαξας αὐτὸ τὸ φᾶς τὸ αἰδνητὸν, ἵνα καὶ τὸ ἰοντὲ καταξιώθῃ φῶτος ἐν κειρῷ, ὃ ὄρεσας, καὶ συκαπεθμυθῇ τῇ ἀγίασε ποιῆμη, ἧ καὶ τὸ μορογενῆσε Υἱὸς, μεθ' ἧ ἀλόγητος εἶ, σὺ τῷ Παπαγιῷ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πρόματι, νυν, καὶ αἰ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμὴν. Ὁ Ἰερὸς. Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

ΕΥΧΗ εἰς τὸν Μητέρα τῶ Παιδία.

ΚΥεὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀδαγενόμνος ὅπῃ σῶν κεία τῶ ἄνθρῳπων, ἀδαγενὴ καὶ ὅπῃ τῷ δέλλωσῃ (τιῷ δε), καὶ καταξίωσον αὐτὴν ἧ τῶν εὐχῶν τῶ τιμικ Πρεσβυτερίε καταφυγεῖν ἐν τῇ ἀγίασε Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, πῆ εἰσόδε τῆ Ναῶ τῆς δάξης σε, καὶ ἀξίωσον αὐτὴν μεταλαβεῖν τῆ τιμικ Σώματος καὶ Αἵματος τῶ Χριστοῦ σε. Ἀπόπλωσον αὐτῆς τὸν ρύπον τῶ σώματος, καὶ τὸν σπῆλον τῆς ψυχῆς, ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν πεσάρτικοτα ἡμερῶν ὅπως ἀξιώθῃσῃ εἰσελθεῖν ἐν τῇ ἀγίῳ Ναῶ σε, δάξασῃ σὺ ἡμῖν τὸ πανάγιον ἕομά σε, τῶ Πατρός, καὶ τῶ Υἱὸς, καὶ τῶ Ἁγίῳ Πρόματι, νυν, καὶ αἰ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμὴν.

ΕΥ

ΕΤΧΗ ἑτέρα εἰς τὸ Παιδίον, ὅπερ ὁ Γερὺς
σφραγίζων, ἐπεύχεται.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

ΚΥρίε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν πεσάρακοντα ἡμέραις,
βρέφος τῷ νομικῷ Ναῶ προσαχθεὶς ἐπὶ Μα-
ρίας τῆς ἀπειρογάμης ἀγίαςσε Μιτρὸς, καὶ ἐν ταῖς
ἀγκάλαις τῶ δικαίῃ Συμεῶν βασαχθεὶς, αὐτὸς Δέ-
σποτα παντοδύαμη, καὶ τὸ προσαχθεὶς τῷ βρέφος,
ἐμφανιδῆναί σοι τῷ πάντων Ποιητῇ, εὐλόγησον, καὶ
εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον αὐξήσον,
ὑποσοβῶν ἀπ' αὐτῶ πᾶσαν ἐναντίαν δύαμιν, ἧς τῆς
σημειώσεως τῶ τύπῃ τῶ σαρῶσε· σὺ ᾧ εἶ ὁ φυ-
λάσων τῶ νήπια Κύριε· ἵνα καταξιώθῃ τῷ Ἁγίῳ
Βαπτίσματος, τύχη τῆς μερίδος πᾶν ἐκλεκτῶν τῆς
βασιλείαςσε, φυλατῆμῶν σὺν ἡμῖν τῇ χάριτι τῆς
ἀγίας, καὶ ὁμοσῆς, καὶ ἀδιαίρετε Τεράδος. Σοὶ ᾧ
πρέπει πᾶσα δόξα, καὶ εὐχαριστία, καὶ προσκύνη-
σις, σὺν τῷ ἀρχῶσε Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ
ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῶσε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ
εἰς τῶς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Γερὺς. Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Θεὸς, ὁ Πατὴρ, ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ἧς τὰ με-
γαλοφρονότητε πᾶν Προφητῶν Ἡσαΐε, προκαταγ-
γείλας ἡμῖν τὴν ἐκ Παρθένου σάρκωσιν τῶ μονογενῆς
σε Υἱῶ καὶ Θεῶ ἡμῶν, ὅς ἐπ' ἐχάτων πᾶν ἡμερῶν, εὐ-
δοκία σῆ, καὶ σωεργεία τῷ Ἁγίῳ Πνεύματος, ἧς τὴν
ἡμῶν

ἡμῶν τῶν βροτῶν σωθείαν, ἀμέτρῳ εὐσπλαγχνίᾳ ἔξ
 αὐτῆς νηπιᾶσαι καταδέξαι μὲν, καὶ ἡ^π τὸ εἰδισμῶν ἐν
 Νόμῳ ἀγίῳ σε, μ^π πῖν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τῆ κα-
 θαρισμῆ, τῷ Ἱερῷ προσαχθῆναι βυέχετο ἄληθῆς νο-
 μοθέτης ὑπάρχων, καὶ ἐν ἀγκάλαις τῆ δικαίᾳ Συμεῶν
 βασαχθῆναι καταδέξατο. ὑπερ μυσθεῖν τῷ προτύπω-
 σιν ἐν τῷ προλεχθέντι Πραφήτῃ ἔξ τῆς λαβίδος τῆ αὐ-
 δρακος δηλωθεῖσαν ἐπέγνωμῆ, ἔ καὶ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ
 τὴν μέμνησιν ἐν χάριτι κατέχομῆ ἑ αὐτὸς καὶ νῦν ὁ φυ-
 λάσων τὰ νήπια Κύριε, εὐλόγησον τὸ παιδίον τῆτο,
 ἅμα τοῖς γονεῦσι, καὶ ἀναδόχοις αὐτῆ, καὶ καταξίωσον
 αὐτὸ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, καὶ τῆς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος
 ἀναγεννήσεως, συγκαταριθμησον αὐτὸ τῇ ἀγίᾳ σε ποι-
 μῆ τῶν λογικῶν προβάτων, τῶν ὑπὸ κλημῶν τῷ ὀνό-
 ματι τῆ Χριστοῦ σε. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοι-
 κῶν, καὶ τὰ πεπειρῆ ἑφορῶν, καὶ σοὶ τῷ δόξαν ἀναπέμ-
 πομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύμα-
 τι, νῦν, καὶ αἰ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀ-
 μῆν. Εἶπε λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ παιδίον, χηματίζει
 Σκυρὸν μετ' αὐτῆ ἀπὸ τῶν πυλῶν τῆ Ναῦ, λέγων.

Ἐκκλησιάζεται ὁ δῆλος τῆ Θεοῦ (ὁ δῆλον) εἰς τὸ ὄνομα
 τῆ Πατρός, καὶ τῆ Υἱοῦ, καὶ τῆ Ἁγίᾳ Πνεύματος,
 νῦν, καὶ αἰ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμῆν.

Εἶτα εἰσάγει αὐτὸ ἐν τῷ Ναῷ λέγων.

Εἰσπελεύσεται εἰς τὴν οἰκίαν σου, προσκλιθήσεται πρὸς
 Ναὸν ἁγίον σου.

Καὶ εἰσέρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆ Ναῦ, λέγων.

Ἐκκλησιάζεται ὁ δῆλος, τῆ Θεοῦ.

Εἶτα

ΜΕΤΑ Μ'. ΗΜΕΡΑΣ. 81

Εἶτα λέγει. Ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσωσα.
Εἶτα εἰσάγει πρὸ ἱερῶν πυλῶν τῶν Θεσιαστικῶν, λέγων.

Ἐκκλησιάζεται ὁ δόλος τῶ Θεῶν.

Καὶ εἰσάγει αὐτοὺς τὸ ἅγιον Θεσιαστικόν, εἰ μὴ
εἰν ἄρρεσιν, εἰ δὲ θῆλυ, ἕως ἱερῶν ὑπαίων πυλῶν,
λέγων τὸ, Νυνὶ Ἀπαύεις. Καὶ μὴ ταῦτα τίθει
σιν αὐτὸ παρὰ τῆς Θύρας τῶ Θεσιαστικῶν. Καὶ ἔ-
πος ὁ Ἀνάδοχος προσκυνήσας, γ'. λαμβάνει αὐτὸ, καὶ
ἐξέρχεται. Καὶ ὁ Ἰερῶς ποιεῖ αἰὲς ἕδος Ἀπόλυσιν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ,

Ὅταν ἀποβάλλεται.

Ποιεῖ ὁ Ἰερῶς Εὐλογητόν. Τεσσαράκοντα. τὸ, Πανα-
γία Τειάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὲ ἔστιν. Τὸ
Ἀπολυτικίον τῆς ἡμέρας, καὶ Θεοτοκίον. Εἶπε,
Τὲ Κυρία δειθώμεν.

Δ Εἴσοπε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὀπτεθεὶς ἐκ τῆς
Ἀγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ
ἐν φάτῃ ὡς βρέφος ἀνακλιθεὶς. αὐτὸς τὴν παρθένον
δέλυσεν (τὴν δὲ) τὴν σήμερον ἐν ἀμαρτίας εἰς φά-
ρον ὡς πεσῶσαν ἐκασίας, ἢ ἀκασίας, καὶ πὲν αὐτῇ
συλληθῆναι ἀποβαλλόμενον, ἐλέησον καὶ τὸ μέγα σε
ἔλεος, καὶ συχαίρησον αὐτῇ τὰ ἐκείσια, καὶ τὰ ἀκείσια
πταίσματα, καὶ διαφύλαξον ἀπὸ πάσης τῆς ἐμβόλου
μηχανουργίας, καὶ τὸν ῥύπον κείθαρον, τὸς πότους θε-
ράπιδσον, τὴν ῥῶσιν καὶ ἀρσάναν τῆς σώματι σου τῇ
ψυχῇ αὐτῆς φιλαΐθρως δώρησαι, καὶ δι' Ἀγγέλων φω-

Agiasmat.

F

τει-

82 ΕΕΧΗ εἰς ΑΠΟΒΑΛΛΟΥΣΑΝ.

τεινὲ ταύτῳ ὡς ἠφρέρισον ἀπὸ πάσης ἐπελδύσεως τῆς
 ἀσρτάτων δαιμόνων. Ναὶ Κύριε ἀπὸ νόσου καὶ μαλα-
 κίας, καὶ καθάρεισον αὐτὴν ἀπὸ πᾶσσωματικῆς ῥύτης,
 καὶ τῆς ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων ἐνοχλήσεων ἀπαι-
 χρικῶν, καὶ ἔξαξον αὐτὴν ἄπὸ τῆς πολλῆς σε ἐλεημο-
 σωίας ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι, καὶ ἀνάστησον αὐ-
 τήν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἣς περίκειται, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις
 ἐκνήθημεν, καὶ ἐν ἀνομίαις, καὶ ἄπὸ ῥύτης πάντες ἐσμεν
 ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ μὴ φόβου βοῶμεν, καὶ λέγομεν·
 Ἐπίβλεψον εἰς ἄραν, καὶ ἴδε τὴν ἀδυσίαν ἡμῶν
 τῆς καταδίκων, καὶ συγχώρησον τῇ δόλῃ σου (ταύτῃ)
 τῇ ἐν ἀμαρτίαις φόνῳ ὡς ἠπείσθη ἐκβοσίας, ἢ ἀκν-
 σίας, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθεὶ ἀποβαλλομένη, καὶ
 πάντας τῆς ὀρισκομένης, καὶ ἀφαιμένης αὐτῆς καὶ τὸ
 μέγα σε ἔλεος, ὡς ἀγαθός, καὶ φιλαίθραπος Θεός
 ἐλέησον, καὶ συγχώρησον· ὅτι σὺ μόνος ἔχεις ὄξε-
 σίαν ἀφικίαι ἀμαρτίας, καὶ ἀνομίας· πρεσβείαις τῆς
 πανάγει σε Μητρός, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι
 πρέπει σοι πᾶσα, δόξα τιμὴ, καὶ προσκυώσεις, τῷ
 Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.
 Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΕΤ-

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΙΗΣΑΙ

Κατηχέμενον.

ΔΥεὶ ὁ Γερὺς τὴν ζώνην τῆ μέλλοντος φωτιθῆναι, καὶ ὑποδύει, καὶ ὑπολύει αὐτόν. Καὶ ἵσθσιν αὐτόν καὶ ἀνατολάς, Μονοχίτωνα, Λυσόζωνον, Ἀσκεπῆ, Καὶ ἀνυπόδετον, Ἐ΄χοντα τὰς χεῖρας κάτω. Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆ, γ΄. Καὶ σφραγίζει αὐτῆ τὸ μέτωπον, καὶ τὸ σῆθος, ἐκ γ΄.

Καὶ ἐπιτίθει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ λέγων.

ΕΠὶ τῆ ὀνόματί σε Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας, καὶ τῆ μονοφυῆς σε Τίῃ, καὶ τῆ ἀγίῃ σε Πνεύματος, ἐπιτίθειμι τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν δαλόν σε (τὸν δὲ) τὸν καταξιώσαστα φυγεῖν ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄνομά σε, καὶ ἐπὶ τὴν σκέπην τῆς περύγαν σε δεφυλαχθῆναι. Ἰδοὺσιν αὐτῆ τὴν παλαιὰν ἐκείνῃ πλανίῃ, καὶ ἐμπλησον αὐτὸν τῆς εἰς σέ πίστεως, καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης· ἵνα γινῶ, ὅτι σὺ μόνος Θεὸς ἀληθινός, καὶ ὁ μονοφυῆς σε Τίός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ τὸ ἅγιόν σε Πνεῦμα. Δός αὐτῆ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιτολαῖς σε πορεύθῆναι, καὶ τὰ ἀρεσά σοι φυλάξαι· ὅτι εἰα ποιήσῃ αὐτὰ ἀνθρώπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Γράφον αὐτὸν ἐν βίβλῳ ζωῆς σε. σῶσον αὐτὸν τῆ ποιμνῆ τῆς κληρονομίας σε, δοξασθῆτω τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον ἐπὶ αὐτῆ, καὶ τῆ ἀγαπητῆς σε Τίῃ, Κυεῖν δὲ

F 2

ἡμῶν

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῷ ζωοποιῶσι Πνεύματι.
 Ἐΰωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου ἀσπείζοντες εἰς αὐτὸν, ἐν
 ἐλέει ἁπαπτῶς, καὶ τὰ ὦτά σου τῷ ἀκούειν τῆς φωνῆς
 τῆς δεήσεως αὐτοῦ, Εὐφρανὸν αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
 χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ τῷ ἔργῳ αὐτοῦ. ἵνα ἐξο-
 μολογήσῃταί σοι, προσκυλῶν καὶ δοξάζων τὸ ὄνομά σου
 τὸ μέγα, καὶ ὑψίστον, καὶ ἀνίσχῃσι ἁπαπτῶς πάσας
 τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Σὲ γὰρ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ
 δυνάμις τῶν Οὐρανῶν, καὶ σὲ ὄβρις ἡ δόξα, τῷ Πατρὶ, καὶ
 τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ,
 καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀφορισμὸς, Α'. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Επιτιμᾶσαι Κύριε, Διάβολε, ὁ παραγνόμενος
 εἰς τὸν Κόσμον, καὶ καταστυλώσας ἐν ἀνθρώ-
 ποις, ἵνα τὴν σὴν κατέβη τυραννίδα, καὶ τὰς ἀνθρώ-
 πους ἐξέλθῃται. ὃς ἐπὶ ξύλῳ τὰς ἀντικειμένης δυνάμεις
 ἐδριάμβασεν, Ἡλίου σκοτιδεύτος, καὶ γῆς σαλδο-
 μένης, καὶ μνημάτων ἀνοιγομένων, καὶ σωμάτων Ἁγίων
 καὶ ἀνισαμμένων· ὃς ἔλυσε θανάτῳ τὸν θάνατον, καὶ κατήρ-
 γησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τῷ θανάτῳ, πέτεσι σὲ τὸν
 Διάβολον. Ὀρκίζω σε καὶ τῷ Θεῷ, τῷ δείξαντός το
 ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τάξαντός τὰ Χερσβίμ, καὶ τὴν
 φλογίην ῥομφαίαν τὴν σφραγισμένην φερεῖν αὐτό. ἐπι-
 τιμήθητι. Κατ' ἐκείνη γένεσε ὀρκίζω, τῷ ὄχι πατή-
 σαντος ὡς ἐπὶ ξηρᾶς ἐπὶ ῥῶτα θαλάσσης, καὶ ἐπιτι-
 μήσαντος τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων· ἔ τὸ βλέμμα ξη-
 ραίνει ἀβύσσους, καὶ ἡ ἀπειλή τῆκε ὄρη. Αὐτός γάρ
 καὶ νῦν ἐπιτάσσει σοὶ εἰς ἡμᾶν, φοβήθητι, ἐξέλθε, καὶ

ὑπᾶ-

ὑπαναχώρησον ὑπὸ τῆ πλάσματος τέτι, καὶ μὴ ὑπο-
 τρέψῃς, μηδὲ ὑποκρυβῆς εἰς αὐτὸ, μηδὲ συμμαρτίσης
 τῆτω, ἢ ἐνεργήσης, με ἐν νυκτὶ, μὴ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὥρᾳ,
 ἢ ἐν μεσημβρίᾳ, ἀλλὰ ἀπελθε εἰς τὸν ἴδιον τάρταρον,
 ἕως τῆς ἡτοιμασμένης μεγάλης ἡμέρας τῆς Κεῖσεως. Φο-
 βήθητι τὸν Θεὸν τὸν καθήμενον ἐπὶ τῆς Χερυβίμ, καὶ
 ἐπιβλέποντα ἀβύσσους. ὃν ἔμεμασιν Ἀγγελοι, Ἀρ-
 χάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι,
 Δυναμεις, τὰ πολυόμματα Χερυβίμ, καὶ τὰ ἑξαπτε-
 ρυγα Σεραφίμ· ὃν ἔμεμα ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἡ θά-
 λασσα, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Ἐξέλθε καὶ ἀναχώρη-
 σον ὑπὸ τῆ σφραγιδοθέντος νεολέκτου σφραγιδοθέντος Χριστοῦ τῆ
 Θεῶ ἡμῶν· κατ' ἐκείνη γάρσε ὀρκίζω, τῆ σφραγιδο-
 τήντος ἐπὶ πτερύγων ἀέμων, τῆ ποιήντος πρὸς Ἀγγέ-
 λους αὐτῆ πῦρ φλέγον. ἔξελθε, καὶ ἀναχώρησον ὑπὸ τῆ
 πλάσματος τέτι σὺ πάση τῇ δυνάμει καὶ τοῖς ἀγ-
 γέλοις σου· Ὅτι δεδόξασαι τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ
 τῆ Υἱοῦ, καὶ τῆ Ἁγίᾳ Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ
 εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰῶνων. Ἀμήν.

Α' φορκισμός, Β'. τῆ Κυρίᾳ δευτέρω.

Ο Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ φοβερός καὶ ἐνδοξός, ὁ ἐπὶ πᾶ-
 σι τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτῆ ἀκατάληκτος,
 καὶ ἀνεξιχνίαστος ὑπάρχων, αὐτὸς ὁ προσείσας σοι, Διά-
 बोλε, τῆς αἰωνίᾳ κολάσεως τῆς τιμωρίαν, δι' ἡμῶν
 τῆς ἀχρείων αὐτῆ δέλων, κελόθει σοι, καὶ πάση τῇ
 σὺνερῶ σὺ δυνάμει ὑποσῆσαι ὑπὸ τῆ νεοσι σφραγι-
 δοθέντος ἐπ' ὀνόματι τῆ Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆ
 ἀληθινῆ Θεῶ ἡμῶν. Ὄρκίζω ἐν σε παμπόνηρον, καὶ

ἀκάθαρτον, καὶ μιαρὸν, καὶ ἐβδελυγμὸν, καὶ ἀλλότριον
 πνεῦμα, καὶ τῆς δυνάμεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς πᾶσαν
 ὄξυσίαν ἔχοντος ἐν Οὐρανῷ, καὶ ὅπῃ γῆς, τὰ εἰπόν-
 τος τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλω δάμονι, ἐξέλθε ἴπὸ τῆς ἀν-
 θρώπου, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Ἀναχάρησον,
 γνώρισον τὴν σὴν ματαίαν δυνάμιν, τὴν μηδὲ χοί-
 ρων ὄξυσίαν ἔχουσαν. Ὑπομνήθητι τῶ ὀπιζαντὸς σοὶ
 καὶ τὴν σὴν αἴτησιν εἰς τὴν ἀγγέλιω τῆς χοίρων εἰσελ-
 θεῖν. Φοβήθητι τὸν Θεόν, ἔστω πρὸς ἀγμάτι ἡ γῆ
 καθ' ὕδατων ἐσθελκται, τὸν κτίσαντα τὸν Οὐρανὸν,
 καὶ σῆσαντα τὰ ὄρη σαδμῶ, καὶ τὰς νάπας ζυγῶ, καὶ
 θρόνῳ ἄμμων θαλάσση ὄρειον, καὶ ἐν ὕδατι σφοδρῶ ἔι-
 βον ἀσφαλῆ. τὸν ἀπτόμῳ τῆς ὄρειαν καπνίζονται,
 τὸν ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἱμάτιον, τὸν ἐκτείναντα τὸν
 Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, τὸν σεγάζοντα ἐν ὕδασι τὰ ὑ-
 περῶα αὐτῆ, τὸν θεμελιῶντα τὴν γῆν ὅπῃ τὴν ἀσφά-
 λειαν αὐτῆς, ἔκλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος,
 τὸν πρὸς κατέμῳ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέον-
 τα αὐτὸ ὅπῃ πρὸς ὄσωπον πάσης τῆς γῆς. ἐξέλθε, καὶ
 ἀναχάρησον ἴπὸ τῆς πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα δ' ἔπι-
 ζομῶν. Ὁρκίζω σε καὶ τῶ σωτηριῶδες πάθῃς τῶ Κυ-
 εῖς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶ τιμῆς αὐτῶ Σώματος,
 καὶ Αἵματος, καὶ κατὰ τῆς ἐλπίσεως αὐτῶ τῆς φοβεράς.
 ἡξεί γάρ, καὶ ἔσθρονιεί, κείνων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ
 σὲ, καὶ τὴν συνέργον σε δυνάμιν κολάσει εἰς τὴν
 γένων τῶ πυρὸς, παραδὲς εἰς τὸ σκοτὸς τὸ ἔξωτε-
 ρον, ὅπῃ ὁ σκάληξ ὁ ἀκοίμητος, καὶ τὸ πῦρ ἐσθρο-
 τυται. Ὅτι τὸ κράτος Χριστοῦ τῶ Θεοῦ ἡμῶν, σὴν τῶ

Πε-

Πατρὶ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφορισμός, Γ'. Τὰ Κτεῖς δευτέρου.

ΚΥεῖς Σαβαώθ, ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραὴλ, ὁ ἰσχυρὸς πάντων νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ὀπίβλητον ὅπῃ τὸν ἐβλόνσε, ἐκζήτησον, ἐξερδύνησον, καὶ ἀπέλασον ἀπ' αὐτῆ πάντα τὰ ἐνεργήματα τῆ Διαβόλου. Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ δώξον αὐτὰ, καὶ καθάρισον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ τῇ ἰξείῃ σου χρησάμενος ἐνεργείᾳ, σώξῃ τον Σατανῶν ἐπὶ τῆς πόδας αὐτῆ ἐν τῇ χειρὶ, καὶ δὲς αὐτῷ νίκην κατ' αὐτῷ, καὶ τῶν ἀκαθάρτων αὐτῆ πνεύματων ἔπω τῆ ἀδύναστος ἐλέως τυγχάνων, καταξιώθῃ τῶν ἀθανάτων καὶ ἐπερανοῦσε μυστηρίων, καὶ δόξασοι ἀαπέμνη τῆ Πατρὶ, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τὰ Κτεῖς δευτέρου.

Οἶον Διάνοια Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σου, καὶ ὁμοίωσιν, καὶ δὲς αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰώνιας· εἶτα ἐκπεσόντα διὰ τῆς ἀμαρτίας καὶ παριδῶν, ἀλλ' οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τῆ Χρηστῆ σου τὴν σωτηρίαν τῆ Κόσμου, αὐτὸς καὶ ὁ πλάσμα σου τὸ λυξωσάμενος ἐκ τῆς δολείας τῆ ἐξέρῃ, πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σου τὴν ἐπερανοῦν. Διανοίξον αὐτῷ τὰς ὀφθαλμούς τῆς δακρυοῦς, εἰς τὸ αὐγαταί ἐν αὐτῷ τὸν φωτισμὸν τῆ Εὐαγγελίᾳ σου. Σὺζώθῃ τῇ ζωῇ αὐτῆ Ἄγγελον φωτεινὸν, ῥυόμενον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ὀπίβλητης ἀντικειμένης, ἀπὸ

δουλωτήματος ποιηρῆ, ὑπὸ δαιμονίᾳ μεσημβρινῆ,
ὑπὸ φαντισμάτων ποιηρῶν.

Καὶ ἐμφυσᾷ αὐτῆ ὁ Ἱερὸς τὸ σῆμα, τὸ μέ-
τωπον, καὶ τὸ σῆθος, λέγων.

Εξέλασον ἀπ' αὐτῆ πᾶν ποιηρὸν καὶ ἀκάθαρτον
πνεῦμα, κεκρυμμένον, καὶ ἐμφωλευθὸν αὐτῆ τῆ
καρδίᾳ. Καὶ λέγει τῆτο ἐκ ἤϊτου.

Πνεῦμα πλαιῆς, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα ἰδω-
λολατρείας, καὶ πάσης πλεοιεξίας. Πνεῦμα ἰδω-
δης, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας, τῆς ἐνεργητικῆς καὶ τῆ δι-
δασκαλίαν τῆ ἁβόλε, καὶ ποιήσοι αὐτὴν ἀρόβατω λο-
γικὸν τῆς Ἁγίας ποιμένης τῆ Χριστοῦ, μέλος ἴμιον
τῆς Ἐκκλησίας σου, Ἰῶν καὶ κληρονομοῦ τῆς Βασιλείας
σου· ἵνα καὶ τὰς ἐπιτάξεις σου πολιτευσάμενος, καὶ ἐυλά-
ξας τῆ σφραγίδα ἁθραυσον, καὶ ἁγερήσας ἐν χρι-
τῶνα ἀρόλυτον, τύχη τῆς μακαριότητος τῶν ἁγίων
ἐν τῆ Βασιλείᾳ σου. Ἐκφώνως.

ΧΑἵτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία ἔμοι-
ψῆσθε Ἰῶ, μεθ' ἧ ἄλογητις εἶ, τῶν τῶ
Παναγίᾳ, καὶ ἀγαθῶ, καὶ ζωοποιῶ σου Πνεύματι,
τῶν, καὶ αἰῶν, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν.
Καὶ ὑποδυομένη, καὶ ὑπολυομένη τῆ βαπτίζομένη,
ὑποσφύρει αὐτὸν ὁ Ἱερὸς ὑπὸ δυσμαί, αἰῶν τὰς
χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει ἐκ ἤϊτου.

ΑΠοπάσθῃ τῶ Σατανᾷ; καὶ πᾶσι τῶ ἔργοις αὐ-
τῆ; καὶ πᾶσι τῶ ἀγγέλοις αὐτῆ; καὶ πάσῃ
τῆ λαφείᾳ αὐτῆ; καὶ πάσῃ τῆ πομπῇ αὐτῆ;

Καὶ λέγεται ἐκ γ'. Καὶ ὑποκρίνεται πρὸς ἕκαστον
Κα.

ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτῆ, εἰ ἔστιν ἔ-
βαπτίζομενος βάρβαρος, ἢ παιδίον, καὶ λέγει.
Ἀποτάσσομαι. Καὶ ὅτε εἴπῃ γ' ἐρωτᾶ πάλιν ὁ
Γερεὺς τὸν βαπτίζομενον.

Ἀπετάξω τῷ Σαταναῖ; καὶ ὑποκρίνεται ὁ Κατηχού-
μενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος, Ἀπεταξάμην. καὶ ὅτε εἴ-
πῃ τρίς, λέγει ὁ Γερεὺς.

Καὶ ἐμφύσησον, καὶ ἐμπτυσον αὐτῷ. καὶ τῆτο ποιή-
σαντος, σφίρει αὐτὸν ὁ Γερεὺς κατὰ ἀνατολὰς, κά-
τω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Γερεὺς, γ'.

Συντάσσω τῷ Χριστῷ; καὶ ὑποκρίνεται ὁ Κατηχού-
μενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος, λέγων. Συντάσσομαι, ἐκ γ' ἔ-
πειτα πάλιν λέγει αὐτῷ ὁ Γερεὺς.

Συνεταξάω τῷ Χριστῷ; καὶ ὑποκρίνεται. Συνεταξά-
μην. καὶ πάλιν λέγει.

Καὶ πιστεύεις αὐτῷ; καὶ λέγει. Πιστεύω αὐτῷ ὡς
Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ. καὶ λέγει τὸ,

Πιστεύω εἰς εἷνα Θεόν. Καὶ ὅτε πληρώσῃ τὸ ἅγιον
Σύμβολον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ἐκ γ' τὸ,

Συνεταξάω τῷ Χριστῷ, καὶ τὰ ἔτερα. Ἀποκηρυχθῆναι
καθ' ἕκαστον τῶ Κατηχούμενου, ἢ τῶ Ἀναδόχου, ὡς
εἴρηται. Ἐρωτηθέντος δὲ τρίς, καὶ ἐκ τρίτου εἰπόν-
τος τὸ ἅγιον Σύμβολον, ἐρωτᾶ αὐτὸν ἐκ τρίτου.

Συνεταξάω τῷ Χριστῷ; καὶ ὑποκρίνεται. Συνεταξά-
μην. καὶ λέγει ὁ Γερεὺς. Καὶ προσκυνῆσον αὐ-
τῷ. καὶ προσκυνεῖ, λέγων.

Προσκυνῶ Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἄγιον Πνεῦμα,
Τετράδα ὁμοῦσιον, καὶ ἀχώριστον.

Εἶτα

90 Εὐχή εἰς τὸ ποιῆσαι Κατηχόμενον.

Εἶπα λέγει ὁ Γερῶς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων
σωθῆναι, καὶ εἰς ὁπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶπα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τὸ Κυρίως δεηθῆμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσκάλεσαι τὸν
δούλον σου (τὸν δε) πρὸς τὸ ἅγιόν σου φάτισμα,
καὶ καταξίωσον αὐτὸν τῆς μεγάλης ταύτης χάριτος τῆς
ἁγίας σου Βαπτίσματος. Ἀπόδυσον αὐτῷ παλαιό-
τητα, καὶ ἀνακαίνισον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.
καὶ πλήρωσον αὐτὸν τῆς τῆς ἁγίας σου Πνεύματος δυνά-
μεως εἰς εὐνοίαν τῆς Χριστοῦ σου. ἵνα μηκέτι τέκνον σώ-
ματος ᾖ, ἀλλὰ τέκνον τῆς σῆς Βασιλείας. Εὐδοκίᾳ
καὶ χάριτι τῆς μονοθεῆος σου Υἱοῦ, μετ' ἐὺλόγητος εἰ-
σὺν τῇ Παταγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

ΑΚΟ.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπῶδων Ἰακωβάτων

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ.

 Εἰσέρχεται ὁ Ἱερός, ἢ ἀλλάσων τὴν Ἱερατικῶς σολῶ, λοκῶ, ἢ Ἐπιμανία, ἢ ἀπομῶν πάντων τῶν κηρῶν, λαβῶν Θυματῶν, ἀπέρχεται ἐν τῇ Κολυμβίθῃ, ἢ Σουμῆ κύκλῳ. Καὶ ἀποδῶς τὸν Θυματῶν, προσκυκῶ. Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος. Εὐλόγησον Δέσποτα. Οἱ Ἱερεῖς. Ἐκφῶνας.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τῶ Πατρὸς, ἢ τῶ Υἱῶ, ἢ τῶ Ἁγίῳ Πνεύματος, τῶ, ἢ αἰεὶ, ἢ εἰς πᾶς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Οἱ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τῶ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ Χοροί. Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῆς ἀνάσσειν εἰρήνης, ἢ τῆς σωτέας.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τῶ σύμπαντος Κόσμου.

Υπὲρ τῶ Ἁγίῳ Οἴκῳ τῆς, ἢ τῶν μῶ πίστεως.

Υπὲρ τῶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Υπὲρ τῶ ἀγιαθῶναι τὸ ὕδωρ τῶτο, τῇ δυνάμει, ἢ ἐνεργείᾳ, ἢ ἁποφύσει τῶ Ἁγίῳ Πνεύματος, τῶ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ

Ἦπέρ τῷ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς
 ὑπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τῆς Ἰορδάνης, τῆς Κυρίας
 δεηθῶμεν.

Ἦπέρ τῷ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τέτοις, τὴν
 καθαρτικὴν τῆς ὑπερσίου Τελέδος ἐνέργειαν, τῆς
 Κυρίας δεηθῶμεν.

Ἦπέρ τῷ φωτιθῆναι ἡμᾶς φωτισμός γενέσθαι,
 καὶ εὐσεβείας, ἕως τῆς ἐπιφοιτήσεως τῆς Ἁγίας Πνεύ-
 ματος, τῆς Κυρίας δεηθῶμεν.

Ἦπέρ τῷ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν ἀποτρόπαιον πάσης
 ἐπιβελῆς ἐρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τῆς Κυρίας
 δεηθῶμεν.

Ἦπέρ τῷ ἀξίον γνῆσθαι τῆς ἀφθάρα Βασιλείας
 τὸν ἐν αὐτῷ βαπτισθῆναι, τῆς Κυρίας δεηθῶμεν.

Ἦπέρ τῷ νῦν προσερχομένῳ τῷ ἁγίῳ φωτὶσμάτι,
 καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῆς, τῆς Κυρίας δεηθῶμεν.

Ἦπέρ τῷ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν Ἰῶν φωτὶς, καὶ κλη-
 ρονόμον τῆς αἰωνίαν ἀγαθῶν, τῆς Κυρίας δεηθῶμεν.

Ἦπέρ τῷ γνῆσθαι αὐτὸν σύμφυτον, καὶ κοινωνὸν
 τῷ Θανάτῳ, καὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ τῆς Θεῆς ἡμῶν,
 τῆς Κυρίας δεηθῶμεν.

Ἦπέρ τῷ διαφυλαχθῆναι αὐτῷ τὴν εὐλογίαν τῆς Βα-
 πτίσματος, καὶ τὸν ἀρραβῶνα τῆς Πνεύματος, ἀπτι-
 λον, καὶ ἀμάμητον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ Χριστοῦ
 τῆς Θεῆς ἡμῶν, τῆς Κυρίας δεηθῶμεν.

Ἦπέρ τῷ γνῆσθαι αὐτῷ τὸ ὕδωρ τῆτο, λευτὸν πα-
 λιψησίας, εἰς ἀφετην ἁμαρτιῶν, καὶ ἔσθμα ἀφ-
 θαρσίας, τῆς Κυρίας δεηθῶμεν.

Ἦπέρ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. 93

Ἐπεὶ τὸ εἰσακῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς
θείσεως ἡμῶν, τὸ Κυεῖς δεηθῶμεθ.

Ἐπεὶ τὸ ρυθλιῶσαι αὐτὸν τε καὶ ἡμᾶς, ὁπὸ πάσης
θλίψεως ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τὸ Κυεῖς δεηθῶμεθ.

Ἀντιλαβῆ, σώσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀρχαίτε.

Καὶ τὸ Διακόνε λέγοντος ταῦτα, ὁ Ἱερεὺς λέγει
καθ' ἑαυτὸν τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ο Εὐσπλαγχνὸς καὶ ἐλεήμων Θεὸς, ὁ ἐτάζων καρ-
δίας καὶ νεφρῶν, καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων ἔπι-
σάμενος μόνος. εἰ γὰρ ἴδῃ πρᾶγμα ἀφανὲς ἐνώπιόν
σε, ἀλλὰ πάντα γυμνά, καὶ τετραχιλισμένα τοῖς ὀφ-
θαλμοῖς σε. ὁ γινώσκων πᾶ κατ' ἐμὲ, μὴ βδελύξῃ
με, μηδὲ τὸ πρόσωπόν σου ὀπισρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ-
λὰ πάριδέ με τὰ ἁμαρτήματα ἐν τῇ ὄρα ταύτῃ, ὁ
παρορῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα εἰς μετάνοιαν, καὶ δπό-
πλωδόν με τὸν ῥύπον τῆς σῶματος, καὶ τὸν σπῖλον τῆς
ψυχῆς, καὶ ὄλον με ἀγίατον ὀλοπλήτῃ δυνάμει σε τῇ
ἀοράτῃ, καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ. ἵνα μὴ ἐλδύθερίαν ἀλ-
λοῖς ἐπαγγελλόμενος, καὶ ταύτην παρέχων πίσει τῇ
εἰρημύῃ τῆς σῆς ἀφάτη φιλανθρωπίας, αὐτὸς ὡς δό-
λος ἁμαρτίας ἀδόκιμος γίνωμαι. Μὴ Δέεσοτα, ὁ
μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλανθρωπος, μὴ ὀπισραφεῖν πε-
ταπεινωμένους. ἀλλ' ἐξ ἀπόσειλόν μοι δυνάμει ἐξ ὕψους,
καὶ ἐπίχυσόν με πρὸς τὴν δακονίαν τῆς προκειμένης σε
μυσθείας, τὸ μεγάλα καὶ ἐπερανίς, καὶ μόρφωσόν σε τὸν
Χεῖρόν ἐν τῷ μέλλοντι ἀναγγεῖν ἀδοξάσαι δεξί τῆς ἐμῆς ἐλευσε-
ρόπιτος, καὶ οἰκοδόμησον αὐτὸν ἐν τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀπο-

τόλων, καὶ Προφητῶν σου, καὶ μὴ καθέλης, ἀλλὰ φύτω-
σον αὐτὸν φύτρωμα ἀληθείας, ἐν τῇ Ἀγίᾳ σου Κα-
θολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ ἐκπίλῃς.
Ὅπως προκόπτοντος αὐτῷ ἐν Ἰσραβείᾳ, δοξάζεται καὶ δι-
αὐτῷ τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ,
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐκ ἐκφραεῖ, ἀλλὰ τὸ, Ἀμήν,
καθ' ἑαυτὸν λέγει.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ
ἄδεις λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυ-
μασίων σου. (τεῖς.) Σὺ ᾧ βυβλίσει ἐξ ἐκ ὄντων εἰς
τὸ εἶναι πρὸς ἀγαθὸν τὰ σύμπαντα, τῷ σὺ κράτει συ-
νέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ ἀφοριᾷ διοικεῖς τὸν Κόσ-
μον. Σὺ ἐκ παγάρων σοικείων τὴν κτίσιν σιναρμό-
σας, πέταροι καιροῖς τὸν κύκλον τῷ ἐνιαυτῷ ἐσεφύνω-
σας. σὲ βέμβουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις· σὲ ὕμ-
νεῖ Ἡΐλιος, σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ
Ἄστρα, σοὶ ὑπακίει τὸ φῶς, σὲ φείττωσιν ἄβυσσοι,
σοὶ διυλύνουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν ἔρανον
ὡσεὶ δέρον, σὺ ἐσερέωσας τὴν γῆν ὅπῃ τῶν ὑδάτων,
σὺ ἐφελιπέχισας τὴν θάλασσαν φάμῳ, σὺ πρὸς
ἀνάπνοας τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις
σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σε προσ-
κυνῶσι, τὰ πολυόμματα Χερυβίμ, καὶ τὰ ἑξαπύρυ-
γα Σεραφίμ κύκλω ἐσῶπα, καὶ φελιππάμῳ φόβῳ
ἐπὶ ἀφοσίτω σε δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς

ὦν

Τῶ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. 95

ὡν ἀπέλιξατος, ἀναρχός τε, καὶ ἀέκφρατος, ἦλθες
 ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀν-
 θρώπου ἡρώμενος. καὶ γὰρ ἔφερες Δέασσα διὰ σπλάγ-
 χνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τῷ ἡβόλῳ τυραννέμα-
 τον τὸ ἄνθος τῶ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡ-
 μᾶς. ὁμολογῶμεν τὴν χάριν, κρύπτωμεν τὸν ἔλεον,
 καὶ κρύπτωμεν τὴν ἀεργεσίαν. Τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν
 γονὰς ἠλοδύερωσας, Παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῆ
 τόκῳ σου· πᾶσα ἡ Κτίσις ὑμνησέ σε ὀψφανέντα. Σὺ
 γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀν-
 θρώποις συλληθεράφης. Σὺ καὶ τὴν Γορδαῖνα ῥέειδρα
 ἡγίασας, ἑρανόθεν καταπέμφας τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦ-
 μα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶ ἐκείσε ἐμφαλοδύοντων σινέ-
 φηφας δρακόντων. Αὐτὸς ἐν φιλαύθρῳπε Βασιλεῦ,
 πάρισσο καὶ κυῦ διὰ τῆς ὀπφοιπίσεως τῆ Ἁγία σου Πνεύ-
 ματος, καὶ ἡγίασον τὸ ὕδωρ τῆτο· (ἦς.) Καὶ δὸς
 αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυθώσεως, τὴν ἐλόγια τῆ
 Γορδαῖν. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασ-
 μὲ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτίειον, νοσημάτων ἀλεξι-
 τίειον, δαίμοσιν ὀλέθειον, τῶς ἐναντίας δυνάμεσιν
 ἀσπρόσιστον, ἀγγελικῆς ἰχύος πεπληρωμένον. Φυτέπω-
 σαν ἀπ' αὐτῶ οἱ ὀπβελοδόντες τῆ πλάσμητί σου, ὅτι
 τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐπεκαλεσάμην τὸ θαυμαστὸν, καὶ
 εὐδοξον, καὶ ῥοβερόν τοῖς ὑπεναντίοις.

Καὶ σφραγίζεις, ἐμψυσῶν τὸ ὕδωρ, τρίτον.

Καὶ ἐπεύχεται, λέγων.

ΣΥΝΤΡΙΒΗΠΩΣΑΝ ὑπὸ τὴν σημεῖωσιν τῆ τιμῆς Σπαν-
 ρῶσε πᾶσαι αἱ ἐναντία δυνάμεις. (τ ρ ἰς)
 Ὑπο

Ὑποχωρησάποσαν ἡμῖν πάντα τὰ ἐναέρια καὶ ἀφανῆ
 εἶδωλα, καὶ μὴ ὑποκρυβήτω τῷ ὕδατι τὸ τῶν Δαιμόνιων
 σκοτεινόν, μηδὲ συγκαταβήτω τῷ βαπτίζομένῳ, δό-
 μεθά σοι, πνεῦμα ποιηρὸν, σκόπως ἰλογισμῶν, κα-
 ραχῶν ἁγνοίας ἐπάγον. Ἀλλὰ σὺ Δέσποτα τῶν ἀπαύ-
 των, ἀνάδειξον τὸ ὕδωρ τῆτο, ὕδωρ ὑπολυψώσεως,
 ὕδωρ ἁγιασμοῦ, καθαραισμὸν σαρκὸς καὶ πνεύματος,
 ἀνεστίνθεσμων, ἀρεστίν παραπτωμάτων, φωτισμὸν ψυ-
 χῶν, λυθὸν παλιγγενεσίας, ἀκακισμὸν πνεύματος,
 Ἰσοθεσίας χάρισμα, εὐδύμα ἀφθαρσίας, πηγὴ ζωῆς.
 Σὺ ὃ εἶπας Κύριε, λύσαδε καὶ καθαρὸν γένεθε
 ἀφέλετε τὰς ποιητείας ὑπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Σὺ ἐχο-
 εἶσω ἡμῖν τὴν ἀνάσθεν ἀναγγήνησιν, δι' ὕδατος καὶ πνεύ-
 ματος. Ἐπιφανήθη Κύριε τῆτω, καὶ δὲς μεταποιηθῆ-
 ναι τὸν ἐν αὐτῷ βαπτίζομενον, εἰς τὸ ὑποθέσθαι μὴ
 τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον καὶ τὰς ὅπτι-
 θυμίας τῆς ἀπάτης, ἐνδύσασθαι δὲ τὸν νέον τὸν ἀκα-
 καινόμενον, κατ' εἰκόνα τῆς κτίσαντος αὐτὴν. ἵνα γε-
 γόνητος σύμφυτος τῷ ὁμοιώματι τῆς θανάτου αὐτῆς καὶ
 τῆς Βαπτίσματος, ποιωνὸς καὶ τῆς ἀνάστασεως γένεται,
 καὶ φυλάξας τὴν δωρεὰν τῆς Ἁγίας σε Πνεύματος, καὶ
 αὐξήσας τὴν παρακαταθήκην τῆς χάριτος, δέξεται τὸ
 βραβεῖον τῆς ἀνω κλήσεως, καὶ συγκυπεριθμυθῆ τῶν
 πρωτοτόκοις, τοῖς ὑπογεγραμμένοις ἐν Οὐρανῷ, ἐν σοὶ
 τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ἀμα τῷ ἀνάρ-
 χῳ σε Πατρὶ, δόξα, κράτος, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ
 ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ
 εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρή-

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. 97

Εἰρήνῃ πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ τῆ Ἐλαίας ἀγγεῖον τρεῖς. Καὶ
σφραγίζει τρίτον τῆτο, ἦτοι τὸ Ἐλαιον, βασι-
ζόμενον ὑπὸ τῆ Διακόνου, καὶ εἰπόντος τῆ αὐτῆ.
Τῆ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τῷ Εὐχλῷ.

Δ Εἴποτα Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ
τοῖς ἐν τῇ κιβωτῇ τῆ Νῶε φεραμένοις ἄπολεί-
λας, κάρφος ἐλαίας ἔχουσαν ἐπὶ τῆ σῶματος, κατακ-
ταγῆς σύμβολον, σωθείας τε πῆς ἀπὸ τῆ κατακλυσ-
μῆ, καὶ πῆς χάριτος μυσηίου, δι' ἐκείνων προτυπώ-
σας, καὶ πῆς ἐλαίας τὸν καρπὸν εἰς τῷ πλήρωσιν τῶν
ἀγίων σε μυσηίων χορηγίας. Ὁ δὲ αὐτῆ καὶ τῆς
ἐν νόμῳ Πνεύματος Ἄγιου πληρώσας, καὶ τῆς ἐν χάριτι
τελειῶν. αὐτὸς ἀλόγησον καὶ τῆτο τὸ Ἐλαιον, τῆ δυ-
νάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τῆ Ἄγιου σε Πνεύ-
ματος, ὡς τε ἀνέδειξαι αὐτὸ χρίσμα ἀφ' ἀραρίας, ὄπλον
δικαιοσύνης, ἀνακαισμός ψυχῆς καὶ σώματος, πάσης
θεβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, εἰς ἀπαλλαγῆ κα-
κῶν πάντων τοῖς χριόμενοις πίσει, ἢ καὶ μεταλαμβάνου-
σιν ἐξ αὐτῆ εἰς δόξαν σὺν, καὶ τῆ μοιροφῆς σε Υἱῶ,
καὶ τῆ Παταγίᾳ, καὶ ἀγαθῆ, καὶ ζωοποιῶσε Πνεύμα-
τος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ὁ Χορός. Ἀμήν. Ὁ Διάκονος. Πρόχωμεν.
Ὁ Ἱερεὺς ψάλλων τὸ Ἀλληλεῖα τρεῖς σὺν τῷ Λαῷ,
ποιεῖ σκυρῆς γ. μ. τῆ Ἐλαίᾳ ἐν τῷ ὕδατι.
Εἶπε Ἐκφωνεῖ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ φωτίζων, καὶ ἀγιάζων πάν-
Agiasmat.

πα ἀνθρώπων ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον, νῦν, καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμὲν.

Καὶ προσφέρεται ὁ Βαπτίζομενος. Ὁ δὲ Ἱερεὺς
λαμβάνει ἐκ τῆς Ἐλαίας, καὶ ποιεῖ Σταυρῶν τύπον ἐπὶ
τῆ μετώπῃ, καὶ τῆς σῆθος, καὶ τῶν μετεφρεῶν, λέγων.

Χρίσεται ὁ δούλος τῆς Θεᾶς (ὁ δεῖνα) ἔλαιον ἀγαλλιάσεως. Εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆς Υἱοῦ, καὶ
τῆς Ἁγίας Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰ-
ώνας τῶν αἰώνων. Ἀμὲν.

Καὶ σφραγίζει αὐτὸν τὸ σῆθος, καὶ τὰ μετέφρενα.
Εἰς μὲν τὸ σῆθος λέγει. Εἰς ἰαση ψυχῆς καὶ σώματος.
Εἰς τὰς ἀκοάς. Εἰς ἀκολούθῃ πίστεως.

Εἰς τὰς πόδας. Τῶν πορεύεσθαι τὰ ἑξαβήματά σου.
Εἰς τὰς χεῖρας. Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλα-
σαύ με.

Καὶ ὅτε χειρῶν ὅλον τὸ σῶμα, βαπτίζει αὐτὸν ὁ
Ἱερεὺς ὀρθῶν αὐτὸν κατέχων, καὶ βλέποντα καὶ
ἀνατολάς, καὶ λέγων.

Βαπτίζεται ὁ δούλος τῆς Θεᾶς (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ
ὄνομα τῆ Πατρὸς. Ἀμὲν. καὶ τῆς Υἱοῦ. Ἀμὲν.
καὶ τῆς Ἁγίας Πνεύματος. Ἀμὲν. νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ
εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὲν.

Ἐκάστη προσθήσει, κατέγων αὐτὸν, καὶ ἀνάγων.
Καὶ μετὰ τὸν Βάπτιστον νίπεται ὁ Ἱερεὺς, ἄλλῶν
συνὴ τῆς Λαῶν.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπέ-
κελύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι * μακάριος ἀνὴρ.

Καὶ τὸν λοιπὸν Ψαλμόν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. 99

Τέτο δὲ λέγεται, γ'. Καὶ ἐνδύων αὐτὸν τῷ
 ἁμφια, λέγει.

Ἐνδύεται ὁ δούλος τῆ Θεοῦ (ὁ δοῦνα) χιτῶνα δι-
 καιοσύνης, εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱοῦ,
 καὶ τῆ Ἁγίου Πνεύματος, νυν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς
 αἰῶνας ἁμῶν αἰώνων. Ἀμὲν.

Καὶ φάλλεται Τροπαιοῖον, εἰς ἤχον, πλε δ'.

Χιτῶνά μοι παράχε φωτεινόν, ὁ ἀβαβαλλόμενος
 φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χεῖρσ ὁ Θεός ἡμῶν.

Καὶ μὲ τὸ ἐνδύσαι αὐτὸν, ἐπέχεται ὁ Ἱερός,
 λέγων τῷ Εὐχλῶ ταύτῳ.

Τῷ Κυεῖν δειδωμῶ.

ΕΥλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ, ἡ
 πηγὴ τῶ ἀγαθῶν, ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης,
 ὁ λάμψας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας ἡμῶν τῆς ὀπι-
 φανείας τῆ μονοθῆος σα Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ χαρι-
 σάμενος ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τῷ μακαρίων κάθαρσιν ἐν
 τῷ Ἁγίῳ ὕδατι, καὶ τὸν θεῖον ἀγιασμὸν ἐν τῷ ζωο-
 ποιῶ χρίσματι* ὁ καὶ νυν διδάχσας ἀναρρησῆσαι τὸν
 δαλόν σα τὸν νεοφώτισον δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, καὶ
 τῷ τῶ ἐκκοσίων καὶ ἀκοσίων ἁμαρτημάτων ἀφαισι αὐτοῦ
 δωρησάμενος* αὐτὸς Δέσποτα παμβασιλεῦ, εὐσπλαγ-
 χτε, χάρισαι αὐτοῦ καὶ τῷ σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τῆ
 Ἁγίου, καὶ Πανοδικαίμε, καὶ προσκυνητῆ σα Πνεύμα-
 τος, καὶ τῷ μεάλιφιν τῆ Ἁγίου Σώματος, καὶ τῷ τι-
 μίαι Ἀίματος τῆ Χεῖρσ σα. Φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ σω-
 ἁγιασμῷ, βεβαίωσον ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Πίσει, ρύ-
 σαι δότῳ τῆ πονηρᾶ, καὶ πάντων τῶ ἐπιτηδευμάτων αὐ-

τῶ, καὶ τῶ σωτηρίῳ σε φόβῳ, ἐν ἀγνείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ
 τῶ ψυχῇ αὐτῶ ἠγάπησον· ἵνα ἐν παντὶ ἔργῳ, καὶ
 λόγῳ δάρασεων σοι, Υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς ἑπερα-
 νίας σε ᾄδεται Βασιλείας.

Ἐκφώνως. Ὁ Γερῶς.

Ο Τισὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῶ ἐλεεῖν καὶ σῶ-
 ζειν, καὶ σοὶ τῶ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῶ Πα-
 τέρ, καὶ τῶ Υἱῶ, καὶ τῶ Ἁγίῳ Πνόματι, νῦν, καὶ
 αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας ἡδ' αἰῶνων. Ἀμὲν.

Καὶ μετὰ τῶ Εὐχῶν, χεῖρε τὸν Βαπτιστῆτα τῶ
 Ἁγίῳ Μύρῳ, ποιῶν Σταυρῶ τύπον ἐπὶ τῶ με-
 τῶπι, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῶν μυκτῆρων, καὶ
 τῶ σῶματος, καὶ τῶν δύο ὠτων, καὶ τῶ σῆθους,
 καὶ τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, Λέγων.

Σφραγίς δωρεᾶς Πνόματος Ἁγίου. Ἀμὲν.

Εἶτα ποιεὶ ὁ Γερῶς μετὰ τῶ Ἀναδόχε καὶ τῶ βρέφει
 χῆμα κύκλε, καὶ φάλομεν.

Ὅσοι εἰς Χεῖρὸν ἐβαπτίσθητε, Χεῖρὸν ἐνεδώσατε.
 Ἀλληλῆια, ἐκ γ'.

Εἶτα τὸ Προκείμενον. Κύριος φωτισμός μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5'. 5.

Α Δελφοὶ, ὅσοι εἰς Χεῖρὸν ἐβαπτίσθητε, εἰς τὸν
 θάνατον αὐτῶ ἐβαπτίσθητε· συνετάφητε ἐν
 αὐτῶ μετὰ τῶ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡς-
 περ ἠγέρθη Χεῖρὸς ἐκ νεκρῶν μετὰ τῆς δόξης τῶ Πα-

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. ΙΟΙ

ἦς, ἔγω καὶ ἡμεῖς ἐν κινότητι ζωῆς ὤφελπισαμεν.
 εἰ ἢ σύμφυτοι γεγόναμεν τοῦ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου
 αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. τῆτο γινώσκοντες,
 ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἀνθρώπος συνεσαυρώθη,
 ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τὸ μηκέτι δε-
 λθῆν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ ἢ ὄποθανόν, δεικνύται
 τὰ ὄπο τῆς ἁμαρτίας, εἰ δὲ ἀπεθανόμεν σὺν Χρι-
 στῷ, πιστόμεν, ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες,
 ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐκέτι ἀποδήσκει,
 θάνατος αὐτῷ ἐκέτι κυριόβει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ
 ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφ' ἅπασι· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ.
 ἔγω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκρὰ μὴ εἶναι τῇ
 ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
 Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ καὶ Ματθαίου Ἀγίου Εὐαγγελίου
 τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. αἰ. 16.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ εἰκοσι Μαθηταὶ ἐπορεύ-
 θησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐπα-
 ξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύ-
 νησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίδασκαν· καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς
 ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία
 ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· πορεύσθε, μαθητεύσατε
 πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
 Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δι-
 δάσκοντες αὐτοὺς, τηρῶν πάντα ὅσα ἐνετείλαμαι ὑ-
 μῖν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέ-
 ρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἵωνος. Ἀμήν.

Εἶπα Ἐπιτοῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Γ 3

Καὶ

Καὶ μεθ' ἡμέρας ἑπτὰ, πάλιν φέρουσιν αὐτὸ ἐν τῇ
 Ἐκκλησίᾳ, εἰς τὸ ἀπολῆσαι. Καὶ λυεῖ αὐτὸ
 ὁ Ἰερὸς τὸ σάβανον, καὶ τὴν ζώνην,
 λέγων τὰς Εὐχὰς ταύτας.

Τὰ Κυεῖς δευτέρου.

Ο Λύξωσιν ἀμαρτιῶν καὶ τῆ ἀγίας Βαπτίσματος
 τῷ δάλλοσε δωρησάμενος, καὶ ζωὴν ἀναγεννήσεως
 αὐτῷ χαρισάμενος· αὐτὸς Δέσποτα Κύριε, τὸν φω-
 τισμὸν τῆ προσώπου σε ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆ ἐναυγάξωσιν
 λαμπρῶς ἀδόκησον, τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως αὐτῆ ἀ-
 νεπιβέβητον ἐχθροῖς λατῆρησον· τὸ τῆς ἀφθαρσίας
 εἶδωμα ὃ περιβάλλωσιν, ἀρρῦπωτον ἐν αὐτῷ καὶ ἀμό-
 λυντον λαφύλαξον. ἄφραυσον ἐν αὐτῷ τὴν πνευματι-
 κὴν σφραγίδα τῇ χαριτί σου λατῆρῶν, ἵλεως αὐτῷ τῆ
 καὶ ἡμῖν ἠρόμενος καὶ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου.

Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ με-
 γαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τῆ Πατρὸς καὶ τῆ Υἱοῦ, καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νυνὶ, καὶ μεῖν, καὶ εἰς τὰς αἰῶ-
 νας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τὰ Κυεῖς δευτέρου.

Δ Εἴσοτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ τῆς κολυμ-
 βίδρας τῆν ἑρῶνιον ἐλαμψίν τοῖς βαπτιζομέ-
 νοις παρέχων· ὁ ἀναγεννήσας τὸν δάλλον σε τὸν νεοφώ-
 τισον δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, καὶ τὴν πῶν ἐκπεσίων καὶ
 ἀκυσίων ἀμαρτημάτων ἀφισιν αὐτῷ δωρησάμενος, ἐπί-

265

δεῖς αὐτῷ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταίαν, καὶ φύλαξον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἄσυλον τὸν ἀρραβῶνα διαφύλαξον, καὶ ἀξίωσον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν πῶν αἰώνων, καὶ εἰς τὴν σὴν δαπάνην.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἱερός. Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνειτε.

Ο Ἐνδυσάμμος σὲ τὸν Χεῖρον καὶ Θεὸν ἡμῶν, σοὶ ὑπέκλιτε σὺ ἡμῖν τὴν ἑαυτῆ κεφαλὴν, ὅν διαφύλαξον ἀήτητον ἀγωνιστὴν διαμείναι καὶ τῶν ματίων ἐχθρῶν φερομένων κατ' αὐτὴν καὶ ἡμῶν· τῷ δὲ σὺ ἀφάρτῳ σεφάῳ μέχρι τέλους γνητῆς πάντας ἀνάδειξον.

Ὅτι σὸν ὄσι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺ τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Πατρὶ Πατρὶ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λύει τὸ ζωάκιον τοῦ παιδίου, καὶ τὸ σάβανον. Καὶ εὐώσας τὰς ἄκρας αὐτῶν, βρέχει μετ' ὕδατος καθαρῆς αὐτάς, καὶ φαίνει τὸ παιδίον, λέγων.

Ἐδικαιώθης, ἐφωτίθης. καὶ τὰ λοιπὰ. Καὶ λαβὼν ἀπόγγυον κωνὸν μετ' ὕδατος, ἀποπογγίζει τὸ πρόσωπον αὐτῆ, σὺ τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸ σῆθος, καὶ τὰ λοιπὰ, λέγων.

Ἐβαπτίθης, ἐφωτίθης, ἐμυράθης, ἡγιαθίθης, ἀπελευθίθης, εἰς τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς, καὶ τῶ Υἱοῦ, καὶ τῶ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤΧΗ ΕΙΣ ΤΡΙΧΟΚΟΥΤΡΙΑΝ.

Δ Εἴσωτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ εἰκότισε τιμήσας τὸν ἀνθρώπον, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος ὡρεπῆς κατασκευάσας αὐτὸν, ὡς αὐτὸ σῶμα ἐξυπηρετῆται τῇ λογικῇ ψυχῇ. κεφαλῶν μὲν ὅππῃ τῶν ὑψιλοτάτων θεῶν, καὶ ἐν αὐτῇ τὰς πλείστας τῶν αἰδήσεων καθιδρύσας, μὴ παρεμποδίζεσας ἀλλήλαις, ταῖς δὲ θεῖξί τῷ κεφαλῶν ὀροφώσας, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι ταῖς μεταβολαῖς τῶν ἀέρων, καὶ πάντα τὰ μέλη αὐτῷ χησίμως ἐμφυτεύσας, ἵνα διὰ πάντων ἀχαιεῖσσι τῷ ἀριστοτέρῳ αὐτὸς Δέσωτα, ὁ διὰ τὸ σκεδῆς τῆς ἐκλογῆς σου Παύλε τῷ Ἀπόστολε ἐντειλάμενος ἡμῖν, πάντα εἰς δόξαν σου ποιεῖν, τὸν προσελθόντα δαλόνσε (τὸν δὲ) ἀπαρχῶ ποιήσασθαι, κείρασθαι τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτῆ, δολόγησον ἡμεῖς τῷ αὐτοῦ Ἀναδόχῳ, καὶ δὲ αὐτοῖς πάντα μελετᾶν ἐν τῷ νόμῳ σου, καὶ τὰ ἔργα σου πράττειν.

Ὅτι ἐλέμων καὶ φιλανθρώπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τῷ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἰρήνῃ πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κ Υἱε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῷ πληρώματος τῆς Κολυμβήθρας διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀγιάσας τὰς εἰς σε πισδόντας, δολόγησον τὸ παρὸν νῆπιον, καὶ ὅππῃ τῷ κεφαλῶν αὐτῆ ἡ δολογία σου κατα-

βήτω,

ΕΙΣ ΤΡΙΧΟΚΟΥΤΡΙΑΝ. 105

βήτω, καὶ ὡς εὐλόγησας δεξιὰ τῆ Προφήτε Σαμὴλ Δαβὶδ τὸν Βασιλέα, εὐλόγησον καὶ τὴν κεφαλὴν τῆ δόξης σου (τῆ δε) δεξιὰς ἐμὰς τῆ ἀμαρτωλῶν, ἐπιφοιτῶν αὐτῶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, ὅπως ἀποκόπτων ἐν ἡλικίᾳ καὶ πολιᾷ γήρως, δόξαν σοὶ ἀναπέμψῃ, καὶ ἴδῃ τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆς.

Ὅτι ἀρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυνήσεις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ κερύει αὐτὸν σαυροειδῶς, λέγων.

Κεῖρεται ὁ δῆλος τῷ Θεῷ (ὁ δεινὰ) εἰς τὸ ὄνομα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶπε μνημονεύει τῷ Ἀναδόχῃ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐπὶ δέομεθα ὑπὲρ ἐλέως, ζωῆς.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλανθρώπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται, ὡς ἔθος, Ἀπόλυσις.

ΑΚΟ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

Ἐπὶ Μήσεροις, ἢ γιν τῷ Ἀρραβῶμος.

Μετὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, τῷ Ἱερέϊ ἐξῆς ἐν τῷ Ἱερατείῳ, παρίστανται οἱ μέλλοντες ζῶνυσθαι πρὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν. Ὁ μὲν Ἀνὴρ ἐκ δεξιῶν, ἡ δὲ Γυνὴ ἐξ ἐναντιῶν. Ἀπόκεινται δὲ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς ἁγίας Τραπεζῆς δακτύλιοι αὐτῶ δύω, χρυσοῦς, καὶ ἀργυρῆς. Ὁ μὲν ἀργυρῆς ἀποτίθειν πρὸς τὰ δεξιὰ. ὁ δὲ χρυσοῦς πρὸς τὰ ἀριστερά, σαύκενος ἀλλήλων. Ὁ δὲ Ἱερεὺς σφραγίζει τὰς κεφαλὰς τῶν αὐτῶν νεοτύμων ἐκ γ. καὶ δίδωσιν αὐτοῖς κηρὰς ἀπτομηγῆς, καὶ εἰσάξας αὐτὰς εὐδοκῶ τῷ Ναῷ, θυμιᾶ σκυροειδῆς, καὶ λέγεται πρὸς τὰ Διακόνους. Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἔκφωνεῖ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νυν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορὸς. Ἀμήν. Ὁ Διάκονος. Ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Ἦν ἡμῶν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἦν ἡμῶν εἰρήνης τῷ σύμπαντος Κόσμου, δεηθῶμεν.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπῶν Ιακωβῶτων

θείας τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῆς πάντων ἐνώσεως, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς ἁγίας οἴκε τῆς, καὶ τῆς μῆς πίστεως, δουλείας, καὶ φόβου Θεοῦ, εἰσιόντων ἐν αὐτῶ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τῆ δεινός, τῆ τιμῆς Πρεσβυτερείας, τῆς ἐν Χειρῶν Διακονίας, πάντος τῆ Κλήρος καὶ τῆ Λαοῦ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ (τῆ δε) καὶ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ (τῆς δε) τῆς ναῦ μνησδομῶν ἀλλήλοις, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς παροχθιδύωαι αὐτοῖς τέλεια εἰς ἁδοχλῶ ἡμῶν, καὶ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς καταπεμφθῶαι αὐτοῖς ἀγάπῃ τελείαν, εἰρηνικῶν, καὶ βοήθειαν, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς φυλαχθῶαι αὐτῶ ἐν ὁμοσίᾳ, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς διλογηθῶαι αὐτῶ ἐν ὁμοσίᾳ, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς ἁφυλαχθῶαι αὐτῶ ἐν ἀμέμπτῳ βιωτῆ καὶ πολιτείᾳ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν χαρίσεται αὐτοῖς τίμιον τὸ γάμον, καὶ τὴν κοίτην ἁμίαντον, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς ρυθιδύωαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, Ἀντιλαβῆ, σώσον, ἐλέησον, καὶ ἁφύλαξον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράστου, ὑπερδολογημένης, ἐνδόξου.

Ὁ Χορός. Σοὶ Κύριε.

Ὁ

Ο "Τι ἀρέσκει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὴν. Εἶπα λέγει. τῷ Εὐχλῷ μεγαλοφάνους.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ πᾶσι δημιουργησάμενος ἀγαθῶν εἰς εὐδοκίαν, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς ἀρρήκτων, ὁ ἀλόγησας Ἰσαὰκ καὶ Ρεβέκκας, καὶ κληρονόμους αὐτῆς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας αὐτοὺς ἀλόγησον καὶ τὴν δούλῃ σου τέτῃς, ὁδηγῶν αὐτὴν ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Οτι ἐλεήμων, καὶ φιλόφρων Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τῷ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ο** Χορός. Ἀμὴν.

Ο Ἱερεὺς. Εἰρήνῃ πᾶσι.

Ο Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνειτε. **Ο** ΙΕΡΕΥΣ.

ΚΥεὶε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πᾶν ἐξ ἔθνων προμνησολογισάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον Ἁγνίῳ, ἀλόγησον τὰ Μυστήρια ταῦτα, καὶ ἔρωσον, καὶ διαφύλαξον τὴν δούλῃ σου τέτῃς ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα.

Σοὶ γὰρ ἀρέσκει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός. Ἀμὴν.

Εἶπα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὴν δακτυλίαν τῆς ἐν τῷ

Δισκελίῳ, ὅπως δώσει ἀπῶτον τῷ ἀδελφῷ τὸν χριστῶν, καὶ λέγει αὐτῷ.

Ἀρρα-

Α Ῥάβωνίζεται ὁ δῆλος τῷ Θεῷ (ὁ δεῖνα)
 τῷ δῆλῳ τῷ Θεῷ (τῷ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνο-
 μα τῷ Πατρὸς, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματος,
 νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.
 Τεῖς.

Ποιῶν Σταυρὸν μὲν τῷ δακτυλιδίῳ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ.
 Εἶπα καὶ τῇ γυναικὶ λέγει, λαβὼν τὸν ἀργυρῶν.

Α Ῥάβωνίζεται ἡ δέλη τῷ Θεῷ (ἡ δεῖνα) τὸν
 δῆλον τῷ Θεῷ (τὸν δε) εἰς τὸ ὄνομα τῷ Πα-
 τρὸς, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματος, νῦν, καὶ
 αἰεὶ. Τεῖς.

Καὶ ὅταν εἶπῃ εἰς ἕκαστον τεῖς, ποιεῖ Σταυρὸν μὲν
 τῷ δακτυλιδίῳ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῆς, καὶ ἐπιτίθει-
 σιν αὐτῆς ἐν πῆξι δεξιοῖς αὐτῆς δακτύλους. Εἶπα ἀλ-
 λάσσει τὰ δακτυλίδεα τῶν Νεοτύμων ὁ Σωτήρ.

Ὁ δὲ Ἱερὸς λέγει τῷ Εὐχλῷ.

Τῷ Κυρίῳ δευτέρῳ.

Κ Τεῖς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πῶν παιδὶ τῷ Πατριάρχῃ
 Ἀβραάμ συμπορεύεις ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ,
 ἐπιλομφῶ νομφόσασαι τῷ κυρίῳ αὐτῷ Ἰσαὰκ γυναι-
 κα, καὶ ἡ μεσιτείας ὑδρεύσεως ἀρραβωνίσασαι τῷ
 Ρεβέκκῃ νοποκαλύψας, αὐτὸς ἐβλόγησον τὸν Ἀρρα-
 βῶνα τῷ δῆλων σε (τὰ δε) καὶ (πῆξι δε,) καὶ ἐπέλεξον
 τὸν παρ' αὐτοῖς λαληθεῖν λόγον. Βεβαίωσον αὐ-
 τῆς τῇ ᾧ σὺ ἁγία εἶσπτι. σὺ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς
 ἐδημιούργησας ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ᾧ σὺ ἀρμόζεται
 ἀνδρὶ γυνὴ εἰς βοήθειαν, καὶ ἡ ἀδοχλῶ τῷ ἁγίῳ τῷ
 ἀνδράπων. αὐτὸς ἔν Κυρίῳ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔξα-

πορείας τῶν ἀλλήθων ἐπὶ τῶν κληρονομίαν σου, καὶ
 τῶν ἐπαγγελίαν σου ἐπὶ τὰς δούλους σου, τὰς πατέρας
 ἡμῶν, εἰς καθ' ἑκάστην γενεάν καὶ γένεον τὸς ἐκλεκτός σου.
 ἐπιβλέψον ἐπὶ τὸν δούλον σου (τόνδε) καὶ τῶν δούλων σου
 (τῶνδε) καὶ στήριξον τὸν Ἀβραάμωνα αὐτῶ ἐν πίστει
 καὶ ὁμοιότητι, καὶ ἀληθείᾳ, καὶ ἀγάπῃ. σὺ ὅδε Κύριε
 ὑπέδειξας δίδοσθαι τὸν Ἀβραάμωνα, καὶ στήριζεσθαι ἐν
 παντί. Διὰ δακτυλίδις ἐδόθη ἡ ἐξουσία τῷ Γωσήφ
 ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ δακτυλίδις ἐδόθη Δαυιδ ἐν χώ-
 ρα Βαβυλωνός. καὶ δακτυλίδις ἐφανέρωθη ἡ ἀλήθεια
 τῆς Θάλαρ. καὶ δακτυλίδις ὁ Πατήρ ἡμῶν ὁ ἑβραϊός
 οἰκτῆρμων γέγονεν ἐπὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ. Δότε, γάρ
 φησι, δακτυλίδιον ἐπὶ τῶν δεξιῶν αὐτῶ, καὶ θύσαντες
 τὸν μόχον τὸν σιταῶν, φαγοίτες εὐφρανθῶμεν. Αὐ-
 τῇ ἡ δεξιὰ σου Κύριε τὸν Μωυσίω ἐστρατοπέδουσεν ἐν
 ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. καὶ γὰρ τὸ λόγος σου τῶ ἀληθινῶ οἱ
 Οὐρανοὶ ἐσερεύθισαν, καὶ ἡ γῆ ἐθεμελιώθη, καὶ ἡ
 δεξιὰ τῶν δούλων σου ἀλογηθήσεται τῶ λόγῳ σου τῷ
 κραταίῳ, καὶ τῶ βραχίονί σου τῶ ὑψηλῶ. Αὐτός ἐν
 καὶ νῦν, Δέσποτα, εὐλόγησον τὸ δακτυλοδείσιον τῶ
 ἀλογίαν ἑβραϊόν, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ποροπορεύσθαι
 ἐμπαροῦσεν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν.
 Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαν-
 τα, καὶ σοὶ πᾶν δόξα ἀναπέμπομεν, τῶ Πατερι, καὶ
 τῶ Υἱῶ, καὶ τῶ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ
 εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα Ἐκτονῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ.

Εἴ μὴ βάλονται ἐν ταύτῃ στέφανώδιωαι,
 εἰσέρχονται ἐν τῇ Ναῶ μὲν κηρῶν ἀπτο-
 μῶν. Προπορεύμεν τὸ Γερέως μὲν τὰ
 θυμιατὰ, καὶ ψάλλοντες τὸν Ψαλμὸν ἑτάως.
Οὗ δὲ Λαὸς ἐν ἑκάστῳ εἴχῃ λέγει τὸ,
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
 Μακάριοι πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον.
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Οἱ πορεύμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆ.
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
 Τὰς πόνας τῆς καρπῶν σε φάγεσαι.
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
 Μακάριός εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Ἦ γινώσκῃς ὡς ἄμπελος ἐδάμνασα ἐν ταῖς κλί-
 ποι τῆς οἰκίας σε.
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Οἱ ἴτιός σε ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλα τῆς ξα-
 πέτης σε. Δόξα σοι ὁ Θεὸν ἡμῶν, δόξα σοι.
 Ἰδὲ ἔτις ἐλογηθήσεται ἀνθρώπος ὁ φοβέμενος
 τὸν Κύριον.

Δέ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ ἴδοις Ἰσραὴλ τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ὅπι τὸν Ἰσραήλ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἶτα ὁ Διάκονος λέγει. Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τῆ Πατρὸς.

Εἶτα ὁ Διάκονος. Ἐν εἰρήνῃ τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε ἐλέησον.

Ἐπεὶ τῆς αἰῶθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῶν ἡμῶν, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τῆ σύμπαντος Κόσμου, ὕψιστης αἰῶν τῶν ἁγίων τῶ Θεῶ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆ ἁγίᾳ Οἴκῃ τέτε, καὶ τῆς μὴ πίστεως, δουλείας, καὶ φόβου Θεοῦ, εἰσιόντων ἐν αὐτῇ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τῆ δεινός,) τῆ τιμῆ Πρεσβυτείας, τῆς ἐν Χειρῶν Διακονίας, παντός τῆ Κλήρῳ καὶ τῆ Λαῶ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆ δόλων τῆ Θεῶ (τῆδε) καὶ (τῆς δε) τῆ νυκτὸς συναπτομένων ἀλλήλοις εἰς γάμον κοινωνίαν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆ εὐλογηθῆναι τὸν γάμον τῆτον, ὡς τὸν ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ. 113

Ἐπεὶ τὸ ἀδραχθῆναι αὐτοῖς σωφροσύνην, καὶ καρπὸν κοιλίας πρὸς τὸ συμφέρον, τῷ Κυρίῳ δευδῶμεν.

Ἐπεὶ τὸ ἀφρανθῆναι αὐτῆς ἐν ὁράσει Τῶν καὶ θυγατέρων, τῷ Κυρίῳ δευδῶμεν.

Ἐπεὶ τὸ δαρνηθῆναι αὐτοῖς ἀπειρίας ὑπόλαστον, καὶ ἀκατάγνωστον διαγωγῆν, τῷ Κυρίῳ δευδῶμεν.

Ἐπεὶ τὸ δαρνηθῆναι αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τῷ Κυρίῳ δευδῶμεν.

Ἐπεὶ τὸ ρυθῆναι αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ὑπὸ πάσης ἐπιφύεως. Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντε, ὑπερδολογημένης.

Οὐ Χορός. Σοὶ Κύριε.

Ἐφώνως ὁ Γερδὸς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυνώσεις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οὐ Χορός. Ἀμήν.

Οὐ Διάκονος. Τῷ Κυρίῳ δευδῶμεν.

Καὶ ὁ Γερδὸς μεγαλοφώνως τῷ Εὐχῷ.

Ὁ Θεὸς ὁ ἀχράντος, καὶ πάσης Κτίσεως δημιουργός, ὁ ἐνὶ πλούτῳ τῆς ἀποπάτρας Ἀδαμ δευδῶμεν τῷ σὺν φιλανθρωπίᾳ εἰς γυναικα μεταμορφώσας, καὶ ἀλογήσας αὐτῆς, καὶ εἰπὼν, Ἀυξάνεθε καὶ πληθυνθεθε, καὶ κατακυριεύσατε τῆς γῆς, καὶ ἀμφοτέρως αὐτῆς ἐν μέλος ἀναδείξας δευδῶμεν τῆς συζυγίας. ὅτεκεν δὲ τότε καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. καὶ ἔσ' ὁ Θεὸς σινέ-

Agiasmat.

Η

ζδ.

ζήξον, ἀνδραπος μὴ χωρίζετω. Οὐ τὸν θεράποντά
 σε Ἀβραάμ διλογήσας, καὶ διανοίξας τὴν μήτην
 Σάρρας, καὶ πατέρα πλήθους ἐθνῶν ποιήσας. ὁ τὸν
 Ἰσαὰκ τῇ Ρεβέκκα χαρισάμενος, καὶ τὸν τόπον αὐτῆς
 διλογήσας. ὁ τὸν Γαμὰβ τῇ Ραχὴλ σιωπῆσας, καὶ
 ἐξ αὐτῆς πῶς δάδεκα Πατριάρχας ἀναδείξας. ὁ τὸν Γω-
 σὴφ καὶ τὴν Ἀσινὴθ συζύξας, καρπὸν παιδοποιίας
 αὐτοῖς τὸν Ἐφραὶμ, καὶ τὸν Μανασσὴν χαρισάμενος.
 Οὐ τὸν Ζαχαρίαν καὶ τὴν Ἐλισάβετ προσδεξάμενος,
 καὶ Πρόδρομον τὸν τέκνον αὐτοῖς ἀναδείξας. ὁ ἐκ τῆς
 ρίζης Γεσσαιὴ τὸ κατὰ σάρκα βλαστήσας τὴν Ἀειπάρ-
 θειον, καὶ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς, καὶ περθεὶς εἰς σω-
 τηρίαν τῶν ἡμῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ τὴν ἄφραστον
 σε δωρεὰν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα ἀπολαύσας ἐν
 Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον διλογή-
 σας, ἵνα φανερώσῃς, ὅτι σὸν θελήμα ὄξιν ἢ εὐνομος
 συζυγία, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιία. Αὐτὸς Δείσασθε
 πανάγει, προσδεξάμενος τὴν δέσπον ἡμῶν τῆν ἱκετῶν σε,
 ὡς ἐκεῖσε καὶ ἐπιπύδα ἀπολαύσας τῇ ἀοράτῳ σε
 ἐπιστάσας. Εὐλόγησον τὸν γάμον τῶν, καὶ ἀνάγει
 τοῖς δόλοισιν ἡμῶν (τῶ δέσπον, καὶ τῇ δέσπον) ζῶν
 εἰρήνικῶν, μακρομέρδων, σαφροσύνῳ, τὴν εἰς ἀλ-
 λήλους ἀγάπῳ, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· σπέρ-
 μα μακρόβιον, τὴν ὅτι τέκνοις χάσει, τὸν ἀμαράντι-
 νον τῆς δόξης εἴσασθε. Ἀξίωσον αὐτῆς ἰδοὺ τέκνα
 τέκνα, τὴν κοίτῳ αὐτῆν ἀνεπιβέβητον ἔσπῳ
 Καὶ δὲ αὐτοῖς ὅτι τῆς δόξης τῶ Οὐρανῶ ἀνάγει,
 καὶ ὅτι τῆς πίστεως τῆς γῆς. Εὐμνησον τῆς οἰκίας

αὐτῆν

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ. 115

αὐτῷ σίτε, οἶνε, κὶ ἐλαίῳ, κὶ πάσης ἀγαθαιταύτης,
ἵνα μεταδιδῶσι κὶ τοῖς χρείαν ἔχουσι· δαυρέμνος ἄμα
κὶ τοῖς συμπάρῃσι πάντα τὰ τοῦ θεοῦ· σατιεῖαν αἰτήματα.

Ὅτι Θεὸς ἐλέησ, οἰκτιρῶν, καὶ φιλανθρωπίας
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺ
τῷ ἀρχαίῳ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ ἀγα-
θῷ, καὶ ζωοποιῶναι Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ
εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκομος. Τὸ Κύριον δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Γερῶς τὴν Εὐχὴν.

ΕΥλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆ μυστι-
κῆ κὶ ἀρχαίῳ γάρμῃ ἱερουργός, καὶ τῆ σωμα-
τικῆ νομοθέτης, ὁ πῖς ἀφθαρτίας φύλαξ, καὶ τῆ
βιωτικῶν ἀγαθῶν οἰκονόμος, αὐτὸς καὶ νῦν Δεῖσσο-
τα ὁ ἐν ἀρχῇ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ δέμνος
αὐτὸν ὡς Βασιλέα τῆς Κτίσεως, κὶ εἰπῶν, ἔ κα-
λὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ἐπὶ τῆς γῆς, ποιή-
σασθαι αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν, κὶ λαβὼν μίαν τῆς
πλαστῶν αὐτῆ, ἐπλασας γυναικα, ὡς ἰδὼν Ἀδάμ
εἶπε· ὅτι νῦν ὅσον ἐκ τῆς ὀσῶν μου, καὶ σὰρξ ἐκ
τῆς σαρκός μου· αὐτὴ κληθήσεται γυνὴ, ὅτι ἐκ τῆ
ἀνδρός αὐτῆς ἐλήφθη αὐτὴ. εἶκεν πῖτε καταλείψει
ἄνθρωπος τὸν Πατέρα αὐτῆ κὶ τὴν Μητέρα, κὶ προσ-
κολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, κὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς
σάρκα μίαν, κὶ ὡς ὁ Θεὸς ἔξῆδξεν, ἄνθρωπος μὴ
χωριζέτω. αὐτὸς καὶ νῦν Δεῖσσοτα Κύριε ὁ Θεὸς
ἡμῶν κατὰπεμψον τὴν χάρισσιν τὴν ἐπεραῖον ἐπὶ
τοῖς δούλοισιν ἡμῶν (τὸν δούλον, κὶ τὴν δούλην) καὶ

δὲ τῇ παιδείᾳ καὶ τῇ ἐν πάσιν ὑποταγῆναι τῷ αὐ-
 θεῷ, καὶ τὸν δαδὸν σε τῶν, εἶναι εἰς κεφαλὴν τῆς γυ-
 ναικός, ὅπως βιῶται καὶ τὸ θελημαί σου. Εὐλόγη-
 σον αὐτὸς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν
 Ἀβραάμ, καὶ τὴν Σάρρην. εὐλόγησον αὐτὸς Κύριε
 ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὴν Ρί-
 βέκκαν. εὐλόγησον αὐτὸς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς
 εὐλόγησας τὸν Ἰακώβ, καὶ πάντας τῆς Πατριάρχας.
 εὐλόγησον αὐτὸς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας
 τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὴν Ἀσιμὴν. εὐλόγησον αὐτὸς Κύ-
 ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Μωσῆα, καὶ Ση-
 φώραν. εὐλόγησον αὐτὸς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς
 εὐλόγησας Ζαχαρίαν, καὶ τὴν Ἐλισάβετ. Διαφύ-
 λαξον αὐτὸς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διαφύλαξας τὸν
 Νῶε ἐν τῇ κιβωτῇ. διαφύλαξον αὐτὸς Κύριε ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ὡς διαφύλαξας τὸν Γενοῦ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Κή-
 τας. διαφύλαξον αὐτὸς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διαφύ-
 λαξας τῆς ἀγίας ἑξὶς Παιδας ἐκ τῆς πυρός, κατα-
 πέμφας αὐτοῖς ἄρτον ἑρανόθεν· καὶ ἔλθοι ἐπ' αὐτοῖς
 ἡ χαρὰ ἐκείνη, ἣν ἔχον ἡ μακαρία Ἐλσὴν, ὅτε εὗ-
 ρε τὸν τίμιον Σταυρὸν. Μνημόνευσον αὐτῷ Κύριε ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τῆς Ἐνώχ, τῆς Σὴμ, τῆς
 Ἡλίας. Μνημόνευσον αὐτῷ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς
 ἐμνημόνευσας τῆς ἁγίων σου Τεσσαράκοντα Μαρτύρων,
 καταπέμφας αὐτοῖς ἄρτον ἑρανόθεν τῆς σφαιρας. Μνημόνε-
 υσον ὁ Θεὸς καὶ τῆς ἀναστρεφάτων αὐτῶν γονέων, ὅτι
 ἀλλὰ γονέων ἐπείσκει θεμέλια οἴκων. Μνημόνευσον
 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῆς δάλων σε τῆς Παραθύρων.

ἢ σιμωλθόντων εἰς τὴν χαρὰν ταύτην. Μνημόνευσαν
 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν δόξαν σου (τὴν δε), καὶ τῆς δόξης
 σου (τῆς δε), καὶ ἀλόγησον αὐτοὺς· Δός αὐτοῖς καρπὸν
 κοιλίας, καλλιτεχνίαν, ὁμόνοιαν ψυχῶν καὶ σωμάτων.
 Ἦλθον αὐτοὺς ὡς τὰς κέδρας τῆς Λιβύης, ὡς ἄμπε-
 λον ἐκλήματός σου. Δάρισαι αὐτοὺς ἀέρα ἐξ ἰσχύος·
 ἵνα πᾶσαν ἀντάρκειαν ἔχοντες, ἐξελθῶσιν εἰς πᾶν
 ἔργον ἀγαθόν, καὶ σοὶ δάρισον, καὶ ἰδῶσιν Ἰησοῦν
 Ἰωάν ἀυτῶν, ὡς νεόφυτον ἐλαιῶν κύκλω τῆς Ἰαπύτης
 αὐτῶν· καὶ ἀρετήσαντες ἐνώπιόν σου, λαμβώσιν ὡς
 φασῆρες ἐν Οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μετ'
 ἡ δόξα, κράτος, τιμὴ, καὶ ἀσποκαύσεις, τῷ ἀρχαίῳ
 σου Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῶσι Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ,
 καὶ εἰς τὰς αἰῶνας ἡῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.
 Ὁ Διάκονος. Τὴν Κυρίαν δεηθῶμεν.

Καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τῷ Εὐχέλῳ ἐκφώνησεν·

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ πλάσας ἐν χάριτι τὸν ἀν-
 θρωπον, καὶ ἐν τῆς πλοῦρας αὐτοῦ ἀνακαταμή-
 σασ γυναικα, καὶ συζύγου αὐτοῦ βοηθὸν κατ' αὐτὸν,
 δεῖ τὸ ἔπος ἀρίσκει τῆ σὴ μεγαλειότητι, μὴ μόνον
 εἶναι τὸν ἀνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ νῦν
 Δέσποτα ἐξαπέσειλον τῷ χειρά σου ἐξ ἁγίας κατοι-
 κητείας σου, καὶ ἄρμωσον τὸν δούλον σου (τὸν δε), καὶ τῷ
 δούλῳ σου (τῷ δε), ὅτι ἐξέσῃ ἀρμώζεται ἀνδρὶ
 γυνή. Σύζυγον αὐτοῦ ἐν ὁμοφροσύνῃ. Σεφάσωσον
 αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν. χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοι-
 λίας, ἀπειρίας ἀπόλαυσιν. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ
 σὸ ἐξὴν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα,

Η 3 π

τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι
 νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
 Καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν, λαβάν ὁ Γερσὺς τὰ Στέφανα,
 εἶπει παρῶτον τὸν Νυμφίον, λέγων.

Στέφεται ὁ δούλος τῷ Θεῷ (ὁ δεῖνα) τῷ δούλῳ
 τῷ Θεῷ (τῷ δε) εἰς τὸ ὄνομα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
 Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῦτο δὲ λέγει ἐκ ἤτης, ποιῶν χῆμα Σταυρῶ.

Εἶπα εἶπει καὶ τῷ Νυμφίῳ, λέγων.

Στέφεται ἡ δούλη τῷ Θεῷ (ἡ δεῖνα) τὸν δούλον
 τῷ Θεῷ (τὴν δε) εἰς τὸ ὄνομα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
 Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ ταῦτο ἦν, ὁμοίως.

Εἶπα ἀλόγει αὐτῶς, γ'. λέγων ἐκ γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξη καὶ τιμὴ σεφάνας αὐτῶς.
 Εἶπα τὸ Προκείμενον τῷ Ἀποστόλῳ, ἤχος, πλ. δ'.
 Ἐΐδικας ὅπῃ τῷ κεφαλῷ αὐτῷ σεφάνας ἐκ λίθων
 τιμίων. Στίχ. Ζωνὴν ἤψαντό σε, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
 Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ε'. 20.

Α' Δεῖλοι, ἀχαρισεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν
 ὀνόματι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ
 Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.
 αἱ γυναῖκες ὑποτάσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι, ὡς τῷ
 Κυρίῳ, ὅτι ὁ ἀὴρ κεφαλὴ ἐστὶ τῆς ἐκκλησίας, ὡς καὶ
 ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς ἐστὶ Σω-
 τὴρ τῷ σώματι. ἀλλ' ὡσαύτως ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται

ται

ται τῷ Χριστῷ, ἔπω καὶ αἱ γυναῖκες πρὸς ἰδίους ἀνδρά-
 σιν ὡς παντί. οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε πρὸς ἑαυτῶν γυναῖ-
 κας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν Ἐκκλησίαν,
 καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ
 καθαρῶς τῷ ὕδατος ἐν ῥήματι, καὶ πᾶ-
 ραθήσῃ αὐτῷ ἑαυτῷ εὐδοξίαν τῷ Ἐκκλησίαν, μη-
 ἔχουσαν σπῖλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τί τῶν τοιούτων· ἀλλ'
 ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἀμωμος. ἔπως ὀφείλωσιν οἱ ἄνδρες
 ἀγαπᾶν πρὸς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώμα-
 τα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ.
 ἄδεις γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκ-
 ἔσθῃ καὶ θαλάπει αὐτῷ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν
 Ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ
 τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς ὀστέων αὐτοῦ. συνέκειν τέτε
 καταλείψει ἁνδρῶπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέ-
 ρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
 καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦ-
 το μέγα ἐστίν. ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς
 τὴν Ἐκκλησίαν. πλὴν καὶ ἡμεῖς οἱ καθ' ἑαυτῶν, ἕκα-
 στος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔπως ἀγαπήσω ὡς ἑαυτόν,
 ἢ δὲ ἑαυτήν, ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλεΐα, ἦχος πλ. α'.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διακρῖσεις.

Ἐκ τοῦ καὶ Γωαίνου Ἀγίου Εὐαγγελίου

τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. β'. 21.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς
 Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ Μητὴρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. ἐ-
 κλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν

Η 4

γ'

γάμον, καὶ ὑπερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ Μήτηρ τῷ Ἰησοῦ πρὸς αὐτὸν· οἶνον ἐκ ἔχασι. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γυνάι; ἔπω ἢκει ἡ ὥρα μου. λέγει ἡ Μήτηρ αὐτῆ τοῖς δακόνοις· ὅτι αὐτὴ λέγει ἡμῖν, ποιήσατε. ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδαίαι λίθιναι ἕξ κείραμαι, καὶ τὸν καθαρισμόν τῆς Γεδδαίων, χωρεῖσαι ἀπὸ μεξυτῆς δύο, ἢ ἔεις. λέγει αὐτῆς ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε τὰς ὑδαίας ὕδατος. καὶ ἐγεμίσαν αὐτὰς ἕως ἀνω. καὶ λέγει αὐτῆς· ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιεπίκλινῳ καὶ τοῖς κούροις. ὡς δὲ ἐγούσατο ὁ ἀρχιεπίκλινος τὸ ὕδωρ, οἶνον γελημημένον, (καὶ ἐκ ἡδὲι πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ δακονοὶ ἡδῆσαν οἱ λωττικότες τὸ ὕδωρ,) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιεπίκλινος, καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἀνδρῶπος πρῶτος τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσει. σὺ δὲ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι; ταῦτῳ ἐποίησε τῷ ἀρχιτῷ τῆς σημειῶν ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τῷ δόξαν αὐτῆ, καὶ ὅπισθῆσαν εἰς αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτῆ.

Ὁ Διάκονος. Εἶπαμῶ πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῆς Πατέρων.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ τὸ μέγα ἔλεός σε.

Ἐτι δέόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ὁπισκέψεως.

Καὶ μνημονοῦμαι τῶν δέλει. Εἶπε ὁ Γερβύς ἐκφώνων.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλεάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σὸς τῷ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰῶνων.

Εἶπε

Εἶπε ὁ Διάκονος. Τῷ Κυρίῳ δειθῶμεν.

Καὶ ὁ Γερῶς τὴν Εὐχλήν.

ΚΥεῖε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σατωριῳῶσει οἰκο-
νομία καταξιώσας ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας τί-
μιον ἀνάδειξαι τὸν γάμον ἕξ τῆς σῆς παρυσίας, αὐ-
τὸς καὶ νυνὶ τὸς δάλασσε (τὸν δεῖμα, καὶ τὴν δεῖμα)
ἕξ εὐδόκησας σωμαφθῶσαι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ
ὁμοιοῖα ἁφύλαξον· τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον,
ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην ἁγιάησον. ἀκηλίδωτον αὐ-
τῶν τὴν συμβίωσιν ἁρμῆσαι εὐδόκησον, καὶ καταξίω-
σον αὐτὸς ἐν γήρει πίοτε καταπῆσαι, ἐν καθαρά τῇ
καρδίᾳ ἐργαζομένης πῶς ἐντολάσσε. Σὺ ἦν εἶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, Θεὸς τῶ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, σὺ τῶ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῶ Πα-
ναγίῳ, καὶ ἀγαθῶ, καὶ ζωοποιῶ σε Πνεύματι, νυνὶ, καὶ
αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶ αἰῶνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβῆ, σώσον, ἐλέησον, καὶ
ἁφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείων, ἀγίων, εἰρημικῶν.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶ ψυχῶν.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶ ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Τὴν εὐδοκίαν τῆς πίστεως.

Ἐκφώνως ὁ Γερῶς.

ΚΑὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μὴ παρρησίας
ἀκατακλείτως, πολὺν ὀπακαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐ-
περωμίον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Καὶ

Καὶ ὁ Λαὸς τὸ , Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Οἷ Τι σὲ ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορὸς. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰ κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ εὐλογεῖ αὐτὸ ὁ Ἱερεὺς, καὶ λέγει τῷ Εὐχέλῳ ταύτης.

Ὁ Διάκονος. Τῷ Κυρίῳ δευθώμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Ο Θεὸς ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ σεβείσας τὴν Οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν σέφανον παύτων τῶν πεποιτημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τῷτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμον κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογία πνευματικῇ.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Οἷ Τι ὑμολογηταίσε τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασαίσε ἡ Βασιλεία, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορὸς. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ὅπῃ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γ. πρώτον τῷ ἠγῶν, καὶ αὐθὶς τῇ γυναικί. Καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς, τῷ Σωτήρι κρατῆτος ὀπίσθεν τὰς Στεφάνους, σρέφει ὡς ἐν χήματι κύκλου.

Καὶ

Καὶ φάλλει ὁ Γερεὺς, ἢ ὁ Λαὸς, τὰ παρόντα
 Τροπάεα, εἰς ἦχον, πλ. ἄ.

Η Σαία χόρδε, ἢ Παρθένος ἔχου ἐν γαστρὶ,
 καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανεὴλ, Θεόν τε καὶ
 ἀνθρώπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτοῦ. ὃν μεγαλιώδοντες,
 τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἐτέρα, ἦχος, βαρὺς.

Α Γιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ
 στεφανωθέντες, κωροσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐ-
 λεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δ Οἶξασοι Χεραὲ ὁ Θεός, Ἀποσόλων καύχη-
 μα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγ-
 μα, Τριάς ἢ ὁμοῦσις.

Εἶπα ἐπαίρει τὰς Στεφανῶς, καὶ ἐπάρας τὸν
 Στέφανον τῆ Νυμφίη, λέγει.

Μεγαλιώθῃτι Νυμφίη ὡς ὁ Ἀβραάμ, καὶ δι-
 λογηθῃτι ὡς ὁ Ἰσαὰκ, καὶ πληθιώθῃτι ὡς
 ὁ Ἰακώβ, πορδέομενος ἐν εἰρήρῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν
 δικαιοσύνῃ τὰς ἐπιτάς τῆ Θεῷ.

Καὶ ἐν τῇ τῆς Νύμφης λέγει.

Κ Αὶ σὺ Νύμφη μεγαλιώθῃτι ὡς ἡ Σάρρα, καὶ
 εὐφραίνῃτι ὡς ἡ Ρ'εβέκκα, καὶ πληθιώθῃτι
 ὡς ἡ Ρ'αχήλ, εὐφρανομένη τῇ ἰδίᾳ ἀδελῇ, φυλάττω-
 σα τὰς ὄρας τῆ Νόμου, ὅτι ἕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος. Τῆ Κυεὶς δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Γερῶς τῷ Εὐχλί.

Ο Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀδραγνόμενος ἐν Κανᾶ
 τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκείσε γάμον εὐλογήσας,
 εὐλό-

εὐλόγησον καὶ τὴν δούλῳ σου τῆς, τὴν τῆ σὴ προνοίᾳ
 πρὸς γάμῳ κοινωνίᾳ συναφθεύτας. Εὐλόγησον αὐτῷ
 εἰσόδους καὶ ἐξόδους. Πλήθειον ἐν ἀγαθοῖς τῷ ζῶντι
 αὐτῷ. ἀνάλαβε τὴν Σπυριδωνῷ αὐτῷ ἐν τῇ Βασιλείᾳ
 σου, ἀσπίδος, καὶ ἀμύνης, καὶ ἀνεπιβεβούτων ἁμαρτιῶν
 εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερέυς. Εἰρήνῃ πάνσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνειτε.
 Καὶ εὐχεται ὁ Ἱερέυς.

Ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ πα-
 ναγία καὶ ὁμοῦσιος καὶ ζωαρχικὴ Τεταῖς, ἡ μία
 Θεότης καὶ Βασιλεία, εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καὶ ἁγιοὶ
 ὑμῖν μακροζωίαν, εὐπενίαν, προκοπὴν βίης καὶ πί-
 στειας, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπι γῆς ἀγα-
 θῶν, ἀξιώσαι ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπηγγελῶν ἀγαθῶν
 τῆς ἀπολαύσεως· πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτοκῆς, καὶ
 πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχονται καὶ εὐχονται αὐτοῖς. Καὶ ἀπα-
 σάμφοι ἀλλήλους, γίνεται ἡ εὐχὴ τῷ Ἱερέως
 κλεῖα Ἀπόλυσις.

Ὁ Διά τῆς ἐν Κανὰ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας
 τὸν γάμον, Χειρὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
 ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχαῖτε αὐτῷ Μητρὸς, τῆς
 ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανδοφίμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
 Θεοσέπτων Βασιλέων καὶ Γραπτοσάτων, Κωνσταντί-
 νου, καὶ Ἐλεάνου, τῶν ἁγίων Μεγαλομάρτυρος Προκο-
 πίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι, καὶ σώσαι ἡμᾶς.
 Καὶ τὰ ἐξῆς.

ΕΥ-

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΛΥΣΙΝ ΣΤΕΦΑΝΩΝ

Τῆ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ.

ΚΥεῖς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶ ἐν αὐτῷ τὸν στέφανον
 εὐλόγησας, καὶ τὰς παρόντας Στεφάνους ἐπιτί-
 θεῖσαι ἄδελφές τοῖς νόμῳ γάρμω συναπτομῆοις ἀλ-
 λήλοισ, καὶ μισθὸν ὡσπερ ἀποτέμνον αὐτοῖς τὴν τῆς σω-
 φροσύνης, ὅτι ἅγιοι πρὸς τὸν ἑσθὲ νομοθετηθέντα
 νόμον συνήφθησαν. αὐτοὶ καὶ ἐν τῇ λύσει τῶν παρόν-
 των Στεφανῶν τὰς συναφθεύσας ἀλλήλοισ εὐλόγησαν,
 καὶ τὴν συναφθειῶν αὐτῶν ἀδελφάσασον ἐξήτησαν. Ἰνα
 εὐχαρισῶσι ἐξαρπῶν τῶ Παναγίῳ Ὁνόματί σου, τῶ
 Πατρὶ, καὶ τῶ Υἱῷ, καὶ τῶ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.
 Ὁ Ἱερῆς. Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῶ Κυρίῳ κλίνετε.

ΣΥμφωνῶν κατανήσαντες οἱ δέλοῖ σε Κύριε, καὶ
 τὴν ἀκολοθίαν ἐκτελέσαντες τῶ ἐν Κανᾷ τῆς
 Γαλιλαίας γάρμω, καὶ συσέλλοντες τὰ κατ' αὐτὸν σύμ-
 βολα, δόξαν σοι ἀναπέμποιον, τῶ Πατρὶ, καὶ τῶ
 Υἱῷ, καὶ τῶ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς
 τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΑΚΟ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΔΙΓΑΜΟΝ.

Εὐλογεῖ καὶ τὸ ἔθος. τὸ Τεισάγιον. Ἀπα-
λυτίκιον τῆς ἡμέρας. Εἶτα Συναππὴ.

ΕΝ εἰρήνῃ τῆ Κυεῖν δεηθῶμεν.

Υἱὲρ τῆς ἀνάσσει εἰρήνης.

Υἱὲρ τῆς ἀγίας Οἴκου τέτις, καὶ τῆς μῆς πίστεως,
ἀλαβείας.

Υἱὲρ τῆς δόξης τῆ Θεῶ (τῆ δεινός, καὶ τῆς δει-
ρος,) καὶ τῆς εὐ Θεῶ σκέπης, καὶ συμβιώσεως αὐτῶ,
τῆ Κυεῖν δεηθῶμεν.

Υἱὲρ τῆ συζῆσαι αὐτὰς καλῶς εὐ ὁμοιοῖα, τῆ
Κυεῖν δεηθῶμεν.

Αἰτιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον.

Τῆς Παναγίας, ἀρχάντε, ὑπεροβλογημένης, εὐ-
δόξας. **Ο** Γερσίς.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυμή-
σις. Εἶτα. Τῆ Κυεῖν δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διηρημένα συναγαγὼν
εἰς εὐνόπια, καὶ συνδέσμον διαθέσεως τιθεῖς
αὐταῖς ἀρρήκτων, ὁ εὐλογησας Ἰσαάκ καὶ Ρεβέκκην,
καὶ κληρονόμος αὐτὰς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας,
αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὴς δόξης τε τέτις (τὸν δεινα, καὶ
τὴν δεινα,) ὁδηγῶν αὐτὰς εὐ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῶ.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλανθρώπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Εἰρήνῃ πάσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

ΚΥεῖς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν δόξαν ἐξ ἑσθῶν προμνησάμενος Ἐκκλησίᾳ παρεσθῆον Ἀγγέλῳ, ἐλόγησον τὰ μυστήρια ταῦτα, καὶ εὐώσον καὶ διαφύλαξον τὰς δόξας σου τέλει, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα. Σοὶ ᾧ πρέπει πάντα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυνήσεις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὰς δακτυλίας, ἐπιτίθει τὴν ἀργυρᾶν τῷ Ἀνδρὶ τὸν χρυσᾶν, τῇ δὲ Γυναικὶ τὸν ἀργυρᾶν, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρὶ.

ΑΡαβωνίζεται ὁ δόλος τῷ Θεῷ (ὁ δεῖνα) τὴν δόλῳ τῷ Θεῷ (τὴν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἐν ἑξίτε.

Ὁμοίως, καὶ τῇ Γυναικὶ.

ΑΡαβωνίζεται ἡ δόλι τῷ Θεῷ (ἡ δεῖνα) τὸν δόλον τῷ Θεῷ (τὸν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. τεῖς.

Καὶ ποιεῖ Σταυρὸν μὲν τὰ δακτυλίδια ἐπιτὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθει αὐτοὺς ἐν ποῖς δεξιοῖς δακτύλοις. Εἶτα ἀλλάσσει ὁ Σύντεκτος τὰ δακτυλίδια.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει. Τοῦ Κυρίου δεηθᾶμεν.

ΔΕῖσπε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντων φειδόμενος, καὶ πάντων προνοούμενος, ὁ τὰ κρυπτά γινώσκων

γινώσκων τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντων τῶν γῶσιν ἔχων, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ τὰς ἀνομίας συγχώρησον τῶν σῶν ἱκετῶν, καλῶν αὐτὰς εἰς μετανοίαν· παρέχων αὐτοῖς συγγνώμην ᾧδωπημάτων, ἁμαρτιῶν ἰλασμόν, συγχώρησιν ἀνομιῶν ἐκθεσίαν τε καὶ ἀκυσίαν· ὁ εἰδὼς τὸ ἀδυνάει τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὁ πλάσις καὶ δημιουργός, ὁ Παῦλος τῆ πόρνη συγχωρήσας, καὶ τῶ Τελῶνι τῶν μετανοίαν προσδεξάμενος, μὴ μνησθῆς ἁμαρτημάτων ἡμῶν ἀγνοίας ἐκ νεότητος· εἰ μὴ ἡ ἀνομίας ᾧδωπησίας Κύριε, Κύριε, τίς ἔωσῆσεται σοι; ἢ ποία σὰρξ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου; σὺ ἡ μόνος ὑπάρχεις δίκαιος, ἀσμάρτητος, ἅγιος, πολυέλεος, πολυεὐσπλαγχνος, καὶ μετανοῶν ὅπῃ κακίαις ἀνθρώπων. σὺ Δέσποτα οἰκειωσάμενος τὰς δούλους σου (τὸν δούλον, καὶ τῶν δούλων,) εὗρον τῆ ἀπὸς ἀλλήλους ἀγάπην, δώρησαι αὐτοῖς τῶ Τελῶνι πῆν ὅπως ῥοφῶν, τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, τῶ Ληστῆ πῆν ἐξομολόγησιν, ἵνα ἡ μετανοίας ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν, ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ τῆς ἐπιτολῆς σου ἐργασθῆμενοι, καταξιοθῶσι καὶ τῆς ἐπερανίσεως Βασιλείας. Ὅτι σὺ εἶ ὁ οἰκονόμος πάντων, καὶ σοὶ τῶν δόξαν ἀναπέμπομεν, καὶ Πατρὶ, καὶ τῶ Τίῳ, καὶ τῶ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῶν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰρήνῃ πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῶ Κυρίῳ κλίνετε.

ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ, ΛΟΓΕ Τῶ Θεῶ, ὁ ὑψωθεὶς ὅπῃ τῶ τιμῆ καὶ ζωοποιεῖς Σταυρῶ, τὸ κατ' ἡμᾶς ᾧδωπησίας χειρόγραφο, καὶ τῆς διωσθείας τῶ ᾧδωπησίας
 ρυσά-

ρυσάμενος ἡμᾶς, ἰλάσθητι ταῖς ἀνομίαις τῆς δούλων
 σου. ὅτι τὸν καύσωνα καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς
 σαρκὸς τὴν πύρωσιν μὴ ἰχθύνοντες βασάζειν, εἰς γάμο
 δούτερον κοινωνίαν συνέρχονται, καθὼς ἐνομοθέτη-
 σας ἔχει τὴν σκιδάριον τῆς ἐκλογῆς Παύλου τὸ Ἀποσό-
 λος· εἰπὼν δὲ ἡμᾶς τῆς ταπεινῆς, τὸ, Κρείσσον ἐν
 Κυρίῳ γαρμεῖν, ἢ πυρεῖσθαι. Αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλανθρώπος ἐλέησον, καὶ συγχώρησον, ἰλάσθητι,
 ἀφες, ἀφες τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν· ὅτι σὺ εἶ ὁ τῆς
 νόσου ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἁμαρτίας ἀνάμνητος. ἕδεις γὰρ ὅτι
 ἀναμάρτητος, ἕδ' αὖ μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτῶν ὅτιν, ἢ
 χροεὶς ῥύπε, εἰ μὴ σὺ μόνος ὁ σάρκα φερέσας ἀνα-
 μαρτήτος, καὶ τὴν αἰώνιον ἡμῶν εὐαριστάμενος ἀπα-
 θεῖαν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός, Θεός τῆς μετανοήτων,
 καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
 Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς
 τὸν αἰῶνα τῆς αἰῶνων, Ἀμήν.

Τὰ Κρείσσον δεηθῶμεν.

Ο Θεός ὁ ἅγιος ὁ πλάσας ἐκ χοδὸς τὸν ἄνθρω-
 πον, καὶ ἐκ τῆς πλοῦρας αὐτῶν ἀνοικοδομήσας
 γυναικᾶ, καὶ συζύξας αὐτῶν βοήθον κατ' αὐτὴν, ἔχει
 τὸ ἔτος ἀρέσαι τῇ σῆ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι
 τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ νῦν Δείπαστα
 ἐξαπέσειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἁγίου καπικητρεῖσας,
 καὶ ἄρμωσον τὸν δούλον σου (τὸν δε) καὶ τὴν δούλη σου
 (τὴν δε,) ὅτι ἡμεῖς σε ἀρμώζεται αἰδέει γυνή. Σύ-
 ζῶσον αὐτὸς ἐν ὁμοφροσύνῃ, φεφάνωσον αὐτὸς εἰς σάρ-
 κα μίαν, χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, δούκτας

Agiasmat.

I

ὑπό-

ἀπλαουσιν. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σὴ ὄξιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λαβὼν τὰ Στέφανα, σέφει τὸν Νυμφίον, λέγων.

Στέφεται ὁ δῆλος τῷ Θεῷ (ὁ δεῖνα) τῷ δέλλω τῷ Θεῷ (τῷ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. ἐκ ξίτε.

Ὁμοίως σέφει καὶ τῷ Νύμφῳ, λέγων.

Στέφεται ἡ δέλη τῷ Θεῷ (ἡ δεῖνα) τὸν δέλον τῷ Θεῷ (τὸν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. καὶ ἔπο τρεῖς.

Εἶπα βλογοῖ αὐτὰς, λέγων ἐκ γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξῃ καὶ τιμῇ σεφανώσου αὐτὰς.

Εἶπα τὸν ἀφορηφῶτα Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. ἔπειτα, ταῦτα.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ τὸ μέγα ἔλεός σε.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέης, ζωῆς, εἰρήνης.

Καὶ μνημονῶει ἂν θέλει.

ΟΤΙ ἐλεήμων, καὶ φιλανθρώπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τῷ δόξῳ ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶπα τῷ Εὐχῷ. Τῷ Κυρίῳ δευδῶμεν.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σαπηλαΐδῃ σε οἰκονομία καταξιώσας, ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας,

τίμιον ἀνάδειξαι τὸν γάμον, ἕκ τῆς σῆς παρρησίας· αὐ-
 τὸς κ' ἢ νῦν τὴς δούλοισι (τὸν δαίνα) κ' (τὴν δαίνα,) ἕκ
 ἡυδοκίῃσας συναφθῆναι ἀλλήλοισι, ἐν εἰρήνῃ καὶ
 ἑμοιοῖα διαφύλαξον· τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδει-
 ξον, ἀμίαντον αὐτῶ τὴν κοίτῃ διατήρησον, ἀκηλί-
 δωτον αὐτῶ τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι διδόνῃσον. κ'
 καταξίωσον αὐτὴς ἐν γήρει πίοσι καταντῆσαι, ἐν κα-
 θαρᾷ τῇ καρδίᾳ, ἐργαζομένης τῆς ἐντολάσας. Σὺ γὰρ
 εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῶ ἐλεῖν κ' σώζειν, κ' σοὶ
 τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺ τῶ ἀνάρχῃσας Πατρὶ,
 καὶ τῶ Παναγίῳ, κ' ἀγαθῶ, καὶ ζωοποιῶσας Πνεύματι,
 ἡμῶ, κ' αἰεὶ, κ' εἰς τὰς αἰῶνας τῶ αἰῶνων. Ἀμῶ.

Ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερός.

Ἀτιλαβῆ, σώσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν.

Συγγνώμῃ κ' ἀφῆσιν τῶ ἀμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ κ' συμφέροντα.

Τὸν ἐπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Χεριστὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνάδυνα.

Τὴν εὐσέπεια τῆς Πίστεως, κ' τὴν κοινωνίαν.

Ὁ Ἱερός Ἐκφώνων,

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέασοτα, μὴ παρρησίας.

Ὁ Χορὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Ὁ Ἱερός. Εἰρήνῃ πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῶ Κυρίῳ κλίνατε.

Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτόριον, καὶ ἀλογεῖ

αὐτὸ ὁ Ἱερός, κ' λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τῆ Κυρίας δευτέρου.

Ο Θεός ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰκτίσει, καὶ σε
 ρεώσας τῷ Οἰκτιρῶντι, καὶ κοσμήσας τὸν σέ-
 φανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σε, καὶ τὸ ποτή-
 ριον τὸ κοινὸν ἕκαστο παρεχόμενος πρὸς συμπληροῦσιν ἁπλῶς
 γάμοι κοινῶν, ἀλόγητον ἀλογία πνευματικῆ.
Οτι ὑπολογισαί σε τὸ οἶονα, καὶ δεδόξασαι σε ἡ Βα-
 σιλεία τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύ-
 ματος, νυν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Γερῶς ὅππ' χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον,
 μεταδίδωσιν αὐτοῖς ἕκ γ' ἁπλῶς τῷ Ἀνδρὶ, καὶ
 αὐτῷ τῇ Γυναικί. Καὶ δεύρας λαβὼν αὐτοῖς
 Γερῶς, στέρει ὡς ἐν χήματι κύβη, καὶ φάθει
 Ἡσαία χόρσος. Καὶ τὰ ἔτερα Τροπάρια, ἡχο-
 βαρῶς Ἁγιοὶ Μάρτυρες. Δόξα σοι Χεῖρε.

Εἶτα ἐπαίρει πρὸς Στεφάνου ὁ Γερῶς, καὶ ἐπάρας τὸ
 Στέφανον τῷ Νύμφῃ, λέγει.

Μεγαλιώθητι Νύμφη ὡς ὁ Ἀβραάμ, καὶ ἀλλο-
 γήθητι ὡς ὁ Ἰσαάκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακώβ,
 πορεύομενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύ-
 νῃ τὰς ἐπιτολάς τῷ Θεῷ.

Καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον πρὸς Νύμφῃ,
 λέγει.

Καὶ σὺ Νύμφη, μεγαλιώθητι ὡς ἡ Σάρρα, καὶ
 ἀφρώθητι ὡς ἡ Ρεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς
 Ραχὴλ, ἀφαιρουμένη τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ, φυλάττωσθαι
 τὰς ὄρας τῷ Νόμῳ, ὅτι ἔπος ἐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα

Εἶτα λέγει τῷ Εὐχλί. Τὸ Κυρίον δευτέρου.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς ὁμοῦνος ἐν Κανῆ
 τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκέισε γάμον εὐλογη-
 σας, εὐλόγησον καὶ τὰς δούλεσσας τέκας, τὰς τῆ σὴ
 προνοία παρὸς γάμου κοινωνίαν σωματωδέας. Εὐλόγη-
 σον αὐτῷ εἰσόδοις καὶ ἐξόδους. Πλήθυσον ἐν ἀγαθαῖς
 τῷ ζωῷ αὐτῷ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους, καὶ
 ἀράμους, καὶ ἀνεπιβαλλόμενος ἁμαρτιῶν, εἰς τὰς αἰῶνας
 τῷ αἰῶνος. Ἀμήν. Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ εὐχεται ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ
 Παναγία καὶ ὁμοῦσις καὶ ζωαρχικὴ Τεταῖς,
 ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία, εὐλογησαὶ ὑμᾶς, καὶ
 παύσαί τοι ὑμῖν μακροζωίαν, ὑπεκνήϊαν, προκοπὴν βίης
 καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων ἁγῶν ἐπι γῆς
 ἀγαθῶν, πρεσβείας τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων
 τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐσέρχονται καὶ εὐχονται αὐτοῖς, καὶ ἀσπασά-
 μνοι ἀλλήλους, γίνεται παρὰ τῷ Ἱερείῳ
 πλεία Ἀπόλυσις.

Ὁ Διά τῆς ἐν Κανῆ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας
 τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
 ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἁγίας Μαρίας, τῆς Ἁ-
 γίας ἐνδοξῶν καὶ πανδύμων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων
 Θεοσέπων Βασιλείων καὶ ἰσαποστόλων, Καισαρινῶν,
 καὶ Ἑλενης, τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου,
 καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει, καὶ σώσει ὑμᾶς.

Ι 3

Ε Τ.

134
 ΕΤΧΑΙ, ΗΤΟΙ ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΙ
 ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
 ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Πρὸς τὸς πάχοντας ὑπὸ Δαιμόνων, καὶ
 πρὸς ἐκάστῳ ἀδελφίαν.

Ο Θεὸς ἡὺ Θεῶν, καὶ Κύριος ἡὺ Κυρίων· ὁ τῶν
 πνεύμων Ταγματῶν Δημιουργός, καὶ τῶν αὐτῶν
 Δυναμῶν τεχνουργός· ὁ τῶν ἐπερανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων
 τεχνίτης· ὃν εἶδεν ἕδεις ἀνθρώπων, ἕδεις ἰδεῖν δυνά-
 ται· ὃν φοβεῖται, καὶ ἔρει πᾶσα ἡ Κτίσις· ὁ τὸν
 βασιλεύσαντα ποτὲ Ἀρχισάτραγον, καὶ τὴν τότε λει-
 πουργίαν πῶδοκοῆ ἀδειψάντα, ρήξας ἐπὶ τῷ γλῶ, καὶ
 τὸς συναποστάτας αὐτοῦ Ἀγγέλους Δαίμονας ἠρομύνας,
 εἰς σκότωσιν βοθρῶν ἰσχυρῶν· δὸς τὸν ἀφορκισμόν
 τῶν ἐπὶ τῷ φρενὶ οἰοματίσθε τελέμων, φόβῳ γε-
 νέσθαι αὐτῶ τῶ προηγουμένου τῆς πονηρίας, καὶ πάσαις
 ταῖς φάλαγγιν αὐτῶ ταῖς συνεκπεσέσαις αὐτῶ ἐκ τῆς
 αἰῶ φασφοσίας· καὶ ἔειπον αὐτὸν εἰς φυγὴν, καὶ ἐπι-
 τάξον αὐτῶ, καὶ τοῖς δαίμοσιν αὐτῶ, ἀναχωρῆσαι πω-
 τελῶς· ἵνα μὴτι βλαβερὸν καὶ τὴν ἐσφραγισμένῳ εἰ-
 κῶνα ἐργάσθαι· ἀλλὰ λαβέπωσαν ἰχμὸν ἔπι οἱ ἐσ-
 φραγισμένοι κραταιότητος, τῶ πατεῖν ἐπ' αἶμα ὄφρων καὶ
 σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσιν τῶ δυνάμιν τῶ ἐχθρῶ.
 Σε ἡὺ ὑμνεῖται, καὶ μεγαλιεύεται, καὶ πῶδο πάσης
 πνοῆς ἐν φόβῳ δοξάζεται τὸ Πανάγιον Ὄνομα, τῶ Πα-
 τρός, καὶ τῶ Υἱός, καὶ τῶ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ
 αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶ αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΤ-

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τῷ Κυρίῳ δειδωμένῳ.

Εξορκίζω σε τὸν ἀρχέκακον τῆς βλασφημίας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀνταρσίας, καὶ αὐτηγὸν τῆς πονηρίας. Ἐξορκίζω σε τὸν ἐκπεφθεῖτα ἐκ τῆς ἀναφωτοφείας, καὶ σκότῳ βυθῶ κατοικηθεῖσαι ἐξ τῆς ἐπαρσιν. Ἐξορκίζω σέ, καὶ πᾶσαν τὴν ἐκπεφθεῖσαν δύναμιν τῆς σῆς ἀκόλυθον προαιρέσεως. Ὀρκίζω σε πνεῦμα ἀνάθαρτον, καὶ τῷ Θεῷ Σαβαώθ, καὶ πάσης πρακτικῆς Ἀγγέλων Θεῶν, Ἀδωναὶ, Ἐλωὶ, Θεῶ Παντοκράτορος, ἐξελθε καὶ ἐπαναχάρισσον ὑπὸ τῷ δέλε τῷ Θεῷ (τῷδε). Ἐξορκίζω σε καὶ τῷ Θεῷ τῷ πάντα λόγῳ κτίσαντος, καὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ μοιομορφῆς Τῷ αὐτῷ, τῷ πρὸ τῆς αἰῶνων ἀρρήτως, καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτῷ γνηθῆς, τῷ τῆς ἀόρατον καὶ ὀρατῆς Κτίσει δημιουργήσαντος, καὶ τῷ κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἀνθρώπου πλασθέντος, τῷ νόμῳ πρέτερον φυσικῶς ταῦτα παιδαγωγήσαντος, καὶ Ἀγγέλων ὀπίσθια φυλάξαντος, τῷ ὑδατι τῆς ἁμαρτίας κατακλύσαντος, ἀνάθεον, καὶ τὰς ὑπ' Οὐρανὸν ἀβύσσους ἀνασομαίναντος, καὶ γίγαντας ἀσεβήσαντας καταφθερίαντος, καὶ πύργον τῆς βεβήλων κατασείσαντος, καὶ γῆν Σοδόμων καὶ Γομόρραν πυρὶ καὶ θείῳ πφρώσαντος, ἡ μάρτυς καπνὸς ἀκοίμητος ἐξατμίζεται τῷ ῥάβδῳ πέλαγος ῥήξαντος, καὶ Λαὸν ἀβρόχοις ποσὶ περᾶσαντος, καὶ τύραννον Φαυρῶν, καὶ στρατὸν θεομάχον εἰς αἰῶνα τοῖς κύμασι κατακλύσαντος τῆς ἀσεβείας πολέμου, τῷ ἐπ' ἐχάπων ἐκ

I 4

Παρ-

Παρθένος ἀγνῆς σαρκωθέντος ἀνεκλαλήτως, καὶ σώας
 πῆς σφραγίδας πῆς ἀγνείας φυλάξαντος, τῷ πλυῖναι
 βαπτίσματι τὸν παλαιὸν ἡμῶν ῥύπον ὀλοκήσαντος,
 ὃν ἡμεῖς διὰ πῆς ᾠδαβάσειος ἐπισπασάμεθα. Ἐξορ-
 κίζω σε καὶ τῷ βαπτισθέντος ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τύπον ἡ-
 μῖν ἀφθαρσίας ἐν ὕδατι καὶ χάριν παρεχομένην, ὃν
 Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῆς Οὐρανῶν κατε-
 πλαγίσαν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν βλέπειναι μετριά-
 σοντα, ὅτε ὁ ἀναρχὸς Πατὴρ τῷ ἀναρχῶν ἡγήσῃ τῷ
 Τίῳ ἀπεκάλυψε, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἡ κατέβα-
 σις πῆς Τριάδος τῷ εὐώσῃ ἐμαρτύρησεν. Ὀρκίζω σε
 κατ' ἐκείνα τῷ ἀνεμῶν ὀπιτιμήσαντος, καὶ κλύδωνα θα-
 λάσσης προύναντος, τῷ σίφι δαιμόνων ἐκδιώξαντος, καὶ
 κόρας ὀμμάτων κατὰ μήξας λειπάσας πῆλῳ τυφλοῖς
 ἀναβλέψαι ἐναρμόσαντος, καὶ τῷ ἀρχαίῳ τῷ ἡγῆς
 ἡμῶν διὰ πλάσιν ἀνακαινίσαντος, καὶ ἀλάλοις τὸ λαλεῖν
 ἀνορθώσαντος, τῷ σίγματι λέπρας ὀποσμήξαντος, καὶ
 περὶς ἐκ τῆς τάφου ἀναστήσαντος, τῷ μέχει ταφῆς τοῖς
 ἀνθρώποις ὀμιλήσαντος, καὶ τὸν ἄδω ἐγέρσει σκυλεύ-
 σαντος, καὶ πᾶσαν τῷ ἀνθρωπότητα ἀλάτων τῷ θα-
 νάτῳ κατασκολεύσαντος. Ὀρκίζω σε καὶ τῷ Θεῷ τῷ
 παντοκράτῳ, τῷ τῆς Θεοπιεύω φωνῆ τῶς ἀνθρώπων
 ἐμπνεύσαντος, καὶ πῆς Ἀποστόλοις συμπράξαντος, καὶ
 πᾶσαν τῷ Οἰκεμένῳ εὐσεβείας πληρώσαντος. Φο-
 βήθητι, φύγε, δραπέτοσον, ἀναχώρησον, δαιμόνιον
 ἀκάθαρτον, καὶ ἐναγές, καταχθόνιον, βύθιον, ἀπα-
 πλόν, ἀμορφόν, θεατὸν δι' αἰείδειαν, ἀθέατον διὰ τὴν
 ὑπόκεισιν, ὅπως ἀν' τυχαίης, ἢ ἀπέρχῃ, ἢ αὐτὸς

εἰ ὁ Βεελζεβὺλ, ἢ κατὰσείων, ἢ δρακοντοειδὴς, ἢ
 Σπριοσφόροσώπος, ἢ ὡς ἀτμὶς, ἢ ὡς καπνὸς φαινόμε-
 νος, ἢ ὡς ἄρσεν, ἢ ὡς θῦλυ, ἢ ὡς ἔρπετον, ἢ ὡς
 πετεινὸν, ἢ νυκτόπλανον, ἢ κωφόν, ἢ ἀλαλον, ἢ ἐκφο-
 βὲν ἐξ ὀπδρομῆς, ἢ σπαράσσον, ἢ ὀπιβελεῦον, ἢ ἐν
 ὑπνω βαρεῖ, ἢ ἐν νόσῳ, ἢ ἐν μαλακίᾳ, ἢ ἐν γέλωτι
 ῥέμβον, ἢ δάκρυα φιλήδονα ἐμποιοῦν, ἢ λάγιον, ἢ δυ-
 σῶδες, ἢ ὀπιθυμητικόν, ἢ ἰδονικόν, ἢ φαρμακόφι-
 λον, ἢ ἐρωτομανές, ἢ ἀσρομαγικόν, ἢ ἐνοικηματικόν,
 ἢ ἀναιδές, ἢ φιλόνοικον, ἢ ἀκατάστατον, ἢ τῆ σελιῶη
 συλλαβοισίμῳρον, ἢ χρόνω τιῖ συλξέπόμενον, ἢ ὀρθελ-
 νόν, ἢ μεσημβρινόν, ἢ μεσονυκτικόν, ἢ ἀωείας τινός,
 ἢ αὐγῆς, ἢ ἀυτομάτως σιλιώσασας, ἢ ἐπέμφθης ὑπό-
 τινος, ἢ προσεπέλασας ἀφνω, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν
 ποταμῷ, ἢ ὑπὸ γῆς, ἢ φρέατος, ἢ κρημνῆ, ἢ ἐκ λάκ-
 κῆ, ἢ λίμνης, ἢ καλαμώνος, ἢ ὕλης, ἢ ἰσογαίης, ἢ
 ἀκαθάρτου, ἢ ἀλσος, ἢ ἐρυμῶνος, ἢ δούδρε, ἢ ὀρνέυ,
 ἢ βροντῆς, ἢ ἐκ σέλης λεξῆ, ἢ ἐν κολυμβήθρα ὑδά-
 των, ἢ ἐκ μνήματος εἰδωλικῆ, ἢ ὄθου ἰσμή, κὶ ἐκ
 ἰσμή, ἢ γνωσόν, ἢ ἀγνωσον, καὶ ἐξ ἀποελοκέπτε
 τόπε, μερίθιτι, κὶ ἀπαλλάγηθι. αἰχμῶθιτι πὴν εἰκό-
 τα πύλ χειρὶ Θεῷ πλαθεῖσαν, κὶ μορφαθεῖσαν. Φο-
 βήθιτι πὴ σαρκωθέντος Θεῷ τὸ ὁμοίωμα, καὶ μὴ
 ἐγκρυβῆς εἰς τὸν δαλον πὴ Θεῷ (πύδε,) ἀλλὰ
 βάβδος σιδηρᾶ, καὶ κάμιος πυρός, κὶ τάρτορος, κὶ
 ὀδόντων βρυγμὸς, ἄμυλα πῆς ἀλακοῆςσε θεμελίει.
 Φοβήθιτι, φιμάθιτι, φύγε, μὴ ὑποσρέψης, μὴ ὑπο-
 κρυβῆς μεθ' ἐπέρας ποικείας πνομάτων ἀκαθάρτων,
 ἀλ-

ἀλλὰ ἀπέλθε εἰς γῆν ἀνδρον, ἔρημον, ἀγεώργητον,
 ἢ ἀνθρώπος ἐκ οἰκῆ, Θεὸς μόνος ὀπισκοπεῖ, ὁ δεσ-
 μῶν πάντας τὰς βασκαίνοντας, καὶ ὀπιβελδύοντας τῇ
 αὐτῇ εἰκόνι, καὶ σειραῖς ζόφου παρπαράσας εἰς μακρὰν
 νύκτα καὶ ἡμέραν σὲ πᾶντον τῆς κακῶν πεπειραμένον,
 καὶ ἐφοδρετὴν δαΐβολον. ὅτι μέγας ὁ φόβος τῶ Θεῷ,
 καὶ μεγάλη ἡ δόξα τῶ Πατρὸς, καὶ τῶ Υἱῷ, καὶ τῶ
 Ἁγίῳ Πνεύματι.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ο Θεὸς τῆς Οὐρανῶν, ὁ Θεὸς τῆς φάτων, ὁ Θεὸς
 τῆς Ἀγγέλων τῆς ὑπὸ τῷ σὺν ἰσχυῖ, ὁ Θεὸς
 τῆς Ἀρχαγγέλων τῆς ὑπὸ τὸ σὸν κράτος, ὁ Θεὸς τῆς
 ἐνδόξων Κυριοτήτων, ὁ Θεὸς τῆς Ἁγίων, ὁ Πατὴρ
 τῶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πᾶς δεσμοδέσας
 τῶ θανάτῳ ψυχὰς λύσας, ὁ πᾶν προσηλωθεῖτε ἀν-
 θρωπον τῶ σκότει δαΐ τῶ μονοζήσσε Υἱῷ φωτί-
 σας, ὁ λύσας τὰς ὀδύνας ἡμῶν, καὶ πᾶν βάρος ὑπο-
 σκεδάσας, ὁ πᾶσαν τῷ προσβολῷ τῶ ἐχθρῶ ἀφ' ἡ-
 μῶν χωρίσας, Υἱὲ καὶ Λόγε τῶ Θεοῦ, ὁ ἀπαθανα-
 τίσας ἡμᾶς τῶ θανάτῳ, καὶ δοξάσας ἡμᾶς τῇ
 δόξῃ σου, ὁ εἰς ἀνθρώπων χωρεῖν εἰς Θεὸν ἐγέρσει
 τῇ σῇ χειρὶ ἀμῆμος, ὁ πᾶντα δεσμόν τῶ ἁμαρτιῶν
 ἡμῶν δαΐ τῶ Σπυριῶν βασιλεύσας, ὁ τὸ σὺν ἔμμημα
 ἡμῶν ἀναλαβὼν, καὶ ἰσχυρὸς Κύριε, ὁ ὁδοποιή-
 σας ἡμῖν ὁδὸν εἰς Οὐρανὸς, καὶ φθορὰν εἰς ἀφθα-
 ρσίαν μετασκέδᾶσας. Εἰσάκουσον με πόθῳ καὶ φό-
 βῳ κεκραγῶτος πρὸς σέ, καὶ τὰ ὄρη τῶ φόβῳ τίκον-
 ται.

ται σὺν τῷ σερῳματι τῆς ὑπ' Οὐρανῶν, ἔτι δὴ διώ-
 μεῖ ἀλαλοὶ σοιχείων ψυχαὶ φρίττωσι, τρῆσαι τῆς
 ἑαυτῶ ὄρες, δι' ἔ τὸ πῦρ τῆς ἐκδικήσεως ἔχ' ὑπερβή-
 σεται ὄρες τῆς ταχθεύτας αὐτῆς, ἀλλ' ἀναμῆμι σείον
 τῷ σὺν βαλῶ. δι' ὃν πᾶσα ἡ Κτίσις ὠδίνει σε-
 νάζεσα σαναγμοῖς ἀλαλίτοις, εἰς καιρὸς μῆμι ὅπι-
 ταχθεύσα. ὃν πᾶσα φύσις ἐναντία πέφλυγε, καὶ τῆ
 ἔχθρῃ σρατιὰ δεδάμασαι, καὶ δράκωνος πέπλωκε, καὶ
 ὄφις πεπάτηται, καὶ δράκων ἀγίρηται. δι' ὃν τὰ ἔθνη
 ὁμολογήσαντά σε ἐφωτίθισαν, καὶ ἐκραταιώθισαν ἐν
 σοὶ Κύριε. δι' ὃν ζωὴ πεφανέρωται, ἐλπίς ἴδρυσαι,
 ἡ πίσις κεκρατήται, τὸ Εὐαγγέλιον κεκήρυκται. δι'
 ὃν ἄνθρωπος ἐκ γῆς ἀπέπλασαι, πισθίσας ἐν σοὶ-
 τίς γάρβων ὡς σὺ Θεὸς παντοκράτωρ; Διὸ δέμε-
 θά σε Θεέ Πατέρων, καὶ Κύριε τῶ ἐλέες, προαιώ-
 νιε, καὶ ὑπερῆσι, τὸν πρὸς σὲ ἐληλυθότα ὅπι τῷ ἀγίῳ
 ὀνόματί σε, καὶ τῷ ἡγαπημένῳ σε παιδὸς Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ, καὶ τῷ Ἁγίῳ, καὶ παντοδυνάμει, καὶ ζωοποιῶ σε
 Πνεύματος πρὸς δεξιάς. ἴδοσοβισον ἴδο τῆς ψυχῆς αὐ-
 τῆ πᾶσαν μαλακίαν, πᾶσαν ἀπισίαν, πᾶν πνεῦμα
 ἀκάθαρτον, ἀπαρακτικόν, καταχθόνιον, πύρινον, δυ-
 σωθῆκόν, ὀπιθυμητικόν, φιλόχρυσον, φιλόαργυρον, τυ-
 φωνικόν, πορικόν, πᾶν δαιμόνιον ἀκάθαρτον, σκο-
 τεινόν, ἀμορφον, ἀναίδες. Ναὶ ὁ Θεός, ἀπέλασον ἴδο
 τῶ δέλε σε (τῶ δέινος) πᾶσαν ἐνέργειαν τῶ δέβουλε,
 πᾶσαν μαγείαν, πᾶσαν φαρμακείαν, εἰδωλολαβείαν,
 ἀσρομαντείαν, ἀσρολογίαν, νεκρομαντείαν, ὀρεσκο-
 πείαν, ἡδυπάθειαν, ἔρωτα, φιλαργυρίαν, μίθην,

πορ-

πορνείαν, μοιχείαν, ἀσελγείαν, ἀαίδειαν, ὀργὴν, φιλονεικίαν, ἀκαταστασίαν, καὶ πᾶσαν ὑπόνοιαν πονηράν. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐμφύσησον ἐν αὐτοῖς τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἐιρηνικόν, ὅπως φερρέμενος ὑπ' αὐτῆ, ποιήσῃ καρπὸν πίστεως, ἀρετῆς, σοφίας, ἀγνείας, ἐγκρατείας, ἀγάπης, χριστότητος, ἐλπίδος, καρποφίτου, μακροθυμίας, ὑπομονῆς, σωφροσύνης, σωπείρας, ὅτι σὸς ἐπακέκληται δῆλος, ἐπὶ τῆ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πισθῶν εἰς τὴν ὁμοσίον Τριάδα, συμμορτυρέων Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων, ἐνδόξων Κυριαίων, καὶ πάσης ἑρανίας στρατίας, σὺν τέτρῳ φύλαξον τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι δυνάτος εἶ Κύριε, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΧΡΗΣΟΣΤΟΜΟΥ, Εἰς τὰ ἄλλα.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ λυξασάμενος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς ἀιχμαλωσίας τῆ δαβόλης, ῥῦσαι τὸν δαλόν σου (τὸν δε) ἀπὸ πάσης ἐνεργείας πνεύματων ἀκαθάρτων. ἐπιταξον τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκαθάρτοις πνεύμασί τε, καὶ δαίμοσιν, ἄποσιῶναι τῆς ψυχῆς καὶ τῆ σώματος τῆ δαλῶσας (τῆ δε,) καὶ μὴ ἐμφύειν, μηδὲ ἐγκρύπτεσθαι ἐν αὐτοῖς. Φυγαδδῶθεισαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τῷ μοροχθῶς σου

Υἱῶ,

Τίς, καὶ τὴ ζωοποιῶσα Πνύματα, ὑπὸ τὴ πλάσματος τῆς χειρῶν σου. ἵνα καθαρῶς ἐκπύρηναι ἀπὸ πάσης ἐπιτηδίας ἁβροδικῆς, ὀσίου, καὶ δικαίου, καὶ δισσεβῶς ζήσης, ἀξιόμηνος τῆς ἀρχαίων μυστηρίων τὴ μονογενῆς σου Τίς, καὶ Θεὸς ἡμῶν. μεθ' ἧ δόλογητος εἶ καὶ δεδοξασμένος, σὺ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῶσα Πνύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὴ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ο Πᾶσιν ἀκαθάρτοις πνύμασιν ἐπιτιμήσας, καὶ δυνάμει ρήματος ἐκδιώξας τὸν λεγεῶνα, ἐπιφώνησι καὶ νῦν ἔτι τὴ μονογενῆς σου Τίς ὅτι τὸ πλάσμα, ὃ κατ' εἰκόνασε ἐποίησας, καὶ ἔξελε αὐτὸ καταδυναστεύμενον ὑπὸ τὴ ἀτυχεύμενε. ἵνα ἐλεηθῆς, καὶ καθαρῶς ἐσταγῇ τῇ ἀγία σου ποίμνη, καὶ φυλαχθῇ ναὸς ἐμφυχος τῷ Ἁγίῳ Πνύματος, καὶ τῆς θείων καὶ ἀρχαίων ἀγιασμάτων. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τὴ μονογενῆς σου Τίς, μεθ' ἧ δόλογητος εἶ, σὺ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῶσα Πνύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὴ Κυρίε δεηθῶμεν.

ΕΠικαλέμεθά σε Δέσποτα Θεέ παντοκράτορ, ὕψις, ἀπέρας, εἰρηνικὸ Βασιλεῦ. ἐπικαλέ-

μεθάσε τὸν ποιήσαντα τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν
 ἐκ σὲ ἢ ἀνεφύη καὶ τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ἡ Ἀρχὴ,
 καὶ τὸ Τέλος. ὁ δὲς πῆς ἀνθρώποις ὑπακίειν τε-
 τράποδα, καὶ ἄλογα ζῶα, ὅτι σὺ ὑπέταξας αὐτῆ
 Κύριε. ἔκτειον τὴν χεῖρά σου τὴν κραταίαν, καὶ τὸν
 βραχίονά σου τὸν ὑψηλόν, καὶ τὸν ἅγιον, καὶ ἐπισκο-
 πῶν ἐπισκόπησον τὸ πλάσμα σου τὸτο καὶ κατὰπεμ-
 ψον αὐτῶ Ἄγγελον ἐρωτικόν, Ἄγγελον κραταῖον,
 ψυχῆς καὶ σώματος φύλακα ὅς ἐπιτιμήσει, καὶ ἀπε-
 λάσει ἀπ' αὐτῆ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον δαιμό-
 νιον ὅτι σὺ Κύριος μόνος, ὑψιστος, παντοκράτωρ,
 ἀλογητὸς εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Τὴν θείαν τε, καὶ ἁγίαν, καὶ μεγάλην, καὶ φρικ-
 τὴν, καὶ ἀσεκτὸν ὀνομασίαν, καὶ ἐπικλήσιν ποιῶ-
 μεν πρὸς τὴν σὴν ἐξέλασιν ὑποστάτα, ὡσαύτως καὶ
 ἐπιτιμήσιν εἰς τὴν σὴν ἐξολόθρευσιν ἄβουλε. Ὁ
 Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἀναρχος, ὁ φοβερὸς, ὁ ἀόρατος τῆ
 εὐσεία, ὁ ἀνείκαστος τῆ δυναμεί, καὶ ἀκατάληπτος τῆ
 Θεότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ παντοκράτωρ
 Δεσπότης, ἐπιτιμήσεις σοι ἄβουλε ὁ ἐκ τῆ μὴ ὄντος
 εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα εὐπαράγωγος λόγῳ συνησάμε-
 νος ὁ ὠδελπατῆς ἐπὶ πτερύγων ἀέμων. Ἐπιτι-
 μήσεις Κύριος ἄβουλε, ὁ προσκαλέμενος τὸ ὕδωρ
 τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πά-
 σης τῆς γῆς. Κύριος τῆς Δυναμείων ὄνομα αὐτῆ.

Ἐπι-

Ἐπιτιμᾶσαι Κύριος ἄβωλε, ὁ ὑπὸ τῆς ἀναριθμή-
των ἑραρίων παγμάτων πυρίνων φόβῳ λειτεργέμενος,
καὶ ὑμένεμος, καὶ ὑπὸ πλῆθους χορῶν Ἀγγελικῶν
καὶ Ἀρχαγγελικῶν τρόμῳ προσκινέμενος, καὶ δόξα-
ζόμενος. Ἐπιτιμᾶσαι Κύριος ἄβωλε, ὁ τιμώμενος
ὑπὸ πῶν κύκλωσιν παριστάων Δυναμῶν, καὶ φρικω-
δεστάτων Ἐξαπερύγων, καὶ πολυομμάτων Χερσβίμ,
καὶ Σεραφίμ, τῶν τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν ταῖς δυοῖ
πέρυξι σκεπόντων ἕκ τῆς ἀδυσώρητον αὐτῶ καὶ ἀε-
ξιχνίαςον Θεοῦτητα, καὶ ταῖς δυοῖ πέρυξι τὰς ἑαυ-
τῶν πόδας καλυπτόντων, εἰς τὸ μὴ κατακαυθῆναι
ἐκ τῆς ἀρρήτου δόξης, καὶ ἀκατανοήτου μεγαλειότητος
αὐτῶ, καὶ ταῖς δυοῖ πέρυξι πέτοιμῶν, καὶ τὸν Οὐρανὸν
πληρέων ἐκ τῆς βοῆς αὐτῶν, τὸ Ἄγιος, Ἄγιος,
Ἄγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ
γῆ τῆς δόξης αὐτῶ. Ἐπιτιμᾶσαι Κύριος ἄβω-
λε, ὁ ἐκ τῆς κέλπης τῆς Πατρικῆς καταβάς ἐξ Οὐ-
ρανῶ Θεὸς Λόγος, καὶ ἕκ τῆς ἐκ Παρθένου Ἀγίας,
προσκινητῆς, ἀφράστου, καὶ ἀχαῖντε σαρκώσεως, ἀνεκ-
λαλήτως φανείς ἐν τῷ Κόσμῳ, τὸ σῶσαι αὐτὸν,
καὶ τῇ αὐθεντικῇ αὐτῶ δυνάμει ρίψας σε ἕρανόν σου,
καὶ ὑπόβλητον παντὶ δείξας. Ἐπιτιμᾶσαι Κύριος
ἄβωλε, ὁ εἰπὼν τῇ θαλάσῃ, σιώπα, πεφίμωσθ,
καὶ τῷ κελύσματι εὐθέως ἐκόπασθ. Ἐπιτιμᾶσαι
Κύριος ἄβωλε, ὁ τῷ ἀχαῖντῳ πτυέλῳ πηλὸν ποιή-
σας, καὶ τὸ ἐλλείπον μέλος τῷ ἐκ γενετῆς τυφλῷ
θαπλάσας, καὶ τὸ φῶς χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾶσαι
Κύριος ἄβωλε, ὁ τῷ θυγατέρα τῆς Ἀρχισυναγωγῆ-

γε λόγω ζωοποιήσας, καὶ τῆς Χήρας τὸν Τύον ἐκ
 σώματος τῆ θανάτου ἀφαρπάσας, καὶ τῆ ἰδίᾳ Μη-
 τρὶ ὀλοκλήρον καὶ ὑγιᾶ αὐτὸν χειρισάμενος. Ἐπιτι-
 μᾶσοι Κύριος ἁβόλε, ὁ τὸν Λάζαρον ἐκ νεκρῶν
 πετραήμερον ἄσηπον ἄς μὴ θανάτω, καὶ ἀπίλον εἰς
 ἔκπληξιν τῶ πολλῶν ἀνάσῃσας. Ἐπιτιμᾶσοι Κύ-
 ριος ἁβόλε, ὁ ἁπὸ τῆ βεβήσεως τῶν κατάρων κα-
 ταρῆσας, καὶ ἁπὸ τῆς λόγῃς τῆς ἀχρηστῆς πλοῦ-
 ρῆς αὐτῶ τῶν Παράδεισον φυλάτισσαν φλογέ-
 νῳ ῥομφαίαν ἀνασείλας. Ἐπιτιμᾶσοι Κύριος ἁβό-
 λε, ὁ ἁπὸ τῆ ἐμπτύσεως τῆ τιμῆς αὐτῶ χαρ-
 ακτήρος, πᾶν δάκρυον ἐκ παντός προσώπου ἐκμάξας.
 Ἐπιτιμᾶσοι Κύριος ἁβόλε, ὁ πῆξας τὸν Σπαι-
 ρὸν εἰς σύζυγμα καὶ σωτηρίαν Κόσμου, εἰς πῶτις
 δὲ σὺν, καὶ πάντων τῶ ὑπὸ σὲ Ἀγγέλων. Ἐπι-
 τιμᾶσοι Κύριος ἁβόλε, ὁ δὲς φωνῶν ἐν τῷ
 Σπαιρῶ αὐτῶ, καὶ τὸ καταπέτασμα τῆ Ναῦ ἐχί-
 σθη, καὶ αἱ πέτραι διαρρήχθῃσαν, καὶ τὰ μνημεῖα
 ῥωγῆσθῃσαν, καὶ οἱ ἀπ' αἰῶνος θανάτες ἀνέστησαν.
 Ἐπιτιμᾶσοι Κύριος ἁβόλε, ὁ θανάτῳ θάνατον
 θανατώσας, καὶ ζωῶν τῆ ἐγέρσει αὐτῶ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις χειρισάμενος. Ἐπιτιμᾶσοι Κύριος ἁβόλε,
 ὁ καταβάς εἰς τὸν ᾅδην, καὶ τὰ μνημεῖα αὐτῶ ἐκ-
 τινάξας, καὶ πάντας τῶς ἐν αὐτῷ κατεχομένους δεσ-
 μίας ἐλυθέρωσας, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀνακαλεσάμενος
 ὃν οἱ πυλωροὶ τῶ ᾅδη ἰδόντες ἐφείξω, καὶ ἀγαγῆ
 τῶ ᾅδη κρυβύτες ἐξέλιπον. Ἐπιτιμᾶσοι Κύριος
 ἁβόλε, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀνάσας Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,

καὶ πᾶσι τῶν ἀνάσσειν αὐτῆ χειροσάμνος. Ἐπιτι-
 μῆσαι σοὶ Κύριος διάβολε, ὁ εἰς Οὐρανὸν ἐν δόξῃ
 ἀναληφθεὶς πρὸς τὸν Πατέρα αὐτῆ, καὶ ἐκ δεξιῶν
 τῆς μεγαλοσύνης ἐπὶ θρόνον δόξης καθήμενος. Ἐπι-
 τιμῆσαι σοὶ Κύριος διάβολε, ὁ πάλιν ἐρχόμενος μετ'
 δόξης ἐπὶ τῆς ἡδ' ἰερῶν τῆ Οὐρανῆ μετ' ἁγίων
 Ἀγγέλων αὐτῆ, κεῖναι ζῶντας καὶ νεκρῶν. Ἐπιτι-
 μῆσαι σοὶ Κύριος διάβολε, ὁ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον,
 καὶ σκῆλυκα τὸν ἀκόμιτον, καὶ σκότος τὸ ἐξώτερον
 ἐτοιμάσας σοὶ εἰς αἰῶνιον κόλασιν. Ἐπιτιμῆσαι σοὶ
 Κύριος διάβολε, ὃν πάντα φείσεται καὶ φοβῆται ἀπὸ προ-
 σώπης τῆς δυνάμεως αὐτῆ, ὅτι ἄσπεκτος ἢ ὄργη τῆς ἐπι-
 σοῦ ἀπειλῆς αὐτῆ. Αὐτὸς ἐπιτιμῆσαι σοὶ Κύριος διάβο-
 λε, διὰ τῆ φοβερῆ αὐτῆ οἰόματος. Φείξου, φοβῆ-
 ξου, φοβήθητι, ἀναχώρησον, ἐξολοθρεύθητι, φυγα-
 δέθητι, ὁ πρὸς ἡμᾶς ἔρανόθεν, καὶ σὺ σοὶ πάντα τὰ
 πονηρὰ πνεύματα, πᾶν πνεῦμα πονηρὸν, πνεῦμα
 ἀσελγείας, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα νυκτερινόν,
 καὶ ἡμερινόν, μεσημβρινόν τε, καὶ ἑσπερινόν πνεῦμα
 μεσοσηματικόν, πνεῦμα φανταστικόν, πνεῦμα σωμα-
 τικόν, εἴτε χειρῶν, εἴτε οὐδρῶν, εἴτε ἐν ἄλσοις,
 εἴτε ἐν καλάμοις, εἴτε ἐν φάραγγιν, εἴτε ἐν δίοδοις,
 καὶ ἱσόδοις, ἐν λίμναις, καὶ ἐν ποταμοῖς, ἐν οἴ-
 κῳ, ἐν αὐλαῖς, καὶ ἐν βαλανείοις παρὰ τὸν ἕλκον, καὶ
 βλάπτου, καὶ ἀλλοιοῦν τὸν γέν τῆ ἀνθρώπων, σιωπῆ-
 μως ἀναχώρησατε ἀπὸ τῆ πλάσματος τῆ δημιουργῆ
 Χεῖρε τῆ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἀπαλλάχθητε ἀπὸ τῆ δα-
 λει τῆ Θεοῦ (καὶ δε,) ἀπὸ τῆ γοδός, ἀπὸ τῆς ψυχῆς,
 Ἀγιασμάτων.

Κ

ἀπὸ

ὑπὸ τῆς καρδίας, ὑπὸ τῆς νεφρῶν, ἀπὸ τῆς αἰδήσεων, ἀπὸ πᾶντων τῶν μελῶν, πρὸς τὸ εἶναι αὐτὸν ὑγιῆ καὶ ὀκλήραν, καὶ ἐλπίθερον, ὁπληθύνονται τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ δημιουργὸν τῶν ἀπάντων Θεῶν, τὸν ὁπσιμᾶζονται τὰς πεπληθημύνας, καὶ διδόντα αὐτὰς σφραγίδα σωτηρίας διὰ τῆς ἁγιότητος, καὶ ἀκαταίτητος τῆς θείας Βαπτίσματος· εἰς τὸ καταξιῶσθαι αὐτὸν τῶν ἀγγέλων, καὶ ἐπερωτίων, φερτῶν αὐτῶν μυσηρίων, καὶ εὐωδίῳ τῇ αὐτῆς ποιμνῇ τῇ ἁλιθιῶν, εἰς τὸν χλοῆς κατασκηνῶντα, καὶ ὑπὸ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐκφερόμενον, καὶ ὑπὸ βακτηρίας τῆς Σπαντῆ ποιμαντικῆς καὶ ἀσφαλῶς ὀδηγούμενον, εἰς ἀφῆσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὅτι αὐτῷ ἀρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκλήσεις, καὶ μεγαλοπρέπεια, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἁγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄρ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ ΑΣΘΕΝΩΝ

Χειμαζομένων υπό πνιδμάτων ακαθάρτων,
καὶ ἐπιπρεζόντων.

ΕΤ' ἰσχυρὸς ὁ Γερύς. μὴ τὸ Τριτάγιον, τὸ
Κύριε ἐσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. τὸ
Κύριος ποιμαίνει με, καὶ ἑδρεύει ὑπὲρ ἡμῶν.
τὸ, Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου, τίνα φοβη-
θήσομαι; τὸ, Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ ἐξουκορπιθήτω
σαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. τὸν Πεντηκοστόν. Εἶπα. Μὴ
καταπιεύσῃς με. Δέξαι με τὴν δέησιν. Μετὰ ταῦ-
τα ὁ Γερύς. Εἰλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία.
Εἶπα πᾶν παρόντα Κανόνα. Κανὼν Παρακλητικὸς
εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, εἰς τὴν Ἱε-
ραγίαν Θεοτόκον, εἰς τὰς Ἀσωμάτους, εἰς τὰς Ἀπα-
σόλους, καὶ εἰς πάντας τὰς Ἀγίας.

Ω, δὴ, α. ἦχος, β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Ο Ποιητής, καὶ Λύτρωτής μου καὶ Κύριος, ἡ ἰσχυρὴ βοήθεια, τάχιστα ῥυσάμε, τὸ παρόντος κινδύνου, ὁ δαλός σου βοᾶ σοι, μόνε φιλεῖς ἡμᾶς.

Ο Τὴν ἡμῶν, μόλις γινώσκων ἀδικεῖν, ἐκ τῆς παύσεως θλίψεως, καὶ τῆς σιωπῆς, ὁλεθρῆς προφθασίας, ἐξάρπασον καὶ σῶσον, Σῶτερ τὸν δαλόν σου.

Κ 2 Δό-

Δόξα.

Αγγελικαί, τάξεις ὅλων Δυνάμεων, σὺν Ἀπο-
στόλοις Μάρτυσι, καθικελεύσατε, τὸν τῷ ὅλων
Δεσπότην, κινδύνον βαρυτάτην, ρύσαι τὸν δῆλον αὐτῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ητῶν πεισῶν, καταφυγὴ Ἀειπύρθεσι, ἢ κραταῖα
βοήθεια, ἡμῶν τῷ δῆλον σε, τῆς παρέσης ἀ-
νάγκης, τὸν δῆλον σε πρεσβείαις, λυβῶσαι Δέσποινα.

Ὡ, δὴ, γ'. Σπρέωσον ἡμᾶς.

Ωσὺ πάλα Γαβᾶβ, τὸν σὸν θεράποντα, ἐρ-
ρῶσαι τῆς τῆ Ἡσαῦ βασκανίας, ἔσω ρύσαι
τὸν οἰκέτωσα, τῆς παρέσης ἀνάγκης ὡς φιλα-
δρωπός.

Φιλὰνθρωπε Σωτήρ, ἐπικαλέμαι σε, ἐν θλίψει
υπάρχων καὶ ἀθυμία, μὴ παρίδης με τὸν δῆ-
λον σε, ἀλλὰ σπύσον καὶ ρύσαι με ὡς εὐσπλαγχνός.

Δόξα.

Ομόνος ἀγαθός, ὁ μόνος εὐσπλαγχνός, ὁ μό-
νος οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων, τῆς πρεσβείας τῷ
Ἀγίῳ σε, τὸν σὸν δῆλον οἰκτίρας ἐλεηθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΟΝ ἱερέες Ἀγνή, Θεὸν ἰκέτετε, σὺν πᾶσιν
Ἀγγέλοις καὶ Ἀποστόλοις, σὺν Προφήταις τε καὶ
Μάρτυσιν, ἐκ κινδύνων τὸν δῆλον σε λυβῶσασθαι.
Εἶθ' ἔσω τὸν Εἰρμόν. Σπρέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Καὶ μνημονεύει τὸν ἀδελφόν. Εἶτα.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐ-
λέως πηγὴ, τῆς Κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς

βοᾷ-

βοῶμεν σοι· Θεοτοκε Δέσποινα παρρησασον, κ' ἐκ κινδύ-
νων λύθῃσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προσάτρεψα.

Ω, δὴ, δ' Ἐλήλυθας ἐκ Παρθεῖν.

ΤΩ, λαίλαπι, τῷ κινδύνῳ δεινῶς ῥιπίζομένην,
τὸν σὸν δῆλον Δέσποτα, κ' τῷ πελάγει τῷ
θλίβων, νυῖ κλυδωνιζόμενον, πρὸς γαλιήπετον ὄρ-
μον καθοδήγησον,

Οἱ θλίβοντες, τὸν σὸν δῆλον Χεῖρ ἐπέληθύν-
θησαν, κ' γλώσσαν ἠκούησαν, καθάπερ δίσο-
μον μάχαιρον. ἴδε ἔν φιλαιθραπῆ, κ' εἰς ἀδίκε θαι-
τάτε τὸν σὸν δῆλον λύθῃσαι, Δοξῆ,

Αρχάγγελοι, Ἐξουσίαι, Δυναμίεις καὶ Ἄγγε-
λοι, Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, Ὅσιοι, Προφη-
ται, κ' Δίκαιοι, πάντες δυσωπήσατε, ἕπερ τῷ νυῖ
παναθλίως κινδυνόροτος,

Καὶ νυῖ. Θεοτοκίον,

ΠΑνύμνητε, τῷ ἀνθρώπων ἐπίμη βοήθεια, τὰ
ἄρεια κύματα, τῷ πειρασμῶν καταπαύειον,
κ' τὸν ἐν τῇ σκέπησε, καταπόγοντα ἴασαι δέλον
σε Δέσποινα.

Ω, δὴ, εἰ. Ὁ τῷ φωτὸς χορηγός,

Οἱ Ἐξέλιε ποτὲ, ἀποπληρώσας τὰς ἀγκᾶς Κύ-
ριε, κ' τῷ ἐμὴ πλήρωσον ἐν τάχει, ὁ μόνος
ἀγαθός, κ' σώσον σὸν δῆλον, ἐκ πάσης κακώσεως.

Οἱ Δι' Ἀγγέλε χεῖρὸς, τὸν κορυφαῖον Μαθη-
τῷ Κύριε, ἐκ φυλακῆς θεία δυναστεία, πο-
τὲ ἔξαγαγῶν, ῥῦσαι τὸν σὸν δῆλον δεινῶς κινδυ-
νολόντα.

Δόξα.

Αγγελικά στρατὰ, τῶν Ἀποστόλων, Προφητῶν
 δῆρὸς τε, παιδοκλεῶν Μαρτύρων, Ὁσίων,
 ὑπὲρ τῶ ἐν δεινῶς ὑπάρχοντος, ἀμαρτωσβείων ποιή-
 σατε. Καὶ νῦν. Θεοπκίον.

Μὴ πρ Χειρῶ τῶ Θεῷ, κέχων ῥῦσαι τὸν πι-
 σὸν δῆλόν σε, τῶ χαλεπῶ ἢ δεινῶ κινδύνῳ,
 τῶ νῦν ἐπελθόντος· ἵνα σε δοξάζῃ καρδίᾳ ἢ σῶματι.
 Ω, ἦ, εἴ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οκτώσας γαστρός, λυξασάμβρος, πάλαι τὸν
 Προφήτην σε, Δίαστοι Κίεε, πὺν σὸν οἰκέ-
 τῳ λύξασαι, ἵνα πίσει ἢ πῶθῃ δοξάζῃ σε.

Δαμῆλ ὡς ἐρῶσῳ λέοντων Χειρῶ, ῥῦσαι πο-
 τηρῶν εἰς ἀνδράπων κινῆ, καμὲ τὸν σὸν οἰ-
 κέτῳ Δίαστοι, ἢ φθορᾶς ἢ θανάτου ἀνάγαγε.

Δόξα.

Κιδημόντα σῶσον τὸν δῆλόν σε, Σῶτερ τῶν
 Ἀγίων Ἀγγέλων δειήσει, τῶν Προφητῶν
 Μαρτύρων σε, ἢ σορῶν Μαθητῶν σε ἐντύξεσι.

Καὶ νῦν. Θεοπκίον.

Μὴ παρ' ἧς δεινῶς χειμαζόμενον, ἢ ἔξαπορέ-
 μνον Κόρη τὸν δῆλόν σε, ἀλλὰ σωήσῳ
 λύξασαι, προσφυγόντα τῇ σκέπη σου ἄχραντε.

Καὶ τὸν Εἰρμόν. Εἶδ' ἔγω μνημονόει τὸν ἀδουῆ.

Εἶτα λέγει τὸ Θεοπκίον.

Τῆ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρ-
 τολοὶ ἢ ταπεινοὶ ἢ παροσῆσωμεν, ἐν μετα-
 νοίᾳ κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δίαστοινα βοήθη-

ΕΙΣ ΠΑΝΤΑ ΚΙΝΔΥΝΟΝ. 151

σον, ἐφ' ἡμῖν ἀπλαγχιδεῖσα, ἀπειθοῖσι ἀπολλύμεθα,
 ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποσρέψῃς σὺς δέλεις
 κενῆς. σὲ ἦδ' ἔκ' ἐμὸν ἐλπίδα κεκτῖμεθα.

Ω, δὴ, ζ'. Εἰκότος χρυσῆς.

Ω' Σ πάλα πῶς ξεῖς, ἐκ καμίνε τῷ πυρὸς Παῖ-
 δας ἐρρύσω, ρῦσαι οἰκέτην τὸν οἰκέτην
 σε, ὡς ἀγαθὸς δυσωπῆμύ σε, πῶς ἐπερχομένης ἀ-
 νάγκης, καὶ πῶς φλογάσεως Δέσποτα, τῶν ἀνυποΐσεων
 πειρασμῶν, ὅπως δοξάζῃ σε.

Ο' Μόνος εἰδώς, τὴν ἀδούειαν Χεῖρὲ τὴν ἀν-
 θρωπίνην, ὃ ὑποδείξας ἐν ταῖς θλίψεσι,
 πῶς ᾤδα κηδεύσεις φιλανθρώπε, ρῦσαι τῷ παρόντος κιν-
 δύνε, καὶ τὸν οἰκέτην σε ψάλλομεν ἀλογητὸς εἰ ὁ
 Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δόξα.

Α' Γέλωι πληθύς, Α' ποσόλων, Προφητῶν, Μαρ-
 τύρων θείων, καὶ Προπατόρων θεῶς σύλλο-
 γος, τὸν ἀγαθὸν δυσωπῆσατε, νῦν τὸν κοπετὸν με-
 τασρέψαι, εἰς χαρὰν τῷ κραυγάζοντος ἀλογητὸς εἰ
 ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτακίον.

Η' Μόνη ἐλπίς, καὶ βοήθεια πιστῶν Θεοσληπῶν,
 ἀπειθοῖσι βοήθει τῷ οἰκέτην, χειμαζομένῳ
 ταῖς θλίψεσι πάντοθεν, καὶ ἠπορημένῳ, καὶ ἐν ὀδυ-
 νῇ ὑπάρχοντι, καὶ καταφύγοντι εἰς σὲ, ἐν πεποι-
 θήσει ψυχῆς.

Ω, δὴ, η'. Τὸν ἐκ καμίνε τῷ πυρὸς.

Π' Αὐτὴ καὶ Σύλα πῶς ἀχάς, ὡς ἐξέσω καὶ δισ-
 μῶν πῶς ἐρρύσω, καὶ ἡμῶν Ἐλεῖμα πῶς

Κ + αμ.

ἀναξίων νινί, βοώντων τὰς φωνὰς ἐπάκουσον, καὶ ῥύσαι τὸν σὸν δῆλον, φθορὰς τε καὶ θανάτου.

Μὴ ἕκτος ῥέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, τὸ οἰκίετ' σε Χεῖρ ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, ὅτι θλίβομαι ταχὺ, ἐπάκουσον με Σαῦθρ, καὶ ῥύσαι τὸ παρόντος κινδύνου, δι' ἡμῶν βοᾶσαι ὁ δῆλός σου οἰκτίρμων. Δόξα.

Ταῖς ἰκεσίαις ὁ Θεός, τῶν αὐτῶν Λειτουργῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων χάριτας, καὶ Ἱερῶν Προφητῶν, Ὁσίων, Δικαίων ἀπαύτων τε, ῥύσαι τὸν σὸν δῆλον, τὴν χαλεπὴν κινδύνου.

Καὶ νυνὶ Θεοτοκίον.

Κἀπεφυγὴ Χειρῶν, βοηθὲ τῶν ἐν δεινοῖς χειμαζομένων, Παναγία Παρθένε, μὴ ὑπεείδῃς τὸν σὸν, οἰκίετ' κινδύνου ποταμῶν, καὶ τῆ κραταῖᾶ σε προσφυγόντ' αὐτῶν σκέπη.

Ὡς δὲ, θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὰ λυπηρὰ τὰ σὰ δέλε, τὸ παρόντος κινδύνου, τὴν ζάλην τὴν πόλλιν καὶ χαλεπὴν, μεταποίησον Δεσπότη, καὶ μετέβλεψον ἡμῶν, τὸ πένθος εἰς χαρὰν διλυεκή. ἵνα πίσει καὶ πόσῃ, ἀπαύτως μεγαλιῶσέ.

Σοῦ τὴν πόλλιν ἀσπλαγχνίαν, μὴ νικήσῃ οἰκτίρμων, τὸ πλῆθος τῶν ἀμέτρων με κακῶν, ἀλλὰ συνήθει ἐλέει σε, δι' ἡμῶν σοὶ κραυγάζει, ὁ δῆλός σου σῶσον, καὶ ῥύσαι με Χεῖρ, ἀπὸ βλάβης παντίας, ὁ μόνος πολυέλεος. Δόξα.

Φεῖσαι με Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κείναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ· μὴ τῶν

θυ-

Θυμῶσα ἐ' ἐγγίξῃς με. Δυσωπείσε Παρθείος, ἢ σὲ
 κωφεροῦσάσα Χεῖρὲ, τῷ Ἀγγέλων πᾶ πλήθει, καὶ
 τῷ Μαρτύρων σύλλογος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

Υπεραγία Παρθείε, μὴ τῷ ἀσωμάτῳ, Λα-
 τργῶν καὶ Ἀγίων Ἀγγέλων, Ἀπόστολων, Προ-
 φητῶν, Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων ἀπάντων, τὸν μόγον
 υπεράγαθον Θεὸν ἐκδυσωπήσατε, ρυθλιῶσαι κακώσεως
 τὸν δαλόν σε.

Εἰθ' ἔπος. Ἀξιον ὄσιν ὡς ἀληθεῶς. Πᾶσαι τῷ Ἀγ-
 γέλων αἰ στρατιαί. Δεσποῖνα καὶ Μήτηρ τῷ Λυξω-
 τῷ. Εἶτα μνημονόει τὸν ἀδελφῷ. Εἰθ' ἔπω λαμ-
 βαίει θρυαλλίδα, καὶ σωμαλείφει αὐτόν.

Καὶ λέγει τῷ Εὐχλιῷ.

Πᾶτερ Ἄγιε, ἰαξέ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμα-
 τῶν ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σε Υἱόν,
 τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμε-
 νον, καὶ ἐκ θανάτου λυξέμενον, ἰάσαι καὶ τὸν δαλόν σε
 (τὸν δαίνα) ἐκ τῆς πῶλεχέσεως αὐτὸν ψυχικῆς, καὶ
 σωματικῆς ἀδυνατίας, δὴ τῆς χάριτος τῷ Χριστῷ σε
 καὶ ζωοποιήσον αὐτόν καὶ τὸ σοὶ διάρρσον, ὅπως πῶ
 ὀφειλομένη σοὶ δὲ χαρισίαν, καὶ ἀποσκύνησιν, ἐν ἀγα-
 θουργίαις ὑποπληροῦ. Πρεσβείαις τῆς υπερδολογημέ-
 νης ἐσθδξ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου
 Μαρίας, καὶ πάντων σε τῷ Ἀγίῳ. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πη-
 γὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ σοὶ τῷ δόξαν ἀναπέμπωμεν,
 τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι
 νῦν, καὶ αἰ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμην.

ΕΤ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΑΣΘΕΝΟΥΝΤΑ.

Δ Εἰσὸτα Κύριε Σαβαώθ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Πα-
 τὴρ τῆ Κυρίας ἡμῶν Γισῶ Χεισῆ, ὁ ἐπὶ τῶν
 Χερουβὶμ καθ' ἐξ ὀμφῆς, καὶ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνέ-
 μῆτος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφο-
 ρῶν, ὁ ἀνατέλλων τὸν ἥλιον ἐπὶ ποιητῆς καὶ ἀγαθῆς,
 καὶ βρέχων ἐπὶ δικαίης, καὶ ἀδίκης, ὁ δεκρῶν, καὶ
 δεκρυβερῶν ἀρρήτῳ δυνάμει καὶ σοφίᾳ πᾶσαι τὴν κτί-
 σιν, καὶ πᾶσαν πνοὴν, ὁ παιδίζων καὶ πάλιν ἰώμε-
 τος, δέξαι με προσερχόμενον τῆ σὴ ἀγαθότητι, καὶ μὴ
 βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν. ἀλλ' ἐπάκουσον τῆς φωνῆς
 τῆς δεήσεώς μου, καὶ ἐξαπόσειλον βοήθειαν ἐξ ἁγίης
 κατοικητικῆς σε, ἀπλαγχμιθεὶς ἐπὶ τῷ πλάσματι τῶν
 χειρῶν σε. ὁ πάντων τῆς προσδοχῆς ἐπακούων, καὶ
 ἴασαι τὸν δελόν σε τὸν (δεῖνα) ἐκ τῆς σιμωχέσεως
 αὐτὸν ἀδουλείας. σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
 Χεισῆ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-
 μεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΒΑΣΚΑΝΙΑΝ.

Κ Τελε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, ὁ
 παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ ποιῶν πάντα
 καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βάλειθαι, ὁ τὴν ἐπιπλα-
 σιον κάμινον καὶ τὴν φλόγα τὴν ἐν Βαβυλῶνι εἰς δρό-
 στον μεταβαλῶν, καὶ τῆς ἁγίης σε ξεῖς Παῖδας σφῆς

δε-

ΕΤΧΗ ΕΙΣ ΒΑΣΚΑΝΙΑΝ. 155.

θαφιάξας, ὁ ἰαφὸς κ' θειροπότης τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
 ἢ ασφάλεια τῶν εἰς σέ ἐλπίζόντων· σὺ δέ μεθα κ' ἔ
 σὲ ᾤδακαλέμην ὑπόσπον, φυγάδδουον, κ' ἀπέλασον
 πᾶσαι δ'αβολικῶν ἐνέργειαν, πᾶσαν σατανικῶν ἐφοδον,
 κ' πᾶσαι ὀπιβελῶν, ᾤξέργειαν τε ποιηρῶν κ' βλάβην,
 κ' ὀφθαλμῶν βασκανίας τῶν κακοποιῶν κ' ποιηρῶν ἀν-
 θρώπων ὑπὸ τῷ δέλασσι, (τῷ δε,) κ' ὑποῶραιότη-
 τος, ἢ ἀνδρείας, ἢ ἀτυχίας, ἢ ζήλι κ' φθόνου, ἢ βα-
 σκανίας συνέβη· αὐτὸς φιλαῶθρωπε Δέσποτα ἐκτεινον
 τῷ κραταιῶν σε χεῖρα, κ' τὸν βραχίονά σου τὸν ἰχυ-
 ρὸν κ' ὕψιον, κ' ὀπισκοπῶν ὀπισκόπησον τὸ πλάσμα
 τῆτο, κ' κατέπεμψον αὐτῷ Ἄγγελον εἰρλικὸν, κρα-
 τιῶν, ψυχῆς κ' σώματος φύλακα, ὃς ὀπιτιμήσει καὶ
 ἀπελάσει ἀπ' αὐτῷ πᾶσαν ποιηρῶν βελῶν, πᾶσαι
 φαρμακείαν, κ' βασκανίαν, κ' φθοροποιῶν κ' φθορεῶν
 ἀνθρώπων· κ' ὑπὸ σὲ ὁ σὸς ἰκέτης φερρεμῆμος μετ'
 ὀχαριστίας φάλλει σοι. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ ἔ
 φοβηθήσομαι τί ποιήσῃ μοι ἀνθρώπος. κ' πάλιν· ἔ
 φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμῆ εἶ· ὅτι σὺ εἶ
 ὁ Θεὸς κραταιῶνά με, ἰχυρὸς ἐξουσιασῆς, ἀρχῶν
 εἰρλικῆς, πατὴρ τῷ μέλλοντος αἰῶνος. Ναὶ Κύριε ὁ
 Θεὸς ἡμῶν φείσαι τὸ πλάσματός σου, καὶ ρῦσαι τὸν
 δούλον σου ὑπὸ πᾶσαι βλάβης, κ' ἐπιρείας τῆς ἐκ τῆς
 βασκανίας γινομένης, καὶ ἀνώτερον αὐτὸν παντὸς κα-
 κῆ δ'αφύλαξον. παρεσβείαις τῆς ὑπερόλογημένης ἐν-
 δόξης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου κ' Ἀειπαρθενῆς Μα-
 ρίας, τῶν φωτεινῶν Ἀρχαγγέλων, καὶ πάντων σε
 τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

ΕΤ.

ΕΥΧΗ ἐπὶ ΠΑΣΑΝ ΑΡΡΩΣΤΙΑΝ.

Δ Εἴσοιτα παντοκράτωρ, καὶ ἰατὴρ ψυχῶν καὶ σωμάτων· ὁ παπειῶν καὶ ἀνυψῶν· ὁ παιδῶν καὶ πάλιν ἰώμβρος· τὸν ἀδελφόν ἡμῶν (τὸν δεῖνα) τὸν ἀδεικνύτα ὀπίσκειται ἐν τῷ ἐλέει σε. Ἐκτεινον τὸν βραχίονά σου τὸν πλήρη ἰάσεως καὶ θεραπείας, καὶ ἴασαι αὐτὸν, ὄξαισῶν ἀπὸ κλίνης καὶ ἀρρώστιας, ὀπίτιμσον τὴν πνέματι τῆς ἀδεικνείας, ἀπόσπασον ἀπ' αὐτῆ πᾶσαν πληγὴν, πᾶσαν ἀλγηδόνα, πᾶσαν μάστιγα, πάντα πυρετὸν, ἢ ρίγος, καὶ εἴβειν ἐν αὐτῷ πλημμέλιμα, ἢ ἀνόμημα, ἀνές, ἀφές, συγχώρησον ἡμῶν τὴν σὺν φιλανθρωπίαν. Ναὶ Κύριε φέισαι τὰ πλάσματός σε, ἐν Χειρῶν Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' ἧ ἀλόγητος εἶ, σὺ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῶ σε Πνέματι, κυῶ, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ ΑΓΙΩΝ ΕΠΤΑ ΠΑΙΔΩΝ,

Εἰς ἀδελφῆ, καὶ μὴ ὑπνέιτα.

Ο Θεὸς ὁ μέγας, καὶ αἰνετός, καὶ ἀκατάληπτος, καὶ ἀνεκδιήγητος, ὁ πλάσας τὸν ἀνθρωπον τῆ χειρὸς εἰσε, χεῖν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τῆ εἰκόνι τῆ σῆ τιμήσας αὐτὸν, Ἰησοῦ Χειρῶν, τὸ ὀπιπρόθητον ὄνομα, σὺ τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῶ σε Πνέματι, ὀπιφνήθι ἐπὶ τὸν δελόν σε (τὸν δε,) καὶ ὀπίσκειται αὐτὸν ψυχῆ καὶ σώματι,

δυσω

εὐσπλαγχνῆς καὶ τῆς παντοδύναμης Διαποιήσεως ἡμῶν Θεο-
 τῆκε καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· τῶν Ἁγίων ἐπιφανῶν
 Δυνάμεων ἀσωμάτων· τῶν τιμῶν ἐνδόξου Προφήτου Προ-
 φηταῆ καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννου· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων
 καὶ πανόφθιμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίαις Πατέ-
 ρων ἡμῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου
 τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ
 Χρυσόστομου, Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου, Νικολάου
 τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ πάν-
 των τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν· τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου και-
 τομάρτυρος καὶ Ἀρχιεπισκόπου Σπυρίδου· τῶν Ἁγίων
 ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων, Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου,
 Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδοίου τοῦ Στρατιλάτου,
 καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου,
 Σάββα τοῦ ἠγιασμένου, Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου,
 Ονουφρίου, Ἀρσενίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ,
 καὶ πάντων τῶν Ὁσίων· τῶν Ἁγίων καὶ ἱερατικῶν
 Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανῆ, Κύρου καὶ Ἰωάν-
 νου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, Σαμφῶν καὶ Διο-
 μίδου, Θαλαλαίου καὶ Τρύφωνος, καὶ τῶν λοιπῶν· τοῦ
 Ἁγίου (τῷδε) καὶ πάντων τε τῶν Ἁγίων· καὶ δὸς αὐ-
 τῷ ὕπνον ἀνείσεως, ὕπνον σωματικὸν ὑγείας, καὶ σω-
 μείας, καὶ ζωῆς, καὶ ῥῶσιν ψυχῆς καὶ σώματος·
 καὶ εἰς ἐπισκέψῃ ποτὲ Ἀβιμέλεχ τὸν θεράποντά σου
 ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἀγείππα, καὶ ἔδωκας αὐτῷ ὕπνον
 ἀδραμυδίας, τῷ μὴ ἰδεῖν τί τι πῶσιν Ἰερουσαλὴμ,
 καὶ τὰς κοιμίσας ὕπνον θρεπτικόν, καὶ πάλιν τῷ
 αὐτῷ

ἀσπίδας ἐν μιᾷ καιρῷ ῥοπῇ, εἰς δόξαν τῆς σῆς ἀγα-
 θότητος. ἀλλὰ καὶ τὸς ἀγίους σου ἐνδόξους ἐπιτὰ Παί-
 δας, ὁμολογητὰς καὶ μάρτυρας τῆς σῆς ὑπεραγίας ἀνα-
 δείξας, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκά τῆ βασιλείας ὑπο-
 σάτω, καὶ τέρας κοιμίσας ἐν τῷ σπηλαιῷ ἐπιξιακόσιον
 ἑβδομήκοντα δύο, ὥστε βρέφη θάλλονται ἐν τῇ νηδίᾳ
 τῆς αὐτῆς μητρὸς, καὶ μηδὲν ἰσομείνκτας φθορᾷ,
 εἰς ἑπᾶνον καὶ δόξαν τῆς φιλευσπλαχίας σου, εἰς εὐδει-
 ξιν καὶ βεβαίωσιν ἡμῶν τῆς παλιγγενεσίας καὶ ἀναστά-
 σεως πάντων. Αὐτὸς ἔν φιλεῦσθαι Βασιλεῦ, πά-
 ρεσο καὶ νῦν ἕως τῆς ὑπεραιήσεως τῆς Ἀγίας σου Πνεύ-
 ματος, καὶ ὑπισκεψέ τὸν δολόν σου (τὸν δε καὶ δώ-
 ρισαι αὐτῷ ὑγίαν, ῥῶσιν, καὶ ἀρωγίαν ἕως τῆς σῆς
 ἀγαθότητος, ὅτι ἄδεις σὺ ἔχει πάσα δόσις ἀγαθῆ,
 καὶ παν δάρημα τέλειον. σὺ ἦν εἰ ὁ ἰαθὸς τῶν φυ-
 χῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ σοὶ
 τὴν δόξαν, καὶ ἀχαριστίαν, καὶ ἀρεσκύνουσιν ἀναπέμ-
 πομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Πανα-
 γίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν,
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ε Τ Χ Η

Ἐπὶ παν εἶδος Ἀρρώστιας.

Κ Τελε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ πᾶ χρόνια, καὶ δευτὰ πᾶ-
 θη λόγῳ μόνῳ Θεραπείας, ὁ τὴν πενθερῶν
 Πέτρα πυρετῶσαν ἰασάμενος, αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτε,

ἰασαι

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΥ ΜΑΡΚΟΝ. 159

ἴασαι τὸν δαλόν σε (δεινα) διὰ τῆς συνεχέσεως αὐ-
 τὸν μάστιγος. ὁ παιδάλων συμπαθῶς, καὶ ἰάμενος
 ἀγαθῶς, ὁ πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν ἀφαιρεῖσαι
 δουάμενος, καὶ ἀνάσπον αὐτὸν διὰ κλίνης ὀδυνηρᾶς,
 καὶ διὰ γραμνῆς κακώσεως, ἐπηδεῖς ἐπ' αὐτὸν τὸ φάρ-
 μακον τῆ ἐλέης σε. Ἐδέχετο αὐτῷ τελείαν ἴασιν, καὶ
 ὑγίαν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἰατρός τῶ σωματίων, καὶ τῶ
 ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῶ
 Πατρὶ, καὶ τῶ Υἱῶ, καὶ τῶ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶ αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐκ τῆ Μάρκον Ἀγίου Ευαγγελίου
 τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ε'. 22.

Τὸν καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῶ Ἰησοῦ ὄχλος πο-
 λυς, καὶ συνῆθλιβον αὐτὸν. Καὶ γυνή τις ἦσα
 ἐν ρύσει αἵματος, ἐπὶ δώδεκα, καὶ πολλὰ παθῶσα
 ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς
 πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ
 χεῖρον ἐλθεῖσα. ἀκούσασα περὶ τῶ Ἰησοῦ, ἐλθεῖσα
 ἐν τῶ ὄχλῳ ὀπίσσω, ἤψατο τῆ ἱματίῳ αὐτοῦ. Ἐλεγε
 γὰρ ἐν αὐτῇ, ὅτι κὰν τῶ ἱματίῳ αὐτοῦ ἀψωμαι, σω-
 θήσομαι. καὶ διθέως ἔξηρωθῆ ἡ πηγὴ τῆ αἵματος αὐ-
 τῆς. καὶ ἔγνω τῶ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος.
 Καὶ διθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπηγνάς ἐν αὐτῷ τὴν ἑξ αὐτῆ
 δυνάμιν ἔξελεθεσαν, ὅπιστραφεὶς ἐν τῶ ὄχλῳ, ἔλεγε·
 τίς με ἤψατο τῶ ἱματίῳ; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ Μα-
 θηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνῆθλιβόντά σε, καὶ
 λέγεις, τίς με ἤψατο; καὶ οὐ με βλέπετο ἰδεῖν τὴν τῶ

ποιή-

160. Ὄταν Σταυροῖ ὁ Γερῶς πάθος νοσήμ.
ποιήσασαν· ἢ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα, καὶ ξέμεσα, εἰ-
δίῃα ὁ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἤλθε ὑποσέπεσον αὐτῇ,
καὶ εἶπεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῇ· Θύγατερ, ἢ πίσις σε σέσωκέ σε, ὑπάγε εἰς
εἰρήνην, καὶ ἴδι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μάστιγός σε.

Ὄταν Σταυροῖ ὁ Γερῶς πάθος νοσήματος,
μὲν τῆς Ἀγίας Λόγχης.

Σταυρωθέντος σε Χειρὲ, ἀνρέθη ἢ τυραννίς,
ἐπατήθη ἢ δυνάμις τῆ ἐχθρῆ. ἔπε δὲ Ἀγ-
γελος, ἢ κ' ἀνθρώπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας
ἡμᾶς, δόξα σοι.

Δόξα.

Εξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τῆ Νόμου, τῆ
τιμίῳ σε Αἵματι, τῆ Σταυρῶ προσηλωθεῖς,
καὶ τῆ Λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας
ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νυνῶν.

Λόγχῃ πλοῦρα ὡ Χειρὲ με τυχεῖς σε, τὴν
ἐκ πλοῦρα ἀνθρωπίνης κτιθεῖσαν, ὀλέθρου
πᾶσι βροτοῖς γενοῦσαν παρῶν, τῆς κατάρας ἡλ-
θέρας.

Δόξα, καὶ νυνῶν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Λέγει ὁ Ἱερός.

Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ
ψυχῶν ἡμῶν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς ἀφέσεως τοῦ ἁμαρτιῶν, συχαυρήσεως
τοῦ πλημμελημάτων τῷ Θεῷ (τῷ δεῖνος,) καὶ
ὑπὲρ τῆ συχαυρήσειν αὐτοῦ παν̄ πλημμέλημα ἐ-
κκρίνοντε καὶ ἀκρίσιον, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς δωρήσεται αὐτοῦ ἀφῆσιν ἁμαρ-
τιῶν, καὶ καιρὸν μετανοίας, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῷ ῥυθίνααι αὐτὸν τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλι-
ψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβῆ, σώσον, ἐλέησον, καὶ χαρῦλαξον ἡμᾶς.
Τῆς Παναγίας, ἀρχαίτη, ὑπερόλογιμῆς.

Ἐκφάνησις. Ὅτι ἀρέπεισοι πᾶσα δόξα.
εἶπα λέγει ὁ Ἱερός τῷ παρεῖσαι Εὐχῶν.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τῷ Θεῷ τῷ ζῶντος. Φύλ. 164.

Agiasmat.

L

Καὶ

Καὶ ψάλλει τὸ Τρισάγιον. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Καὶ τὸν Πεντηκوسτὸν Ψαλμὸν, καὶ τὰ παρόντα Τροπάεια, ἤχος, πλ. β'.

Εἰλέψον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς ἀσπλάγχχιας τῷ πύλλω. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'.

Ὁ δὲ Ἐξομολογούμενος λέγει.

Ἡμαρτον Κύριε, συγχώρησόν μοι.

Καὶ τὸ, Ὁ Θεὸς ἰλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

Ὁ Γερμῆς. Τὸ Κυρία δευδωμῶν.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ δεῦτε Προφήτεσσι. Φύλ. 164.

Εἶπε κλίνοι τὰ γόνατα, καὶ ἀνά τὰς χεῖρας ἔχων, λέγει.

Π Ἄπερ Κύριε τὰ Οὐράνια, καὶ τῆς γῆς, ἔξομολογῶμαί σοι πάντα τὰ κρυπτά, καὶ φανερά τῆς καρδίας, καὶ φανόιας μου, ἃ ἔπραξα ἕως τῆς σήμερον. Διὸ ἄφεσιν αἰτῶ παρὰ σοῦ τῆ δικαίᾳ, καὶ ἀσπλάγχχην Κριτῆ, καὶ χάριν τῆ μηκέτι ἀμαρτανεῖν.

Τότε ὁ Πνευματικὸς ἰλαρῶ τῇ φωνῇ λέγει.

Ἀδελφε, δι' ὃ ἤλθες πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πρὸς ἐμὲ, μὴ αἰχμηθῆς· ἐγὼ γὰρ μοι ἀναγγέλλεις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ, ἐν ᾧ ἴσασαι.

Καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ Πνευματικὸς εἰς πάντα τὰ ἀμαρτήματα. καὶ μὴ τὸ ἐρωτῆσαι καταλεπτῶς, λέγει ταῦτα.

Τ Ἐκνον με πνευματικόν, ὁ τῇ ἐμῇ ταπεινότητι ἔξομολογούμενος, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ἀμαρτωλὸς ἐκ ἰχύος ἀφιστάει ἀμάρτημα ὅππῃ τῆς γῆς, εἰμὴ ὁ Θεός.

Θεός. ὁ δὲ τὸν Θεόλεκτον φωνῶν ἐκεῖνω, τὴν μὲν
 τὴν καὶ Κυεῖν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἀνάστασις γενομένη
 παρὰ τὴν Ἀποστόλους, καὶ λέγουσαν. ἀπὸ τῶν ἀφῆτε, καὶ
 τὰ ἐξῆς· εἰς ἐκεῖνω καὶ ἡμεῖς θαρρῶντες λέγομεν·
 ὅσα ἐξείπες τῇ ἐμῇ ἐλαχίστη ταπεινότητι, ὅσα ἐκ
 ἐφθασας εἶπεν, ἢ κατ' ἀγνοίαν, ἢ καὶ λήθην, οἷον
 δύνωτε, ὁ Θεός συγχωρήσοι σοι, ἐν τῷ νῦν αἰῶνι,
 καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Καὶ Σωπάπει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Ὁ Θεός ὁ συγχωρήσας Δαβὶδ ὁ καὶ Νάθαν τὴν
 Προφήτην τὰ ἴδια ἐξομολογήσαντι ἁμαρτήματα,
 καὶ Πέτρῳ τὴν ἄρῃσιν κλαύσαντι πικρῶς, καὶ πόρην
 δακρυσάσῃ ὅτι τὴν αὐτῆ πόδας, καὶ τελώνῃ, καὶ ἀσώ-
 τῳ· αὐτὸς ὁ Θεός συγχωρήσοι σοι δι' ἐμὴ τὰ ἁμαρ-
 τῶν πάντα, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλον-
 τι, καὶ ἀκατήκριτόν σε φθασήσοι ἐν τῷ φοβερῷ αὐτῆ
 βήσῃ. καὶ δὲ τῷ ἐξαγορεύσειον ἐγκλημάτων
 μηδὲ μίαν φροντίδα ἔχων, πορεύε εἰς εἰρήνην.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Ο Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ δὲ τῶ Προφήτῃ σὺ
 Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίῳι
 πλημμελήμασιν ἄρεσιν δαιρησάμενος, καὶ τῷ Μανασσῆ
 τῷ ἐπὶ μεταίσιαν προσδουχῶ δειξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν
 δούλον σου (τὸν δαυὶδ) μετανοῶντα, ἐφ' οἷς ἐπραξέ πλημ-
 μελήμασι, ἀποσδέξαι τῇ σιωπῇ σου φιλανθρωπίᾳ
 παρορῶν πάντα τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, ὁ ἀφίεις ἀδι-
 κίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀνομίας. σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· ὁ
 θελήσει θελεῖν τὸν θανάτον τῶ ἀμαρτωλῶ, ὡς τὸ ἐπι-
 σφραῖσαι καὶ ζῆν αὐτόν. καὶ ὡς ἐβδόμηκοντόκις ἐπέτι ἀφίε-
 ναι τὸ ἀμαρτήματα. Ἐπεὶ ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου ἀνεί-
 κastos, καὶ τὸ ἔλεός σου ἀμέτρητον. εἰ γὰρ ἀνομίας πᾶσα
 κτήσῃς, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός τῶ με-
 τανοῶντων, καὶ σοὶ τῶ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πα-
 τέρει, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυνὶ, καὶ
 αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶ αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Κ Τελεῖ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Τίτῃ τῶ Θεῷ τῶ ζῶντος καὶ
 ποιμῆ καὶ ἀμνῆ· ὁ αἴρων τῶ ἀμαρτίαν τῶ
 Κόσμου· ὁ τὸ δάειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χεωφει-
 λέταις, καὶ τῇ ἀμαρτωλῶ δὲς ἄρεσιν ἀμαρτιῶν αὐτῆς.
 Αὐτὸς Δέσποτε, αἴεις, ἀφεις, συγχάρησον τὰς ἀμαρ-
 τίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα τὰ ἐκείσια, καὶ

τὰ ἁκόσια, τὰ ἐν γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παρ-
 ραβασίᾳ καὶ παροικίᾳ ἡμιόλινα πᾶσι τῶν δούλων σου τῶ-
 νων. Καὶ εἴτε ὡς ἄνθρωποι σάρκα φορέντες, καὶ τὸν
 Κόσμον οἰκῆτες, εἴτε τῷ θαλάσῳ ἐπλανήθησαν, εἴτε
 ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀ-
 γνοίᾳ, εἴτε λόγον Γερέως κατεπάτησαν, ἢ ἐπὶ κατὰ-
 ρων Γερέως ἐβλήθησαν, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀνάθεματι ὑπέπε-
 σον, ἢ ὄρκῳ ὑπήχθησαν· αὐτοὺς αἰσάλατος καὶ ἀμνα-
 σίκακος Δεσπότης, τίς τις δούλους σου λόγῳ λυθῆναι
 ἐδόκησον, συγχαρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα,
 καὶ τὸν ὄρκον καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ναὶ Δέσποτα φι-
 λάνθρωπε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμᾶς διοικῶν τῆς σῆς
 ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τῶνων, καὶ πάριθι αἰς
 πολυέλεος τῶν πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα ἀπαλλάξον
 αὐτοὺς τῆς αἰωνίης κολάσεως· σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα·
 Ὅσα αὐτὸν εἴσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμμένα ἐν τῷ
 Οὐρανῷ, καὶ ὅσα αὐτὸν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι λε-
 λυμμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρ-
 τитος, καὶ σοὶ τῶν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,
 καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυνὶ, καὶ πάν-
 τη, καὶ αἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ε Τ Χ Η

Τὰ ἐν Ἁγίοις Πατρὶς ἡμῶν Γουάννα τῷ Χρυσόστομῳ
 συγχαρητικὴ ἐπὶ Ἐξομολογηθέντων.

Τῷ Κυρίῳ δευδωμν.

Δ Εἴσοπα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 συγχαρήσας ἐξ ἡμῶν Νάσαι τῷ Προφῆτι τῷ Θεο-

πάτορι Δαβὶδ τὴ πλημμελήματα αὐτῶ, ἃ τινὰ εἰργά-
 σατο, καὶ εἰπὼν αὐτῷ· καὶ ὁ Κύριος ἀφείλετο τὸ ἁμάρ-
 τιά σου, ὅτι εἶπεν, ἡμάρτηκα τῷ Κυρίῳ· ὁ τῷ
 Πέτρῳ τὴν ἄρνησιν κλαύσαντι πικρῶς, καὶ ἔξομολογῶ-
 μένῳ συμπαθήσας, καὶ προσδεξάμενος τὰ αὐτῶ δάκρυα·
 ὁ καὶ τὴν Πόρνην δακρύσασαν θερμῶς, καὶ καταβρέξα-
 σαν τὴς ἀρχαῖς τοῦ πόδας, καὶ ταῖς θεῖξεν αὐτῆς ἐκμά-
 ξασαν προσδεξάμενος, καὶ εἰπὼν αὐτῇ· γυνὴ ἀφέν-
 ται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου· ὅς περ Μινασίου μετανοή-
 σαντα ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ἐν χαλκῷ Ζωδίου ἔξομολογῶ-
 μένῳ σοι, ἐν τῇ Σιών πάλιν βασιλείᾳ κατέστησας· ὁ
 τὸν Ἀσωτὸν καταδαπάνησαντα πᾶσαν αὐτῶ τὴν ἑστίαν μὲν
 πορνῶν, καὶ ξοφίῳ δίκλῳ χοίρων διατηπύλῳν, ἄπερέ-
 φοντα καλῶς ὑπεδέξω, θύσας τὴν μίχον τὸν σιτοδύτον,
 καὶ καταφιλήσας αὐτὸν, δακτυλίδιον τῇ χειρὶ ἐπεβάλε·
 ὁ τῷ Τελῶνι τὴν μετανοίαν καὶ τὴν ταπείνωσιν, ὑπὲρ
 τῆ μεγαλῦχα Φαισαῖς ἀναδεξάμενος, καὶ δικαιώσας
 ῥήματι· ὁ καὶ τὴν τῷ Ἀησῆ μετανοίαν ἐπὶ τῷ Στυερῶ
 δεξάμενος· ὁ εἰπὼν· ἔξομολογεῖτε ἀλλήλοις τὰ πα-
 ραπτώματα ὑμῶν ἀμοτέρῳ· καὶ ὡς ἐκάλησας, πι-
 σῶς ὑπάρχεις καὶ δίκαιος, ἵνα κήσῃς ἡμῖν πάντα, καὶ
 καθαρίσῃς ἡμᾶς ὑπὸ παντὸς μολυσμῆ σαρκὸς καὶ πινύ-
 ματος· σὺ Κύριε ἐπανάγαθε καὶ ποδώκε, συγχάρησον
 πάντα ὅσα ἐνώπιόν σου τῇ ἐμῇ ἑλαχιστότητι ἔξομολο-
 γήσατο μὲν σιωπηρῶς καρδίας τὸ πνευματικόν με-
 τέκνον (ὁ δὲνα,) καὶ ἐν τῷ πῦρ αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι,
 καὶ ἀκατάκλειστον αὐτὸν ἐμφοροδοί σου ἡδυσταδίῳ κα-
 ταξίωσον· ὁ ὡν ἄλογητος εἰς τὸς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΓ-

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Κτ' εὖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶ Πέτρῳ, καὶ τῇ Πόρ-
 ρῃ καὶ Σακρίων, ἀφῆσιν ἀμαρτιῶν δαρυσάμε-
 νος, καὶ τὸν Τελάνῳ τὰ ἴσα ἐπιγόντα πταίσματα
 δικαιοῦσας, πρόσδεξαι τὴν ἐξομολόγησιν τῆ δόξης
 (τῆ δεινός,) καὶ εἴτι ἐπλημμέλισεν ἐκάστων, ἢ ἀκα-
 στων ἀμάρτημα, ἐν λόγῳ ἢ καὶ ἔργοισιν, ὡς ἀγαθός
 καὶ φιλανθρώπος Θεὸς συγχάρησον. σὺ γὰρ εἶ ὁ μόνος
 ἔξῃσιαν ἔχων ἀφιεῖναι ἀμαρτίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, σὺ τῶ ἀρχαίῳ Πατρὶ, καὶ τῶ
 Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῶσι Πνεύματι,
 νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶ αἰῶνων. Ἀμήν,

ΕΥΧΗ ἐπὶ τῶ ἐν Ἐπιτιμίαις ὄντων, καὶ
 ἑαυτὸς ὄρκῳ δεσμένων.

Δέωστα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μονοθρῆς Υἱὸς
 καὶ Λόγος τῆ Πατρὸς ὁ πάντα δεσμὸν ἀμαρ-
 τίας ἡμῶν τῶ σῶ πάθει ἑρρήξας, καὶ ἐρυσήσας
 εἰς τὰ πρόσαιπα τῶ σῶν Ἀποστόλων, καὶ εἰπῶν. Λάβε-
 τε Πνεῦμα Ἄγιον ἄντινῶν ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφῆν-
 ται αὐτοῖς ἄντινῶν κρατῆτε, κακράτῆται σὺ Δέωστα
 καὶ τῶ Ἁγίῳ σε Ἀποστόλων ἔχασσω τοῖς καὶ καιρῶν
 ἐρρυγῆσιν ἐν τῇ Ἁγίᾳ σε Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ γῆς ἀφιεῖναι
 τὰς ἀμαρτίας, καὶ δεσμεῖν, καὶ λύειν πάντα σὺνδεσμον
 ἀδικίας. Δεόμεθα ἐν καὶ νῦν ὑπὲρ τῶ ἀδελφῶ ἡμῶν
 (τῶ δεινός) τῶ παρεσκευότος ἐνώπιόν σε, ἐπιχορήγησον
 αὐτοῖς τὸν ἔλεος, ἑρρήξων αὐτοῖς τὸν δεσμὸν τῶ

L 4

ἀμαρ-

168 Εὐχὴ ἐπὶ τῷ εἴ Ε'πιτιμίων λυσιμῶν.

ἁμαρτιῶν, εἴτι ἐν ἀγνοίᾳ, ἢ ὀλιγωρίᾳ ἐλάλησεν, ἢ
ὑπὸ μικροφυχίας ἔπραξεν, εἰδὼς τὴν ἀνθρωπίνην
ἀδελφείαν, καὶ ὡς φιλανθρώπος καὶ ἀγαθὸς Δεσπότης,
πάντα τὰ ἐκείσια, καὶ τὰ ἀκείσια ἁμαρτήματα συγχώ-
ρησον αὐτῷ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τῶν πεπεδημένων,
ὁ ἀνορθῶν τῶν κατερράγμηνος, ἢ ἐλπίς τῶν ἀπι-
πιστῶν, ἢ ἀνάσσεις τῶν πεπαισμένων, καὶ τὸν δὲ
λόγον σου τῶν ἐλευθέρωσον ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τῶν ἁμαρτι-
μάτων. Ὅτι δεδόξασαί σε τὸ Πανάγιον Ὄνομα, τὸ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤΧΗ ἐπὶ τῷ εἴ Ε'πιτιμίων λυσιμῶν.

ΕΤ'σπλαγχνε Κύριε, ἀγαθὲ καὶ φιλανθρώπε, ὁ
ἐκ τῶν σῶν οἰκτιρῆσες ἐξαποστείλας τὸν μοιογε-
νῆσεν Υἱόν εἰς τὸν Κόσμον, ἵνα διαρρήξῃ τὸ κατ'
ἡμῶν χειρόγραφο τῶν πλημμελημάτων, καὶ λύσῃ τὰ
δεσμά τῶν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας πεπεδημένων, καὶ κηρύ-
ξῃ αἰχμαλώτοις ἀφῆσιν. Σὺ Δέσποτα καὶ τὸν δὲ λό-
γον σου (τὸν δεῖνα) τῇ σῆ ἀγαθότητι ἐλευθέρωσον τὸ
ὄπκιμῆς αὐτῶν δεσμῶ, καὶ δάρισαι αὐτῶν ἀναμαρ-
τίως ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ προσκίνας τῇ σῆ
μεγαλειότητι, μετ' παρρησίας καὶ καθαρῆ συνειδήσεως
αἰτεῖν τὸ πᾶν σε πλύσιον ἔλεος. Ὅτι ἐλεῖμων
καὶ φιλανθρώπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁ-
γίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ΑΚΟ.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Λιξουρίου -
Μουσεῖο Τυπῶδων Ἰακωβάτων

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Ψαλλομένη ὑπὸ ἑπτὰ Γερέων, Συναχθέντων ἐν
Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν οἴκῳ.

Εὐλογεῖντος τὸ πρῶτον τῶν Γερέων, ἀρχόμεθα τὰ
Τεσσαγία. Παναγία Τειάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ
ᾄδεις. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. τὸ, Δεῦτε προσκυνή-
σωμεν, γ'. τὸ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
Εἶτα Συναπτή μικρά.

Τὸ, Ἀλληλεΐα, ἦχος, πλ. β'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀρ-
γῇ σου παιδεύῃς με.

Στίχ. Εἰλέησον με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

Εἶτα τὰ Τροπάεια.

Εἰλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς διασπλαγχνίας τῆς πύλῳ.

Ο' Ν'. Καὶ ὁ Κανὼν, ἢ ἡ ἀπροσυχίς. Εὐχῆς ἐλαίου,

Ψαλμὸς Ἀρσενίου. Ω, δὴ, α. ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ε'λαίῳ τῆς διασπλαγχνίας Δέσποτα, ὁ ἰλαρί-
νων αἰεὶ, ψυχὰς ὁμῶν καὶ σώματα βροτῶν,
καὶ

καὶ φερῶν ἐν ἐλαίῳ πισθῆς, αὐτὸς καὶ νυκτὶ οἰκτείρησον, τὴς δὲ ἐλαίᾳ προσιδόντας σοι.

Υ Πάρχει σὲ τῆ ἐλέως Δίαποτα, πλήρης ἡ σύμ-
πασα γῆ. ὅθου ἐλαίῳ θείω σε σάπη, οἱ
χρισίμβρι σήμερον, τὸν ὑπὲρ νῦν σε ἔλεον, πισθῶς αἰ-
τήμῃ σε δοθῆναι ἡμῖν.

Χ Ρισμόν σε τὸν ἱερόν φιλαῤθρωπε, ὁ Ἀποσό-
λοις τῆς σοῖς, ἐπ' ἀδελφῶσι δέλοισ σε τελεῖν,
συμπαθῶς ἐντελάμβρος, τῆς δὲ αὐτῆς ἐντεύξεσι,
πάντας σφραγίδι σε ἐλέησον.

Θεοποιόν.

Η Μόνι τὸ τῆς ἐιρήνης πέλαγος, Ἀγνή πλατή-
σασα, τῆς πρὸς Θεὸν παρεβείαι σε αἰεὶ,
νοσημάτων καὶ θλίψεων, τὸν σὸν οἰκέτῳ λύθῃσαι,
ἔπως ἀπαύσως μεγαλυώησε.

Ω, δὴ, γ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Σ Γ' μόνος ἂν θαυμασὸς, καὶ ἐν ἀνθρώποις τῆς
πισθῆς ἔλεως, τῆ ἀδελφῶντι δεινῶς, δὸς Χερ-
σὲ τῷ χάρισε ἀνώθεν.

Ε Λαίας κάρφος ποτὲ, πρὸς ἀνοχὰς κατακλυσ-
μῶ θείω σε, δείξας ῥοπή Κυρίε, σῶσον ἐν
ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Λ Αμπάδι θεία φωτὸς, ἐν τῆ ἐλέει σε Χερσὲ
φαίδρων, τὸν ἐν τῇ χρίσει καὶ νυκτὶ, πίσει
τῆ ἐλέως σε σπύδοντα.

Θεοποιόν.

Ε Πίβλεφον δεινῶς, Μήτηρ τῆ πάντων Ποιητῆ
ἀνώθεν, καὶ τῷ πικρῷ κάκωσι, λύσον τῆ
νεσάντος παρεβείαι σε.

Κα

Κάθισμα, ἦχος, πλ. δ'. Αὐτῶν ποιητικῶν.

Ως θεὸς ποταμὸς, πῶς ἐλέες ὑπάρχων, ὡς ἄβυσσος πολλῆς, συμπαθείας οἰκτιρῶν, δείξον πῶς σὺ ἐλέες πᾶς θεῖα ρεῖθρα, καὶ πάντα ἴασαι. βλύσον πᾶς τῆς θαυράτων πηγὰς ἀφθόως, καὶ πλύσον ἅπαντας. σοὶ γὰρ αἶμα προσρέχοντες θερμῶς, τὴν χάριν ἐξαιτήμεθα.

Ἐπερον, ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκασίως.

Ο Ἰατῆρ καὶ βοηθὸς τῆς ἐν πόσις, ὁ λυτρωτής τε καὶ σωτὴρ τῆς ἐν νόσοις, αὐτὸς τῆς ὀλιαν Δέσποτα καὶ Κύριε, δάμνησαι τὴν ἴασιν, πῶς νοσούντί σε δάλω, οἰκτιροῦν ἐλέησον, τὴν πολλὰ ἐπιτακίοντα, καὶ τῆς σφαλμάτων λύτρωσαι χεῖρ, ὅπως δοξάζῃ τὴν θεῖαν σε δυνάμιν.

Ω, δὴ, δ'. Ἐπαρθενίτα σε ἰδύσα.

Αδιάφορον ὡς μύρον σωτὴρ ὑπάρχων, τὸ κενωθεὺς ἐν χάριτι, καὶ Κόσμον καθάϊρον, οἰκτιροῦν, ἐλέησον τὴν τῆς θεῖας πίσεισε, μάλωπαρ σαρκὸς ἐπαλείφοντε.

Ιλαρόντι σφραγίδος πῶς σὺ ἐλέες, νυνὶ πᾶς αἰδησίαις Δέσποτα, σφραγίσας σῶν δάλων, ἄβατον ἀπρόσιτον, τὴν εἰσοδὸν ποιήσον, πάσαις ἐναντίας δυνάμεισι.

Ο Προσκαλεῖσθαι κελόων πᾶς ἀδελφέντας, ἱεραγὰς ἐνθέεσσιν, καὶ τέπων ἐντόλξει, καὶ χεῖρ σε ἐλάϊεσσιν, φιλανδρῶπε σώζειται, σώσον σὺ εἰ λέει τὴν κάμιοντα.

Θεο.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, Αειπαρθενε Παναγία, σκέπη σερρή
 ἢ φύλαξ, λιμώτε ἢ τείχος, κλίμαξ ἢ προ-
 πύργιον, ἐλέησον οἰκτερον' ἁπὸς σὲ ἦ καὶ μόνως
 κατέφυγα. Ω, δὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

ΥΠάρχων ἀγαθὲ, τῷ ἐλέει ἢ ἀβυσσος, ἐλέη-
 σον ἐλεῆμαν, σὺ τῷ θεῷ ἐλεῖς, τὸν κἀμνον-
 τα ὡς εὐσπλαγχνος.

ΥΎχας ἡμῶν Χειρὲ, καὶ τὰ σώματα ἡμῶν,
 σφραγίδος σου θεῷ τύπῳ, ἀγιάσας ἀφράτως,
 χεῖρὲ σε πάντες ἴασαι.

ΑΨάτω σε σερυῆ, ὑπεράγαθε Κύριε, δεξιὰς σου
 πῶς τῷ μύρῳ, δεξ. Πόρνης ἀλείψεις, οἰκτείρη-
 σον τὸν δῦλόν σου. Θεοτοκίον.

ΠΑύμνητε Ἀγνή, ὑπεράγαθε Δέσποινε, ἐλέη-
 σον πῶς τῷ θεῷ χειρομένης ἐλαίῳ, ἢ σώσον
 τὸν οἰκέτῳ σου.

Ω, δὴ, ε'. Οὕσω σοι, μὲ φωνῆς.

ΛΟγοῖς σε, δὴ ἐλαίῳ δεξίας φιλαέθρωπε, ἐν
 Βασιλεῦσι τὴν χεῖρῶν, ἢ Ἀρχιερεῦσι ταύτην
 τελείσας, σφραγισμῶ σου, ἢ τὸν πάχοντα σώσον ὡς
 εὐσπλαγχνος.

ΜΕΨέξις, μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων ἐφάβοιται
 τῷ ἐπ' ἀλείψει ἐνδεῷ, σσημειωμένη Σῶπρ
 αἰδήσει, ἀλλ' ἐν σκέπη, δεξιὰς σου τῶν πῶν δό-
 ξης σε.

ΟΨέξον, χεῖρα τὴν σὴν ἐξ ὕψους φιλαέθρωπε,
 ἢ σὺ τὸ Ἑλπιον Σῶπρ, ἀγιάσας δίδου τῷ
 σῶ

σὺ οἰκέτη, εἰς υἰείαν, καὶ νοσημάτων πάντων ἐκλύ-
ξωσιν. Θεοτοκίον.

ΠἘφώσας ἐν τῷ Θεῷ σε οἶκω κατὰ καρπος, Μή-
τηρ τῆ Κτίσε ελαία, δι' ἧς πλήρης ὤρθη
Κόσμος ἐλέος. ὄθεν σώζε, φρεσβειῶν ἐπαφήσα
πὺν κάμνοντα.

Κουτάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἀνω ζιτῆρ.

Ε'Λέος πηγὴ ὑπάρχων ὑπεράγαθε, πὺς πίσει θερ-
μῇ ἐλέω τῷ ἀφάτω σε, φρεσβειῶντες εὐσπλα-
χρε, ἐκ παντοίας λύξωσαι κακώσεως, καὶ πὺς αὐτῷ
νόσος ἀράμμος, φράξω τὸν θείω χάριτι ἀνωθε.

Ω, δὴ, ζ'. Ἐν τῇ καμίνω Ἀβραμῆϊοι.

ΣΥ ἐν ἐλέει καὶ οὐκτιμωσίῃ, Σῶτερ μόνος
Θεός, πάντων ἰατρῶν πάθητε τῷ ψυχῶν,
καὶ σωματῶν τὰ συντρίμματα, καὶ τὸν ἐν νόσοις πά-
χοντα, αὐτὸς θεραπεύων ἴασαι.

Ε'Ν τῷ λιπαίνειν ελαία χρίσει, πάντων πὺς κε-
φαλῆς, δίδω ἀφροσύνης τέτω τὸν χαρμονῶν,
τῷ πὺν ἔλεον ζιτῆντίσει, πὺς ὑπολυτρώσεως, Χεῖρ
τῷ πλάσῳ ἐλέεισε Κύριε.

Ε'Ίφος ὑπάρχει καὶ δαιμόνων, Σῶτερ σὺ ἢ σφρα-
γίς. πῦρ δὲ ἀναλίσκον πάθη τὰ τῷ ψυχῶν
Γερέων ταῖς ἐντέξεσιν. ὄθεν πῖσως ὑμνῶμῆσε, οἱ
διδεγμῆσοι τὸν ἴασιν. Θεοτοκίον.

ΣΥ τὸν κρατῶντα ἐν τῇ δρακί τὰ πάντα, Μή-
τηρ Θεῷ, εἶδον ἐν κοιλίᾳ χεῖρα θεοφρεπῶς,
καὶ ἀφράσως σωματίσασα ὑπὲρ τῷ κάμνοντος, ὄξι-
νάσαι πῶν θεόμεθα.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, ἦ. Χείρας ἐκπετάσας.

Α "Παντας ἐλέησον Σωτήρ, καὶ τὸ μέγα σου καὶ
θεῖον ἔλεος. διὰ σιωπήχθην μὲν ἅπαντες, μυ-
στικῶς χατυπέμβροι, τῷ οἰκτιρμῶν σου τῷ ῥοπήν,
χείσμα προσάγοντες, δι' ἐλαίε πίσει σὺ δέλω, οὐ
καὶ ὀπίσκεψαι.

Ρ Εἶθροις τὸ ἐλέησον Χεῖρ, καὶ ἐπαλείμμα-
σι τῷ Γερέων σου, πλυῖον ὡς εὐπλαγχιος
Κύριε, τὰς ὀδυμῆας καὶ τῷ κάκωσιν, καὶ ἀλγεινῶν
ὀπιφοράς, τὰ ἐν ἀνάγκαις παθῶν τρυχομῶν, ὅπως
δοξάζησε σωθεὶς ἀχαρίσως.

Σ Ὑμβολοὶ τῆς ἀνωθεν ῥοπῆς, καὶ ἰλαρότητος
ἐλαίου θεῶν, ἡμῖν πῆς χαλεάφουσι Δείσσοτα,
μὴ μακρυνῆσαι τὸ ἔλεος, μηδὲ παείδης τὸν πισῶς
αἰὲ κραυγάζοντα* ὀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρία
τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ε "Νδοξον ὡς σέφανον Ἀγνή, ἡ φύσις εἴληφε
τὸν θεῖον τόκον σου, ἐχθρῶν ἀπείργοντα φά-
λαγγας, καὶ νικῶντα καὶ κράτος αὐτῆς. διὰ χαλείτων
σου φαιδραῖς, κατασεφόμενοι ἀγλαΐαις, σὲ αὐμνῶ-
μῃ παύμνιτε Δείσσοινα.

Ω, δὴ, θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ν Εὖσον ἐρανόθεν οἰκτιρμῶν, δεῖξόν σου τὸ ἔλεος
πᾶσι, δὸς νυῖ τῷ ἀντίληψιν τῆν σιῶν, καὶ
τῷ ἰχυῖσαι τῷ προσιόντισοι, καὶ τὰ θεῖα χείσμα-
τος, τῷ Γερέων σου φιλαΐθραις.

Ι "Δομῃ πανάγαθε Σωτήρ, ἀγαθολοίμβροι τὸ θεῖον,
ἐλαίου ῥοπήσε ἐνθέω, ὑπὲρ μετόχως ὅπερ προ-
σεῖλη-

σειληρας, κ̄ τυπικῶς μετέδωκας, λατρῆ τῷ Θεῷ τοῖς
 πῖς μετέχουσιν.

Ο ἵπτερον ἐλέησον Σῶτερ, ρῦσαι δεινῶν κ̄ ἀλ-
 γηδόνων, λύτρωσαι βελῶν τῷ ποιηρῆ, τὸς σῶς
 οἰκέτας ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς ἐλεήμων Κύριος,
 χάριτι Θεῖα ἐξαιώμῃος. Θεοτοκίον.

Υ Μνος κ̄ δεήσεις Παρθένε, προσδεχούμην τῶ
 σῶν δειλῶν, ρῦσαι χαλεπῶν παθημάτων, καὶ
 ἀλγηδόνων ταῖς ἰκεσίαις σου, τὸν δι' ἡμῶν πανάχα-
 ρε, τῇ Θεῖα σκέπησι προσρέχοντα.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς. Τῷ τιμιωτέρῳ τῶ Χερουβίμ.
 Ἐξαποσειλ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ε ἔλεῶ ἀγαθῆ, ἐπίβλεψον σῶ ὄμματι, ἐπὶ
 τῷ δέσῃ ἡμῶν, τῶ σμωλθάντων ἐν τῷ Ναῶ
 σου τῷ ἀγίῳ σήμερον, χεῖσαι Θεῖα ἐλαίῳ νοσηντας
 τὸς δέλησας.

Εἰς τὸς αἶνας στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ε Δωκας τῷ χάριν σου, δεῖ τῶ σῶν εὐσπλα-
 χτε, Ἀποστόλων φιλαύθραπε, ἐλαίῳ ἀγίῳ σου,
 φεραπδέει πάντων, πληγᾶς τε κ̄ νόσου. διὸ ἐλαίῳ
 σου πισῶς, τὸν προσσιόντα κ̄ κινῶ ὡς εὐσπλαγχνος,
 ἀγίασον, ἐλέησον, παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ
 τρυφῆς τῆς ἀφθάρτησον, καταξίωσον Κύριε.

Β λέψον ἀκατάληπτε, δεῖ ἐρανόθεν ὡς εὐσπλαγ-
 χνος, ἐν χειρὶ ἀράτησον, σφραγίσας φιλαύ-
 θραπε, τὸς ἡμῶν αἰθῆσεις, ἐλαίῳ σου Θεῖο, τὸν
 προσδραμόντα σοι πισῶς, κ̄ ἐξαιώμῃ πταισμάτων
 κ̄

ἀφῆσιν, καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, πὴν τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σώματος, ἵνα πόθῳ δοξάζῃσθε, μεγαλιῶν τὸ κράτος σου.

Χρίσει τὴ ἐλαίαν σου, καὶ Ἱερέων φιλανθρωπε, ἐπαφῆ τῆς οἰκέτις σου, ἀγίασον ἀνώθεν, νοσημάτων ῥῦσαι, ψυχῆς τε τὸν ῥύπον, κάθαρον, ἐκπλυσον Σωτήρ, καὶ πολυπλόκων σκευάλων λύτρωσαι, τὰς πόνους ἀφροσύνησον, τὰς θελήσεις ἐκδίωξον, καὶ τὰς θλίψεις ἀφανίσον, ὡς οἰκτιρῶν καὶ εὐσπλαγχνος. Δόξα, καὶ κυῖ. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθάρωπτον, τὴ Βασιλείας παλάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε, τὸν νῦν με καθάρησον, τὸν ἐπιλωμῆσον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγῶγιον περπνόν, τῆς ὑπερθέας Τεικέδος ποίησον, ὅπως τὴν Σωσείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλιῶ σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτις σου.

Τὸ, Τεισάγιον, τὸ, Παναγία Τριάς, τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ. Τροπάριον. ἦχος, δ'.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχέαν τὴν ἀνώθεν δεῖξον ὀπίσκειψιν, τοῖς πάχουσι δάλοισι σου. λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων. ἔγειρον τὴ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύτως, ἀρεσθείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλανθρωπε.

Καὶ εὐθὺς τὴν Σωματὴν ὁ Διάκονος,
ἢ ὁ πρῶτος ἢ Ἱερέων.

Ἐν εἰρήνῃ τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ἦ πέρ τῆς ἀνώθεν εἰρήνῆς.

Ἦ πέρ τῆς εἰρήνῆς τῆ σύμπαντος.

Ἦ πέρ τῆ ἀγία Οἴκου ἁπῆς.

Ἦ πέρ

Ἐπεὶ τὸ δολοφθῆναι τὸ ἔλαιον τῆσθε, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ὀπισησίσει τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τὸ δόξα τῷ Θεῷ (τῷ δεῖνος) καὶ τῆσθε ἐν Θεῷ ὀπισκέψωσθε αὐτῷ, καὶ ὑπερὶ τῷ ἔλθειν ἐπ' αὐτὸν τὴν γλῶσσαν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τὸ ρυθῆναι αὐτὸν, καὶ ἡμᾶς,

Ἀντιλαβῆ, σωσον, ἐλέησον.

Τῆσθε Παναγίας, ἀρχαίτης.

Εἶτα λέγει ὁ παπῶτος τῷ Γερέων τῷ Εὐχλῆ τῷ Ἐλαίῳ ἀπεύωπι τῆσθε Κανδήλας.

Γερέων, ὅτι ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀπὸ ὕδατος, οἶνον εἰς τὴν Κανδήλαν τῷ Εὐχελαιῷ βάλλεσθε.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Κ Τῆσθε, ὁ ἐν τῷ ἔλθει καὶ τοῖσθε ἀίκτηρμοῖσθε σαρῶμνος τὰ σωτηριματῆσθε τῆσθε ψυχῶν καὶ τῆσθε σωμάτων ἡμῶν· αὐτῷ Δεῖσθε ἀγίασθε τὸ Ἐλαιον τῆσθε, ὡσθε ἡμέδαι τοῖσθε χειρομφοῖσθε ἐξ αὐτῷ, εἰς δεραπείαν καὶ ἀπαλλαγῆσθε παντῆσθε πάθους, μολυσμῆσθε σαρκικῆσθε καὶ πνεύματος, καὶ παντῆσθε κακῆσθε, ἵνα καὶ ἐν τῆσθε δοξαθῆσθε τὸ Πανάγιον Ὄνομα, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Τῆσθε, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν, καὶ αἰεὶ, ἕ εἰς τῆσθε αἰῶνας τῆσθε αἰῶνων. Ἀμῆν.

Ἐν ὅσθε δὲ λέγεται ἡ Εὐχὴ τῆσθε τῷ Γερέων, φαῖσθε τῷ Τροπάειᾳ τῆσθε.

Τ Αχὺς εἰς ἀντίληψιν μόνος ὑπάρχων Χειρῆσθε, ταχῆσθε τὴν αἰῶσθε δεῖσθε ὀπισκέψιν, τοῖσθε πάσθε
 Agiasmat. **Μ** χροσ

ἔχει δόλοισα· λύβωσαι ῥοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλ-
γυδόνων· ἐγειρον τὰ ὕμνεϊν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαν-
τως, πρεσβείαις τῆς Θεοπίας, ῥοίε φιλαύθρωπε.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπρωμένος, σοὶ Χει-
ρὲ προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ Ἰερύσις, ἐ-
μετανοία κραυγάζων σοὶ· ἰλάσθητι μοι, ἡμῖν δὲ
ἴσθ' αὐτὸ.

Τῆν ψυχὴν μου Κύριε ἐν ἀμαρτίαις παντοίας·
καὶ ἀπόποις παράξοι δεινῶς ἀδελφολυμνίω, ἐγει-
ρον τῆ θεϊκῆς ὄψις αἰα, ὡστερ καὶ τὸν Παράλυ-
τον ἠείρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· οἰκτιρῶ-
μον δός μοι, Χεῖρὲ τῶν ἰασῶν.

Ως τὸ Κυριε Μαθητῆς ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγ-
γέλιον, ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀποδοξέειπαι
τῶ παρρησίαν ὡς Ἀδελφός Θεός, τὸ πρεσβόλειν ὡς
Ἱεράρχης· ἰκέτολε Χεῖρὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰ
ψυχὰς ἡμῶν.

Οτὰ Παῖς ὁ μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ὅπιδημῶ-
σας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐχάπων, ἡδὲ ἡμερῶν Ἰάκω-
βε θεασάσις, πρῶτον σε ἀνέδειξε, ἡδὲ Ἱεροσολύμων
ποιμνῆ καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, ἡδὲ μν-
στηρίων ἡδὲ πνευματικῶν. ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν
Ἀπόστολε.

Ἡ' χορὸς, γ'.

Εν τῆς Μύροις Ἀγίε, Ἱερουργὸς ἀνεδείχθης,
τὸ Χεῖρὲ ἡδὲ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας
ἔθνης - τὴν ψυχῶν σε, ὑπὲρ Λαῶν σε· ἔσωσας τὸν
ἀθῶν ἐκ τῆ θανάτου. ἴσθ' ἡτο ἡγιάθης, ὡς μέγας
μύσις Θεῶ τῆς χάριτος.

Ἡ' χορὸς,

Η'χος, γ'.

ΜΈγαν εύρατο έν τήσ κινδύοις, σέ ύπέμμαχον
ή Οϊκκμήν, Α'θλοφόρε τή έννηξοπέμνον.
ώς έν Λυαίς καθεϊλες τή έν παρσιν, ή έν σαδίω θάρ-
ρήμας τόν Νέσορα· έπως άγιε, Χειρόν τόν Θεόν ίκέτοδε,
δωρήσασαι ήμίν τή μέγα έλεος. Η'χος, γ'.

Α'θλοφόρε άγιε ή ίαματικέ Παυτελέμων, απρόσ-
βλετῶ έλεήμονι Θεῶ. ίνα πταισμάτων άφαισι,
πράξη ταις ψυχαίς ήμῶν. Η'χος, πλ. δ'.

Α'Γιοι Ανάργυροι ή Θαυματουργοί, έπισκέψαθε
τήσ αδυναίας ήμῶν. δωρεάν έλάβετε, δωρεάν
δότε ήμίν. Η'χος, β'.

ΤΑ μεγαλειά σε Παρθένε, τίς διηγήσεται; βρῦεις
γάρ θαύματα, ή πηγάζεις ίάματα, ή απροσ-
βόεις ύπέρ τῶ ψυχῶν ήμῶν, ώς Θεολόγος, ή φι-
λος Χριστῶ. Η'χος, β'.

Προσβεία θερμή, ή τείχος άπροσμάχητον, έλεος
πηγή, τῶ Κόσμου καταφύγιον, εκτενῶσ βοῶντή
σοι· Θεο· κε Δέσπονα παράφρασον, ή έν κινδύων
λύξωσαι ήμας, ή μόνη ταχέως απροσατδύσσα.
Προκείμενον. ήχος, α'.

Γείσιπο Κύριε τή έλεός σε έφ' ήμας.
Στίχ. Αγαλλιῶθε δίκαιοι έν Κυρίῳ.

Ο' Α'πόστολος.

Καθολικῆς Επιστολῆς Τακῶβε τή Ανάγνωσμα.
Κεφ. ε'. 10.

Α'Δελφοί, ύπόδειγμα λάβετε τῆσ κακοπαθείας
ή τῆσ μακροθυμίας, τῆσ Προφήτας, οἱ έλά-

Μ 2 λη·

λησαν ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι Κυεῖς. ἰδὲ μακρεῖζο-
 μῃ τὸς ὑπομύοντας. τὴν ὑπομονὴν Γὰρ ἠκέσατε,
 καὶ τὸ τέλος Κυεῖς οἴδατε, ὅτι πολυβία λαγχνός
 ὄξιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρων. Πρὸ πάντων δὲ ἀδελ-
 φοίμικ, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν Οὐρανὸν, μήτε τὴν
 γῆν, μήτε ἄλλον τινα ὄρκον· ἦτο δὲ ἡμῶν, τὸ ναὶ,
 ναὶ, καὶ τὸ ἔ, ἔ, ἵνα μὴ εἰς ὑποκρίσιν πέσητε. κα-
 κοπαθεῖτε ἐν ὑμῖν; προσδοχέσθω. ὀδυμῆεις;
 ψαλλέτω. ἀδουεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τὸς
 Πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσδοξάσθωσαν ἐπὶ
 αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
 Κυεῖς· καὶ ἡ δύχῃ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνον-
 τα, καὶ ἐγερῆ αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἁμαρτίας ἢ πε-
 ποιικῶς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. ὁμολογεῖτε ἀλλήλοις
 τὰ ὀφθαπτόματα, καὶ εὐχέσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως
 ἰαθῆτε. πολὺ ἰχθὺι δέησις δικαίαις ἐνεργεμῆσι.

Ἀλληλεῖα, ἦχος, πλ. δ'.

Ἐλεον καὶ κείσιν ἄσομαῖσοι Κυεῖε.

Ἐκ τῆς καὶ Λεκαῦ Ἀγίας Εὐαγγελίης
 τὸ Ἀνάγνωσμα. Κερ. ι. 25.

ΤΩ, κειρῶ ἐκέρω, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰη-
 σῆ, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων. Διδάσκαλε,
 τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ εἶπε
 πρὸς αὐτὸν· ἐν τῷ Νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀνα-
 γινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκρίθεις, εἶπεν· ἀγαπήσεις Κύ-
 ριον τὸν Θεόν σου ὡς ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ὡς ὅλης
 τῆς ψυχῆς σου, καὶ ὡς ὅλης τῆς δυνάμεώς σου· καὶ τὸν πλη-
 σίον σου ὡς σεαυτὸν. εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρί-
 θης.

θης· τὸ ποίει, καὶ ζήσῃ. ὁ δὲ θέλων δικαιῶν ἑαυ-
 τόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ὀρίμε πλησίον;
 ὑπολαβαὶν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέ-
 βαιεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γεσιχώ, καὶ λησαῖς ὤρε-
 πεσεν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πληγὰς ὀπιθεύ-
 οντες, ἀπῆλθον, ἀφόντες αὐτὸν ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.
 καὶ συγκυρίαν δὲ Ἱερὸς τις κατέβαιεν ἐν τῇ ὁδῷ
 ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν. ὁμοίως δὲ καὶ
 Ἀδύτης, γενόμενος καὶ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν,
 ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δὲ τις ὁδῶν, ἦλθε κατ'
 αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀσπλαγχνίῳ· καὶ προσελθὼν
 κατέδησε τὰ ἑσώματα αὐτοῦ, ὀπιθέων ἔλαιον καὶ οἶνον.
 ὀπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ὅπι τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν
 αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτῷ· καὶ ὅπι
 τὴν αὐεῖον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δυνάμεια, ἔδω-
 κε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὀπιμελήθητι αὐ-
 τῷ, καὶ ὅτι ἀν' ὀπροσδοκίῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρ-
 χεσθαι με ἀποδώσω σοι. τίς ἐν τῷ τριῶν τέτων δο-
 κείσοι γεγονέναι πλησίον τῷ ἐμπροσθέντος εἰς τὴν
 λησάς; ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ.
 εἶπεν ἐν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύε, καὶ σὺ ποίει ὁ-
 μοίως.

Εἶτα ὁ Διάκοιτος.

Εἰλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ τὸ μέγα.

Εἴτε δέόμεθα ὑπὲρ ἐλέως, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.

Υπὲρ τῶ συγκυριθῶν αὐτῷ παν' πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερὸς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις.

Μ 3

Καὶ

Καὶ ἡ Εὐχή. Τῷ Κυρίῳ δευτέρως.

Αρχε, ἀνάδοχε, Ἄγιε Ἄγιων, ὁ τὸν μο-
νοβήσασαι Τίον ἑξαποσείλας, ἰώμῃον πάσαν
νόσον καὶ πάσαν μαλακίαν τῆς ψυχῶν καὶ τῆς σαρκῶ-
των ἡμῶν, κατέπεμψον τὸ ἅγιόν σε Πνεῦμα, καὶ ἁγία-
σον τὸ Ἐλπίον τῶτο, καὶ ποιήσον αὐτὸ χρισμῶν τοῦ σω-
θῆναι (τοῦ δε) εἰς τελείαν ἀπολύτῳσιν τῆς ἀμαρτίας
αὐτῶ, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν.
Γτίον, ὅτι τινὲς μὲν τῷ Εὐχίῳ πάντως ἕως ἄρτι
μόνον λέγουσι, μὴ τῆς Ἐκρωπίσεως.

Σὸν γάρ βῆσι τὸ ἐλεεῖν. Τινὲς δὲ ἕως τέλους.

Στὸ ἦ εἶ ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φη-
λάσων τῷ θαυμάσιω καὶ τὸ ἐλεήσει τοῖς
ἀγαπῶσί σε. ὁ διδὼς λύτῳσιν ἀμαρτιῶν ἕως τῶ ἀ-
γίσε παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἀναγγηήσας ἡμᾶς
ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ὁ φατίζων τῆς τυφλῶ, καὶ ἀνορ-
θῶν τῶς κατεργαζομένους, ὁ ἀγαπῶν τῶς δικαίους, καὶ
τῶς ἀμαρτωλῶς ἐλεῶν, ὁ ἀνακαίσις ἡμᾶς ἐκ σκό-
της, καὶ σκιάς θανάτου, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλ-
θει, καὶ πῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύπτεται. Ἐλάμψε
ἦν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς γνώσεως τῆ
προσώπεσε, ἀφ' ἧ δὲ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ἀφθης, καὶ
τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς τῶς δεξιμῶν σε ἰδωκάς
ἐξουσίαν τένα Θεῶ φηῖσαι, ἕως λαβῆς παλιγγνε-
σίας τῷ Τίονδεσίαν ἡμῖν χαρισμῶν, καὶ ἀμετόχως
ἡμᾶς ἐποίησας ἐκ τῆς καταδυναστείας τῆς δεβόλης
ἐπεὶ ἐκ ἑδόνησας ἐν αἵματι καθαρῶσαι, ἀλλ' ἐν
ἐλαίῳ ἁγίῳ ἰδωκάς τὸν τύπον τῶ Σταυροῦσε, εἰς τὸ

ἠνέδαί ημάς Χεῖρᾶ ποιμνιον, βασιλειον ἱεράτω-
μα, ἕδος ἅγιον, καθαρῖσας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ
ἀγιάσας ἐν τῷ ἁγίῳ σε Πνεύματι. αὐτὸς Δέσποτα
Κύριε, δὸς χάριν εἰς τὴν ἁκορίαν σε παντί, ὡς
ἔδωκας Μωσῆι τῷ θεράποντί σου, καὶ Σαμουὴλ τῷ
ἠγαπημένῳ σου, καὶ Ἰωάνη τῷ ἐκλεκτῷ σου, καὶ πᾶσι
τοῖς κατ' ἐκείνη ἡμέρᾳ καὶ ἑσπέρᾳ δαρεθῆσασί σοι·
ὑποπίψου καὶ ἡμᾶς χορεύει ἁκούωντς τῆς καινῆς σε
Διαθήκης, ὑπὲρ τὸ Ἐλαιον τῆτο, ὃ ὠφελοῖσάω τῷ
τιμίῳ σε Αἵματι· ἵνα ὑποδυάμηντς τῆς κοσμικῆς
ἐπιθυμίας, ὑποδαύωμηντς τῆ ἀμαρτία, καὶ ζήσωμην
τῆ δικαιοσύνη, ἐνδυάμηντς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰη-
σοῦν Χριστόν, ὃς τῆς κρίσεως τῆ ἀγιασμοῦ τῆ μέλλοντος
Ἐλαίου ἐπάγεσθαι. Γείνοιτο Κύριε τὸ Ἐλαιον τῆτο,
ἔλαιον ἠγαθιάσεως, ἔλαιον ἀγιασμοῦ, εἶδος βα-
σιλικόν, θάρραξ δυνάμεως, πάση ἁββολικῆς ἐνερ-
γείας ὑπερόπαιον, σφραγίς ἀνεπιβεβόλτος, ἀγα-
λίωμα κροῖας, ἀφροσύνη αἰώνιος, ἵνα καὶ ἐν τῆτω
οἱ χεῖροῦοι, τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ
ᾧσι τοῖς ἰσχυροῦοις, καὶ λάμψωσιν ἐνταῖς λαμπρό-
ποσι τῷ ἁγίῳ σε, μὴ ἔχοντες σπιλον ἢ ρυτίδα,
καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίσεις ἀναπαύσεις, καὶ
δέξωνται τὸ θραβῖον τῆς αἰῶν κλήσεως. Σὺν γάρ
ὄση τὸ ἐλεεῖν καὶ σάξεν ἡμᾶς Χεῖρᾶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν ὄξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ μετ' τὴν Ἐχλήν, λαμβάνει ὁ Γερῶς ἐκ τῆς ἀγίας
Ἐλαίου, καὶ εἶπει τὸ ποιῆντα τὸ Εὐχέλαιον,

Μ 4

Λε.

Λέγων τὴν Εὐχὴν πύθην.

Π Ἄπρ ἄγιε, ἰαξέ τῆς ψυχῶν καὶ τῆς σωματίων
 ὁ πέμψας τὸν μοιθογενῆσα Υἱὸν τὸν Κύριον
 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμερον, καὶ ἐκ
 θανάτου λυθῆμερον, ἰασαί καὶ τὸν δαίλον σε (τόν δε)
 ἐκ τῆς πνευματικῆς αὐτὴν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς
 ἀσθενείας, καὶ ζωοποιήσον αὐτὸν δε τῆς χάριτος τοῦ
 Χριστοῦ σε. πρεσβείαις τῆς Ἑπεραγίας Δεσποίνης ἡ-
 μῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, προσκομίαις
 τῆς τιμίων ἑπεραγίων Δυναμίτων ἀσωμίτων, τῆς δυ-
 νάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῆ Σταυροῦ, τοῦ τιμίου ἐν-
 δόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννη, τῆς
 ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανδοξίων Ἀποστόλων, τῆς ἁγίων
 ἐνδόξων καὶ καλλωπικῶν Μαρτύρων, τῆς ὁσίων καὶ θεο-
 φόρων Πατέρων ἡμῶν, τῆς ἁγίων καὶ ἱερατικῶν Ἀ-
 ναργύρων, Κοσμά, καὶ Δαμιανῆ, Κύρου, καὶ Ἰωάν-
 νη, Παντολεήμονος, καὶ Ἐρμούλου, Σαμφῶν, καὶ Διο-
 μύδου, Μωκίς, καὶ Ἀνικήτης, Θαλαλαίς, καὶ Τρύ-
 φωνος, τῆς ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατέρων Ἰωακείμ καὶ
 Ἀννης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῆς ἰαμάτων, Χριστέ ὁ Θεός
 ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῆς Πατρὸς,
 καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματι, ναῦ, καὶ ζῆν,
 καὶ εἰς πάντας τῆς αἰώνων. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Εὐχὴ λέγεται παρ' εἰδὸς ἑκάστου τῆς Ἑσπέρας,
 μὴ τὸ εἶπεν τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν Εὐχὴν,
 χειρότων ἅμα τῆς Ἐλαίᾳ τὸν νοῦντα.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ Ἀπόστολος παρὰ τὸ Διακόνου λέγεται.

Προ-

Προκείμενον, ἤχος, β'.

Γὰρ ἡμεῖς καὶ ὑμνησίσμεν ὁ Κύριος.

Στίχος. Παιδῶν ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Ο' Απόστολος. Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ιε'. 1.

Α Δεελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί, τὰ ἀδελ-
φύματι τῷ ἀδυνάτων βασάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς
ἀρίσκειν. ἕκαστος ἦν ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς
τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομίῳ. καὶ ἦν ὁ Χειρὸς ἔχ ἑαυ-
τῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται. οἱ ὀνειδισμοὶ
τῷ ὀνειδίζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. ὅσα ἦν πορο-
γράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν πορογράφη, ἵνα
ἴδῃ τις ὑπομονῆς καὶ τῆς ὑπακουσίας τῷ γραφῶν, τὴν
ἐλπίδα ἔχωμεν. ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ὑπα-
κουσίας, δώη ἡμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ
Χειρὸν Ἰησοῦ ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐνεθί σῶματι δοξάζ-
ετε τὸν Θεὸν, καὶ Πατέρα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χει-
ρῷ. διὸ προσλαμβάνετε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χει-
ρὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεῷ.

Ἀλληλεΐα, ἤχος, πλ. α'.

Τὰ ἐλέησα Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἕσομαι.

Ἐκ τῆ καὶ Λευκῷ Ἀγίῳ Εὐαγγελίῳ

τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ιδ'. 1.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Γερι-
χῶ καὶ ἰδὼν ἀνὴρ ὀνόματι καλέμμος Ζακχαιῶς,
καὶ αὐτὸς ὡς ἀρχιτελώνης, καὶ ἔτος ὡς πλέσιος καὶ ἐζη-
τεῖ ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ὄστι καὶ ἐκ ἠδυνάτων ἵπὸ τῷ
ὄχλῳ, ὅτι τῆ ἡλικίᾳ μικρὸς ὡς καὶ προσδραμῶν ἔμ-

προ- 71

προδοσι, ανέβη ἐπὶ συκομαραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτὸν· ὅτι
 δι' ἐκείνης ἔμελλε διέρχεσθαι, καὶ αἷς ἦλθεν ἐπὶ τὸν
 τόπον, ἀναβλέψας ὁ Γισῆς, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐ-
 τῷ· Ζαυχαῖε, σπύσσας κατέβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ
 οἴκῳ σου δεῖ με μείναι, καὶ σπύσσας κατέβη, καὶ ὑπέ-
 δέξατο αὐτὸν χαίρων, καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον,
 λέγοντες· ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε κατα-
 λῦσαι, σαθεὶς δὲ Ζαυχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Γισῆν· ἰδὲ,
 πᾶ ἡμέσῃ τῷ ὑπαρχόντων με Κύριε, δίδωμι τοῖς
 πτωχοῖς· καὶ ὅτινός τι ἐσυκοφάνησα, ἀποδίδωμι τε-
 βραπλῶν, εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Γισῆς· ὅτι σήμερον
 σωτηρία τῷ οἴκῳ τῷ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς Υἱὸς
 Ἀβραάμ ἐστιν, ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τῶ ἀνθρώπου ζητή-
 σαι, καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Εἶπε ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης, ζωῆς, εἰρμῆς, ὑγείας.

Ἦπερ τῷ συγχωρηθῆναι αὐτῷ παῦ πλημμέλημα,

Ο' Ἰερβός. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλανθρώπος Θεός.

Ο' Διάκονος. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ο' Ἰερβός τῷ Εὐχθῶ.

Ο' Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψίστος, ὁ ὑπὸ πάσῃ Κτί-
 σεις προσκυνητέος, ἡ τῆς σοφίας πηγή, ἡ
 τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ τῆς
 ἀσπλαγχνίας ἀσφειδέιστον πέλαγος· αὐτὸς φιλανθρῶ-
 πε Δέσποτα, ὁ τῷ προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός,
 ὃν ἕδρις ἀνθρώπων ἐνοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι· ἐ-
 πίβλητον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῷ ἀνάξιον δέλων σε, καὶ
 ὅπερ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σε τῷ μεγάλῳ τῷ Εὐλαίῳ τῷ

προ-

προσάγομαι, κατάπεμψον τῆς σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἰασαὶ αὐτὰς ἐν τῇ πλήθει τῶν ἐλλείψεσ. Ναὶ Κύριε ἀδελφάκατε, ὁ μόρος ἐλλείψεων καὶ φιλιανθρωπος, ὁ μετνοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδὼς, ὅτι ἔγκειται ἡ χάρις τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὰ ποιηρὰ ἐκ νεότητος αὐτῶν, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τῶν ἁμαρτωλῶν, ὡς τὸ ὑπερέφαι καὶ ζῆν αὐτὸν, ὁ δὲ τὴν τῆν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας Θεὸς ἦν, καὶ πλαστὴς δὲ τὸ πλάσματος· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ἐκ ἡλθοῦν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλὸς εἰς μετανοίαν· σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλὸς· σὺ εἶ ὁ τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν ὑπεμελῶς ζητήσας, καὶ εὐρών· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι, τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, ἐμὴ ἐκβάλλω ἔξω· σὺ εἶ ὁ τὴν Πόρνην τῆς τιμῆς σε πόδας δάκρυσι βρέξασαν μὴ βδελυξάμενος. Σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅσακις αὐτὴ πέσῃς, ἔγειραι, καὶ σωθήσῃ· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι χαρὰ γίνεται ἐν Οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοῶντι. αὐτὸς ἐπίθε εὐσπλαγχνὸς Δέσποτα ἐξ ὕψους ἀγίσε, συμπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀνάξιτοις δούλοισι, ἐν χάριτι τῆς Ἁγίας Πνεύματος ἐν τῇ ἄρα ταύτῃ, καὶ κατισχυώσας ἐπὶ τὸν δούλον σε (τὸν δε) τὸν ἐπεγνωκότα τὰ ἴδια πλημμελήματα, καὶ προσιόντα σοὶ πίσει, καὶ προσδεξάμενος τῇ ἰδίᾳ σε φιλιανθρωπία, εἴτι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ καὶ ἀγνοίᾳ, συγχωρήσας ἐξάλειψον, καὶ κἀθάρον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ αἰὶ συμπαρῶν αὐτῷ, ἀγαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῆ, ποροδόμησον ἐν τοῖς δικαίωμασί σου, πρὸς τὸ

τὸ μικρὸν ὄπις ἅρμα γενέσθαι αὐτὸν τῆς δεξιᾶς, ἵνα
 καὶ ἐπ' αὐτῆς δοξαζῆ τὸ πικράγιον ὄνομά σου.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, Χεῖσέ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 σὺ τῆς ἀρχῆς σου Πατρὶ, καὶ τῆς Παναγίας, καὶ ἀγα-
 θῶν, καὶ ζωοποιῶσε Πνεύματι, ναῦ, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς
 τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος. Προκείμενον, ἦχος, γ'.
 Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους, α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
 τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ιβ'. 27.

Α' Δελφοί, ὑμεῖς ἐστέ σῶμα Χεῖσέ, καὶ μέλη ἐκ
 μέρας. καὶ ἕως μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον
 Διδασκάλους, ἔπειτα Δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰα-
 μάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, καὶ γλώσσων. μὴ
 πάντες Ἀπόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες
 Διδάσκαλοι; μὴ πάντες Δυνάμεις; μὴ πάντες χα-
 ρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦ-
 σι; μὴ πάντες διεκρινόμενοι; ζητεῖτε δὲ πρὸς χαρίσμα-
 τα πρὸς κρείττονα. καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν
 δείκνυμι. εἰὰ τὰς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλεῖ καὶ
 τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπῃ δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς
 ἦχος, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. καὶ εἰὰ ἔχω Προφη-
 τείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶ-
 σιν, καὶ εἰὰ ἔχω πᾶσαν τὴν πίσιν, ὥστε ὄρη μεθι-
 σά-

ταύτην, ἀγάπῃ δὲ μὴ ἔχω, ἔδσκείμι. καὶ εἰς τὴν
 μίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ εἰς τὴν ἀδελφὴν τὸ σῶ-
 μά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπῃ δὲ μὴ ἔχω, ἔδσκ
 ὠφελεῖμαι. ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ
 ἀγάπη ἐζηλοῖ· ἡ ἀγάπη ἐπερπερόβεται, ἐφυσίω-
 ται, ἐκ ἀχημονεῖ, ἐζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, ἐπαροξύνε-
 ται, ἐλογίζεται τὸ κακόν, ἐχαίρει ἐπὶ τῇ ἀδι-
 κίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα σέγει, πάν-
 τα πιτεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομνεί· ἡ ἀγά-
 πη ἐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀποκάλυψις, ἡχος, β'. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἠλπίσα.
 Ἐκ τῆς καὶ Ματθαίου Ἀγίας Εὐαγγελίης
 τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ι. ι.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τὰς
 δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξου-
 σίαν καὶ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐ-
 τὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλα-
 κίαν. τότες ἀπέστειλον ὁ Ἰησοῦς, ἀπογγεῖλας αὐ-
 τοῖς, λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς
 πόλιν Σαμαρείων μὴ εἰσέλθῃτε· πορεύεσθε δὲ μάλ-
 λον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ὑπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.
 πορεύομενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν ἡ
 Βασιλεία τοῦ Οὐρανοῦ· ἀδελφάντας θεραπεύετε, λε-
 πρὸς καθαρίζετε, νεκρὸς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε,
 δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐπεὶ δέδομεθα ὑπὲρ ἐλέως, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας.

Ἐπεὶ τὸ συχωρηθῆναι αὐτῶ πάντων πλημμέλημα.

Ὁ Ἰερὸς. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλαίψωπος Θεός.

Ὁ Διάκονος. Τῷ Κυρίῳ δειθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἰερὸς τῷ Εὐχλῷ.

Δ Ἐποίησε παντοκράτωρ, ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ πατήρ δόλων, καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποσηρίζων τὰς καταπίπτοντας, καὶ ἀναρθῶν τὰς κατηράζουσας· ὁ τὰς σωματικὰς ἐλίψεις διορθέμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτήμεθά σε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σε ὅπῃ τὸ Ἐλαιοὶ πῦρ, καὶ τὰς χειρῶν ἐξ αὐτῶ ἐν τῷ ὀνόματί σε. ἵνα λήθῃται αὐτοῖς εἰς ἰασίν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς καθαρισμὸν, καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης γόσου καὶ μαλακίας, καὶ παντὸς μολυσμῆ σαρκὸς, καὶ πνεύματος. Ναὶ Κύριε, τῷ ἰατρικῷ σε δυνάμει κηρύττειν ἐξαπόσειλον, ἄφαί τῷ σώματος, σβέσον τὸν πυρετὸν, φράξον τὸ πάθος, καὶ πάσαι λυθάνωσαν ἀδύναται ὑποδίωξον. Γενεὶ Ἰαξὸς τῷ δέλεσε (τῷ δε.) ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, καὶ τραυμῆς κακώσεως· σῶον καὶ ὀλοκληρον χάρισαι αὐτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ σε, διαρεσῆνται, καὶ ποιῆνται τὸ θέλημά σε.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Σ Ὅν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χεῖρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τῷ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Προκείμενον, ἦχος δ'.

Εἰ ἢ αὐτὴ ἡμέρα ὀπακαλέσομαί σε.

Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Ο

Ο Αποστόλος. Πρὸς Κορινθίους β. Ἐπιστολῆς
 Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. 5. 16.

Α Δελφοί, ὑμεῖς ἐστέ τὰς Θεῶν ζῶντες, καθὼς
 εἶπεν ὁ Θεός. ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμ-
 ωθευπάσω· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται
 μοι Λαός. διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσσω αὐτῶν, καὶ ἀφο-
 ρεῖσθε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκαθάρτοι μὴ ἄπτεθε· καὶ
 γὰρ εἰσδέξομαι ὑμᾶς· καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Πατέρα, καὶ
 ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱὸν, καὶ θυγατέρας, λέγει Κύ-
 ριος παντοκράτωρ. Ταύτας ἦν τὰς ἐπαγγελίας ἔχον-
 τες, ἀγαπητοί, καθαρῶς ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μο-
 λυσμῆ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ὑπελαβόντες ἀγιοσυνίαν
 ἐν φόβῳ Θεῶν. Ἀμιηλία. Ἦχος, β'.

Ἦχος β'. Ἦχος β'. Ἦχος β'. Ἦχος β'. Ἦχος β'.

Ἦχος β'. Ἦχος β'. Ἦχος β'. Ἦχος β'. Ἦχος β'.

Ἦχος β'. Ἦχος β'. Ἦχος β'. Ἦχος β'. Ἦχος β'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰ-
 κίαν Πέτρον, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλη-
 μένην καὶ πυρέσασσαν, καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ
 ἀφῆκεν αὐτῇ ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη, καὶ δυνάμει αὐ-
 τῶν. Ὁ Ἰησοῦς δὲ ἠρομάνης, προσκλήθησαν αὐτῷ δαιμο-
 νισσῶν πολλῶν, καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ
 πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐδραπέδωσεν· ὅπως πλη-
 ραθῆν τὸ ῥῆθρον τοῦ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος.
 Αὐτῆς τῆς ἀδυνατείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τῆς ἰσχύος ἐβά-
 ρασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλὰς ὄχλους ὄρει αὐτοὺς,
 ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν· καὶ προσελθὼν εἰς
 θεαματόν, εἶπεν αὐτοῖς· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω

σοι,

σοι, ὅπως εὐὰν ἀπέρχῃ· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωνεῖς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ κατασκηνώσουσι, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πῶ τινὲν κεφαλὴν κλίνειν. Ἐπεὶ τὸς δὲ τῷ Μαθθαίῳ αὐτὸ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπιθέλον μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς· καὶ ἔμβαῦτι αὐτῷ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθθαῖοι αὐτῷ.

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέας, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ παντὶ πλημμέλημα.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλανθρώπος Θεός.

Ὁ Διάκονος. Τῷ Κυρίῳ δευθώμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τῷ Εὐχλόῳ.

ΑΓαθὲ καὶ φιλανθρώπε, εὐσπλαγχνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει, καὶ πλῆσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τοῦ οἴκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐνιχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν Ἁγίων σου Ἀποστόλων, ἐλαίω μὲν προσέχης τὰς ἀδυναμίας τοῦ Λαοῦ θεραπεύεσθαι, αὐτὸς καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ στυπτικῶν εἰς ἰασίν τοις ἐξ αὐτῶ χρισμῶν, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ὑπολύψωσιν πάντων κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τῷ παρὰ σὲ σωθῆναι. Ναὶ Δέσποτα Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, δεόμεθα σε παντοδύναμε τὸ σώζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωματίων ἰατρός, ἀγίασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νό-

σον

σον ἰώμῳ, ἴασαι καὶ τὸν δούλον σου (τὸν δε) ἐξέ-
 γερων αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, ἧς ἐλέως τῆς σῆς
 χρηστότης· ὄπισκεψαι αὐτὸν ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς
 σου· ἀποδιώξον ἀπ' αὐτῶ πάντων ἀρρώστιαν καὶ ἀδύ-
 νειαν, ἵνα ἐξανασᾶς τῇ χειρί σου τὴν κραταιᾶ, δολοφ-
 σοι μὲν πάσης ἀχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν μετέγαυτες
 τῆς σῆς ἀφάτης φιλανθρωπίας, ὑμῶν, καὶ δοξᾶς ὡ-
 μύσε τὸν ποιῶντα μεγάλα καὶ θαυμασά, ἀνδοξά τε
 καὶ ἐξαισία.

Ε Κ Φ Ω Ν Ω Σ.

Σ Οὐ γὰρ ὄσι τὸ ἐλεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς Χεῖρὲ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ πάλιν δοξᾶν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν,
 καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δὲ Διάκονος. Προκείμενον, ἦχος, πλ. α΄.

Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς.

Στίχ. Σώσον με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπον ὄσιος.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους β΄. Ἐπιστολῆς Παύλου
 τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. α΄. 8.

Α Δελφοὶ, καὶ θέλωμεν ὑμᾶς ἀγαθεῖν, ὑπὲρ τῆς
 ἐλπίσεως ἡμῶν τῆς ἡμετέρας ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ·
 ὅτι κατ' ὑπερβολὴν ἐβαρυνθημεν ὑπὲρ δυνάμειν, ὥς τε
 ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τῷ ζῆν. ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς
 τὸ δόκιμα τῶ θανάτου ἐχρήκαμεν, ἵνα μὴ πεποισθῶ-
 τε ὡμῶν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὅτι τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι
 τὰς νεκρὰς· ὅς ἐκ πικρῆς θανάτου ἐρρύσασθαι ἡμᾶς, καὶ
 ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπικαμεν, ὅτι καὶ ἐτι ῥύσεται· σινυ-
 περγήτω καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δυνάτει, ἵνα ἐκ

Agiasmat.

Ν

πολ-

πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα ἐξ πολλῶν
ἀχαριστηῶν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀλληλεΐα, ἦχος, πλ. ἀ.

Τὰ ἐλέησον Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι.

Ἐκ τῆς καὶ Ματθαίου Ἀγίας Εὐαγγελίας
τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. κ'. 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ ἀδελφοῦ ταύτην ὁμοί-
ωθι ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δέκα Παρθού-
αι τινες λαβῆσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον
ἀπάντησιν τῷ Νυμφίῳ. πρῶτοι δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρο-
νοι, καὶ αἱ πρῶτοι μωραὶ· αἵτινες μωραὶ, λαβῆσαι
λαμπάδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβον ἔλαιον μετ' ἐαυτῶν·
οἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν
μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. χρονίζοντας δὲ τῷ Νυμφίῳ
ἐνύσταξαν πάσαι, καὶ ἐκάθεδον· μίσης δὲ νυκτὸς κρη-
γὴ γέγονεν· ἰδὲ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεται
ἀπάντησιν αὐτῶν. τότε ἠγέρθησαν πάσαι αἱ Παρθε-
ναί, καὶ ἐκώσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν· αἱ
μωραὶ ταῖς φρόνιμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τῶν ἐλαίων
ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβεβίνωται. ἀπεκρί-
σαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μὴ ποτε ἐκ ἀρκείσει ἡμῶν,
καὶ ὑμῖν· προσέειπε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰς πωλεῖστας,
ἀγοράσατε ἑαυταῖς· ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγορά-
σαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετὰ
αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον, καὶ ἐκλείδθη ἡ θύρα· ὕστερον
ἔρχεται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθεναί, λέγουσαι· Κύριε,
Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἀρ-
μὲν λέγω ὑμῖν, ἐκ οἶδα ὑμᾶς· στερησάτε ἐν, ὅτι

ὡς οἴδατε τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ὥραν, ἐν ἧ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ὁ Διάκοις. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα.

Ἔστι δέομεθα ὑπὲρ ἐλέως, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγίας.

Ἦπὲρ τῆ συγχωρηθῆναι αὐτῆ παῦ πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερός. Ὅτι ἐλεῖται καὶ φιλεῖται ὁ Θεός.

Ὁ Διάκοις. Τῆ Κυεῖς δεηθῶμεθα.

Καὶ ὁ Ἱερός τὴν Εὐχὴν.

ΚΥεῖς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδοῦν καὶ πάλιν ἰα-
 μῆος, ὁ ἐξέριαν ἀπὸ γῆς πτωχῶν, καὶ ἀπὸ
 κατωρίας αὐτοῦ πάντα. ὁ τῶν ἀρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν
 χειμαζομένων λιμῶν, καὶ τῶν ἰοσέντων ἰαξός. ὁ τῆς
 ἀδουείας ἡμῶν δότορος βασιλεὺς, καὶ τῆς νόσους ἡμῶν
 λαμβάνων. ὁ ἐν ἰλαρότητι ἐλεῶν. ὁ ὑπερβαίνων ἀνο-
 μίας, καὶ ἐξείριαν ἀδικίας. ὁ παχὺς εἰς βοῦθειαν, καὶ
 βραδὺς εἰς ὀργὴν. ὁ ἐμφροσύνας εἰς τῆς σεαυτῆ Μα-
 ρτυρίας, καὶ εἰπῶν. Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· αὐ τινῶν
 ἀρετῆς τῆς ἀμαρτίας, ἀρίσται αὐτοῖς. ὁ δεχόμενος
 τῆ ἀμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ὀξείων ἔχων συγ-
 χωρίων ἀμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπὰς, καὶ ἴασιν παρέ-
 χων πᾶσι τῆς ἐν ἀδουείᾳ καὶ μακρονομία δόξασι. ὁ
 καὶ ἐμὲ τὸν πτωχόν, καὶ ἀμαρτωλόν, καὶ ἀνάξιον δούλον
 σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πᾶ-
 ρισιν ἡδονῶν συκελινημένον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον
 καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς Ἱερασιεύης, καὶ ἐισελθεῖν
 εἰς τὸ ἐνδοξότερον τῆ κατισπετίσματος, εἰς τὴν Ἅγια τῆ
 Ἄγιων, ὅπως ἀνακύβηται οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι ἐπιθυ-
 μίαι, καὶ ἀκούσαι τῆς Εὐαγγελικῆς φωτῆς Κυεῖς τῆ

Θεὸς, καὶ θεάσασθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον τῆς Ἁγίας
 Ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς Θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας. ὁ καταξιώσας με ἱερουργῆσαι τὰ ἐπεραῖά σου
 Μυστήρια, καὶ προσφέρειν σοι δώρα τε καὶ θυσιάς, ὑπὲρ
 τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τῶ Λαῶ ἀνομιῶν
 των, καὶ μεσιτεύσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προσβάτων
 ἵνα δεῖ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλανθρωπίας, καὶ
 φιλανθρωπίαν αὐτῶν ἐξαλείψῃς. Αὐτὸς ὑπεράγαθός
 Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τῷ προσδεδυμένῳ ἐν ταύτῃ τῷ
 ἄρα τε καὶ ἀγία ἡμέρα, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ
 ἀρόχῃ τῆ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, καὶ τῷ δέλωσιν (τῷ δε
 τῷ ἐν ἀδυσία ψυχῆς καὶ σώματος ὄντος, τῷ ἴσασθαι
 δώρησαι, παρέχων ἄρεσιν ἁμαρτηῶν αὐτοῦ, καὶ συγχώρησιν
 πλημμελημάτων, ἐκβασίαν τε καὶ ἀκυσίαν* θέρων
 πόσιν αὐτῶν πληγᾶς ἀνιάτης, πάσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν
 μαλακίαν. Δώρησαι αὐτῶν ψυχικῶν ἴασιν, ἀφάμνος τῆς πενθερίας τῆ Πίστεως, καὶ ἀφῆκεν αὐτῶν
 ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη, καὶ διπλῶν σοι. Αὐτὸς Δεῖ
 αποτα καὶ τῷ δέλωσιν (τῷ δε) ἀδύχῃ ἰαθείαν, καὶ
 ἀπαλλαγῆν πάσης φθοροποιῆ ἀληθείας* καὶ μνήσθητι
 τῶν πλεσιῶν σου οἰκτιρῶν καὶ τῶν ἐλέεσιν σου. Μνήσθητι
 ὅτι ὀπμμελῶς ἐγκείται ἡ δόξα σου τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι
 ποιητὰ ἐκ νεότητος αὐτῆ, καὶ ἄδεις ὀφείσκειται ἀναμάρ
 τητος ὅτι τῆς γῆς. Σὺ ὁ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρ
 χεις, ὁ ἐλθεῖν, καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ
 ἐλευθέρωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τῆ ἐχθρῆ. εἰς ἡ
 εἰς κείσιν ἐλθῆς μὴ τῶν δέλων σου, ἀδεις ὀφείσκειται
 καθαρὸς ὑπὸ ῥύτικ* ἀλλὰ πᾶν σῶμα φραγῆσεται*

μη ἔχον τί ἀπολογησάσαι, ὅτι ὡς ῥάκος ἀποκαθι-
 μής πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σε. Ἐὰ τῷ
 το ἁμαρτίας νεότης ἡμῶν μὴ μηδεῖς Κύριε. Σὺ δὲ
 ὑπάρχεις ἐλπίς τῷ ἀπηπισμένῳ, καὶ ἀνάπαυσις τῷ
 κοπιῶντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺ τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ
 Πατρὶ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι,
 τῷ, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῷ αἰῶνα. Ἀμήν.

Ὁ δὲ Διάκονος. Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ μέγα ἔλεός σε.

Στιχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε', 22.

Α' Δελφοί, ὁ καρπὸς τῷ Πνεύματος ὅστις ἀγά-
 πη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης,
 ἀγαθωσύνη, πίσις, πραΰτης, ἐγκράτεια, καὶ τῷ
 πνεύματι ἢ ἐστὶ νόμος. οἱ δὲ τῷ Χριστῷ τὴν σάρκα
 ἐσαύρωσαν, σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.
 εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ σοιχῶμεν. μὴ γε-
 νόμηθα κενόδοξοι, ἀλλήλων προκαλέμενοι, ἀλλήλους
 φθονήκτες. Ἀδελφοί, εὐὰ καὶ πολυφθῆ ἄνθρωπος εὐ-
 τими φθαρτώματι, ὑμεῖς οἱ Πνευματικοὶ καταρτίζε-
 τε τὸν ποιῶν ἐν πνεύματι πραΰτης σκοπῶν σεαυ-
 τὸν μὴ καὶ σὺ πειραδῆς. ἀλλήλων τὰ βάρη βασάζε-
 τε, καὶ ἕως ἀναπληρώσασθε τὸν νόμον τῷ Χριστῷ.

Ἀλληλία, ἦχος, πλ. β'.

Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

N 3

Εκ

Ἐκ τῆς κατὰ Ματθαῖον Ἀγίας Εὐαγγελίας
τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. 14. 21.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθον ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη
Τύρου καὶ Σιδῶνος. καὶ ἰδὼς γυνὴ Χαναναία ἑστηκυῖαν
τῆς ὁδοῦ ἐκεῖθεν ἐξελθῆσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ
λέγουσα· ἐλέησόν με Κύριε Γιὸς Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ
μου κακῶς δαιμονίζεται. ὁ δὲ ἐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ
λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ ἠρώτων αὐτὸν
λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κρίζει ὀπίσθεν ἡμῶν.
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐκ ἀπεσάλλω, εἰς
εἰς τὰ πόδια τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ
ἐλθῆσα, προσκυύησεν αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε
βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἐκ ἐστὶ κούφον
λαβεῖν τὸν ἄρτον τῆς τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κύνεσσι.
Ἡ δὲ εἶπε· ναὶ Κύριε. καὶ ἦν τὰ κυνία ἐδίει
ἀπὸ τῆς ψιχίων, τῆς πιπτότων ἀπὸ τῆς πίσεως
τῆς κύνων αὐτῆς. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῇ· ὦ γυνὴ, μεγάλη σε ἡ πίστις. Ἐξήκει
θήλωσαι ὡς θέλεις· καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ
τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐντι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλπίδος, ζωῆς, εἰρήνης, υἰαίας.

Ἐπὲρ τῆς συγχωρηθῆναι αὐτῆς πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερὸς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλανθρώπος Θεός.

Ὁ Διάκονος. Τὸ Κυρίον δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερὸς πρὸς τὴν Εὐχὴν.

Εὐχαιεὶ μὲν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς
καὶ φιλανθρώπος, καὶ ἰατρός τῆς ψυχῶν καὶ
τῆς σώματος.

ἢ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἀπό τῆς βα-
 ρύτης, ἢ τῆς μάλα πι πάντες ἰάθημι· ὁ Ποιμὴν ὁ
 καλὸς, ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τῶ πλανηθείτος παρο-
 βῆτε· ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις διδὼς πᾶσα μυστήρια, καὶ ζῶν
 τῶς συντηρήσιμοις· ὁ τῶν πηγῶν τῆς αἰμορροῦσης
 δωδεκατῆ ἔσων ἰασάμενος· ὁ τῶν θυγατέρων τῆς Χα-
 ρυαίας τῶ χαλεπῶ δαιμονίῳ ἐλοιδωράσας· ὁ τῶ δαίμονι
 χειροαίμων· τῶς δυσὶ γλωσσίταις, καὶ τῆ ἀμαρτω-
 λῶ τῶν ἀφροσιν δὲς· ὁ τῶν ἰασιν τῆ Παραλυτικῶ δω-
 ρησάμενος σὺ τῆ ἀφέσει τῶ ἀμαρτιῶν αὐτῶ· ὁ τὸν
 Τελάνλιον τῆ λόγῳ δικαίως, καὶ τὸν Ἀγγελὸν ἐν τῆ
 ἐχάτη αὐτῶ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τὰς ἀμαρ-
 τίας τῶ Κόσμου ἀράμενος, καὶ τῆ Σταιρωῶ προσηλώσας·
 Σε δεόμεθα, καὶ σε ἱκετόμεθα ἐν τῆ ἀγαθότητι σε·
 αὐτὸς ἄφες, ἀφες, συγχώρησον ὁ Θεὸς τῶς αἰουμίας, καὶ
 τῶς ἀμαρτίας τῶ δέλεσθε (τῶ δε,) τὰ πλημμελήματα
 αὐτῶ, τὰ ἐκείσια καὶ τὰ ἀκείσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν
 ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν πᾶσάσας, καὶ ἐν πᾶσάσας, τὰ ἐν
 νυκτὶ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάρων Γερῶν, ἢ πα-
 ρός, ἢ μηδὲς ἐγείετο· ἢ ὀφθαλμὸν ἐπίσσει, ἢ
 ὀσφρησιν ὀξεθῆλῳσι, ἢ ἀφῆ καταμαλακίῳσι, ἢ γὰρ
 σοι καταπέροσεν, ἢ ἐν οἰσθήσοι κινήσει σαρκὸς καὶ
 πνεύματος τῶ σὺ ἀπὸ πᾶσάσας δειλήματος, καὶ τῆς σῆς
 ἀγνοίας· εἴτε ἡμαρτεν αὐτὸς τε καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀγα-
 θός καὶ ἀμνησίκακος Θεὸς καὶ φιλαίθερος, συγχώρη-
 σου· μὴ εἶν αὐτὸν καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ρυπαρῶν βίον
 καταπεσῆν, μηδὲ εἰς τῶς ὀλεθῆρας ὁδὸς κατορέ-
 χην. Ναὶ Δίαποτα Κύριε, ἐπάκουσον με τῶ ἀμαρ-

πωλὲς ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τῆ δόξης (τῆ δόξης,)
 παρὰ δὲ ὡς ἀμνησίκαν Θεὸς τὰ ᾠδῶν ἁμαρτωλῶν αὐτῶν
 ἀπῶντα· ἀπάλλαξον αὐτὸν τῆς αἰώνιας κολάσεως· τὸ
 ἔσθμα αὐτῶ τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ χεῖρα
 αὐτῶ ἀνοίξον πρὸς δοξολογίαν τῆ ὀνόματός σου· τὰ
 χεῖρας αὐτῶ ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῆ ἐντολῶν σου
 τὰς πόδας αὐτῶ πρὸς δρόμον τῆ Εὐαγγελίᾳ σου κατὰ
 θυμὸν· πάντα αὐτῶ τὰ μέλη κὶ τὴν δόξαν σου τῆ σῆ
 κατασφαλίζόμενος χάριτι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ὁ θεὸς τῆ Ἁγίας σου Ἀποστόλων ἐντεταλόμενος ἡμῶν
 λέγων· Ὅσα αὐ δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμημένα
 ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, καὶ ὅσα αὐ λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς,
 ἔσαι δεδεμημένα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. κὶ πάλιν· Ἄντι
 των ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίστανται αὐτοῖς· ἀντιτων
 κρατῆτε, κεκρατῆνται. κὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐζεκιῆ ἐν
 τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτῆ ἐν τῇ ὥρᾳ τῆ θανάτου
 αὐτῆ, κὶ ἔ παρείδες τὴν δόξασιν αὐτῆ, ἔπω καμῶ τὸ
 παπινῶ κὶ ἁμαρτωλῶ κὶ ἀνάξις δόξης, ἐπάκουσον
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Σὺ γὰρ εἶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
 ὁ ἑβδόμηκοιτικῆς ἑπτὰ ἀφίσταί τοῖς ᾠδῶν ἁμαρτωλῶν
 ἁμαρτίας κελδέσας, τῆ σῆ ἀγαθότητι κὶ φιλανθρω
 πία, κὶ μετασῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, κὶ χαί
 ρων ἐπὶ τῇ ὑπεροφῇ τῆ πεπλανημένων, ὅτι ὡς ἡ
 μεγαλωσιμῆσι, ἔπω καὶ τὸ ἔλεός σου. Καὶ σοὶ πῶν
 δόξαι ἀναπέμπομεν, σὺ τῶ ἀνάρχω σου Πατρὶ, κὶ
 τῶ Παναγίῳ, κὶ ἀγαθῶ, κὶ ζωοποιῶ σου Πνεύμα
 τι, καὶ, κὶ αἰεὶ, τῶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶ αἰῶνων.
 Ἀμήν.

Ο

Ο' Διάκονος. Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με.

Στίχ. Ε'λέησόν με Κύριε, ὅτι ἀδυνήεις εἰμι.

Ο' Ἀπόστολος.

Πρὸς Θεσσαλονικοὺς α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ε'. 14.

Α' Δέλφοι, ἀγαπαζομένους ὑμᾶς, νεθετεύετε τὰς ἀ-
τάκτας, ἀγαμυθεύετε τὰς ὀλιγοψύχους, ἀντι-
χευθε τῶν ἀδελφῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας· ὁρᾶ-
τε μή τις κακὸν ἀντὶ κακῆ τινὶ ὑποδῶ· ἀλλὰ πάντοτε
διώκετε τὸ ἀγαθὸν καὶ εἰς ἀλλήλους, καὶ εἰς πάντας,
πάντοτε χαίρετε· ἀδελφέπῳ προσδέχεθε· ἐν παντί
ἄχαριστε· ὡς τὸ ἦν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. τὸ πνεῦμα μὴ σβεβίνετε· φορη-
τείας μὴ ἐξεδραστε· πάντα δὲ δοκιμάζοντες, τὸ κα-
λὸν κατέχετε· ὅτι πάντος εἶδος πονηρῆ ἀπέχεθε.
αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήμης ἀγιασάτω ὑμᾶς ὁλοτε-
λεῖς· καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ,
καὶ τὸ σῶμα, ἀμέμπως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ περιθεῖν.

Ἀλληλεῖα, ἦχος, β'.

Ἐπακούσατε Κύριος ἐν ἡμέρᾳ.

Ἐκ τοῦ καὶ Ματθαίου Ἀγίου Εὐαγγελίου

τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. θ'. 9.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀπάσαν ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν
ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τέλειον, Ματ-
θαίου λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ
ἀκούσας, ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἔθηκετο αὐτῷ ἀμα-
κεί-

κειμήριον ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδὲ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνατίκωντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἴδε τί μὲν τῶν τελῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐδίδει, καὶ πίνει ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτοῖς· ἡ χρειαὴ ἔχουσιν οἱ ἰσχυρότεροι ἰσχυρῶς, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. πορεύθεντες δὲ μάθετε, τί ὄσιν· ἔλεον θελεῖν, καὶ ἐξουσίαν. καὶ ἦν ἡλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετανοίας.

Ο' Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Εἴ τι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλπίδος, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας.

Τὴν ἐν τῷ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶσι πλημμέλημα.

Ο' Γερόντος. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόφρων Θεός.

Ο' Διάκονος. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Γερόντος πρὸς Εὐχὴν.

Δ Εἴσοπα Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ἰατρὴ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χροῖα πάθη θεραπεύσας, ὁ δώκενος πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ Λαῷ, ὁ θελὼν πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ὀπίγησιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ μὴ βεβλόμενος τὸν θάνατον τῆς ἁμαρτωλῆ, ὡς τὸ ὀπίσκειν καὶ ζῆν αὐτὸν. Σὺ ἦν Κύριε ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ ἔθεο μετανοίας τοῖς ἁμαρτωλοῖς, Δαβὶδ, καὶ Νινδιταῖς, καὶ τοῖς σαρῖν, καὶ τοῖς ἰσραηλῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ὀπίδημίᾳ τῆς ἐκείνου Οἰκονομίας, ἐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετανοίας, ὡς τὸν Τελώνιον, ὡς τὸν Πόρνον, ὡς τὸν Ληστὴν, καὶ βλάστημον διώκτην τὸν μέγαν Παύλου

λου

λον δὲ μετανοίας προσδεξάμενος, Πέτρον τὴν κορυφαίον, τὸν καὶ Ἀπόστολον σε, ἀρνησάμενόν σε ξίτον, δὲ μετανοίας προσεδέξω καὶ προσελάβε, καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ, λέγων· Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω με τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδης ἐκατιχύσκειν αὐτῆς, καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῆς Οὐρανῶν. διόπερ καὶ ἡμεῖς ἀγαπᾶ καὶ φιλοῦμεν σε, καὶ τὰς ἀφ' ἑσέως ἐπαγγελίας θαυράντες, διόμεθά σε, καὶ ἰκετεύομεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτῶν ὡς θυμίαμα προσφιρόμενόν σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δούλον σε (τὸν δε,) καὶ εἴτι ἐπλημμέλισον ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ γνώσιν, ἢ ἐν νυκτὶ, ἢ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ τῶν κατάρων Γερέως, ἢ τῶν ἰδίων ἀναθεματι υπέπεσον, ἢ ὄρκῳ παρεπίκρανε καὶ ἀρκομότησε, καθυκαλυμῆσε, καὶ διόμεθά σε, ἀνέε, ἄφεε, συγχάρησον αὐτῷ ὁ Θεὸς, καθυβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτῶ, καὶ τὰς ἀμαρτίας, καὶ τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γινόμενα παρ' αὐτῶ· καὶ εἴτι τῶ ἐντολῶν σε παρέβη, ἢ ἐπλημμέλισον, ὡς σὰρκα φερῶν, καὶ τὸν Κόσμον οἰκῶν, ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ θεβόλου, αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλοῦμενος Θεὸς, συγχάρησον, ὅτι ἐκ εἶσιν ἀνθρώπος, ὃς ζῆσεται, καὶ ἐκ ἀμαρτίσει. Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀμαρτητος· ἢ δικαιοσύνη σε, δικαιοσύνη εἰς πᾶν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σε ἀλήθεια· ἐ γὰρ ἐπλασας τὸν ἀνθρώπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς σωτηρίαν τὸν ἐπιποιήσων, καὶ ζωῆς ἀφθάρι κληρονομίαν· καὶ σοὶ

τῷ δόξαν ἀναπέμπομεν, πρὸς Πατέρα, καὶ πρὸς Υἱόν,
καὶ πρὸς Ἅγιον Πνεῦματι, κινῶν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχεται μέσον τῶν Γερέων ὁ ποιῶν τὸ Εὐ-
χέλαιον. καὶ λαβαὶν ὁ προῖς ἄμβρος τῶν Γερέων τὸ
Ἅγιον Εὐαγγέλιον, τίθεισιν εἰς τὴν κεφαλὴν
αὐτῶν, καὶ τιθέασιν ἐπ' αὐτὸ τὰς χεῖρας οἱ Γε-
ρεῖς· ὁ δὲ προῖς ἄμβρος λέγει τῷ Εὐχέλῳ ταύ-
τῳ, μεγαλοφώνως.

Τὸ Κυεῖν δειδῶμεν.

Βασιλεῦ Ἄγιε, εὐαγγαλιε καὶ πολυέλεε Κύριε
Γιησὺ Χριστέ, Τίε, καὶ Λόγε τῷ Θεῷ τῷ ζῶν-
τος, ὁ μὴ θέλων τὴν θάνατον τῆς ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ
ὑπερέβαιναι καὶ ζῆν αὐτὸν· ἐτίθειμι ἐμῶν χεῖρα ἁ-
μαρτωλῶν ὑπὲρ τῆν κεφαλὴν τῆ προσελθόντος σοι ἐν
ἁμαρτίαις, καὶ αἰτηθῆναι ὡς εἶπες δι' ἡμῶν ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταίω, καὶ δυνατῆν,
τὴν ἐν τῷ Ἅγιῳ Εὐαγγελίῳ τέτω, ὃ οἱ Συλλειτουργοί
μα κατέχουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆ δέλασε (τῆ δε)
ἐκτεπον. καὶ δέομαι σὺ αὐτοῖς, καὶ ἐκτεδῶ τὴν συμ-
παθεσάτω, καὶ ἀμνηστικόν σε φιλανθρωπίω, ὃ
Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ εἶπες τῷ Προφήτῃ σε Νάθαν,
μετανοήσαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις ἁμαρτίαις
σιν, ἄφισιν δωρησάμενος, καὶ τῷ Μανασῆ τὴν ἐπι-
μετανοίαν προσδύχην δεξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν δέλοσε
(τὸν δε) μετανοῶντα ὑπὲρ τοῖς ἰδίῳις αὐτῶν πλημμελή-
μασι, προσδύχαι τῇ συνήθει σε φιλανθρωπίῳ, πα-
ρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ὡς ἀπώματα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ
Θεός

Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφισία κε-
 λούσας τοῖς φερίπτεσιν ἐν ἀμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ
 μεγαλωσύνη σου, ἔγω καὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ σοὶ πρέ-
 πει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυώσεις, νῦν, καὶ
 αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀπατάζεται τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον· καὶ μνημονεύει
 αὐτὸν. ἔπειτα ψάλλοσι, Δόξα, ἰδιόμελον. ἤχ. δ'.
 Πηγῶν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι. Φύλ.
 48.

Καὶ νῦν.

Νεῦσον ὡδακλήσει, σῶν ἱκετῶν Πανάμωμε.
 Φύλ. 49.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Καὶ βάλῃς μετανοίαν ὁ
 ποιήσας τὸ Εὐχέλαιον, λέγων.

Εὐλογεῖτε Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῶ
 ἁμαρτωλῶ.

Καὶ λαβὰν παρ' αὐτῶν ἀλογίαν καὶ συγχώρησιν,
 ἀπέρχεται, εὐχαριστῶν τῶ Θεῶ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Αλεξουρίου –
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβότων

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ.

Ποιῖ ὁ Γερβ'ς Εὐλογητόν. τὸ, Τεισάγιον. τὸ, Πα-
ναγία Τειάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σ' ἔδξιν. τὸ,
Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνησάμεν, γ'.
Καὶ τὰς παρόντας Ψαλμῶς. τὸ, Ὁ Θεὸς εἰς τὴν
βοήθειάν με πρόχες. τὸ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προ-
συχῆς με. Ὅ'Ν'. Καὶ ὁ Κανὼν, εἰς ἦχον πλ. β'.

Ω, δὴ, ἀ. Ως ἐν ἠπείρῳ πεζύσας.

Δεῦτε σιμάχητε πάντες οἱ δ' ἰσεβῶς, ἐν
τῷ βίῳ ζήσαντες, καὶ θρηνησάτε ψυχῆ,
ξαναθεῖσαν δόξης τῷ Θεῷ, καὶ δευδύσασαν αἰχρῶς,
δαίμοσι πάσῃ σαυδῆ.

ΤΑυτῷ ὁ χρόνος με ἅπας ὁ τῆς ζωῆς, ὡς καπνὸς
παρέδραμε, καὶ παρέστησαν λοιπὸν, Ἄγγελοι
πεμφθεῖτες ἐκ Θεῷ, τὴν ἀθλίαν με ψυχῆ, ζυ-
τῆντες ἀσυμπαθῶς.

Δόξα.

Ι Δὲ ἐφέσηκεν ὄχλος τῆς ποιηρῶν, πινδύματων κατέ-
χοντες, τῆς ἐμῶν ἀμαρτιῶν, ἐγγραφᾶς, καὶ κρά-
ζουσι σφοδρῶς, ἐκζητῶντες ἀναιδῶς, τὴν ταπεινὴν με-
ψυχίᾳ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λ Οἴπῳ πρὸς τίνα βεῆσω; τίς με κλαυθμόν;
ἐξ ὀδυῆς δέξεται, καὶ καρδίας συναγμόν;
εἰμὴ σὺ Πανάχραντε Ἀγνή, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν,
καὶ πάντων ἀμαρτωλῶν.

Ω, δὴ, γ'. Οὐκ ἔστι ἅγιος ὡς σὺ.

Κ Αλοίμα φίλοι καὶ γνώσοι, ἵνα τί ἐθρῖνεῖτε;
ἵνα τί ἐπειθεῖτε, τὸν ποτὲ ἀγαπητὸν, καὶ φί-
λον καὶ ἀδελφόν, νῦν δὲ ξένον, καὶ Θεῶν, καὶ πάντων ὑμῶν;

Α Γαπητοὶ με ἀδελφοί, πῶς ἐμας καθορῶντες,
πράξεις ἐλεγχομίας, ἐν τῇ σάδμῃ τῆς ζυ-
γῆς, Χειρὸν τὸν πάντων Θεόν, δυσωπεῖτε, ἴλεων ἡμέ-
ραι μοι. Δόξα.

Μ Νιδεύτες με ἀγαπητοί, πῶς πρὸς ὑμᾶς φι-
λίας, τὸν Χειρὸν δυσωπεῖτε, ὄπιβλέψαι ἐπ'
ἐμὲ, τὸν δυσυχῆ τῆς ζωῆς, σερηθεύετε, καὶ βασανί-
ζομῶσιν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ Λῖνον τὸ ἔσσε ἐπ' ἐμοί, τῷ Θεῷ με ἡ Μήτηρ,
ἐκ τῆ ὑψὸς τῆς δόξης, τῆς πολλῆς σε ἀγαθῆς,
εἰσαέκασον συναγμῶν, τελευταίων, καὶ χεῖρά μοι ὀρέξου.

Ω, δὴ, δ'. Χειρὸς με διώσις.

Ο Ἴ μοι τὸν ἄσωτον, οἴ μοι τὸν ἄθλιον, ὅτι χεῖ-
ρας ἐκτείνω πρὸς τὰς ἐμὰς, φίλος τε καὶ δάκρυα,
ἐξ ὀφθαλμῶν με προχέω, ἀλλ' ἐδείξ ὁ ἐλεᾶν ἐμέ.

Ἀγών

Α Γῶν ἐπέσημοι, ψυχῆς πανόλεθρος, καὶ τὰ ὄμματα ῥέπων πρὸς τὸ Θεῶ, φωτεινὰς Ἀγγέλης ἐκβοῶ· μικρὸν εἰσατέ με ζῆν· ἀλλ' ἔδειξ ὁ εἰσακίων με. Δόξα.

Ε Μὲ πειθήσατε, ἐμὲ θρηνήσατε, τῆς Ἀγγέλων οἱ δῆμοι καὶ τῆς βροτῶν, πάντων οἱ φιλόχριστοι. ἀσυμπαθῶς γάρ με ἡ ψυχὴ, ἐκ τῆ σώματος χωρίζεται. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δ Εἰσινα, Δέσινα, ἄρτι ἐλέησον, ψυχῶ ἀπορημένη, καὶ πρὸς τὴν σὺν, σπέλιον μόνιμι βλέπεσον, καὶ μὴ παείδης Ἀγαθῆ, ἐκδοθῶν αἶμαί με τοῖς δαίμοσι.

Ὡς δὴ, εἰ. Τῶ θεῶ φέγγεισα ἀγαθῆ.

Φ Ὡς νοιτὸν λάμψον ἐμοί, ἴδασε Χειρὲ καὶ πρὸς βραχύ· ἐκ ἔτι γάρ σε θεάσομαι· νέφος δὲ δαιμόνων, ἄφνω ἐπῆλθέ μοι, καὶ σκότος τῆς αἰχρῶν με ἔργων καλύπτει με.

Σ Ὡς εἶδε πάντες ἀγαπητοί, ἀσπλαγχοι φανούτες ἐπ' ἐμὲ, τὸν δυσυχῆ καὶ πανάθλιον. πάντες γὰρ εἰ μίαν φανὴν ἐφδέγξαθε, πρὸς τὴν ἐμὸν Δεσπότην, σκότος ἐρρύσαθε. Δόξα.

Σ Ὡς ὁ μέγας ἄρχαν Θεῶ, Μιχαὴλ ὁ θεῖος ἀρχηγός. ἐκ ἔτι γάρ σε τὸ ἅγιον, ὄνομα καλέσω τῆ βουθῆσαί μοι· σιγῶσι γάρ με χεῖλι, καὶ γλώσσα δέεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ Ὡς καὶ σὺ ἄχραντε Ἀγαθῆ, Μήτηρ τῆ Χειρῶ με καὶ Θεῶ. ἐκ ἔτι γὰρ τὴν εἰκόνα σου, εἶς ἑμῶν

Agiasmat.

○

ἑμῶν

ἐμῶν πταισμάτων βλέψω ὁ ἄθλιος. ἔδω γὰρ τὸ
φῶς μου, ἡ δὲ εὐχὴ ἐμὴ ἐκάλυψε.

Ω, δὴ, σ'. Τὴ βίβη τὴν θάλασσαν.

Κλῖνατε τὸ ἔσ ὑμῶν, ἀδελφοί μου πρὸς ἐμὲ, καὶ
προσβύθως ἀκούσατε, ἐλεεινῶν ῥημάτων μικρῶν
φθογγῶν, καὶ μὴ ἀδρακάζετε· καὶ μισθὸν ἐκ Κυρίου
πάντες λήψετε.

Ιδὲ νῦν χωρίζεται, μετ' ὀδυμένης ἢ ψυχῆ, ἐκ τοῦ
δεινῆ μου σώματος. μὴ εἶ τὸ σῶμά μου θάψετε
ἐπὶ γῆς· ἐκ ἔστι ἢ ἄξιον· ἀλλὰ σύραντες ἔξω κυ-
σὶ ρίψατε. Δόξα.

Τὶ γὰρ μοι τὸ ὄφελος, τὴν ψυχὴν ἐν φοβεροῖς
κολασθεῖοις σύρεσθαι, τὸ δὲ σῶμά μου φάλα-
σαι ὑφ' ὑμῶν, εἴσατε ἀταρον, ὅπως φάγῃσι κυνέες
τὴν καρδίαν μου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ισως διερχόμενοι, ξένοι βλέποντες ὅσα, ὑπὸ κυ-
νῶν συρόμενα, κατατυφίτες κράξουσιν ἐκ ψυ-
χῆς· βοήθησον Δέσποινά μου, τῇ ψυχῇ τῆ ἀθλίᾳ τῆ
σώματος.

Ω, δὴ, ζ'. Δροσοβόλον μὴ τὴν κάμινον.

Ιδὲ σύραντες ἀπέσπασαν τὸ σῶμα, δεινῶς
ἄφνω ἀθλίαν ψυχὴν, καὶ ἀπάγῃσι πρὸς Κε-
τὴν φεικτὸν καὶ φοβερόν. μνησθέντες ἐν ἀγαπητοῖς,
πῶς πρὸς ὑμᾶς ὀμιλίας, μνείαν ποιῶδέ μου.

Ελεήσατέ με Ἄγγελοι πανάγιοι, Θεοὶ τῆ Παν-
τοκράτορος, καὶ λυθῆσατε τελωνίων πάντων πο-
νηρῶν. εἰ ἔχω ἢ ἔργον ἀγαθόν, ἀτίταθμίξεν τὸν
ζυγόν, τῷ φαύλων κρᾶξεν.

Δό-

Δόξα.

Α "Ν ἐπανάλθῃτε πανάγιοί με Ἄγγελοι, ὡς
 εἶμαι βήματι Χεισῶ, γόνυ κλίναντες, ἐν
 κλαυθμοῖς βοήσατε αὐτῷ· ἐλέησον πάπῳν Παιπῆ,
 ἔργον χειρῶν σα ἀγαθῆ, κὶ μὴ ἀπάσῃ ἐκ σῶ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Π Προσκυνήσαντες τῷ Δέσποιναι, καὶ ἄρχαντο
 Μήτηρ τῶ Θεῶ ἡμῶν, δυσωπήσατε, ὅπως
 κλίῃ μεθ' ἡμῶν, καὶ κάμψῃ πρὸς αὐτόν. Μήτηρ
 ἡ δὲ ἴσα, κὶ ἔσθρὸς εἰσακηθήσεται.

Ω, δὴ, ἦ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ν Ὑψανάξατε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἐπὶ
 ἐμοὶ τῷ ἀθλίῳ, κὶ συνδακρύσατε. ἦλθε ἡ
 θειρὴ ἐκ τῆ ἀνω ἀπόφασις, χεῖράς με δεδιῶαι, κὶ
 πόδας ἔξωδιῶαι.

Α Σποχίσασ ἐκ πάντων, πρὸς σὲ τὸν φύλακα,
 τῆς ἀθλίας ζωῆς με, στυάζων κράζω πι-
 κρῶς· ἴδε με δεσμῶν αἰωνίε τῷ κάκωσιν, καὶ μὴ
 ἀποκάμης, ὑπὲρ ἐμῶ πρεσβύων.

Δόξα.

Ε Πειθὴ ἐθρόμῳ δαίμοσιν ἔκδοτος, καὶ εἰς ἄδῃ
 πυθμῆρα βία κατὰγασιν, οἶδα ὅτι νῦν πάντες
 με ἐπελάθοντο, σὺ δὲ μνήθητί με, ὦ Ἄγγελε Κυ-
 εῖν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τ οῦ Χεισῶ με ἡ Μήτηρ πῶς ἐπελάθε με; πῶς
 ἐκ ἐκαμψας ἀπλάγχα τῶ ἐκκνωάσαντος, αἰ-
 μα ἐκ πλῶρας, ἵνα σώσῃ ἐς ἐπλάσεν; οἶμοι πῶς
 ἐκλείδῃ, τὰ ἀπλάγχα τῶ Χεισῶ με;

Ω, δὴ

Ω, δὴ

212 Ἀκολοθία εἰς Ψυχόρραγεντα.

Ω, δὴ, Σ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδιώτατον.

Θεὸς ἐκ ἔτι ἐγὼ μνησθήσομαι. ἐκ εὖ γὰρ ἐν
ἀδῆ μνημονόειν τὸν Κύριον. ἀλλ' ἐν σκοτει-
δεινῶς καλυπτόμενος, κάθημαι τοῖς ἐξου-
νάσαισιν, παύτων ἡβῶ βροτῶν ἀνακειθεῖς, εἰς πῦρ
βληθήσομαι.

Θεὸς ἐκ ἔτι ἐμὲ μνησθήσεται, εἰδὲ πληθὺς Ἀγ-
γέλων, Ἀρχαγγέλων ὁμήγουρις, Προφητῶν Ἀ-
ποστόλων ὁ σύλλογος, πλήθει τε ἡβῶ Μαρτύρων, σπύ-
των Δικαίων τε. μόνος ἐν ἀντήλωσά τὰ κακὰ, ἀπέ-
συνέλεξα. Δόξα.

Θρήνησατέ με νῦν ἢ προθήσατε, ἀδὲ πυθμῶν
ἢ ἄβυσσος, ἢ σκόληξ ἢ τάρταρος. αἱ κολά-
σεις ἐν πάσαις ἐσθάζατε. μόνος ἡβῶ Χριστιανῶν ἡχθῶ
ὑμῖν, ὡδεδοθεῖς τε τιμωρεῖσθαι πικρῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸς ἢ Μήτηρ βλέπον εἰς ἄβυσσον, ἴδε ψυχῶν
βασύνοισ, ἐνδοθεῖσιν κολάζεσθαι ἢ τὰ γο-
νατα κλίναςα, δάκρυσον, ἵνα ἐπηκαμφθεῖσθε ταῖς
ὡδασκλήσεσιν, ὅ τὸ Αἷμα εἰς ὑπὲρ ἐμὲ, ἀνακα-
λέση με.

ΣΤ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆ ἀρρήτων σοφία δι-
 μιερνήσας τὸν ἀνθρώπου, καὶ ἐκ τῶ χόσος τῶτον
 ἀναμορφώσας εἰς εἶδος, καὶ κάλλος, καὶ ὄψαράϊσας εἰς
 τίμιον καὶ Οὐράνιον κτῆμα, εἰς δόξαλογίαν καὶ δὲ
 ἀρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ Βασιλείας, δεῖ τὸ κατ' εἰ-
 κόνα καὶ κατ' ὁμοίωσιν τῶτον ἀδαγαγεῖν, ἐπεὶ δὲ πῆ
 ἐντολῶν παρέβη τῶ σῶ προσάγματος, μεταλαβὼν τῆς
 εἰκότος, καὶ ἡ φυλάξας, καὶ δεῖ τῶτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν
 ἀθάνατον γῆνται, φιλανθρώπως κελδέσας πῆν δῆλυ-
 σιν ταύτῃ, καὶ τὸν ἀρρήκτον τῶτον δεσμόν, ὡς Θεὸς
 ἡῶ Πνεύματος, τῶ σῶ θεῶν βελήματι ὑποτέμεταται,
 καὶ τὸ μὴ σῶμα εἰς τὰ δεῖ ὡν σινετέθη ἀναλύεσθαι,
 τῶν δὲ ψυχῶν ἐκείσε χαρεῖν, εὐδα καὶ τὸ εἶναι προ-
 σελάβετο μέγρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως. δεῖ τῶτο δεό-
 μεθάσας τῶ ἀνάρχου καὶ ἀθανάτου Πατρὸς, καὶ τῶ μονο-
 γονῆσε Υἱῶ, καὶ τῶ Πνεύματι ἁγίῳ Προβόματι, ἵνα
 τῶν δὲ τῶ σώματος δῆλυσιν (τῶ δῆνος) ἐν ἀνα-
 παύσει ποιήσης. καὶ εἴτε ἐν γνώσει, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ
 προσέκρυσσε τῶν σῶν ἀγαθότητι, ἢ ἐπὶ κατάρων γέ-
 γονον Ἰερῆας, ἢ τῶν ἰδίως γονεῖς παρεπίκρανον, ἢ
 ἔρκου παρέβη, ἢ φαντασίαις διμύονων, καὶ γοητείαις
 αἰχμαῖς πῶ μεπέσε, φθόνῳ τῶ πονηρῶ δαίμονος, συγ-
 χωρήσαν, ἐπὶ τῆς σῆς ἀράτῃ ἐρωσπέμμος ἀγαθό-
 ητος. Ναι Δέσποτα Κύριε ὁ Θεός, ἐπάκουσον ἐμῆ

Ο 3

τῆ ἀμαρτωλῆ καὶ ἀνάξιε θέλεσε τῇ ὥρᾳ πύργῳ,
 λύσον τὸ δέλον σε (τὸν δαίνα) τῆς ἀφορήτου πύργου
 ὀδυμένης, καὶ τῆς συνεχέσεως αὐτὸν πικρᾶς ἀδυνατίας,
 ἀνάπαυσον αὐτὸν, εὐδα τῆς Δικαίων τῶν Πρόδρομα.
 Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῆς ψυχῶν, καὶ τῆς σωμάτων
 ἡμῶν, καὶ σοὶ πῖν δόξαν ἀναπεμπόμῳ, τῶ Πατρὶ
 καὶ τῶ Υἱῶ, καὶ τῶ Ἁγίῳ Πρόδροματι, νῦν, καὶ αἰεὶ
 καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Εἰς Ψυχὴν Κρινομήλου.

Δεῦτε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ,
 πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπι-
 γνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. ὁ μὴ βελόμβρος τὸν θάνα-
 τον τῆ ἀμαρτωλῆ, ὡς τὸ ἐπὶ σφραγίσαι καὶ ζῆν αὐτὸν
 δεόμεθα καὶ παροικαλεῖσέ σε, πῖν ψυχὴν τῆ θέλε σε
 (τῆ δε) παντὸς δεσμῆ λύσον, πάσης κατάρρας ἐλευ-
 θέρωσον ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τῆς πεπεδημένης, καὶ ἀ-
 γορθεῖν τῆς κατεργαζομένης, ἢ ἐλπίς τῆς ἀπηλπισμέ-
 νων. Κέλευσον ἐν λυθῆναι Δεῦτε ἐν εἰρήνῃ τῆ
 ψυχῆ τῆ θέλε σε (τῆ δε), καὶ καταπαῦσαι εἰς τὰς
 αἰωνίους σε σπῆναις μετ' πάντων τῆς Ἁγίων σε, καὶ τῆ
 μονοθεῖς σε Υἱῶ, μετ' ἀλόγητος εἶ, σὺ τῶ Πα-
 τερὶ καὶ ἀγαθῶ, καὶ ζωοποιῶ σε Πρόδροματι, νῦν,
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥ.

ΔΙΘΕΤΗ

Μετὰ Θάνατον Συγχωρητική.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πᾶς
θείας ἐπιτολᾶς τοῖς ἀγίοις αὐτῆ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις δὲς, εἰς τὸ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τοῖς πε-
πωκόσι τὰ ἀμαρτήματα, καὶ εἰς ἐκείνων ἄσθις ἡμεῖς
λαβόντες τὰς ἀφορμὰς τὸ αὐτὸ ποιεῖν, συγχωρήσαι
σοι τέκνον πνευματικὸν εἶτι ἀν' ἐφραξας ἐν τῷ νυῦ
αἰῶνι ἐκέσιον, ἢ ἀκέσιον, νυῦ, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΟΥΣ

Τελωπίσαντος τινός τῆς Ὁρθοδόξου, εὐθὺς προσκα-
 λείται παρά τῆς συγγνώμης αὐτῆς ὁ Γέροντος. Καὶ ἀ-
 πελθὼν εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται,
 καὶ βαλὼν Ἐπιβαχίλιον, καὶ ἐπὶ τὸν Ὑμνιατὸν θυ-
 μιάμα, ἀλογεῖ σιωπῆως τὸν ἀλογητὴν Θεόν, καὶ
 ἀρχονται οἱ συμπαρόντες τὸ, Ἄγιος ὁ Θεός. Πα-
 ναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ ὄν.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἤχος, δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
 ψυχὴν τῆς δέλεσσε Σῶτερ ἀνάπαυσον,
 φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά
 σὺ φιλαύθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπερ πάντες οἱ
 Ἄγιοί σε ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυ-
 χὴν τῆς δέλεσσε, ὅτι μόνος ὑπάρχεις φιλαύθρωπος.
 Δόξα.

Στ' εἰ ὁ Θεός ὁ καταβῆς εἰς ἄδην, καὶ τὰς
 ὀδυῖνας λύσας τῆς πετεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν
 ψυχὴν τῆς δέλεσσε Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Καὶ
 Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου
 Μουσεῖο Τυπῶδων Ἰωακὼβίτων

Καὶ νυῖ. Θεοτοκίον.

Η' Μόνη ἀγνή καὶ ἀχαυτος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀπόρως κηύσασα, πρέσβειε τῷ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τῆ δέλεσα. **Ο' Γερῶς.**

Ε'λέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ τὸ μέγα ἔλεός σε, δεόμεθά σε ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆ κεκοιμημένη δέλε τῷ Θεῷ (τῷδε,) καὶ ὑπὲρ τῷ συγχωρηθῆναι ἀπὸ παν̄ πλημμέλημα ἐκείσιόν τε καὶ ἀχέσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεός τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆ, εὐδα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ ἐλέη τῷ Θεῷ, τὴν Βασιλείαν τῷ Οὐρανῶν, καὶ ἀφῆσιν τῷ αὐτῆ ἀμαρτιῶν πᾶσα Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰψώμεθα. **Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.**

Ο' Θεός τῷ πνεύματων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τῷ θανάτῳ καταπατήσας, τὸν δὲ δαίμονον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ Κόσμῳ σε δωρησάμενος. αὐτὸς Κύριε ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τῆ κεκοιμημένη δέλεσα (τῷδε) ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, εὐδα ἀπέδρα ὀδυνη, λύπη, καὶ στεναγμός· παν̄ ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῆ παραχθῆναι ἐκ λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ δεησίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ φιλεύθρωνος Θεός συγχώρησον· ὅτι ἐκ ἐστὶν ἀνθρώπος, ὃς ζήσεται καὶ ἐκ ἀμαρτίας. σὺ γὰρ μόνος ἐκτός ἀμαρτίας ὑπάρχεις. ἡ δικαιοσύνη σε δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σε ἀλήθεια. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῆ κεκοιμημένη δέλεσα (τῷδε) Χριστῷ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δέ-

ξαι

ξαι ἀναπέμπουσα, σὺν τῇ ἀρχαίᾳ Παβί, καὶ τῇ Πασιγίῃ, καὶ ἀγαθῇ, καὶ ζωοποιῶσα Πεδύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς πᾶσι αἰῶνας καὶ αἰώνων. Ἀμήν.

Δίξα, καὶ νῦν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΚΑὶ εἰ μὴ ἔποιμα' εἰς ἅπαντα τὰ τῷ Ἐξοδίῳ, Εὐλογεῖ αὐδὺς ὁ Ἰερὺς, καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸ, Ἁγίος ὁ Θεός, μὴ φοβῆ, καὶ πάσης κατατύξῃς. Καὶ ἀριστερὰ τὸ λείψανον ἀπερχόμεθα εἰς τὸν Ναόν. Προπροβουμένῃ τῶν Ἱερέων μὴ λαμπάδων, καὶ τῷ Διακόνῳ μὴ Οὐμιάτῳ. Ὅταν δὲ ἔλθωσιν ἐν τῷ Ναῷ, τὸ μὴ λείψανον ἀποτίθεται ἐν τῇ Νάρθηκι, καὶ ἀρχονται. Ὁ καπικῶν ἐν βουθείᾳ τῷ ὕψισα.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ, ὕ. 90.

Ο Καπικῶν ἐν βουθείᾳ τῷ ὕψισα, ἐν σπέπῃ τῷ Θεῷ τῷ ἄρανῳ ἀνυλιθίσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, ἀντιλήπτωρ με εἶ, καὶ καταφυγή με ὁ Θεός με, καὶ ἐλπιδῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηροβίῃ, καὶ ἀπὸ λόγου παραχάδης. ἐν τοῖς μεταφορνοῖς αὐτῷ ὁπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ πᾶσι πτέρυγας αὐτῷ ἐλπιδῶ. Ὁ πλῶ κυκλώσει σε ἢ ἀλήθεια αὐτῷ. ἐφραβιδύση ἀπὸ φόβου τυκπερινῆ, ἀπὸ βέλους πετομῶν ἡμέρας, ἀπὸ κριέγματος ἐν σκότει ἔχποροβουμένῳ, ἀπὸ συμππώματος, καὶ δαιμονίῃ μεσημβρινῆ. Πισεῖται ἐν τῷ κλίνας σε χιλίας, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σε, πρὸς σε δὲ ἐκ ἐγγίῃ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σε κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄφει. Ὅτι σὺ Κύριε ἢ ἐλπιδῶ με, τὸν ὀφισοῦ ἔδε καταφυγῆν σε. Οὐ προσελδίσεται φόβος σε κακῆ, καὶ μάστιξ ἐκ ἐγγίῃ ἐν τῷ σκλιωμάτῃ σε.

Ὅτι

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῆ ἐντελεῖται φερίσῃ, τῆ δὲ
 φυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σε. ὅπῃ χειρῶν ἀρε-
 σί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
 Ἐπὶ ἀσπίδα, καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καπιπαπῆ-
 σεις λέοντα, καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ
 ῥύσονται αὐτόν. Σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἐγὼ τὸ ὄνομα
 ἔμ. Κεκραῖζεται πρὸς με, καὶ ἠπακάσονται αὐτῶ. Μετ'
 αὐτῶ εἰμι ἐν θλίψει. Ἐξελέμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω
 αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεί-
 ξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου. Δόξα.

Καὶ μὲν πῶτο, γεγνωτέρη φωνῇ.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
 σε. Ἀῤῥαμοὶ ἐν ὁδῷ. Ἀλληλεῖα.

Καὶ φάλλεται ἡ Ἀΐσασις τῶ Ἀρώμῃ εἰς ἦχον, πλ. β.
 Ἐν δὲ τῇ πέλει ἐκαστε εἶχη λέγομεν. Ἀλληλεῖα.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ Οἱ ἄρραμοὶ ἐν ὁδῷ, οἱ περιδρόμοι
 ἐν πόρῳ Κυρίου. Ἀλληλεῖα.

Μακάριοι οἱ ἐξεργάζοντες τὰ μαρτύρια αὐτῶ ἐν
 ὅλῃ καρδίᾳ ἐζητήσασιν αὐτόν.

Οὐ ᾄδ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς
 αὐτῶ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐπιτείλαις ἐντολάς σου τῶ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὁφελον κατέβηθεῖνσαι αἱ ὁδοὶ μου, τὰ φυλα-
 ξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε ἐμὴ αἰχμηθῶ ἐν τῇ με ἐπιβλέπειν ὅπῃ πᾶ-
 σας τὰς ἐντολάς σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν δ' ὄψει καρδίας, ἐν τῇ
 ῥημαθικότητι με τῶ κείματι πῆς δικαιουσύνης σου.

Τα

220 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

Τὰ δικαιώματά σε φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπησ
ἕως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τῷ ὁδῶν αὐτῆ; ἐν
ταῖς φυλάξασθαι πρὸς λόγους σε.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ με ἐξεζήτησά σε, μή ἀπάσῃ μο
δπὸ τῆς ἐντολῶν σε.

Ἐν τῇ καρδίᾳ με ἔκρυψα τὰ λόγια σε, ὅπως αὐ
μὴ ἀμάρτω σοι,

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώμα
τά σου.

Ἐν ταῖς χεῖροσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κλήματα
τῆς σωματός σε.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς μαρτυρίων σε ἐπέρρωθην, ὡς ὅτι
παντὶ πλέτω.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε ἀδολεχθήσω, καὶ κατανοήσω
τὰς ὁδούς σου.

Ἐν ταῖς δικαιώμασί σε μελετήσω, ἐκ ὀπιλήσομαι
τῆς λόγων σε.

Ἀνταπόδοσ ταῖς δέλω σε, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰς
λόγους σε.

Ἀποκάλυψον τὰς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ
θαυμάσια ἐκ τῆς νόμου σε.

Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῆ, μή ἀποκρύψῃς ἀπ'
ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ἐπέπεσον ἡ ψυχὴ μου τὰ ὀπιθυμῆσαι τὰ κεί
ματα σε ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ὅτι καταράται οἱ ἐκκλί
νοντες ἀπὸ τῆς ἐντολῶν σε.

Πε-

Περίελε ἀπ' ἐμῆ ὄνειδος καὶ ἐξεδείωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σε ἐξεζήτησα.

Καὶ ἦδ' ἐπάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμὲ κατελάλουν. ὁ δὲ δῆλός σε ἠδολέχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σε.

Καὶ ἦδ' τὰ μαρτύριά σε μέλετ' ἔμῃ, καὶ αἱ συμβουλίαι με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκολλήθη τῆς ἐδάφει ἡ ψυχί μου, ζῆσόν με καὶ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδὸς με ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς με, δίδάξόν με τὰ δικαιώματά σε.

Ὅδὸν δικαιομάτων σε συνέτισόν με, καὶ ἀδολεχήσω ἐν τοῖς θαύμασίς σε.

Ἐνύσαξεν ἡ ψυχί μου ὑπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σε.

Ὅδὸν ἀδικίας ὑπόσπασον ἀπ' ἐμῆ, καὶ τῆς νόμου σε ἐλέησόν με.

Ὅδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην, καὶ τὰ κείμενά σε ἐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίαις σου Κύριε, μή με καταιχυθῆς.

Ὅδὸν ἐντολῶν σε ἔδραμον, ὅταν ἐπλάττωες τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῆς δικαιομάτων σε, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν ὡς πρῶτος.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξεργασθήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὅδηγησόν με ἐν τῇ ἑρίβῃ τῆς ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Κλῆ-

222 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπόσρεψον τὰς ὀφθαλμούς μου, τὸ μὴ ἰδεῖν ματαιόηται· ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Σπῆσον τὴν δάκρυά σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβόν σου, Πείελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν ὑπάπτουσα, ὅτι τὰ κήματά σου χριστά.

Γὰρ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνη σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε τὸ σωτήριόν σου καὶ τὸν λόγον σου.

Καὶ ὑποκριθήσομαι τοῖς ἀνειδίξασί μοι λόγον, ὅτι ἠλπισα ὅτι τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ ὀφείλης ἐκ τῆς σωματός μου λόγον ἀληθείας, ὡς σφόδρα, ὅτι ὅτι τοῖς κήμασί σου ἐπήλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντός εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορεύομαι ἐν πλατυσμίᾳ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλην ἐν τοῖς μαρτυρείοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ ἐκ ἠχισομίᾳ.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ὡς ἠγάπησα σφόδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ὡς ἠγάπησα.

Καὶ ἠδολέχων ἐν τοῖς δικαιομασίαις σου, Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δάκρυά σου, ὡς ἐπήλπισα.

τάς μέ.

Αὔ-

ΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΟΥΣ. 223

Αὕτη με παρεκάλεσον ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι
τὸ λόγιόν σου ἐξήσέ με.

Ἐπερήφανοι παρνώματ' ἕως σφάδρα, ἕπο' εἰ τὸ
τόμος σου ἐκ ἐξέκλινα.

Ἐμνήθην τῶν κειμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε,
καὶ παρεκλήθην.

Ἄθυμία κατέχευε με ὑπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγκατε-
λιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἠσάω μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ πα-
ροικίας μου.

Ἐμνήθην ἐν νυκτὶ τῶ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ
ἐθύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐβλήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζή-
τησα.

Μερίμνη εἶ Κύριε, εἶπα τὸ φυλάξασθαι τὸν νό-
μον σου.

Ἐδέηθην τὸ προσάψασθαι ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. ἐλέη-
σόν με καὶ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τὰς πό-
δας μου εἰς τὰ μαρτυρείά σου.

Ἡπίμαθην, καὶ ἐκ ἐπιτάχθην τὸ φυλάξασθαι
τὰς ἐντολάς σου.

Σχοινία ἁμαρτωλῶν ὡσεὶ πλάκισά μοι, καὶ τὸ τῶ-
μος σου ἐκ ἐπιταδόμην.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τὸ ἐξομολογεῖσθαι σοι
ὅπῃ τὰ κείμενα τῶ δικαιωσύνης σου.

Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβημένων σε, καὶ
τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Τε

224 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

Τὴ ἐλέησες Κύριε πλήρης ἡ γῆ τὰ δικαιώματά
σε δίδαξόν με.

Χριστότητα ἐποίησας μὲ τὴ δέλεσες Κύριε, καὶ
τὸν λόγον σε.

Χριστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ γνώσιν δίδαξόν με,
ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σε ὁπίσθουσα.

Πρὸ τῆ με ταπεινώθῃσαι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, καὶ
τὴ τοὺ λόγιόν σε ἐφύλαξα.

Χριστὸς εἶ σὺ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χριστότητί σε δι-
δάξόν με τὰ δικαιώματά σε.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφανῶν ἐγὼ δὲ
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ με ὀξυρόνησα τὰς ἐντολάς σε.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῆς, ἐγὼ δὲ τὸν
νόμον σε ἐμελέησα.

Ἀγαθόν μοι, ὅτι ἐταπεινώσαίς με, ὅπως αὐ μάρ-
τω τὰ δικαιώματά σε.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τῆ σώματός σε ὑπὲρ χιλιά-
δας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ο' Διάκονος.

Ἐντι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῆ Κυρίου δεηθῶμεθα.

Ἐντι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆ κα-
κοιμηθῆκε δέλεσες τῆ Θεῶ (τῆδε,) καὶ ὑπὲρ τῆ συγκα-
ρηθῆναι ἀποτῆ παῦ πλημμέλημα ἐκείσιν τε καὶ ἀνα-
σιον. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆ,
εὐδα οἱ δίκαιοι ἀναπύονται. Τὰ ἐλέη τῆ Θεῶ, τὴν
Βασιλείαν τῆς Οὐρανῶν, καὶ ἀφισιν τῆς αὐτῆ ἀμαρ-
τιῶν τῆς Χειρῶ τῆ ἀθανάτου Βασιλεῖ καὶ Θεῶ ἡ-
μιῶν αἰτησώμεθα.

Ο'

Ο' Γερύς Ε'κφραεΐ.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις,
καὶ μὴ τῶτο ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας γάσεως, εἰς
ἡχον, πλ. α.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ τέλει τῶ σίχῳ λέγουσιν.

Ἐλέησον τὸν δούλον σε.

Τὰς ἐπιτάλας σε. Ἐλέησον τὸν δούλον σε,

Στάσις Β'.

ΑΓ' χαῖρές σε ἐποίησά με καὶ ἐπλασά με, συ-
νέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐπιτάλας σε.

Οἱ φοβέμενοί σε ἄφονται με, καὶ ὄφρα μαθήσονται,
ὅτι εἰς τὰς λόγους σε ἐπήλπισα.

Ἐγνων Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τῶ κείματί σου,
καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.

Γενθήτω δὴ τὸ ἔλεός σε, τὸ ὄφρα καλέσαι με καὶ
τὸ λόγιόν σου τῶ δούλῳ σε.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σε, καὶ ζήσομαι, ὅτι
ὁ νόμος σε μελέτη μου εἶν.

Αἰχμηθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠόμισαν
εἰς ἐμέ. ἐγὼ δὲ ἀδολεχθήσω ἐν ταῖς ἐπιτάλαις σε.

Ἐπιστεφάτωσάν με οἱ φοβέμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες
τὰ μαρτύριά σου.

Γενθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαίωμα-
σί σου, ὅπως αἶ μὴ αἰχμηθῶ.

Ἐλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τὰς
λόγους σε ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὄφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέ-
γοντες, πότε παρακαλέσεις με;

Agiasmat.

Ρ

Ὅτι

Ὅτι ἐγλήθην ὡς ἄσχος ἐν πάχην, τὰ δικαιώματά σου ἐκ ἐπέλαθόμεν.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τῆ δούλεσς; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῆ καταδικαστικῶν με κρίσιν;

Διηγῆσάντό μοι φθάνοι ἀδολεχίας, ἀλλ' ἐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια, ἀδίως κατεδύναξάν με, βοήθησόν μοι.

Παρά βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ δὲ ἐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τῆ νόμου σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου δεξιῆν ἐν τῷ Οὐρανῷ.

Εἰς ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἢ ἀλήθειά σου.

Ἐθμελίωσας πᾶν γῆν, καὶ δεξιῆν τῆ δεξιῆν σου.

Διαμῆναι ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δόξα σου.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ὄσι, τότε ἀνὰ πωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐπιλάθωμαι τῆ δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐξισάς με.

Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τῆ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτυριά σου σωῆκα.

Πᾶσης συνετελείας εἶδον πέρης, πλατεῖα ἢ ἐπιλήθησες σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε, ἔβλεψόν τὸν ἡμέραν μελέτη μου ἔσιν.

Τ' πέρ

Ἐπεὶ τὰς ἐχθράς με ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σε.
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμήθευ.

Ἐπεὶ πάντας τὰς διδάσκοντάς με σιωῆκα, ὅτι τὰ
μαρτύριά σε μελέτη με εἰσίν.

Ἐπεὶ πρεσβυτέρως σιωῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου
ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ ποιηρᾶς ἐκάλυσα τὰς πόδας μου,
ὅπως αὐτὴ φυλάξω τὰς λόγους σε.

Ἀπὸ τοῦ κειμάτων σε ἐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνο-
μοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῆ λάρυγγί με τὰ λόγια σε, ὑπερ
μέλι τῆ σωματί με.

Ἀπὸ τοῦ ἐντολῶν σε σιωῆκα, ὅτι τὸ ἐμίσησα
πᾶσιν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσί με ὁ νόμος σε, καὶ φῶς ταῖς
τρίβοις με.

Ὡμοσα, καὶ ἔστησα τὴ φυλάξασθαι τὰ κείμενα
τῆς δικαιοσύνης σε.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με καὶ
τὸν λόγον σε.

Τὰ ἐκείσια τῆ σωματός με, δίδόκησον δὲ Κύριε,
καὶ τὰ κείμενά σε δίδαξόν με.

Ἡ ψυχή με ἐν ταῖς χερσί σε ἄχαριστος, καὶ τὸ
νόμος σε ἐκ ἐπελαθόμην.

Ἐθροτο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τοῦ ἐντο-
λῶν σε ἐκ ἐπλανήθην.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σε εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι
ἀγαθίαμα τῆς καρδίας με εἰσίν.

228 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τὴ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' αὐτὰ μείψιν.

Παρανόμως ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου ἢ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τὰς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκλίνατε ἀπ' ἐμὲ πονηροὶ ἄνθρωποι, καὶ ἔξερδύνησα τὰς ἐντολάς τῆ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβέ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ κατακυριεύς με ἄπο τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου ἁπαντός.

Ἐξεδύσας πάντας τὰς ἄποσταθμούς ἄπο τῆς δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικόν τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τὰς ἀμαρτωλούς τῆς γῆς· ἔα τὸ ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθήλωσον ἐκ τῆ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἄπο γὰρ τῆς κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κείμε καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς μὲ τοῖς ἄδικοις μου.

Ἐκδέξαι τὸν δαλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντισάτωσά με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιόν τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μὲ τῆ δέλυσον κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Δεῖλός σου εἰμι ἐγώ, σωέτισόν με, καὶ γνήσομαι τὰ μαρτύριά σου.

Καιρὸς τῆ ποιῆσαι τῆ Κῶ, δισχέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τῆτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σε ὑπὲρ χρυσίου, καὶ τοπάζιον.

Διὰ τῆτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σε κατορθώσω. πᾶσαν ὁδὸν ἀδίκον ἐμίσησα.

Θαυμασὰ τὰ μαρτύριά σε, διὰ τῆτο ἐξηρδύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

Ἡ δόξα σου ἦν λόγων σε φωνῆ καὶ σωτηρίας μου.

Τὸ σῶμα μου λύοιζα, καὶ εἴληυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἐπεπόθειν.

Δόξα, καὶ κυ. Ο' Διάκονος.

Ἐ'τι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ δευδάσω.

Ἐ'τι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς.

Ο' Γερός Ἐφραεὶ.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Καὶ ἔτι ἀρχόμεθα τῆς εἰρήνης σου, εἰς ἡχον, γ.

Τὸ ὄνομά σε. Ἀγγεῖα. Στάσις Γ'.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, καὶ τὸ κείμενα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σε.

Τὰ δευδάματά μου κατέδυσον καὶ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσωμαι πᾶσα ἀνομία.

Λύσωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σε.

Τὸ πρόσωπόν σου ὤψανον ἐπὶ τὸν δεῖλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδες ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ ἐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ δεικνύεις αἰ κείσεις σε.

P 3

Ε'τε-

Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέπηξέ με ὁ ζήλος σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Πεπυρωμήθην τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δαλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Νεώτερός ἐγώ εἰμι, καὶ ὀξυδενώμενος. τὰ δικαίωματά σου ἐκ ἐπελαθόμεν.

Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με καὶ ζήσομαι.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν με Κύριε, τὰ δικαίωματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Πρόεφθασα ἐν ἀνομίᾳ, καὶ ἐκέκραξα, εἰς τὰς λόγους σου ἐπήλπισα.

Πρόεφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τὰ μελετᾶν τὰ λόγια σου.

Τῆς φωνῆς μου ἀκουσον Κύριε, καὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ κἠμά σου ζήσόν με.

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, λοιπὸν δὲ τὸ νόμος σου ἐμακρυνώθησαν.

Ἐγγύς εἰ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Κα-

Καταρχὰς ἔγνων ἐκ τῆς μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτή.

Ἰδὲ τὴν ταπεινώσιν μου, καὶ ἐξελέξμε, ὅτι τὰ νό-
μους ἐκ ἐπελαθόμην.

Κεῖνον τὴν κείσιν μου, καὶ λύβωσαί με, ἵνα τὸν
λόγον σου ζῆσόν με.

Μακρὰν ὄπισθ' ἀμαρτωλῶν σωθῆναι, ὅτι τὰ δι-
καιώματά σου ἐκ ἐξεζήτησαν.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε, καὶ τὸ κῆμά
σου ζῆσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με, καὶ θλίβοντές με, ἐκ
τῆς μαρτυρίων σου ἐκ ἐξέκλινα.

Εἶδον ἀσυλετηντας καὶ ἐξεπηκόμην, ὅτι τὰ λό-
γιά σου ἐκ ἐφυλάξαντο.

Ἰδὲ, ὅτι πᾶς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε, ἐν
τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Ἀρχὴ τῆς λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
πάντα τὰ κείμενα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεὰν, καὶ ὄπισθ' ἡ λόγων
σου ἐδουλίασεν ἡ καρδιά μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ δού-
λος σου σκύλα πολλά.

Ἀδικίαν ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον
σου ἠγάπησα.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἠνεσάσῃ, ἐπὶ τὰ κείμενα
τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνῃ πολλῇ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ ἐκ
ἔσιν αὐτοῖς σκαῖδαλον.

232 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σε Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σε ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ με πρὸ μαρτυρίᾳ σε, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σε, καὶ τὰ μαρτυρία σου ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί με ἐναντίον σε Κύριε.

Ἐγγισάπω ἡ δέησίς με ἐνώπιόν σε, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σε συνέτισόν με.

Ἐισέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σε Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σε ῥυταί με.

Ἐξερδύξαντο τὰ χεῖλή με ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σε.

Φθέγγετο ἡ γλῶσσά με τὰ λόγιά σε, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σε δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σε τὴ σωσάί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἠρέτισάμην.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σε Κύριε, καὶ ὁ νόμος σε μελέτη μου ὄσι.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ με, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κείμενά σε βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς ἀρόβατον ἀπολωλός. Ζήτισον τὸν δούλον σε, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἐκ ἐπελαθόμεν.

Καὶ δέσους.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σε.

Τὸν Ἅγιον ὁ χορὸς, εὖρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου, εὖρω καὶ γὰρ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλός ἀρόβατον ἐγώ εἰμι, ἀνῆλθεσαί με Σωτὴρ καὶ σῶσον με.

Εὐ-

Εὐλογητός εἶ Κύριε.

Ο Παλάμη ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόμισε
θεῖα τιμήσας, παραβάσει ἐπιτολῆς δὲ πάλιν
με, ὅπως ἔφας εἰς γλῶσξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ'
ὁμοίωσιν ἐπαυάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώ-
σαδάαι. Εὐλογητός εἶ Κύριε.

Εἰκὼν εἰμὶ τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ εἰγμα-
τα φέρω πταισμάτων. οἰκτεῖρισον τὸ σὸν πλάσ-
μα Δείσποτα, καὶ καθάρισον σὴ δ' ἀσπλαγγία, καὶ
τιμὴ ποθεινῶ πατερίδα φθόγγε μοι, Παραδείσῃ πάλιν
ποιῶν πολίτῃ με.

Εὐλογητός εἶ Κύριε.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τῷ Θεῷ κηρύξαντες, καὶ σφραγισθέν-
τες ὡσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν τιμὴν ἀγία
Ἄγιοι, καὶ αἰδίων μεταπεθεῖτες, ἵστον ἐκτενωῶς Μάρ-
τυρες αἰτήσαθε, ὁφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητός εἶ Κύριε.

Ανάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δελόν σε, καὶ κατάτα-
ξον αὐτὰν ἐν Παραδείσῳ, ὅπως χοροὶ τῆς Ἄ-
γίων Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φως ἡ-
ρες, τὸν κεκοιμημένον δελόν σε ἀνάπαυσον, παρορῶν
αὐτῷ πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα.

Τὸ τελαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος, ἁσβεσῶς ὑ-
μνήσωμεν βεῶντες ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρ-
χος, ὁ συναναρχος Υἱός, καὶ θεῖον Πνεῦμα. φώτι-
σον ἡμᾶς πίστεϊσιν λαβδόντας, καὶ τῶ αἰωνίῃ πυρὸς
ἐξάρπασον.

Κ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ Αἶρε σεμνή, ἢ Θεὸν σαρκὶ περῆσαι εἰς πάντων
σωτηρίαν· τὸ γὰρ ἄρτος τῆς ἀνθρώπων εὐρατο
τῆς σωτηρίας. Ἐξ σὺ εὐροίμην Παράδεισον, Θεοτό-
κε Ἀγνή ἀλογημένη.

Ἀγγελίαι, γ'. Δόξα σοι ὁ Θεός, ἐκ τῆς.

Εἶπε ὁ Διάκονος.

Εἴτε, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῆς Κυρίας δεηθῶμεν.

Εἴτε δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μὴ τῆς Ἐκφάνσεων, ψάλλομεν τὰ παρακάτω

Τροπάρια, ἦχος, πλ. α'.

Α Νάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μὴ Δικαίων τὸν δὲ-
λόνσε, καὶ τῶν κατασκήνωσον, ἐν ταῖς ἀ-
λαῖς σε καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ
πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκύσια καὶ τὰ ἀκύσια, καὶ
πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, φιλανθρώπε.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο Ἐν Παρθένῳ ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ Χριστῷ
ὁ Θεός, Τίς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀπαδείξας, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Εἶπε τὸν Ν'.

Καὶ ὁ Κανὼν, Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Εἴκτον προσευδῶ τοῖς ἀπελθῶσι μελας.

Θεοφανίς. Ω, δὴ, α'. ἦχος, πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ περὶ ἄσας.

Ε Ν ἔρηνίσις θαλάμοις δίκυκας, οἱ θνατοὶ
Μάρτυρες, δυσωπῶσί σε Χριστέ· ὃν ἐκ γῆς
μετέστησας πιστὸν, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

Κα-

ΚΑτακομήσας τὰ πάντα, ζῶσι μικτόν, μέσον
 μέ τὸν ἀνθρώπον, ταπεινόπις ὄμῃ, καὶ με-
 γέθυς ἔπλασας· διὸ, τὴν τῆ δέλεσα ψυχῶν, Σῶ-
 περ ἀνάπαυσον.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην, καὶ γεωργόν, κατ' ἀρ-
 χάς με ἔταξας· ὡδὲ βαῖντα δὲ τὴν σὺν, ἐν-
 πολλῶ ἐξώρισας· διὸ, τὴν τῆ δέλεσα ψυχῶν, Σῶ-
 περ ἀνάπαυσον. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔκ πλοῦτός σου χαπλάσας, Εὐὰν τὸ σπῖν, τὴν
 ἡμῶν ἀπορήτορα, ἐξ ἀχάντισσε γασρός, σάρ-
 κα τῆ βάλεται· δι' ἧς, τῆ θανάτε τὴν ἰχθὺν Ἀ-
 γνή διέλυσεν.

Ω, δὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Νομίμως ἠθλοῦσαν οἱ σοὶ, Μάρτυρες ζωοδό-
 τα, καὶ σεφαίω τῆς νίκης, κοσμηθούσας ἐκτε-
 τῶς, τῶ μετασάντι πίσως, αἰωνίαν λύξωσιν βρα-
 βύουσι.

Παιδὲ ἀγαθὴν ἀπρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ ση-
 μείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθόντα, ἐπ' ἐχάτων σε-
 αὐτὸν, κενώσας ὡς συμπαθῆς, καὶ ζητήσας, εὖρες
 καὶ ἠέσωσας.

Ρεῖντων ἄσατον φθορῶν, τὸν σπῖν σὲ δεβαῖντα,
 ἐν σκληαῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς,
 ἀξίωσον ἀγαθῆ, δικαίωσας πίσειτε καὶ χάριτι.
 Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἀμεμπτος ὡς σὺ, πάναγνε Θεομήτορ·
 μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συ-
 νίλαβες ἐν γαστρὶ, τῆ θανάτε λύσαντα τὴν δυνάμει.

Ο Διάκονος.

Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Καὶ τὰ λοιπὰ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν. Κάθισμα. ἤχ. πλ. β'.

Α Ληθῶς μεταστροφῆς τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος, σκιά καὶ ἐνύπνιον. καὶ ἡδὲ μάτρω παράττεται πᾶς γνήθης, ὡς εἶπεν ἡ γραφή. ὅτε τὸν Κόσμον περιδύσωμεν, τότε τὴν τάφω οἰκήσωμεν, ὅπερ ὁμῶς Βασιλεῖς καὶ πτωχοὶ. διὸ Χειρὲ ὁ Θεὸς, τὸν μεταστροφή δελόντων, ἀνάπαυσον, ὡς φιλαθέτραπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π Αναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνδραπίνῃ καρποσσία, μὴ καταπίσι βίωσῃς με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβῆ, καὶ ἐλέησον με.

Ω, δὴ, δ'. Χειρὸς μου δυνάμις. **Κύριε**

Σ Οφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς σοφείας τὰ δῶρα πολυτελεῖς, Δείσσοτε χρηστότης, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνειδήμασας. **Κύριε**

Α Χράντι δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τὸν πρὸς σὲ μεταστροφή εἶδα Χειρὲ, τῶν εὐφραυνουμένων ὄσιν, ἢ κατοικία καὶ φωνή, καὶ ἀπὸς ἀγαλλιάσεως. **Κύριε**

Υ Μνήντα πρὸς δεξίαι, τὸ θεῖον κράτος σου, ὃν ἐκ γῆς προσελάβε τέκνον φωτός, τῶν ἐργαζόμενος, τῆς ἀμαρτίας τῶν ἀχλῶν, ἐκκαθαίρων πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Δ Οχεῖον ἄχραντον, Ναὸν πανάμομον, χιβωτὸν Παναγίαν, Παρθενικὸν τόπον ἀγιάσματος, ὅτε καὶ κονίω τῆ Γεκάβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, εἰ. Τῷ θεῷ φέγγεισθε ἀγαθέ. *Κύριε*

Ω ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀν-
θραπίνης, οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασ-
μῶ προσκυνεῖσθε θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτείαν αἰ-
βραβύλασι. *Κύριε*

Τῆς Οὐρανίας ἀγωγῆς, τῆς διανομῆς τῆς χα-
ρισμάτων, ἀξίωσον Κύριε, τὸν προκοιμηθέν-
τα πιστὸν οἰκέτην σου, παρέχων τῷ πταισμάτων τὴν
ἀπολύτωσησιν. *Δέξα.*

Ὁ Μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος
ὄντως, ἀνέξιχίαςον πέλαγος, τὸν κλειωθέν-
τα τῆς Βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον οἰκτίρων, μέ-
νε ἀθάνατε. *Θεοτοκίον.*

Ἰσχὺς καὶ ὑμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινά τῃ Κόσμου
ἀνηθῆς, καὶ σωτείαν ἐγγέτω, τοῖς ὑποκλιμέ-
τοις, ἐκ τῆς τῆς ἁδὲ πυλῶν, ρυόμηνος πῆς πίσει, σὲ
μακαρίζοντας.

Ω, δὴ, εἰ. Τῷ βίβη τὴν θάλασσαν. *Κύριε*

Σταυρῷ προσηλκίμηνος, τῷ Μαρτύρων τῆς χα-
ρῆς, πρὸς σεαυτὸν σιωπήγαγες, μιμητῆς τὸ
πάθος σου ἀγαθέ. Δίόσε δέόμεθα, τὸν πρὸς σὲ με-
τὰ πάντα νῦν ἀνάπαυσον. *Κύριε*

Ἀφράσω τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερῶς, κει-
ναὶ τὸν Κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις δέδοκην-
σον λυβῶτά, παιδρῶς ὑπαντήσῃ σοι, ὃν ἐκ γῆς προ-
δελόν σου πιστὸν δελόν σου. *Δέξα*

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεῖκῃ, πεπε-
δημένος Δέσποτα, ὁ εἰσάγων τὸν δελόν σου,

τὸν

πρὸς σέ, πισῶς ἐκδημήσωται, ἐν ξυφῇ Παρὰ
 δέισα κατασκέλευσον. Θεοτοκίον.

Εἰς γλῶσφον ἀπεσφραγίσθη, ὡς βαβυλῶν τῷ Θεῷ, τῷ
 ἐντολῷ τῷ εὐαγγελίου. Ἐὰν σὺ δὲ Παρθένε πρὸς
 Οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώσῃς, πῶς φθορὰν τῷ Θεῷ
 γὰρ ἐκτινάξωτες.

Οὐδὲ διάκονος. Ἐστὶ, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ.

Καὶ τὰ λοιπὰ. Καὶ μὴ τῷ Ἐκφάνησιν,
 Κοντάκιον. ἡσυχία, πλ. δ.

Μετὰ τῷ Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χειρὲς ὁ Θεός,
 τῷ ψυχῷ τῷ δέλεσσε, εὐδα ἐκ ἔστι πόνος,
 καὶ λύπη, καὶ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελόυτος.

Οὐ Οἶκος.

Ατὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ
 πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ ἐν ἐκ γῆς
 διεπλάσθησαν, καὶ εἰς γλῶσφον αὐτῷ πορεύσονται.
 καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι, ὅτι γῆ
 εἶ, καὶ εἰς γλῶσφον ἀπελόγη. ἔπε πάντες βροτοὶ πορεύσο-
 μεθα, ἐπιτάξιον θρῶν ποιῶντες ὡδὴν τῷ, Ἀγγελία.
 Καὶ πάλιν τῷ, Μετὰ τῷ Ἁγίων ἀνάπαυσον Χειρὲς
 ὁ Θεός.

Ωδὴ, καὶ Δροσοβόλον μὴ τῷ κέμιον. Ἡσυχία.

Δεσφραγίσθη τῷ σῶματι οἱ Μάρτυρες, τῷ
 ἀρώπις ὡς βαβυλῶν, ἡντιθέτως δὲ τῷ ἰδίῳ
 αἵματι, τῷ σῶματι, σαφῶς εἰκονίζουσι σφραγῆναι ὡ-
 λογιτὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν. Ἡσυχία.

Θρασύνη τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγος ζωῆς
 χικώτατε, τὸν ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντα, πρὸς
 δεξιάς

ἵσταται τῇ σῆ, ὑμνῶνται καὶ λέγονται Χεῖσέ. εὐλο-
γῶντες εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. *Δόξα*

ΟΨυχάσαί με τὸν ἀνθρώπου φύσηματι, θεῶν
θεαρχικώτατε, τὸν μεταπάντα Βασιλείας Δέ-
σποτα τῆς σῆς, ἀξιώσων φάλλει σοι Σωτήρ. εὐλο-
γῶντες εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

ΥΠερίτερα πάσης Κτίσεως πανάμωμε, γέγονας
συλλαβῆσα Θεόν, τὸν σωξίφαντε τῷ θανά-
τω πύλας, καὶ μοχλῶς σωθλάσαντα. ὄθει σε Ἀγνή,
ὑμολογῶντες οἱ πιστοὶ ὡς Θεομήτρα.

Ω, δὴ, ἦ. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις. *Κύριε*

ΣΤαθερῶς τὸς ἀγῶνας ἐπαδειξάμενοι, τῷ τῆς
νίκης σεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χει-
σέ ἀθλοφόροι κραυγαζόντες, σέ ὑπερυψῶντες Χεῖσέ
εἰς τὸς αἰῶνας. *Κύριε*

ΙἘρῶς τὸς τὸν βίον ὑπολιπόντας πιστὸς, καὶ πρὸς σέ
τὸν Δεσπότην μεταχαρήσαντας, δέξαι προση-
γῶς, ἀναπαύων ἡς εἰσπλαγχνος, σέ ὑπερυψῶντας
εἰς πάντα τὸς αἰῶνας. *Δόξα*

ΝΥ, ἐν τῇ τῶν πατέρων πάντας αὐλίζεσθαι, τὸς
προκεκοιμημένους, Σωτήρ εὐδόκησοι, πίσει τῇ
εἰς σέ δικαιοσύνας καὶ χάριτι, σέ ὑπερυψῶντας εἰς
πάντας τὸς αἰῶνας. *Θεοτοκίον.*

ΜΑκαρίζομεν πάντες σέ παμμακάριστε, τὴν τὸν
Λόγον τὸν ὄπως ὄντα μακάριον, σάρκα δι-
ἡμᾶς γεγονότα ἀνῆσασαν, ὃν ὑπερυψῶντες εἰς πᾶ-
ντας τὸς αἰῶνας.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον. *Καὶ*

Ελπίς Μαρτύρων χορὴς ἐνδύρωσε, καὶ πρὸς τὴν
 σὺν ἀγάπῃ χαπύρωσεν ἐπὶ πρῶσε, τῆς μελλόν-
 των τέτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευσθήσασα, ὅ-
 πως ἀνάπαυσιν, ἥς τὸν μετασῶντα ἀγαθὸν πῖσόν ἀ-
 ξίωσον. *Χεῖρε*

Δ Αμφῶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλάμψεως, τῆς σῆς
 Χεῖρὲ τὸν πῖσει μετασῶντα δὲ δάκνησον, πῖν ἐν
 κόλποις Ἀβραάμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων,
 τέταθ δαυρέμνος, καὶ τῆς αἰωνίᾳ ἀξίων μακαριότητος.

δόξα **Ο** Ὡς τῆ φύσει χριστὸς καὶ εὐσπλαγχνίος, καὶ θε-
 λιπὴς ἐλέως δαπλαγχνίας ἢ ἄβυσκος, ὃν ἐκ
 τόπου τέταθ τῆς κακώσεως, καὶ σκιάς τῆ θανάτου, Σῶτηρ
 μετέσυσας. εὐθα καταλάμπει σὺ τὸ φῶς τῶν κατὰ
 ταξόν. *Θεοτοκίον.*

Σ Κλυτὴ ἀγία, Ἀγνή γινώσκουσα, καὶ κιβωτὸν
 καὶ πλάκα σὲ τῆ νόμου τῆς χάριτος· ἵνα σὺ
 γὰρ ἄριστος δεδώρηται, τοῖς δεικταιωμένοις, καὶ τῆ
 Αἵματος, τῆ σωμαποθείης ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Πα-
 νάμομε. *Ο Διάκονος.*

Ετι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῆ Κυρίου διειδῶμεν.
 Καὶ τὰ ἐξῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἐκφάνησιν, Ἀρχόμεθα
 τῷ Ἰδιομέλ. Γεωάννη Μοναχῷ, ἡχ. α΄.

Π Οἷα τῆ βίβη τρυφῇ χαλμῆει λύπης ἀμέτοχας·
 ποῖα δόξα ἔσκησεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος, παν-
 τα σκιάς ἀδοξέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα·
 μία βροτὴ, καὶ πάντα πάντα θανάτου δεδέχεται. ἀλλ'
 ἐν τῇ φωτὶ Χεῖρὲ τῆ προσάπτεισεν, καὶ τῇ γλυκασμῶ
 τῆς

ἥς σῆς ὠραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον, ὡς φι-
 λῶν θραυτός. **Η'χος, β'.**

Ο'μοι. οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ κωλιζομένη ἐκ
 τῆς σῶματος. οἶμοι, τότε πρὸς αὐτὴν δακρύει, καὶ ἔχ-
 ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτῷ. πρὸς τὴν Ἀγγελίαν τῶν ὀμ-
 ματα ῥέψασα, ἀπαρκατα καθικετόει. πρὸς τὴν ἀν-
 θρώπου τὴν χεῖρα ἐκτείνουσα, καὶ ἔχει τὴν βοήθει-
 α. διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐπινοήσαντες ἡμῶν τὸ
 βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μετασῆναι τὴν ἀνάπαυσιν πα-
 ρὰ Χριστῷ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
 μέγα ἔλεος. **Η'χος, γ'.**

Πᾶντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα ἔχ ὑπάρ-
 χει μὴ θανάτου· καὶ ὡς ἀμφοῖν ὁ πλῆθος, καὶ
 συνοδῶν ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα
 πάντα ἐξηφανίσαι. διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσω-
 μεν· τὸν μετασῆναι ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, εὐδαμῶ-
 νος ἐσὶν ὁφρανομήσαν ἢ κατοικία. **Η'χος, δ'.**

Ποῦ ἐστὶν ἡ τῆς Κόσμου προστάθεια; πᾶς ἐστὶν ἡ
 τῆς προσκλήρω φαντασία; πᾶς ἐστὶν ὁ χρυσοῦ καὶ
 ὁ ἀργυροῦ; πᾶς ἐστὶ τῆς οἰκειῆς ἢ πλημμύρα καὶ ὁ θό-
 ρυβος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκῆλη. ἀλλὰ
 δευτέρῃ βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε ἡμῶν αἰ-
 νῶν σε ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὴν μετασῆναι ἐξ ἡμῶν, ἀνα-
 παύων αὐτὴν ἐν τῇ ἀγῆρῳ μακαριότητι. **Η'χ. πλ. α'.**

ΕΜιήδην τῆ Προφήτου βοῶντος, ἐγὼ ἴμι γῆ καὶ
 ἀποδοῦ, καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι,
 καὶ εἶδον τὰ ὅσα τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον· ἀρα τίς
 ἐστὶ βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλεῖσις, ἢ πείνης, ἢ

Agiasmat.

Q

δι-

δικαίος, ἢ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μὴ
δικαίων τὸν δελόν σε. **Ἦχος, πλ. β'.**

Αρχήμοι καὶ υἱοὶ αἰσῶν τὸ πλαστεργόν σε γέγονε
πρὸς αἶμα βελιδεῖς ἡδὲ ἀοράτες, καὶ ὄρα-
τις με ζῶον συμπῆξε φύσεως· γῆθενί μου τὸ σῶμα διέ-
πλασας, ἠδωκας δέ μοι ψυχῶν, τῆ θεία σε καὶ ζωο-
ποιῶ ἐμπνέσει. διὸ Χεῖτε τὸν δελόν σε, ἐν χάριτι
ζώντων, ἐν σκηνῶσι δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἦχος, βαρὺς.

ΚΑτ' εἰκόνα σὺ καὶ ὁμοίωσιν, πλαστεργήσας κατ'
ἀρχάς τὸν ἀνθρώπον, ἐν Παραδείσῳ τέθει-
κας, κατήρχευσεν ἡβὴ κτισμάτων. φθόνῳ δὲ ἡβόλη
ἀπατηθεῖς, τῆς βρώσεως μετέχε, ἡβὴ ἐντολῶν σε πα-
ραβάτης γεγονός. διὸ πάλιν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην,
κατεδίκασας ὄπισθρέφειν, Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀ-
νάπαυσιν. **Ἦχος, πλ. δ'.**

ΘΡηνῶν καὶ ἐδύρομαι, ὅταν ἐννόησω τὸν θάνατον,
καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένῳ τὴν κατ' εἰκόνα
Θεῷ, πλαθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἀμορφοῦν, ἀδόξαν,
μὴ ἔχουσαν εἶδος. ὦ τὸ θάνατος, τί τὸ πᾶσι ἡμᾶς
τὸτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ,
καὶ σωεῖς ἐλχθημεν τῷ θανάτῳ; ὅπως Θεὸς προσάξει,
ὡς γέγραπται, τὸ παρέχοντος τῷ μετασῶντι τὴν ἀνά-
παυσιν.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε, μνήσθῃτι ἡμῶν Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τοῦ πνέματος.

Μακάριοι οἱ πενθεῦντες. Μακάριοι οἱ ἁπλοῖς.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Ἦχος γ'

Ἡ'χος, πλ. β'. Οἱ ὅτιοί σε Παῖδες.

Δ Ησὺ τῶ Παραδείσου Χεῖρὶ Πολίτῳ, ὅθι
 Σταυρὸ σοὶ βοήσαντα, τὸ μνήμητί με παρα-
 περιγάσω, αὐτὸ τῆς μετανοίας, ἀξίωσον καμὲ τὸν
 ἀάξιον.

Μακάριοι οἱ καθαρὸί τῆ καρδία.

Ο Ζωῆς κυριότων, καὶ τῶ θανάτῳ, ἐν ταῖς αὐ-
 λαῖς Αἰγίω ἀάπαυσον, ὅν προσεδάβε ἐκ τῶ
 προσχαίρων, καὶ μνήμητί με, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῆ Βα-
 σιλείᾳ σε.

Μακάριοι οἱ εἰρηνόποιοί.

Ο Τῶν ψυχῶν δεασόζων καὶ τῶ σωματίον, ἔ ἐν
 τῆ χεῖρὶ ἡ πιοῦ ἡμῶν, τῶ θλιβούρων πα-
 ρημοθία, ἀάπαυσον ἐν χάρα δικύων, ὅν μετέση-
 σας δελόν σε.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοί.

Χ Ρισός σε ἀάπαύσοι ἐν χάρα ζώντων, καὶ πύ-
 λας Παραδείσου ἀνοίξοι σοί, καὶ Βασιλείας
 δάξοι πολίτῳ, καὶ ἄρισί σοί δάξ, ὅν ἡμαρτες ἐν
 βίῳ φιλόχρητε.

Μακάριοι ἐσέ.

Ε Ξέλωμεν καὶ ἰδωμεν ἐν τοῖς πέφοις, ὅτι γυμνά
 ὄσέα ὁ αὐθραπος, σκολήκων βρώμα καὶ δυ-
 σωδία, καὶ γνῶμεν τίς ὁ πλάτος, τὸ κάλλος, καὶ
 ἰχθὺς, καὶ ἡ ἀσπρέπεια.

Χαίρτε καὶ ἀγαλλιᾶθε.

Α Κέσωμεν τί κράζει ὁ παντοκράτωρ· καὶ οἱ ἐκ-
 ζητῆντες θεάσασθαι, τὴν φοβεράν ἡμέραν Κυ-

εἰς· αὐτὴ γὰρ ἔστι σκοτός· πνεὺ δὲ δοκιμάσει τὰ
σύνπαντα. Δόξα.

Α Νάρχω καὶ ἀνήσειτε, καὶ πορεύθητε, Πατέρα
προσκυνῶ τὸν ἀνήσαντα, Τίδω δοξάζω τὸν
ἀνήσεντα, ὑμῶν τὸ σικελάμπον, Παφίτε καὶ
Τίω Πνεῦμα Ἄγιον.

Καὶ νῦν. Θεοποιῶν.

Π Ὡς ἐκ μαζῶν σὺ γάλα βούεις Παρθεί; πᾶς
φέφεις τὸν φορέα τῆς Κτίσεως; ὡς οἶδεν ὁ
πιγᾶσας ὕδωρ ἐκ πέτρας, τὰς φλέβας τῆς ὕδατος
διφῶντι τῷ Λαῷ, καθὼς γέγραπται.

Προκείμενον, ἦχος, γ'.

Μακαρία ἡ ὁδός, ἡ πορεύε σήμερον, ὅτι ἠτοιμά-
θη σοι πότος ἀπαύσεως.

Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Ο' Ἀπόστολος. Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολὴ
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα Κεφ. δ'. 13.

Α Δελφοί, ἐθέλωμεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ὡς ἐπὶ τῶν
κοιμηθῶν, ἵνα μὴ λυπηθεε, καθὼς καὶ οἱ
λοιποί, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. εἰ δὲ πιστόμεν, ὅτι
Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀῆσθη, ἔπειτα καὶ ὁ Θεὸς τὰς κοιμη-
θείσας διὰ τῶ Ἰησοῦ ἀξει σὺν αὐτῷ. πῶς δὲ ὑμεῖν
λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ πε-
ρλειπόμηνοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, καὶ μὴ φθά-
σωμεν τὰς κοιμηθείσας. ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν νε-
φέλωσιν, ἐν φανῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι
Θεῷ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν
Χριστῷ ἀνάσονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶν-
τες

τες οὐ φθλειπόμην, ἅμα σὺ αὐτοῖς ἀρπαγνοόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπαύσιον τῷ Κυρίῳ εἰς ἀέρα· καὶ ἔπω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλεῖα.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβην Κύριε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ καὶ Γωάννου, Κεφ. ε'. 24.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐπιλυθότες πρὸς αὐτὸν τὸν Γαλιλαῖος· ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ πῦρ λόγον με ἀκούων, καὶ πισθῶν τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὐ κείσιν ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ἄρα, καὶ νῦν ὄσιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. ὡσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, ἕως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, καὶ ὅσους ἠγάπησεν ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ κείσιν ποιῶν, ὅτι Υἱὸς ἀληθῆν ἐστίν· μὴ θαυμάζητε τούτο, ὅτι ἔρχεται ἄρα, ἐν ἧ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κείσεως. ἢ διώμαί ἐγὼ ποιῶν ἀπ' ἑμαυτοῦ ἕδεν· καθὼς ἀκούω κείνω, καὶ ἡ κείσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι ἀζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐντι δεόμεθα, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ.

Q 3

Και

Καὶ τὰ λοιπὰ σωήθως. καὶ μὲν τὴν συμπλήρωσιν
 ταῦτα, λέγει ὁ κερῶτος τῶν Ἱερῶν, ἢ ὁ
 Ἀρχιερεὺς τυχῶν, τὴν Εὐχὴν.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός.
 Μεγαλοφώνως, πλησίον τῶν λειψάνων ἀπελθῶν, ὡς αὐ-
 τὸς καὶ οἱ συμπαρόντες Ἱερεῖς ἄπαντες.

Γινέσθαι δὲ, ὅτι λεγομένης ἐκάστης Αἰπίσεως παρὰ τῶν Διο-
 κόνη, ἐν ὅσῳ λέγεται ἡ Αἰπίσις παρ' αὐτῶν, λέγει
 τὴν ἀνάθεσιν δι' αὐτὸν ἕκαστος τῶν Ἱερῶν κατὰ τὴν ἐξουσίαν
 αὐτῶν μυστικῶς πλησίον τῶν λειψάνων. Καὶ Ἐκφώνει

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.
 Νῦν δὲ παρὰ τῶν κερῶτων τῶν Ἱερῶν, ἢ καὶ τῶν Ἀρχιε-
 ρέων λέγεται μεγαλοφώνως, ὡς ἀνάθεσιν εἰρηται.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀΰπασμός.
 Καὶ ἑξῆς τὴν περὶ ταῦτα στιχῶν κερῶτων ὁμοίαν, ἢ χ. β.
 Ὅτι ἐκ τῶν ἔξωθεν νεκρῶν.

Δ Εὐτε πελοπαῖον ἄπασμον, δῶμῳ ἀδελφοί τῶν
 θανόντων, ὁ χερῶτων Θεῶ. ἔπος μὲν ἐξέλι-
 πτε, πῶς συγγενείας αὐτῶν, καὶ κερῶτων ἐπέγειται
 ἐκ ἐπιφρονιτίζων, τὰ πῶς ματαιότητος, καὶ πολυμολογίας
 σαρκός. πῶς νῦν συγγενείας τε καὶ φίλοι; ἀρτι χερῶτων
 μετὰ ὁ περ, ἀπαπαῦσαι Κύριος ἐξώμεθα.

Π Οἷος χωρισμός ὡ ἀδελφοί; ποῖος κοπιεῖς, ποῖος
 ἑρῶτος, ἐν τῇ παρῶσιν ῥοπή; δεῦτε ἐπὶ ἀπαπα-
 σαθε τὸν κερῶτων μετ' ἡμῶν. ἀρτι χερῶτων
 ἔπος, κλυτὰται λίθῳ, σκότει καποκίζεται, κερῶτων
 σιωπάπεται πάντες συγγενείας τε καὶ φίλοι, ἀρτι χερῶτων
 εἰζόμεθα ὁ περ, ἀπαπαῦσαι Κύριος ἐξώμεθα.

Ἀρτι

Αῤτι ἢ τῶ βίῃ ποιηρὰ, λύεται πανήγυρις πα-
σα, τῆς ματαιότητος· πνεῦμα δὲ ἐξελίπεται
ἀπὸ σκλωώματος, ὃ πηλὸς μεμελαίωται, τὸ σκεῦος
ἑρρῶγη, ἀφανὸν, ἀναίδιπτον, νεκρὸν, ἀκίνητον· ὅν-
περ ἀδαπέμποντες τῶ φῶ, Κύριον δὲ ξάμεθα δεῖται,
εἰς αἰῶνα τότε τῆ ἀνάπαυσιν.

Οἶα ἢ ζωὴ ἡμῶν ὄξιν, ἀνθος καὶ ἀτμίστε καὶ
σφόδρος, ἐωδιῆ ἀληθῆς. δεῦτε ἐν κατίδαμν
ἐπὶ τῆς τῆ φῶς βραχῆς, πᾶ τὸ κάλλος τῆ σώματος, καὶ
πᾶ ἢ νεότης; πᾶ εἰσὶ τὰ ὄμματα, καὶ ἢ μορφή τῆς
σαρκός; πάντα ἐξηρῶνθι ὡς χόρτος, πάντα ἀφωιδι-
σαν. δεῦτε, τῶ Χειρῶ ἀποπέσαιμν ἐν δάκρυσι.

Μεγας ὁ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς, μέγας στυγ-
μὸς καὶ ἀνάγη, ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς. ἀ-
θῆς καὶ ἀπώλεια, ἢ ἴδ ἀποσκαίρων ζωῆ. ἢ σκία
ἢ ἀνύπαρκτος, ὁ ὑπνος τῆς πλανῆς, ὁ ἀκαιροφα-
τασός, μόχθος τῆ βίῃ τῆς γῆς. πόρρω ἐφοδῶξί-
μεθα Κόσμη, ἀπαι τὸ ἀμάρτημα ἵνα, τὰ ἕρανα
κληρονομήσαιμν.

Βλείποντες ἀροκείμνον νεκρὸν, λόγον ἀναλάβει
μν πάντες, τῆς τελωταίας ροπῆς. οὗτος γὰρ
παράγεται, ὡσπερ καπνὸς ἀπὸ γῆς, ὡσεί ἀνθος
ἐξλιθισεν, ὡς χόρτος ἐτμήθη, ῥάκει ἀπαργανέ-
μνος, καὶ καλυπτόμνος· ὅν περ ἀφανῆ λελοπίτες,
τῶ Χειρῶ δὲ ξάμεθα δεῖται, εἰς αἰῶνας τότε τῆ
ἀνάπαυσιν.

Δεῦτε οἱ ἀπόγονοι Ἀδάμ, ἴδαμν εἰς γλῶ
βεβλημῆον τὸν κατ' εἰκόνα ἡμῶν, ὅλλω τὴν εἰ-

Q 4

παρέπειαν ὑποβαλλόμενον, λευκῶνον ἐν μνήματι σαφῆρα σκαλήκων, σκότει δαπανώμενον, γῆ καλυπτόμενον· ὅν περ ἀφανῆ λειλοπότης, τῷ Χειρῶ, δὲ ἔα μεθα δῆναι, εἰς αἰῶνας πῶτα τῷ ἀνάπαυσιν.

Ο Τε ἐκ τῶ σώματος ψυχῆ, μέλλει μὲ βίας ἀπάδααι ὑπὸ Ἀγγέλου φρικτῶ, πᾶντον ὅπῃ λάθεται τῷ συγγῆων κὶ γνωσῶν, καὶ φροτίζει τὰ μέλλοντα, κειπέια εἰῶαι, τὰ πῆς ματαιώματος, καὶ πολυμόχθε σαρκός. πῆτε τὸν Κεῖπῆ δυσώπῆυτες, πᾶντες ἐπὶξάμεθα ἴνα, συχωρήσῃ Κύριος ἂ ἐπαραξον.

Δ Εὔτε ἐν τῷ τάφῳ ἀδελφοί, βλέψαμεν τῷ πῆφραν καὶ κόνιν, ὅξ ἥς ἐπλάσθημεν. πῆ τῷ πορδόμεθα; τί δ' ἐγεγόναμεν; ποῖος πένης; ἢ πλῆσιος; ἢ ποῖος διαπόης; ποῖος δὲ ἐλδύθερος; κὶ ἐκὶ πᾶντες αποδος; κάλλος, τῶ πορσάπε ἐσάπη, καὶ τῶ πῆς ιερότης ἅπαν, αἴδος κατεμάρανεν ὁ θάνατος.

Ο Ἦπως ματαιώτης κὶ φθορὰ, πᾶντα τὰ τῶ βίου ἰδέα, κὶ τὰ περίδοξα· πᾶντες ἡὺ ἐκλείπομεν, πᾶντες θνηξόμεθα, Βασιλεῖς τε κὶ ἄρχοντες, κειται κὶ θινιάσαι, πλῆσιοι καὶ πένητες, καὶ πᾶσα φύσις βροτῆν. νυῦ ἡὺ, οἱ ποτὲ ἐν τῷ βίῳ, τίφοις καταβέβληνται ἥς περ, ἀναπαῦσαι Κύριος δὲξάμεθα.

Π Ἄντα τὰ τῶ σώματος νυῦ, ὄργανα ἀργὰ θωρῆνται, τὰ πορὸ μικρῶ κινήτα. πᾶντε ἀνσῆργητα νεκρὰ ἀναίδητα. ὄφθαλμοὶ ἡὺ κατέδυσαν. ἐδέθισαν πόδες. χεῖρες ἡσυχάζουσι. κὶ ἀκοὴ συνᾶντοῖς. γλῶσσα τῆ σιγῆ σιωπικλείθη. τῶφ

ται,

ται. ὁπως, ματαίως πάντα τὰ ἀνθρώπινα. Θεοκλίον.

ΣΩζε πὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, Μίηρ τῶ ἀδύτε
 Ἡλίε, Θεοφρηήσια. αἴψαι παρεσβείαις σε
 τὸν ὑπεράγαθον, ἀναπαύσαι δεόμεθα, τὸν νυῦ μετα-
 σάτα, οὔδα ἀναπαύονται αἱ τῷ Δικαίων ψυχαί.
 θείων ἀγαθῶν κληρονόμον, δείξον ἐν αὐλαῖς τῷ Δι-
 καίων, εἰς μνημόσυον Πανάμωμε αἰώνιον.

Δόξα, ἦχος, πλ. β.

ΟΡῶντες με ἄφωνον καὶ ἄπνην προχείμενον, κλαύ-
 σατε πάντες ἐπ' ἐμοί, ἀδελφοί, καὶ φίλοι,
 συγγρηῖς, καὶ γυναικοί. τὴν ἡῶ χθές ἡμέρην μεθ' ὑ-
 μῶν ἐλάλησ, καὶ ἄφωσ ἐπὶ ἡλθέ μοι ἡ φοβερά ὦρα τῆ
 θανάτω. ἀλλὰ δεύτε πάντες εἰ ποθέμενοί με, καὶ ἀ-
 παύσατέ με τὴν τελευταῖον ἀτασμον. ἐκέτι ἡῶ μεθ'
 ὑμῶν πορεύσομαι, ἢ συλλαλήσω τῶ λοιπῶ. εἰς Κρι-
 τὴν ἡῶ ἀπέρχομαι, οὔδα προσωποληψία ἐκ ἔστι. δεύ-
 λος ἡῶ καὶ δεσπότις ὁμῶ παρίσωνται, Βασιλεὺς καὶ στρα-
 τιώτης, πλάσιος καὶ πείης, ἐν ἀξίωματι ἰσῶ. ἕκαστος
 ἡῶ ἐκ τῶ ἰδίων ἔργων, ἢ δοξαδύησεται, ἢ αἰχμηδύη-
 σεται. ἀλλ' αὐτῶ πάιτας, καὶ δυσωπῶ, ἀεὶ λείπῶς
 ὑπὲρ ἐμῶ προσάξασθαι Χειρῶ τῷ Θεῷ, ἵνα μὴ κα-
 ταπαγῶ καὶ τὸς ἀμαρτίας με, εἰς τὴν κόπον τῆς βα-
 σάνε, ἀλλ' ἵνα με καταπάξῃ, ὅπως τὸ φῶς τῆς ζωῆς.
 Καὶ νυῦ, Θεοκλίον, ὁ αὐτός.

Προσβείαις τῆς πένθησε σε, Χειρῶ καὶ τῶ Προ-
 δρέμωσε, Ἀποστόλων, Προφητῶ, Ἰεραρχῶν,
 Οσίων, καὶ Δικαίων, καὶ παίων τῶ Ἀγίων, τὴν
 κοιμηθεῖσα δελόνσε ἀνάπαυσον,

Τετ

Τρισάγιον. Παναγία Τειάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι
σὺ εἶσιν. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων.

Καὶ τὰ ἔτερα. ἢ Αἴτησις ὡς τὸ Διακόνε, καὶ ἢ
Εὐχὴ ὡς τὸ Γερέας. Μετὰ δὲ τῶν Εὐφρανῶν,
Δόξα, καὶ νῦν, καὶ Ἀπόλυσις.

Ο Ἄριστος ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν, ταῖς κροσβείαις τῆς Παναγαύτης αὐτῆς
Μητρός, τῶν Ἁγίων ἐσδόξων καὶ πανδοφύμων Ἀπο-
στόλων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῶν ψυχῶν τῶν ἐξ ἡμῶν μετα-
σώτητος δαλας αὐτῆς ἐν σπληναῖς δικαίων πίξαι, ἐν κόλ-
ποις Ἀβραὰμ ἀναπαύσαι, καὶ μὲν δικαίων συναριθ-
μῆσαι, καὶ ἡμᾶς ἐλεῆσαι, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλανθρώ-
πος. Ἀμήν.

Αἰωνία σε ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστα, καὶ ἀείμνηστε ἀ-
δελφὲ ἡμῶν, γ.

Καὶ ἔπος ἄραντες τὸ λείψανον, ἀπερχόμεθα εἰς τὸν
πέφον, φάλλοντες τὸ, Ἄγιος ὁ Θεός. Παναγία
Τειάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ τίθεται τὸ λείψανον ἐν τῇ μνήματι. Ὁ δὲ
Γερός ἄρας χῆν μὲν τῶ πύκν, σαυροειδῶς ὄψιρ-
ρίπτει ἐπάνω τῶ λειψάνου, λέγων.

Τὸ Κυεῖς ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἢ Οἰκί-
αυμῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικῆντες ἐν αὐτῇ.

Καὶ μὲν τῶ ὄψιρ ὄψιρ ἐπὶ τῶ λειψάνου κινδύλων, ἢ
τῶν τῶν τῶν θυμιατικῶν. Καὶ ἔπειτα καλύπτουσιν
ὡς σκῆπτρον τὸν πέφον, ὄψιρ ὄψιρ τῶν Τροπα-
εῖων, ἢ γιν, Μετὰ πνευμάτων Δικαίων.

Καὶ

Καὶ τὰ ἕτερα ἅπαντα, καὶ Ἀπόλυτοι
 Δόξα τῷ Θεῷ τῷ ἕως εἰκονομήσαντι.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ ποικίλος Τύπος γίνεται καὶ εἰς κοινὰ
 Δείσας γυναῖκας, καὶ τινὲς ἐγκατέστησαν τῷ Τύ-
 πῳ Ἀκολεθίαν ἰδίαν, γυναικῶν καὶ παιδῶν, καὶ τε-
 θαύμακα, πῶς ἐπελάθοντο τὴ τυπῶσαι καὶ ὀνό-
 χων ἰδίαν Ἀκολεθίαν, ἢ Βασιλέων.

Αὕτη ἐν ἡ Ἀκολεθία, ὡς ἀναθῆναι εἶρηται, ψάλλε-
 ται καὶ εἰς γυναῖκας, καὶ εἰς παῖδας τῆ ὀρθοδόξων,
 ἐναλλαττομένη μόνον τὸ ὄνοματος, ὅτι τε ἀρσενικῆ
 εἰς Ἰηλυκὸν, καὶ ἔχει ἕτερον.

Τέλος τῶ Ἐξοδῶν τῶ Κοσμικῶν.

ΔΙΑ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΗΤΟΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας, ἔπειν Ἐξοδῶσικῶ ἡ
 Κοσμικῶν, εἰ τύχη τῆ Ἀγία Ἐβδομάδι πῆς
 Διακαινησίμου, ἐκ τῶ Γ' κειμενῶ Εὐχολογίᾳ με-
 ταφραδέισα.

—●—

Δ Εἰ γινώσκειν, ὅτι εὐα γινῆται τίνα Ἀδελφόν
 ἐκδημῆσαι πρὸς Κύριον ἐν τῆ Ἀγία Ἐβδο-
 μάδι πῆς Διακαινησίμου, ἢ ψάλλομεν ἐπ' αὐτῶ τῶ συ-
 νειδοσιμῶν Ἀκολουθίαν τῶ Κεκοιμημένων, ἀλλὰ
 πᾶσων τῶ Ἀναστάσιον Ἀκολουθίαν, ἔπειν.

Ἀπερχόμενος ὁ Ἱερεύς, μὲ τῶ Διακόνε, εἰδῶσι, καὶ τῶ
 Κληρικῶν αὐτῶ, εἰς τὸν οἶκον, εὐθα κείται τὸ σῶμα
 τῶ Τεθνεῶτος, καὶ βαλὼν Ἐπιβαχίλιον, καὶ φιλότιον,
 θυμῶ τὸ λείψανον, ὡς ἔθος. καὶ ἀρχεται, λέγων
 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν Χειρὸς ἀνέστη. Εἰδ' ἔπει
 λέγει πῆς σίχας, τὸ Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ τὰ λοιπὰ
 πάντα. Ψάλλομεν δὲ τῶν, ὁ Ἱερεύς φαντίζει μὲ
 ἀγιάσματος τὸ σῶμα τῶ τεθνεῶτος, ὁμοίως καὶ τῶ
 κιβωτὸν αὐτῶ, ἢτε λάρνακα, ἔσωθεν, καὶ ἔξωθεν,
 καὶ ἔπειν ἐμβάλλομεν αὐτὸ ἔσω. Πληρωθέντων δὲ τῶ
 σίχων, λέγει ὁ Διάκονος τῶ σιωπῆθι Αἴψωσι τῶ
 Κεκοιμημένων, ὁ δὲ Ἱερεύς ἀγαγινώσκει τῶ ἔχλιῶ
 μουσικῶς. Ὁ Θεὸς πῶν πνόμενῶν. Καὶ μὲ τῶ

ἐκ-

ἔκφώνησιν, Ἀνάσασιν Χειρῶν Θεασάμφοι. καὶ προσφέ-
 ρεται τὸ λείψανον τῷ τεθνεώτος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν,
 παροπορομένων, τῷ Γερέως, τῷ Διακόνε, καὶ παντός
 τῷ Κλήρῳ, πῶν Κοσμικῶν δὲ ἀκολουθόντων. Οἱ δὲ
 φάλλται μὲν τῶν Κληρικῶν ἄρχονται τὸν Κανόνα τῆς
 Λαμπροφόρου Κυριακῆς, τὸ, Ἀναστάσεως ἡμέρα, ἐκ
 συμφώνως, ἕως ἐφθάσωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐν-
 δὲ ἀποτίθεται τὸ λείψανον, ἄχρις ἢ πληρωθῆ ὁ ἑ-
 νορξάμφορος Κανὼν, θυμιῶν ὁ Γερός, ὡς ἔθος.
 Μετὰ τὴν τρίτην ὡδίω λέγει ὁ μὲν Διάκονος τὴν
 Αἴτησιν, ὁ δὲ Γερός τὴν Εὐχὴν. Καὶ μὲν τὴν Ἐκ-
 φώνησιν, Ὅτι σὺ εἶ ἀνάσασις, λέγεται ἡ Ὑπα-
 κοή, Προλαβῶσαι τὸν Ὄρθρον. Εἶτα φάλλεται ἡ
 πεντάτη ὡδή, ἕως τῆς ἔκτης. Καὶ μὲν τὴν ἔκτῃ ὡδίω,
 ἡ Αἴτησις παρὰ τῷ Διακόνε, καὶ ἡ Εὐχὴ παρὰ τῷ Γε-
 ρέως, καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάσασις. τὸ
 Κοιτάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Μετὰ πῶν Ἀγίων ἀνάπαυ-
 σον. Ὁ Οἶκος. Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.
 Ἄντι δὲ τῷ Τεσσαγίς, λέγομεν, Ὅσοι εἰς Χει-
 ρὸν ἐβαπτίσθητε. Ὁ Ἀπόστολος τῆς τυχεύσης ἡμέρας
 πῶν Πράξεων. Ἀλληλία εἰς ἦχον, β'. Εὐαγγέλιον τὸ
 Εἰωθινόν. Εἶτα τὸ, Ἀνάσασιν Χειρῶν Θεασάμφοι
 καὶ αἱ λοιπαὶ ὡδαὶ τῷ Κανόνος. Μετὰ τὴν συμπλήρω-
 σιν τῷ Κανόνος, φάλλεται τὸ Ἐξαποστολάειον. Σαρ-
 κὶ ὑπνώσας ὡς θνητός. δ'ς. Εἶτα φάλλομεν τὰ
 Ἀναστάσιμα Εὐλογητάεια. Εὐλογητός εἶ Κύριε δι-
 δαζόν με τὰ δικαιώματά σου. Τῶν Ἀγγέλων ὁ δ' ἦ-
 ρος. Εἰς ἕκτο, τὰ Στιχηρὰ τῷ Πάχα μὲν πῶν σ' ἡ-

ρων

χων αὐτῶ. Δόξα, καὶ νυκ. Ἀναστάσεως ἡμέρα. τῷ
Χριστῷ ἀνάστη, ἐκ τειχ. Ἐν ὅσῳ δὲ Ψάλλονται τὰ
εἰχιρὰ ταῦτα, γίνεται ὁ σωτήριος ἀσπασμὸς τῷ Τεθ-
νεώτῳ, λέγοντες τῷ Χριστῷ ἀνάστη. Ἐἶτα ἡ Ἀΐτι-
σις αὐτῶ τῷ Διακόνῳ, καὶ ἡ Εὐχή, ἥτις ἐκφώνως
παρὰ τῷ Ἀρχιερέως (εἰ ὄσιν) ἢ παρὰ τῷ Ἱερέως ἀνα-
γινώσκειται πλησίον τῷ λειψάνῳ, καὶ ἡ Ἐκφώνησις.
Ὅτι σὺ εἶ ἡ Ἀνάστασις, καὶ γίνεται ἡ σωτήριος
Ἀπόλυσις.

ἡτοι Ἐρμηνεία. Δόξα, καὶ νυκ. Ἀναστάσεως ἡμέρα. τῷ Χριστῷ ἀνάστη, ἐκ τειχ. Ἐν ὅσῳ δὲ Ψάλλονται τὰ εἰχιρὰ ταῦτα, γίνεται ὁ σωτήριος ἀσπασμὸς τῷ Τεθνεώτῳ, λέγοντες τῷ Χριστῷ ἀνάστη. Ἐἶτα ἡ Ἀΐτισις αὐτῶ τῷ Διακόνῳ, καὶ ἡ Εὐχή, ἥτις ἐκφώνως παρὰ τῷ Ἀρχιερέως (εἰ ὄσιν) ἢ παρὰ τῷ Ἱερέως ἀναγινώσκειται πλησίον τῷ λειψάνῳ, καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ ἡ Ἀνάστασις, καὶ γίνεται ἡ σωτήριος Ἀπόλυσις.

ΑΚΟ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΥ

ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ.

 Ἐπειδὴ τις τῶν Μοναχῶν πρὸς Κύριον ἐκ-
 ἤδη Δημήτριον, ἐπεὶ εἰ δὲ λείπει τὸ σῶμα αὐ-
 τῆ, ἀλλ' ἐδὲ ὀράσθαι ὅπως γυμνὸν, ὁ εἰς τὸ πεπεγ-
 μῆος Μοναχός, ἀποσπογγίζει τὸ λείψανον μὲν χλια-
 ρῆ ὕδατος ἐν ἀπογγῶ, ποίων πρῶτον μὲν τὸ ἀπογ-
 γε Σταυρὸν ἐν τῇ μετώπῳ τῆ τελευτήσαντος, ἐν τῇ
 στήθει, καὶ ἐν ταῖς χερσὶ, καὶ ἐν ταῖς ποσὶ, καὶ ταῖς
 γόνασι, καὶ πλεονεχόν. εἰδ' ἔτι, φέρε καθαρόν ἰ-
 μάτιον, καὶ ἐνδύει αὐτὸν, πρότερον ἐκβληθέντος τῆ
 παλαιῆ, μηδαμῶς τὴν γύμνασιν αὐτὸν θεοσάμνος,
 μὲν δὲ τὸ ἐνδύσασθαι, ὡς βάλει αὐτὸ τὸ Κεφάλιον.
 εἰ μεγαλόχημος ὅστι, ὡς εἰς τὴν ὡς κεφαλῆαν αὐ-
 θεν τῆς κεφαλῆς, καὶ καταβιβάσας αὐτὴν μέχρι τῆ πύ-
 γανος, ὡς τε μὴ ὀράσθαι τὸ πρόσωπον τῆ λειψάνου.
 εἶτα ὡς εἰς τὴν αὐτῆ τὸν Ἀνάλαβον εἰς τὴν αἰετῶ.
 αὐτῆ, καὶ τὸ Παλλίον, καὶ περιζώνουσι Λαβρον, καὶ ὑπο-
 δύνει αὐτῆ Σανδάλια καινά. εἶτα ἀπλῆται ὁ Μοναχὸς
 αὐτῆ πλαγίως. καὶ ἀνακλιθέντες τὸ λείψανον ἐκ τῆ
 ψαδίτι, ἀπλῆσιν αὐτὸν ὑποκάτω τῆ λειψάνου, ὑπο

ποδῶν ἕως κεφαλῆς. καὶ ἕως ὅσπῃ τῷ κηδέειν πεταγ-
μῆος Μοναχός μὲν μαχαιρᾶς ἰσοτεμῶν τὰ ἄκρα τῷ
Μανδύει, τὰ ἐν τοῖς δυσὶ πλαγίοις, εἴτε διχῆ τὸ πᾶν
διελών, καὶ ἄρα φήσας τὸ Μανδύει καὶ τὰ πλάγια ἄκ-
ρα, καὶ τὸ τῷ δανύμει μέρος, καὶ τὸ τῷ δεξιῷ λαεῖον εἰς
ἀπὸ πλάγια ἄρα βιβάζων, καὶ σινδύων ἀμοιβαδόν, ἰσοτε-
λεῖ Σπαυρὸς ἕξεις, εἷς ἀπὸς τῆ κεφαλῆ, καὶ εἷς ἀπὸς
τὰ σῆδη, καὶ ἕτερον ἀπὸς τοῖς γόνασι, καὶ τῷ ὑπολει-
φθέντι μέρει τῶν δύο λαεῖων διομεί τις πόδας αὐτοῦ.

Καὶ μὲν ταῦτα, προσναλεῖται ὁ Ἐφημέριος. καὶ
λαβὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ θυμιάμα ὅπῃ τὸν θυμιατὸν
βαλὼν, εὐλογεῖ σινδύων. καὶ ἀρχόμεθα τὸ Τεισά-
ριον. Παναγία Τειάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ ἔσθι.
Καὶ τὰ σινδύη Τροπίαία, ἤγειν τό. Μετὰ πινυ-
μάπων Δικαίων. Καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως, καθὼς προεγρά-
φησαν ἐν τῷ Ἐξοχαστικῷ τῷ Κοσμικῶν, ἤγειν ἡ Αἰ-
πιαίς παρὰ τῷ Διακόνῳ, ἡ Εὐχή παρὰ τῷ Γερόντῳ,
καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς φύλ. 216.

Καὶ μὲν τῶν ἀραντῶν οἱ Ἀδελφοὶ τὸ λείψανον,
ὑποκομίζουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. καὶ εἰ μὲν Γερόντος
ἔσθι ὁ ἐκδημήσας ἀδελφός, τίθεται τὸ πᾶν λείψανον
ἐν τῷ μέσῳ τῷ Ναῷ. εἰ δὲ ἰδιάτης, ἐν τῷ Νάρθηκι.
Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῷ ἔσθαι τὸν ἐξόδιον ὕμνον
ὅπῃ τὸν κείνηνον, ἀπέρχεται ὁ κανδηλάπτης, καὶ κρέ-
ται βρέας ὅπῃ τὸν σιδηρῆν, ποιῶν εἰσέσεις ἕξεις, καὶ
ἔτω σινδύονται πάντες οἱ Ἀδελφοί. Καὶ ἄνεμι
τότοις κηρία ἢ σκιδρομάξ· καὶ ἄψαντες, καὶ τῷ Διακόνῳ
τὸ, Εὐλόγησον Δέσποτα, ἐκφωνήσαντος, εὐλογεῖ ὁ
Γερόντος.

Γερῶν. Καὶ ἀρχόμεθα τὸ, Ο' κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τῆς ὑψίστης.

Ζήτει αὐτὸν τὸν ἱ. φαλμὸν ἐν τῇ ἐξοδικατικῇ τῆς Κοσμικῶν, εἰς Φύλ. 218.

Ἀγγελία, ἦχος, πλ. δ'.

Στίχ. Μακάριος ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβε Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσμιον αὐτῆ εἰς ἡμεῖν καὶ ἡμεῖν.

Τροπάειον, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ο' βάθει Σοφίας φιλαδελφίας πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ὑπομένων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὴν ψυχὴν τῆ δούλης ἐν σοὶ ἧδὴ τὴν ἐλπίδα ἀνέσπευ, τῷ Ποιτῇ καὶ Πλάσῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν. Δόξα. τὸ αὐτό. καὶ τῷ. Θεοποιῶν.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμνὴ ἔχου, καὶ πρόσβιν ἀπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀύμφωτε, τῆς Πιστῶν ἡ σωτηρία. Καὶ εὐχὴς.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀμωμοὶ ἐν ὁδῷ, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ζήτει τὸν Ἀμωμον ἐν τῇ ἐξοδικατικῇ τῆς Κοσμικῶν, εἰς Φύλ. 219.

Καὶ σοχολογεῖται ἡ πρώτη γένεσις τῆς Ἀμώμης, ἕως τῆς, Σὺς εἶμι ἐγώ.

Εἰς δύω ἧδὴ γένεσι ποιῶμεν τῆτον ἐνταῦθα.

Ἐν ἐκαστῷ δὲ τέλει εἶχε τις πρώτης γένεως ἐπιπέλοισιν τὸ, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ὅταν δὲ ἔλθωσιν εἰς τὸν τελευταῖον εἶχον, ἦγεν τὸν, Εἰς τὸν αἰῶνα εἰ μὴ ἐπιλάθωμαι τῆς δικαιωμάτων σου, φάλοισιν αὐτὸν, ἐκ γ'. Καὶ ἔτις ἡ Αἴτησις

Agiasmat.

R

παρά

παρὰ τῶ Διακόνου, ἢ Εὐχὴ μυστικῶς παρὰ τῶ Γερέως,
ἢ ἢ Ἐκφώνησις. Καὶ μὲν τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρ-
χόμεθα πρὸς δευτέρως εἰσαγωγῆς, ἔπο.

Τὰ δικαιώματά σου ἐξελήψα. Σὺ εἶμι ἐγὼ,
σῶσον με. Σὺ εἶμι ἐγὼ, σῶσον με. ἢ ἐν ἐκάστῃ
τέλει εἶχε, Σὺ εἶμι ἐγὼ, σῶσον με.

Ὅταν δὲ ἀρξώμεθα τὸ, Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, ψάλ-
λομεν τὴν Ψαλμὸν τῶτον εἰς ἦχον, γ'. εἰς δὲ τὸ τέλος
ἐκάστη εἶχε ἐπιλέγομεν. Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου Κύριε
μνήθητι τὸ δέλεον. Καὶ τὸν τελευταῖον εἶχον, ἦχος
τῶ, Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἐν τείχε. Καὶ ὁδὸς τῶ
Εὐλογητάρια, ἢ ἢ Αἴτησις, ὡσαύτως παρὰ τῶ Διακόν-
ου, ἢ ἢ Εὐχὴ, ὡσαύτως ἐπιπταί, παρὰ τῶ Γερέως.
Καὶ μὲν τὴν Ἐκφώνησιν, Τροπάριον, ἦχος, πλ. α.
Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτὸ, ἢ καὶ, Θεοτοκίου.

Ὅ ἐν Παρθένῳ ἀνατίθεται. Ταῦτα πάντα ἀκρι-
βῶς ἀρήσεις ἐν τῇ ἡδ Κοσμικῶν Ἐξοδικτικῶν, εἰς
Φύλ. 233. ἢ 234.

Μετὰ δὲ τὸ Θεοτοκίου, τὸν, Ν'. ἢ ἔπος ἀρχό-
μεθα ἡδ Ἀντιφώνων. Ἀντίφωνον, α'. ἦχος, α.

ΕΝ τῷ θλίβεδαί με, εἰσάκουσον με τῆ ὁδῶν
Κύριε σοὶ κράζω.

ΤΟΙΣ ἐρημικοῖς ἀπαυσος ὁ Θεὸς πόθος ἐγγίνεται,
Κόσμη ἔσι τῶ ματαίς ἐκτός. Δόξα, ἢ καὶ.

ΑΓΙΩ Πνεύματι, τιμὴ ἢ δόξα, ὡσαύτως Πατρὶ,
ἀρέπει ἅμα ἢ Υἱῶ. ἢ καὶ τῶ ἡσων, τῆ
Τελευτῆ μοναρχοῦσα.

Εἶτα

Εἶτα σιχηρὰ ποσοδόμοια τῷ Ἀγίῳ Θεοφανῆς, ἤχος δὲ
Πενθέσημοι Μάρτυρες.

Σὸν Σῶτηρ δέουσα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέ-
ξως, πὺν μετασάνα ἀξίωσον, καὶ κατασκίω-
σον, ἐν σιλιαῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἀγίων σου, ἐν
τῆς ἐπεφανίσις σιλιαῖμασι, τῆ δ' ἀσπλαγχνίᾳ σου,
παρορῶν αὐτῶ πᾶ πταιίσματα, καὶ παρέχων αὐτῶ πῆν
ἀνάπαυσιν. Ὁμοιον.

Οὗδεῖς ἀναμάρτητες εἰδείς, ἡδ' ἀνδράπων γίγ-
γου, εἰ μὴ σὺ μοι ἀθάνατε, διὰ πὺν δόλον
σου, ὡς Θεὸς οἰκτιρῶν, ἐν φωτὶ κατὰ πᾶσον, σὺ
ταῖς χοροσασίαις Ἀγγέλων σου, τῆ δ' ἀσπλαγχνίᾳ
σου, ὑπερβλήτων ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτῶ πῆν
ἀνάπαυσιν. Ὁμοιον.

Υπὲρ πᾶ ὀράμημα τῶ σα, Σῶτηρ ἐπαγγελμα-
τα' ἃ ὀφθαλμὸς ἔτεθέαται, καὶ ὡς ἢ ἤκου-
σε, καὶ ὅπῃ καρδίαν, ἐκ ἀέβη Δέσποτα, ὡν τῆς
προσκύμασάτης μεθέξως, τυχεῖν δ' ὀδοκῆσον, πὺν πρὸς
σὲ μεταχαρήσασα, καὶ παράχα ζοῦν τῶ αἰώνιον.
Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτόκον. Ὁμοιον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον πὺν σὸν, πόρον Μιθροπάρ-
θεσε, τῶν ἡδ' πταισμάτων συγχάρησιν, δε-
λαι τῶ δόλω σου, πὺν σὲ Θεοτόκον, ὀσεβῶς κηρύξαστι,
καὶ λόγῳ ἀληθείᾳ δογματίσαστι, καὶ τῆς λαμπρότητος, ἡδ'
Ἀγίων καὶ φαιρότητος, ἀξιώσαι ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτῶ.
Ἀντίφωνον, β'. ἤχος, β'.

Εν τῷ Οὐρανῷ πᾶ ὄμματα, ἐκπέμπω με τῆς καρ-
δίας, πρὸς σὲ Σῶτηρ' σώσον με ση ὅπῃ λάμψαι.

R 2

Εἴλη.

ΕΛέησον ἡμᾶς τῆς πταισιμάτων σου πολλὰ, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὦ Χριστέ μου, καὶ εὖς ἀπὸ τέλους τρώγῃς τῶ μετνοεῖν σου. Δόξα, καὶ νῦν.

ΑΓίω Πνεύματι τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν, τὸ κινεῖν τῶν Κτίσεων. Θεὸς γὰρ ὄντι, ὁμοῦσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἤχ. β'. Ὅτε ἐκ τῶ ξύλου σε.

Ρῦμιον τῆ θανάτου καὶ φθορᾶν, σὺ τῆ ζωηφόρου θανάτου, καθεύδεις Δέσποτα. πάνσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκρῶν ἐξανάσασιν, θνητοῖς ἐδώρησά. ὄφρα σε δεόμεθα, Σῶτερ ἀνάπαυσον, πίσει τὸν πρὸς σὲ μεταστώμεν, καὶ τῶ γλυκυτάτῃ σε κάλλει, τῶτον καταξίωσον φιλιάνθρωπε. Ὅμοιον.

Ινε τῆς ἀνθρώπων κοινωνίας, θείας Βασιλείας ἐργάσει, Στουρὸν ὑπέμεινας, θανάτου ἐκείνου καταδέξαιμνος. ὄφρα τῶ δεόμεθα, τῆς σῆς ἀσπλαγχνίας, μέποχον ἀνάδειξον, τῆς Βασιλείας σε, πίσει τὸν πρὸς σὲ μεταστώμεν, καὶ τῶ γλυκυτάτῃ σε κάλλει, τῶτον καταξίωσον φιλιάνθρωπε. Ὅμοιον.

Τρώγῃ τῆ φρικτῆ καὶ φοβερῆ, Βήματι τῶ σὺ παριστώμεν, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροί, ψῆφον ἀγαθῶν σὶ τῶ σὺν δικαίῳ Σῶτηρ, καὶ τῶ θείῳ ἐκδέχονται δικαιοκρίσιον, τότε φῆσαι Δέσποτα, Σῶτερ τῶ δεόμεθα, πίσει τῶ πρὸς σὲ μεταστώμεν, καὶ τῆς αἰδίου τροφῆς σε, καὶ μακροῦ ὅπιτος ἀξίωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΕΤᾶς τῆς ἀρομήτορας Ἀγνῆ, σὺ τῶ ἐρείλιῳ συλλαβῶσα, Θεὸν ἀπήτησας, τὸν τῶ ἀφθαρσίας

τε καὶ τὴν ἀνάσασιν, πῆς πισοῖς χαρίζομεν, καὶ τῇ
ἀθανάτῳ, δόξῃ σεφαιδίῳ πῶς μεγαλυύοντασ. ὄν
νῦν δυσωπῶσα μὴ παύσῃ, τῶν ἐν φωτὶ κατατά-
ξαι, πῆσ αὐτῆ λαμπρότοσ Θεόνυμφσ.

Ἀντίφωιοσ, γλ. ἦχοσ, γλ.

Τῆν αἰχμαλωσίαν Σιῶν, σὺ ἐξέλει ἐκ Βαβυλῶ-
ιο, καὶ μέ ἐκ τῆσ παδῶν πρὸσ ζωὴν ἔλκυσον Δόξε.

Εν τῷ ἰότῳ οἱ ἀπειρόντεσ δάκρυσιν ἐνδέοισ, θεοῦ
σισάχυασ, ἐν χερσὶ ἀνζαίασ. Δόξα, καὶ νῦν.

ΑΓίῳ Πνδύματι, πᾶσα ἀγαθοδωεία, ὡσ Πα-
φί καὶ Υἱῶ συνασράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα
ζῆ καὶ κινεῖται.

Στιχηρὰ πρὸσόμοια, ἦχοσ, γλ. Τῷ τύπῳ τῆσ Σταυρῆσ.

Δοξάζω τὸν Σταυρόν σε τὸν τίμιον, δι' ἧσ ζωὴ
δεδάρηται, καὶ θυφῆσ ἡ δολαυσισ, τοῖσ ἐν πίστεϊ

καὶ πόθῳ, σὲ ὑμνεοῖ μόνε πολυέλεε. διὸ βοᾶμενοσ
Χεῖτε ὁ Θεὸσ· τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον

εἶδα πάντων ἐστὶν ἀφρανομέμων ἡ κατοικία ἐν σοὶ,
δοξάζει σε τὴν Θεότητα. Ὅμοιοσ.

Ο Μόιοσ, ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγχινοσ, ὁ ἔχων ἀ-
κατάληπτον, ἀγαδότοποσ πέλαγοσ, καὶ γινώσ-

κων τὴν φύσιν τῆσ ἀνθρώπων, καὶ ἐδημιούργησασ. σὲ
ἱκετόμολε Χεῖτε ὁ Θεὸσ· τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν

ἀνάπαυσον, εἶδα πάντων ἐστὶν ἀφρανομέμων ἡ κα-
τοικία ἐν σοὶ, δοξάζει σε τὴν Θεότητα.

Ὅμοιοσ.

Υπνώσασ ἐν τῆσ τάφῳ ὡσ ἀνθρώποσ, δυνάμει
ἀντήτωσ, ὡσ Θεὸσ ἐξανέστησ, πῶσ ἐν τῆ

R 3

φοισ

φοίς ὑπνόντας, ἀσιγήτως ὕμνον σοι προσφέροντες·
 διὸ βοᾶμένη σοι Χεῖρ ὁ Θεός· τὸν μεταστάντα ἐξ
 ἡμῶν ἀνάπαυστον, εὐδα πάντων ὄσιν ἀφραϊνομήλων
 ἢ κατοικία ἐν σοί, δοξάζει σε τῶν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Λ Αμπάδα ἰσθητῶν σεβασάξισαν, τὸ φέγγος τῆς
 Θεότητος, ὀμιλήσαν παχύττι, τῆς ἀνδράπων
 ἑσίας Θεότητε, πάντες ὀπισάμεθα. διὸ τὸν σὸν δυ-
 σώπει Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν μεταστάντα ἐν Ξυφῇ ἀνα-
 παύσαι, εὐδα πάντων ὄσιν ἀφραϊνομήλων ἢ κατοι-
 κία Ἀγνή, δοξάζει σε τῶν πανάμων.

Ἀντίφωνον, δ'. ἦχος, δ'.

ΕΚ νεότητός με πόλλα πολεμῶ με πάθῃ· ἀλλ'
 αὐτὸς ἀντιλαβῆ, καὶ σώσον ζωτῶ με.

ΟΙ' μισῶντες Σιών, αἰχμηθήτε ὑπὸ τῶ Κυρίου·
 ὡς χορτὸς ἔρη, πνεῖ ἐσεῖθε ἀπεξηραμῆνοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΑΓία Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωῆται, καὶ κα-
 θάρσει ὑψῆται λαμπραίνεται, τῇ Τεταδικῇ
 Μονάδι Ἱεροκρυφίας.

Στίχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'.

Εὐδοκας σημειώσιν.

ΟΝτως φοβερῶνται, τὸ τῶ θανάτου μυσήριον·
 πᾶς ψυχὴ ἐκ τῶ σώματος, βιαιῶς χωρίζε-
 ται, ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφυίας, ὁ φυσικῶ-
 πικτος δεσμός, θείῳ βαλήματι ὑποτίμνεται. διὸ σὺ
 Ἱεροδόμῃ, τὸν μεταστάντα ἀνάπαυστον, ἐν σκηνῶν
 ἔρη Δικαίῳ σε, ζωοδότῃ φιλανδραπῆ.

Ὁμοιον.

Ομοιον.

Υ Προς ἀναδέδεικται, τῆς πιστότης ὁ θάνατος, τὰ πεθεύτος ἐν μνήματι, τὰ πάντων διαπόζοντος, καὶ τὸ τῶ θανάτου, κράτος λευκότες, καὶ καταργήσαντος αὐτῶ, τὴν δυνατείαν τὴν πολιχόριον. διό σε ἰκετολόμην τὸν μετὰ αὐτὰ κατὰ τῶν, ἐν σκηναῖς τῆς Ἀγίων σου, ἐν Δικαίων λαμπαρόσιν. Ομοιον.

ΣΥ δικαιοσύνην τε, ἀγιασμόν ἡμῶν γέγονας, καὶ ψυχῶν ὑπελύφασις. Παθὶ καὶ προσήγαγες, ἀδικαιωμένους, καὶ λευφωμένους, ἀναδέξασθαι ἡμῶν, τὸ ὀφειλόμην ὑπετίμιον. καὶ νῦν ἐκδυσωπῆσέ σε τὸν μετὰ αὐτὰ ἀπάυσσον, ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, ἀεργέτα Σωτῆρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοκίον.

Ρῆσασιν ἐπόμην, τῆς θεηγόρων Πανάμων, Θεοτόκον προσηύξατε. Θεὸν ἦδ ὑπερίσταντας, σεσαρματωμένον, ἀσθενοῦσας, τὴν λυφωσάμενον ἡμῶν, τὴν ἀιχμαλωτίαις τοῖς ἀσθενήμασι. διό νῦν δυσωπῆσέ σε, τὸν μετὰ αὐτὰ οἰκόντισα, ταῖς οἰκείαις ἐλλείψεσι, καταυγᾶσαι Πανάμων τε.

Ἀντίφωνον, εἰ. ἦχος, πλ. α.

ΕΝ τῷ θλίβεσθαί με, Δαβιτικῶς ἄδω σοι Σωτῆρ με ῥύσαι με τὴν ψυχῆν ἐκ γλώσσης δογίας, τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεικῶ ἔρωτι περιεμῆσαι. Δόξα, καὶ νῦν.

ΑΓίω Πνεύματι, θεκρατεῖται πάντα τὰ ὄρατα, σὺ τοῖς ἀοράτοις. ἀπαράταις ἦδ ὄν, τῆς Τελέτης ἐξ ὄντι ἀφάσας.

R 4

Στι

Στιχηρὰ πρὸς ὁμοίαν, ἦχος, πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Α Ἰγλή τῆ σὺ προπάπυ Χειρὲ, τὴν μετασάπυ
ὡς οἰκτίρμων καπεύγασον, σκληρώσας εἰς τὸ
πόν χλόης, ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς, ἀκραιφνῆς καὶ θείας
ἀναπαύσεως· ἐν τοῖς ὄρεκτοῖς κόλποις, Ἀβραάμ τὸ
προπάπυρος, εὐδα τὸ φαῖσσε, καθαρώς, ἐποπτεύε-
ται, καὶ προχέονται, αἱ πηγὴ σῆς χριστόπιτος· εὐ-
δα φειλοχόρδισι, ἔναως ἀγαπᾶσθαι, αἱ τῆς Δι-
καίων χορεῖαι, φεῖ τὴν σὺν ἀγαπᾶσθαι, μεθ' αὐτῶν
κατατάξαι, τὸν οἰκέτλω σε παράχε καὶ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιοι.

Ψ Ἄπειν πιναρμονία φαγῆ, δοξολογῆντα τὸ σὸν
κράτος ἐδδῆκσον, οἰκτίρμων τὸν μετασάπυ,
ἐκ τῆς προσκαίρων πρὸς σέ, τὸν Δεσπότην πάντων
καὶ φιλαῖθρῶπον· διδῆς ὠριόπιτι, τῆ σὲ κάλλως
ἐπὶ ἀμπεδαί, καὶ τῆς γλυκείας, καὶ πρπιῆς μετσίαις
σε, ἔπολαύειν τε, καὶ φειφᾶν καθαρώτερον· εὐδα πε-
εἰ τὸν θρόνον σε, χορδῆσιν Ἀγγελοι, καὶ τῆς Ἀ-
γίων οἱ δῆμοι, χορησιακῶς φειλέπαισι. μεθ' αὐτῶν τῆ
σὺ δῆλω, τὴν ἀνάπαισιν παράχε καὶ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιοι.

Ο Πυ τῆ Προφητῆ ὁ χορὸς, τῆ Ἀποσόλων καὶ
Μαρτύρων τὰ πύγματα, καὶ πάντων τῆς ἀπ' αἰῶ-
νος, δικαιωθεῖτων τῆ σὺ, σωτηρία πάσαι καὶ τῆ αἰ-
ματι, δι' ἡ ἐξήγῶρας, τὴν ἀιχμάλωτον ἀνδρῶπον.
ἐκεῖ τὸν πίσει, κοιμηθεῖται ἀνάπαισον, ὡς φιλαῖθρῶ-
πος, συγχωρῶν καὶ τὰ πταίσματα. μένος γὰρ ἀνά-
μέρ.

μάρτυρος, ἐν γῆ πεπολιτόυσαι, Ἄγιος μόνος καὶ
μόνος, ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος. διὸ τῷ σῶ θάλω,
τῷ ἀνάπαυσιν παράχρη καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοπρόσιτον. Ὁμοιον.

ΝΟ' μω πῆς ἀμαρτίας ἡμᾶς, δεδωλωμένος ἡλδ-
θέρωσας Δέσπονα, ἐν μήτρᾳ τὸν ἰομοδότην
καὶ Βασιλέα Χριστόν, συλλαβῶσα μόνη Μιχραπάρθε-
τε· δι' ἡ δικαίμεθα, δωρεᾶ τε καὶ χάριτι· ὅν νῦν
δυσώπει, τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε, Θεομήτρα, κα-
τάταξαι ἐν βίβλῳ ζωῆς. ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σε, σα-
θούης πανάμοιμε, πῆς τῆ Γιῦς σου δικταίας, ὑπολυ-
ξώσεως τύχῳμῳ· αὐτὸν προσκινῶντες, τὸν παρέχον-
τα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀντίφωνον, ε'. ἦχος, πλ. β'.

ΕΝ τῷ Οὐρανῷ πῆς ὀφθαλμοῦς με αἶρω, πρὸς
σέ Λόγε, οἰκτερόν με, ἵνα ζῶσαι.

ΕΛέησον ἡμᾶς τὰς ἐξεδουλωμένους, καταρτίζων
ἐν χάριτι σου, Λόγε. Δόξα, καὶ νῦν.

ΑΓῶ Πνεύματι, πτωσικὴν αἰτία, εἴ τιμι τῶσαν
κατ' ἀξίαν πνέσει, τῶχει ἐξαίρετα τῶ πῆς
γῆς, ππροι, αὖξει, τῶττει αἶω.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. β'.

Ὁλίω ὑποδέμφοι.

ΕΧων ἀκατάληπτον, τῶ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν,
καὶ πηγῶν ἀκείων, θεϊκῆς χρηστότης πολυέ-
λει· τὸν πρὸς σέ Δέσποτα, μεταβεβηκότα, ἐν γῆ
ζώτων κατοσκύωσον, εἰς τὰ σκηνάματα, τὰ ἀγα-
πητὰ καὶ ποδέμφοι, κατάχρῳσιν δωρέμφοι, πῆ δίδου-
κας

κῶς ἀμφύβωτον, σὺ δὲ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὴν
Διμάσας Χειρὲ, καὶ ζωηφόρον τιμήματι, Κόσμοι
βίβωθ' ἰρώσας. Ὁμοιον.

Νεῖκρῶσι ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἐκκοίως, καὶ ζωὴν
ἐπήγασας, καὶ θυφὴν ἀάδιον πιστοῖς διδωκας,
ἐν ἡ κατὰ τὸν, τὸν κεκοιμημένον, ἐπ' ἐλπίδι ἀνέ-
στάσιως τὰ πᾶσι πτώσματα, πάντα συγχαρῶν ἀ-
γαθότητι, ὡς μόνος ἀναμάρτιτος, μόνος ἀγαθός καὶ
φιλανθρώπος. ἵνα δε πάντων, ὑμνήσῃ σε τὸ ἅσ-
μα Χειρὲ, καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν φιλαν-
θρωπίαν σε. Ὁμοιον.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῆ ἐξουσία, καὶ πᾶσι
κράν διαπόζοντα, σε Χειρὲ γινώσκοντες ἵνα
τάλωμεν, τὸν πιστὸν δελόν σε, τὸν ἁγίος σε τὸν μο-
νον, ἀργέτην ἐκδημήσαντα, αὐτὸν ἀνάπαυστον, σὺ
τοῖς ἐκλεκτοῖς σε φιλανθρώπε, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως
ἐν ταῖς ἡδ' Ἀγίων λαμφοῖσι. Δελιτὴς ἐλέες
ὑπάρχεις ἡ καὶ σώσεις ὡς Θεός, ὡς κατ' εἰκόνα σε
ἐπλασας, μόνε πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτικόν. Ὁμοιον.

Ωφθης ἐνδιαίτημα, θεοπεπὲς Παναγία, Θεὸν
γὰρ ἐχαίρισας, καὶ Θεὸν ἐλόγησας ἀπειρό-
γαμει, βροτὴν ὀρώμενον, ἐν δυσίη κοίσιαι, ἐν μιᾷ
τῇ ὑπὸ σάσει δέ' αὐτὸν δυσώπησον, τὸν μοιοχρῆν
καὶ φρατότοκον, τὸν σε Παρθεῖον ἀμωμον, καὶ ἵνα
τὸν τόπον φυλάξαντα, ψυχὴν ἀναπαύσει, πᾶσι πίσει
κοιμηθέντος ἐν φωτὶ, ἐν ἀκίρατῳ φαιδρότητι, καὶ
μακαριότητι.

Ἀντί-

Ἀντίφωνον, ζ. ἦχος, βαρύς.

Τῆν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλαίνης ὀπισρέφας,
Εκάρμε Σωτήρ ζωῶσόν, δειράρον δολοπαθείας,
 τῷ νότῳ ὁ σπείρων δόξης, νηστίας μὲν
 δακρύων, ἕως χαρᾶς ἐρέζεται, δράγματα
 αἰζωότροφίας. Δόξα, ἢ νῦν.

ΑΓίῳ Πνεύματι, πηγὴ ἕδ δειῶν θησαυρισμα-
 τῶν· εἰς ἡ σφία, σμύκκισ, φόβος· αὐτῷ αἰ-
 νισίς, δόξα, τιμὴ, ἢ κρείτος.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, βαρύς.

Καταφρονησάντες πάντων.

Νεἰς κρῶμῆος ἀράθης ὅπῃ Στουρῆ, μόνε ἀθυά-
 τε, ἢ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐπέθης, τεκράσειας
 ἢ εὐθόρας ἢ θανάτῳ, τὸς ἀνδράπτες λυτρεμῆος,
 αἰὲν ὡς πελαγὸς δὴσπλαγχτίας ὑπέρχων ἀκούσων,
 ἢ πηγὴ ἀγαθότητος, τῷ φυχλῷ τῷ σῆ δέλε, τῷ
 ἢ ἡμῶν μετασάντος ἀνάπαυσον. Ὅμοιον.

Τῷ ἀκίρᾶτῳ σε κάλλει, ἢ γλυκασμῷ τῆς σῆς
 ἠραιότητος, ἀκτίσιν εἰλάμπεισαι, τῶν σπρὸς
 σέ μετασάντα ἀγαθῆ καταξίωσον, ἐν αὐτῷ φουτο-
 χισίᾳ τῆς φαισηκείας σε, ἀπὸ Ἀγγέλοις χοροῦον-
 τα, πρὸς σε τὸν Δεσπότην, ἢ βασιλέα τῆς δόξης
 ἢ Κύριον. Ὅμοιον.

Ως ἀδαπάνητον ἔχων, τῷ δαρείων τῶν μεγα-
 λοσπείων, ὡς θησαυρῶν ἀνέκλιπῆ πλοσίας
 κησότητος, τῶν σπρὸς σέ μετασάντα, ὡς Θεὸς κα-
 τακλιμάσων, ἐν τῇ χάριτι τῷ ἐκλεκτικῶσιν, ἐν τῷ
 πρὸ ἀνάσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σε, ἐν τρυφῇ

Πα.

Παραδείσῳ, ἐν τῷ τῆς παραδείων κυμαῶνι ὡς εὐ-
σπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Νόμῳ ἢ πλήρωμα τίετε, τὸν Λυξωτῆρα σάρ-
κα θρόνον. ἢ ἢ ἐγένετο πῆς πρὶν ἐν νό-
μῳ δικαίωσις· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς νῦν σαυρωθεὶς
ἐδικαίωσεν. ὡς ἂν ἔχουσα παρρησίαν, ὡς Μήτριξ
τοῦ, τὸν Υἱόν σου τὸν εὐσπλαγχνον, τὴν ψυχῶν ἀνα-
παύσαι, τὴν ἀσθεβῶς μετασώσας Πιύμνητε.

Ἀντίφωνον, ἢ. ἦχος, πλ. δ'.

Εκ νεότητός μου, ὁ ἐχθρὸς με παράζει, ταῖς
ἡδοναῖς φλέγει με. ἐγὼ δὲ πεποιθὼς ἐν σοὶ
Κύριε, ἔσπεύμαι ἔσθαι.

Οἱ μισῶντες Σιών, θηροθήπουσαν δὴ τὴν ἐκαστὴν
διῶναι ὡς χορτὸς. συγκόψει ἢ Χριστὸς ἀν-
χεῖας αὐτῶν, τὴν βασάνων.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΑΓίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὴν πάντα, φῶς ἐκ-
φῶτος, Θεὸς μέγας· σωπάτει ὑμῶν αὐ-
τὸ, καὶ τῷ Λόγῳ.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς τὴν παραδόξῃ θαύματος.

Βασιλικῶς μοι ὑπέραφας, ἐλδοθερίαν βαφαῖς,
ἐρυθραῖς πῆς δακτύλων σου, αἱματώσας Δέσπο-
τε, καὶ φοινίξας σὼ αἵματι. καὶ νῦν σε πίσει καθικε-
τέλω, πῆς φρωτοπύλαις σου σιωαεῖθμισον, καὶ τῆς
δικαίωσας, πῆς χαρᾶς ἀξίωσον ὀπίτυχεῖν, τὸν μετα-
φοιτήσαντε, πρὸς σὲ τὸν εὐσπλαγχνον.

Ὁμοιον.

Ὁμοιον.

Γεραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαιγιαθεὶς σεαυτὸν,
προσφορῶν προσενύχας, τῷ Πατρὶ τὸν ἄνθρω-
πον, τῆς φθορᾶς ἐξαιρέμενος, τὸν μετασάτα ἔν ὡς
φιλανθρώπος, ἐν τῇ τῷ ζώτων χάριτι κατὰ τὴν
ἐξομολογήσει, τῆς τρυφῆς προχέονται, ἐξομολογήσει
πηναι, τῆς αἰδιότητος, ἀναβλυσαύεσιν.

Ὁμοιον.

Βἄθει σοφίας ἀρρήτεσσ, ὀροθετεῖς τὴν ζωὴν,
καὶ προβλέπεις τὸν θάνατον, καὶ πρὸς βίον ἕτε-
ρον, μετακίσεις τὸν ἄνθρωπον. ὃν προσελάβε τοίνυν
κατὰ τὴν ἐξομολογήσει, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμ-
πρόπτι, τῷ Ἁγίῳ Φάτων σε, ἐξομολογήσει, τῆς
ἀγαθιάσεως, καὶ τῆς ἀνέσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ως συλλαβῆσα τὸν ἀναρχον, Λόγον Θεῶν καὶ Θεῶν,
μυτικῆ παρρησία σε, ἐκτεταῶς ἐκέτολε, κα-
τατάξαι τὸν δελόν σε, ἐξομολογήσει ἡ ἀκατέλυτος,
ἀφρηνομένων καὶ ἀφρημίτων σε, ἐξομολογήσει λαμπρόπτες,
αἱ διαιωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκὺς, ἡχος ἐορταζόντος,
Θεοσημνῆται.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ δευτέρως.

Καὶ τὰ λοιπὰ, εἰς σιωπῆδες.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κοιτάκιον,
ἡχος, πλ. δ'.

Μετὰ τῷ Ἁγίῳ ἀναπαυσον Χειρὲς ὁ Θεός,
τὴν ψυχὴν τῆς δόξης, ἐξομολογήσει ἢ ἐστὶ πό-
νος, ἢ λύπη, ἢ σκαγμός, ἀλλὰ ζῶν ἀπελάττης.

Ὁ

Α γὰρ μόλις ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας πλάσας τὸν ἀνθρώπον. οἱ βροτοὶ ἔν ἐκ γῆς ἐπιπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορεύσομεθα. καθὼς ἐπέδωκας ὁ πλάσας με, καὶ εἶπών μοι. ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ὅπως πάντες βροτοὶ πορεύσομεθα, ὅπως ἅπασιν θρῆνον ποιῶντες ἀδύω, τὸ, Ἀλλήλῃ. Καὶ πάλιν, τὸ. Μετὰ τῆς Ἀγγίων ἀνάπαυτον Χρῆστος ὁ Θεὸς τὴν ψυχὴν τῆ δάλα σε.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε, μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτοὶ ἔσονται ἡ Βασιλεία τοῦ Οὐρανοῦ.

Μακάριοι οἱ πενθῶντες, ὅτι αὐτοὶ ἀγαθὰ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν Γῆν.

Μακάριοι οἱ πενῶντες, καὶ διψῶντες τῷ δικαιοσυνῆ, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τῆ λησῆ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Οὐρανοῦ.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἐκεῖ ἀγαθὰ κληθήσονται ἐν αὐτῇ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Οὐρανοῦ.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ ἕως Θεῶν κληθήσονται.

Ἀσκήσει δαδάσαστά σοι Χρῆστος, καὶ ὀρθοδοξία ὅτι τῆς γῆς, δόξασον Σωτῆρ ἐκ τοῖς Οὐρανοῖς.

Μακά-

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι εἴνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι
αὐτῇ ἔσται ἡ Βασιλεία τῆς Οὐρανῶν.

Ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι θεωρεπῶς, καὶ ἀγάπῃ ζήσαν-
τα ὑπὲρ γῆς, δόξασον Σωτῆρ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Μακάριοι ἐσέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα κατ' ὑμῶν
ψευδόμενοι εἴνεκεν ἐμοῦ.

Ἀνάπαυσον τὸν δαλόν σου ὁ Θεός, μὴ τῆς Ἀγίας
ὡς ἀγαθός, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῆς Οὐρανῶν.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶθε, ὅτι ὁ μισθὸς ἡμῶν
πολύς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Τὸν Κόσμον λιπόντα καὶ ἐν σεμνῇ, πολιτεία ζήσαν-
τα ἀσεβῶς, δόξασον Σωτῆρ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.
Δόξα.

Μίαν Θεαρχίαν οἱ ἀσεβεῖς, ἐχόμενοι πίστεως ἐν
τρισί, ἀποσάποις δοξάζομεν ἀλαβῶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πᾶντες μακαρίζομεν σε Ἀγνή, ἀσπόρως ἧδ' ἔτεκες ἐν
σαρκί, Θεὸν Βασιλέα τῆς Οὐρανῶν.
Πρακείμενον.

Μακαρία ἡ ὁδός, ἢ πορὸν σήμερον, ἀδελφε, ὅτι
ἠπιμάθησιν τόπος ἀναπαύσεως.

Στίχ. Ἐπίστροφον ψυχῆ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
ὅτι Κύριος.

Ζήτην τὴν Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν τῇ
τῆς Κοσμικῶν Ἐξοδαστικῶν, εἰς Φύλ. 244. καὶ, 245.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον,
λέγει ὁ Διάκονος.

Εἰλήη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τὰ λοιπὰ σωήθως, καὶ ἡ Εὐχή μεγαλοφώνως
παρὰ τῆς Ἱερείας. ἤχον.

Ὁ Θεός ἡδὲ Πνευμάτων. Ζήτηε πάντες ἐν τῇ Ἐξο-
μολογίᾳ ἡδὲ Κοσμικῶν, εἰς Φύλ. 217.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς καὶ
τὴν τάξιν, καὶ φάσκονται τὰ παρόντα προσόμοια,
ἤχος, β'.

Ὅτε ἐκ τῆς ξύλας νεκρὸν.

Δ Εὐτε πελευταῖον ἀσπασμὸν, δώμῳ Ἀδελφοί τῷ
θανόντι, ἀχαριστῆτες Θεῷ. ἔτος μὲν ἐξέλ-
πε, τῆς συγγραφείας αὐτοῦ, καὶ πρὸς τάφον ἐπέιχεται,
ἐκ ἐπιφρονιζῶν, τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμολ-
χευ σαρκός. πᾶν νῦν συγγραφεὶς καὶ φίλοι; ἄρτι χα-
ριζόμεθα ὄνπερ, ἀναπαύσαι Κύριος ἀξιώμεθα.

Π Ἄντα τὰ τῆς σώματος νῦν, ὄργανα ἀργὰ θρω-
πῆνται, τὰ πρὸ μικρῆς κινήσεως πάντα ἀνενέρ-
γητα, νεκρά, ἀναισθητά· ὀφθαλμοὶ ἤδη κατέδυσαν,
ἐδέθησαν πόδες, χεῖρες ἠσυχάζουσι, καὶ ἀκοὴ σω-
αυτοῖς. γλώσσα, τῇ σιγῇ σιωπελεύθη, τὰ φωνὰ
δίδεται. ὅπως, ματαιότης πάντα τὰ ἀνθρώπινα.

Π Οἷος χειρισμὸς ὡς ἀδελφοί; ποῖος κοπετός;
ποῖος θρώος, ἐν τῇ παράσῃ ῥοπῇ; δεῦτε
ἐν ἀσπασαθε τὸν πρὸ μικρῆς μετ' ἡμῶν. φωνὰ δίδεται
τὰ φωνὰ ἤδη, καλύπτεται λῖθῳ, σκότειν κατοικίζεται,
νεκροῖς σιωπάπεται. πάντες συγγραφεὶς καὶ φίλοι,
ἄρτι χαριζόμεθα ὄνπερ, ἀναπαύσαι Κύριος ἀξιώ-
μεθα.

Οἷα

ΟΙ' α ἡ ζωὴ ἡμῶν ὄσιν. ἀνθος καὶ ἀτμίς τε καὶ δρόσος, ἐωθινὴ ἀληθείας. δεῦτε ἐν κατίδωμῳ ἐπὶ τὰς τάφους θανάως· πᾶ τὸ κάλλος τῆ σώματος; καὶ πᾶ ἡ νεότης; πᾶ εἰσι τὰ ὄμματα, καὶ ἡ μορφή τῆς σαρκός; πάντα ἐξηραίνθη ὡς χόρτος. πάντα ἠφανίσθησαν. δεῦτε, τῷ Χριστῷ προσπέσωμεν ἐν δάκρυσιν.

Αῤῥτι ἡ τῆ βίης ποικιλία, λύεται πανήγυρις πᾶσα, τῆς ματαιότητος. πνεῦμα ἦν ἐξέλιπεν ἀπὸ σκηνώματος· ὁ πηλὸς μεμελανώται, τὸ σκεῦος ἐρράγη, ἀφῶνον ἀνάιδιτον, νεκρὸν ἀκίνητον. ὄν περ ἀδαπέμποντες τῆ φῶ, Κύριον ἀξιώμεθα δεῖναι, εἰς αἰῶνας τῆ φῶ τῷ ἀνάπαυσιν.

Δόξα, καὶ νυῦ. Θεοποικίον.

ΣΩζε τὸς ἐλπίζοντας εἰς σέ, Μήτηρ τῆ ἀδύτης Ἡλίας Θεοφρονήθια. αἰτήσαι πρεσβείαις σε τὸν ὑπεράγαθον, ἀναπαῦσαι δεόμεθα, τὸν νυῦ μετασάψατα, εὐθα ἀναπαύονται αἱ τῆ Δικαίων ψυχαί. θεῖων ἀγαθῶν κληρονόμον, δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῆ Δικαίων, εἰς μνημόσυλον Πανάμωμε αἰώνιον.

Ἦχος, πλ. δ'.

Τῆν ἀειτάραχον θαλάσσαν τῆ βίης ἡδραμῶν, τῷ σῶ λιμῷ προσέδραμε, τῆ πίσει ὁ μεπιστάς· ἀλλ' ἐν τῇ σῆ γαλιῶν καὶ ἀειζῶν ἔσφρη, μὴ τῆ Αἰγίων καθοδηγῶν αὐτὸν, ἀνάπαυσον Χριστὸ τῷ ψυχῷ τῷ δάλασσ.

Ἰδιόμελα, Ἦχος, δ'.

Ἦ Αὐρίδιμος φωνὴ τῆ θεῖς Δαβὶδ σήμερον πληρεταί· ἀνθρώπος λέγεσσα, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτῆ· ὡσεὶ ἀνθος τῆ ἀρχῆ, ἔπος ἐξωθήσει.

Agiasmat.

Σ ὄν

ὅν ἦν ἀπὸ μικρῆ ἐβλέπομεν ζῶντα, καὶ λαλοῦντα, ἰδοὺ
 ἀπόκειται νεκρὸς ἀκίνητος ἄπνευστος, ἐξήλθε καὶ ἀπὸ ἡλίου
 ἐκ τῆς ἐνδοῦδε, ἐκεῖ ὅπου ὁ μισθὸς τῶν ἔργων ἵσταται
 χειρὶ, ἐκεῖ ὅπου ἡ χαρὰ πάντων τῶν Ἁγίων. μετ' αὐτῆς
 ἀνάπαυσον τὸν κοιμηθέντα ὁ Θεὸς, ὡς ἐλεήμων καὶ
 φιλάνθρωπος. Ἦχος, πλ. δ΄.

Π Αντικράτωρ Κύριε, τὴν ψυχὴν τὴν δούλε σου ἀνά-
 παυσον, ἐν σιλῶαίς τῶν Δικαίων· ὅπου τὸ φῶς
 σου καταλύμπει, πᾶσι πῆς ἀξίαις, μόνε πολυέλεος.
Ἦχος, ὁ αὐτός.

Ε Ξέλιπον ἄπο τῆς συλλυγείας μου, κατέλιπον τὴν
 λοιπὸν τῆς ζωῆς μου, καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον
 Κύριε, σὺ ἄσπαστον. Θεοτοκίον.

Ε Γλυῦσον ἀπὸ βείαις τῆς Θεοτόκε, τὴν ζωὴν ἡμῶν
 τῶ βοῶντων σοὶ· Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοὶ.
 Καὶ μετ' αὐτὸν θρῆνῆσαι τὸν Ἀσπασμόν, λέγοντες
 τὴν Τροπάειαν ταύτην.

Μετ' ἀπομάτην δικαίων τετελειωμένων.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου.

Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ καταβάς, εἰς ἄδω.

Καὶ νῦν. Ἡ μόνη Ἁγνή καὶ ἄχραντος Παρθενός.

Ὁ Διάκονός. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ τὸ μέγα
 ἔλεός σου.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς.

Ἐπὶ τὴν συγχωρηθῆναι αὐτῆς.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὰ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Τὰ Κυρίου δευδαίμων.

Ο Γερός. Ο Θεός τῆς πνιμάτων καὶ πάσης σαρκός,
 Εὐφρώνως. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀ-
 νάπαυσις. Ζήτει ταῦτα πάντα ἐν τῷ Ἐξοδικῷ
 τῆς Κοσμικῶν, εἰς Φύλ. 216. καὶ 217.

Καὶ γίνεται Αἰπόλυσις.

Εἶτα ἄραντες τὴν κλίνην μὲ τὴν λειψάνην, ἀπερχό-
 μεθα εἰς τὸ Κοιμητήριον, καὶ φάλλοντες τὰ ἰδιό-
 μελα, ἀπὲρ ἀποξεράσθησαν ἐν τῷ Ἐξοδικῷ τῆς
 Κοσμικῶν, ἤγειν. Ποία τὰ βία ξυφί.

Καὶ τὰ ἔτερα πάντα.

Ἀποτίθεται δὲ τὸ λείψανον, ἕως αὐτῶν ἀπέλθωμεν
 εἰς τὸ Κοιμητήριον, τρεῖς. Καὶ γίνεται ἡ Αἴψις,
 καὶ ἡ Εὐχή. Φθάσαντες δὲ εἰς τὸν τάφον, ἀποτίθε-
 ται μὲ τὸ λείψανον ἐν τῷ μνήματι. Ὁ δὲ Γερός
 ἔχει λαβὼν μὲ τὴν πτύον, ἐπὶ ῥίπτει τῷ λείψανῳ
 σαυροειδῶς, λέγων· Τὴν Κυρίην ἡ γῆ. καὶ ὀπιχίει καὶ
 κωνδύλαν, λέγων τὸ παρὸν Τροπάριον.

ΤΩ, τύπω τῷ Σαυρῶ σε φιλάδρωπε, ὁ θαύμα-
 τος νεκρέσθαι, καὶ ὁ ἄδης ἐσχύλοῦται, καὶ οἱ
 πάλαι θανεῖτες, ἀναστάντες ὑμῖν σοὶ ἀρροτέφραν. Διὰ
 βοῶμέ σοι Χειρὲ ὁ Θεός, τὸν μετὰ πάντα εἰς ἡμῶν
 ἀνάπαυσον, εἴσα πάντων βῆσιν ἀφρανομοῦν ἡ κα-
 τοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σε τὴν Θεότητα.

Καὶ ἔτω καλύπτωσιν ὡς σιδήδες τὸν τάφον,
 λέγοντες τὰ Τροπάρια ταῦτα.

ἦχος, πλ. δ'.

ΓΗ χαρῆσα ὑποδέξαι πῶν ἀπὸ σε πλαθεῖντα,
 χερεὶ Θεοῦ τὸ ἀρότερον· πάλιν δὲ ὑποσρέφοντα

πρὸς σὲ τὴν τεκῆσαν· τὸ δὲ κατ' εἰκόνα ὁ Κτίστης
προσέλαβε, σὺ δὲ ὑπόδεξαι τὸ σῶμα τὸ ἴδιον.

ΚΑθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθᾳ· ἐγώ εἰμι ἡ
ἀνάστασις, ἔργω τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ὅτι
ἀδὲ καλέσας τὸν Λάζαρον· ἔγω γὰρ τὸν δέλοντα,
τὸ ἀδὲ ἔγειρον φιλαίθρως.

ΠΝηματατικοὶ με ἀδελφοί, καὶ σινασκηταί, μή με
ὀπλάθεθε, ὅταν προσέλθῃτε πρὸς Κύριον·
ἀλλ' ὀρώντες με τὸν τάφον, μέμνητέ με τῆς ἀγάπης, καὶ
ἱκετεύσατε Χριστὸν, ἵνα καταπέσῃ τὸ πνεῦμά με ἐν
τῷ Δουλίῳ.

Ὁ Διάκονος. Εὐλόησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τὰ λοιπὰ καθεξῆς.

Ὁ Γερσός. Ὁ Θεὸς τῶ πνεύματων, καὶ πάσης σαρκός·
Μετὰ δὲ τῶ Ἐκφώνησιν. Δόξα, καὶ νῦν,
καὶ Ἀπόλυσις.

Πνεῦμα δὲ καὶ μεταστάσις, ἰβ'. ὑπὲρ τῆ κοιμηθού-
τος Ἀδελφῶ ἡμῶν, ὅσοι ὑπάρχοντες ἐν τῷ μήνατι
λέγοντες.

Ἀνάπαυσον Κύριε τὴν ψυχὴν τῆ δέλασσα. (τὸ δε)

Καὶ ἔπος ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελίοις ἡμῶν.

ΑΚΟ.

277
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΙΕΡΕΑ

ΤΕΛΕΤΗΣΑΝΤΑ.

ΕΨευδαίτις τῶ Γερέων ἐκδημήσῃ πρὸς Κύριον, ἀπέρχονται ἑῖς Γερεῖς, καὶ καταβιάζουσιν αὐτὸν τῆς κλίνης, καὶ τιθέασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν Ἰαδίῳ. καὶ ἐπεὶ εἰς δεῖ λυεῖσθαι, γυμνωθεὶς τῶ Γερέων, ἀπαπογγίζουσιν αὐτὸν μὲν ἐλαίᾳ καθαρῇ, εἶτα ἐνδύουσιν αὐτὸν τὰ ἔξ ἔθους ἱμάτια, εἶτα τῶ Γερατικῷ σολῶ ἀπασαν, καὶ σκεπάζουσι τὸ πρόσωπον αὐτῆ μὲν τῷ Ἀέρος, καὶ τιθέασιν τὸ Ἄγιον Εὐλογηθῆν ἐπαῖω αὐτῆ, εἶτα ἀπέρχονται οἱ Γερεῖς, ἐνδεδιμῆνοι τῆς Γερατικῆς σολῆς. ὁ δὲ Προεστὼς ποιεῖ Εὐλογητῶν.

Τὸ Τεισάγιον. Παναγία Τειάς. Πάτερ ἡμῶν.

Ὅτι σὺ εἶ. Μετὰ πνιδμάτων Δικαίων πεπλειωμένων. εἶχ. Τῶ Κυεῖν ἢ γῆ. Εἰς τῶν κατάπαυσιν σου. Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἀχαρτος.

Εἶτα ὁ Διάκοιτος μνημονόει, καὶ ὁ Γερεῖς τῶν Εὐχῶν. Ὁ Θεὸς τῶν πνιδμάτων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις. Καὶ ὁ Θεὸς αἴρησιν οἱ Γερεῖς τὸ λείψανον, καὶ φέρεσιν αὐτὸ ἐν τῷ Νάρθηκι τῷ Ναῶ, καὶ τιθέασιν τὸ

S 3

Ἄγιον

278 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

Ἄγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτῶ, ὡς προέφημην, καὶ τὰ μαθητῆρια σαυροειδῶς μὲν λαμπάδων.

Καὶ ἄρχονται οἱ Ψάλται τῆ Ἀμώμης, ἕτω.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.
Ζήτει τὸν Ἀμώμον ἐν τῷ Ἐξοφαστικῷ ἢ Κοσμικῷ,
εἰς Φύλκ. 219.

Καὶ ψιχολογείται ἡ πρώτη Στάσις τῆ Ἀμώμης,
ἕως τῆ, Σὸς εἰμι ἐγώ. Εἰς τρεῖς γὰρ Στάσεις
ποιεῖται τὸν ἐπιψῆθα.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ τέλει τῆ εἴχης τῆς πρώτης Στάσεως
ἐπιλέγουται τὸ, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ὅταν δὲ ἔλθωσιν εἰς τὸν τελευταῖον εἴχον, ἤγαν
τὸ, Εἰς τὸν αἰῶνα ἔμη ἐπιλάθωμαι ἢ Δικαιωμά-
των σου, ψάλλωσιν αὐτὸν, ἐκ γ'.

Καὶ ἕτως ἡ Αἴτισις παρὰ τῷ Διακόνῳ, ἡ Εὐχὴ
παρὰ τῷ Γερέῳ, καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Καὶ μὲν τὴν Ἐκ-
φώνησιν, ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Στάσεως, ἕτω.

Σὸς εἰμι ἐγώ σῶσόν με, ὅτι τὰ Δικαιώματά σου
ἔξεζήτησα. Σῶσόν με Σωτήρ με σῶσόν με.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ τέλει τῆ εἴχης τῆς δευτέρας Στάσεως
ἐπιλέγουται τὸ, Σῶσόν με Σωτήρ με σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἀνάπαυσον, καὶ ἐλέησον,
καὶ συγχάρησον τῷ ψυχῆ τῷ δούλῳ σου.

Καὶ πάλιν ἡ Αἴτισις παρὰ τῷ Διακόνῳ, ἡ Εὐχὴ
μουσικῶς παρὰ τῷ Γερέῳ, καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Καὶ μὲν
τὴν Ἐκφώνησιν ἀρχόμεθα τῆς τρίτης Στάσεως, ἕτως.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με. Ἐν τῇ Βα-
σιλείᾳ σου Κύριε μηδὲν τι τὸ δούλωσε.

Ε.

Ἐν ἑκάστῳ δὲ τέλει τῆς σίχης τῆς Ἐπίσης Στάσεως
ἐπιλέγουμε τὸ, Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου Κύριε μενῆθητι
τῷ δέλεο σου.

Εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἦχος, πλ. α΄.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορός. Ὁ παλάμη ἐκ μὴ ὄστων.
Εἰ κῶν εἶμι. Οἱ πέν ἀμγόν τῷ Θεῷ. Οἱ τίμ' ὄσθον
τιῷ σενί. Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δαλόν σου. Δό-
ξα. Τὸ φιλαμπές τῆς μιᾶς. Καὶ γαῖ. Θεοπκίον.
Χαῖρε Σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ πᾶσα. Ζήτει ταῦτα ἐν
τῷ Ἐξοχαστικῷ τῷ Κωσρικῶν, εἰς Φύλ. 232. κ' 233.

Ὁ Διάκονος. Ἐτι, κ' ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἐτι διόμε-
θα ὑπὲρ μακαρίας. Καὶ ὑπὲρ τῆ συγχαρηθῆναι
αὐτῷ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός. Τὰ ἐλέη τῷ Θεῷ.

Ὁ Ἱερέας. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ
ἀνάπαυσις. Εἶτα τὸ Τροπάριον. ἦχος, πλ. α΄.

ΑΝάπαυσον Σωτῆρ ἡμῶν μὲν Δικαίαν τὸν δαλόν
σου, κ' πῶτον κατασκλιώσον ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου
καθὼς γέγραπται παρορών ὡς ἀγαθός τὰ πλημμε-
λήματι αὐτῷ τὰ ἐκάστη κ' τὰ ἀκῆστια, κ' πάντα τὰ
ἐν ἀγνοίᾳ κ' γνώσει φιλανθρωπε. Δόξα, κ' γαῖ.

Ὁ ἐκ Παρθενίας ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ Χριστὲ ὁ
Θεός, Τίς φωτὸς δ' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡ-
μᾶς. Εἶτα τῆς Ἀναβαθμῆς τῷ πλ. β΄. ἦχος.

Ἐν τῷ Οὐρανῷ πῶς ὀφθαλμῶν μου αἶρω, πρὸς σὺ
Λόγε, οἴκτερόν με ἵνα ζῶσοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τῶς ὀξυθρημενῆς, καταρτίζων εὐ-
χῆσα σκόλη σου Λόγε. Δόξα, κ' γαῖ.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πανσωτικῆ αἰτία, εἴ τιμι τῶπον

280 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

κατ' ἀξίαν πισώσει, τάχει ἔχαιρε τῷ τῆς γῆς ππ-
ροϊ, αὖξει, τάττει αὖα.

Εἶπα Προκείμενον, ἦχος, πλ. β'.

Μακαρία ἡ ὁδός, ἡ πορδῆ.

Στίχ. Ἐπίσρεψον ψυχῆμε. Ο' Α' πόσολος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. δ'. 13.

Α Δελφοί, ἔθέλω ἡμᾶς ἀγνοεῖν πρὸς τῷ κεκοι-
μημένων, ἵνα μὴ λυπηθῆτε, καθως κὶ οἱ λοι-
ποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πισδόμεθα ὅτι Ἰη-
σοῦς ἀπέθανε κὶ ἀνέστη, ἔπω κὶ ὁ Θεὸς τὰς κοιμηθεύσας
ἐκ τῆ Ἰησοῦ ἀξει σὺ αὐτῶ. Τέτο γὰρ ὑμῖν λόγουμε
ἐν λόγῳ Κυεῖν, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ πρὸς λειπ-
όμενοι εἰς τὴν παρσῖαν τῆ Κυεῖν, ἔ μὴ φθάσωμε
τὰς κοιμηθεύσας. Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσμα-
τι ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, κὶ ἐν σάλπιγγι Θεῶ κα-
ταβήσεται ἀπ' ἑρανοῦ, κὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστή-
σονται πρῶτον. Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ πρὸς λει-
πόμενοι, ἅμα σὺ αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις
εἰς ἀπαύσιον τῆ Κυεῖν εἰς ἀέρα, κὶ ἔπω πάντοτε σὺ
Κυεῖν ἐσόμεθα. Ἀλληλεῖα, ἦχος, πλ. β'.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῆ κτ' Γαλιλῆ. Κεφ. ε'. 24.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὰς ἐλιλυθότας πρὸς αὐτὸν
Γαλιλαῖς· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν
λόγον μου ἀκούων, κὶ πισδῶν τῷ πέμφαντί με, ἔχει
ζωὴν αἰώνιον, κὶ εἰς κείσιν ἔκ ἔρχεται, ἀλλὰ μετα-
βήσκει ἐκ τῆ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμὲν ἀμὲν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, κὶ νῦν ὄρει, ὅτε οἱ νε-
κροὶ ἀκούονται τῆς φωνῆς τῆ Τίῃ τῆ Θεῷ, κὶ οἱ ἀκού-
σαν-

πάντες ζήσονται. Ως περ γάρ ο Πατήρ έχει ζωὴν ἐν
ἑαυτῷ, ἕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἐχειν ἐν ἑαυτῷ.
καὶ ἕξοσιαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιῆν, ὅτι Υἱὸς
ἀνθρώπου ὄντι. Μὴ θαυμάζητε τῶτο· ὅτι ἔρχεται ἄρα,
ἐν ἧ πάντες οἱ ἐν ταῖς μνημείοις ἀκύνονται τῆς φωνῆς
αὐτοῦ. Καὶ ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες,
εἰς ἀνάσασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς
ἀνάσασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιῆν ἀπ' ἑμαυ-
τῆ ἕδου. καθὼς ἀκύνω καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δι-
καία ἐστίν. Ὅτι ἔζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ
τὸ θέλημα τῆ πέμψαντός με Πατρὸς.

Εἶτα ὁ Διάκονος. Τῷ Κυρίῳ δοξαζόμεν.
Καὶ ὁ Ἱερεὺς τῷ Εὐχλί.

Δ Εἶποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μένος ἔχων ἀ-
θανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπόρσιτοι, ὁ ἀποκτείνων
καὶ ζωοποιῶν, ὁ κατάγων εἰς ἄδου καὶ ἀνάγων. σὺ
τῆ σοφία ἐπλασας τὸν ἄνθρωπον, καὶ πάλιν εἰς γλῶ-
αὐτὸν ἐποσρέφεις, τὸ τῆς ψυχῆς χεῖρος ἀπαυτῷ. σὺ
ἐκετέδωκας, ἀπόσδεξαι τῷ ψυχῷ τῆ δόξου καὶ ἀνά-
παύσου αὐτὸν εἰς τὴς κόλπους Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ
Ἰακώβ, καὶ δὸς αὐτῷ τὸν σέφανον τῆς δικαιοσύνης σου,
τῷ μετέδου τῷ σαζομέραν, εἰς τῷ δόξαν τῷ ἐκλεκ-
τῷ σου· ἵνα ὑπὲρ ἅν ἐκοπίασεν ἐν τῷ Κόσμῳ τῶτα
τῷ τὸ ὄνομά σου, λάβη πλησίον τῷ ἀπαποδοσιν ἐν
ταῖς μοταῖς τῷ Ἀγίων σου. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ
φιλανθρωπία.
Κάθισμα, ἦχος, β.

Σ Ἡμεροὶ χαρίζομαι ἀπὸ τῆς συγγραφείας μου,
καὶ ἀπὸς σὲ καταφέλω τὸν μόνον ἀγαπῶν

πιον· ἐν σκίωαῖς Δικαίων, μὴ τῆδ' ἐκλεκτῆδ' σου ἀνάπαυσον.

Εἶπα λέγομεν τὸν, κ β'. Ψαλμὸν εἰς ἦχον, α.
ΚΥεῖος ποιμαίνει με, καὶ ἕδν' με ὑπερήσει.
 Α'λληλεῖα, Α'λληλεῖα.

Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκλιώωσεν. Α'λλη-
 λεῖα, Α'λληλεῖα.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυ-
 χὴν με ἐπέσρεψεν. Α'λληλεῖα, Α'λληλ.

Ὡδῆγυσέ με ἐπὶ τείβης δικαιοσύνης, εὐεκορ τὸ
 ὄνοματος αὐτοῦ. Α'λληλεῖα, Α'λληλεῖα.

Ἐὰν ᾄδῃ καὶ πορεύσῃ ἐν μίσῳ σκίας θανάτου, ἢ
 φοβηθῆσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Α'λληλεῖα,
 Α'λληλεῖα.

Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐτὰί με παρ-
 κάλεσαν. Α'λληλεῖα, Α'λληλεῖα.

Ἡ τοίμασας ἐνώπιόν μου ῥάπεζαν, ἐξεναντίας τῆδ'
 θλιβόντων με. Α'λληλεῖα, Α'λληλεῖα.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ πόπο-
 νέλιόν σε μεθύσκον με ὡσεὶ κράτισυν. Α'λληλεῖα,
 Α'λληλεῖα.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας
 τῆς ζωῆς μου. Α'λληλεῖα, Α'λληλεῖα.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα
 ἡμερῶν. Α'λληλεῖα, Α'λληλεῖα.

Εἶπα τὸ παρὸν Τροπάειον, ἦχος, β'.
Επειδὴ πάντες πρὸς τὴν αὐτὴν κατεπειγόμεθα
 μόνῳ, καὶ τὸν αὐτὸν ὑποδυσόμεθα λίθον, καὶ
 αὐτοῖ

αυτοὶ κόμισ μετ' ὀλίγου ἐσόμεθα, πῶ μετὰσάτι τῶν
ἀνάπαυσιν ᾧδ' Ἐρεῖς ἀντιώμεθα· τοῖστος δὲ ἡμῶν
ὁ βίος ἀδελφοί. τῶτο δὲ πῆ γῆς παίγιον, ἐκ ὄντας γε-
νέσθαι, κ' ἰσχυροὺς ἀναιρεθῆναι. ὄναρ ἐσμεν ἔχ' ἰσά-
μῃον, καὶ φύσημά τι μὴ κρατέμῃον, τῆσις ὄριεα
παρέρχομεν, καὺς ἐπὶ θαλάσσης ἰχθὺς ἐκ ἔχουσα.
εἰς βοήσῃμεν τῶ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ Κύριε τῆς ἀπε-
λευτήσε μακαριότιος καταξίωσον αὐτόν.

Προκείμενον τῶ Ἀποστόλου. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.
Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου.
Κεφ. ε. 12.

Α Δελφοί, ὡς περ δι' εἰδὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία
εἰς τὸν Κόσμον εἰσῆλθε, καὶ ἕξ τῆς ἁμαρτίας
ὁ θάνατος· καὶ ἕως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος
διήλθε, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον. ἀλλ' ἢ νόμος ἁ-
μαρτία ἔν ἐν Κόσμῳ ἁμαρτία δὲ ἐκ ἐξουσιῆται,
μὴ ὄντος νόμου. ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος διὰ Ἀ-
δάμ μέχρι Μωσέως, καὶ ὅτι τῆς μὴ ἁμαρτισσῆς ὅτι
τῶ ὁμοιωμάτι τῆς ᾧδ' Ἐρεῖς Ἀδάμ, ὅς ἐστι τύπος
τῶ μέλλοντος, ἀλλ' ἔχ' εἰς τὸ ᾧδ' ἔπιωμα, ἔπει καὶ τὸ
χάρισμα. εἰ δὲ τῶ τῆ εἰδὸς ᾧδ' ἔπιωμα οἱ πολ-
λοὶ ἀπίθανοι, πολλὰ μᾶλλον ἢ χάρις τῶ Θεοῦ καὶ ἡ
δωρεὰ ἐν χάριτι τῆ τῆ εἰδὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἰς τῆς πολλὰς ἐξουσιῆσθε. καὶ ἔχ' ὡς δι' εἰδὸς ἁμαρτι-
σαντος, τὸ δώρημα. τὸ μὲν δὲ κέσμα, ἐξ εἰδὸς εἰς
κατὰ κέσμα· τὰ δὲ χάρισμα, ἐκ πολλῶν ᾧδ' ἔπιω-
μάτων εἰς δικαίωμα. εἰ δὲ τῶ τῆ εἰδὸς ᾧδ' ἔπιωμα
τῶ ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν ἕξ τῆ εἰδὸς, πολλὰ μᾶλλον

οὐ τὴν φεραγίαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβανόντες, ἐν ζωῇ βασιλεύουσι ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου τοῦ εὐαγγελίου. ἄρα ἐν ὧς δι' εὐαγγελίου τοῦ εὐαγγελίου, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου τοῦ εὐαγγελίου, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαιοσύνην ζωῆς. ὡς περὶ γὰρ ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου τοῦ εὐαγγελίου ἀνθρώπων ἁμαρτωλοὶ κατεσθέντων οἱ πολλοί, ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου τοῦ εὐαγγελίου ὑπακοῆς τοῦ εὐαγγελίου δίκαιοι κατασθέντων οἱ πολλοί. νόμος δὲ παρεστῆκεν, ἵνα πληρώσῃ τὸ παράπτωμα. καὶ δὲ ἐπληρώσῃ ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπληρώσῃ ἡ χάρις. ἵνα ὡς περὶ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου βασιλεύσῃ ἡ δικαιοσύνη εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου τοῦ εὐαγγελίου τοῦ εὐαγγελίου τοῦ εὐαγγελίου.

Εὐαγγέλιον. ἐκ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ εὐαγγελίου. Κεφ. ιε'. 5.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐπιλυθότας πρὸς αὐτὸν τὸν Ἰουδαίους· ὁ Πατὴρ μὲ ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι. Διὰ τὸ ἐν μᾶλλον ἐζήτην αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου τοῦ εὐαγγελίου, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἵσταν αὐτὸν ποιῶν τὸ εὐαγγέλιον. Ἀπεκρίσατο ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου τοῦ εὐαγγελίου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀλλὰ ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, καὶ δύνανται ὁ Θεὸς ποιῆν ἀφ' ἑαυτῶν ἑαυτῶν, ἐὰν μὴτι βλέπῃ τὸν Πατέρα ποιῶντα. ἃ ἢ καὶ ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ Θεὸς ὁμοίως ποιῇ. ὁ ἢ Πατὴρ φιλεῖ τὸν Θεόν, καὶ πάντὰ δίκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιῇ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. Ὡς περὶ γὰρ ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου τοῦ εὐαγγελίου, ὡς δὲ ζελεῖ ζωοποιεῖ. Οὐδὲ γὰρ ὁ Πατὴρ κρίνει ἑαυτὸν, ἀλλ'

ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ Υἱῷ· ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν Υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱόν, ἢ τιμᾷ τὸν Πατέρα, τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τῆς θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

Εἶτα ὁ Διάκονος,

Τῷ Κυρίῳ δειδωμένῳ. Καὶ ὁ Γερῶς.

ΕΓ' χαιρετῶ σοὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι σὺ μόνον τὸ ζῆν, ἀθάνατον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, καὶ ἡ φιλοφροσύνη ἀφαιτος, καὶ ἡ Βασιλεία ἀδοξοστος, καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία πρὸς σοί. πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις τὸ κοινὸν τῶ βίβη ὑπαξίας, τῶ ὄρει τῶ βίβη πληρωθέντος. διὸ ἰκετεύομαι σοὶ Κύριε, τὸν δῦλον σου καὶ συλλειτουργὸν ἡμῶν ἡρώδη (τὸν δεῖνα) τὸν ἐπ' ἑλπίδι ἀνάστασις ζωῆς αἰώνις κοιμηθέντα, ἐν κόλπῳ Αβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ ἀνάπαυσον. καὶ ὡς περ ὅτι τῆς γῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ λειτουργὸν αὐτὸν κατέστρας, ἦτο καὶ ἐν τῇ Οὐρανίᾳ σου Θεοσιανείᾳ ἀνάδειξον Κύριε, ὅτι ἀνθρώπων πνευματικῆ ἀξία κατακοσμήσας, ὅτι Ἀγγέλων τῆς δόξης ἀκατάκλειτον πρόσδεξαι. αὐτὸς ὅτι τῆς γῆς τὴν ζωὴν αὐτῆ ἑδόξασας, αὐτὸς δὲ καὶ τὴν ἔξοδον τῶ βίβη αὐτῆ ἐν τῇ ἐσόδῳ τῆς ἀγίωσι Δικαίων, τὸ πνεῦμα αὐτῆ μὲν πάντων τῶ ἀπ' αἰῶνος σοὶ διαρεσησάντων συναείδησον. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Αγ.

Α'πίρωνον, β'. ἦχος, β'.

Τὸ Κύριον ἢ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἢ οἶκός
μῆν, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Α'λληλεΐα,
Α'λληλεΐα.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν, ἐδεμελίωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπὶ
ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτὸν. Α'λληλεΐα, Α'λληλεΐα.

Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τῶ Κυρίου; ἢ τίς ἐπι-
σεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; Α'λληλ. Α'λληλεΐα.

Α'θῶος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὅς ἐκ
λαβὼν ἐπὶ ματαίῳ τῆν ψυχὴν αὐτῆ, καὶ ἐκ ὤμοσεν
ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. Α'λληλεΐα, Α'λληλ.

Οὗτος λήφεται ἐβλογίᾳ παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεη-
μοσύνη παρὰ Θεοῦ σωτήρος αὐτοῦ. Α'λληλ. Α'λληλ.

Αὕτη ἡ ἀρετὴ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρό-
σωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Α'λληλεΐα, Α'λληλεΐα.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρατε πύ-
λαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.
Α'λληλεΐα, Α'λληλεΐα.

Τίς ὅσιν ἔπος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Α'λληλ.
Κύριος κραταῖός ἐστι δυνάτης, Κύριος δυνάτης ἐν
πολέμῳ.

Α'λληλεΐα, Α'λληλεΐα.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρατε πύ-
λαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Α'λληλεΐα, Α'λληλεΐα.

Τίς ὅσιν ἔπος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Α'λληλ.
Κύριος τῆς δυνάμεων, αὐτὸς ὅστις ὁ Βασιλεὺς τῆς
δόξης.

Α'λληλεΐα, Α'λληλεΐα.

Δόξα.

Δόξα. Ἀλληλούϊα· Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Τροπαιεῖον, ἦχος, β.

ΕΝ πίσει, καὶ ἀγάπῃ, καὶ ἐλπίδι, καὶ παρόψι, καὶ ἀγνείᾳ, καὶ ἐν τῷ ἱερατικῷ ἀξιώματι, ἀσεβῶς διέπεφας ἀείμησε. διὰ τοῦτο παλαιῶν Θεῶν ἢ καὶ ἐδούλους, αὐτὸς κατατάξοι τὸ πνεῦμά σου, ἐν τῷ φωτεινῷ καὶ περπῷ, εὐδαίει δίκαιοι ἀπαταῖται. ἐντόξητε καὶ παρά Χριστῷ τῇ κρίσει, κτλ. ἀφέν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάθισμα, ἦχος, πλ. α.

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις ἐγενήθημεθα. διὸ σε ἐκετέομεν, τὸν μετασῦντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἃ ὡς ἄνθρωπος καὶ στυγρὸς ἐν βίῳ ἐκοράξει. παροβείαις τῆς Θεότητος μόνε φιλόφρονε.

Προκείμενον, Μακάριος ὁ ἐκετέζω.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους, Α'. Ἐπιστολ. Παῦλος. Κεφ. ι. ε. ι.

Α Δελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον, ὃ ἀγγελισάμεν ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε. δι' ἃ καὶ σώζεσθε, τίνε λόγῳ ἀγγελισάμεν ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἐκτός εἰ μὴ εἰ καὶ ἐπέδρασατε. παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέδωκεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν καὶ τὴν χάριν τῆς ζωῆς καὶ ὅτι ἐπέστη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ τὸς νεκροὺς καὶ ὅτι ἠφθην Κηφᾶ, εἰπατοῖς δώδεκα· ἐπέστη ἠφθην ἐπαύα πειτακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ἧν οἱ πλείους μύησιν, ἕως ἁρτί,

τις

τινές δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. ἔπειτα ἔφθην Γακώβω, εἶ-
 τα πῶς Ἀποστόλοις πᾶσιν ἔχαπν δὲ πάντων ὡσπ-
 ρὴ πῶ ἐκφώματι, ἔφθην κάμοι. ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ
 ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων ὅς ἐκ εἰμι, ἱκανὸς καλεῖ-
 θῆναι Ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τῶ
 Θεῷ. χάριτι δὲ Θεῷ εἰμι, ὁ εἰμι. καὶ ἡ χάρις αὐ-
 τῆ ἢ εἰς ἐμέ, ἐ κενὴ ἐγρήθη· ἀλλὰ ὡσεὶ ὅπερον
 αὐτῆ πάντων ἐκοπίασα, καὶ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τῶ
 Θεῷ ἢ σωὸ ἔμοι. εἶπε ἐν ἐγὼ, εἶπε ἐκείνοι, ἔπο
 κηρύσσομεν, καὶ ἔπως ἐπιστεύσατε.

Ἀλληλεῖα. Μακάριος, ὃν ὀξελέξω.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆ καὶ Γαλιλίας. Κεφ. 5. 21.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὰς πεπιστωκότας αὐτῶ
 Ἰουδαίους· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Ὁ ἐρ-
 χόμενος πρὸς με, ἐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πισθῶν εἰς
 ἐμέ, ἐ μὴ διψήσῃ πώποτε· ἀλλ' εἶποι ὑμῖν, ὅτι
 καὶ ἐώρακά με, καὶ ἐπιστεύσατε. Πᾶν ὁ δίδωσί μοι ὁ
 Πατὴρ, πρὸς ἐμέ ἕξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, ἐ
 μὴ ἐκβάλω ἔξω· ὅτι καταβέβηκα ἐκ τῶ Οὐρανοῦ, καὶ
 ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τῶ
 πέμψαντός με. Τὴτο δέ ὅστι τὸ θέλημα τῶ πέμψαν-
 τός με Πατρὸς, ἵνα πᾶν ὁ δέδωκέ μοι, μὴ ἄπολέσῃ
 ἐξ αὐτῶ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρῃ.
 Εἶτα ὁ Διάκονος. Τῶ Κυρίῳ δευθῶμεν.

Καὶ ὁ Γερὸς τῶ Εὐχλίῳ.

Κτ'ερε τῶ Δυναμίτων, ἢ τῶ θλιβουμένων πρὸς
 μυθία, καὶ τῶ πνευθῶντων παράκλησις, καὶ πνευ-
 των τῶ ἐν ὀλιγοφυχία ἀντίληψις ὑπάρχων, πρὸς τῶ
 πνευ-

πύθει π'κοιμηθέντος συνεχομένης, τῇ σῇ διαπλαγ-
 χρία παρὰ μνησας, παῦ ἄλγος ἐγκέμηρον ἐν καρ-
 δια αὐτῷ θεράπευσον· καὶ τὸν δελόνσε (τὸν δει-
 να) ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κοιμημένων
 ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσον. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀ-
 νάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Ἀντίφωνον, γ'. ἦχος, γ'.

Ὡς ἀγαπητὰ πὰ σκηνώματά σου Κύριε τῷ Δυ-
 νάμεων, ἐπιπέθει καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὰς
 αὐλὰς τῶ Κυρίων. Ἀλληλεῖα. Ἀλληλεῖα.

Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσασατο ἐπὶ
 Θεοῦ ζῶντα. Ἀλληλεῖα. Ἀλληλεῖα.

Καὶ ἦδ' ἐρεθίσον ἑαυτῶ οἰκίαν, καὶ θυγαῖν νοσ-
 σιῶ ἑαυτῇ, ἐθήσει πὰ νοσῖα ἑαυτῆς. Ἀλληλεῖα.

Τὰ θυσιασθέντά σου Κύριε τῷ δυνάμεων, ὁ Βασι-
 λέως μου καὶ ὁ Θεός μου. Ἀλληλεῖα. Ἀλληλεῖα.

Μακάριοι οἱ κατοικῶντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τὰς
 αἰῶνας τῷ αἰῶνι ἀνέσσει σε. Ἀλληλεῖα.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοί,
 ἀνάβασεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῷ δίδετο. Ἀλληλεῖα.

Εἰς τὴν κοιλίαν σου κλαυθρῶντος, εἰς τὸν τόπον ὃν
 ἔδειξο. καὶ γὰρ ἀλογίας δώσει ὀνομαθεῖν. Ἀλληλ.

Πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δυνάμιν, ὀφθίβεται
 ὁ Θεός τῷ Θεῶν ἐν Σιών. Ἀλληλεῖα. Ἀλληλεῖα.

Κύριε ὁ Θεός τῷ δυνάμεων, εἰσακούσου τῆς προσευ-
 χῆς μου, ἐνάτισαι ὁ Θεός Ἰσααβ. Ἀλληλεῖα.

Ἐπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε ὁ Θεός, ἐπαβλεψόν εἰς
 τὸ πρόσωπον τῶ Χριστοῦ σου. Ἀλληλεῖα. Ἀλληλεῖα.

Agiasmat.

Τ

Ὅτι

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σοῦ ὕπνου
χιλιάδας. Ἀλληλεΐα. Ἀλληλ.

Ἐξελεξάμην παρῤῥίπτειν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Θεοῦ
με μᾶλλον, ἢ αἰκῆν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.
Ἀλληλεΐα. Ἀλληλεΐα.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς
χάριον καὶ δόξαν δώσει. Ἀλληλεΐα. Ἀλληλεΐα.
Κύριος ἐσφύσει τὰ ἀγαθὰ πρὸς πορολομήτους καὶ
ἀμακία. Ἀλληλεΐα. Ἀλληλεΐα.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεων, μακάριος αὐθροπῶν
καὶ ἐλπίζων ὅπῃ σέ. Ἀλληλεΐα. Ἀλληλεΐα.

Εἶπαι τὰ Τροπάσια, ἦχος, πλ. β'.

Α Δελφοί με ἀγαπητοί, μή με ὀπλάθεθε, ὅταν
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, ἀλλὰ μνήσθητέ με τῷ πο-
θῶ καὶ τῆς ἀγάπης, μνήσθητε καὶ τῆς ἀδελφότητος, καὶ
ἰκετάσατε τὸν Θεόν, ἵνα με ἀπαύσῃ μετ' τῆς Δι-
καιῶν ὁ Κύριος.

Α Γρηγόριος ἐπέση ἐπ' ἐμέ ὁ θάνατος, καὶ ἐχώρισέ
με τῷ ἰδίῳ με σήμερον, ἀλλὰ μεταστήσας με
Χεῖσε, ἐν τόποις ἀναψύξεως ἀνάπαυσον.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.
Καὶ μὴ. Τῆς ἀσπλαγχνίας,
Προκέμνον. Ἡ ψυχὴ αὐτῆ ἐν ἀγαθοῖς.
Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κικράξομαι.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ῥωμαίους Α'.

Κεφ. ιε'. 20.

Α Δελφοί, Χεῖσος ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐκέτε ἀ-
ποθνήσκει, θάνατος αὐτῆ ἐκέτε κτελεῖται. Ὁ ὁ
ἀπὸ

ἀπέθανε τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφ' ἅπασι, ὃ δὲ
 ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὗτοι κ' ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς,
 τεκνὰ μὴ εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ,
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος ἀνὴρ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κ' Ἰωάννου. Κεφ. 5'. 22.

Εἶπε ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἑλληνοφάτους πρὸς αὐτὸν
 Ἰουδαίους, τῷ ὄντι τὸ θέλημα τῷ πέμψαντός με
 Πατρός· ἵνα πᾶς ὁ θιερῶν πίγιεν, κ' πισθῶν εἰς
 αὐτὸν, ἔχη ζωὴν αἰώνιον, κ' ἀναστήσῃ αὐτὸν ἐν τῇ
 ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εὐλόγησον αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτῶν,
 ὅτι εἶπεν· ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος, ὁ καταβάς ἐκ τοῦ Οὐ-
 ρανῆ· κ' ἔλεγεν· ἐγὼ εἶπός ἐστιν ὁ Ἰησοῦς, ὁ Υἱὸς τοῦ
 πατρὸς, ὃ ἡμεῖς οὐδαμῶς τὴν Πατέρα κ' τὴν Μητέρα;
 πῶς ἐν λέγει ἔπος, ὅτι ἐκ τοῦ Οὐρανῆ καταβέβηκα;
 Ἀπεκρίθη ἐν ὁ Ἰησοῦς, κ' εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ ρο-
 γίζετε μετ' ἀλλήλων. Οὐδεὶς δύναται ἔλθειν πρὸς
 με, ἐὰν μὴ ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με ἔλθῃσιν αὐτὸν,
 κ' ἐγὼ ἀναστήσῃ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Εἶθ' ἔπος οἱ Μακαρισμοὶ, εἰς ἦχος, β'.

Εν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τοῦ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθῦντες.

Μακάριοι οἱ παραῖσι.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Πάλαι μὲν ὁ Ἀδάμ ὁ γασάμενος τῷ ξύλῳ τῆς ἐρώ-
 σης, τῷ Παραδείσῳ ἐξωείδθη, ὃ δὲ λησὴς ἐν

τῆς Σταυρῶ κρεμάμενος, Θεὸν σε ὁμολογῶν, ἐν Πα-
ραδείσῳ εἰσκήσθη, καὶ ἡμεῖς οἱ σωθέντες τῆς πάσης
σε Δέσποτα, τὸν λησὴν ἐκμιμήμενοι, ἐν πύσει ἐπι-
βοῶμεν· μνήθητι καὶ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ σε.

Μακάριοι οἱ καθαροί.

Χοῦ λαβὼν ὑπό γῆς ὁ πλάσασ με, ἐμὸν σῶ-
μα διέπλασε βελήματι τῆς θείῃ, τὴν δὲ ψυ-
χὴν ζωοφόρῳ φυτῆματι ἐμπυδίσας, ἐνέθικε προσά-
ματι τῆς ἀγίας. ὅθεν τῆ φθορᾷ τῆς ἀμαρτίας κακῶς
ὑπαχθῆναι με, ἀνεκαλέσω φιλαύθραπε, δι' ἄκρα-
τον ὀσπληγχνίον ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, ὃν προσε-
λάβε μὲν τῷ Ἁγίῳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρήνοποιοί.

Οἱ τῶν ψυχῆ καὶ σώμα χωρίζεται, φρικτὸν τὸ μυσ-
τήριον καὶ φοβερὸν τοῖς πᾶσι· ἢ μὲν ψυχὴ θρη-
νηδῶς πορεύεται, τὸ δὲ σῶμα καλύπτεται τῇ γῆ
παράδοθεν. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐπιγινόντες τοῦ τέλους
τὴν ἔξοδον, τῆς ζωῆς ἀποφθάσαμεν, ἐν δάιμονσι
βοῶντες· μνήθητι καὶ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ σε.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Τί με θρηνεῖτε θειῶς, ὡ ἀνθρώποι; τί μάστιγι
δορυβεῖδε; ὁ μετασῆς ἅπασιν ἀποσφάγγε-
ται. ὁ θάνατος γέγονεν ἀνάπαυσις τοῖς πᾶσι. ὅθεν
τῆς φωνῆς τῆ Γ' ὡς ἀκρόαμεν, λέγοντος. Θάνατος
αὐδεὶ ἀνάπαυσις ὑπάρχει. ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς,
ὃν προσελάβε μὲν τῷ Ἁγίῳ σου.

Μα-

Μακάριοι ἐσὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Ο Πύσσορος Πάλλος προηγόρησε, σαφῶς τὴν
 μείψασιν, τὰς πάντας διδάσκων, ὅτι νεκροὶ
 ἀφάρτοι ἐγείρονται. ἡμεῖς ἀλλαγισόμεθα κελύσματα
 τῷ θεῷ. ὅθεν φοβερῶς καὶ ἡ σάλπιγξ ἐκέηθη
 ἠχήσει, τὰς ἀπ' αἰῶνος καθέδοντες ἐξ ὑπνῶ ἀνα-
 γήσει ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, ὃν προσελάβη μὴ
 ἦν Ἀγίαν σου.

Χαίρετε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ο Μεταστάς, καὶ ἐν τάφῳ κείμενος νεκρὸς, δὲ δ' ἀλ-
 λακτος πῶς πᾶσιν ἀνακράζει. δευτεροῦ με-
 γηθμῆς. θεάσασθε τὸ κάλλος τῆς σώματος μεγαλω-
 μῶν. ὅθεν ἐξ αὐτῶν ἐπηγιότις ἀδελφοὶ τὴν ἐξοδόν,
 τῷ Σωτῆρι προφθάσα μὴ ἐν δάκρυσιν βοῶντες ἀνάπαυ-
 σον αὐτὴν ὁ Θεὸς, ὃν προσελάβη μὴ τῆς Ἀγίαν σου.

Δόξα, καὶ κυῶ. Θεοπκίαν.

Υ Περφωῶς ἐν γαστρίῳ Δίψοινα, ἀσπόροις συ-
 μέλαβες Θεόν τὴν προαιώνιον, καὶ ἐν σερκί τῶ-
 ν ἀπεκύνσας, Θεόν τε καὶ ἀνθρώπων, ἀξέπτως ἀ-
 τυγχύτως. ὅθεν καὶ ἡμεῖς Θεοτόκον αἰεὶ σε γυνάσκον-
 τες, τῷ τεχθεῖντι ἐν σοὶ Θεῷ ἐν πίστει βοῶμεν
 μηδῆτι καὶ ἡμῶν Χριστὸν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προκείμενον τῷ Ἀποστόλου. Μακάριος, ὃν ἐξελίξαι.
 Στίχ. Η' ψυχὴ αὐτῆς ἐν ἀγαθοῖς αὐλιθίσται.

Ο Ἀπόστολος. Πρὸς Ῥωμαίους.

Κεφ. ιδ'. 6.

Α Δελφοί, ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ
 καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ ἢ φρονεῖ

Τ 3

ὁ ἐδίαιτο, Κυεῖω ἐδίαιτο· διχαρισεῖ γὰρ τῷ Θεῷ
 καὶ ὁ μὴ ἐδίαιτο, Κυεῖω ἐκ ἐδίαιτο, καὶ διχαρισεῖ τῷ
 Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτὸς ζῆ, καὶ ἀδελφὸς ἑαυτοῦ
 ἀποθνήσκει. Ἐάν τε τὸ ζῶμα, τῷ Κυεῖω ζῶμα
 εἶναι τε ἀποθνήσκουσι, τῷ Κυεῖω ἀποθνήσκουσι. Ἐάν
 τε ἐν ζῶμα, εἶναι τε ἀποθνήσκουσι, τῷ Κυεῖω ἐσθίωσι.
 Εἰς τὸτο γὰρ Χεῖσός καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἐστὶν
 ζῆσεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζῶντων κυεῖσθῃ.

Ἀλλήλεια. Μακάριος, ὃς ἐδέξασθαι.

Εὐαγγέλιον, ἐν τῷ καὶ Γαλιλαίᾳ. Κεφ. 5'. 23.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπνευμένους ἀπο
 τῶν Ἰουδαίων· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. οἱ Πα
 τέρεις ὑμῶν ἔφαγον τὸ Μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέ
 θανον. ἔτις ἔστιν ὁ ἄρτος, ὃ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ κατα
 βεβῆκεν· ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγη, καὶ μὴ ἀποθάνῃ.
 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὃ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ κατα
 βεβῆκεν· ἐάν τις φάγη ἐκ τούτου τοῦ ἁρτος, ζήσεται εἰς τὸν
 αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος ὅς, ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ Σὰρξ μου
 ἔστιν, τὴν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς. Ἐμὲ
 χόντο ἐν ἀρῶς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· πῶς
 δύναται ἄποσ ἡμῖν δεῖναι τὴν σὰρκα φαγεῖν; Εἶπε
 ἐν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀλλὸ λέγω ὑμῖν· Ἐάν
 μὴ φάγητε τὴν σὰρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
 πίετε ἀπὸ τοῦ αἵματος, ἐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. Ὁ
 φάγων με τὴν Σὰρκα, καὶ πίνων με τὸ Αἷμα, ἔχει
 ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ
 ἡμέρᾳ.

Εἶπε τὸν Ν. καὶ ὁ Κασῶς.

Ω. 23.

Ω, δὴ, α. ἦχος, πλ. β'. Κύματι θαλάσσης.
Σοὶ τῷ δ'εργέτη, καὶ πάντων Δεσπότη, Χριστῷ
 παροσίπικτον, μὲν δακρύων θερμῶν, τὴν ἐπι-
 φθον πύττω, ἐν κλαυθμῷ ἀναβοῶντες ὠδῶν τὸν
 ἴσον οἰκέτῳ σε ἀνάπαυσον ὡς εὐπλαγχίος.

Γῆς ἐκ δεξιῶν σε, ἀξίωσον Λόγε, ἀγίας σά-
 σεως, μὲν τῶν ἐκλεκτῶν, τὸν ἐπ' ἐλπίδι
 ἀνέντα, ἀσάσεως φιλανθρωπε, ἐκτενῶς δεόμεθα
 τῆ φωνῆς ἀνέσεως.

Εν τῇ Οὐρανίᾳ, σέπτῃ Βασιλείᾳ, σὸν ἐκλεκτῶν
 δαλόν, φιδρῶς ἀγάλλεσθαι, τὸν ὁπὸ γῆς μετα-
 πάντα, καταξίωσον φιλανθρωπε, παρορῶν ὡς εὐπλαγ-
 χίος, τὰ πῆς ψυχῆς ἐγκλήματα.

Οἱ μοι ὡσεὶ χόρτος, ἢ ὄξυς τῆ βίης, ὅμῃ ἐξέλι-
 θησε, καὶ ἐξυραύθη ἀθύς. πῆ ἐν τῇ πῆ φῶ
 ξία; πῆ μορφή, ἢ κάλλος ἐκεῖ; διὰ θεῖσαι Κύ-
 ριε, τῆ δέλε σε ὡς εὐπλαγχίος. Οἰοτοκίον.

Καταχέαι, πύττω, ὄμνῃ μὲν σε πόθῳ, Παρθεῖν
 ἀχνοπε, Μαρία Μήτηρ Θεῶ, ὅτι ἀλοίμητων
 χίος τῆς καρποβείας σε τὸ ὄμμα αἰε, ἐκ πταισμάτων
 ὄνται νῶν, καὶ κείσεως θανάτω ἡμᾶς.

Ω, δὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ο γὰρ ἐστὶν ἀνθρωπος ἐν γῆ, ὅς ἐστι ἡμαρτε Λόγε,
 διὰ δεῖσιν δεξαι, δι' ἡμῶν τῶν πταισμάτων, καὶ
 αἰε, ἀρεῖ Σωτῆρ, τῆ σε δέλε, πάντα τὰ ἐγκλήματα

Καὶ τίς φιλανθρωπος ὡς σὺ, Κύριε ἐλεύμεν,
 συγχωρῶν ἀμαρτίας, καὶ τοῖς ζωστῆς κείροισι,
 καὶ ἐξοῖαι πολλῶν, ἡμᾶς πύττω, σώζε καὶ τὸν δαλόν σε.

Τ 4 Τῆς

Τῆς ἀνάκλησως Σωτῆρ, τὸν πισῶς μετασάτα
 δείξον συγκληρονόμον, προσδεχόμενος αὐτῆ, τὴν
 πελοδύταιαν ὄχλῳ, τῆ δακρύων μόνη ἀναμόρτηκε.

Θεοτοκίον.

Η ὄντως Δέσποινα ἡμῶν, Παναγία Παρθένε,
 δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, ὄν ἐκύψασας Θεὸν, τὴν
 μετασάτα πισῶς, Βασιλείας, ἀξίον φρέσσαι σοι.

Ὁ Εἰρμός.

„ **Ο**ὗτ' ἐστὶν Ἀγγιός ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου
 „ ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῆς πισῶνσε ἀγαθῆς
 „ καὶ σφραῖσας αὐτῆς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου.

Καὶ μνημονεύει ὁ Διάκονος.

Η Εὐχὴ, καὶ ἡ Ἐκφώνησις αὐτῆ τῆς Γερέως.

Τροπάεον. ἦχος, πλ. β'.

Α ληθῶς ματαίως τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος
 σκιά καὶ ἐνύπνιον. καὶ ἡδὲ μάτῳ παρίττεται
 πᾶς γηθητής, ὡς εἶπεν ἡ γραφή. ὅτε τὸν Κόσμιον
 κερδήσωμεν, τότε τῷ πύθω οἰκήσωμεν, ὅπε ὁμῶς Βα-
 σιλεῖς καὶ πτωχοί. διὸ Χεῖρε τὸν δαλόν σου ἐν χάρφ
 ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ὡς δὲ, δ'. Τὴν ἐν Σταυρῶσε θείαν κείωσιν.

Ο ἡ κείωσις ἀνυπόστατος, τῆς φεικτικῆς ἀπειλήσ,
 ἐκείνης τῆς ἡμέρας, τῆς μετασάτας μῆρι. ὅθεν
 ἐκτενῶς, τὴν ἀνάσασιν πίσει Χεῖρῶ ἀιπίσωμεν.

Ω Σμετανοῖα σοι ἀνάφαντα, τὴν λαμπάδι Χει-
 ρῆ, φαιδρῶς παρὸ τῆ θανάτῃ, τὸν σὸς οἰκέτῳ
 Δέσποτα, εὐσπλαγχνῆ Σωτῆρ, τῆ συμφωνός σοι τῆτος
 φαιδρῶς ἀξίωσον.

Ὅτι

ΟΤε γυμνοῖς πάντα τὰ κρύφια, καὶ ἐλέγχεις Χεῖ-
 ρεῖ, ἡμῶν πᾶς ἁμαρτίας, ὃν προσελάβε Κύριε,
 φέσαι ἀγαθὴ, τῆς αὐτῆ μνημῆδος ἐξαγορεύσεως.
 Θεοτοκίον.

ΜΗ' ὀπλάσῃ τῷ βοῶντων σοι, ἐν κλαυθμῷ ἐκ-
 τριῶς, Ἀγία Θεοτόκε, πῶς πᾶσι τῶν ἀνά-
 παυσιν, εὐρεῖν Ἀγαθὴ, τὸν πισόν σε οἰκέτιον πρὸς
 τὴν μετέσασιν. Ω, δὴ, εἰ. Θεοφανείας σε.

ΕΝ τῷ χορῷ τῷ ἐκλεκτῷ, καὶ ἐν βουβῇ οἰκτιρ-
 μων Παραδείσῃ, ὃν ἐν πίσει ἐξ ἡμῶν μετέ-
 σπασας οἰκισον. σὺ δὲ εἶδε πᾶσι Σωτῆρ ἡμῶν, πῶς
 ἁμαρτάνουσι βροτοῖς μετῴσιαν εὐθεον, ὡς Δεασότης,
 καὶ τῶν τῆς Βασιλείας σε ἀξίωσον.

ΚΑτ' ἐξουσίαν ὡς Θεός, δεασοτικῶς ἐλεεῖς τὸ σὸν
 πλάσμα, ἐ τῷ νόμῳ ἀνθρώπινῳ Κύριε, ὑ-
 πεπέγης μόνε φιλάθραπε. Διδὸ αὐτὸς ἄφες Σωτῆρ τῆ
 μετασάνης πίσει πᾶς ἁμαρτίας, καὶ τῶν τῆς Βασι-
 λείας σε ἀξίωσον.

ΟΤ' εἰς ἐκφύλλεται ἐκεῖ, τὸ φοβερόν τῆς Κρίσεως τε
 Βῆμα, Βασιλεῖς δινάσαι ἅπαντες, σὺν πῶς
 δόλοισ ἀμα παρῆσανται, καὶ φωνὴ Κεῖτῆ φοβερά, τῆς
 ἁμαρτάνουτας Λαὸς εἰς κείσιν γασίνης καλεῖ, ἐξ ἧς
 Χεῖρὲ ρῦσαι πᾶν δόλον σε. Θεοτοκίον.

ΕΚ σὲ τεχθεῖς ὁ Λυξωπῆς, ὑπερφυῶς καὶ φέ-
 σιν ἀνθρώπων, ὃν Παρθένε ἐκτριῶς ἰκέτοδε,
 τῶ ρυθλιῶναι πᾶντες ἀνύμφολτε, κολάσεως καὶ δεινῶν,
 καὶ φοβερῶν τῶ ἀδε κολασηρίων, καὶ σῶσαι πᾶν ἐξ ἡμῶν
 καὶ μετὰ πάντα πισῶς.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, σ'. Ἀβυσσος ἐγάπη.

Θ Ἄρατις ἢ πάθος, ἢ κρείσσις ἡμᾶς ἀναμύρει, ἢ
λιτόβουσα πᾶν ἔργον πᾶσι. Ἐξ ἧς πῦν δαλόν σὺ
ρῦσαι, φιλιάνθρωπε, ὃν μετέψυξας.

Α Νοίξου Σωτήρ με, τὸ μεταστῆναι δόξου δάσιν
τὸ ἐλέος σε Χεῖρ ἐπί τῷ θύραν, ἵνα χοροδὴν ὃν
δόξῃ, μετέχων ὀφροσύνῃς τὸ κρείσσει σε.

Λ Ἔρωσον πταισμάτων, πῶς σὺ ἐλέει Σωτήρ σὺν
δαλόν. ὃν μετέψυξας ἡμῶν ἐν πίσει, ὅτι ἐλέει
δικαιῶται, ἐξ ἔργων ἀνθρώπων, φιλιάνθρωπε. Θεοποιῶν.

Ν Ἐκρωσις θανάτου, ἢ κατὰρας ἀνάσσεις ὁ Κεῖ
σης, σαρπὶ ἐπέχθη Θεοφρονήτωρ, καὶ πάντας
πὺς θανάτου σῶζει, ὡς ἀγαθός, ἢ φιλιάνθρωπος.

Ὁ Εἰρήμος.

ἢ **Α** βυσσος ἐγάπη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, ἢ
ἢ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Γωνίας πῶ
ἢ Δεσπότη βοᾶσαι ἐκ φθορᾶς με ἀγάγει.

Ὁ Διάνοτος. Ἐ'τι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήμῃ.

Ἐ'τι δόξουσα ὑπὲρ μακαρίας.

Καὶ ὑπὲρ συχωρήσεως. Ὁ πάς Κύριος ὁ Θεός.

Τὰ ἐλέει τὸ Θεός.

Ἡ Εὐχή. Ὁ Θεός ἡδὲ πνευμάτων.

Μ ἐπὶ τῷ ἁγίων ἀνάπαυσον Χεῖρ ὁ Θεός
τῶν ψυχῶν τὸ δάλεσε, εὐθα ἐκ ἔστι πο
νος, ἢ λύπη, ἢ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀπελευθέρωτος.

Α Ὡς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας ἢ
πλασας τὸν ἄνθρωπον. οἱ βροτοὶ ἐν ἐκ γῆς
ἐπιπλασθησάν, ἢ εἰς γλῶττιν ἀνθρώπου πορροδόμεθα,
κα-

καθὰς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι ὅτι
 γῆ ἐγώ, καὶ εἰς γαῖαν ἀπελεύσομαι ὅπως πάντες βροτοὶ
 παραδύομεθα, ἐπιπέφικον θρηνοὶ ποιητῆς ὡδῶν τῶν
 Ἀλληλεία.

Ν Οὐκ ἐκὼς δυσώπῳ ἐπακύνετε, καὶ μόνων ἦ
 ταῦτε καὶ φθέγγομαι. δι' ἡμᾶς ἦδ' τὸν θρη-
 νον ἐποίησα, ἵσως ἔχεν τινὰ πρὸς ὠφέλειαν, ἀλλ'
 ὅτε ταῦτα μελωδίσητε, μνημονεύσατέ με τῷ ποτὲ γνω-
 ρίμῳ· πολλάκις ἦδ' ὁμᾶ στυγερῶς ἠλθούμην, καὶ ἐν οἴκῳ
 Θεοῦ στυφέλλομαι. Ἀλληλεία.

Α Νασαῖτες ἐν πάντες συνάχθητε, καὶ καθίσαν-
 τες λόγον ἀκούσατε. φοβερὸν ἀδελφοὶ τὸ Κερί-
 θιον, ὅπως μέλλομεν πάντες παρῆσθαι. ἐκ οὗ ἐκεί-
 θελος, ἐδέετο ἄλλοθεν, ἐδέετο ἐκεῖ μικρὸς, ἔτε μέ-
 γας, ἀλλὰ πάντες γυμνοὶ παρῆσθαι. Ἐγὼ τὸ κα-
 λὸν τὸ βροτὸν συνεχῶς τὸν Ψαλμὸν. Ἀλληλεία.

Σ Τυγαυόμεθα πάντες τοῖς δακρυοῖν, ὅταν ἰδωμεν
 λείψανον κείνου, καὶ ἐγγύζοντες πάντες ἀσπύ-
 ζῶσαι, ἵσως θεὸς καὶ ταῦτα προσφθγγῶσαι, ἰδέετο ἀφῆ-
 κας τὰς φιλητῆρας, καὶ λαλοῖς τῶν λοιπῶν μετ' ἡμῶν
 φίλες, ἔτε τί ἐλαλοῖς ὡς ἐλαλοῖς ἡμῶν, ἀλλ' ἐπὶ
 σιγῆς τῶν ἄλλων μετ' ἡμῶν. Ἀλληλεία.

Τ Πικρὸν τῆς θρησκόντων τῶν ῥήματε, ἀπὸ φθέγγ-
 γονται ὅταν πορεύονται, ἀδελφοὶ ἀδελφῶν ἐξο-
 ρίζομαι, φίλος πάντας ἀφῶ καὶ πορεύομαι. πᾶς ἦ
 ὑπάγω ἐκ ἐπίσταμαι, ἢ πῶς μέλλω εἶναι ἐκεῖ ἐγὼ
 νόστος, εἴμῃ μόνου Θεοῦ ὁ καλέσας με· ἀλλὰ μετῶ
 ποιῶτε με μετ' ὡδῆς. Ἀλληλεία.

Ἀρα

Αρα πῶς αἱ ψυχαὶ νῦν ὑπάγουσιν; ἄρα πῶς νῦν ἐκεῖ συνάγασαι; ἐπεθύμην μαθεῖν τὸ μυστήριον, ἀλλ' ἔδειξές ἐκάνθ' διηγήσασθαι. ἄρα καὶ οἱ νοὶ μικροῦ ἔσαν τῶν ἰδίων αὐτῶν, ὡς ἡμεῖς ἐκεῖθεν; ἢ ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐπελάθοντο, τῶν θρησκόντων αὐτοῖς καὶ ποιόντων ᾠδαί; **Ἀλληλεῖα.**

Συνοδησάσατε φίλοι τοῖς θρησκῆσι, καὶ συνεδίησθε τὸ μῆμα προσφάσατε· καὶ ἐκεῖ νανεχῶς ἀπενίστατε, καὶ τὰς πόδας ὑμῶν ὀξυτερίσατε· πᾶσα ἡ νεότης ἐκεῖ ἔσθ' ἔρη, πᾶσα ἡλικία ἐκεῖ ἐμαρῶνθη. ἐκεῖ κόμισ καὶ τέφρα καὶ σκῶληκες, ἐκεῖ πᾶσα σιγή, καὶ ἔδειξές ὁ λαλῶν. **Ἀλληλεῖα.**

Ιδέ νῦν θεωρεῖτε τὸν κείμηρον, ἀλλ' ἡμῖν τὸ λοιπὸν πῶς μὴ ποροκείμηρον. ἰδέ δὴ καὶ ἡ γλῶσσα ἡσύχασεν· ἰδέ δὴ καὶ τὰ χεῖλη ἐπαύσαντο. ἔρρωθε φίλοι, τέκνα, σώζεσθε ἀδελφοί, σώζεσθε γνῶριμοί· ἐγὼ ἦδ' οὐδὲν τὴν ὁδὸν με ποροίνομαι, ἀλλὰ νεύειαν ποιεῖτέ με μετ' ᾠδῆς. **Ἀλληλεῖα.**

Οὐδεὶς ἦδ' ἔκειθεν ἀνέζησεν, ἵνα εἴπῃ ἡμῖν πῶς ἄγασιν, οἳ ποτέ ἀδελφοί, καὶ τὰ ἐγγονα, τὰ ἐκεῖ πορολαβόντα παρὸς Κύριον. διὸ πολλὰ καὶ αἰεὶ λέγομεν· ἄρα ὅστιν ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀλλήλους; ἄρα ὅστιν ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀδελφούς; ἄρα ὅστιν ἐκεῖ ἐν τῷ ἅμα εἰπεῖν τὸν Ψαλμόν; **Ἀλληλεῖα.**

Υπάγομεν ὁδὸν τὴν αἰώνιον, παριστάμενοι ὡς ἀπερ κατάδικοι, κάτω νεύοντες ὅλοι πρὸς ὄψωπα. πῶς τότε κάλλος; πῶς τὰ χεῖματα; πῶς ἡ δόξα τότε

τότε ἢ τὸ βίβη τέτε; ἔδου τίτων ἐκεῖ βοηθήσει ἡμῖν.
εἰμὴ λέγειν συχνῶς τὸν Ψαλμόν. Ἀλληλεΐα.

Τὶ τὸράττη ἀκαίρως, ὦ ἀνθρώπε; μία ὥρα καὶ
πάντα παρέρχεται· καὶ ἦ ἐσιν εἰς ἄδω μετα-
νοια, καὶ ἐσιν ἐκεῖ λοιπὸν ἀνεσις· ἐκεῖ ὁ σκώληξ ὁ
ἀκοίμητος. ἐκεῖ γῆ σκοτεινὴ καὶ ζοφερά ὕλη, ὅπου μέ-
λω ἐγὼ κατακλίνομαι. καὶ ἦ ἐσπούσα ὅλωσ τὸ λέγειν
συχνῶς τὸν Ψαλμόν. Ἀλληλεΐα.

Οὐδὲν ἔτις ἔστιν ἀληθάργητον, ὡς βροτὸν ἐκ
βροτῶ χειρίζομενοι. καὶ γὰρ χρόνον μικρὸν
μνημονόσωμεν, ἀλλ' ἀθύς τὸ θανάτου λανθάνομεν, ὡς
μὴ θανεύται τίτων ἔχοντες. καὶ γονεῖς ἦ τέκνων παύ-
των ληθαργῶσιν, ἀ ἐκ σπλάγχμων γενήσαντες ἔδρε-
ψαν, καὶ προσέπεμφαν δάκρυα μετ' ὠδῆς.

Ἀλληλεΐα.

Υπομνήσκω ὑμᾶς πρὸς τὸν Κύριον, ἀδελφοί
με καὶ τέκνα καὶ φίλοι με, μή με ἐπιλάθηθε
ὅταν προσέχηθε, δυσωπῶ ἱκετεύω καὶ δεομαι, μά-
θετε ταῦτα εἰς μνημόσυον, καὶ θρηνήσατέ με νυκτὸς
καὶ ἡμέρας, ὡς Γαβ πρὸς τὸς φίλους ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς,
καθίστατε πάλιν εἰπεῖν. Ἀλληλεΐα.

Τὰ γὰρ πάντα ἀφύτες ὑπάγουμεν, καὶ γυμνοὶ
καὶ στυνοὶ παρυσάμεθα. τὸ γὰρ κάλλος ὡς
χλόη μαραινεται, ἀλλὰ μόνον πλανώμεθα ἀνθρώ-
ποι. γυμνὸς ἐπέχθησ ὡ παλαίπαρε, γυμνὸς μέλλεις
ἐκεῖ παρασβεῖαι πάντως. μὴ φανταξῆ βροτὲ ἐν τῷ
βίβη ποτὲ, ἀλλὰ μόνον πάντοτε σθένος μετ' κλαυ-
θμῶ.

Ἀλληλεΐα.

Α.

Αὐτὸς ἠλέησας αὐθροπε αὐθροποι, αὐτὸς μέλλει
ἐκεῖ ἐλεῆσαι σε· καὶ τινὶ οὐρανῷ συνεπάθει-
σας, αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκεῖ τῆς ἀνάγκης· ἐὰν ἐν τῷ
βίῳ γυμνὸν ἐσκέπασας, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ σκεπᾶσαι
σε, καὶ ὁ Ψαλμὸς. Ἀλληλεΐα.

Ποῦρα ἢ ὁδὸς ἢ ἀπέρχομαι, ἢ ἐδέεστε ἕως
ἐβαδίσαι· καὶ ἡ χάρα ἐκείνη ἀγνώριστος, ὅπως
ἐδεῖς ἕδωκε ἢ γνωρίζει με. φοβερὸν ἰδέσθαι τὴν ἀ-
πάγονται, φοβερὸν τὴν καλέσαστά με. τὸν ζωῆς καὶ
θανάτου διασώζοντα, καὶ καλῶντα ἡμᾶς, ὅταν θελῶ
ἐκεῖ. Ἀλληλεΐα.

Οἱ ἐκ χάρας τινὸς ἐκβαδίζοντες, ὁδηγῶντων τινῶν
προσδεόμεθα, τί ποιήσομεν ὅπως ὑπάγομεν
εἰς τὴν χάραν ὅπως ἢ γνωρίζομεν; πολλῶν σοὶ τῶν
ὁδηγῶν χρεία· πολλῶν σοὶ τῶν δόχων τῶν συνοδοῦν-
των, ὁρῶσά με ψυχῶν τῶν παλαιῶν, ἕως φθάσαι
Χριστῶ εἰπεῖν πρὸς αὐτόν. Ἀλληλεΐα.

Υδικῶν τῶν παδῶν οἱ προσκείμενοι, ἐκεῖ αἰετῶν
ὅπως ἐκ ἔχουσιν. ἐκεῖ μὴ φοβεροὶ οἱ κατήσο-
ροι, ἐκεῖ δὲ καὶ αἱ βίβλοι ἀνοίγονται. πῶς πῶς ἄλλοι
φεῖς τότε αὐθροπε; ἢ τίς μέλλει ἐκεῖ βοηθῆσαι σοὶ
τότε; εἰμὴ ζῶν ἀγαθόν τι ἐποίησας, καὶ καλὸν τὸ
πποχρεῖται ἐποίησας; ἄδων. Ἀλληλεΐα.

Η Νεότης καὶ κάλλος τῷ σώματι, τῷ καρπῷ
τῷ θανάτῳ μαρτυρεῖται, καὶ ἡ γλώσσα δὲ
κῶς τότε φλέγεται, καὶ ὁ λάρυγξ ψυχῆς ἀναφλέ-
γεται. ὀφθαλμῶν κάλλος τότε σβέννυται, κάλλος
τῷ τῷ προσώπῳ ἀλλοιοῦται ὅλον, κάλλος τῷ τῷ ἔα-
χίλῳ

χίλις σωφίζεται, καὶ λοιπὸν ἡσυχάζει τὰ λόγια
 θυγατρὸς. Ἀλληλεΐα.

Η Συχάσατε δὴ ἡσυχάσατε, τῷ κειμένῳ λοιπὸν
 ἠρεμήσατε, καὶ τὸ μέγα μυστήριον βλέψατε,
 φοβερὰ ἢ ἡ ὥρα, σιωπήσατε, ἵνα μετ' εἰρήνης ἡ
 ψυχὴ ἀπέλθῃ εἰς ἀγάπην ἢ μέγα σωφίζεται, καὶ
 ἐν φόβῳ πολλῶν δυσωπεῖ τὸν Θεόν. Ἀλληλ.

Ε Γὰρ μὴ εἶδον νήπιον θνήσκοντα, καὶ ζωὴν πάλιν
 ἐμὴν ἐσταλάσσει· ἐπαράχθη ἢ ὅπως καὶ εἶθε
 με, καὶ ὡς ἦλθεν ἡ ὥρα ἐβόησε. πᾶτερ βοήθει μοι
 ἥτιερ σῶσόν με, καὶ κείρις ἱκανὸς τότε βοηθήσαι αὐ-
 τῷ, εἰμὴ μόνον ὄραντες μαραινόνται, καὶ ἐν τάξει
 θρηνῶνται αὐτό. Ἀλληλεΐα.

Α ῥα πόσαι ἐξείφθη ἠρπάγησαν, ἐξ αὐτῶν τῶν
 παθῶν ἐν τῷ μνήματι, καὶ ἐξέλιχθησαν ζεύξιν
 αἰώνιον, καὶ ἐποίησαν θρηνῶν ἀδάπανον, καὶ τὸ νυμ-
 φῶνος καὶ ἀέτησαν, ἀλλ' ὅμως ὁ γάμος, ὅμως ὁ τά-
 φος, ὅμως ζωῆς, ὅμως καὶ θεζούσης, ὅμως γέλας,
 ὅμως καὶ θρηνῶς, ὅμως καὶ ὁ Ψαλμός. Ἀλληλ.

Σ Υγχαίόμεθα μοισὶν ἀκούοντες, ὅτι ἐστὶν ἐκεῖ φῶς
 αἰώνιον, ἐκεῖ ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐκεῖ
 ἡ ἔσφρη ἡ αἰώνιος. ἐκεῖ ὑπάρχει ὁ Παράδεισος, ὅ
 πᾶσα ψυχὴ τῷ Δικαίαν χαίρει. συνεισελθῶμεν
 πάντες ἐν Χειρῶν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἐπιβοήσωμεν πάν-
 τες Θεῷ. Ἀλληλεΐα, Θεοπικίον.

Π Αναγία Παρθένε ἀνύμφε, ἡ τεκῆσα τὸ φῶς
 τὸ ἀπόροιστον, δυσωπῶ ἱκετόλω καὶ δόμοι,
 δυσωπῆσα μὴ παύσῃ τὸν Κύριον, ὑπὲρ τῆ κοιμη-
 θῆς.

Θαύτος δάλεσε ἀχραντέ, ὅπως εὐρη ἐκεῖ ἀφῆσιν πτω-
σμάτων, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως πάναγνε. παρρησίαν
ἧδ' ἔχεις ὡς Δέσποινά, δυσωπῶν τὸν Υἱόν σου ἐκάσ-
πε. Ἀλληλεΐα. Εἶτα πάλιν τὸ Κοιτάκιον.

Μετὰ τῷ Ἀγίῳ ἀνάπαυσον Χειρῆ.

Ω, δὴ, ζ. Ἀφρασον Θαύμα.

Πρὸς γενένης, καὶ τῆς φεικτῆς καταράσεως, ὡς
οἰκτίρων λυβῶσαι Χειρῆ, ὃν πίσει τὰ νύ-
κτωρσελάβε δαλόν σου, καὶ μελωδεῖ σοι πρὸς ἄνε σὺ
οἰκέτη· λυβῶτὰ ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Εἰς γλυῦ παραέων, καὶ Παραδείσε ἀπόλαυσιν, τὴν
κοιμηθούτα δαλόν σου πιστῆς, ἐν τόπῳ σκλήρης
δόξης θαυμαστῆς, ὁ Θεὸς καταξιώσας πρὸς ἄνε μελω-
δεῖ σοι· λυβῶτὰ ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Πολλὴ ἡ κρίσις, ἀνάγκη δὲ ἀδιήγητος, ἐν γενέ-
νῃ ὅσιν ἀδελφοί. ἐκεῖ ἧδ' ψυχὰι σώματι μὴ
φλέγονται, καὶ ἐν ὀδυρῷ δακρύσαι βοᾶσαι· λυβῶτὰ
ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τοὺς ἀδιστάκτους, Θεῷ Μητέρα ὑμνῶντάς σε, Θεο-
τόκε ἀχραντέ ἀγνή, καὶ ζῶντας ἀεὶ φέρει πρὸς
βέβαις σε, καὶ μεταστάντας πικρῶν βασάνων ρύσαι· λυ-
βῶτὰ ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ω, δὴ, η. Ἐκκευθι φείτῳν Οὐρανέ.

Ω Ποία ὥρα φοβερά, τῆς ἀμαρτανόντας ὑπὸ
μῆκει ἀδελφοί. ὦ ποῖος φόβος τότε, πῦρ κα-
ταράγεται τὸ τῆς γενένης, καὶ ἔρπετων καταπίεται ὁ
ὄφις. διὸ Χειρῆ οἰκτίρων Δέσποινά, ρύσαι φεικτῆς
γενένης ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

Ω

Ω τῶν δικαίων τῆς χαρᾶς, ἧς ὑπολαύουσιν ὅταν ἔλθῃ ὁ Κριτής. ἐκεῖ ᾗδ' ὁ νυμφὼν νύ-
 ἐπισται, καὶ ὁ Παράδεισος, καὶ πᾶσα ἡ Χειρὸς Βα-
 λεία. ἐν ἧ τῆς σῆς οἰκίας ὑφρανομήνης δάξον,
 καὶ τῶν ἁγίων Χειρὸς εἰς τῆς αἰῶνας.

Τὸς ὑποσέσεται Χειρὸς, τῆς παρυσίας σὺ τὴν φει-
 κῶδη ἀπειλή; ἐκεῖ ὁ Οὐρανὸς εἰλίεσται ὡς
 βιβλίον φεικτὸν, καὶ πίπτει τὰ ἄστρα, τῆ φόβῳ
 λονεῖται πᾶσα Κτίσις, καὶ τὸ φῶς ἀλλοίεσται. τότε
 εἰσται Λόγε, τῆ εἴδου μετὰ σῶτος. Θεοτοκίον.

Ο ἴσωμάπως Υἱὸν, ὑπερφῶς Ἀγνή, ἔτος
 ἔσιν ὁ Κριτής, καὶ ζῶντων καὶ νεκρῶν, καὶ κείνων
 τῶν τῆ γλῶσση, καὶ σώζει τῶν βασιλῶν ἕς θέλει,
 καὶ μάλιστα τῆς πόθῳ προσκυμῆντας ἐν τύποις, αὐ-
 τὸν καὶ σὲ ὑμῶντας, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ω, δὴ, θ'. Μὴ ἐποδύρε με Μῆτερ.

Μὴ ἐποδύρετε πάντες, οἱ ἐν πίσει θανόντες,
 ὅτι Χειρὸς ὑπὲρ ἡμῶν ὑπέμειτε Σαρκί, καὶ
 Σταυρὸν καὶ ταφῶν, ἀθανασίας Υἱὸς ἀπειργάσατο
 πάντας, βοῶντας πρὸς αὐτὸν, μὴ εἰσέλθῃς εἰς κέ-
 ρα μου καὶ τῶν δούλων σου.

Ω ἐπ' ἐλπίδι θανόντες, ἀνασάσειας θείας, τὴν
 ἐν Χειρὸς πάντων ζωὴν ἀρήκαμεν πιστοί.
 ἀλλὰ κείσις πολλὴ ἐντυῦθα ἀδελφοί, καὶ ἕδεις ἐν
 ἁδῆ λυβῆται ἑαυτὸν· ἀλλ' ὑμῶν ὑπὲρ πάντων Χει-
 ρὸς δέησθε.

Εν τῆ ἀγῆρω σὲ δόξῃ, καὶ ἔσφῃ Παραδείσῳ,
 τὸν ἐξ ἡμῶν μετὰ σῶτος νῦν τῶν ἀγαθῶν, ὡς
 ἁγίας.

Agiasmat.

V

ὁρθο.

206 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

ὀρθοδοξία, καὶ μετανοία σοι προσδραμόντα ἐν πίσει
καὶ ποίησον αὐτὴν, ἐκλεκτὸν ἄρσενά τι τῆς Βασί-
λειάς σου. Θεοτοκίον.

Σὲ τῆς ζωῆς ὡς Μητέρα, Θεοτόκε Παρθένε,
ὑπερφυσίᾳ καὶ ὀυσεβῶς ὑμνήσω οἱ πιστοί. Ἐ-
σὲ ἡμεῖς οἱ πενηκότες τὸ σπῆν, ἀθανάτιοι καὶ
ἀθάνατοι ζώοντες, καὶ ἰδέσοι τὸν ὕμνον ἀποπληρέ-
μεθα. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ὴ ἐποδύρεμε Μητέρα, καθορώσα ἐν τῇ
» φωνῇ, ὃν ἐν γαστρὶ αὐτῆς ἀπορῶς σιωπέλαβον
» Υἱόν, ἀνάσσομαι γάρ, καὶ δοξασιόσομαι, καὶ
» ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύτως ὡς Θεός, πῶς ἐν πί-
» σει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἐτι δέομεθα.

Τὰ ἐλέη τῆ Θεῆς.

Ἡ Εὐχή.

Καὶ τὸ Ἐξαποσειλάειον.

ΝΤ' ἀνεπαυσάμην, καὶ εὖρον ἀέσιν πολλῶν,
ὅτι μετέβην ἐκ φθορᾶς, καὶ μετέβην πρὸς
ζωὴν Κύριε δόξα σοι. Καὶ ὁ Λαὸς τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτῆς.

Στίχ. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν.

Στίχ. Καὶ ἡ ἀλήθεια τῆ Κυρίου ῥῆμα.

Καὶ καθ' ἕκαστον σίχ. λέγει τὸ Ἐξαποσειλάειον.

Εἶπα, Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΝΤ' ἐξελεξάμην, τὴν Θεομήτρα Κόρην, ὅτι
ἐπέχθη ἐξ αὐτῆς, Χειρὸς ὁ πάντων λυτρω-
τής. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ

Καὶ εὐθὺς οἱ Αἰνοὶ. Καὶ τὰ Στιχηρά.

Ἦχος, πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη δὲ τὸν βίον.

Θεοποιήσεις ἐν τῇ μεταστάσει, τῆ ζωοποιῶσαι νυκτὸς
 μυστηρίῳ, πρὸς σὲ μεταβέβηκον, ὁ θεὸς λει-
 περγόσσε. δέξαι ἐν ταῖς χερσί σου τὴν ψυχὴν αὐτῆς
 ὡς σπερδίον, τάξον αὐτὴν ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου, τῆς Ἀγ-
 γέλων χορείαις, καὶ ἀνάπαυσεν ὃν προσελάβε, τῆ
 προσάξεις Κύριε, δὲ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ξεῖνον τὸ μυστήριον τῶ θανάτου ἐπιπέφραται ἢ
 πᾶσιν ἐν ἀσεία, ἡ φύσις λυμαινεται, βία Πρε-
 σβύτας αἶρει, Ἡ γυμνῆς, Γραμματεῖς, Διδασκά-
 λας, τὸς μάγισσας φρονεῖτας, φθερεῖ Ἐπισκόπους,
 Ποιμένας. ἀλλὰ κράζωμεν μὲν δακρύων τῆ προσά-
 ξεις Κύριε, ὃν προσελάβε ἀνάπαυσον.

Πεπολιτοδμήσις ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ κεκοσμημένος ὁ
 ἱερός σου, ὁ θυμὸς καὶ πρόπολος τῶ θεῶν
 Μυστηρίων, θεῖα προσάξεις μετῴλη, τῆς τῶ βίῃ
 θαρύβαν, ὃν περ ὡς ἱερέα Σάιτερ, προσδεξάμενος
 σῶσον, καὶ ἀνάπαυσον μὲν Δικαίων, ὃν προσελάβε
 τῆ προσάξεις, δὲ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίῳ.

Θεοτόκε σαρκωθέντα ἐγκαρῆ, Θεοτόκε Παρ-
 θεῖε, αὐτὸν ἰκέτοισε, σωθῆναι καὶ ψυχὰς ἡμῶν.
 Εἰς ἔνω. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ μὲν τὸ, Κα-
 ταξίωσον Κύριε.

Τὰ παρόντα στιχ. Ἰδιόμελα, τῶ Δαρμασηνῶ, ἡχ. α.

Ποία τὸ βίῃ τρυφῆ ἔσμεναι λύπης ἀμέτοχος,
 ποία δόξα ἔσμεναι ὑπὲρ γῆς ἀμετάθετος; πάντα

σκιᾶς ἀδελφεύερα, πάντα ὀνείρων ἀπαπιλότερα· μίση
 ῥοπή, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος ἁπλῶς ἀδέχεται. ἀλλ' ἐν ταῖς
 φωτὶ Χεῖρὲ τῶ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς
 ἀραιότητος, ὃν ἐκέλεξω ἀνάπαυσον ὡς φιλανθρώπος.

Κύριος ποιμαίνει με.

Εργῶ Σωτήρ μου δεικνύεις, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων
 ἀνάστασις· λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν
 ἐξανέστησας· τότε μοχλοὶ συνῆξίβησαν, πύλαι δὲ
 ἀδὲ σωτηριάρχησαν. τότε ὑπὸς ὁ τῆς ἀνθρώπων
 θάνατος ἀπεδείκνυτο. ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σώσασίαι τὸ
 πλαστέρισμα, καὶ ἔκ εἰς τὸ κείναι ἀδελφότητος, ὃν
 ἐκέλεξω ἀνάπαυσον ὡς φιλανθρώπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πάντων προσάτις θερμὴ ἀνεδείχθης Θεογονήτρια
 πάντων σκέπη, κράτος τε, ἐκ Θεῶν τοῖς προσφύ-
 γοῖς σου, τοῖς ἐν ἀνάγκαις ὀπίκρας, τοῖς αἰχμαλώ-
 τοις ταχεῖα λύθωσις· σὲ τῷ Χεῖρὸς τῆς βαρβάρων
 ἔθετο ἀμυντήριον, καὶ προστασίω, καὶ τείχος ἀπο-
 θητον, ὡς τῆς ἀδελφῶν ἰχὺ ἀπροσμάχητον, καὶ τῆς
 εἰρήνης βραβεύτηριον τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρά. ἦχ. β'. Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβειθαί με.

Οἱμοι, οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωρίζομένη
 ἐκ τοῦ σώματος. οἱμοι, τότε πόσα δακρύα, καὶ
 ἔκ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτῷ· πρὸς τῆς Ἀγγέλου τῆς
 ὀμματα ῥέψασα, ἀπαρακατεκαθικεῖται. πρὸς τῆς ἀν-
 θρώπου τῆς χεῖρας ἐκτείνασα, ἔκ ἔχει τὸν βοήθῆν-
 τα. διὸ ἀγαπήτι με ἀδελφοί, ἐνοήσαντες ἡμῶν τὸ
 βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάτι τῷ ἀνάπαυσιν ἀδελ-
 φῶν

Χει

Χειρῶν αἰποώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου.

Δεῦτε ἰδοὺ πᾶντες θαῦμα ὑπὲρ πάντων, ὁ χυθὲς σωτὴρ ἡμῶν, νῦν κείται νεκρός. δεῦτε γνώτω τί μετ' ὀλίγον, οἱ παραπτώμενοι τελευτήσαντες; πῶς οἱ τὰ μύρα χυθόμενοι, ἠδυσπύων κεύνται ὀσφράδιον; πῶς οἱ χυθίω κοσμέμενοι, ἄκοσμοι κεύνται καὶ ἀτρεπτοί; διὸ ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἐπιστάσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μετασάτι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χειρῶν αἰποώμεθα.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Σὺ ζε μάταιε βίη, σώξῃς πάντες οἴλοι, συγχεῖς περὶ καὶ πέπλα, εἰς ὄδον ἣν ὑπάγω, ἡμῶν ἐδέποτε διάδουσα. ἀλλὰ δεῦτε μηθελόντες με πῆς πρὸς ἐμὴ ἀγάπης, συνακολουθήσατε, καὶ τῶν παραδότων πηλόν μου ἔσονται, καὶ τὸν ἔχοντα κείναι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, σὺν δάκρυσι Χειρῶν ἰκετεύσατε, ὅπως με πρὸς ἐξελεῖται τῷ ἀσβεστῷ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αἰδοῦτε πύλην μουσικῶς ἐσφραγισμένην, εὐλογημένην Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε, τῷ σῶν Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ σε πᾶς ψυχᾶς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Γιδόμελα, ἦχος, γ'.

Ιδοὺ κείμενος ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἐν μέσῳ πάντων, σιγηρὸς καὶ ἄφωνος· τὸ σῶμα ἠργησεν, ἡ γλῶσσα πέπαυται, καὶ τὰ χεῖλη κεκώλυται· αἰχμη-

§10 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

ρίζ σιωδένονται, κὶ οἱ πόδες συμπλέκονται ἢ μορφὴ ἢ κλοῖωται, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐσβένθωσι, κὶ ἐκατανοῶσι πὺς θρηνῶντας ἢ ἀκοὴ ἐκφραδέχεται, πῶν λυπηρῶν τὸν ὀλοθυγμόν ἢ ρίς ἐκ ὀσφραίνεται, πῶ θυμαμάματος τὴν διωδίαν ἢ δὲ ἀληθινὴ ἀγάπη ἐδέπτε νεκρῶται. διὸ ἰκανῶσαι πάντας πὺς γνώσεις, κὶ προσφιλῆς μῶ, μνείαν ποιῆτέ μῶ ἐν ἡμέρᾳ κείσεως, ἵνα εὐρῶ ἔλθοι, ὅπῃ πῶ Βήματος ἐκείνη τῶ φοβερῶ.

Στίχ. Μακάριος, ὅν ἐξολέξω, κὶ προσελάβω.

Π Ἄντα ματαιότης τῶ κῆδράπινω, ὅσα ἐκ ὑπάρχει μὴ θάνατον, ἐκφραδέχεται ὁ πλῆτος, κὶ σιωδένει ἢ δόξα. ἐπελθῶν τῶ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφανίσει. διὸ Χριστῶ τῶ ἀθανάτω βοήσω μῶ πῶν μεταστῶντα ἐξ ἡμῶν κῆδράπινω, ὅσα πάντων ἐστὶν ὀσφρανομῶν ἢ καποικία.

Στίχ. Ἡ,ρα πὺς ὀφθαλμῶς μῶ.

Α Νθρώποι, τί ματῶνταρατόμεθα; ὁ δρόμος ταχύς, κὶ βραχύς ἐστὶν, ἐν τρέχοντι κῆδράπινω ὑπάρχει ὁ βίος ἄτρις κὶ πέτρα κὶ κῆδράπινω μετ' ὀλοθῶν ἐσόμεθα, κὶ ὡς ἀνδρῶς ματαιόμεθα. διὸ Χριστῶ τῶ ἀθανάτω βοήσω μῶ πῶν μεταστῶντα ἐξ ἡμῶν κῆδράπινω, ὅσα πάντων ἐστὶν ὀσφρανομῶν ἢ καποικία.

Δόξα, κὶ γῶν. Θεοτικῶν.

Λ Ἰμῶντασε σωτηρίας ἐχοντι Θεοτικῶς Παρθένω, οἱ ἐν τῶ πελάγει πῶ βίε χειμαζόμενοι. διὸ πρόσβλεπε τῶ ἐκ σῶ ἀπόρως σαρκαθῶντι Θεῶ κὶ κῆδράπινω ἀφράτως ἐνανθρωπήσαντι, σιωδένωαι πὺς ψυχῶς ἡμῶν.

Στι-

Στιχηρά, ἦχος, δ'.

Ποῦ ἔστιν ἢ τὸ Κόσμος προσαΐθεια; πᾶ ἔστιν ἢ
 πᾶν προσκαίρων φαντασία; πᾶ ἔστιν ὁ χρυσός
 καὶ ὁ ἄργυρος; πᾶ ἔστι πᾶν οἰκετῶν ἢ πλημμύρα καὶ ὁ
 φόρυβος; πάντα κόνις, πάντα πέτρα, πάντα σκιά.
 ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ Κύριε
 πᾶν αἰωνίαν σε ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μετασῶντα ἐξ
 ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγέρῳ μακαριότητι.

Στίχ. Εὐφραίνῃω ἐπὶ τοῖς.

Επὶ ἦλθεν ὁ θάνατος ὡς ἄρπαξ. ἐπὶ ἦλθεν ὁ φθο-
 ρός καὶ καθείλε με. ἐπὶ ἦλθε καὶ ἐκ ὄντι με ἔδει-
 ξεν. ἐπὶ ἦλθε, καὶ γῆ δὲ ὡν ὡς ἐκ ὡν κατέκειμαι.
 ὄντως ὄντα, ὄντως φάσμα ἐσμέν οἱ βροτοί. ἀλλὰ
 δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ Κύριε πᾶν
 αἰωνίαν σε ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μετασῶντα ἐξ ἡ-
 μῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγέρῳ ζωῇ.

Δόξα, καὶ τιμῇ. Θεοτοκίον.

Η Μάνη ἀγνή καὶ ἀχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν
 ἀσπόρως κηύσασα, πρέσβυτε τῆ σαδῶνας
 τὰς φυγὰς ἡμῶν. Στιχηρά, ἦχος, πλ. α'.

ΕΜνήθῃω τῷ Προφῆτε βεβάντος· ἐγὼ εἶμι γῆ καὶ
 ἀποδός· καὶ πάλιν κατοικήσῃ ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ
 εἶδον πῆ ὅσα πῆ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον· ἄρα τίς ἔστι
 βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλέσιος, ἢ πούης, ἢ δίκαιος,
 ἢ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μὲν Δικαίων
 τὸν δαλόν σε. Στίχ. Ἐσώτες ἦσαν οἱ πόδες.

ΣΥ· σπας, ὁ πικρῶν εἰς σὲ Χεῖρέ, θάνατον ἐκ
 ἄφεται. ἀλλ' ὡς ἐγὼ ἐκ φωτὸς ἐν φωτὶ φῶς

ὑπάρχω, ἔγω λάμψετε, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ δόξῃ μου ἀληθῆς ὑπάρχων Θεὸς ᾧ, ἐλήλυθα σῶσαι, καὶ ἐν ἀληθεῖ ὀρθοδοξίᾳ μεσέβροντας, εἰς Κύριον Θεὸν διπλῶν ταῖς φύσεσι, Σαρκὸς καὶ Θεότητος, ἐν ἧ ἡμεῖς τὸν δούλον σε ὡς φιλαίθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωπῆμεν ὡς Θεὸν Μιτέρα βλοσυρῆς, παρέβλεπε σωθῆναι ἡμᾶς. Στιχηρὰ, ἦχος, πλ. β.

Αρχήμοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλασουργόν σε γέγονε πρόσαγμα. βελιθεὶς ᾧ εἰς ἀοράτητα καὶ ὄρατός με ζῶν συμπῆξαι φύσεως, γῆθύνε με τὸ σώμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν τῇ θεῖᾳ σε καὶ ζωοποιῶ ἐμπιόουσι. διὸ Χεῖρ τὸν δούλον σε, ἐν χάριτι ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἡ ψυχὴ αὐτῆ ἐν ἀγαθοῖς ἀνελιδήσεται, Ὁμοιον.

Ετίμησας εἰκόμ σε, τὸ τῶν χειρῶν σε Λόγε πλασουργήμα. ζωραφήσας ᾧ ἐν ὑλικῇ μορφῇ τῆς νοητῆς ὑσίας τὸ ὁμοίωμα ἧς καὶ κοινῶν με κατέστησας, δέμνος ὅπῃ τῆς γῆς, κατέρχην κτισμάτων ἀπὸ αὐτεξουσίας, διὸ Σωτῆρ τὸν δούλον σε ἐν χάριτι ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σῆ σαρκωθέντα ἐγγραμμένον, Θεοτόκε Παρθένε. αὐτὸν ἰκέτολε, σωθῆναι πᾶς ψυχᾶς ἡμῶν.

Στιχηρὰ, ἦχος, βαρύς.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, πλασουργήσας κατ' ἀρχάς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας, κατέρχην σε τῶν κτισμάτων ὁρόνῳ δὲ ἀβύσσου ἀπα-

πιθεί, τῆς βρώσεως μετέχε, τῷ ἐντολῶν σε παρα-
βάτης γεγονώς. διὸ πάλιν, εἰς γλῶσῃ ἧς ἐλήφθη,
κατεδίκασας ὅπως ῥέφειν Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τῷ ἀνά-
παυσιν.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε.

ΔΥεῖ πᾶσαν λύπην ὁ θάνατος, μεταδοθεὶς ἐκ τῆ
Αἰδᾶμ τῆ φύσει ἡμῶν. καὶ ἡ φαρτὸν γεγό-
ναμεν τῆς βρώσεως μεταχόντες· γινώσκω ὅτι πλαστῶ-
τες ἐκ γῆς, πάλιν κόνις καὶ τέφρα γηυσόμεθα, καθά-
περ ἦμεν τὸ παρὶν. διὸ μετὰ φωνῆς κλαυθμῆ τὸν
Κτίστω δυσωπῶμεν, τῷ μετασάτι ἀέσιν, δωρη-
θῶμαι καὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΕ Θεοτόκε τειχος ἀρρηκτον, καὶ ἐλπίδα οἰπι-
σοὶ κεκήμεθα. διὸ μὴ παύσῃ Δείσσινα, προσ-
βλέειν ὑπὲρ τῷ πίσει κοιμηθέντων σε δέλων, ἀέσιν
αὐτοῖς γνέσθαι ἐν τῇ κείσει, ὅταν καθήσῃ, ὁ Υἱός
σε καὶ Θεός. τῷ φύσει γὰρ αὐτῇ ὅπως αἴσαι, ὡς πᾶσιν
ἀμαρτίμασιν, ὅτι νῦν συμπέφυρται· ἵνα σε πάντες
μακαρίζωμεν.

Στιχηρὰ, ἦχος, πλ. δ.

ΗΡῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον,
καὶ ἴδω ἐν ποῖς τάσει, κειμήλιον τῷ κατ' εἰκό-
να Θεῶ, πλαστῶσαν ἡμῖν ὡραιότητα. ἀμορφοί, ἄδο-
ξοί, μὴ ἔχουσιν εἶδος. ὡ τῷ θάνατος· τί τ' ὄψε-
ῖμας τέπο γέγονε μυσήσοι; πῶς παρεδέθημεν τῇ
φθορᾷ; πῶς σιωπῶμεν τῷ θάνατῳ; ὅπως Θεῶ
προσάξει ὡς γέγραπται, τῷ παρέχοντος τῷ μετασά-
τι τῷ ἀνάπαυσιν.

Κό.

Κύριε ἦν δυνάμεων.

Ρευστοὶ πῶς γεγονόμεν, ἀφ' ἑαυτῶν εἰκόνα φέρομεν πάντες, καὶ ἐμφυσήματι θεῶν λαβόντες τὴν ἀθάνατον ψυχὴν, μικτοὶ γεγονότες ὡς γέγραπται. πῶς δὲ παρέβημεν Θεῶν πῶς ἀποστάξαι; ἢ τὴν θαύματος πῶς τῆς ζωῆς τὴν βρῶσιν ἀφούτες, βρῶσιν ἐφαγομένην τὴν πρόξενον θανάτου καὶ πικρῆς; πῶς ἠπατήθημεν ἐν ρηθούτες θείας ζωῆς; λοιπὸν ἐμβοήσωμεν ὅτι μετὰ τῆς σῆσεως, ἐν ταῖς αὐλαῖς σε κατασπλώσωσον.

Δόξα, καὶ κυρ. Θεοτοκίαν.

Ησκέπη σε Θεοτόκε Παρθένε, ἰαθεῖον ὑπάρχει πνευματικόν. ἐν αὐτῇ γὰρ καταφύγοντες ψυχικῶν νοσημάτων λυθήμεθα.

Στιχηρά, ὕχος, πλ. δ'.

Αμέξητος ὑπάρχει πῶς ἀσώπως βίωσιν ὁ θαύματος, βρυγμός ὀδόντων, καὶ κλαυθμός ἀσπιδόκλητος, γόθος ἀφεγγής, καὶ σκότος ἐξώτερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμιτος, δάκρυα ἀνεύρηγτα, καὶ κελὴς ἀσυμπάθειτος. ἔξ τῆς τῆς πρὸ τέλους βοήσωμεν λέγοντες· Δέσποτα Χεῖρ, ὃν ἐξελέξω, μὴ ἦν ἐκλεκτῶν σε ἀνάπαυσον· Μακάριος, ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβε Κύριε.

Ὁμοιον.

Εφώτισεν ἡ σάλπιγξ, ὡς ἐξ ὕπνου νεκροὶ ἐξάνίστανται, ζωὴν ποδῶντες τὴν ἡραίου δέξασθαι. ἠλπίσω εἰς σὲ τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, μὴ κείνης πῶς ἀόλας σε· θνήσκῃς ἦν ὁ ἀθάνατος, δι' ἡμᾶς ἐχηματίσας. ἔξ τῆς τῆς πρὸ τέλους βοήσωμεν λέγοντες· Δέσποτα Χεῖρ, ὃν ἐξελέξω, μὴ ἦν ἐκλεκτῶν σε ἀνάπαυσον.

Καὶ

Καὶ τὸ μνημόσῳον αὐτῷ εἰς ἡμεῶν καὶ ἡμεῶν. Ὁμοιον.

Γ Δὲ καὶ τὰ σοιχεῖα, Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀλλαγῶνται, καὶ πᾶσα Κτίσις ἀφ' ἑαυτῶν ἠμφιάσαι. λήνται φθορά, καὶ σκότος ἠραῖσαι ἐν τῇ παρουσίᾳ σου, μέλλεις ἢ πάλιν ἔρχεσθαι μετ' ἑσέως ὡς γέγραπται, ἀποδοῦναι ἐκάσῳ καθὼς διεσπράξατο. Διάσωπα Χεῖρ, ὃν ἐξελέξω, μετ' ἡμῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Θεοπρόιον. Ὁμοιον.

Φ Ανεῖς ἐκ τῆς Παρθένου, παρθενίας με Λόγε ἀξίωσον. χοροὶ Παρθένων, τὰς λαμπάδας ἀνάψαντες, φάλλωσιν εἰς σέ, ποθέντες τὴν δόξαν σου, καὶ αὐτί, σμεισέρχονται. ὡς περ ἢ εἰς ἑραῖον τυμψῶτα χοροῖσι, ταῖς φρονίμοις παρθένοις φαιδρῶς σμεισελθωμεν. ἀναρχε Τεῖας, ὃν ἐξελέξω, μετ' ἡμῶν Δικαίων ἀνάπαυσον. Δόξα, ἦχος, πλ. β.

Δ Εὐτε καὶ θεάσαθε ἅπαντες, ξείνον καὶ φεικτόν θέαμα, τίς πᾶσι γνωρίζομενον, τὴν εἰκόνα τὴν τοῦ ὄρωμύλου, καὶ μικέτι φρονεῖτε τὰ πρόσκαιρα. σήμερον ψυχὴ χωρίζεται τῷ σώματος, πρὸς αἰώνιον Κόσμον μεδισαμένη· εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγει, ἢ ἑδέπετε διδάσσει, καὶ εἰς Κελτῶν ἀπροσωπόληπτον, ὅπερ παρῆσανται Ἀγγέλων τάγματα. φοβερὸν γὰρ ἀδελφοί με τὸ κριτήριον ἐκεῖνο, ὅπερ πάντες γυμνοὶ καθύπεσόμεθα, οἱ μὲν αἰχμηθῆμοι, οἱ δὲ σφραγισθῆμοι. διὸ βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· ὅταν μέλλῃς ἐτάζειν τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων, φέσωμε τὸ δούλου σου, ὃν προσελάβε, Κύριε φιλοπόνησθε.

Καὶ

Καὶ νυῦ. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς Τεκνίσεως σε, Χειρὲς κ' ἤν Μαρ-
τύρων σε, Ἀποστόλων, Προφητῶν Ἱεραρχῶν,
Ὀσίων, κ' Δικαίων, καὶ πάντων ἡν Ἀγίων, τοῖ
κοιμηθεῖσθα δὲλόν σε ἀνάπαυσον.

Εἶτα, Ἀγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ, Τρισάγιον.
Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μὲν Δικαίων τὸν δὲλόν
σε, καὶ πάντων κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς
σε, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθός τὰ πληκ-
μελήματα αὐτῆ, τὰ ἐκόνσια κ' τὰ ἀκόνσια, κ' πάντα
τὰ ἐν ἀγνοίᾳ κ' γνώσει φιλανθρώπε.

Δόξα, κ' νυῦ.

Μἦτιρ Ἀγία, ἡ τῆ ἀφράσε φωτός, Ἀγγελικῶν
σε ὕμνοις τιμῶντες, δ'σεβῶς μεγαλιόμορφ.
Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κ' τὰ λοιπά.

Καὶ ἡ Εὐχή. Ὁ Θεός ἡν πνομάτων.

Ὁ Ἀσπασμός, κ' ἀρχόμεθα ἡν τελουταίων,
ἦχος, β'.

Δεῦτε τελουταῖον ἀσπασμόν. κ' τὰ λοιπά, ὡς ἀπο-
γράψωμεν ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ ἡν Μοναχῶν. εἰς
Φύλ. 272. κ', 273.

Εἶθ' ἔτος, Δόξα, κ' νυῦ, ἦχος, πλ. β'.

ΟΡῶντές με ἄφρονον κ' ἄπνην ἀποκεῖμενον, κλαύ-
σατε πάντες ἐπ' ἐμοί, ἀδελφοί, κ' φίλοι, συγ-
γγεῖς, κ' γνωστοί. τῶν ἡν χθές ἡμέραν μεθ' ὑμῶν
ἐλάλην, κ' ἄφρω ἐπῆλθέ μοι, ἡ φοβερὰ ἄρα τῆ θά-
νάτου. ἀλλὰ δεῦτε πάντες οἱ ποθέμενοί με, κ' ἀσπά-
σαδέ με τὸν τελουταῖον ἀσπασμόν. ἐκείτι γὰρ μεθ'
ὑμῶν

ὑμῶν πορεύσομαι, ἢ συλλαλήσω τῷ λοιπῷ. εἰς Κεῖ-
 τὴν δὲ ἀπέρχομαι, εἴθε προσωποληψία ἔκ ἐστίν.
 δαλος γὰρ καὶ διαστός ὁμῶς παρίστανται, βασιλεὺς καὶ
 στρατιώτης, πλέσιος καὶ πείης, ἐν ἀξιώματι ἴσῳ.
 ἕκαστος δὲ ἐκ τῆς ἰδίων ἔργων, ἢ δοξαδύσεται, ἢ
 ἀγχιωθήσεται. ἀλλ' αὐτῷ πάντας, καὶ δυσωπῶ, ἀδα-
 λείπτως ὑπὲρ ἐμῆ προσδόξασαι Χεῖρῶ τῷ Θεῷ, ἵνα
 μὴ καταταγῶ καὶ τὰς ἀμαρτίας μου εἰς τὸν τύπον
 τῆς βασάνης, ἀλλ' ἵνα με κατατάξῃ ὅπως τὸ φῶς τῆς
 ζωῆς.

Ἀπερχόμενοι δὲ εἰς τὸν τάφον, φάλλισσιν οἱ Γερεῖς
 τὸς Εἰρμῶς τῷ μεγάλῳ Κανόνος.

Η'χος, πλ. β'. Ω, δὴ, α'. Ο' Εἰρμός.

ΒΟηθός καὶ σκεπαστής, ἐγενέτό μοι εἰς σωτηρίαν,
 ἔτος μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτὸν, Θεός τῶ
 παθός μου, καὶ ὑψώσω αὐτὸν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξα-
 σαι.

Ω, δὴ, β'.

ΠΡόσεχε ἄρανέ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χει-
 ρὸν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἐπιδημήσαντα.

Ω, δὴ, γ'.

ΣΤερέωσον Κύριε ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἐπιπλῶν
 σε, σαλεύθεισαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος
 Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Δίκαιος.

Ω, δὴ, δ'.

ΑΚήκουσθε ὁ Προφήτης, τὴν ἑλοσίνασε Κύριε καὶ
 ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκπεισαι,
 καὶ ὑψώσεις δέκνυθαι καὶ ἔλεγμα ἀκήκουσθε τὴν ἀκού-
 σε, καὶ ἐφοβήθην, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, ε΄.

Εκ νυκτὸς ὄρθειζόντα φιλαίθρως, φάτισον δέ
μαί, καὶ ὁδήγησον καμὲν ἐν τοῖς παροξυμασίαι
καὶ δίδαξόν με Σωτήρ, ποιῆν τὰς ἐντολάς σου.

Ω, δὴ, ε΄.

Εβόησα ἐν ἅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμον
σα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ με, ἐξ ἄβυσσος κατοικησῶν
καὶ ἀνύγαγόν ἐκ φθορᾶς τῆς ζωῆς μου.

Ω, δὴ, ζ΄.

ΗΜάρτυρ, ὑπομνήσαμην, ἠδικήσαμην ἐνώπιόν
σου, ἐδύσω ἐπιτηρήσαμην, ἐδὲ ἐποιήσαμην, κατ'
δύως ἐνετείλον ἡμῖν, ἀλλὰ μὴ ὠδύναίς ἡμᾶς εἰς
τέλος, ὁ ἦν Πατέρων Θεός. Ω, δὴ, η΄.

ΟΝ στρατιὰ Οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φεύγεται τὰ
Χερεβὶμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ
κτίσις, ὑμνεῖτε, ὀλογοῦτε, καὶ ὑπερυψεῖτε, εἰς πάν
τας τὸς αἰῶνας. Ω, δὴ, θ΄.

ΑΨόβρα συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμηνεύτως, Μη
τρὸς ἀνάνδρου, ἀφθορᾶς ἢ κύσεως. Θεὸς γὰρ
ἢ γέννησις κτιστοποιεῖ τὰς φύσεις. διό σὲ πᾶσαι ἀέ
θραι, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλο
νοεῖν.

Εἶτα τὸ, Ἅγιος ὁ Θεός, τὸ, Παναγία Τελέσ
το, Πάτερ ἡμῶν. ὁ Γερόντος. Ὅτι σὺ ὄντι ἡ
Βασιλεία.

Μετὰ Προδράμων δικαίων πεπλεγμένων.

Εἰς τὴν κατὰ παρουσίασιν σου Κύριε, ὅπως πάντες.

Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν ὁ καταβὰς εἰς ἅδην.

Η΄

ΕΙΣ ΙΕΡΕΙΣ. 319

Ἡ μόνη Ἀγνή, καὶ ἄβραντος Παρθένος. Ζήτες
ταῦτα ἐν τῷ Ἐξοδασικῷ τῆς Κοσμικῶν, εἰς
Φύλ. 216. καὶ 217.

Ὁ Γερῶς. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ τὰ λοιπὰ,
ὡς σωήθεις. Ὁ Θεός τῆς Πνιδμάτων.

Καὶ κηδύεται τὸ λείψανον ἐν τῷ πάφῳ, καὶ
γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

ΑΚΟ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΑΝΑΠΑΥΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΝΗΠΙΑ ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΑ.

Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὁ Κατοικῶν ἐν βοῶντι.
 Ἀβηλεία, γ'. Μακάριοι οἱ ἄμαχοι. Ὁ Βά-
 ρει σοφίας. Δόξα, καὶ νῦν. Σε καὶ τείχος ἡσ-
 λιμένα. Καὶ δ'δύς.

Εὐλογητός εἰ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς, εὖρε πηγὴν τῆς
 ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου, εὖρον καὶ
 γὰρ, τὴν ὁδὸν δὲ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλὸς
 πρόβατον ἐγὼ εἰμι, ἀνακάλεσαί με Σωτὴρ, καὶ σω-
 σόν με.

Εὐλογητός εἰ Κύριε.

Ὁ Παλάμη ἐκ μὴ ὄντων πλάσασ με, καὶ εἰκόνι
 σε θεῖα τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ
 πάλιν με, ὅπως ἔφας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς
 τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀνα-
 μορφάσασθαι.

Εὐ-

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Εγκλὸν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σε, εἰ καὶ εἰγ-
ματα φέρω πταισμάτων. οἴκτεήρισον τὸ σὸν
πλάσμα Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ δαυδαρχία,
καὶ τὴν ποδενὴν πατείδα καθαίρα μοι, Παραδείσου
πάλιν ποιῶν πολίτωμε.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Οὐ τὸν ἀμὸν τῷ Θεῷ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέν-
τες ὡσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω ἀ-
γιοι, καὶ αἰδίου μεταπεθεύτες· τῶν ἐκτεύχως Μάρ-
τυρες ἀπίσατε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθε.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ανάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δαλόν σε, καὶ κατάταξον
αὐτὸν ἐν Παραδείσῳ, ὅπως χοροὶ τῷ Ἀγίῳ
Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες, τὸν
κεκοιμημένον δαλόν σε ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτοῦ
πάντα τὰ ἐγκλήματα. Δόξα.

Τὸ Φιλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος, δισεβῶς ὑ-
μνήσωμεν βοῶντες· ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρ-
χος, ὁ σιναάρχος Υἱὸς, καὶ θεῖον Πνεῦμα, φώ-
τισον ἡμᾶς πίσεισοι λαβρόντας, καὶ τὰ αἰώνια
πυρὸς ἑξάρπασον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκί τεκῆσα εἰς πάν-
των σωτηρίαν· τὸ ἦν γένος τῷ ἀνθρώπων,
ἡμεῖς τὴν σωτηρίαν· ἔσθ' σε ὑπομιμνήσκει Παραδείσου,
Θεοτόκε Ἀγνή ἀλοχημένη.

Ἀλληλία, γ'. Δόξα σοι ὁ Θεός, ἐκ τῆς.

Agiasmat.

X

Εἶπα

Εἶπα ὁ Διάκονος.

Εἴτι, καὶ ἔτι, ἐν ἐρήνῃ τῆ Κυρίου δειψώμεθα.

Εἴτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀνάπαύσεως. Καὶ τὰ λοιπὰ
Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν. Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ Δικαίων τὸν δὲ
λόν σε, καὶ τὸν κατασκήνωσον, ἐν ταῖς αὐ-
λαῖς σε καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὸ
πλημμέληματα αὐτῶν, τὰ ἐκείσια καὶ τὰ αὐτίσια,
πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, φιλανθρώπου.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἷον Παρθένε ἀνατείλας τὴν Κόσμον Χεῖρ
ὁ Θεός, γίγναι φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξασ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶπα τὸν Ν'. Καὶ εὐχὴ ὁ Κανών.

Ω, δὴ, α. ἦχος, πλ. δ'. Ἦχος διὰ δόξασ.

Κύριε ἀνάπαυσον τὸ Νήπιον.

Ο Σαρκεὶ πτωχίσσας Λόγε Θεῶν, καὶ βρέφος
γενέσθαι, εὐδοκήσας δίχα Ἰσοπῆς, Ἀβραάμ
ἐν κόλποις δυσωπώμεθ, ὃ προσελάβη κατέταξον
Νήπιον.

Παιδίον ἀράθης ὃ παρὸ πάντος, αἰῶνος ὑπάρ-
χων, καὶ παιδίσις ὡς ἀγαθὸς, τὴν σὺν
ἐπιγγεῖλω Βασιλείαν, οἷς τὸ παρὸν ἐναείδησον
Νήπιον.

Πρὸ τῆς ἡδέων τῆς ἐπὶ γῆς, ἐν πείρᾳ εὐ-
δοχῆς, προσελάβη Χεῖρ Σωτὴρ, τὸ ἀμειψτον
βρέφος αἰωνίων, κατεξίων ἀγαθῶν ὡς φιλανθρώπου.

Θεο.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἢ Λόγον τὸν τῷ Πατρὸς, ἀφράσως τε
κῆσα, τῆς ψυχῆς μετὰ χαλεπὸν, θεράπευ-
σον ψαῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀληθινὰ καταπαύειον.

Ω, δὴ, γ', Οὐρανίας ἀψίδος.

Οπρωτέλης Λόγος, βρέφος ὄφθεις τέλειον,
βρέφος ἀτέλες ἡλικία παρὸς σὲ μετέτισσας, ὅ-
περ ἀνάπαυσον, μετὰ Δικαίων ἀπάντων, διαρετισσάν-
των σοὶ μόνῃ φιλαΐδρωπε.

Τῶν τῷ Κόσμῳ κείνων, αἰαρπαδῶν ἀγέλιον, τῶν
ὑπερκοσμίαν οἰκτιρῶν ἀγαθῶν μέτοχον, δει-
ξὸν δέοντα, τὸ ἀδέφθορον βρέφος, ὅπερ μετατέθει-
κός θεός παρὸς ἀξίους.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγῆς λήξεως, καὶ
ἱερατικῆς χορείας Ἀγίων Κύριε, μέτοχον ποιή-
σον, τὸ καθαρώτατον βρέφος, ὅπερ ὡς νυδόκησας
Σωτὴρ μετέτισσας. Θεοτοκίον.

Απορήσας ἐκ πάντων, ὅτι τὴν σὴν ἀχραντε,
δέσποινά καὶ μόνῃ προσφύγω σκέπῃ, βοή-
θει μοι. πρὸς σωτήρα σου, τῆς ἀμαρτίας τὴν πλε-
ον, ἀρετῆν πτωχεῖα δὲ ὅλος πεπλήρωμαι.

Τροπαεῖον, ἦχος, πλ. β'.

Αδιδῶς ματαιώτης τὰ σύμπαντα, ὃ δὲ βίος
σοῦ καὶ ἐνύπνιον. καὶ γὰρ μάτῳ παράτπεται
πᾶς γῆρας, ὡς εἶπεν ἡ γραφή. ὅτε τὴν Κόσμον
κέρησάμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπερ ὁμῶς Βα-
σιλεὺς καὶ πτωχοί. διὸ Χεῖρὲς ὁ Θεός, τὸν μετασάτα
δελόν σε ἀνάπαυσον, ὡς φιλαΐδρωπος.

Χ 2

Δό-

Δόξα, καὶ νῦν.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνδραπίνῃ προσασίᾳ, μὴ καταπιστόσῃς με. ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβῆ, καὶ ἐλέησόν με.

Ω, δὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΜΗ' τὰ Νήπια κλαίωμι, εαυτὴς δὲ μάλλον ὑποδυράμεθα, ἀμαρτάνοιαις ἐκάσομαι, ὅπως τῆς γενένης λυξωθῆμι.

Επιγείων ἐσέρησας, Δέασομαι τὸ Νήπιον ὑπολαύσειαν, Οὐραγίων ἀγαθῶν αὐτὸ, ὡς Δικαιοκρίτης καταξίωσον.

Παραδείσω πόλιτίω σε, δέημι σοὶ μακάριον ὄρον Νήπιον, ὃ ἐκ γῆς σε προσλαβόμενος, καὶ χοροῖς Ἀγγέλων κατατάττει σε,

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε πάναγε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκωμι· τὸν γὰρ Ἡλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης Αἰπαρθευε.

Ω, δὴ, ε'. Ἰνα τί με ἀπάσω.

Τῆς δικαίωσιν κείσει, ἀπὸ τῆ ἐκβλασῆσαι τῆς λείως ἐσέρισας, ἀπαλλὼ ὡς χλόην, ὃ μὲ τέσπῃσας Κύριε Νήπιον. ἀλλὰ τὸ Λόγε, εἰσαγαγὼν εἰς θεῖον ὄρον, ἀγαθῶν ἀγαθίων ἐμφύτωσον.

Απὸν ὡσπερ κλάδον, ξίφος ἐπελθὼν τῆ θανάτω σε ἔπεμα, μὴ λαβόντα πείρα, κοσμηθῶν ἡδονῶν ὡ μακάριον. ἀλλ' ἰδὲ Χριστός σοι, καὶ Οὐ-

ρα-

ραῶν πύλας ἀνοίγει, ἐκλεκτοῖς ἀειδμῶν σε ὡς εὐ-
πλαγχιος.

Επ' ἐμὲ μὴ θρῆνεῖτε. θρῆνὴ γὰρ ἐδὸν ἐπεπί-
δουσα ἄξιον. ἑαυτὸς δὲ μάλλον, ἀμαρτάνου-
τας περὶ θήσατε πάντες, συγγενεῖς καὶ φίλοι, τὸ τε-
θνηκὸς κραυγάζει βρέφος· ὅπως πείραν μὴ χῆτε
κολάσεως. Θεοτοκίον.

Εμαυτὸν ἀπελπίζω, ὅταν πρὸς τὸ πλῆθος ἀ-
πίδω ἢ ἔργων με. ὅταν δὲ εἰς ἑνὸς σε, ἡ-
πὲρ ἑνὸς τῶν τεκέσαν πὺν Κύριον, Θεομήτερ λά-
βω, ἐπαναφύχω τῇ ἐλπίδι· προσασίαν ἧδὲ μόλις
κεκήμεδα.

Ω, δὴ, σ'. Τῶν δέστων ἐκχεῶ.

Ω Νήπιον ἐπὶ φάτνης ἐτέθης, καὶ ἀγκαλίαις
ἐπεδόθης προσβύτου, ὁ βρεφουργῶν, ἐν κοιλίᾳ
τῆ βρέφῃ, καὶ πρὸ τοῦ φθάσαι τελείαν εἰς ἀυξή-
σιν, μεταγεις τοῦτο πρὸς ζωὴν. ἀχαρίζεις διό σε
δοξάζομεν.

Εβόας πῶς Ἀποστόλοις ἄφετε, τὰ παιδία πρὸς
με ἔρχεσθαι Λόγε· ἡ ἧδὲ ἐμὴ, Βασιλεία πῶς
οὕτω, γενημηλοῖς ὑπάρχει τὸ φρόνημα· τὸ Νή-
πιον οὐ τὸ πρὸς σέ, μετασὶν τοῦ φωτός σου ἀ-
ξίωσον.

Εσπέρησας ἀγαθῶν ἐπιγείων, τὸ σὸν βρέφος
ἵνα τῷ Οὐραλίῳ, σὲ ἀγαθῶν, πῶτο μέ-
τοχον δείξης, μὴ ἀδαβύντως τὸ θεῶν σε προσά-
γμα. δοξάζομεν σε ἀγαθὲ, τῷ κειμάτων τὸ βάθος
τὸ ἀπειρον.

Θεοτοκίον.
Ως τῆχος καταφυγῆς κενήμεθα, καὶ ψυχῶν ὅλων παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν τῆς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῆ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ Δέσποινα καὶ τῆ ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων ἄσπασσον.

Κοντάκιον. Μετὰ τῆς Ἀγίας ἀνάπαυσον.

Ο' Οἶκος. Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις.

Εἶπα καὶ τὸς παρόντας Οἶκος.

Οὕτως ἔστι μῆξός συμπαθέστερον, ἔδός ἔστι παθῶν ἄδλιώτερον. τὰ ἦν ἀπλάγχνα αὐτῆς σιωπῶν παράττονται, ὅταν ἠύπια ἔνδον προπέμπωσι. μέγαν τὸ κείρον, ὅπερ ἔχουσιν αἱ καρδίαι αὐτῆς διὰ τὰ παιδία, μάλισα ἐὰν ὦσιν εὐλάλα, ἐνδυμέμβροι λόγους αὐτῆ μετ' ὠδῆς. Ἀλληλεΐα.

Πολλάκις ἦν τὸ μῆμας ἔμπαρθεν, τὸς μῆμας θεὸς συγκροῖσι καὶ λέγουσιν· ὦ Υἱέ μου, καὶ τέκνον γλυκύτατον, καὶ ἀνάεις μῆξός σου τί φθάνεται, ἴδὲ καὶ ἡ γαστήρ ἡ βαβάσασάσε· διὰ τί ἔλαλεῖς, ὡς ἐλάλεις ἡμῖν; ἀλλ' ἔπω σιγῆς τὸ λαλεῖν μετ' ἡμῶν; Ἀλληλεΐα.

Ο Θεὸς ὁ Θεὸς ὁ καλέσας με, ὡδραμυθία γὰρ νῦν καὶ τῶ οἴκῳ μου, πόνθος ἦν μέγα συνέβη αὐτοῖς. εἰς ἐμὲ γὰρ ἠπένιζον ἅπαντες, μοροζῶν με ἐπιέχοντες, ἀλλ' αὐτὸς ὁ πρῶτος ἐκ Μήμας Παρθένου, τῆς μῆξός μου τὰ ἀπλάγχνα ἀνάψυξεν, καὶ ὄρετισον καρδίαν παθεῖς, δι' οὗ, Ἀλληλεΐα.

Ω, δὲ,

Ω, δὴ, ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Γράφον ἐν βίβλῳ σαζομένων, ἅς φιλήθρωπος
 Οικτίρμων τὸ σὸν βρέφος, ἵνα χαῖρον βοᾷ,
 καὶ κράτει τῆς σῆς δόξης· ἄλογητός εἰ Κύριε, ὁ
 Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Αἴ γλῆ τῆ σῆ Λόγε προσώπου, καταλάμπε
 τον τὸ βρέφος τὸ σὸν πίσει, μετασκῶν νῦν
 πρὸς σέ, ἀώρῳ ἡλικία, καὶ μελωδῶν σοι Κύριε· ὁ
 Θεὸς ἄλογητός εἰ.

Θλίψεως αἴτιος ἐδείχθη, τοῖς ποθεῖσί σε νῦν
 ὁ χωρισμός σου· ἀλλὰ σὺ ἀληθῶς, χαρῆς καὶ
 ἀφροσύνης· κληροιομεῖς ἡμῶν Νήπιον, τὴν ζωὴν εἰς
 τὰς αἰῶνας. Θεοπαχίον.

Ιδέ τὴν θλίψιν μου Παρθένε, καὶ ἐπήγαγε τὸ
 πλῆθος τῶν κακῶν μου· καὶ πρὸ τῆ ἀπελθεῖν,
 ἀνάφυξίν μοι δίδε, ταῖς Μητρικαῖς δέησιν, ἵνα
 δαί μοι τὸ Θεῖον.

Ω, δὴ, η'. Ἐπταπλασίας.

Τοῦ Ἀβραάμ ἐν κόλποις σε, ἐν σπλάγχθοις ἀνα-
 παύσεως, εἶδα ἡ χαρὰ ἑορταζόντων πάντο-
 τε, ἐν τόποις ἀέσεως, εἶδα τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὸ ζῶν,
 τάξαι σε Χειρὸς, ὁ δὲ ἡμᾶς νηπιάσας, βοῶν ἀυ-
 τῶν ἀπαύσεως· Γερούς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψάτε εἰς
 πάντας τὰς αἰῶνας.

Λύπης ἡμῖν παυίτιος, καὶ θαυμάτων ἀείμνητος,
 σὲ ὁ χωρισμός ὡς ἀληθῶς γεγενῆται, πρὸ
 τῆ γὰρ σε γάλασαι, ἵδεν ἐν τῷ βίῳ πῶτα περπνῶν,
 ἔλιπες τὴν γλῶσσαν, καὶ ἀνηπτόρων τῆς κόλπης, ἀλλ' ἐν

τῶ Ἀβραάμσι ὑπεδέξατο κόλπος, ὡς Νήπιον τῆς
πάσης ἀμέλειτον κηλίδος.

Τίμε πικρθεῖτε νήπιον, μετασῶντα ὁ κείμηνος
κράζει ἀοράτως, εἰ γὰρ πέλα κλαύσμον·
Νηπίοις ἦδ' ὄξειαι, ἢ τῷ Δικαίων πάντων χαρά·
ἄξια δακρύων μὴ ποιήσαντα ἔργα. Χεῖρῶ ἦδ' με-
λωδῶσιν· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπεριψεῖτε.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν ἐμὴν βοήθειαν, Θεοτόκε ἀνάστηθι, πρὸς
χρῆς τῆ δειήσει, τῆ ἐμῆ καὶ ρυσάει με, δεινῆς
κατακρίσεως, καὶ χαλεπῆς ἐπίσεως, σκόπης καὶ πυ-
ρός, καὶ τῆ βρυχῆ τῷ ὀδόντων, δαιμόνων ἐπι-
ρείας, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ἐλπίς ἀπηλπισμένων
ζωὴ ἀπεγνωσμένων.

Ω, ἦ, θ'. Ἐξέστη ὅπῃ τέτω.

Χριστὲ ἐνηπίσας δίχα βοήθης, καὶ Σταυρῶ ὁμι-
λίσας θελήματι, καὶ μπεικῶν, πόρον πῆς
τεκίσης σε κατιδῶν, τὴν ἀθυμίαν κέρισον, καὶ τὴν
ἀχθιδόνα τὴν χαλεπὴν, νηπίε τῷ θανάτου, πῆσιν
τῷ ἄννηπῶν· ἵνα δοξάζωμεν τὸ κράτος σε.

Απέσειλας εἰς ὑφας Παμβασίλειῦ, καὶ λαβὼν τὸ
μακάριον Νήπιον, ὡς καθαρὸν, Δέσποτα εὐφρο-
δίον πρὸς καρδίαν, ἐπερανίαν ἔσωσας, πῆσιν ἐκ παγί-
δων πολυιδῶν, τὸ πνεῦμα καὶ Δικαίων, πῆσιν πνεύμα-
σι συμμάχας, καταβυσθῶν τῆς Βασιλείας σε.

Μηδὲν πεποικῶσι Λόγε Θεῶ, πῆσιν Νηπίοις
παρέχες τὴν οἰκισιν, τῶν Οὐρανῶν· ἔτω ἦδ'
ἀδόκησας ἀγαθῆ, οἷς ἀειδμῆς τὸ πλάσμα σε,
Νή-

Νήπιον φοιτῶσαν τὰ νυκτὸς πρὸς σέ, τὸ ἄλλοτε τῆς
γονέων, αὐτὸς ὀπκιφίζων, ὡς πανοικτίρμων καὶ φι-
λαίφρατος. Θεοπτίοι.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας διαπαντός, ἀνοιγίτω πρὸς
σέ τὴν Πανάμωμον, τὴν μητρικὴν, ἔχουσαν
προσβείαν πρὸς τὸν ἐκ σὲ. σέ γὰρ ὕμνω σε Πά-
ραγγε, κοίμησον τὰ πάθημα τῆς ψυχῆς. πρὸς ὀρ-
θρον μετανοίας, ἐξέγειρόν με Κόρη, καὶ τῷ φωτὶ
σε καταλάμψου.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε, μνήσθητι ἡμῶν Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθῶντες.

Μακάριοι οἱ σπράγες.

Μακάριοι οἱ πεικῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεῆμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ἡχος, πλ. β'. Οἱ ὄσιοί σε Παῖδες.

Δησὼ τῷ Παραδείσῳ Χριστὲ πολίτῳ, ὅπῃ Σπυ-
ρᾷ σοὶ βοήσαντα, τὸ μνήσθητί με προαπειργά-
σω· αὐτᾷ τῆς μετανοίας, ἀξίωσον καὶ με τὸν ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Ο Ζωῆς κυριεύων καὶ τῷ θανάτῳ, ἐν ταῖς ἀυλαῖς

Ἀγγίων ἀνάπαυσον, ὃν προσελάβε ἐκ τῷ προσ-
καίρων, καὶ μνήσθητί με, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ο Τῶν ψυχῶν δεσπόζων καὶ τῷ σώματι, καὶ

ὃν τῇ χειρὶ ἢ πρὸς ἡμῶν, τῶν θλιβομένων
παραμυθία, ἀνάπαυσον ἐν χάριτι δικαίων, ὃν με-
τέστησας δέλον σε.

Μα-

Μακάριοι οί διδωμένοι χάριν δικαιοσύνης.

Χριστός σε απαύσσει εν χάρι ζώντων, και πνυλως Παραδείσω αοίξοι σοι, και Βασιλείας δείξοι πολιτικω, και αφερίν σοι δούη, αν ήμαρται εν βίω φιλόχρηστ.

Μακάριοι εστε, όταν ανεπίδωσαν υμας.

Εξέλθωμεν και ιδώμεν εν τοις τάφοις, ότι ηνμνά όσεία ό άνθρωπος, σκαλήκων βρώμα ηδυσωδία, και γνάμην τής ό πλυτός, τό κάλλος, ίχως, και ή δ' απρέπεια.

Χαίρετε, και αγαλλιάθε.

Α Κέσωμεν τί κράζει ό παντοκράτωρ και οι ενζητῶντες θεάσασθαι, τλω φοβεραί ήμέρη Κυρίε αυτη γάρ όστι σκότος ηνυε ηδ δοκιμασθη τα σύμπαντα. Δόξα.

Α Νάρχω και ηγησεται ηνυε προσόδη, Πατέρη προσκυνω τον ηγησωντα, Τίον δοξάζω τον ηγησωντα, υμω τον σικειλάμπον, Πατεί ηνυε Τίω Πνεύμα Αγιον. Και νυω Θεοτοκίον.

Φ Ως εν μητρων σε γάλα βρέεις Παρθενε; πωσ ηφέεις τον φορέα της Κτίσεως; ως οίδεν ό πηγάσας ύδωρ εν πέφας, τας φλέβας ηδ ύδάτων διφῶντι τω Λαω, καθως γέγραπται.

Ο Αποστόλος. εις Φύλ. 244.

Και Ευαγγέλιον εις Κοιμηθείας. εις Φύλ. 245.

Είπα, ή Ευχή αυτη.

Ο Φυλάσων τα Νηπια Κύριε εν τω παρόντι βίω, εν δε τω μέλλοντι ηδ τω της γνάμης απλῆν,

απλῆν, και ανέδωμον τής Αβραμιαίης κόλπης αποπληραίν, και φωτειδέσι τόποις κατασκηνών, εν οις αυλίζεται τω Δικαιών τα πνυδματα προσδέσαι εν ήρώη, και τω δάλε σε (τω δεινος) τλω ψυχλω. αυτός ηδ είπας, ηδ ποιέτων είναι τλω Βασιλείαν ηδ Ουρανών.

Ευφώιας.

Οτι σε μόνη όστι ή Βασιλεία ηδ Ουρανών.

Και τό Εξαποσειλάειον.

Ν Τη απεπαυσάμην, και εύρον ανωσιν πολλω, ότι μετέσω εν φοδράς, και μετεπέδω τωσ ζωω, Κύριε δόξα σοι.

Και ό Λαός τό αυτό.

Στίχ. Α' άνθρωπος ώσει χορτός αι ήμέρη αυτῆ.

Στίχ. Οτι πνεύμα διήλθεν εν αυτῶ.

Στίχ. Και ή αλήθεια τῆ Κυρίε μόνε.

Και εις καθ' εκασον σίχον λέγει τό Εξαποσειλάειον. Είπα, Δόξα, και νυω.

Ν Τη εξελεξάμην, τλω Ομομήτορα Κόρην, ότι επέχθη εξ αυτῆς, Χειρός ό πάντων λυτῶ τῆς. Κύριε δόξα σοι.

Εις τής Αίνες, σιχηρά, ήχος, πλ. δ'.

Ως τῆ παραδόξη θαύματος.

Ω Τῆς μη θρηνῶσει Τέκνον με, τλω εν τῆ βίω τῆς, προσθηρά σου μεπέσασιν; ότι βρέφος άφρον, εν μητρικῶν ἀγκαλῶν νυω, ώπερ ερεθίον τάχος επέπεσας, και τωσ τον Κτίσω πάντων κατρυγες. ω Τέκνον τῆς ποιη, μη θρηνῶσει βλέπων

σε τὸ ἐμφανές, πρόσωπον Διμάριον, τὸ πρὶν ἀ-
ρόδον περπιόν;

Ω Τίς μὴ σενάξει Τέκρον μὲ, καὶ ἐν κλαυθμῷ
βοήσῃ, τίω πολλύσῃ διαρέπειω, καὶ τίω
ᾠραιότητι, πῶς ἀγγῆς πολιτείας σὺ; ὡσπερ ἦδ' αὖτις
ἴχνος ἐκ ἔχουσα, ἕως ὑπέδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν παχύ-
δευτε οἱ φίλοι μὲ, συγγρηῖς καὶ γείτονες, ἀμα ἐμαί-
πῆτο ἀσπασώμεθα, τάφω ἐκπέμποντες.

Θ Ἄτατος Νηπίοις ἀέσις· πῶν ἦδ' τὴ βί' εἰς κακῶν,
ἀεπίδεκτος ᾠφθισιν, καὶ πρὸς λήξιν ἐφθασαν,
καὶ χαρὰν ἐπερανίον· τῶ Ἀβραάμ τοῖς κόλποις ἀγᾶλ-
λονται, καὶ πῶν Νηπίων Ἀγίων θεοῖς χοροῖς, νῦν
συωδφραίνονται, καὶ πιστῶς χοροῦσιν, ὅτι φθορᾶς,
πῶς φιλαμαρτήμονος, καθαρῶ ἀπεδήμισαν.

Δόξα, ἦχος, πλ. β.

Α Ἄγος πῶ Ἀδάμ ἐρημιάτισιν, ἢ πῶ ξύλε. Χορῶ
γῆσις πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτε ὄρις ἰὸν ἐξηρῶ-
ξατο. δι' αὐτῶ ἦδ' εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγρηῖ κα-
πιδίω πῶν ἀθρώπων· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Θεωπότης, κα-
θεῖλε τὸν θράκοντα, καὶ ἀνάπαυσιν ἡμῖν ἐδωρήσατο.
πρὸς αὐτὸν ἐν βοῦσῶμῳ φῶσαι ζωῆς, καὶ ἐς πρῶ-
σελάβη μὲ πῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεωπότηον.

Μ Εταβολὴ πῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ πῶν ἀδω-
γάνων, ὑπάρχεσα Θεωπότη Παρθεῖς, σῶ-
ζε πόλιν καὶ λαόν, πῶν πολεμωμένων ἢ εἰρήμῃ, πῶν
χειμαζομένων ἢ γαλιῶν, ἢ μόνῃ πηροσασίᾳ πῶν πι-
σαν.

ΑΚΟ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ.

Ποιεῖ ὁ Γερεὺς εὐλογητὴν καὶ ἀΐθυσ τὸν Ἅγιον ὁ Θεὸς
Παναγία Τεῖας. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ ὄξισι.
Καὶ τὰ Τροπᾶρια ταῦτα, ἤχος, δ΄.

Μετὰ πινυμάτων δικαίων τετελειωμένων, πῆν
φυχλὴ τὴ δέλεσσα Σῶτερ ἀνάπαυσον,
φιλάτων αὐτῷ εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν αὐτῷ
σε φιλαθήρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σε Κύριε, ὅπως πάντες οἱ
Ἄγιοί σε ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον Κύριε καὶ τὴν
φυχλὴ τὴ δέλεσσα, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.
Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ καταβάς εἰς Ἀΐδην, καὶ
τὰς ὁδῶν λύσας τῆν πεπεδημένων. αὐτὸς καὶ τὴν
φυχλὴ τὴ δέλεσσα Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη Ἀγνή καὶ Ἀχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν
ἀσώτως κήσασα, παρέσβασε τὴ σωθῆναι τὴν ψυ-
χλὴ τὴ δέλεσσα.

Ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Γερεὺς.

Εἰλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε,
διόμεθά σε ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ε΄τι

Ἐντι δέομεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς κεκοιμημένης δέλεου τῷ Θεῷ (τῷ δε), καὶ ὑπὲρ τῆς συγχωρηθῆναι αὐτῇ παν πληρῆμα ἐκείσιν τε καὶ ἀκείσιν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆς εὐδοχοῦν δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ εἰλη τῷ Θεῷ, τῷ Βασιλεῖ τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἀφεσὶν τῶν αὐτῆς ἀμαρτιῶν παρὰ Χειρῶν τοῦ ἀθανάτου Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Ὁ Γερῶς.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ δόξασον κατὰ γῆσας, καὶ ζωὴν τῷ Κόσμῳ σε δωρησάμενος. αὐτῆς Κυρίῳ ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τῆς κεκοιμημένης δέλεου (τῷ δε) καὶ τάξον αὐτῇ ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, εὐδοχοῦν ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός. παν ἀμαρτία τὸ παρ' αὐτῆς παραχθῆναι ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ θενοῖα, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόφρων Θεὸς συγχωρησόν. ὅτι καὶ εἴπαι ἀνθρώπος, ὃς ζήσεται καὶ ἔχ' ἀμαρτίαι, σὺ ἡρόμορος Κυρίῳ ἐπὶς ἀμαρτίας ὑπάρχεις. ἡ δικαιοσύνη σε δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σε ἀλήθεια.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσον τῆς κεκοιμημένης δέλεου (τῷ δε) Χειρῶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σοὶ τῷ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, καὶ, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς πάντας αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΤΑ.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΧΩΡΑΦΙΟΝ,

Η^α εις Αμπελιον, η εις Κηπον, ει συμβη
βλάβησθαι απο ερπειθ, η αλλων ειδων.

ΧΡη γινεσθαι Λειπεργίαν, η η αππειν Κανδηλιασ
τω Αγίω Τρύφανοσ, η τω Αγίω Ευσταθίω,
η τω Αγίω Γεδιανω τω Λίβωσ, η κη αμφοτέρωσ.
Και μετ τω Θεώσ Λειπεργίαν, λαβών Ε^αλοιον
ει ησ Κανδηλιων, κη υδαρ ησ Αγίωσ Θεοφασείων,
Και επηρραίνων σαυροειδωσ ο Γερωσ τω Χωράφιωσ,
η τω Αμπελίωσ, η τω Κηπώσ, λέγει πωσ δ^αχασ ταύτασ.

Τω Κυρίω δειδωμένω.

ΚΥ^α ει ο Θεόσ ημωσ, ο εν αρχη τωσ δημιουργίασ
σεν ποιήσασ τωσ Ουρανών κη τωσ γλω^α κη τωσ μετ
Ουρανών κατακοσμήσασ ησ ησ μεγάλων Φωσ ηραι, ωσ η
φαίνεν επη τωσ γησ, κη θαυμάζεσθαι δι αυτησ, οσ τωσ
μόνον δημιουργόν κη Δεασότλω τωσ Κτίσεωσ τωσ δ^α γλω^α
κατακοσμήσασ χλόη, κη χόρτω, κη ποικιλία σπερμά-
των σπορίμων κη ησ, κη πασιν ανθεσι μορφώσασ
εισ δ^ασμίαν, κη δ^αλογήσασ αυτην. Αυτοσ κη νωσ Δε-
ασοτα, επηβλεψον εσ αγίωσ κατοικησείω σεν επη τω κη-
μα τωσ, κη δ^αλόγησον αυτό. φύλαξον αυτό απο πά-
σασ φαρμακείασ, επαισίδιασ, κη παντοσ κακε, σθερε-
γείασ τε ποιηράσ, κη πανουργίασ ανθρωπων ποιηρών, κη
δοσ αυτωσ προσφέρειν καρποσ ησ καιρόν πεπληρωμένωσ τωσ
δ^αλο.

διλογίας σου, καὶ παῦ θηρίων, καὶ ἔρπειων, καὶ πᾶσαν
 ὀργάνω καὶ νόσον ἐπερχομένην βλαβεράς, ἀποδιώξαν
 ἐξ αὐτῆ. Ὅτι ἠγάσασαι, καὶ δεδούξασαι τὸ παντί-
 μου καὶ μεγαλοσπεπτός ὄνομά σου, τῷ Πατρὸς, καὶ τῷ
 Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματός, νυν, καὶ αἰεὶ, καὶ
 εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ε Τ Χ Η

Τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρος Τρύφωνος, λεγομένου εἰς
 Κήπος, καὶ Ἀμπελῶνας, καὶ εἰς Χωραφία.

Ο ἄνθρωπος με ἐν Καμψάνῃ Κώμῃ, καὶ τὰς χεῖρας
 ἐπιμελεσμένους καὶ βόσκοντος, ὀργὴν κατέλαθον
 ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος, ἐκ εἰς τὸν τοπον ἐκεῖνον μό-
 τον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κύκλω περιχώρας, τῆς ἐστὶν ὀργῆ
 πρὸς πᾶσαν ἄμπελον, χῶραντι, καὶ κήπον, ἀθρόως
 τῶ φύλλων καὶ τῶ καρπῶν βειδομένων, μαραινομένων,
 καὶ ἀφανίζομένων. Ὅραν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Τρύφων εἰπα-
 σσομένης τὸς καρπὸς, καὶ δεῖ ταύτην τῶ αἰτίαν ἰδα-
 πανωμένης τὸς ἀνθρώπους, τῶ παντελεῖ ἀφανισμοῦ τῶ
 καρπῶν τῆς γῆς, τῶ τε χωραφίων, ἀμπέλων, καὶ λα-
 χάνων, καὶ παντοίων δένδρων τῶ τοῖστω ἀθέτρω παρα-
 δίδομένων, δεῖσπονθηθεῖς, ἐδεήθην πρὸς τὸν Κύριον καὶ
 Θεόν μου, τῷ ἀνέσθαι ἀφανῆ πάντα τὰ θηρία τὰ πρὸς
 ἀδικίαν καὶ φθορὰν ὑπάρχοντα τῶ τε κήπων, καὶ χωρα-
 φίων, καὶ ἀμπέλων, καὶ παντοίων δένδρων καὶ λαχα-
 νῶν, καὶ μάλισα τῶ τῶ Κώμῃ ἐκεῖνῃ οἰκόντων τῆς
 περιχωρημένης λίμνης, καὶ πρὸς ἐπέκλισην, καὶ πρόσκλη-
 σιν

τὴν με ἀδαυρομύων. Καὶ δὴ εἰς προσόχην κλίνας-
 ἴς με τὸ γόνυ, καὶ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Θεὸν ἐκπεπ-
 σσάτος. Ὁ εἰσακτῶν τῶν εἰς αὐτὸν πεποιθότων Θεός,
 αὐτὸς ἔξαπέσειλον ἄς ἐτοίμη κατοικηθῆναι σὺν Ἄγγε-
 λον, τῷ πατάξαι πᾶν φῶλον, καὶ πᾶν ἄθος κακῶργων
 θηρίων, τῶν ἀδικούντων τὴν ἀμπελον, τὴν χάριον τε, καὶ
 τὸν κῆπον τῷ δέλεο τῷ Θεῷ (τῷ δεινός) καὶ τῶν θη-
 είων τῶν τὰ οὐράματα σαφῶς ὀπίσθην, ὡς δὲν ἐρῶ.
 Κάμπη, Σκάληξ, Σκυληκοκάμπη, Σκαίθαρως, Βρυ-
 χος, Ἀρείς, Ἐπίμαλος, Καλιγάρεις, Μακρόπες,
 Μύρμηξ, Φθεῖρα, Ρυγίτις, Ψυλλίτις, Κασσοκόπος,
 Ἐρυσίβη, Κοχλοῖ, Ψαλίτις, καὶ ἔτι ἄλλα προσφυ-
 σῶν, καὶ μαρᾶνον τὸν καρπὸν τῆς σαυλῆς, καὶ τῶν λοιπῶν
 εἰδῶν καὶ λαχαίων ἐμὴν δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ ὄρκω
 ταῦτα ἐδέσμευ, τῷ μηκέτι τὸς τόπους τῶν ἐμῶν προσκα-
 λεμένων ὀπιβαίνειν τίς καὶ διαβίβειν, ἀλλ' ὀπί ἀβά-
 των τόπων ἐπέταξα ἀπελθεῖν. ὁ δὲ ὄρκος τοῦτος ὅστιν.
 Ὁρξίζω ὑμᾶς καὶ τῶν ἁγίων πολυνομάτων Χερυβίμ,
 καὶ τῶν ἔξαπτερύγων Σεραφίμ, τῶν ἰπταμύων κύκλω
 τῶν Θρόνων, καὶ κραζόντων τὸ, Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος,
 Κύριος Σαβαώθ, εἰς δόξαν Θεῷ Πατρός. Ἀμὴν.
 Ὁρξίζω ὑμᾶς καὶ τῶν ἁγίων Ἄγγέλων, καὶ πάσης
 Δυναμείως, καὶ τῶν μυρίων μυριάδων, καὶ χιλιάων χι-
 λιάδων, τῶν φόβω πολλῶ ἱσαμύων κτενώπισθ' ὡς δό-
 ξης Κυρίου· μὴ ἀδικήσητε τῷ ἀμπελον, μήτε τῷ χά-
 ριν, μήτε τὸν κῆπον τῶν δένδρων τε καὶ λαχαίων τῷ δέ-
 λει τῷ Θεῷ (τῷ δεινός) ἀλλὰ ἀπελθετε εἰς τὰ ἄγρια
 ἔρη, εἰς τὰ ἀκαρπα ξύλα, εἰς ἃ ἔχαρισσατο ὑμῖν ὁ

Agiasmat.

Υ

Θεός

μυτος, καὶ αἱ προσεύχαι, καὶ αἰτήσεις τὰ ταπεινὰ
 Τρύφωνος ἐκπληρωθῶσι. ὅτι τῷ Θεῷ ἀρέσκει δόξα,
 καὶ κράτος, εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἰερὸς. Εἰρήνη πάσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνειτε.

Δ Εἰσοπε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ ἐκείνῃ
 σε οἰκονομία ἀλλογίσας τῷ Βηθλέεμ, καὶ τῷ
 Γεθσημανῆ, καὶ παρῶν τὸν οἶκον Γαλιλαίας, ὅς καὶ ἀλλο-
 γηθεὶς Γοραὴλ μετριοπάθει, ὁ καὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ
 ἀλλογίσας· αὐτὸς ἀλέγησον καὶ τὴν Κηρμα τέτο, καὶ
 ποιήσον αὐτὸ ἐπ' ἀλλογίαις καρποφορεῖν. παρεσβείαις
 τῆς Πανακρωῖτε Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρ-
 θεῖα Μαρίας, διὰ αἱμὲν τὴν τιμίαν καὶ ζωοποιὴν Σπιρῆ,
 τὴν τιμίαν ἐνδόξην Προφήτην Προδρόμον καὶ Βαπτιστὴν Ἰω-
 ἀννῆ, τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, καὶ πανδοφήμων Ἀποστό-
 λων, τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλιῶν Μαρτύρων,
 τῶν Ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων Τρύφωνος,
 Εὐσταθίου, καὶ Γελανοῦ, τῶν Ἀγίων (τῶν δέ,) καὶ πάντων
 τῶν Ἀγίων. Ὅτι σύ εἶ ὁ ἀλλογῶν, καὶ ἀγιαζῶν
 τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τῷ δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺ
 τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῶ σε Πνεύματι,
 τῷ, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΟΙΚΟΥ.

Ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν
 ἐν συνέσει, καὶ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσ-
 φάλειαν αὐτῆς· ὁ κτίστης, καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπαιτούντων,

Υ 2

ἔπι-

ἔπιθε ἔπι τὸν δαλόνσθ (τὸν δε) τὸν ἐλόμνον ἐν τῷ κράτει
 τῆς ἰχύοςσθ ἐγείραι οἶκον εἰς κατοικίαν, καὶ τῷ κτίσ-
 ματι αὐτὸν ἀνεγείραι. ἴδρυσον αὐτὸν ἐπὶ τῷ σερῶν
 πέτρῳ, καὶ θεμελίωσον καὶ τῷ σὺν θεῶν ἐν Εὐαγγ-
 γελίοις φωνῶν, ἡ ἐκ ἀνεμος, καὶ ἡ ὕδαρ, καὶ ἕτερον τι
 καταβλάψαι ἰχύσει. ἡ δόκησον αὐτὸν εἰς τέλος ἀχθῆ-
 ναι, καὶ τὸς ἐν αὐτῷ μέλλοντας κατοικεῖν ἐκ πάσης ὄπ-
 βελῆς τῆ ἀντικειμένη ἐλόθέρωσον. Ὅτι σὸν τὸ κρά-
 τος, καὶ σὲ ὄσιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα,
 τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Ὅταν μέλητις εἰσελθεῖν εἰς Οἶκον Νέον.

Τῷ Κυρίῳ δευτέρω.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ἐπὶ τῷ
 σπλῶν τῷ Ζακχαίῳ εἰσελθεῖν, καὶ σωτηρία αὐτῷ,
 καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτῷ ἡρόμνος· αὐτὸς καὶ νῦν τὸς ἐν
 παῦθα αἰκεῖν βεληθούτας, καὶ δι' ἡμῶν τῶν ἀκαξίαν τῶν
 δεήσεις σοι καὶ ἰκεσίας προσάγοντας, διὰ πάσης βλά-
 βης ὑπῆρσον ἀφῶτης, ἀλογῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐνταῦθα
 κατοικίαν, καὶ ἀνεπιβέβητον αὐτὸν τὴν ζωὴν ἡσφου-
 λάτῳ. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προ-
 σκυῖσις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύ-
 ματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΕΥ-

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΣΠΟΡΟΥ.

Τῷ Κυρίῳ δευτέρως.

ΚΥρίε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ τῆς ἀγαπῆς καὶ παμπλε-
 τε παλάμης σε τὴν προκειμένην πορὶ σφραγι-
 μῶν σε τῶν σπερμάτων παροχὴν ἐκομισάμεθα Δέ-
 σποτα, καὶ ταύτῃ σοι ᾠδακαταδέσσει δέσμεθα. Ἐγὼ
 ἐθαρήσαμην τοῖς ἀφύχοις τῆς γῆς κόλποις ἐγκα-
 θεύξαι ταῦτα, εἰμὴ ἀφορώμεν εἰς τὸ πρόσαγμα τῆς
 σῆς μεγαλειότητος, τὸ κελεύσαν ἐκτεκεῖν καὶ βλαστῆσαι
 τὴν γῆν, καὶ δεῖναι σπέρμα τῷ σπέρῳ, καὶ ἄρτον
 εἰς βρώσιν· καὶ κινῶ δέσμεθά σε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπά-
 κωσον ἡμῶν δεομένων σε, καὶ ἀδοξοῦ ἡμῖν τὸν θησαυ-
 ρόν σε τὸν μέγαν, καὶ ἀγαθόν, καὶ ἐρασίον· καὶ ἔκ-
 χου τὴν δόλογιάν σε, ἕως τῶ ἐκνωθῆναι κατὰ τὰς
 ἀφουδεῖς σε ἐπαγγελίας· καὶ δεύσειλον ἀφ' ἡμῶν ἀπαν-
 τε τὰ βιβρώσκοντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς ἡμῶν, καὶ
 πᾶσαν παιδείαν δικαίως ἐπαγομένην ἡμῖν δεῖ τὰς
 ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὰς πολλὰς σε οἰκτιρμὰς κατὰ-
 πέμψον ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σε. Χάριτι, καὶ φιλαν-
 θρωπείᾳ τῷ μονογενῆς σε Υἱῷ, μεθ' ἧς εὐλογητὸς εἶ,
 σὺ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
 νων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΥΧΗ Η ΗΚΤΕ

Εἰς Φυτόμα Ἀμπελώνος.

Τὸ Κρεῖν θεοθάμβη.

Κρεῖν Γησὸν Χειρῶν, ὡς ἡ Ἀμπελος ὑπάρχων
 ἢ ἀλιθιωτὴ, καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ γεωργός· σὺ καὶ τὰς
 Ἀποστόλους σου ἐκάλεσας Κλήματα· σὺ δὲ τὸν Ἰσ-
 ραὴλ ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτωσας αὐτὸν· ἐπὶ
 καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπιφροῦνισον ὅτι τὴν Ἀμπελον ταύ-
 την, καὶ ἐμφύτωσον. Βάθυστον τὸ ἔλεός σου ἐπ' αὐτήν·
 δὸς αὐτῇ φύλακα τὴν σὴν βοήθειαν, ὡς χαράκωσον
 πρὸς εἰσόδους καὶ ἐξόδους αὐτῆς τῆν περιποίησιν, λύξωσαι
 αὐτὴν καὶ πᾶσαν ὡςλοχίαν αὐτῆς ἀπὸ πάσης χαλά-
 ζης, ἀπὸ χιόνος, καὶ κρυφάλλης φερομένης βιαιίας, ἀπὸ
 φεικτῶν κρυμῶν, καὶ κινδύμων καύσεως, ἀπὸ κατα-
 γίδος καὶ δαιμόνων, ἀπὸ πάσης ἀπαξασπλῆως εἰπεῖν
 ἐφόδε ἑρατῶν τε καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν· ἐπίδε καὶ ὅτι
 σκεφαί τὴν Ἀμπελον ταύτην, καὶ ἐφύτωσον ἢ δε-
 ξιά σου· ἵνα δοσῶν ἐν καιρῷ τὰς καρπὸς αὐτῆς εἰς
 ὄραν, καὶ κατεξιοθάμβη θυγῆσαι, καὶ προσκομί-
 σαι σοὶ ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ μεταποιηθῆναι εἰς Αἵματος
 Χειρῶν σου. Σοὶ γὰρ ἀρίστη πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ
 προσκυνήσεις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Πα-
 τερνῷ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῶντι Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥ.

ΕΥΧΗ

Εἰς Μετάληψιν Σταφυλῆς, τῆς σ'. τῆς Αὐγύστας.

Τῆ Κυρία δειδωμένη.

Εὐλόγησον Κύριε τὸν καρπὸν τούτου τῆς ἀμπέλης
τὸν γόνυ, ἢ δὲ τῆς τῶ ἀέρος ἀκρᾶσις, ἢ δὲ
σαρόων τῆς βροχῆς, ἢ τῆς τῆς καιρῶν γαλιῆς εἰς
ταύτω τῶ ὠριματίῳ τᾶσιν ἐλθεῖν εὐδοκίᾶς. ἵνα
ἢ εἰ ἡμῖν, τοῖς εἰς αὐτῆ τῆ φρονήματος τῆς ἀμπέλης
μεταμβάωσιν, εἰς εὐφροσύνη, ἢ τοῖς προσενέ-
κασ. δάρον, εἰς ἐξίλασμον ἀμαρτιῶν, εἰς τῆ ἱερέ,
ἢ ἡμῖν Αἵματος τῆ Χειρῶσιν, μεθ' εὐλογητῶς εἰ,
σὺ τῶ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῶ, ἢ ζωοποιῶσιν Πνεύμα-
τι, ὡ, ἢ εἰ, ἢ εἰς τῶ αἰῶνας, ἢ αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ ΤΡΥΓΗΣ ΑΜΠΕΛΟΥ.

Τῆ Κυρία δειδωμένη.

Θεός ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ εὐδοκίᾶς ἀμπελοναλι-
θῶσαι τὸν μονογενῆσιν Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν
ἵνασιν Χειρῶν, ἢ τὸν καρπὸν αὐτῆς ἀθανασίας ἀφ-
έρον ἀκαθάρτας, εἰς τῆς τῶ Πνεύματος χάριτος ἡμ-
τῶς ἢ ἡμῖν, Δέσποτε, ἢ τῶ τῆς Ἀμπέλης τὸν καρ-
πὸν εὐλόγησον, ἢ δὲσ πᾶσι τοῖς μεταλαμβάωσιν εἰς
αὐτῆ

Υ 4

αὐτῆ

344 ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΟΙΝΟΥ.

αὐτῶν τὸν ἁγιασμόν, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀποκοπήν. τῶν
 δὲ συγκαλέσαντα ἡμᾶς, τῆς ἀληθινῆς σε Ἀμπέλου
 μέτοχον ποίησον ἑαπαντός, καὶ ἀεπιπρέασον τὴν ζωὴν
 αὐτῆ ἑαφύλαξον, ταῖς αἰωνίοις σε, καὶ ἀναπαρέταίς
 δωρεαῖς κατακοσμών. Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τὸ μο-
 νοφρεῖς σε Υἱὲ, μεθ' ἄλογητός εἶ, σὺν τῷ Πα-
 τερὶ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῶ σε Πνεύματι, νῦν,
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἑπὶ ἘΤΛΟΓΗΣΙΝ ΟΙΝΟΥ.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαθὲ καὶ φιλανθρωπε, ἐπὶ
 δε ἑπὶ τὸν Οἶνον τῶτον, καὶ ἑπὶ τὰς μεταβα-
 βάνοντας ἐξ αὐτῆ καὶ ἄλογησον αὐτὸν, ὡς εὐλόγησας
 τὸ φρέαρ τῷ Γακῶβ, καὶ τὴν κολυμβήθραν τῷ Σιλαμῶν,
 καὶ τὸ ποτίειον τῶν Ἀγίων σε Ἀποστόλων. Ὁ ταρα-
 χμάχος ἐν Κανά τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἄλογησας τὰς
 ἐξ ὕδατος, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν, καὶ τὸ
 δόξαν σε φανεράσας τοῖς Ἀγίοις σε Μαθηταῖ, καὶ
 Ἀποστόλοις. Αὐτὸς καὶ νῦν ἑαπόσειλον Κύριε τὸ
 Ἀγιόν σε Πνεῦμα ἑπὶ τὸν Οἶνον τῶτον, καὶ ἄλογη-
 σον αὐτὸν ἑπὶ τῷ ὀνόματί σε τῷ Ἀγίῳ. Ὁ τιπὸ εἶ
 εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χεῖρ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί,
 καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ,
 καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΙΥ.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Τῷ Κυρίῳ δευτέρως.

Ὅ Πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σε Κύριε, καὶ
 κελύσας τῇ γῆ παντοδαπὰς ἐκφύειν καρπὰς,
 εἰς ἀπόλαυσιν καὶ ἔσφολῶ ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι
 τῶν ἑξῆς Παύδης, καὶ Δανιὴλ τῶ ἐν Βαβυλῶνι ἀβρο-
 διαίτων λαμπροτέρως ἀναδείξας, αὐτὸς πανάγαθε Βα-
 σιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺ τοῖς ἁσφοροῖς καρ-
 ποῖς ἐλόγησον, καὶ τὰς ἐξ αὐτῶ μεταλαμβάνοντις
 ἀγίασον. ὅτι εἰς δόξαν σὺ, Κύριε, καὶ εἰς τιμὴν
 καὶ μνήμην τῷ Ἁγίῳ (τῷ δε) ταῦτα προσετέθησαν
 καὶ τῶ σῶν δέλων, καὶ εἰς μνημόσυον τῶ ἐν ἐ-
 σβεβῆ τῇ πίσει τελειωθέντων. καὶ ἄρα δε ἀγαθὲ
 τοῖς τε ἐξέπίσασσι ταῦτα, καὶ τοῖς τῶ μνήμην ἐπι-
 τελέσει, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ τῶ
 αἰωνίων σε ἀγαθῶν τῶ ἀπόλαυσιν. πρεσβείαις τῶ
 Παναχραῖτε Δεσποίνης ἡμῶν Θεοπέκε καὶ Ἀειπαρθεῖς
 Μαρίας, τῷ Ἁγίῳ (τῷ δε,) καὶ τῶ μνήμην ἐπι-
 τελέσει, καὶ πάντων σε τῶ Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἰς ἅ
 ἐλογίων, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χεῖρὲ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, καὶ σοὶ τῶ δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺ τῶ ἀ-
 ράχῳ σε Πατρί, καὶ τῶ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῶ, καὶ
 ζωοποιῶ σε Πιόματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶ-
 νας τῶ αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥ-

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΛΩΝΟΣ.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ κελεύσας τῇ γῆ ἐξενεγκεῖν καρπὸν ἐκ τῆς σπυρίου διαπλαγχνίαν καὶ ἀγαθότητα. Διλόγησον καὶ πλήθυνον καὶ τὴν Ἀλωνα ταύτην, καὶ τὴν καρποφορίαν τῶν δούλων σου· ἐμπλησον τὰ ταμίαια αὐτῶν παντὸς ἀγαθοῦ καρπῶ, σίτου, σίνου, καὶ ἐλαίου· καὶ φύλαξον αὐτὰς ἀπὸ παντὸς περασμοῦ, μὴ πάντων τῶν προσόντων αὐτῶν, καὶ φατίσῃ αὐτὰς ἐν τῇ ὀπιγνώσει σου· ἵνα δέξῃσιν σοὶ ἁγρόμυροι, καταξιοθῶσι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν. Ὅτι ὑψόλογηταί σε τὸ ὄνομα, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΕΥΧΗ Εἰς τὸ ΕΥΛΟΓΗΣΛΙ ΠΟΙΜΝΗΝ.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

ΔΕῶποτε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουσίαν ἔχων πάσης Κτίσεως, σὲ δέομεθα, καὶ σὲ ἠνάγκαζον, ὡς ὑψόλογησας καὶ ἐπλήθυνσας τὰ ποιμνία τῷ Πατριάρχῃ Γαλαθῶν, διλόγησον καὶ τὴν ποιμνίαν τῶν κτηνῶν τῶν δούλων σου (τῷ δε,) καὶ πλήθυνον, καὶ ἐνδυναμώσον αὐτῶν, καὶ ποιήσον αὐτῶν εἰς χιλιάδας, καὶ ῥύσαι ταύτην ἐκ τῆς καταδυναστείας τῶν ἑβραίων, καὶ τῶν

ἀλλοφύλων, καὶ πάσης ἐπιβελῆς ἐχθρῶν, καὶ αἰσας
 ιατρικῆς, καὶ λοιμικῆς νόσου. Περιφρήρισον αὐτῶν δι-
 κίων Ἀγγέλων σε. πᾶσαν ἀδείξιαν, πάντα φθό-
 ρον, καὶ πειρασμὸν φαρμακείας καὶ γουτείας, ἐξ ἐπερ-
 ας ἐπερχομένης τῆ δαβόλε, ἀποδιώκων ἐξ αὐτῆς.
 τι σε ὄσιν ἡ Βασίλεια, καὶ ἡ δουλῆς, καὶ ἡ δόξα,
 Παῖος, καὶ τῆ Υἱῆ, καὶ τῆ Ἀγίῃ Πνεύματος, νυνῶν,
 αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΓΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ, ΕΙ ΣΥΜΒΗΤΙ

ιαρὸν οἶον δῆποτε ἐμπροσθεῖν εἰς Φρέαρ Υἱοῦ.

Χρῆ τῶν ἁγίων ἐξαντλήσαι ἐκ τῆ φρέατος κάδου μ.
 καὶ αὐτὸς ἐκχέειν ἐξωῦ εἰς ἄψας ὁ Γερῶς
 εἰς κηρὸς, καὶ λαβῶν Θυμιάτων, θυμιά κηρῶν τῆ
 φρέατος. εἰς βάλει Υἱοῦ τῶν ἁγίων Θεοφανεῖων,
 αἰουροειδῶς, ἐκ γ'. Καὶ εἰς σαθεῖς καὶ ἀνοτολάς,
 πύχεται λέγων.

Τῆ Κυρίῃ δευτέρω.

ΚΥεὶ ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ὁ πάντα καλῶ
 λῆσαν ποιήσας ὁ καθαρῶν ἐν ὀνόματί σε
 αὐτῆς μολυσμὸν, καὶ ἀκαθαρσίαν, καὶ μετασκέδῆσας
 γιᾶσον τὰ πάντα αὐτὸς καὶ νυνῶν Δείπνοτα, ἐπίφανον
 ἡ τῆς παρήσης ἰσας, καὶ τῆ τύπε τῆ Σπυρῆ σε, καὶ
 καθάρησον τὸ Φρέαρ τῆτο ἐκ τῆς ἀρεθείσης ἐν αὐτῆ
 καθαρσίαν, καὶ ἐκ τῆ ἐμπεπτικῆτος ἐν αὐτῆ μυσαρῆ,
 κνωδάλη, συγκαταβαίνων τῆ ἀτελεῖ τῆς ἁγιοῖας
 ἡμῶν,

ἡμῶν, καὶ τῆ ἀδυναμίας τῆς λογισμῶν, καὶ μὴ κατα
 κείνης ἡμᾶς τὰ καλὰ λίαν μὴ χωρῆντας, ἀλλὰ κα
 θάρσειον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμῆ σαρκὸς καὶ πνεύ
 ματος, καὶ ἀγιάσον τὸ ὕδωρ τῆτο τῶ Πνεύματι
 τῶ Ἁγίῳ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ
 τῶ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῶ Πατρὶ, καὶ τῶ Υἱῶ
 καὶ τῶ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰ
 ῶνας τῆς αἰῶνων. Ἀμήν.

Τὸ Κυεῖν δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγήτος
 ἀγαθωσύνη, καὶ πλεσιὰ φρονόια διοικῶν τῶ
 τῆς ἀνθρώπων ζωῆ. ὁ καὶ τὸ ἐγκόσμια ἡμῖν δωρησάμε
 νος ἀγαθά σε· ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῶ
 Λαῶ εἰς γλυκύτητα μεταποιήσας, καὶ τὰ βλαβερά ὕδα
 τα ἐπὶ Ἐλισαίῳ ἄλατι θεραπεύσας· ὁ τῶ Ἀποστόλου
 σε Πέτρου δι' ὀπτασίας νομοθετήσας, μηδὲν ἠγεῖσθαι
 κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. αὐτὸς Δέσποτα φιλιάνθρωπε κα
 θάρσειον τὸ ὕδωρ τῆτο, καὶ τῆς σημειώσεως τῆ τύπῃ
 τῆ Σταυρῆ σε, ἀπὸ παντὸς μολυσμῆ, καὶ ἀγιάσον
 αὐτὸ τῶ Πνεύματι σε τῶ Ἁγίῳ, εἰς τὸ γενέσθαι
 αὐτὸ τῶς εἰς αὐτὴ μεταλαμβάνουσιν ἀρρύπτων. Ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιαζῶν τὰ
 σύμπαντα, καὶ σοὶ τῶ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῶ Πα
 τρὶ, καὶ τῶ Υἱῶ, καὶ τῶ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ
 ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰῶνων. Ἀμήν.

ΤΑ

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ, ΕΙ ΣΥΜΒΗΤΙ

Μιαρὸν, ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς
 Ἀγγεῖον Οἴνου, ἢ Μελίτος, ἢ ἄλλου τινός.

Χρὴ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον αὐθαχῆμα αἰρεῖσθαι,
 καὶ ρίπτεσθαι ἔξω. Καὶ εἰς ἕτερον ἀγγεῖον
 βαλεῖν τὸν Οἶνον, ἢ τὸ Ἐλαιον. Τὸ δὲ κενωθεὶς
 ἀγγεῖον πλυῖσθαι ἐσωθεν, καὶ ἔξωθεν, καὶ τὸν Ἰε-
 ρεῖα λαβόντα Θυματὸν, θυμιάσαι τὸ πλυθεὶς ἀγ-
 γεῖον ἐσωθεν· καὶ βαλεῖν ἐν αὐτῷ Ὑδρὸς ἀπὸ τῆς
 ἁγίας Θεοφανείας, ποιῶντα Σκυρῶς τύπον, τρίτον·
 ἔπειτα βαλεῖν ἐν αὐτῷ τὸν οἶνον, ἢ τὸ ἔλαιον, καὶ θυ-
 μιάσαντα ἐπεύχεσθαι ἔτι.

Τῶ Κυρία δεηθῶμεν.

Αγε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆ σῆ εὐσπλαγχνῶ
 ἐπιδημία πᾶσιν ἀκαθαρσίαν τῶ ἔχθρῳ καταρ-
 γήσας· ὁ δευτερεύων μὴ τὸ εἰσπορευόμενον κοινῶν
 τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθα-
 ροῖς· ὁ δὲ τῶ Σκεύους τῆς Ἐκλογῆς τῶ σῆ Ἀποστόλου,
 διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ἐπὶ σῆ κτιθεῖντα καλὰ εἶ-
 ναι πιστεύειν, καὶ μηδεὶς ἠγεῖσθαι ἀπόβλητον, δεῖ δὲ
 λόγῳ, καὶ τῆς κορῆς σῆ ἐντεύξεως ἀγαζόμενα. αὐτὸς εὐ-
 λόγησον τὸν Οἶνον τῶτον, (ἢ τὸ Ἐλαιον,) τῆ σῆ χά-
 ριτι, δεῖ τῆς ἐπιχύσεως τῶ ἁγίῳ Ὑδατος, καὶ πάντα
 μελισμὸν, ἢ διασχυμὸν, ἐκ τῶ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος
 ἔρπειν καὶ μεθοδεῖαν τῶ ποτηρῶ, ἀπέλασον ἐκ τῆς δε-
 υτείας

τοίας τῆς δέλων σε, εἰς τὸ ἡμεῖς πᾶσι τοῖς χριστιαν
 οἰς αὐτὸ εἰς ἀφροσύνην, διδῶς πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτῆς
 μεταλαμβάνειν, ἐν ἁγιασμῶ, καὶ ἐν καθαρᾷ συνει
 δήσει προσκίσει τοῖς ἀγαθῶν σε Μυστηρίοις. Ὅτι σοὶ
 εἰ δὲ ὀλογῶν, καὶ ἁγιαζῶν τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τῶν
 δόξαν ἀναπέμπουμι, σὺ τῶν ἀνάρχω σε Πατερι, καὶ
 τῶν Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῶ, καὶ ζωοποιῶ σα Πνεύματι,
 τῶν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῆς αἰῶνων
 Ἀμήν.

Εἴτα ἀπογίνεται πρῶτον ὁ ἱερὸς ἐξ αὐτῶ, καὶ
 ὑποδίδωσι καὶ τοῖς τῶ οἴκῳ Κυρίοις. Εἰ δὲ ἔ
 συμβῆ τὸ ἐμπροσθεν ἀκάθαρτον, χροῖσαν ἐν τῶ Ἀγγεῶν
 τῶ Οἴκῳ, ἢ τῶ Ἐλαίῳ, σαπῶσαι, καὶ ἔκχεσθαι ταῦτα
 τὸν Οἶνον, ἢ τὸ Ἐλαῖον, καὶ μηδεὶα τῶν ἀπτεσθῆναι

ΕΥΧΗ ἐπὶ ΣΚΕΥΟΣ ΜΙΑΝΘΕΝΤΟΣ.

Χρὴ αὐτὸ πλυθῆναι, καὶ βαπτισθῆναι ἁγιασμοῦ
 σαυροειδῶς, λέγειν καὶ τῶ Εὐχῶ ταύτῃ.

Τῶ Κυρίῳ δευτέρω.

ΚΥεε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος Ἅγιος, ἁγιασμοῦ
 τὸ Σκεῦος τῶ τῆ ἁγιαστικῆς ἐπιφοιτήσει, καὶ
 καθάξεισον αὐτὸ, τῶ εἶναι εἰς ὑπερσίαν τῆς δέλων σε
 ἀμύμων καὶ δὸς ἡμῖν πάντοτε ἐν ἁγιασμῶ προσδέχ
 θῆναι ἐν ταῖς ἀγίαις σε Ἐκκλησίαις ὅπως ἐπὶ σε πάντες
 φυλακίσθημι, δόξαν καὶ προσκυνῆσιν σοὶ ἀναπέμπουμι,
 τῶ

τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Ἐπὶ Σίτῃ μιανθεύτος, ἢ ἀλάφῃ, ἢ εἶδος τινός.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

ΚΥρίε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ καὶ σάρκα σεοῖμο-
 νομία θεσευλάμμος, μὴ τὰ εἰσπεροβόμμοκα ποι-
 τῶν τὸν ἀνθρώπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι πῆς κα-
 θαροῖς· ὁ θεὸς τῷ Σκεύει τῆς Ἐκλογῆς Παύλου τῷ σῶ-
 Ἀποστόλῳ διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ κατὰ σε κτιθεῖται
 καλὰ εἶναι πιστεύειν, θεὸς θεῖς λόγος, καὶ πῆς αὐτὸς σε
 ἐντεύξεως ἀγιολόμμοκα. αὐτὸς καὶ νῦν Δείματα συμπα-
 θῶν ταῖς ἀδουεῖαις ἡμῶν, εὐλόμμοσον τὸν Σίτον τῶτον
 τῇ σῆ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, θεὸς τῆς τῷ Ἰδατος τῆ
 τῷ ὄπῃ τῷ σῶ ὀνόματι ἀγιαθεῖτος εἰλογίας καὶ ὀπιρ-
 ραντίσεως· καὶ πάντα μολυσμὸν, ἢ διαγαμῶν, ἐκ τῶ
 ἐν αὐτῷ ἐμπροσόντος ἀκαθάρτε καὶ μεθοδείαν τῷ θεβό-
 λε, ἀπέλασον ἐκ τῆς θενοίας τῆς δέλαν σε, καὶ δὸς αὐ-
 τῷ, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σε, καὶ πληροφορία τῆς σῶν οἰκ-
 τιμῶν, τῆς τῆς μεταχεῖν μεταλήψεως, ἐν δὲ χαρισίῃ
 τῷ ἀγίῳ σε οἰόματος, καὶ ἀκατακείως θεφυλαχθῆναι.
 Ὅτι σύ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιαζῶν τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ
 τῷ δόξαν ἀναπέμμομμο, σου τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ
 τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι,
 νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας πῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥ-

ΕΥΧΗ ἐπὶ τῷ ΜΙΑΡΟΦΑΓΗΣΑΝΤΩΝ.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεθα.

Δ Εἴπωτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψιλοῖς
 κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν, ὁ ἐν Ἁ-
 γίοις ἀναπαυόμενος, ὁ ἔπαινος τῆ Ἰσραὴλ, κλῖνον
 τὸ ἔσσο, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν δευτέρω σε, καὶ ᾤκη-
 σε συγγνώμην τῷ σῶ οἰκῆτῃ (τῷ δε) μιαροφαγή-
 σαντι, καὶ γόσσαμῶν κρεῶν, ἢ ποίων δὴ βρωμάτων
 μὴ καθαρῶν, ὧν τινὲ βρώσιν ἀπηγέρουσας ἐν Νόμῳ
 Ἀγίῳ σε. τῶν δὲ ἀβελήτως μεταχόντι συγχάρη-
 σον, καὶ καταξίωσον αὐτὸν ἀκατακλείως μεταλαβεῖν
 τῶν φεικτῶν Μυστηρίων τῆ τιμῆς Σώματός τε, καὶ Αἵ-
 ματος τῆ Χριστοῦ σε. ὅπως ῥυθύνῃ τῆ λοιπῆ πάσης
 ἀκαθάρτε μεταλήψεως καὶ ἀπάξεως, ὡς ἐνθυρῶν τοῖς
 θείοις σε Μυστηρίοις, καὶ ἀπολαύων τῆς ἀγίας σε καὶ
 μουσικῆς Τραπέζης, καὶ τῶν ἀθανάτων Μυστηρίων, καὶ
 θαυματοποιήσεως σου ἡμῖν ἐν τῇ Ἀγίᾳ σε Ἐκκλη-
 σία, αἰῶν, καὶ δοξάζων τὸ ὄνομά σε τὸ ὑψιστον πά-
 σας τῆς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆ. Ὅτι σὺ ὄστιν ἡ Βα-
 σιλεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα, τῆ Πατρὸς, καὶ
 τῆ Υἱοῦ καὶ τῆ Ἁγίου Πνεύματος, νυν, καὶ αἰεὶ, καὶ
 εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΤ.

Ε Τ Χ Η

Εἰς τὸ κατασκευάσαι Πλοῖον.

ΚΥεὶ ὁ Θεὸς τῶ Πατέρων ἡμῶν, ὁ ἐντειλάμε-
 νος Ναε τῶ σῶ θεράποντι τὸ κατασκευάσαι
 Κιβωτὸν πρὸς σωτηρίαν τῶ Κόσμου· ὁ ἐκ πολλῶν ξύ-
 λων ἐδοκίμασεν αὐτῷ ἐν ξύλῳ θύειν καὶ συναρ-
 μοδύει· αὐτὸς Δέσποτα τῶ ἀπείρων, ὁ ἐδοκίμασεν
 ἐν τῶ ἀφύχων ξύλων κυβερνᾶσαι, καὶ τῆ κραταίᾳ σε
 χειρὶ τὸ θῆος τῶ ἀνθρώπων ἐξασάξων. αὐτὸς καὶ νῦν
 Δέσποτα καὶ τὸ Πλοῖον τῆτο ἐξάπρησον. δὸς αὐτῶ
 Ἄγγελον ἀγαθόν, εἰρηνικόν. τὸς μέλλοντας πλέειν
 ἐν αὐτῶ ἐξασάξων. δὸς αὐτὸς εἰς τὰ ἴθλα ἀπέρχε-
 σθαι ὑγιαινόντας, πρεσβείας τῆς Παναχαιῆτε Δεσποί-
 ης ἡμῶν Θεοτόκα, καὶ Ἀειπαρθενία Μαρία, δυνα-
 μει τῶ τιμῆ καὶ ζωοποιῶ Σπαυρῶ, τῶ τιμῆων ἐπερα-
 νίων νεερῶν Δυναμειων ἀσωμάτων, τῶ Ἄγιε ἐνδόξω
 Προφήτῃ Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστῆ Γωάννῃ, τῶ Ἄγιων
 ἐνδόξων καὶ πανδφήμων Ἀποστόλων, τῶ Ἄγιε (τῶ
 δε,) καὶ πάντων σε τῶ Ἄγιων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ κυβερ-
 νῶν, καὶ ἐξασάξων τὰ σύμπαντα Χεῖρὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 καὶ σοὶ τῆ δόξαν καὶ ἐχαιρεσίαν καὶ προσκυνῆσιν ἀνα-
 πέμπομεν, σὺ τῶ ἀνάρχῳ σε Πατεῖ, καὶ τῶ Πανα-
 γίῳ, καὶ ἀγαθῶ, καὶ ζωοποιῶ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ
 αἰ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμῆν.

Agiasmat.

Z

ET.

 Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου
 Μουσεῖο Τυπᾶλδων Ἰακωβάτων

Εἰς τὸ εὐλογῆσαι Δίκτυα.

ΚΥεὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ πάντε ἄρτων, καὶ
 δύο ἰχθύων, πεντακισχίλις κορέσας, καὶ ἐκ
 τῆς ἀφροδισμάτων πλήθους συναχθῆναι πρὸς ἀσκαδίσ-
 σας· αὐτὸς Δεῦροτε παντοδύναμε, καὶ τὰ ποικίλματα
 Δίκτυα εὐλόγησον, διὰ τρεσβεῖων τῆς ὑπερέβλογη-
 μῆς, ἐνδόξε, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀγίας
 παρθένου Μαρίας, τῆς Ἀγίας ἐνδόξης καὶ Πανσθενήμα Ἀπο-
 σόλου, καὶ τραπεκορυφαίου τῆς Ἀποστόλων Πέτρου, καὶ
 τῆς ἐξ αὐτῆς μεταλαμβάνοντος ἰχθύων, ἐν εἰρήμῃ
 καὶ ὑγείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος διαφύλαξον. Ὅτι σὺ
 εἶ ὁ δοτὴρ πάντων τῆς ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τιμὴ δόξα καὶ
 ἀσπόμενος, τῶ Πατρὶ, καὶ τῶ Τίῳ, καὶ τῶ Ἀγίῳ
 Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς πᾶς αἰῶνας τῆς αἰῶ-
 νων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Εἰς τὸ ὀρῦξει Φρέατος.

ΚΥεὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Παντοκράτωρ καὶ παντο-
 δύναμος, ὁ ποίων πάντα, καὶ μετασκαδίσαν
 μόνων τὰ βέλεται· ὁ ἐν ἀπόροις πόρον δεικνύων ἀρ-
 ρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ· ὁ ἐξ αἰέματος πέτρων
 ὕδατων πρὸς ἀχῶν ρυθιῶναι χειμάρρες, καὶ διψῶντα τὸ
 σῶν

ἐμπλήσας λαόν. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα τῆς
 ἡμῶν, ἐπάκουσον ἡμῶν πῶς δεήσεως τῆς ἀνάξιαν
 ἡμῶν, καὶ χάρισαι ἡμῖν ὕδαρ ἐν τῷ τόπῳ τῷ δε
 ἔστε καὶ πόσιμον· ἀφθονοὶ μὲν εἰς χεῖραν, ἀ
 θές δὲ πρὸς ἀπόλαυσιν, ὡς ἀν' ἐν τῷ τόπῳ δεξιά
 τῷ τῷ πανάγιον ὄνομά σου, τῷ Πατρὸς, καὶ τῷ Υἱῷ,
 Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶ
 νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΛΑΤΟΣ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ πατριάρχης ἐν Γε
 ρουσίᾳ ἐπὶ Ἐλισαίῳ τῷ Προφήτῃ, καὶ τῷ βλα
 ῦν ὕδατα ἀλατι θραπείσας, αὐτὸς ἀλόγησον τῷ
 ἡμῶν τῷ, καὶ μετέβαλε αὐτὸ εἰς θυσίαν ἀγαθιά
 τῶν. Σὺ ἦν εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τῷ δεξιά
 τῷ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁ
 γίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶ
 νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Ἐπὶ τῷ προσφερόντων Ἀρχαῖς Ὁπώρας.

Ἐπάκουσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πᾶσα ἐν τῷ
 ἡμῶν προσφέρει σοὶ καὶ τῷ πρόθεσιν ἐνά
 ἡμῶν, καὶ πῶν αἰώνων σε ἀγαθῶν τῶν ἀνόμε
 χειζόμενος· ὁ πῶν χήρας τῷ καὶ δαύτην προσ
 εὐαρέτως δεξίμενος, πρόσδεξαι καὶ τῷ νῦν προσ

κομιδείτε παρά τῷ δέλωσιν (τῷ δέλωσιν,) καὶ τοῖς
αἰωνίοις σε θησαυροῖς ἀναποθέδαι ταῦτε καταξίωσον,
δωρέμῳσ ἀυτῷ καὶ τῷ ἐγκοσμίων σε ἀγαθῶν ἀφθο-
νον τῷ δπόλουσιν, σὺ πᾶσι τοῖς ἀφέρουσιν αὐτῷ.
Ὅτι ἠυλόγηταί σε τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασαί σε ἡ Βα-
σιλεία, τῷ Πατρὸς, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύ-
ματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὰ Κυκάλια.

ΚΥε Γησὲ Χεῖστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀγαθεὲ καὶ
φιλιάνθρωπε, ὁ πηήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τῷ
Γῆν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κοσμῆσας ἡμ-
φω ἀρρήτῳ κόσμῳ, εἰς δόξολογίαν τῷ δεδόξασμέ-
νε σε ὀνόματος, σὺ Πανάγαθε Βασιλεῦ δεῖξον καὶ
νῦν ἡμῖν τῷ χησότητά σε. Καὶ ἄς εὐλόγησας τὸ
φρίαρ τῷ Γαβῶβ, καὶ τῷ κολουμβήθραν τῷ Σιλωᾶμ,
καὶ τὸ ποτίειον τῶν Ἁγίων σε Ἀποσόλων, εὐλόγη-
σον καὶ τὰς σκάληκας τὰς σπεικὰς τῆτας. Καὶ ἄς
ἐπλήθωσας τὰς ἀσέρας ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ τῷ ἡμ-
μον τῷ παρά τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, ἔτω πλῆ-
θωσον καὶ τὰς σπεικὰς σκάληκας τῆτας. Καὶ δὲς ἀυ-
τοῖς ὑγείαν, ἄρωσίαν, καὶ νέμεσαι ἀλυμάντας, καὶ
ἀφυλάττεσαι ἐκ πάντων τῶν λυμαιομῶν τῆτας,
ἀφυλάττωι αὐτὰς ἀπὸ ἐπαιδίας, βασκανίας, καὶ
πάσης φαρμακίας, ὅπως ποιήσασι κηκάλια, μετὰ
καθαρῶ μεκαξίε, ἀρὸς δόξαν σὺ καὶ αἰνεσίαν. *πανά-*

παράγαθε καὶ φιλεύσπλαγχιε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ
 ὁ Θεὸς ἡμῶν· Πρεσβείαις τῆς Παναγίας ἡμῶν Θεο-
 τόνου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐ-
 λογῶν, καὶ ἀγιάζων, καὶ πληθύνων, καὶ θαυμάζων τὰ
 σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ
 ἀρχαίῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ Ἀγαθῷ, καὶ
 ζωοποιῶ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ε Τ Χ Η

Ἐπὶ τῆς Μετάξης, εἴτε σπεικῆς πλοκῆς.

Κ Τε εὖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χε-
 ρυβίμ, καὶ ὑψόμενος ἐπὶ τῶν Σεραφίμ, καὶ
 ἐπὶ ἀνεκδιμήτων Ἀγγέλων δοξαζόμενος, ὁ ποιῶν με-
 γάλα, καὶ θαυμασὰ, καὶ ὄξαισια ἔργα, ἃ ἔτε σῶντια
 καταλαβέσθαι δύναται, ἔτε λόγος ἐρμηνεύσαι ἰχύει.
 αὐτὸς ἐν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πὺν θεράποντά σου
 Ἀβραὰμ πατέρα πολλῶν ἐθνῶν ὑποκαλέσας, καὶ δὲς
 αὐτῷ μὲν γῆρας ἕξ τῶν Ἰσαὰκ, καὶ εἰπὼν αὐτῷ εὐ-
 λογήσας, πληθύνων πληθύνῳ τὸ σπέρμα σου ὡς τὰ
 ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμοι τὴν παρά τὸ χεῖ-
 λος τῆς θαλάσσης. ὁ γινώσκων, καὶ σιμῶσιν, καὶ σοφίαν,
 καὶ πλεον Δαβίδ, καὶ Σολομῶντι τῷ αὐτῷ ἕξ χαρι-
 σάμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτὴς· αὐτὸς εὐλόγησον, καὶ τὸν
 σκάλικα τῶν τῆς μετάξης τὸν ἐξελθόντα, ἕξ τὴν
 φιλί ἀπειροῦ ἀγαθότητα, ἐκ τῆς ὁσφύας καὶ τῆ ποδός

τε σὺ θεράποντος Συμεών, καὶ πλῆθυνον αὐτὸν ἐν τῇ
παρόντι οἰκῷ, καὶ καρποφόρον ποιήσου καὶ ἐκκρατῶν,
καὶ ἀβλαβὸν ἀνάδειξον ἐκ πάντος ῥήγματος, καὶ φθόρου
ποιῆ πάθος. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά σε,
ἵνα ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὸν σκάληκα τῶν μετὰ ξίφους τῶν
ποιῶντα τοιαύτῳ θανάτου καὶ ἐξαιρετῶν ἐργασίῳ. καὶ
εὐλόγησον αὐτὸν, καὶ διαφύλαξον αὐτὸν ἀπὸ πάσης
φαρμακείας καὶ ἐπαιιδίας, καὶ πάντος βασανῆς, ἀπὸ
βλέμματος, καὶ ὀρέσεως θλαπτικῆς. δὲς τοῖς ἐργα-
ζομένοις αὐτὸν, ἵνα μὴ ματίω κοπιῶσιν, ἀλλὰ πλε-
σίως τῆς εὐλογίας σου ταύτης καὶ δωρεῆς ἐμπληθύνῃ
ἀξίωσον, εἰς σὲ πάντων τῶν ἐλπίδα ἡμῶν ἐδέμεθα
πάσαν ὀργὴν καὶ ῥόστον ἐπερχομένην βλαβεραῖς ὑποδύ-
ξου, καὶ ἔσχεδάσου ἀπ' αὐτῆς παροξείας τῆς παν-
χρηπίου σου Μιχθῆς, καὶ τῆς σὺ θεράποντος Συμεών. ἐπὶ
σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ πάντα Χεῖρ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ σοὶ τῶν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί-
καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ε Τ Χ Η

Ἐπὶ Δυσκρατίας ἀνέμων, καὶ κλύδωνα θαλάσσης.
Τὸ Κύριε δεηθῶμεν.

Δ Ἐσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶ ἐνοποιῶν
καὶ ἀνάρχου λόγῳ, καὶ τῷ ζωοποιῶ καὶ ὁμο-
τίμῳ σου Πνεύματι, ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι ᾧ ἔργα-
γὰν τὰ πάντα ὁ θαλάσσης θρόνος ἔχειν λάμνον, καὶ
σαδμήσας ὄρη, καὶ τὰς γάπας ζυγῶ. ὁ ἀσιδαμῆ με-
τήσας Οὐρεσὶ, καὶ δρακὶ σπυγῶν τῶν γλυ. ὁ μὲν
ἔα

καὶ κανόνες καὶ ὄρες, ἀρμονίας τε καὶ τάξεις τῇ δρα-
μῶν καὶ αἰσθητῇ Κτίσει ταύτῃ δὲς, καὶ καιρῶν ἀπα-
γὰς, καὶ τροπῆς Ἡλίου, κρᾶσει σοιχείων νεύματι σε
ταύτῳ σωέχων ἀρρήτως, καὶ πρὸς τὸ ἀπαθείς τε καὶ
ἀλυτον ἔσχεβερῶν. Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, τῇ
ἐμφύτῳ καὶ σωήθει σε φιλανθρωπίᾳ καὶ ἀγαθότητι πᾶ-
ντιν χριστῶν πρὸς ἡμᾶς, ἐπίσκεψαι τὰ πῶν σῶν χει-
ρῶν ἔργα, καὶ μὴ ἀποσύσης ἀφ' ἡμῶν τὰ ἐλεῖ σε καὶ
τὸς οἰκτιρῆς σε, μηδὲ ἔσχεδάσου τῶν ἔσχεδάσου σε,
ὁ κατ' εἰκόνα διμυργήσας ἰδίαν ὑπορρήτως ἡμᾶς ὁ
τῶν μονογενῆ σου Υἱὸν λῦσον ὑπὲρ ἡμῶν δὲς, καὶ Πνεύ-
ματος ὑπορρήτως κοινωνίᾳ τῆς οἰκείας Θεότητος μετα-
δὲς, ἄφες τὸ πῶν ἀμαρτιῶν δεόμεθα πλῆθος τῶν ὑπε-
ρέχοντι πλῆθει πῶν οἰκτιρῶν σε ὁ τῶ Σταυρῷ σε τῆ
σὺ Υἱῷ, καὶ τῷ Αἵματι τῶ ἀμαρτιῶν ἀπαλείψας τῆ
ἄρας ἡμῶν, ἐπανάγαθ' σε τῶ Κτίσει πρὸς τῶν φε-
σικῶ ἀρμονίαν καὶ τάξιν, εἰς τὸ ᾧ φύσιν ἐλεεινῶς
ἐτραπέσαν, ἔσχε τῶ ᾧ φύσιν ἀπαξίαν, καὶ ἀποσ-
μίαν τῆς ἀθέσεως καὶ φαύλης πολιτείας ἡμῶν. Δείξαν
ἡμῖν τῶ σωήθει τῆ μεγάλης τῆ γαλιλίῳ πελάγους,
καὶ πῶν ἐπικείμενον κλύδωνα, καὶ τῶν παραχλῶ τῆ ἀέρος
ἔσχεφας, οὔτελοι τοῖς ἀνέμοις καίρειον καὶ κατακλιλον
πιολῶ δάσαι. ἐπίμικου τῶ κλύδωνι τῆς θαλάσσης
καὶ ταῖς ᾧ φύσιν τῶ ἀέμων κινήσει. ἐπὶ πνεύ-
μα καταγίδες, καὶ πρὸς γαλιλίῳ τῆ τῆς ζάλης μετα-
δίτω ἵνα τὰ σὰ ἔργα καὶ θαυμάσια πάλιν ἴδωσιν οἱ
κατεβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιῶντες ἐρ-
γασίῳ ἐν ὑδασι πολλοῖς. ᾧ ἔσχε κείασον αὐτῶν φιλα-
ἔα

Θρωπε Δέσποτα, τῆ σὴ ἀεικίᾳ φιλανθρωπία παύ-
 σασαι τὴ κλύδωνος· ὁ πὼν μονοφυῆ σε Υἱόν, κὶ Κό-
 ριον ἡμῶν Γισὼν Χριστόν, εὐδοκία σὴ, κὶ σωτηρία
 τῆ Ἀγίας σε Πνεύματος, καταξιώσας φρέσσαι ἀνθρω-
 πων, κὶ συμπλῦσαι πῖς Ἀγίοις αὐτῆ Μαθηταῖς κὶ
 Ἀποστόλοις, κὶ ἐπιτιμῆσαι τῆ λαίλαπι πῶν ἀέμων
 κὶ τῆς θαλάσσης γαλιλιᾶν τὰ κύματα κελεύσας. Αὐ-
 τῆς κὶ τῶν πάντων ἐναντίον αἴεμον κοίμισον, κὶ τὰ κύ-
 ματα παύσον, κὶ τὸν κλύδωνα κατάπαυσον, καὶ διέ-
 χειρον τὰς ἐπιπέσεις κὶ εὐθέτας καιρῶς κὶ ἀέμους· κυ-
 βερνήτης κὶ βοηθὸς πανταχῆ γνώμῃς πῖς δέλοις σου
 ὁδηγῶν αὐτὴς εἰς λιμνὴ σωτηρίας· οἱ ἦν τὸ σὸν μὴ-
 ρον εἰδότες ὄνομα, κὶ μὴ γινώσκοντες πλῶ σε Θεὸν
 ἕτερον, πρὸς τὴν σὴν βοήθειαν ἕξ πάντος ὑποβλέ-
 πουσιν· εὐχαῖς κὶ προσβείαις τῆς ὑπερόλογημένης Θεο-
 τῆς, πῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων, κὶ πάντων τῶν Ἀγίων.

Ε Κ Φ Ω Ν Ω Σ.

Εὐδοκία, καὶ ἀγαθότητι τῆ μονοφυῆ σε Υἱόν,
 μεθ' ἧς εὐλογητὸς εἶ, σὴ τῆ Παναγίᾳ, καὶ
 ἀγαθῶ, κὶ ζωοποιῶ σε Πνεύματι.

Ε Τ Χ Η

Παρακλητικὴ εἰς πᾶσαν Λιτῶν.

Τῆ Κυρίᾳ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ μόνος ἐν ἐλέει πλάσιος, ὁ κὶ ἀπλάγ-
 χηοις χριστότης ἐπικαμπτόμῃς ἐπὶ ταῖς δεή-
 σεσιν ἡμῶν πῶν ἁμαρτωλῶν, κὶ ἀναξίων δέλων σα· ὁ
 πάντα συμφερόντως τὰ καθ' ἡμᾶς δι' ἡμῶν κὶ διακυ-
 βερῶν, ὁ σοφῆ σε προνοία τὸν ἡμέτερον βίον διεξά-
 γων,

γων, ὁ καὶ παντὶ ἔσποτιν σωπίειαν ἡμῶν ἐφιέμε-
 νος· ὁ φύσει μακρόθυμος τε καὶ πολυέλεος· ὁ παιδείαν
 καὶ πάλιν ἰώμενος, καὶ τὴν παιδείαν ἐκείνων χρησῶς
 τε, καὶ φιλανθρωπῶς, ἀλλ' ἐκ ὅτι τὸ ἄπολέσαι τῆς
 χειρῶν σου τὸ πλάσμα, μάλλον δὲ πρὸς τὸ ἀρχαῖον
 ἐπαναστάσαι κάλλος, καὶ τὴν πρῶτον ἐκείνῳ ἀγέ-
 τειαν, ὡς ἀπαλέσαιμῃ ἀπλόπιτι γνώμῃς, συμβε-
 λία ἀλάστορος, ἐπαναγαγεῖν βελομήρος, καὶ πᾶσι ἔσ-
 ποις διοικοιομέμερος ἐπαναστάσαι τὸ τῆς ἐκπτώσεως
 ἐκείνης ἐλλείπον. Αὐτὸς Δέσποτα παντοκράτωρ, ἐπι-
 δε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πρόχες ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῆς ἀμαρ-
 τωῶν· τὸ ὅτι πλῆθος τῆς ἀνομῶν ἡμῶν, ἀπαρρησιάζ-
 οντες ἡμᾶς πεποίηκε, καὶ μηδὲ τολμᾶν ὅλως αἰτεῖσθαι πῖν
 τῆς ἐπτασμήτων συγχώρησιν. Ἀλλ' εἰδότες σε τὸ φι-
 λανθρωπον, τὸ εὐσπλαγχνον, τὸ πολυέλεον, τὸ μα-
 κρόθυμον, τὸ ἀεξίκακον, καὶ τὸ ὑπεράγαθον, ἄπο-
 τολμῶντες τῷ βάθει ἰσπαν, καὶ τῷ πελάγει τῆς χρησῶ-
 πητός σε, αἰροῦμῃ χειρας, καὶ ἐκτενῶς βοῶμεν σοὶ
 ἡμάρτημῃ, λιτομήσαιμῃ, ἠσέβησαιμῃ, ὅτι ἐπελα-
 θόμεθα τῆς ἐντολῶν σου, καὶ ὀπίσω τῆς δεινότητος ἡμῶν
 τῆς ποιητῆς ἐπορεύθημῃ· ὅτι ἀναξίως τῆς κλήσεως,
 καὶ τῆς Εὐαγγελίᾳ τῆς Χριστοῦ σου πεπολιτευόμεθα, καὶ τῆς
 ἀγίας αὐτῆς Παθημάτων, καὶ τῆς ὑπὲρ ἡμῶν κενώσεως,
 ὅτι ἐζητήθημῃ ὄνειδος τῆς ἀγαπητῆς σου· Ἰερεῖς, καὶ ὁ
 λαός σου ἐξέστημῃ ἐπὶ τὸ αὐτό· πάππος ἐξεκλίναμῃ,
 ἅμα ἠχρηάθημῃ, ἐκ ἑσὶ ποιῶν κῆμα, καὶ δικαιο-
 συνίμῃ, ἐκ ἑσὶν ἕως σῆός. Ἀπεκλείσαιμῃ τὰς οἰκτιρ-
 μέσ σου, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν σου, καὶ σπλαγχνῆς ὀλέως

Θεῶ

Θεὸς ἡμῶν, ἔχει τὴν κακίαν ἡμῶν, καὶ τὴν πονηρίαν
 τῆς ἐπιπορευμάτων, μεθ' ἧς ἀπεγράφημεν. Σὺ χρηστός,
 ἀλλ' ἡμεῖς ὑπομήσαμεν· σὺ μακρόθυμος, ἀλλ' ἡμεῖς
 πληγῶν ἀξιοί· γινώσκοντες σου τὴν ἀγαθότητα, καὶ περ
 ἀσυνετηίης. ὀλίγων ἡμάρτημα μεμαρτυρήσαμεθα. Σὺ
 φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντισησεταιί σοι; ἄνομος λήφεται
 ἀπὸ σὺ ὄρη, καὶ μεγέθει βραχίονός σου τίς ἀπερήσει
 ἐὰν κλείσῃς τὸν Οὐρανὸν, τίς ἀδοίξει; καὶ εὐὰν κλείσῃς
 τὰς καταρράκτας σου, τίς συναΐξει; κύρον ἐν ὄφθαλ-
 μοῖς σου πτωχίσαι καὶ πλετίσαι, καὶ ζῶσθαι καὶ θανα-
 τῶσαι, πατάξαι καὶ ἰάσαθαι, καὶ τὸ θελήσῃ σε πρῶ-
 ξίς ὅς· συνετελεσμένη. Σὺ ὀργισθῆς, καὶ ἡμεῖς ἡμάρ-
 τωμεν, λέγει τις τῆς πάλαι ἀποστολογίης. Ἡμεῖς
 δὲ, καὶ τὸ ἐναντίον καιρὸς εἶπεν· ἡμεῖς ἡμάρτωμεν,
 καὶ σὺ ὀργισθῆς. Διὰ τῆτο ἐγγρήθημεν ὄνειδος τοῦ
 γέιποσιν ἡμῶν· ἀπέσρεψας τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἀτι-
 μίας ἐπλήθημεν. ἀλλὰ κόπασον Κύριε, ἀέες Κύ-
 ριε, ἰλάσθητι Κύριε, μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος ὄ-
 τας ἀνομίας ἡμῶν, μηδέ ἔχει τῆς ἡμετέραν ματίων
 παιδεύσης ἄλλης. Δός ἡμᾶς διὰ τῆς ἐτέρων βασάνων
 σφροονιδιῶν τινας τέτων τῆς ἐθῶν, τῆς ἐγνωσκόν-
 των σε, καὶ βασιλειῶν, αἱ τῶν σῶ κράτει εἶχ ὑπετάχ-
 σαν. Ἡμεῖς δὲ λαός σου, καὶ ῥάβδος κληρονομίας σου.
 Διὰ τῆτο παίδευσον ἡμᾶς, πλὴν ἐν χρηστότητι, καὶ μὴ
 ἐν θυμῶσιν, ἵνα μὴ ὀλιγοσθῆς ἡμᾶς ποιήσης, καὶ
 παρὰ πάντα τὰς κατοικούντας τὴν γῆν ἐξεδείξωμα τὸ
 ἡδ' ἐλεός σου ἀγαπῶν, καὶ ἡ φιλανθρωπία σου ἀυτέρ-
 βλητος, καὶ ὁ πῆς χρηστότης σου πλῆθος ἀνέλιχίης σου.

ἐφ' οἷς καὶ τεταρτηκότες δέομεθα, καὶ ἰκετεύομεν κάμ-
 πτοντες γόνυ καρδίας ἡμῶν, κόπασον τὴν θραύσιν
 τῆς ὀργῆς σε ἔξαιτέμεθα, ὡς ἐπὶ τῷ Δαβὶδ πάλαι
 τὴν ἐπὶ τῷ λαῷ σε· καὶ ἐχόμοίαν καὶ τὴν μετανοίαν
 ἐπιδεικνύμεθα, ἀλλ' ὡς ὑπεράγαθος, εἴσον τὴν ὀρ-
 γῶν σε, καταπαύνον τὸν θυμόν σε τὸν δίκαιον, καὶ
 δὸς τοῖς κάμνεσι τὴν ὑγίαν, τοῖς ἀδυνάστοι τὴν ῥῶ-
 σιν, τὴν δὲ ὑγιαίνοντας ἴρησον ἐν ταύτῃ. πᾶσαν δὲ
 νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἀπέλασον ἐκ τῷ λαῷ σε·
 πάντα τῆς προσδοκίας ταύτης ἐλεύθερόν σου, σιωπῶν
 ἀπειρηάσας τῆς αἰκισίας ἀδυνατίας, καὶ φυλάττων
 παντοκρατορικῶν χειρὶ ἀπροφύσως τῆς δεινῆς ταύ-
 τῆς κακώσεως, καὶ ὀλεθρῆς σωτηρίας. ὅπως δὲ συ-
 νέχεε πάντας καὶ συνετάραξεν ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σε.
 καὶ ἐν ὅσῳ ἐφάρξαμεν ὅλας ἐκ πῶν πονηριῶν ἡμῶν, ἀλ-
 λά καὶ ἀπάλλαξον τῷ κακῷ συνειδήτος πάντας, καὶ δὸς
 ἐν πάσῃ ἀγαθοεργίᾳ ἀρεσείησιν. πρεσβείαις τῆς
 ἀπειραδρίας σε πενήτης Ἀγνῆς Θεομήτορος Ἀειπαρ-
 θεῖα Μαρίας, προστάταις πῶν ἁγίων, καὶ Θεοειδῶν
 Ἀγγέλων, καὶ πάντων πῶν Ἀγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ
 τῷ ἐλέει Πιγῆ, καὶ τῆς βασίλευχίης ἀνεξιχνίαστος
 ἄβυσσος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺ τῷ
 ἠάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ Πατρὶ ἁγίῳ, καὶ ἁγίῳ, καὶ
 ζωοποιῶν Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ ἕως τῆς αἰῶ-
 νος πῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤ.

Εἰς τὸ ἀλογῆσαι τὰ Βαΐα, τῆ Κυριακῆ.
τῆ Βαΐων.

Τὰ Κυρία δεηθῶμεν.

ΚΥεῖε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς Χρυσοῦς
ραβίμου, ὁ ἄξιοις τῶν δυνάμεων, καὶ ἰσχυροῦς
σεύρας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν, ἵνα σώσῃ τὸν Κόσμον ἀπὸ τῆς Σταυροῦ καὶ
τῆς παθῆς, καὶ τῆς ἀνάστασις αὐτῆ· ἕως ἀποκαταστήσῃ
ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸ ἐκείσιν Πάθος, ὁ Λαὸς ὁ καθήμενος
ἐν σκότει, καὶ σκιά θανάτου, λαβόντες τὰ πᾶσι
νίκης σύμβολα, τὰς κλάδας τῶν δένδρων, καὶ τὰ Βαΐα
τῶν φοινίκων, τῶν Ἀνάσασιν προσελθούσαν. Αὐτὸς
Δέσποτα καὶ ἡμᾶς, τῆς καὶ μίμησιν ἐκείνων τῆς ποροσερ-
τίω ταύτῃ ἡμέρᾳ, Βαΐα καὶ κλάδας δένδρων ἐν χερ-
σὶ φέροντας, χαίρησον, καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι καὶ
οἱ παῖδες τὸ Ὡσαννά σοι προσέφερον, θαυμάζον,
ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιοθῶ-
μεν τῆς ζωοποιῆ καὶ ἡμετέρας Ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῆ Κυρία ἡμῶν, μετ' ἑ ἀλογητὸς εἶ, σὺ
τῶ Παναγίᾳ, καὶ ἀγαθῶ, (καὶ ζωοποιῶ σε Πνεύ-
ματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων. Ἀμήν.

ΕΤ.

ΕΥΧΗ

Εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἑδέσματα Κρεῶν τῆς Ἀγίας
καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τῆς Πάσχα.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸν. τὸ Χειρὸς ἀνέστη, γ.
Εἶπα, Τῆ Κυρία δευτέρω.

Επίσκεψαι Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ εἰς τὰ ἑδέσμα-
τα τῆς Κρεῶν, καὶ ἀγίασον αὐτὰ, ὡς ἠγίασας
τὸν ἄμνον, ὃν σοὶ προσήγαγεν ὁ πατὴρ Ἀβραάμ, καὶ
τὸν ἄρνον, ὃν περ Ἀβελσοὶ προσωλέγκον εἰς ὀλοκάρ-
πασιν ὁμοίως καὶ τὸν μόρον τὸν σιτάδον, ὃν φύσαι
ἐκέλευσας τῷ Ἰὼσὺ τῷ πεπλανημένῳ, καὶ πάλιν
ἐπανελεθόντι πρὸς σέ, ἵνα καθὼς αὐτὸς ἠξιώθη τῆς
σῆς χάριτος ἀπολαύσαι, ἔτω καὶ τῆς ἀγιασθῆναι
ὑπὸ σέ, καὶ ἀλογηθῆναι ἀπολαύσωμεν εἰς τροφὴν πάν-
των ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀληθινὴ τροφή, καὶ ὁ δοτὴρ
τῆς ἀγαθῆς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῆς Πατρὸς, καὶ τῷ Ἰῳ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ
ΤΤΡΟΝ, ΚΑΙ ΩΑ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κτίστης καὶ
Δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, εὐλόγησον τὸ Γά-
λα τὸ πεπηγός, σὺ αὐτῷ δὲ καὶ τὰ Ὠάει καὶ ἡμᾶς
σω

συνπύρρσον ἐν τῇ χρυσόπτι σε ὅπως οἱ μεταλαμ-
βαίνοντες αὐτῶν, πῶς σὺν ἀφθοισαπαρόχων δωρεῶν
ἐμπληθῶμεν, καὶ τῆς ἀνεκλαλήτε σε ἀγαθότητος. Ὅτι
σὺν τῷ κράτος, καὶ σὺ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δουλ-
μια, καὶ ἡ δόξα, τὰ Πατρός, καὶ τὰ Υἱῶ, καὶ τὰ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΤΧΗ

Ἡ ἡ λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπὶ Ἱσορηθεῖσαν
καὶ τὴν Εἰκόνα.

Χρῖς αὐτῶ τῷ Ἁγίῳ Μύρω ἐν τοῖς πέντε
σι μέρεσι, καὶ εἶπα ἕως οὕτως οὕχεται.
Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰ Κυεῖ δεηθῶμεν.

ΚΥεῖ Βασιλεῦ ἡμῶν παντοκράτορ, ὁ Πατὴρ καὶ
Κυεῖ ἡμῶν καὶ Σωτῆρ, Ἰσοῦ Χεισῶ, ὁ δὲ
σας τὸν δελόν σε Μαυσιῶ, ἵνα ἱσορήσῃ Εἰκόνα τῶν
Χερσβίμ ἐν τῇ Σελωῇ τῇ ἀγία, καὶ ἡμεῖς Κυεῖ
ἕως ἐλάβουμῃ Εἰκόνα ἀγία εἰς μνήμιον αὐτῶν. δέ-
μεθάσε Βασιλεῦ ἡμῶν, τὰ ὑποσεῖλαι τὴν χεῖρα
τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματος, καὶ τὸν Ἀγγελόν σε ἐπὶ τὴν
Εἰκόνα ταύτῃ τὴν ἀγίαν, ἵνα γούται (εἰς αὐτὴν
εἶτις δεηθῇ) εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς δεήσεως αὐτῆ διὰ
τῆς χάριτος, καὶ ἐλεημοσιῶς, καὶ σορυῆς τῶ μορ-
φῆς σε Υἱῶ, καὶ φιλανδράτη Κυεῖ καὶ Θεῶ, καὶ
Σωτῆρ ἡμῶν Ἰσοῦ Χεισῶ.

ΕΚ.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ο Ἰσχύει σοὶ πρέπει τιμὴ, καὶ προσκύνησις, καὶ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας.

Ε Τ Χ Η

Εἰς τὸ δόξασαι Ἄρπον πρὸς ἰασίν ἀδελφεῖς.

ΚΥεῖε Ἁγίε, Πάτερ Παντοκράτωρ, αἰεὶ Θεὸς, σε δόμοιδα, καὶ σε ἀγαλλόμενοι παπαιοὶ σε δῆλοι, κατεξίωσον δόξασαι, καὶ ἀγιάσαι τὸν Ἄρπον τῶν τῆ σὴ ἀγιασικῆ, καὶ ἀναφαιρέτω δόξα. ἵνα ὅσοι πιστῶς εἴς αὐτὸ φαγάσιν, ἐν αὐτῷ τῆ ψυχῆς καὶ τῆ σώματος δεικνύσιν ὑγείαν καὶ εὐρωσίαν, καὶ τῶν ἔχουσιν ἐν τῷ οἴματι σε καθ' ἑκάστῳ ἀντίδοτον καὶ τῶν συμβαδόντων αὐτοῖς παντοίων ἀδελφειῶν, καὶ τῶν τῆ ἀσράτε ἐχθρῶν ὀπιβελῶν, εἴς τῆ μονοφῶς σε Υἱῷ, Κυεῖε δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ ὄντος ἀληθινῷ Ἄρπτι, τῷ κατεβατός ἐν τῷ ἔργῳ, καὶ ζῶντι καὶ σωτηρίαν δίδόντος παντὶ τῷ κόσμῳ ὡς σωὸ σοί, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι πρέπει πασα δόξα καὶ τιμὴ, κράτος καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΩΘΙΝΑ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΤΑ ΙΑ΄.

Ἀγαγίμωσκόμενα ἔς εἰς πᾶσαι Ἀρρῶσῖα.
Εὐαγγέλιον Α΄ ἐκ τῆ κτ ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰ εὐδὲκα Μαθηταὶ
ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ
ὄρος, ὃ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐ-
τὸν, προσεκυώησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίδαξαν. Καὶ
προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων·
ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς. Πορεύθεντες ἔν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη,
πτίζοντες αὐτὰς εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ
Τιᾶ, καὶ τῆ Ἁγίε Πνεύματος· Διδάσκοντες
αὐτὰς πρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδὲ
ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς
συντελείας τῆ αἰῶνος. Ἀμήν.

Εὐαγ

θείσα, ἀπήγγειλε πῖς μετ' αὐτῶ γενουμῶσις, πενθῶσι, καὶ κλαῖουσι. Καὶ κείνοι ἀκούσαντες, ὅτι ζῆ, καὶ ἔθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίσπισαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, δὴ σὶν ἐξ αὐτῶ ὄφρα παῖσιν, ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρα μορφή, πορδουμῶσις εἰς ἀγγόν. Καὶ κείνοι ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν πῖς λοιποῖς· ἔδὲ ἐκείνοις ὀπίσθισαν. Ὑστερον ἀνακεμῶσις αὐτοῖς πῖς εὐδεκα, ἐφανερῶθη, καὶ ἀνείδισεν αὐτοῖς ἀπιστίαν αὐτῶ, καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι πῖς δευταμῶσις αὐτὸν ἐξημερῶσις, ἐκ ἐπίσπισαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορδουμῶσις εἰς τὸν Κόσμον ἅπαντα, κηρύξαι τὸ Εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει. Ὁ πισεύσας, καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπισήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ πῖς πισεύσας ταῦτα ὄφρα κολυθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου Δαιμόνια ἐκβαλῶσι, γλώσσαις λαλήσασιν κηναῖς· ὄφεις ἀρῶσι καὶ θανάσιμόν τι πῖσιν, ἔμῃ αὐτῆς βλάφη· ὀφρα ἀρῶσις χεῖρας ὀπιθήσασιν, καὶ καλῶς ἔξωσι. Ὁ μὲν ἐν Κύριος, μὴ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήθη εἰς τὸν ἑραῖον, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τῷ Θεῷ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχῶ, τὸ Κυρίως κηργῶντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιῶντος, ὄφρα τῶ ἑτακὸν λαθῶντων σημεῖων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον Δ'. ἐκ τῶ κατὰ ΛΟΥΚΑΝ.

Τῆ, μὲν τῶ Σαββάτων, ὄφρα βαθείος, ἠλθῶσι Γωζῖτες ἐπὶ τὸ μνήμα, φέρουσαι ἅ ἠτοῖμασαι ἀρώματα, καὶ τινες σωὶ αὐταῖς. Εὐρον δὲ τὸν λίθον

ἄποκεκυλισμένον ὑπὸ τῶ μνημείου. Καὶ εἰσελθῶσαι,
 εἶχε εὔρον τὸ σῶμα τῆ Κυρίας Ἰησοῦ. Καὶ ἐξέβητο
 ἐν τῇ ἄπορειδαι αὐτὰς πρὸς τῆς, καὶ ἰδὲ ἄνδρες
 εὖω ἐπέσεισαν αὐταῖς ἐν ἐδοήσεσιν ἀσραπ τῶσαις. Εμ-
 φόβων δὲ γειομύων αὐτῶν, καὶ κληκῶων τὸ πρόσωπον
 εἰς τὴν γλῶ, εἶπον πρὸς αὐτὰς. Τί ζητεῖτε τὸν ζῶν-
 τα μὲτ' τῶ νεκρῶν; Οὐκ ἐστὶ ἔωδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μή-
 θητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὡν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
 λέγων· ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τῆ ἀνθρώπου παραδοθῆναι
 εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι,
 καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήθησαν τῶν
 ῥημάτων αὐτῶ. Καὶ ἐπιστρέψασαι ἀπὸ τῶ μνημείου,
 ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς εἰδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς
 λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαλιὴ Μαρία, καὶ Γω-
 αῖνα, καὶ Μαρία Γακάβη, καὶ αἱ λοιπαὶ συὸ αὐ-
 ταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τῶς Ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ
 ἐφαίνεσαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐ-
 τῶν, καὶ ἠπίσαν αὐταῖς. Ο' δὲ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδρα-
 μῶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀσθ-
 νια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμά-
 ζων τὸ γεγονός.

Εὐαγγέλιον Ε'. ἐκ τῶ κατὰ ΛΟΥΚΑΝ.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμῶ
 ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ
 ὀσθνία κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυ-
 μάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδὲ εὖω ἔξ αὐτῶν ἦσαν πο-

Α α 2

ρσούμφοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς Κάλιν, ἀπέχε-
 σαν σατίαις ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἢ ὄνομα Εἰ-
 μαίς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πτω-
 των ἢ συμβεβηκότων τέκων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
 ὄρει αὐτῆς, καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγί-
 στας, παρεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
 ἐκρατέοντο, καὶ μὴ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐ-
 τούς· τίνας οἱ λόγοι ἔσονται, ἃς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλή-
 λους ψευδομαρτυροῦντες, καὶ ἐσέσωθησθε; Ἀποκριθεὶς
 δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτὸν· σύ
 μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐγνωστὰ ἡμέ-
 ρη ἐν αὐτῇ ἐσ ταύτας ἡμέρας ταύτας; Καὶ εἶπε
 αὐτοῖς· ποῖα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ
 Ναζωραίου, ὃς ἐφθέτο ἀνὴρ Προφήτης, δωματός ἐν
 ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντός τοῦ λαοῦ.
 Ὅπως τε παρέδωκεν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Ἀρ-
 χοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσάυρωσαν αὐτόν.
 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτὸς ἄσιν ὁ μέλλων λυ-
 τῆσαι τὸν Ἰσραὴλ. Ἀλλὰ γε σὺ πᾶσι τοῖς ἡ-
 γίτην πάντην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' ἧς ταῦτα
 ἐφθέτο. ἀλλὰ καὶ γυναικες, τινὲς ἐξ ἡμῶν κέεσαν
 ἡμᾶς, ἠμιόμηναι ὄρθρῳ ὅτι τὸ μνημεῖον. Καὶ μὴ
 εὗρεται τὸ σῶμα αὐτῆς, ἠλθον λέγεσαι, καὶ ὅτι
 σίαν Ἀγγέλων ἐωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ
 ἀπῆλθον τινὲς τῶν σὺν ἡμῖν ὅτι τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον
 ἄνω, καθὼς καὶ αἱ Γουαίκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εὗ-
 ρον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτὰς· ὠανόητοι, καὶ βρα-
 δεῖς τῆ καρδίας, καὶ πιστεύετε ὅτι πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν
 οἱ

οὐ Προφήται. Οὐχὶ πάντα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν,
 καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτῆς; Καὶ ἀρχὴ μῆκος ἀπὸ
 Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμηνεύου
 αὐτῆς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτῆς. Καὶ
 ἤγγισαν εἰς τὴν Κόρινθον, ἐξέπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προ-
 σέποιετο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσατο
 αὐτὸν, λέγοντες· μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι φρός ἐπέ-
 ρω ὄψι, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα· καὶ εἰσῆλθε τὸ με-
 ραι σὺ αὐτοῖς. Καὶ ἐβλήτο, ἐν τῷ κατακλιθῆναι
 αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν πῦν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ
 κλάσας, ἐπέδιδε αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διωοίχθησαν οἱ
 ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος
 ἐβλήτο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπεν φρός ἀλλήλους· ἐχὴ ἡ
 καρδιά ἡμῶν καιρομένη ὡς ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν
 ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διώοισθαι ἡμῖν πρὸς γραφάς; Καὶ
 ἀσπασάτες αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ, ὑπέστυφαν εἰς Γερουσαλήμ,
 καὶ εὐρον σινηδροισμῆρας πρὸς εἴδεκα, καὶ πρὸς αὐ-
 τοῖς, λέγοντας· ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ᾤφ-
 θη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγῶντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ,
 καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τῶ ἄρτου.

Εὐαγγέλιον ε'. ἐν τῷ κατὰ ΛΟΥΚΑΝ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠγασάτο ὁ Ἰησοῦς ἐκ τεικρῶν,
 εἶναι ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτῆς, καὶ λέγει αὐ-
 τοῖς· εἰρήμην ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἐμφοβοιχιστό-
 μοι, ἐδόκεν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
 τί πτοραγμῆλοι ἐστέ; καὶ ἔλεγε τί χαλαροισμοὶ ἀναβαίνα-

Αα 3 σιν

σιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἰδέτε τὰς χεῖράς μου, καὶ
 τὰς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι. Ἐπιλαφίσατέ με,
 καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὄστέα ἐκ ἔχει, καθὼς
 ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ ἵπτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν
 αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας. Ἐτι δὲ ἀπισούντων
 αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπον αὐ-
 τῷ· ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν
 αὐτῷ ἰχθύος ὅπῃ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσῶν κηρίον.
 Καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαθον. Εἶπε δὲ αὐτοῖς,
 ἴσθι οἱ λόγοι, ἕως ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν
 ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν
 τῷ Νόμῳ Μωσέως, καὶ Προφῆταις, καὶ Ψαλμοῖς πε-
 ς ἐμῆ. Τότε διδώσκει αὐτῶν τὸν ἄν, τὸ σκεῦος
 τὰς χειρᾶς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἔτι γεγραπται
 καὶ ἔτι· ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νε-
 κρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 αὐτῷ πανταχοῦ, καὶ ἀποδοθῆναι ἀμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ
 ἔθνη, ἀρχαίμην ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστέ
 μάρτυρες πάντων. Καὶ ἰδὲ ἐγὼ ἵδοις ἐλθόντων ἐπαγ-
 γελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίστατε
 ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως ἂν ἐκδόσθητε ὑμῶν
 εἰς ἔθνος. Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸς ἔξω εἰς Βηθανίαν,
 καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἀλόγησεν αὐτὰς. Καὶ
 ἐγένετο ἐν τῷ ἀλογοῦν αὐτῶν αὐτὰς, διέστη ἀπ' αὐ-
 τῶν, καὶ ἀνεφέρθη εἰς τὸν Οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσ-
 σκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χα-
 ρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν θαυματοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰ-
 τῶντες καὶ ἀλογούντες τὸν Θεόν. Ἀμὲν.

Εὐαγ.

Εὐαγγέλιον Ζ'. ἐκ τῆς κ' ΙΩΑΝΝΗΝ.

Τῆς μιᾶς τῆς Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαλη-
 νὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι ἔσσης, εἰς τὸ
 μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμύζον ἐκ τῆς μνη-
 μείου. Τρέχει ἔν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον,
 καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς· καὶ
 λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τῆς μνημείου, καὶ
 ἐκ οἰδαμὲν πῶς ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν ἔν ὁ Πέ-
 τρος, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητής, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνη-
 μεῖον. Ἐτρέχον δὲ οἱ δύο ὁμῶς, καὶ ὁ ἄλλος μαθη-
 τὴς προέδραμε τάχιον τῶ Πέτρῳ, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς
 τὸ μνημεῖον. Καὶ ἰδοὺ κείμενα τὰ
 ὀθόνια, ἐμῆτοι ἐῖς ἦλθεν. Ἐρχεται ἔν Σίμων Πέ-
 τρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον,
 καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σκεδάριον, ὃ ἔ-
 ῥη τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ μὴ τῆς ὀθονίων κείμενον,
 ἀλλὰ χωρὶς, ἀπετυλιγμένον εἰς σὺν τόπον. Τότε ἔν
 εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, ὃ ἔλθων πρῶτος εἰς τὸ
 μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ὀπίσθασεν. Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν
 τίνα γραφίαν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.
 Ἀπῆλθεν ἔν πάλιν πρὸς ἑαυτῆς, οἱ Μαθηταί.

Εὐαγγέλιον Η'. ἐκ τῆ κατα' ΙΩΑΝΝΗΝ.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰσήκει πρὸς τὸ μνημεῖον, κλαίσα ἔξω. Ὡς ἔν' ἔκλαιε, παρέρχουσαν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λόχοις καθέζομφος, εἷς πρὸς τὴν κεφαλὴν, καὶ εἷς πρὸς τοὺς πόσιν, ὅπως ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γυναί, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ ἐκοίτα πᾶν ἔδειξαν αὐτὸν. Καὶ ταῦτα εἰπῶσα, ἐσάφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐσῶτα· καὶ ἐκ ἤδει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὄντι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γυναί, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκῶσα, ὅτι ὁ Κηπερός ἐστὶ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάσασας αὐτὸν, εἰπέ μοι, πᾶν ἔδειξας αὐτὸν, καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. σφραφίσσα ἐκείνη, λέγει αὐτῷ· Ραββενί, ὃ λέγεται, Διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· μή με ἀπτε· ἔγω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου. πορεύε δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαλινὴ, ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι εἶδρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Εὐαγγέλιον Θ'. ἐκ τῆς κτ' ΙΩΑΝΝΗΝ.

ΟΥτως ὁφίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῆς Σαβ-
 βάτων, καὶ τῆς θυρῶν κεκλεισμένων, ὅτε ἦσαν
 οἱ Μαθηταὶ σιωπηλῶς διὰ τὸν φόβον τῆς Ἰουδαίων,
 ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐ-
 τοῖς· εἰρήνῃ ὑμῖν. Καὶ τῶτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς
 τὰς χεῖρας, καὶ τὴν πλοῦραν αὐτῆς. ἔχάρησαν ἔν σοι Μα-
 θηταί, ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
 σοῦς πάλιν· εἰρήνῃ ὑμῖν. καθὰς ἀπέσταλκέ με ὁ Πα-
 τὴρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τῶτο εἰπὼν, ἐνεφύση-
 σε, καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα Ἄγιον. Ἀντι-
 των ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἃν τινὼς
 κρατῆτε, κεκράτῃται. Θωμᾶς δὲ, εἰς ἓκ τῆς δώδε-
 κα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἔκ τῶ μετ' αὐτῶν, ὅτε
 ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον ἔν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθη-
 ταί· ἐώρακαμεν τὸν Κύριον. Οἱ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν
 μὴ ἴδω ἔν ταῖς χερσὶν αὐτῆς τὸν τύπον τῶν ἕλων, καὶ
 βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἕλων, καὶ βάλω
 τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλοῦραν αὐτῆς, ἢ μὴ πιστεύσω.
 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μα-
 θηταὶ αὐτῆς, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰη-
 σοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον,
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰρήνῃ ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θω-
 μᾶ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἄδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου·
 καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλοῦράν μου· καὶ
 μὴ γίνῃ ἀπίστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θω-

μας, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεὸς
 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἐώρακάς με, παπῶν
 μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πισθίσαντες. Πολλὰ
 ἔτι καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον
 Μαθητῶν αὐτῶν, ἃ ἔκ' ἐστι γεγραμμένα ἐν τῷ βίβλῳ
 πέτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πισθίσσητε, ὅ
 σπες ὄσιν ὁ Χεῖρός ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πισθί
 ζῶν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον Ἰ'. ἐκ τῶν κατὰ ἸΩΑΝΝΗΝ

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνησεν ἑαυτὸν ὁ Ἰ
 τοῖς Μαθηταῖς αὐτῶν, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν,
 τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνησεν δὲ ἔ
 ἦσαν ὁμῶς Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος
 Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας
 καὶ οἱ τῶν Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ
 λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἀλιθεῖν·
 γινώσκω αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἔξῃλθε
 καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον ἀδελφοί, καὶ ἐν ἐκείνῃ
 νυκτὶ ὤπλισαν ἕδραν. Πρωίας δὲ ἦδη ἡρομῆρας,
 ὁ Ἰησοῦς ὄπῃ τὸν κήγιαλόν, ἐμύτοι ἦδυσαν οἱ Μα
 θηταί, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὄσει. λέγει ἔτι αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
 Παιδίον, μήτι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν
 τῷ Ἰησοῦ· ὅχι. Οὗ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ δίκτυα
 μέρη τῶν πλοίων τὸ δίκτυον, καὶ ἀρήσετε. ἔβαλον
 καὶ ἔκ' ἐτι αὐτὸ ἐλάυσαι ἴχθυον ἀπὸ τῶν πλήθους
 ἰχθύων. λέγει ἔτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος, ὅτι ἠγάπησεν
 Ἰησοῦς αὐτὸν ἵνα ἔσται ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκκλησίας.

θεός μου Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων ἐν Πέτρῳ
 ἠκούσας, ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπειδύτῳ διεξέσασα-
 κλάσας, (ὡς ἡ γυμνός,) καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.
 Οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, (καὶ
 ἦσαν μικρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν
 ἰσχυροσίων,) σύροντες τὸ δίκτυον ἡθ' ἰχθύων. Ὡς ἐν
 ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν αὐθρακιά κειμέ-
 νων, καὶ ὄψαιον ἐπικειμένον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς· ἐσθίετε ἐκ τῶν ὄψαιων, ὡς ὄψασατε νυν.
 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἰλκυσε τὸ δίκτυον ὅπῃ τῆς
 γῆς, μετὰ ἰχθύων μεγάλων, ἑκατὸν πενήκοντα
 ἑξῶν καὶ ποσίων ὄντων, καὶ ἐχίδνη τὸ δίκτυον. Λέ-
 γει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ἀρρυσάσατε· ἀδελφοί δὲ ἐτόλ-
 μα ἡθ' Μαθητῶν ἔχειάσαι αὐτὸν, σὺ τίς εἶ; εἰδότες
 ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται ἄν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμ-
 βάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψαιον
 ὁμοίως. Τῷ ἡδὴ τρίτον ἐφανέρωθι ὁ Ἰησοῦς τοῖς
 Μαθηταῖς αὐτῶ, ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν.

Εὐαγγέλιον ΙΑ'. ἐκ τῶ καὶ ΙΩΑΝΝΗΝ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς
 τοῖς Μαθηταῖς αὐτῶ ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν, καὶ
 λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Γωνα, ἀγαπᾶς με
 πλεον ἄλλων; λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας,
 ὅτι φιλοῦ σε. Λέγει αὐτῷ· βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέ-
 γει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Γωνα, ἀγαπᾶς με;
 λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλοῦ σε. Λέ-
 γει αὐτῷ· βόσκει τὰ ἀρνία μου.

γει αὐτῷ ποίμαιτε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ
 φίλον· Σίμων Ἰωάννα, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέ-
 τρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τέλειον, φιλεῖς με; καὶ εἶπεν
 αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γνώσκεις, ὅτι
 φιλω σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· βόσκει τὰ πρόβατά
 μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἢς νεώτερος, ἐξώ-
 νηες σεαυτὸν, καὶ ἀξιωματικὸς ὅπως ἦδελος· ὅταν δὲ
 γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζή-
 σει, καὶ οἴσει ὅπως ἦδελος. Τὸτο δὲ εἶπε, σημαί-
 νων ποῖον θανάτου δοξάσει τὸν Θεόν. καὶ τὸτο εἰπών
 λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφείς δὲ ὁ Πέ-
 τρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς,
 ἀκολουθεῖντα, ὃς καὶ ἀπέπεσον ἐν τῷ δείπνῳ ὅτι τὸ
 σῆδος αὐτῶ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ ἀδελφίδέ-
 σε; Τὸτο ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύ-
 ριε, ἔπος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ μὴ αὐτὸν
 θέλω μῦθεν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολού-
 θει μοι. Ἐξῆλθεν ἔν ὁ λόγος, ἔπος εἰς τὰς ἀδελ-
 φούς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος ἐκ ἀποθνήσκει· καὶ εἰ
 εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' εἰ μὴ
 αὐτὸν θέλω μῦθεν, ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὐ-
 πὸς ἐστὶν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρᾶν περὶ τῶν, καὶ
 γραφᾶς ταῦτα· καὶ οἱ δὲ ἴδοντες, ὅτι ἀληθὴς ὄντων ἡ μαρ-
 τυρία αὐτῶ. Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίη-
 σεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα εἰ μὴ γραφῆται καθ' ἑκάστην
 τὸν οἶμα τὸν Κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βί-
 βλια. Ἀμὴν.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

Κατὰ τάξιν εἰς τὰς Δεσποτικὰς, καὶ Θεομητορικὰς
 Ἐορτὰς εἰς τὴν Ἐνάτην Ὡ, δ' αὐ.

ΜΗΝΙ ΝΟΕΜΒΡΙΩ ΚΑ'.

Εἰς τὴν εἰσοδὸν. Ηχος, Α'.

Μεγάλων ψυχῆμε, τὴν προσνεχθεῖσαν
 ἐν τῷ Ναῶ Κυεῖς, καὶ ἀλογηθεῖσαν
 χερσὶ τῶν Ἱερῶν.

Ἦχος, Δ'.

Ἄγγελοι τὴν εἰσοδὸν τῆς Πανάγνης, ὁρῶντες ἐξ-
 πλήττοντο, πῶς ἀδεδόξως εἰσέδου εἰς τὰ Ἅγια τῶν
 Ἁγίων;

ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΩΝ.

Μεγάλων ψυχῆμε τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐν-
 δοξοτέραν τῶν αἰῶν στρατομάτων.

Μεγάλων ψυχῆμε, τὴν ἐκ τῆς Παρθένου Θεοῦ
 σαρκὶ πεχθεῖσα.

Μεγάλων ψυχῆμα, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, ἡ
 Δεσπότη Βασιλέα.

Μεγάλων ψυχῆμα, τὸν ἐπὶ τῷ Μάγων, ἡ
 προσκυνησέτα.

Μεγάλων ψυχῆμα, τὸν ἐπὶ τῷ Ἀσέρος, τῶν
 γοις μινυσέτα.

Μεγάλων ψυχῆμα, τὸν ἀγνὸν Παρθένον, ἡ
 νῶ Θεοτόκον, τὸν ἁγνισαυθῆν Χειρὸν τὸν Βασιλέα.

Μάγοι, ἡ Ποιμῆδες, ἡλθον προσκυνησαι, Χει
 ρὸν τὸν ἁγνισέτα, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκεται τὸν Δεσπότην,
 ἡ ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκεται ὡς βρέφος,
 Μητὸς Παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμῆδες, βλέπεσι τὸν Σωτῆρα, σαφ
 γάνοις εἰλημηθῶν, ἡ κείμηρον ἐν φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, βράκει σπαργανῶται, ὁ ἀν
 φῆς ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται ἡ χαίρει, ὅτι
 Χειρὸς ἐπέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.

Οὐράνιαι Δυνάμεις, τεχθεῖτα τὸν Σωτῆρα, Κύ
 ριοι ἡ Δεσπότην, μινύουσι τῷ Κόσμῳ.

Δόξα.

Μεγάλων ψυχῆμα, τῶν ἑπισκοπῶν, ἡ ἀδελ
 φῆτε, Θεοτόκος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλων ψυχῆμα, τὸν λυθῶσαυθῆν, ἡ
 ἐκ τῆς κατάρης.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΤΟΜΗΝ.

[Εγάλιων ψυχήμε, τὸν κ' τὸν νόμον, σαρ-
κὶ φελετμήθουτα.

εγάλιων ψυχήμε, τὸν ἐν τῇ ὀγδοῇ, Περιτο-
λαβόντα.

ἡμερον ὁ Δεαπότις, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς
ος, πληρῶν τὸν νόμον.

ἡμερον ὁ Δεαπότις, σαρκὶ φελετμήθη, κ' Ἰη-
ἐκλήθη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ.

[Εγάλιων ψυχήμε, τὸν ἐν Γεράρχαις, Βα-
σίλειον τὸν μέγαν.

εγάλιων ψυχήμε, τὸν τῆς Οἰκουμένης, ὑπέρ-
ορον Φωσῆρα.

εγάλιων ψυχήμε, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασί-
τὸν μέγαν.

εγάλιων ψυχήμε, τὸν κεκοσμηκότα, Χριστῶ
Ἐκκλησίαν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ.

[Εγάλιων ψυχήμε, τὴν τιμιωτέραν, κ' ἐν-
δοξοτέραν τῶν ἀνω στρατομάτων.

εγάλιων ψυχήμε, τὸν ὑπὸ Προδρόμω, τὸ
τισμα αἰτῶντα.

Με-

Μεγάλυνον ψυχήμε, τὸν ἐν Γορδάνῃ, ἐλθόντα
βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχήμε, τὸν ἐκ τῆς Παξώας, φαν-
νῆς μαρτυρηθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχήμε, τὸν οὐκ ἐκ τῆς Τριάδος, κλι-
νάντι τὸν αὐχένα, καὶ Βάπτισμα λαβόντα.

Προφῆται δεῦρο πρὸς με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα,
βάπτισόν με τέχος.

Προφῆται ἀφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με θείων
πληρώσαι καὶ ἡδὴ ἦλθον, πᾶσαν δικαιοσύνην.

Σήμερον ὁ Θεωπότης, κλίνει τὸν αὐχένα,
χειρὶ Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Θεωπότην,
φείδρους Γορδάνε.

Σήμερον ὁ Θεωπότης, νόμασιν ἐνθάπτει, βροτῶν
τὴν ἀμαρτίαν.

Σήμερον ὁ Θεωπότης, ἀνώθεν μαρτυρεῖται,
ἡγαπημένος.

Σήμερον ὁ Θεωπότης, ἦλθεν ἀγιάσαι, τὴν φύσιν
τῶν ὑδάτων.

Σήμερον ὁ Θεωπότης, τὸ Βάπτισμα λαμβάνει
χειρὶ τῆ Προδρόμου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΠΑΝΤΗΝ.

Α Κατάλιπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ
Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε
γνή.

Αγ

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ προσβύτης Συμεών, τὸν
ὄμω ποιητῶν, καὶ Δεσπότην τῶ παντός.

Βεληθεὶς ὁ Πλασεργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ,
ἔβω ὤκησε τῶ σιλῶ, τῆς Παρθένου καὶ Ἀγνῆς.
Ἐνός ἄπιν ἰδῶ βροτῶν, μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ
μακαρίζει σε πισῶς, ὡς Μιτέρα τῶ Θεῷ.

Δεῦτε ἴδετε Χειρὸν, τὸν Δεσπότην τῶ παντός, ὃν
ἄζει Συμεών, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τῶ γλῶ, καὶ ποιεὶς ἔμενιν ἀυ-
τῶ, καὶ πῶς γέρων κερμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ;
Ζήσας ἔτι Συμεών, ἕως εἶδε τὸν Χειρὸν, καὶ ἔβω
αὐτόν· νῦν ἀπόλυσιν ζιπῶ.

Ἡ λαβὶς ἢ μουσική, ἢ τὸν ἀνδρακα Χειρὸν,
λαβῶσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐλυθράπησεν, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ
ἔβω προσφέρεται, πασαρακοιθήμερος.

Κατελθὼν ἐξ ἑρανῶ, ὁ Δεσπότης τῶ παντός, ὑπέ-
ατο αὐτόν, Συμεών ὁ Γερβός.

Ἀμαρτωλὸν με τῶ ψυχῶ, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰθι-
νῶ, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κερύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε Ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ Ναῶ,
Βρέφος ἄποδός, ἐν ἀγκάλαις Συμεών;

Νῦν ἀπόλυσιν ζιπῶ, ἵαδὸ σε τῶ Πλασεργῶ, ὅτι
σε Χειρὶ, τὸ σωτήριόν με φῶς.

Ἦν οἱ ἀνω Λαιπεργαὶ, τρόμος λιτανόεσι, κάτω
ὁ Συμεών, ἀγκαλίζεται χερσὶ. Δόξα.

Ἐτὴ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς,
ἵπτε τῆς δόξης σε, τῆς πισθόντας εἰς σε.

Glasmat.

Bb

Καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χρειασῶν, σκέπη
φρέρει φύλαττε, τὸς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ.

Μεγάλωσον ψυχήμε, τὸν ἔξανασάντα, Ξιήμε-
ρον ἐκ πάφω, Χριστὸν τὸν ζωοδότῳ.

Μεγάλωσον ψυχήμε, τὸν ἐδελισίως, παθόντα
κὴ παφσίτα, κὴ ἔξανασάντα Ξιήμερον ἐκ πάφω.

Χριστὸς τὸ κινδὸν Πάχα, τὸ ζωόδοτον θύμα,
ἀμνὸς Θεῶ ἀίρων, τὴν ἀμαρτίαν Κόσμου.

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένη· ἀγνή Παρ-
θένε χαῖρε, κὴ πάλιν ἐρῶ χαῖρε· ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέ-
ση, Ξιήμερος ἐκ πάφω.

Μαγδαλινη Μαρία, προσέδραμε τῷ πάφω, καὶ
τὸν Χριστὸν ἰδῶσα, ὡς κηπερὸν ἠρώτα.

Ἄγγελος ἔξασράπτων, ταῖς γυναιξίν ἐβόα· πάν-
ταδε τῶ δακρύων, ὅτι Χριστὸς ἀνέση.

Ἐξύπνησας ὑπνώσας, νεκρὸς τὸς ἀπ' αἰῶνος,
βασιλικῶς βρυχήσας, ὡς ἔξ Ἰῶδα λέων.

Ὁ Χριστὸς ἀνέση, τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τὸς
νεκρὸς ἐγείρας, λαοὶ ἀγαλλιᾶδε.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται κὴ χαίρει, ὅτι
Χριστὸς ἀνέση, κὴ ἄδης ἐσκυλόθη.

Σήμερον ὁ Θεωτότης, ἐσκούλωσε τὸν ἄδην, ἐγεί-
ρας τὸς θρασμίους, ὡς ἀπ' αἰῶνος εἶχε, θειῶς κειρα-
τημύας.

Δό-

Δόξα.

Μεγάλων ψυχίμα, τῆς Τεισυποσάτα, κὶ ἀδαι-
ρίτε Θεότοπος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Παρθένε χαῖρε, Χαῖρε ἀλογημένη, Χαῖρε
δοξασμένη ὡς Ἰὸς ἀέση, ἑτήμερος ἐκ τάφου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ.

Αγγελοι τῶ ἀνοδον τῆ Δεσποτικῆ, ὁρῶντες ἔξε-
πλήττοντο, πῶς μὲν δόξης ἐπὶ ἤρθη, ὑπὸ τῆς
γῆς εἰς τὰ ἀνω.

Ἡχος, α'.

Εἰς τῶ Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Αἱ ἄνθρα πάσαι, μακαρίζομὶ σε, τῶ μόνῳ
Θεοτόκον.

Ἡχος, δ'.

Ἄγγελοι τῶ Κοίμησιν τῆς Πανόγνου, ὁρῶντες
ἔξεπλήττοντο, πῶς ὡς ἀδόξως ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς
γῆς εἰς τὰ ἀνω.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑΙ

Εν Ὁλῶ τῶ Χρόνῳ.

Μηνὶ Νοεμβεῖῳ, καὶ τὸ, Χριστὸς ἄναται. κὶ
ψάλλεται ἕως τῆς πρώτης τῆ Γανναεῖα Μηνός.
Μηνὶ Γανναεῖῳ, α'. Βυθῶ ἀνεκάλυψε πυθμένα.

Bb 2 κη

ὡς φάλλεται ἕως τῆς, ιδ'. αὐτὴ τῷ Μιῦός. ἀπ' αὐ-
 τῆς δὲ, Χέρσον ἀβυασοτόκον. Εἰ δὲ τύχη δὴ μέσα
 ἢ Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω, λέγομεν, βοηθός ἢ σπε-
 πασῆς. Τὰς δ' ἄλλας Κυριακὰς τῆς ἀγίας Τεσσαρα-
 κοστῆς. Αἰοίξω τὸ σόμα με.

Κυριακὴ τρίτη τῆς Νηστῶν. Ο' θεότατος παρ-
 τύπωσε.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Βαίων. Ὁφθισαν αἱ πηγαί.

Τῇ Ἀγία, καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τῆς Πάχα.
 Ἀναστάσεως ἡμέρα. καὶ καθεξῆς ἕως τῆς Κυριακῆς
 τῆς Τυφλῆ. ἐν αὐτῇ δὲ ἢ ἕως τῆς Ἀναλήψεως λέ-
 γομεν. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Ἐν τῇ Ἀναλήψει δὲ, καὶ ἕως τῆς Πεντηκοστῆς,
 λέγομεν τὸ, Θεῶν καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος.

Μετὰ δὲ τῷ Πεντηκοστῷ τὸ, Αἰοίξω τὸ σόμα με.

Τῇ, α'. τῷ Αὐγῆτι λέγομεν. Σταυρὸν χαρά-
 ξας Μωσῆς.

Τῇ, ε'. τῷ αὐτῷ Μιῦός. Χοροὶ Ἰσραὴλ. Μετὰ
 δὲ τῷ ἀπόδοσιν τῆς Μεταμορφώσεως, Αἰοίξω τὸ
 σόμα με.

Τῇ, ιε'. τῷ αὐτῷ Μιῦός, ἥτοι τῆς Κοιμήσεως τῆς
 ὑπεράγιας Θεοτόκου. Πεποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ.
 Ἀπ' αὐτῆς δὲ, Αἰοίξω τὸ σόμα με.

Τῇ, α'. τῷ Σεπτεμβεῖν Μιῦός, Σταυρὸν χαρά-
 ξας Μωσῆς, καὶ καθεξῆς ἕως τῆς ἀποδόσεως τῷ π-
 μίῳ Σταυρῷ. Μετὰ δὲ τῷ αὐτῷ ἀπόδοσιν, Αἰοί-
 ξω τὸ σόμα με.

ΑΙ

ΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Δεσποτικῶν Ἐορτῶν, λεγόμεναι εἰς τὸν
Ἐσπερινόν, εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς
τὴν Λειτουργίαν, καὶ Τάξιν.

Εἰς τὴν τῷ Χριστῷ Γέννησιν.

Ὁ Ἐν Σπηλαίῳ Ἰησοῦς, καὶ ἐν φάτνῃ
ἀνακλιθεὶς, ἔσθ' ἑμεῖς τῶν ἡμῶν σωτήριον
Χεσὸς ὁ Ἀληθινός. Εἰς τὴν Περιτομὴν.

Ὁ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ ἐπιτηδεύων
καταδεξάμενος, ἔσθ' ἑμεῖς τῶν ἡμῶν σωτήριον.

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια,

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννη βαπτισθεὶς καταδε-
ξάμενος, ἔσθ' ἑμεῖς τῶν ἡμῶν σωτήριον.

Εἰς τὴν Ἑπαπαντίαν.

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τῆς δικαίας Συμεῶν βασανισθεὶς
καταδεξάμενος, ἔσθ' ἑμεῖς τῶν ἡμῶν σωτήριον.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δό-
ξῃ, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων αὐτοῦ Μαθθαιοῦ καὶ Ἀποστόλου.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων.

Ὁ ἐπὶ πάλαι ὄντι καταδεθῆναι καταδεξάμενος, ἔσθ'
τῶν ἡμῶν σωτήριον.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Βαΐων Ἑσπέρας.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκύσιον Πάθος, ἵδὼ
τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ὁ δὲ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀείσω τὴν
ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νύμφαι τὴς πόδας τῆς Μα-
θιτῆς, καὶ μέγρι Σταυρῶ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τῶν Ἀγίων Παθῶν.

Ὁ ἔμπτυσμός, καὶ μάστιγας, καὶ κολαφισμός, καὶ
Σταυρὸν, καὶ Θάνατον ὑπομείνας, ἵδὼ τὴν τῶ Κόσμου
Σωτηρίαν.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ὁ δὲ ἡμᾶς τὴς ἀνθρώπων, καὶ ἵδὼ τὴν ἡμετέραν σω-
τηρίαν, τὰ φεικτὰ Πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν,
καὶ τὴν ἐκύσιον ταφὴν σαρκὶ καταδέξάμενος.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τῆς Πάχα, καὶ
πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῶ Χρόνου.

Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χειρὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν.

Τῇ ε. τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὴς ἑρανοὺς,
καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν ἑρανοῦσιν καταπέμ-
ψας τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ὅπῃ τὴς Ἀγίης αὐτῆ Μα-
θιτῆς καὶ Ἀποστόλης.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς Ἑσπέρας.

Ὁ ἐκ τῶν Πατρικῶν καὶ Θεϊκῶν κόλπων κενώσας

ἑαυτὸν, καὶ ὅς Οὐρανὸν ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν, καὶ
 τῷ ἡμετέρῳ ὄλλω ἀναλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας
 αὐτῷ. καὶ δὲ ταῦτα εἰς ἄρανας αὐδῆς ἀνελθὼν, καὶ
 ἐν δεξιᾷ καθίσας τὸ Θεὸν καὶ Πατρὸς, πῶ, τε θεῖον, καὶ
 Ἄγιον, καὶ ὁμοῦσιον, καὶ ὁμοδυάμον, καὶ ὁμόδοξον,
 καὶ συναϊδίον Πνεῦμα καταπέμφας ἐπὶ τὰς Ἀγίας
 αὐτῶ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ ἔτε τέτε φωτίσας
 μὲν αὐτὰς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τῷ Οἰκουμενῶν.
 Χειρὸς ὁ Ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
 παναχαίτης, καὶ παναμώμου Ἀγίας αὐτῶ Μητρός, τῆς
 ἁγίας, ἐνδόξου, πανόφθιμου, Θεοκρυφῶν, καὶ Πνο-
 ματοφόρου Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεή-
 σαι, καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς Ἀγαθὸς καὶ φιλανθρώπος,
 καὶ ἐλεήμων Θεός. Ἀμήν.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΛΑΞΟΥ,

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ ΝΑΤΠΛΟΙΟΥ,

Περὶ τῆς σημασίας τῆς ἐνυμνῶν δακτύλων τῆς
 χειρὸς τῆς Γερέως, ἐν τῷ ἀλογεῖν αὐτὸν
 τὸν Χειρῶνυμον Λαόν.

Τὸ μὲν ὄρθιον τῶ λιχανῶ δακτύλου, καὶ τὸ ἐπι-
 καμπῆς τῶ μέσης, τῶ καὶ σφακέλε λεγομένη,
 τὸ Γησὺς ὄνομα προδήλως χαρακτηρίζει. τῶ ὄρθιου τὸ
 Γ, παρῖωντος, τῶ δὲ καμπύλου τὸ Σ. ὅθεν καὶ ἐγ-
 γιστα ἀλλήλων οἱ δύο ἐπι δάκτυλοι ἐποτίπως δια-

υποπέμφοι, ἀειδίλως τὸ ἐμφαίνουσιν. Ἡ δὲ τὸ
 ἀντίχειρος, καὶ τὸ ὠδαμέσε τὸ καὶ ἐπιβάτε καλεμέ-
 νη, πρὸς ἀλλήλης πλαγία ἑνώσις, καὶ αὐτὴς τὸ ἔγ-
 γισα τῶν καμπύλων τὸ μύωπος, τὸ Χειρὸς ὄνομα
 σημαίνουσιν ἀμφότερα. Ἡ γὰρ πλαγιότης τὸ ἀντίχει-
 ρος, καὶ τὸ ἐπιβάτε, τὸ Χ, τοιχείον ἐνδείκνυται. Ὁ
 δὲ κυρτέχημος μύωψ, τὸ μὲν τὸ Σ, δι᾿ ὧν τὸ Χει-
 ρὸς ὄνομα ὡς ἔρηται δείκνυται. Ἰνὰ δὲ σαφέστερον
 τὸ πρὸς ἀεγνώσειν ἔχη ὁ βελόμβρος, σχεδασάτω πρὸ
 χεῖρα δὲλογῶσαν, καὶ ἀειδίλως τὸ λεγόμενον, ἕδω
 ἄλλο ὠδαμῆθεν εἰρήσει, ἢ τὸ τὸ δὲλογημένη Ἰησὺ
 Χριστὸ ὄνομα, ἐν ᾧ δὲλογῶνται πάντα τὰ ἔθνη, ὡς
 καὶ πρὸς τὸν μακάριον Πατριάρχην Ἀβραὰμ ἐπαγγελ-
 λία γέγονεν. Ἐνδολογηθήσονται, γὰρ φησιν, ἐν τῷ
 σπέρματί σου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ἔκ εἶπε δὲ
 φησιν ὁ Θεὸς Ἀπόστολος, ἐν τοῖς σπέρμασιν, ἀλλ' ἐν
 τῷ σπέρματι, ὅς ἐστιν ὁ Χριστός. Ἐχέτω τοιγαρὶν καὶ
 τὸν χηματισμὸν τῆς δὲλογήσεως χειρὸς τῆς ἐν Χριστῷ
 Ἰησὺ δὲλογημένης, ἕδω ἄλλο σημαίνει ἢ αὐτὸ τὸ
 ὄνομα, ἐν ᾧ δὲλογέμεθα. Διὰ τῶν γὰρ οἶμαι καὶ
 θειοτέρα προνοία, ἕπως ἀρχήθην ὑπ' αὐτῶ τῶ τῶ ὄλων
 Δημιουργῶ οἱ δάκτυλοι τῆς ἀνθρώπινης παλάμης ἐξήρ-
 τλῆται, καὶ ἑ πλείους, ἕδ' ἐλάττωτες, ἀλλ' ὅσοι αὐ-
 τῶ μὴ ὠδελτῶς, μηδὲ ἐλλειπῶς, ἀλλ' ἀρκούντως πρὸς τὴν
 τοικύτῳ σημασίαν ἔχοντες.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Πρὸς τὸν Γερέα, Μεταφρασθεὶ εἰς ἀπλῶ φράσιν.

Σπέδασον, ὦ Γερεῦ, νὰ φρασίῃς τὸν ἑαυτὸν
σε ἐργάτῳ ἀκαταίχῳ, ὅπῃ νὰ ὀρθοτο-
μῆς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. μὴ ἤθελες φρασαθῆ
εἰς τῷ Ἐκκλησίαν ἐν καιρῷ προσόχῃς ἔχοντες ἔχ-
θραν κατὰ τινος, ἃ νὰ μὴ ἤθελες ἐξορίσῃ μακριὰ
ἀπὸ σὲ τὸ Παράκλητον Πνεῦμα. Εἰς τῷ ἡμέραν,
ὅπῃ εἶναι ἡ σικιάξῃς ἃ τῷ προσόχῳ, μὴ ἤθε-
λες καὶ κείσῃς, ἔπε νὰ φιλονεικῆς, ἀμὴ μὴ ὠντας
ἢ προσκαρτερῶντας εἰς τῷ Ἐκκλησίαν, προσόχε,
ἢ ἀναγίνωσκε ἕως νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα, εἰς τῷ ὁποίαν
μέλλει νὰ ἐπιτελέσῃς τῷ θείαν μυσταγωγίαν. καὶ ἐξί-
φρασίσε με κατανύξιν, καὶ καθαράν καρδίαν εἰς τὸ
ἅγιον θυσιαστήριον, μὴ κοιτάζοντας ἐδῶ καὶ ἐκεῖ,
ἀμὴ με φόβον καὶ φόμον παρυσάμῃς τῷ ἐπερανίῳ
Βασιλεῖ, μὴ ἃ ἀνθρώπινον δαλείαν, ἢ ἃ χάειν
τιῶν βραδύμων, ἢ ἃ προσωποληψίαν ἤθελες ἀφαι-
ρέσῃς, ἢ σωτέμῃς τῆς ἀχάς. ἀμὴ κοιτάζε πρὸς
μόνον τὸν Βασιλέα, ὅπῃ εἶναι ἐμπροσθεῖ σε, καὶ εἰς
τῆς Ἀγγελικῆς Δυνάμεις, ὅπῃ τὸν φελεγγυεῖς.
κάμε τὸν ἑαυτὸν σε ἀξιον τῶν ἱερῶν Κατόνων, καὶ μὴ
συλλεπτοργῆς με ἐκείνως, ὅπῃ οἱ αὐτοὶ Κατόνες σὲ

ἐμποδίζων. Βλέπε εἰς ποῖον παρασέκισαι, πῶς ἱε-
 ρουργεῖς, καὶ εἰς ποῖας μεταδίδεις. μὴ ἤθελες ἀληθο-
 μονήσῃ τῷ Δεσποτικῷ ἐπιτολίῳ, καὶ ἐκείνῳ τῆς Ἀ-
 γίων Ἀποστόλων· ἵνα λέγει· μὴ ὅτε τὰ ἅγια
 τοῖς κυσί, καὶ τὰς μαργαρίτας μὴ βάλετε ἐμπροσθεν
 τῆς χαίρων. κοίταξαι μὴ ἤθελες παροδώσῃ τὸν ἴδιον
 τῷ Θεῷ εἰς χεῖρας ἀναξίων. μὴ ἤθελες ἐξαπατῆ τὰς
 ἐκδόξας τῆς γῆς εἰς ἐκείνῳ τῷ ἄρῳ, ἕτε καὶ αὐ-
 τὸν τὸν ἴδιον Βασιλέα, ὅπως φέρεται εἰς τὸ κεφαλῶν
 πρὸ τὸ δαδύμα, ἀμὴ εἰς τὰς ἀξίας μεταδίδοι τὸν με-
 τὰ ληψὶν δωρεῶν, καθὼς καὶ σὺ τὸν ἔλαβες, καὶ εἰς
 ἐκείνας ὅπως οἱ θεῖοι Κανόνες ἐμποδίζων, μὴ ἤθε-
 λες τὸν μεταδίδοι, κοίταξαι, μὴ ἵνα ἀμέλειαν πον-
 τήκι, ἢ ἀλλοτρί ζῶον ἤθελεν ἐγγίσει τὰ θεῖα μουσῆ-
 ρια, μὴδὲ νὰ νοτιοῦν, ἢ καπνιοῦν, ἢ νὰ μεταδο-
 ῦν ὅπως ἀνέρες καὶ ἀναξίους. Ταῦτα καὶ τὰ ποιαῦτα
 φυλάττωντες, θέλεις σώσει τὸν ἑαυτὸν σου, καὶ τὸς
 ἐκείοντάς σου.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ,

Περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ εἶναι ὁ Γερός.

Πρέπει τὸν Γερόν να εἶναι ἅγιος καὶ ψυχὴ καὶ σώματι. να εἶναι σύλος πυρός, να φωτίζῃ τὴν Ἐκκλησίαν, ἤγουν τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ να εἶναι καθαρῶτερος ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ Ἡλίου, ὥστε να μὴ τὸν ἀφήσῃ ἔρημον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Ἡ Γερωσύη γίνεται εἰς τὴν Γλῶσση, καὶ τάξις ἔχει ἐπιφανείων Ταγμάτων. διότι, ὄχι ἀνθρώπος, εἰδὲ Ἄγγελος, εἰδὲ ἄλλη καμμία δυνάμις κτιστὴ δύναται να τὴν ἐνεργήσῃ, ἀλλὰ αὐτὸ τὸν Πανάγιον Πνεῦμα αὐτὴν τὴν Λειτουργίαν πλεοῖ, καὶ ὁ Γερός κάμνει τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἄγγελου. Διὰ τοῦτο πρέπει καὶ ὁ Γερωμῆος να βῆ εἰς τὸν νῆαν, ὅταν λειτουργῇ, πῶς σέκεται μετὰ τοῦ Ἄγγελου εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ πρέπει να εἶναι καθαρὸς ὡσαύτῃ καὶ τοῦ Ἄγγελου. Ἡ δὲ ἐξόβρετε, πῶς δεῖ ἡθελε δύνηται ποτὲ ἀνθρώπινῃ ψυχῇ να βασάζῃ ἐκείνο τὸ Πῦρ τῆς θυσίας, εἰὰ δεῖ ἦτον πολλὴ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἢ βοήθεια; διότι, εἰὰ γινώσκῃ τινὰς τὸν ἀνθρώπον, ὅπῃ εἶναι ἀκόμη σαρκὶ καὶ αἵματι συμπλεγμῆος, πῶς δύναται να συμμῶνῃ τῆς μακαρίας φύσεως καὶ ἀκραιῆς; τότε θέλει ἰδεῖ καλά, πόσῃς τιμῆς ἠξίωσε τοῦ Γεροῦ ἢ χάρις τοῦ Παναγίου

Πνεύματος. Τὴν Γερωσιώην λοιπὸν καὶ αὐτοὶ αἱ
 Ἄγιοι καὶ Θεοφόροι Πατέρες πολλὰ τὴν δὲ λαβήθησαν,
 ὡς ὑψηλῶν, ἁγίων, καὶ εὐθεῶν, καὶ μὴ βίας ἀπὸ
 καὶ ἀρμόζει μόνον τῷ Ἁγίῳ νὰ τὴν ἔχῃ καὶ
 τὸ ὅποιος Γεράς δεῖ εἶναι Ἄγιος, ὡς φάσμα
 ἀπὸ τὴν Λειτουργίαν, νὰ μὴ καὶ καὶ ψυχικὰ καὶ
 σωματικά. Τόσον εἶναι ὑψηλοτέρα ἢ Γερωσιώη ἀπὸ
 τὴν Βασιλείαν, ὅσον εἶναι εἰς τὸ μέσον τῆς ψυχῆς
 τῆ σῶματος ἢ διαφορά. Ἐκεῖνοιοὶ Γερεῖς, ὅπως ὑπάρ-
 γων νὰ λειτουργήσῃ τὴν φρακτὴν Γεργίαν, ἀρέσει
 νὰ καθαρῶν καὶ τὰς μικρὰς φαντασίας τῆς ψυχῆς
 καὶ καὶ τὸ δῶτον εἰσεῖται καὶ μίμνησιν τῷ Σεραφίμ
 καὶ τῷ Χερεβίμ. Διότι εἶναι τινὲς τῶν Γερέων, ὅπως
 ἔτε ἀράξει, ἔτε λόγῳ, ἔτε γνώσει πολιτεύονται, καὶ
 τὰς θεῖας Κανόνας, ἀλλὰ προφασίται φιλοδοξίας καὶ φι-
 λοτιμίας ἢ γὰρ νὰ τὰς τιμῶν, καὶ νὰ ἔχῃ ὀφ-
 ρίκια οἱ Γερεῖς καὶ ἔτε τὸ μὴτε τὸ λόγῳ, μὴ
 τε ἄλλως ἐδωθήσαν νὰ σώσῃ. Ἄλλοι δὲ πάλιν,
 διὰ νὰ εἶναι ἀμελεῖς καὶ ἀδύλιδες, καὶ δεῖ δύνονται νὰ
 κυβερνήσῃ τὴν ζωὴν τῆς, ἔγιναν Γερεῖς. Εἶναι δὲ
 καὶ ἄλλοι, ὅπως δὴν ἔξῃ τὸ κρῖμα τῆς ὑπηρεσίας
 ταύτης τῆς Ἐκκλησίας, μηδὲ εἰς τὴν βανόντες τῆς ἀ-
 ξίας τὸ μέγας, ἐπέβησαν εἰς τὸ Θεοσιανήριον,
 καθὼς ἔτυχον, ἀγρέμματοι καὶ ἀπαίδετοι καὶ μὴ
 γνωρίσαντες τὸ ποιῶν φοβερὸν Μυστήριον, ὡς ποιεῖται
 λέγουσιν εἶναι τὴν Γερωσιώην. Ἄλλοι δὲ πάλιν ἦσαν
 ἐνάρετοι καὶ ἐγκρατεῖς, καὶ ἀπέβησαν εἰς Ἁγιοσιώην,
 καὶ τὴν βαθμὴν τῆς Γερωσιώης ἀλλοιωθεῖν, ἐξάρρη-

σαν πολλά εἰς αὐτὸ τῷ ἄξιωμα, ὅπως τὸς ἐδόθη, καὶ ἔπειτα κλαυσύνες καὶ γελασύνες, ἀμέλησαν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν, καὶ ἔπεσαν εἰς πάθη καὶ πταίσματα, καὶ ἐκολάθησαν. Ἐπειροὶ δὲ διὰ ταπεινώσεως καὶ καθαρῆς σιμειώσεως λειτουργῶσι τῷ Θεοσιασμίῳ, καὶ παντοχαιρῶν τῶν ἀνταπόδοσιν ἔδωκε τῷ Κυρίῳ. Ἐκεῖνος δὲ, ὅπως εἶναι ἀνάξιος, καὶ λειτουργεῖ, δούπερος Ἰούδας εἶναι, καὶ προσδοκῆς. διότι τὸν Δαδαὺ καὶ Ἀβειρών ἐχίδνη ἢ γῆ καὶ τὰς ἐκατάπιε ζῶντας, μόνον ἕατι ἀποκόμισαν τὰ θυμιάσων εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου ἀνάξιως. πόσον σὰς φαίνεται ἐνοχώτερος ἐκεῖνος, ὅπως καταπατεῖ τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ; ἐκεῖνος βέβαια μὲ χειρότερον τιμωρίαν καὶ κόλασιν θέλει παιδεύῃ.

Ὁ καλὸς καὶ ἀληθινὸς Ἱερός πρέπει τὰ εἶναι δουπεβῆς, σώφρων, διδακτικὸς, ταπεινός, τὰ μὴ εἶναι μεθυσῆς, τὰ κρατῆ τῶν γλώσσων τε, τὰ μὴ εἶναι μπισίκακος, μήτε φιλάργυρος, ἀλλὰ ἐλεήμων, καὶ πλῆθον ἀπὸ ὅλα φιλόξεσιος. Μὲ ὅλας μικρὰς καὶ μεγάλας ἠγαπημῆτος, καὶ εἰρήνικος τὰ μὴ πέρνη κέρδος ἀπὸ ἐκείνης, ὅπως δανείζει τὰ μὴ βλασφημῆ, καὶ τὰ ἀφοσιῶν τινὰ, μηδὲ πραγματωδῆς τὰ γυνῆ, δια τὰ μὴ λέγη ψόματα κατὰ κερσιν τὰ μὴ δέχεται τὰ μὴ μετρωῖται, καὶ τὰ κάμνητὸς ἄλλως τὰ γελεῖν. Νὰ μὴν ἀργολογῆ, ἀλλὰ τὰ σιωπηχαίρῃ εἰς ἀφέλειαν τῶν ἀκρότων, καὶ αὐτὰ τὰ εἶναι ἀπὸ τὴν θείαν Γραφίαν. Νὰ μὴν εἶναι γασείμαργος καὶ φιλήδονος, δια τὰ μὴ λυπηταί τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγίου.

τὰ

τα
θα
τοι
α
β
γ
δ
ε
ς
ζ
η
θ
ι
κ
λ
μ
ν
ξ
ο
π
ρ
ς
ζ
η
θ
ι
κ
λ
μ
ν
ξ
ο
π
ρ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΝΤΟΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΥΡΡΑΛΩΝ-ΙΣΚΩΒΑΤΩΝ